

உ-
கணபதி துணை

கடைச் சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய
ம து ர க்
கூலவாணிகர் சீத்தலைச் சாத்தஞர்
அருளிச்செய்த

ம ணி டே ம க லை

இது
மகாமகோபாந்தியாய நாகநீனாய கலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்தது
நூதனமாக எழுதிய அருமபதவுரையோடும்
பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடும்
அவாகவ குமாரசா
S. கலியாணசுந்தரையரால்

உ ஈ ன லை
புரஸபாக்கம் வீனலை அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

[நான்காம்பதிப்பு]

ஸி. எ. தாரி (இ) ஸி. எ. 2

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்

1	இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பேயாகள் முதலிய வற்றின் முத்திரைப்பகராதி	..	V
2	பிழையும் திருத்தமும்	..	VI
3.	இப்புத்தகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட பலவகை நூற் பேயாகள்	..	VII-VIII
4	முகவுரை	..	VIII-XX
5	குறிப்பு		XX
6	நூலாசிரியர் வரலாறு		XXI-XXVI
7	மணிமேகலையால் தெரிந்த அரசாங்களின்பேயர் முதலியான	..	XXVII-XXXVIII
8	மணிமேகலைக் கதைச் சுருக்கம்	...	1-64
9.	மணிமேகலை மூலமும் அரும்பதவுரை முதலியவை	...	க - டுகூ
	பதிப்பு	..	க
க	விழாவறை காலை...		கக
உ	வாரலாறுகாதை காலை		கக
ங	மலர்வனம் புகழ்காலை		உஎ
ச	பலர்வனம் புகழ்காலை		சஉ
ரு	மணிமேகலையெய்வம் வந்துநோன்றியகாலை		ருச
சு	சங்கரவராக கோட்ட முறைக்காலை		சுசு
ஊ	நாடுமேயுரிய காலை	..	அநி
அ	மணிமேகலைவந்து அயருற்ற காலை	.	சுசு
ய	பிழைக்காலை பிறப்புணர்ந்த காலை	..	கடுக
கடு	மணிமேகலை கொடுத்த காலை		கடுஎ
கடு	பாதிக்காலை பெற்ற காலை		கடுஎ

பக்கம்

கஉ.	அறவணாத தொழுத காதை	...	கநச
கங.	ஆபுத்திரன்றிறம் அறிவித்தபாதை	.	கசஉ
கச	பாததிரமரபு கூறிய காதை	..	கருஉ
கரு	பாததிரங்கொண்டு பிரசைபுகக காதை	.	ககங
கசு	ஆதிரை பிரசையிட்ட காதை		ககசு
கள.	உலகவறவி புநககாதை		களஅ
கஅ	உதயகுமான அம்பலம் புகககாதை	.	கஅசு
கசு	சிறைக்கே நாட்டி அறக்கே நாட்டமாகிய காதை	உ௦உ	
உ௦	உதயகுமரனை காஞ்சன வாளாலெறிந்த காதை		உ௦எ
உக.	கந்திரபாவ வநவதுரைந்த காதை		உஉசு
உஉ.	சிறைசெய காதை		உ௪௦
உங.	சிறைநிகராதை	..	உருங
உச	ஆபுத்திரனுடைந்த காதை	..	உசுரு
உரு	ஆபுத்திரனை மணிபல்லவமடைந்த காதை		உஎசு
உசு.	வஞ்சிமாநகரத்த காதை		உசுங
உஎ.	சமயக கணககா தந்திறங்கேட்டகாதை	.	ங௦ங
உஅ	கசசிமாநகரபுகக காதை		ஙஉசு
உசு	தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை		ஙசசு
ங௦	பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காதை	...	ங௦ரு
10.	மணிமேகலை பாட்டுகளின் முதற் துரிப்பகராதி		ஙசுக
11	மணிமேகலை பிரபாகவிளக்கம்	ஙசுஉ - நசுசு	
12.	மணிமேகலையில வந்துள்ள வேறுகதைகள்	ஙசுரு - நசுசு	
13	புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்	நசுஎ - நசுஅ	
14	மறுப்புகள்	நசுசு - ௪௦௦	
15	அரும்பத முதலி பவற்றின் அகராதி	௪௦௧ - ௫௨௦	

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

அகநா - அகநா நூல்
அடியா - அடியாகரு நல்லா
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்
ஆசார - ஆசாரக்கோவை
ஆதி - ஆதிபாவம்
இலிங்க - இலிங்க புராணம்
இறை - இறையனாகப்பொருள்
எ-ம - என்றும், எனவும்
ஐங்குறு - ஐங்குறு நூறு
ஓ - ஒப்பு
கமப - கம்பாராமாயணம்
கல - கல்லாடம்
கலி - கலித்தொகை
கலிங்க - கலிங்கத்துப் பாணி
குண்டல - குண்டலக்கேசி
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறுந் - குறுந்தொகை
கூடம் - கூடாபுராணம்
சமய - சமய திவாகரம்
சீலப - சீலப்பதிகாரம்
சிவ சித்தி - சிவஞானசித்தியார்
சிறப - சிறப்புப் பாயிரம்
சிறுபா - சிறுபாணற்றுப்படை
சீவக - சீவகசிந்தாமணி
சூ - சூத்திரம்
சூடாமணி - சூடாமணி நிகண்டு
சூளா - சூளாமணி
சூனப - சூனப்பிரகாச உரை
தக்க - தக்கயாகப்பாணி
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன கோவை
தமிழநா - தமிழாவலா சரிதை
தீரி - தீரிகங்கம் [வையா
திருச்சிற - திருச்சிறமபலக்கோ
திருஞான - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி
திருவந் - திருவந்நாதி [நாயனா
திருவா - திருவாசகம்
திவ - திவ்யப் பிரபாகம்

தே - தேவாரம்
தோல - தோலகாப்பியம்
த - தச்சிலாகக்கினியருரை
நள - நளவேணபா
நன மயிலை - நனநூல் மயிலை
நாதருரை
நன வி - நனநூல் விருத்தியுரை
நாலடி - நாலடியார்
நீல - நீலக்கேசி
நெடுநில - நெடுநிலவாடை
ப - பக்கம்
பட்டின (பட்டினப்) - பட்டினப்
பதி - பதிசம் [பாலை
பதிற்றுப் - பதிற்றுப்பத்து
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை
பரிமேல - பரிமேலழகருரை
பழ - பழமொழி
பி - பி - பிரதிபேசம்
புறநா - புறநானூறு
பு - வெ - புறப்பொருள் வெண்பா
பேரிய - பெரியபுராணம் [மாலை
பெரியாழ்வார் - பெரியாழ்வார்
திருமொழி
பெருநா - பெருங்கதை [படை
பெருமபாண - பெருமபாணற்றுப்
பேர - பேராசிரியருரை
பொருந் - பொருநராற்றுப்படை
மணி - மணிமேகலை
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி
மலைபடு - மலைபடுகடாம்
மு - முற்றம்
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
முலலை - முலலைப்பாட்டு
முத்திருநா - முதல் திருப்பதிசம்
மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராணம்
மேற - மேற்கோள்
வீர - வீரசோழியம்

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	தீர்த்தம்
XXVI	7	யோங்கிய	யோங்கிய
1	8	காவரி	காவிரி
3	1	கதைச	கதைச
60	4	தந்திரம்	தந்திற்ப
16	31	யுணர்ந்தப	யுணர்ந்தோய
கடு	26	எனச்சுவக	எனச்சுவக
கடி	13	சுரங்கென	சுரங்கென
கொ	29	என்றபடி	என்றபடி
ககக	௩	மெதுதல	மெயதுதல
உகக	௩	பொருந்து	பொருந்து
உதிச	23	மரமாதலின	மரமாதலின
ககஉ	12	கக கூக	கக கூக
சகக	32	விழாவெனவும	விழாவெனவும
சசக	29	உடபகைபாடி	உடபகைபாடி
சசச	24	திரிகடு பதிக	திரிகடுகம பதிக
சகக	6	தேலோகக	தேக டிலோகந
சகக	35	பண்ணை	பண்ணை
கூக	23	பொன்னென	பொன்னென
கூக	38	வணக்கு	வணக்கு

இப்புத்தகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட பலவகை

நூற்பெயர்கள்

[இவற்றிற் பெரும்பாலவற்றைப் பற்றிய வரலாறுகளை அருமபத முதவியவற்றின் அகராதியிற் காணலாகும்.]

அஃதனாறு, அங்கம் ஆறு, அங்காகமம், அபிதாமபீடகம், அபிதாமாதத சங்கிரகம், அருணசிகை, அவதானகலபலதை, அறநெறிச்சாரம், அனனம் பட்டபம், அனுமான ஸூத்திரம், ஆக்கினேய புராணம், ஆசாரக கோவை, ஆசனாச சதம், ஆசனாசநிரணயம், ஆத்திரேயம், ஆதித்திய பரியாய சூத்திரம், ஆபஸ்கம்ப கிருஷ்ணம், ஆபஸ்தமபம், ஆத்திப பிரபந்தம், ஆரிய பரியேஷண ஸூத்திரம், இசைத்தமிழ்நூல், இராகுவம்சம், இலக்கணக வெதாது, இலக்ஷணவிநாயகம், இலகுஜாதம், இலிங்கபுராணம், இறையனார் கம்போருள், உத்பண்குமார காவியம், உபதேசாதனமாலை, உலோகவச னம், ஏலாதி, ஐங்குறுநூறு, ஐந்நிரம், ஒவியநூல், கடகாபரகாவியம், கண்டபூஷணம், கம்பராமாயணம், கலபகுத்திரங்குள, கல்லாடம், கலிங்கக் குப்பாணி, கலித்தொகை, காதம்பரி, காரநாற்பது, காரைக்காலம்மையார் அருபுத்திருவந்தாதி, கை திருவிருட்டைமணிமாலை, கை முதத்திருப்பதிம், காவயகலபலதை, காவேரிமாதாகமியம், கிராதாஜானீயம், கிருத்தேகோடி, கிருஷ்ணயாதம், கிருஷ்ண யஜுர்வேதபராமைணம், கிருஷ்ணத்திசைப்பரி சுகக் புத்தகங்கள், கிருஷ்ணவீரம், கதாநாதபாயம், குண்டலகேசி, குமார சம்பவம், குலவாழ்வுபாயம், குலோத்தங்ககேசோழனுலா, குலவயானந்தம், குறிஞ்சிப்பாட்டு, குறும்புதொகை, கூடம்புராணம், கோகனசிகை, கோயிற் றிருப்பண்ணியா திருவிருத்தம், கோவிந்தராஜீயம், கௌதமதாமகுத்திரங்குள, சங்குகௌஸ்தபம், சாகுந்தலம், சித்தாந்தத்தொகை, சிலப்பதிகாரம், சிவ ஞானசித்தியா, சிவஞானபோதம், சிவபோகசாரம், சிறுபாணாறுபப்படை, சிவகந்தநாபணி, சூடாமணி நிகண்டு, குளாமணி, ஞானசாரம், தக்யாகப பராணி, தசகுபரா சரிதம், தசந்ரணயம், தருசைவண்ண கோவை, தத்துவ போதினி, ததவதரயம், தமிழ்நாவலா சரிதை, தருக்க சங்கிரகம், தாராயிக சூத்திரம், தானபாரமிகை, திரிகடுகம், திருக்குறள், திருச்சிறநம்பலக வேரவையார், திருஞானசம்பந்தர் திருக்கலம்பகம், கை திருச்சுண்பை விருத கம், கை திருத்தொகை, கை திருமமணிகோவை, கை திருவந்தாதி, கை திருவல்லமாலை, திருக்கண்ணிப்பிலா, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருநாவலூர்ப் பொல்லாப்பிய்யார் திருவிருட்டைமணிமாலை, திருநாவுக் கரசர் திருவேகாதமாலை, திருப்பங்கு, திருப்பல்லாண்டு, திருப்பெருந் திரப்பபுராணம், திருமுருகாறுபப்படை, திருவள்ளுவமாலை, திருவாசகம்,

திருவாதஞ்சுரிகள புராணம், திருவாயமொழி நூற்றந்தரத்தி, திருவாராதனை கிரமம், திருவிசைப்பா, திருவெங்கைக்கோவை, திருவெண்காட்டுப் புராணம், திவ்யப்பிரபந்தம், திவாகரம், தீரகதநிகாயம், தேவகோச நிகண்டு, தேவாரம், தொல்காப்பியம், நரிவிருத்தம், நவகதிரா, நளவெண்பா, நற்றிணை, நன்னூல், நாகானந்தம், நாமலிங்காறுசாஸனம், நாரதசிகை, நாராயணீயம், நாலடியார், நாதகவிராச நம்பியகப்பொருள், நீதிபரதீபம், நீலகேசி, நூற்றந்தரத்தி, நெடுநல்வாடை, நைஷதம், ப்ரபஞ்சஹருதயம், பரமேயஸாரம், பாஜ ஞாபாரமிதை, பஞ்சருதியாகமம், படடிகாவியம், படடினப்பாலை, பதிற்றுப்பத்து, பரதநூல், பரமத்திமிரபானு, பரிபாடல், பழமொழி, பன்னிருபடலம், பாக்கசத்திரம், பாணினிசிகை, பாணினீயவியாகரணம், பாரததுலாசம், பாரததுவாஜசிகை, பிங்கலம், பிதிர்மேதஸாரம், பிரதாபருத்திரீயம், பிரயோகவிவேகம், பிராகிருதபரகாசம், பிராதிமுகத்தக வினய வினிசசயம், பிராதிமோக்ஷம், பிருஹதகதை, பிருஹதஜாதகம், பிருஹதஸமூஹிகை, பிருஹதாரணியகோபரிஷத், புத்தசுரித காவயம், புத்தகஜாதகத்தை, புறகதிரட்டு, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பூவாகமம், பெரிய புராணம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, பெருங்கதை, பெரும்பாணாறுறுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, போதாயன தாமசுத்திரம், போதாயனீயம், போதிஸத்துவாவதானகலபலதை, மகாகண்டகம், மகாபரிநிவாணசுத்திரம், மகாவம்சம், மகாவாகம், மத்தியமநிகாயம், மதிவாணா நாடகத்தமிழ்நூல், மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம், மனுஸமிருதி, மனோரமா, மஹாபதான சூத்திரம், மஹாவிஹ்மநாதசூத்திரம், மாகம், மாளவிகாககினிமித்திரீயம், மீமாம்ஸா சாஸ்திரம், முப்பத்தாருயிரப்படி, முமுக்ஷுப்படி, முல்லைப்பாட்டு, மேகஸந்தேசம், மேதாநீயம், மேருமந்தர புராணம், மைதராயணீ உபரிஷத், யதிராஜவிமசதி, யாப்பருங்கலவிருத்தி, ரதநாபரணம், வங்ககோவை, வாராகம், வானீக்ராமாயணம், விகிரமசோழனுலா, விகிரமோவசீயம், விம்பசாரகதை, வியாசசிகை, வியாசபாரதம், வினயபிடகம், வீரசோழியம், வேதாலபஞ்சவிமசதி, ஜப்பானதேசத்துப் பௌத்தநூல்கள், ஸ்ரீஆதிவணசடகோபஸவாமியைப்பவம், ஸ்ரீபுராணம், ஸ்ரீவசனபூஷணம். ஸமிருதிரதஞ்சரம், ஸருகாலவாதசூத்திரம், ஸப்தகதை, ஸமயக திருஷ்டிகூத்திராந்தம், ஸம்புகத்தநிகாயம், ஸாவஸமதசிகை, ஸாரஸங்கிரகம், வந்தநாதகௌமுதி, வந்தநாதசிகை, ஸுதீவிலோசனம், ஸுத்திரபிடகம்.

உ
கணபதிதுணை

மு க வு ரை

அகவல்

தன்றே னுக்கி னென்றுகைம் மிகுஉம்
களிறுவளர் பெருங்கா டாயினும்
ஒளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்சே.”

வேண்பா

“காலையு மாலையு கைகூப்பிக காறெழுதால்
மேலை வினையெல்லாங் கீழ்வாம—கோலக
கருமானரோல் வெண்ணீற்றுச செம்மேனிப பைந்தாப
பெருமானைச் சிறறம் பலதது ”

கட்டுரை

உலகமார பன்னூற் நிலகமா யிலகி
நவையறு மொன்பான சுவைபுணாந தினிமைத
திரட்டுறு * மைநது பொருட்டொடா நிலைகளுள்
அமிழ்தினிற் சிறந்த தமிழெனு மடநதை
அணிமே கலையா மணிமே கலையான,
நசுகம பெருமை முச்சுவ கததுட
கறையிடற நிறைவ னிறையன ரெனும்பெயா
வாயந்தே † புலம்பல வாயந்த வாயந்த சுவகத
தொலிசை பலவுறு நலலிசைப் புலவருட்

சீலமார மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைக் காத்தனரெனனும

புலவாபெருமானால் அருளிச் செய்யப்பட்டது, இளம்பூரணா, பேராசிரியா, தேயவச்சியையா, நச்சினூர்க்கினியா, பரிமேலழகா, அடியாகருநல்லா, சமயதிவாகரவாமன முனிவா, இலக்கண விளக்கவுரையாசிரியா, இலக்கணக்கோத்து உரையாசிரியா, திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசா, மயிலைநாதா, சங்கராநமச்சிவாயர்

* ஐநது பொருட்டொடாநிலைகளாவன —சீவகசிந்தாமணி, சிலப் பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதியெனபன

† புலம் - தூல, இதனை, “புலந்தொகுத தோனே” என்னும் நேரல்காப்பியப் பாயிரத்தாலுணாக

முதலிய உரையாசிரியாகவால எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று, சன்னைநகரிகையணியும் பாணிகவணியும் இன்னோரன்ன பிறவணிகளுமே ஆங்காங்கு அமைந்திருந்ததலால் தன்னுட கூறப்பட்டுள்ள மலை கடல் தீவு வனம் நாடு நகர ஆறு முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் நேரில் அறிந்துகொண்டாற போல்ப பாடிப்பவாசளுடைய மனத்திற்கு நன்றாகப் புலப்படச் செய்யும் நலப்பாடுற்றது இக்காலத்தில வேறொருவகையாலும் விளங்காதனவாகிய சில தெய்வங்களுடைய பெயர்களையும், அத தெய்வங்களை வழிபடுமுறைகளையும், சில சாதியாரையும், அவர்களுடைய ரடை முதலியவற்றையும், சில நகரங்கள தீவுகள் மலைகள் வனங்கள் தோட்டங்கள் அறச்சாலைகள் மன்றங்கள் முதலியவற்றையும், அவைகள் இன்ன இன்னவண்ணமாத இருந்தனவென்பதையும், இன்ன இன்ன சமயங்கள் இன்ன இன்ன இடத்திற பரவியிருந்தனவென்பதையும், அவற்றின் இலக்கணங்களையும், சில அரசர் சில முனிவர் முதலியோருடைய சரித்திரங்களையும், பிறவற்றையும் இந்நூலால் விளங்க அறிந்துகொள்ளலாம், இதன்பாலுள்ள சொல்நாட்பம் பொருள் நாட்பங்கள் நூலில் பெயராகிய நுண்ணறிவிறதோடும் வலிததும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது கூறுவா, இஃதே

“மந்தா கிரியணி வேணிப் பிரானெங்கை மனைவீ
கொகசா குழையணி மேகலை நானுட்பங் கொளவதெங்கன
செவா மனியுந் திருக்கோ வையுமெழு க்கொளினும்
நந்தா வரையை யெழுதலெவ் வாறு நலினறருளே”

என்று கவிஞர் பெரும்பாணாசிரியர் துணைமங்கலம் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச முனிவர் அருளிசெய்த வேங்கைக்கோவைச் செய்யுளாலுணராக. பின்னும், “சந்தா மணிமேகலைப் பதிகா ரமபடைத்தான, கந்தா மணிமேகலைப் பதிகா” (திருத்தணிகையுலா) என்று இந்நூற் பெயரையும், “மாதவி பெற்ற மணிமேகலைநமமை வாழ்விப்பதே” (அம்பிகாபதிக்கோவை) என இக்காப்பியத் தணியாகிய மணிமேகலையின் பெயரையும் தத்தம் நூல்களில் தொனியில் அமைத்தது வித்துவான்கள் பாடியிருப்பதும் இதன் பெருமையையும் மணிமேகலையின் பெயரையும் புலப்படுத்தும்.

சிலப்பதிகாரக் கதைத்தலைவனான கோவலன் மகளாகிய மணிமேகலையென்பவளுடைய சரித்திரமாதலின் இந்நூல் சிலப்பதிகாரத்தோடு கதைத்தொடர்புடையது

இதில், ரோழவனாடாடென காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலு
பெருங்குடி வாணிகாமரபில உதித்த கோவலனுக்கு மாதவியென்
னும நாடகக்கணிகைபிடந தோன்றிய மணிமேகலை யென்பவள
தன்னுடைய தாய், கோவலன் மதுரைபில வெட்டுணடிநதது
கேட்டுப் பரத்தைமைத தொழிலை வெறுத்துப் பொத்தமுனிவ
ராகிய அறவணவடிகளைச் சரணடைநது வாய்மைநான்கும் சீல
மைநதும் உபதேசிக்கப்பெற்றுப் பொத்தத் சங்கத்திருத்தலை
யறிநது அவனோடு பழகிச் சிறுபிராயத்திலேதானே பொத்தத்
தருமங்களை அறிதற்கேற்ற உணர்ச்சியுற்று ஒருநாள தாயின் கட
டனைப்படிச் சுதமதிபுடன் புகுகொய்தற்கு மலாவனஞ்சென்று
தன்னை விரும்பி வந்த உதயகுமரனுக்கு அஞ்சி அங்குள்ள பனிக
சறையில் ஒளித்திருநது அவன் போனபின் வெளியேவந்த தன்
குலதேவதையாகிய மணிமேகலாதெய்வரத்தால் மணிபல்லவத்
தீவிற்குக் கொண்டுகொகப்பட்டு அகநிலிலுள்ள புத்தபீடிகைக்
காட்சியால் தன்னுடைய பழம்பிறப்பில் சிக்குநத செயதிகளையறி
நது அப்பால் அதசெய்வம் அறிவுறுத்திய மூன்று மந்திரங்களை
யுணர்நது முற்பிறப்பிற் கணவனுயிருநத இராகுலனென்பவனே
இப்பிறப்பில் உதயகுமரனுக் வந்தானென்று அதசெய்வம் கூறக்
கேட்டு அபரிபு கையின் காவற்றெய்வமாகிய தீவதிலகையினுதனி
யாற் கோபுரியென்னும் பொய்கையைடைநது அதிலிருநத
அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாததிரம் தன்கையில்வரப்பெற்றுப்
பின் பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச் சாரநது அறவணவடிகளை
யடைநது ஆபுத்திரன் வரலாற்றையும் அவனுக்கு மதுரைபிற்
சுந்தாதேவி அமுதசுரபியைக் கொடுத்ததையும் பசித்த உயிர
களுக்கு உணவளித்ததே ஈல்லாவற்றினும் மேலான தருமமென
பதையும் அவா கூறக்கேட்டு அவா கூறியவாறே உணவளித்தற்
பொருட்டு அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வீதியிற்
சென்று சிறந்த பத்தினியாகிய ஆதிரையென்பவள் முதலிற்
பிச்சையிடப்பொற்றுக்காய்சண்டிகையென்னும் வித்தியா தரமங்கை
யின் தீராப்பசியை அப்பாததிரத்திலிருந்தெடுத்ததனிய ஒருபிடி
யமுதாற்போக்கி அப்பாததிரத்தில் மேனமேலும் அமுது வளரப்
பெற்று அநநகரத்துள்ள உலகவறவியென்னும் அம்பலத்தை
யடைநது அங்கேவந்த எல்லாவுயிர்களின் பசியையும்போக்கி
அவ்வறஞ்செய்தலையே நித்த நியமமாகப் பூண்டு தன்னை விரும்பி

வந்த உதயகுமரன் அறிந்து கொள்ளாவண்ணம மேற்கூறிய காய சண்டிகையின் வடிவங்கொண்டு அநநகரத்துள்ள சிறைச்சாலையை யடைந்து அங்கே பசித்திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் உணவளித்து அதனை அறச்சாலையாகி, தன்னை மீட்டும் விடாது தொடர்ந்த உதயகுமரன் காயசண்டிகையின் கணவனாக வெட்டுண்டுவிழ்ந்தது கண்டு மனங்கலங்கிப் பின்பு கந்திறபாவைதெய்வத்தின் மொழி களால் தேறுதலுற்று உதயகுமரனுடைய தந்தையாகிய மாவண கிள்ளியார் சிறையில் வைக்கப்பட்டு, இராசமாதேவியின் முயற்சி யால் அச்சிறையினின்று நீங்கி நாகபுரத்தை யடைந்து அதன் தலைவனான புண்ணியராசனோடு மணிபல்லவஞ்சாரந்து புத்தபிடி கையைக்காட்டி அதனால் அவனது பழம்பிறப்பை அவனாகறித் வித்து, காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடல்கொள்ளப்பட்ட செயதியைத் தீவில்கையாலறிந்துகொண்டு அப்பாறசென்று வஞ்சிகாபபுறத் தேயுள்ள பத்தினிகடவுளாகிய கண்ணகியின் கோயிலையடைந்து தரிசித்து, தன்னுடைய எதிரகாலச் செய்திகளைக் கண்ணகித்தெய வம்கூற அறிந்துசென்று ஆங்கிருந்த சமயவாதிகள் பலரையுஞ் சாரந்து அவரவர்களுடைய கொள்கைகளைத் தனித்தனியே வினாவி யுணர்ந்து, அநநகரில் தவமபுரிந்து கொண்டிருந்த மாசாததுவா னைக்கண்டு அவன் மொழிந்த செய்திகள் பலவற்றையுங் கேட்டு அவன் கூறியவாறு காஞ்சிகரம்போய், அநநகரிற் பசியாலவருந் திவடிய எல்லாவுயிரகளுக்கும் உணவளித்து, அங்கேவந்த அறவண வடிகளைத் தரிசித்து அவர் உபதேசித்த அறமொழிகளைக்கேட்டு, பின் முத்திபெறுதற்பொருட்டு அநநகரிலேயே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தாளென்னுங் கதை விரித்துக் கூறப்படும்.

இந்நூல், பௌத்த சமயச்சார்பினளாகிய மணிமேகலையின் சரித்திரமாதலின் இதில் அச்சமயக் கொள்கைகளைப் பரக்கக் காணலாம்.

பற்பல தருமங்கள் இந்நிற சொல்லப்பட்டுள்ளன, அவற்றுள் மிகுதியாகக் காணப்படுவது ஒருவன் மனமொழிமெய்கள் தூய னாகி எல்லாவுயிரகளிததும் எப்பொழுதும் அருளுடையனாதல வேண்டுமென்பதே

மணிமேகலை யென்பவளுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறு தலின், இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பா. நீலகேசி, புத்தவாதச் சருக்கத்தில், “குயலாகுயலம்” என்னுஞ் செய்யுளுரையில்,

* “தீவினையென்பதி .. .. பிரமரு மாகிஎன்பது மணிமேகலைதுறவாதலின், இதனால் ஸமஸ்காரமறிந்துகொள்க” எனச் சமயதிவாகரவாமன முனிவரும், சிவஞானசித்தியார பரபககத்திற செளத்திரராதிகன் மதத்துள்ள “ஓங்கிய வருவம்” என னுந திருவிருத்தத்தின் உரையில், * “தீவினையென்பதி. . ... ..பிரமரு மாகி என்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால் ஸமஸ்காரமறிந்துகொள்க” எனத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரும் எழுதியிருத்தலால், இந்நூல் மணிமேகலை துறவென ழும் அக்காலத்தில் வழங்கப்பட்டு வந்ததென்று தெரிகின்றது, “மணிமே கலைதுற, வாறைம பாட்டினுளறிய வைத்தனன்” என்று பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலும் இதற்கு இப்பெயருண்டென்பதை வலியுறுத்தும்

இந்நூல், அமமை முதலாகிய வனப்பெட்டினுள் இயைபின் பாறபடும், தோல்காப்பியச் செய்யுளியலின் கண்ணே, ‘அமமை முதலியவனப்பெட்டும் தொடாநிலைச் செய்யுட்கிலக்கணம்’ என்று கூறுகின்றழி, † “ஞகாரை முதலா ளகார வீற்றுப, புள்ளி யிறுதியியைபெனப் படுமே” என னுஞ் சூத்திரவுரையில், ‘ஞனநமன யரலவழுவென ழும் பதினொரு புள்ளிபுள் ஒன்றனை ஈருகவமைத்துச் செய்யுளைப் பொருட்டொடராகவும் சொற்றொடராகவுஞ் செய்வது இயைபெனப்படும், னகாரவீற்றானிறுபுப் பொருளுமியைந்து சொல்லுமியைந்து வந்தன, சீத்தலைச் சாத்தனாராற் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும், கோங்குவேளிராற் செய்யப்பட்ட உதயணன்கதையும் போலவன்’ என்று பேராசிரியரும் ஆசிரியாந்சசினாககினியரும் எழுதியிருத்தல கானக, இந்நூலீற் சொல்லியையும் பொருளியையும் அமைந்திருத்தல அறிதற்குரியது.

இதற் கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரம் நிகழ்ந்த காலமும் இந்நூலாசிரியா காலமும் ஒன்றென்றும், இஃது அவரால் தமிழிலேதான் முதலீற் பாடப்பட்டதென்றும், சிலப்பதிகாரத்தாலும் அதன் பதிகத் தொடக்கத்தில் அடியார்க்கு நல்லாரெழுதிய உரைநடையாலும், இந்நூற் பதிகத்தாலும் விளங்குகின்றமையின், இது வேறு மொழியிலிருந்து வந்ததென்று சொல்லுவதற்கிடமில்லை

* மணிமேகலை, உச ௧௨௩ - ௧௩௧, ௩௦ ௬௪ - ௮௦.

† தோல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. ௨௪௦.

கதையைத் தொகுத்துக் கூறுவதும் பதிகமென்று வழங்கப் படுவதுமாகிய கதைபொதிபாட்டை இஹ முதலிற்பெற்று விழா வறை காதை முதற் பவத்திறமறுகென்ப பாலை நோற்றகாதையிறுதிபாசவுள்ள முப்பது பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது, காதை - பாட்டு, நீலகேசி, குண்டுகேசிவாதச்சருக்கம், உள - ஆம் செய்யுளுரையில், “முன்னுன பெருமைக்கணிமுன என னுங் காதையை அனுவதித்தவாறு” எனவும், உஅ-ஆம் செய்யுளுரையில், “பிடகம் எனனுங்காதை சொன்னவாறு” எனவும், மொககவாதச்சருக்கம், உங - ஆம் செய்யுளுரையில், “தன் புறதக என்னுங்காதை சொல்லப்பட்டது” எனவும், சு0 - ஆம் செய்யுளுரையில், “எழுமடைத்தி எனனுங்காதை” எனவும், சுக - ஆம் செய்யுளுரையில், “காளிறை சுமந்துயப்பான் என னுங்காதை” எனவும், சஉ - ஆம் செய்யுளுரையில், “மக்கட பண்பழியாது எனனுங்காதை” எனவும், அநநூலுரையாசிரியா எழுதியிருந்தலாலும், ‘காதைகரப்பு’ எனனும் ஒருவகைச் சித்திர சாஸ்பெயராலும் காதையென்பதற்குப் பாட்டென்று பொருள் கொள்ளுதல் நனியப்படும, “ஆறைம பாட்டினு ளறியவைத தன்ன” எனப் பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலும், மிதிலைப் பாட்டித் திருச்சிறும்பலக்கவிராயரவாகள வீட்டிற் கிடைத்த பிரதியில் இந்நூற் பகுதிகளின் பெயர்கள் யாவும் பாட்டென்றே இருப்பதும் இஃனை வற்புறுத்தும், காதையென்பதை இசையோடு பாடப்படுவதாகிய செய்யுளென்று பொருள்படுகிற ‘காதா’ எனனும் வடசொற்சிதைவென்று கொண்டால் யாதோ ரிழக்கு மின்றென்று வடமொழியாளர் கூறுவா, இது நிற்க;

பல வருடங்களுக்குமுன் பழைய தமிழ்ப் புத்தகங்களைத் தேடுமவண்ணம் இஃதமிழநாட்டினுள்ளே செல்லுதற்குரிய பல ஊர்களுக்கும் சென்று அங்கங்குள்ள பரம்பரைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்களுடைய வீடுகளில் இருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பரிசோதித்துப் பாராததகாலங்களிலெல்லாம் எனக்கு மணிமேகலை மூலப்பிரதிகள் மட்டும் கிடைத்தனவேயென்றி உரைப்பிரதி யாண்டும் கிடைத்ததில்லை. சென்னை, தஞ்சை முதலிய நகரங்களிலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளும் பாரக்கப்பட்டன, அங்கும் கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலுள்ள நண்பர்கள் பலரைப் பத்திரிகைவாயிலாக இதைப்பற்றி வினாவினேன், அங்ஙனம்

வினாவப் பட்டவர்கள், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ சிற்
கைலாசபிள்ளையவர்கள் தமது கையாலெழுதிய மூலப்பிரதி
யொன்றை அனுப்பின அனுப்பினார்கள், பின்பு பாரிஸ்கரத்
துள்ள டிரொபஸா ஐ-லியன்வின்ஸன் என்பவர், 'இந்நகரத்துக்
கையெழுத்துப் புத்தகக் காலையில் மணிமேகலை மூலப்பிரதி ஒன்றே
யுள்ளது' என்று தெரிவித்து மாதிரிகைக்காக அதிலிருந்து பதிகத்
தைத்மட்டுமே எழுதிய அனுப்பினார், மற்றவர்கள், 'யாதொன்றுங் கிடை
க்கவில்லை' என்று விடையளித்ததுவிட்டார்கள் கிடைத்த பிரதிகளை
வைத்துக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்துவந்தபொழுது பிரதி
களில் எழுதுவோர்கள் இயல்பாகவே செய்வித்திருந்த வேறுபாடு
களாலும், இது பொத்ததசமயக் காப்பியமாதலால் அச்சமயக்
கொள்கைகளைக் கூறும் பாகங்களை யெல்லாம் எளிதிறற்றிரந்து
கொள்ளல் கூடாமையாலும், அவற்றை ஒழுங்காகப் புலப்படுத்தும்
பழைய * தமிழ்ப் பெயர்கள் நூல்கள் பண்டைக் காலத்தில்
இருந்தும் பாதுகாப்போரினமையால் பிற்காலத்தில் இறந்தொழிந்
தமையாலும், அக்கொள்கைகளை விளங்கச் சொல்லுவோர் அகப்
படாமையாலும், பிழைகளைப் பிழைகளென்று நிர்வகித்துக்
கொண்டு திருத்தமான பாடங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு எடுத்
துக்கொண்ட முயற்சியும் கழித்தகாலமும் அடைந்த வந்ததும்
அளவுபடுவனவல்ல

திருஞானசம்பந்தமுதாதிநாயனார் முதலிய சைவசமயாசாரியா
கள் அருளிச்செய்த தேவாரங்களிலுள்ள பௌத்ததசமயம் மறுப்புக்
களும், பெரியபுராண முதலியவற்றுட கூறப்பட்டுள்ள அச்சமயக்
கொள்கைகளும், மறுபுறம், சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துள்ள
சௌத்திரார்திகனமத முதலியனவும், அவற்றிற்குத் திருவோற்றி
யூர் ஞானப்பிரகாசரெழுதியவுரையும், அவவுரையிலுள்ள சில
உதாரணச் செய்யுட்களும், மறுப்புக்களும், நீலகேசியும் அத்தனையு
யும், அவவுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள

* பண்டைக்காலத்துப் பௌத்தநூல்களென்று தெரிந்தவை துண்டலகேசி, சித்தாந்தந்தோகை, திருப்பதிகம், விற்பாடகதை யென்பன, அவற்றிலிருந்து சில பாடல்களை நீலகேசியுரை முதலியவற்றில
நூற்பெயர்களோடு எழுதப்பட்டுள்ளன, தக்கயாகப்பாணியின் உரையால்
கவிராசாசுரனனும் பெயரினராகிய புலவரொருவர் பௌத்தநூ
லொன்று செய்துள்ளாரென்று தெரிந்தது.

சில கவிஞரும், வீரசோழியம் யாப்புப்படலவுரையிலுள்ள சில உதாரணப் பாடல்களும், இன்னுஞ்சிலவும் பௌத்தசமயமரபுகளிற் சிலவற்றையும் அச்சமயத்தோரோ பேசிவந்த சில தமிழ்ப்பரிபாஷைகளையும் பிறவற்றையும் ஒருவாறு விளங்கச்செய்தன, செய்தும் முன்பிருந்த ஐயங்கள் முற்றுந் தீராமையாற் பின்னும் அறிந்தோர்பாற சென்றும் தாரதேசத்தாராகுக கடிதமெழுதியும் விசாரித்தலையே மேற்கொண்டிருந்தேன்.

இப்படி இருக்கையில், ஹிந்துதேசத்து வித்தைகளிலும் ஆங்கிலேய வித்தைகளிலும் மிகப்பயிற்சிபடைந்து விளங்கியவரும் சென்னை இராசதானிக சலாசாலையில் ஸமஸ்கிருத போதகாசிரியராக இருந்தவருமான ராவபகதூர் மஹா ஸ்ரீ அரங்காசாரியரவர்கள் எம். ஏ., பௌத்தசமய நூல்களிலும் பாண்டித்தியமுள்ளவாக் கொளப்பதை அறிந்துகொண்டு உரியகாலங்களில் அவர்களிடத்துச் சென்று வினாவிவந்தேன், வருகையில், ஒவ்வோரமயத்தும் தடையின்றி உடனுடன் அவர்கள் கூறியவிடைகளால் அதற்குமுன்பு எனக்கிருந்த ஐயங்களிற் பெருமபாலன நீங்கின, நீங்கவே இந்நூலைப் பரிசோதித்தலில் என மனம் ஊக்கமடையுமாறு. அவர்களுடைய பேருதவி இல்லையாயின், மணிமேகலையில் வந்துள்ள துடிதலோகம், பாரமிதை, அருப்பபிரமா, உருப்பபிரமா முதலிய சொற்களுக்குக்கூட உள்ளவாறே பொருள் கொள்ளுதல் எனக்கு மிக அரிதாகும், தமக்குரிய அரியவேலைகள் அநேகமிருந்தும் இப்பழைய தமிழ்நூல் வெளியேவந்து உலாவுதலையே பயனாகக்கருதி, யான் செல்லுங்காலந்தோறும் சிறிதும் சலிப்பின்றி அவர்கள் செய்துவந்த பேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று, அவர்களுடைய பேருதவியாலேயே பௌத்தமதத்துள் முமமணியென்று வழங்கும் புத்தசரித்திரம் பௌத்ததர்மம் பௌத்த சங்கம் எனப்பவை எழுதப்பெற்றன அம்மகோபகாரி விஷயத்தில இத்தமிழ்நாட்டினேமாகிய நாமெல்லாம் நன்றி பாராட்டுதற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறோம்.

எவ்விடத்தும் இந்நூலுக்கு உரை அகப்படாமையாலும், உரை முன்பு உண்டென்று ஒருவாற்றாலும் விளங்காமையாலும் இனி மூலத்தைமட்டுமாவது வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று நிச்சயித்துப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கியபொழுது, தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய அன்பர்களிற் சிலா, 'உரையெழுதியே இதனை

வெளிப்படுத்தவேண்டும் ' என்று வற்புறுத்திக் கூறினமையின, அவாசள சொல்லை மறுத்தற்கு அஞ்சி, இது புலவாதின்காசள செய தற்குரிய அரிய காரியமென்று கருதாமல், * “ஆங்கவன் புகழ்நத நாட்டை யனபெனு நநவ மாநதி, மூங்கையான பேச லுற்ற னென்னயான மொழிய லுற்றேன” எனது பெரியோர் கூறியதற்கு இலக்கியமாக, தக்க நூலாராய்ச்சியும் எண்ணியவற்றைச் சுவை பயக்குமபடி நல்லநடைபில் விளங்குவெழுதும் வன்மைபுமில்லாத யான, † “மணிமேகலை நூனுட்பங்கோளவதேங்ஙன்” என்று ஆனரோரற பாராட்டப்பட்டுள்ள இந்நூற்கு அருமபதவுரை யென்ற எதோவொன்றை எழுத்தத் தொடங்கினேன்.

மொழிகளுட பெருமபாலன்வற்றிற்குப் பொருள் விளங்கிக் கிடக்கின்றமையின அரியவற்றிற்குமட்டுமே பொருள் செய்தும், ஆங்காங்குள்ள வாககியங்களை ஒத்தவைகளாக இந்த நூலிலும் வேறு நூலிலும் காணப்பட்ட வாககியங்களை அவ்வவ்விடத்தில தந்துகாட்டி அவற்றினிடங்களை உடனுடன் விளங்கச்செய்தும், பொருள்விளங்காத இடங்களில் (2) இக்கேள்விகளுறியை அமைத் தும், கையெழுத்துப் பிரதிகளிற்கண்ட பாடபேதங்களை எடுத்துக் காட்டி அவற்றுள் இன்றியமையாத சிலவற்றிற்குமட்டுமே பொரு ளைப் புலப்படுத்தியும், எல்லோருக்கும் எளிதிற பொருள் விளங்கு தற்பொருட்டு வட்சொற்களைப் பெருமபாலும் விரவித்தும், சில வற்றிற்குச் சங்கமருவிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் இப் பொழுது அகப்படாமையால் அவற்றை விளக்குதற்குப் பிறகா லத்து நூல்களிலிருந்து பிரயோகங்களை எடுத்துக்காட்டியும் ஒரு வாறு அதனை எழுதிமுடித்தேன்.

‡ “சம்புறத் தெளிநது தண்ணென ரெழுகசமும பயின்று” என்று கம்பநாட்டும், § “செல்லாறு தோறும் பொருளாழ்நது தெளிநது” எனப் பரஞ்சோதி முனிவரும் அருளிச்செய்த திரு வாக்ருகங்க்கு இலக்காக விளங்குக கவிசுரினுடைய வரிசையிலே

* கம்பராமாயணம், நாடபெட்டலம், க.

† திருவேங்கைக்கோவை.

‡ கம்பராமாயணம், சூப்பநகைப்பட்டலம், க.

§ திருவிளையாடற் புராணம். அன்னசகுழியும் வையையும்ழைத்த பட்டலம், 22

நிற்குந் தகுதியுள்ள பாட்டுக்களையுடைய இந்நூலுக்கு யானா அரும் பதவுரை எழுதுபவன்? இதுசெய்தற்குத் துணிந்த எனது தலு கணமையைப் பொறுத்தருளுமாடி- இததமிழலகத்தை மிகவும வேண்டுகிறேன்

பழைய பொதமிழநூற் பரிபாலகரும் இவ்வாராய்ச்சியால் எனக்குமனசு கோவுண்டா நாதவண்ணம் அடிககடி ஊககமளித்து வந்தவரும் கொழுமடிகரத்துப் பிரதிசுக்ராமணியுமாகிய கௌரவம் பொருந்திய ஸ்ரீ பொ குமாரசாயி முதலியாரவர்கள், இந்நூலிற் சிறசில விடங்களில் முன்னம் நிகழ்ந்த ஐயங்களை நீக்கிக்கொள்ளு தற்பொருட்டு யான் கேட்ட வினாக்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள பௌத்த வித்தியோதம்பாடசாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்கலர வர்களைக்கொண்டு விடைகொழுதுவித்த அனுபபிப பேருதவி செய்து வருந்தாரன்.

எனக்கு அக்காலத்தில் வடமொழிப் பிரயோகங்களில் உண்டாகிய ஐயங்களை உடனுடன் போக்கியுள்ளிய ஸ்ரீபெருகவாழந் தான் மஹாமஹோபாத்தியாய அரங்காசாரியாரவர்கள், திருபலை ஈசசம்பாடி சதாவதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸாசாரியாரவர்கள் என னும் இருவர்களுடைய நினைவும் எனறும் என நெஞ்சினினறும் நீங்கவில்லை

மணிமேகலையின் முதற்பதிப்பு 1898-ஆம் வருஷத்திலும் இரண்டாமதிப்பு 1921-ஆம் வருஷத்திலும் வெளியிடப்பெற்றன. முதற் பதிப்பிற்கு உதவியாகக் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்

1. திருவாவடு துறையாதினத்துப்	பிரதி	க.
2. எட்டயபுரம் பெரிய அரணமனைப்	,,	க.
3. மிதலைப்பட்டி ஸ்ரீ அழகிய சிறறம்பலக சங்கராயரவர்கள் வீட்டுப்	,,	க.
4. திருநெல்வேலி ஸ்ரீ திருவய்யாசத்தின் எழுதம்பிள்ளை யவர்கள்	,,	க.
5. கோலம் ஸ்ரீ இராமராமியுதலியாரவர்கள்	,,	க.
6. பாழப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ சிற. சைகலாச பிள்ளையவர்கள்	,,	க.

7. ஆறுமுகமங்கலம் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திப
பிள்ளையவர்கள் பிரதி க
8. திருமயிலை ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் ,, க
- 9 சென்னை ஸ்ரீ தி முதலுக்குமாரசாரி
முதலியாரவர்கள் - ,, க.
10. சென்னை இராசாங்கத்தூத கையெழுத்த
துப முதலியாரவர்கள் ,, க

இவற்றுள், மிகப் பழமையான தும பரிசோதனைக்கு இன்றி யமையாததாக இருந்த நம் மறறைப் பிரதிசுனிறகுறை நம் பிறழ்ந தும திரிந நம் போகியாதங்கனையெல்லாம் ஒழாருபட்ச செய்த தும போய்ப்புரிமைக்கு அழகுக்கெட்டுமாசுபொதிந்து கிடந்த செந் தமிழ்ச் செலவியின் மணிமேலையை அப்பாணிந்துகொள்ளும் வண்ணம் பொருந்தெய்துகொடுத்ததும மிதிலைப்படடிப்பிரதியே.

இரண்டாம் பதிப்புக்கு உதவியாக மாறாத தமிழ்ச்சங்கத் துப்பாண்டியனபுத்தகசாலைப் பிரதிபொன் நம், சென்னை ஸ்ரீ பரா சுவநாசநயினூரவர்கள் பிரதியொன்றும் சினை தகன முதற்பதிப் பில் ானிதாளியைப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்த அபிதான விளக்கம், அருமபதிவாரதி, அருநகொட்டரசாரதி, முலவிஷயருசிகை, அரும் பதவுரைநில அடாபியவை, தமிழ் தூற்பொருள் முதலியன என னுமபகுதிசனஒருங்குகெதெய்குசப்பெறறுஒரே அகராதியாக அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி' எனனும பெப்பருடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றன, சலம் முதலியவற்றிற் காணப்பட்டு முனடி பதிப்பிக் கப் படாமலிருந்த அரும்பதங்களும், அருநதொடாகளும், சிலவற் றின் பொருளும், உவமைகளும், பழைய செய்யுளும், வழக்கங் களும், பிறவும் இவ்வகராதியிற் சேர்க்கப்பெற்றன.

முதலிரண்டு பதிப்புகள் பிற்பற்றிய மற்ற விஷயங்களை அப் பதிப்புப் புத்தகங்களிலுள்ள பதவுரைகளாலறிந்து கொள்ளலாம்.

இப்பொழுது இது முன்கூறுவது முறையாக வெளியிடப்படு கிறது. இப்பதிப்பில் விசேஷமான மாற்றம் ஒன்றும் இல்லை ஆனாலும் இடைவிடை யிடையே விளக்காமலிருந்த சில பகுதி களை விளக்கவும் சில மேற்கோள்களைக் காட்டவும் இருததலைக் காணலாம் புத்தக ரிதிதிரம், பொத்தத் தருமம், பொத்தத் சங்க மென்னும் முன்தும மணிமேலையைப் படிப்பவர்களுக்குப்

பயன்படுவதற்காகவே முதலில் எழுதப்பட்டனவாதலின் அவையும் இப்பதிப்பிற் சோக்கப் பெற்றுள்ளன.

இப்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து ஒப்புநோக்குதல் முதலிய உதவிகளைச் செய்து வந்தவர்கள் ரெனனை, கிறிஸ்டியன் காலேஜ ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, விதவான வி மு சுப்பிரமணிய ஐயரும், மோகனூரத் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, கி. வா ஜகந்நாத ஐயரும் ஆவார்கள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒன்றென நிருதெய்வ முண்டென நிருஷ்யா செலவமெல்லாம்
அன்றென நிருபரித தோரமுகம் பாடல் லறமுட பும
நன்றென நிருநி நீங்காம லேநமக கிடடபடி
என்றென நிருமன மெயுனக கேயுப தேசமிடே, ”

‘நியாகராஜ விலாசம்’
திருவேடசுவரன் பேட்டை }
28—8—31

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

குறிப்பு

மேலே உள்ள எந்தையார்வாக்குடைய முகவுரையால் எல்லாம் விளங்கும் அவர்களுடைய கைப்புத்தகத்திற் கண்ட சில திருத்தங்களை இதில் அமைத்திருக்கிறேன் (1) மமணிகளென்று சொல்லப்படும் புத்தகரித்திரம், பொத்தத்தருமம், பொத்ததசங்கம் எனப்பவை தனிப் புத்தகமாக வெளிவந்திருப்பதால் இப்போது இப்பதிப்பிற் சோக்கப் பெறவில்லை.

S கலியாணசுந்தரம்

15—12—43

இந்நூலாசிரியராகிய மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார் வரலாறு.

இவா கடைச சங்கசப புலவர்களுள் ஒருவா இவருடைய இயற்பெயரா சாத்தனாரென்பது, வணிகமரபினா, கூல வியாபாரம் செய்குகொண்டிருந்தமையின இப்பெயரா பெற்றாரா கடைச சங்கத்தா நல்லினைப புலவர்களுள் இவரைப்போலவே, பொன்வாணிதனூ, மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனா, மதுரைப் பண்டவாணிகன் இளநதேவனா என்ற வணிகமரபினா சிலா இருந்தனரென்று தெரிகின்றது. இவா, பத்தினிக கடவுடாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள் மேம்பாட்டையும் சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொண்டு அவளுக்குக் கோயில கட்டுவித்தது நித்தியபூசை முதலியன நடக்கும்படி செய்தவா. அவ்வரசனுக்குக் கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கூறிய பொழுது அவனோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தவரும் அவன் சகோதரரும் திறவு புண்டவருமாகிய இளங்கோவடிசன் அவளுடைய சரித்தரைப் பொருட்டொடாகிலைச் செய்யுடாகச் செயதற்கு வேட்கையடையும்வண்ணம் செய்தவா இவரே, அரசிலப்பதிகாரத்தைக் கேட்டாரும் இவரே, இவற்றைச் சிலப்பதிகாரத்தின் பதிகத்தாலும் அந்நூலிலுள்ள உரு-ஆவது சாட்சிக் காதையாலும் உணரக் கட்டுத்தொகையாகிய நற்றிணை முதலிய நூல்களில் இவா இயற்றியனவாசப பத்துச் செய்யுட்களும் (நற் 3, குறுந் 1, அகநா. 5, புறநா 1), திருவள்ளுவமாலையில் ஒரு செய்யுளும் இப்பொழுது காணப்படுகின்றன. இவற்றைப்பற்றாணுற்றச் செய்யுள் பாண்டியன் சித்திரமடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறனைப் பாடியது

இவா பெயர் கூலவாணிகன் சாத்தனாரெனவும், மதுரைச் சீத்தலைச் சாத்தனாரெனவும், சாத்தனாரெனவும் வழங்கும் “தண்டமிழச் சாத்தன” (பதிகம், 10) என்றும், “தண்டமிழச்சான் சாத்தன” (காட்சிக 66) என்றும், “நன்னூற் புலவன்” (காட்சிக 106) என்றும் சிலப்பதிகாரத்து இவா சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனா சங்கத்தில் அரசங்கேற்றுவித்தற்பொருட்டு வரும் நூல்களிற பிழைகள் காணப்படுநதோறும் ஆக்கியோர்களைக் குற

றங் கூறுதற்குத் துணியாராய, “இந்தப் பிழைகளைக் கேட்கும்படி நேரிட்டதே” என்று மனம் வருந்தித் தமது தலையைக் குத்திக் கொள்வாரென்றும், அரணுல தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருந்தமையின சீத்தலைச் சாததனாரென்பது இவருக்குப் பெயராயிற்றென்றும் கூறுவா, “வள்ளுவாப்புப் பாலாற, நலைக்குத்துத் தீர்வுசாத தற்கு” என்று மருத்துவன் தாமோதரனா திருக்குறளைச் சிறப்பித்தாக் கூறிய செய்யுளில் இளைக்க குறிப்பித்திருத்தலும், “இயற்பெயா சினைப்பெயா” (தோல பெயா. சூ. 20) என்பதன் உரையில் ஆசிரியர் இளம்பூரணா முதலியோர் சினைபுத்தற்பெயருக்கு உதாரணமாக, ‘சீத்தலைச் சாததன்’ என்னும் இவா பெயரைக் காட்டியிருத்தலும் இக்கொள்கைக்கு ஆதாரமாகவும் அமைவது காண்க. சீத்தலையென்றும் ஊரிலுள்ள ஐயனா பெயராகிய சீத்தலைச் சாததனாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்று ஒரு சாராரா கூறுவா

அகநானூற்றிலும், புறநானூற்றிலும், திருவள்ளுவமாலையிலும் இவருடைய செய்யுளும் மருத்தவன் தாமோதரனா செய்யுளும் அடுத்தடுத்துக் காணப்படுதலாலும் தாமோதரனா இவரைப்பற்றிக் கூறியிருத்தலாலும் இவ்விருவரும் நெருங்கிய நட்பினரெனறு கருத இடமுண்டு திருச்செஞ்சூர் சாஸனமொன்றில், முத்தமிழாரியியசென்னும் சிறப்புப்பெயாபெற்ற சாததனா வழிவந்த பெருமடியென்னும் ஒருவா கூறப்படுகிறா. அதிற் கூறப்படும் சாததனா இவரோ வேறு யாரோ தெரியவில்லை இவா சேரன் செங்குட்டுவனபாலும் இளங்கோவடிகளபாலும் நட்புரிமைபூண்டவா. இந்நூலில் வஞ்சிமாநகர புகழ் காதையின் இறுதியில் செங்குட்டுவனுடைய செங்கோனமுறையையும் வெற்றிச் சிறப்பையும் விளக்கியிருத்தலாலும் இந்நூலை இளங்கோவடிகள கேட்டதாலும் தம் நூலில் இவரைச் சிறப்பித்திருத்தலாலும் இஃது உணரப்படும்

இவா திருக்குறளில் மிக ஈடுபட்டவரென்பது அந்நூலை இவா சிறப்பித்த பப்பாடிய திருவள்ளுவமாலைச் செய்யுளாலும், மருத்துவன் தாமோதரனா அம்முப்பாலால் இவா தலைக்குத்துத் தீர்ந்த தெனச் சொல்வதாலும், இந்நூலில் இவா, “தெய்வந தொழாஅள் கொழநற் றெழுதெழுவாள், பெய்யென்ப பெய்யும் பெருமழையென்றவப, பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய” (உஉ: 59-

61) எனத் திருக்குறட் செய்புனொன்றை மேற்கோள் சாட்டித் திருவள்ளுவரைப் பாராட்டியிருத்தலாலும்”, கேளவியாற் றேட்கப் படாத செவி” எனனும் குறட்பகுதியை நினைந்து, ”சேளவியாளரிற், றேட்ட ரெவியைநீ யாருவை” (க ௮ 134-5) எனப்பதனாலும் நிறவற்றாலும் அறியாக கிடக்கின்றது.

இவா கண்ணகியைப்பற்றிய வரலாற்றை இளங்கோவழிகட்குக் கூறுகையில், ‘வினைவினை காலமாதலின் பாண்டியன் தேரானிகை கோவலனைக் கொல்லுமாறு கட்டளைபிட்டுான்” என்று சொல்ல இளங்கோவழிகள, “வினைவினை காலமென்றோ, யாது அவா வினை வினைவு?” என்று கேட்க இவா, தாம் மதுரையில் வெள்ளியம்பலத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கையில் மதுராபதியென்னும் தெய்வம் கண்ணகிகளு முற்றிறப்பின் வரலாற்றைக் கூறிக் கோவலன் கொல்லுண்டது பண்டைவினையின் பயனென்றறிவுறுத்தியதைக் கேட்டவாறு கூறினாரென்பதும், அதனைக் கேட்ட இளங்கோவழிகளால் மூன்று உண்மைகளைப் புலப்படுத்திச் சிலப்பதிகாரம் இயற்றப்பெற்றதென்பதும் அந்நூலால் தெரிகின்றன. இவ வரலாற்றினால் சாத்தனார் எந்த மிகழ்ச்சியும் பண்டை வினையின் பயனாக விளைவதென்னும் தொள்கையுடையாரால் காணப்படும். அக்கொள்கையை இந்நூற்றாண் பல்வகையிற் புலப்படுத்தி யிருக்கின்றனா உரையுமுமரன் காஞ்சனென்னும் விஞ்சையனல் வெட்டுண்ட செய்தியைச் சக்கரவாணகோட்டத்தமுதலா அரசனாக குக் கூறும் பொழுது, “ஆங்கவன தீவினை உருத்தகடிலின் அஃது அவளதனை அம்பலத்தேற்றி இவனை ஆயுதமுது விஞ்சையனைக் கூடிய அவன் மனத்தைப் புகல்கி இவனறனோ எறிந்தது” (உஉ 193 - 203) என்று அச்செய்கையை வினையின்மேலேற்றிச் சொல்லும் பகுதியாலும், “மடையனை, உடற்றாணி செயநாங் குருத்தெழும் வலவினை, நஞ்சவிழி யரவி னலலுயிர வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தனறே” (உந. 82-5), “காண்டகு நலவினை துமமைநீங்க கண்டிதது” (உச 98) எனப்பன போன்ற பகுதிகளாலும் இதனை அறியலாகும்.

காவிரிபூம்பட்டினம், வஞ்சியாநகர், கச்சியம்பதியென்னும் பெரிய நகரங்களைப்பற்றி இவா விரித்துக் கூறியுள்ள பகுதிகள் அக்காலத்து நாகரிச்ச சிறப்பையும், கைத்தொழில் மேம்பாட்டையும், நகரவளத்தையும் விளக்கி அந்நகரங்களிலெல்லாம் இவா

நன்கு பழகிக் கண்டவற்றைக் கண்டவாறே அறிவிக்கும் பேராற்றலுடையாரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. சிறு பொழுதுகளின் வருணனைகள் இடையிடையே சுவைபயக்கும்வண்ணம் இவ்வாற நூற்பெற்றிருக்கின்றன உவவனத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகையில் அது, பல மலாபரங்ள நிறைந்து வித்தசரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச் சித்திரச் செய்கைப் படாம போரத்ததுவே யொப்பத தோன்றியதாக உரைக்கின்றா, இதே கருத்து இவருடைய அகநானூற்றுச் செய் மொன்றிற் சிறிது வேறுபாட்டுடன் காணப்படுகின்றது, அது வருமாறு

“வானம் வாய்ப்பக கவினிக் கானம்
சுமரஞ்ஞன் மாமழை காபயந் துறுததென
மணிமருள பூவை யணிமல ரிடையிடைச்
செம்புற மூதாய பரதவி னன்பல
முலலை வீகழ ருஅய வல்லோன
செய்கை யனன செநநிலப் புறவீன” (134)

இவா சித்திரச் சம்பந்தமாகக் கூறும் வேறுசில செய்திகளும் உண்டு மனைகள்தோறும் தெய்வங்கள் முதல் பல்வகை உயிர்கள் வரையிலுள்ளவற்றைப்போன்று சுவைச சாந்தில் சிறிசள இயற்றிய கண்கவரோவியங்கள் இருந்தமையும் (ந 127 - 31), ஓனியநூலில் பரததையரும் பயிற்சுடிடையராக இருந்தமையும் (உ 31) இவ்வாற சொல்லப்படுகின்றன அணிகலன முதலியவற்றை அணியாமல் மணிமேகலை நின்றதை, “புனையா வேலியம் போல நிறறலும்” (கக 131) என்றும், ஊராரா அலாஹியத்தற்காக மணம்பெறுது யாதொரு செயற்கையழகுமின்றிக் கன்னியாக வாழவைக் கழிக் கத துணிந்த விசாகை வந்ததை, “புனையா வேலியம் புறம்போர தெனன” (உஉ 88) என்றும் கூறிய அடிகளில் வண்ணங்களைக் கொண்டு ஒப்பனை செய்யாத சித்திரத்தை அவவிருவர்களுக்கும் உவமைகூறியிருத்தல் காண்க. மாதவிகஞ்ச சுதமதி உவவனத்திலுள்ள பனிகசறை மண்டபத்தைப்பற்றி யுரைக்கும்பொழுது, “விளிப்பறை போகாது மெய்புறத் திடுஉம், பனிககறை மண்டப முண்டு” (ந 63 - 4) என்றதும், மணிமேகலை அதற்குள் மறைந்திருந்தகாலையில் உதயகுமரன் அவள் உருவத்தைமட்டிலும் கண்டதுமாகிய செய்திகளால் இவா கண்ணாடியின் இயற்கையைப் புலப்படுத்தியிருக்கின்றா. இவா இந்நூலில் வருகின்ற பல

ருடைய வரலாற்றையும் யாரேனும் ஒருவருடைய கூற்றாக அமைத்த ப புலப்படுத்துகின்றார், உயிரகளின் பசிப்பிணியை நீக்கியும், அபாற்றிற்கு உடை இருக்கை முதலியவற்றை வழங்கியும் செய்யப்படும அருளறத்தினது சிறப்பைப் பலவகையில் எடுத்துக் காட்டுகின்றார் மாசவி கணணகியைப்பற்றிக் கூறும் பகுதியிலும் ஆதிரை மருதியென்பவாசனுடைய வரலாறுகளிலும், சித்திராபதியின் கூற்றிலும் பத்தினிப்பெண்டி இயல்பை விளங்கவைத்திருக்கின்றார்.

எடுத்துத்தொண்ட நூற்கேற்ற சொளகைகளைச் சிறப்பித்தல் ஆசிரியரது கடப்பாடாதலின், பௌத்த சமயத்தைப் பாராட்டிக் கூறும் இந்நூலில் சுதமதியின் வரலாற்றால் சமணரையும் ஆட்குதிரனது வரலாற்றால் வேளவியையும் குறை கூறுதல் அறிதற்குரியது. இடையிடையே * பல இதிகாசக கதைகள் புராணக கதைகள் முதலியன இவரால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. மாதவர்களுக்கு அபராரம் செய்யின் அதனைக்கு பெருந்துன்பத்தை விளைக்குமென்பதும் அவர்களுக்கு ஒரு சிறிது நன்மைபுரியினும் அது பின்பு பனமடங்கு நற்பயனை உண்டாக்குமென்பதும் பலருடைய வரலாறுகளால் இந்நூற்கண் இவரற்ற காட்டப்படுகின்றன

சில இடங்களில் சிலா கூற்றில் உலகவழக்கில் நிகழும் சில வகைத் தொடர்களை இடைப்பெய்து அப்பகுதிகளைச் சுவைபெறச் செய்கின்றார். “மறந்தே னதனற்ற மாதவி கேவாய” (க 69), “மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து” (க 88), “மறந்தே னதனற்ற நீயெடுத்த துரைதகளை” (க 119) எனப்பவற்றையும், “ஆங்கவன றன்றி மறவண னறியுமென, நீங்கென னவை வருத்தியது” (கரு : 38 - 9) எனபதனையும், “ஓவியச் சேனனென் னுறு துணை த தோழன், ஆவதை யிநங்காக காருரைத் தனரோ” (உக : 135-6) எனபதனையும், “இருந்தாய நீயோ வென்பா ரினமையின்” (கச : 69) எனபதனையும் காண்க. சுதமதி உதயகுமரனுடன் உடலின் தன்மையைக் கூறும் பகுதியும், சித்திராபதி மணிமேகலையை அழைத்துவருமாறு உதயகுமரனைத் தூண்டும் பகுதியும், சககர வாளக்கோட்டத்துமுனிவா உதயகுமரன் வெட்டுண்ட செய்தியை அரசனுக்குக் கூறும் பகுதியும், இவைபோன்ற பிறவும் இன்ன வகைச்செய்தியை இன்னொருடன் இவ்வாறு சொல்லவேண்டுமென

* இவற்றை இந்நூல், ௩௬௦ - ௬ - ஆம்பக்கங்களிற் காணலாம்

ஊம் முறையைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன சில தொடர்கள் ஒரேவிதமாகப் பல விடங்களில் இந்நூலில் வந்துள்ளன. உருவ கங்ள பல இந்நூலுட காணப்படும் “வலம்புரிச் சங்கம வறி செழுந் தாரப்பப், புலம்புரிச் சங்கம பொருளொடு முழங்க” (எ 11?-24) எனபன முதலிய அடிகளிற சொற்பின வருநிலைய ணியும், “சாலிக குண்டோதவறு” (கங் 98) எனனும் தொடரிற் சிலேடையணியும், * “குருகுரு வுயிர்ப்ப, ஒருசனி யோங்கிய திருமணிக காஞ்சி” (கஅ 55-60) எனவரும் அடிகளிற சிலேடை உருவகம் முதலியனவும், “பறாஅக குருகி னுயிர்த்து” (கக 28), “புத்த வஞ்சி புவா வஞ்சியில்” (உக 78) எனபவற்றில் வெளிப் படை நிலையணியும் அமைந்துள்ளன. சமய சம்பந்தமான சில சொற்களையுட தொடர்களையும் வேறு சிலவற்றையும் இடத்திற் கேற்ப இவா மொழிபெயர்த்து அமைத்திருத்தல் மிகப்பாராட் டற்றரிய சொனரும. இவருடைய வாக்கில் நனசனம் செவ்வனம் எனனும் சொற்ள பலவிடங்களில் வருகின்றன

வேண்பா.

“சொல்லென்னும் பூம்போது தோற்றிப் பொருளெனனும்
நல்லிருந் தீநதாது நாறுதலால் - மலச்சையின
வண்டார் கமழ்தாம மனறே மலையாத
தண்டாரான கூடற றமிழ்.”

-----

* “மேயநிலை மயக்கமாவது பொருணிலைமை மயக்கங் கூறுதல், ‘குருகு குருவுயிர்ப்ப, ஒரு தனியோங்கிய திருமணிக காஞ்சி’ என்றபழி, குருகு எனபது மாதவி யெனனும் கொடிக்கும் பெயராதலின அப்பெய ருடையானைக் குருகென்றா காஞ்சி யெனபது மேகலைக்குப் பெயரா தலின், அது பணிக்காஞ்சி யெனருட்டி மணிமேகலை யெனபாளமேல வந்தது இவ்வாறு பொருணிலைமடங்க வருவனவும் இச்செய்ச்சமா மெனவாறு (தொல். எச்ச. 17, தெய்வ.) என்றது இங்கே கருதற் குரியது

இந்நூலால தெரிந்த அரசர்களின் பெயர்கள் முதலியன.

— — —

க அரசர்கள் — அதிபதி, இரவீவன்மன், இராகுலன், இராமன், உதயகுமரன், கருநன், கரிகால்வளவன் (கரிசாறபெருவளத்தான்), கனகன், கருநன், கிளவிவளவன், குமரன், சீதன், செங்குட்டுவன், அரையன், துணைபிள்ளைகளி, நாவகையிலெறிந்த தொழிதோட்டமபியன், தொழிதோட்டமபியன், நாகநாட்டரசரிருவா, நெடுஞ்செழியன், நெடுமுடிகளினி, புண்ணியராயன், பூமிசந்திரன், மனு, மாவண்களினி, மாவலி, முகருநன், வசு, வடிவேற்களினி, வத்தவன் (வதஸராஜன்), வாவணன், வரணன், விரயன், விடாச்சிலப்பாறிதவேந்தன், விராடன், வெள்ளேற்களினி

உ. அக்ஷயபாததீரம் — அமுதசுரபி.

ங ஆறுகள் — கங்கை, காயங்கரை, காரியாறு, காவேரி, குமரி.

ச உலகம் — தாழ்த்தலாகம், வித்தியாபுரஞ்சுரு.

ரு ஊர்கள் — அரோதரநகரம், இடவயம், உளுரை, கச்சயம், கபிலை, கருநாபுரம், காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் (காகநதி), கொறரை, கோரமபி (கொராமபிநகரம்), சண்பை, சிங்கநகரம், சிந்திபுரம், ரேடி, தககணமங்கரை (மதுரை), நாகபுரம், வஞ்சி, வயனங்கோடு, வரணாசி

சு குலங்கள் — இந்திரகுலம், சூரியகுலம், மாவலிகுலம்.

ள கோயில்கள் — இந்திரவிநாயகம், கலைபியம், குச்சகக் குடிசை, சக்கரவரணக்கோட்டம், தருநிலை (கற்பகதரு நிறகுடி கோயில்), தீவதிலைக் கோயில், புத்தாரத பீடிகைக் கோயில், பூதசதுக்கம், மணிமேரலா ரெயங்க கோயில், வச்சிரகக்கோட்டம் (வச்சிராபுரம் நிறகுடி கோயில்)

அ. தருமசாலை — உலாவறன்

கூ. தீவங்கள் — இரத்தினத்தீவம், இலங்காதீவம், சம்புத்தீவம், சிறுதீவு இரண்டாபிரம், பெருந்தீவுகான்கு, மணிபல்லவம்

கௌ. தெய்வங்கள் — அந்தரி (தாக்கை), அருபபிரமநாண்கு வகையினா, இந்திரன், உருபபிரமபதினுவகையினா,

கண்ணகி, கந்திறபாவை (நுவதிகன), குமரி கோவலன், சம்புதழிவகநாவற றெய்வம் (சம்பாபதி), சித்திரசேனன், சிந்தாதேவி, சிவபெருமான, திரமால், தீவதிகை, பலதேவன், பிரமன், சிதம் (அங்காடி பட்டம், சதுக்கப்பட்டம்), மணிமேகலா தெய்வம், மஹாபரஹமா, மாரன், மாருதவேகன், முருகக்கடவுள், விந்தாகடிகை.

கந. நகரத்தேயவங்கள் — சம்பாபதி, மதுராபதி

கஉ. நாடுகள் — அங்கநாடு, உத்தரமகதம், கலிங்கநாடு, காரநாரநாடு, சாவகநாடு, நாகநாடு, பாண்டிநாடு, பூருவதேயம், மகதம்.

கங. நூல்கள் — ஒளியநூல், திருக்குறள், பிடகம், மடைநூல், பறகலிநூல்

கச. நோய — யானைத்திறோய

கரு. பாம்பு — திட்டிவிடம்

கசு. புத்தஸ்தலமுள்ள இடங்கள் — ஶ்ரீஞ்சி, சாஸிரிபட்டம் பட்டினம், சமநதம் (சமனோனி, பாதபங்கயமலை), மணிபல்லவம், வஞ்சிநகரம்.

கஎ. புலவர்கள் — இளங்கோவடிகள், திருவள்ளுவர்.

சஅ. பொய்கைகள் — கோமுகி, ரவணம்

சசு. மலைகள் — இமயம், சமநதம் (சமனோனி, பாதபங்கயமலை, கிரந்திரகூடம்), தவாமலை, பாராமலை, பொதியில், மேரு, மேருவைச சூழந்த ஏழு குன்றங்கள், விந்தம்

உ௦. முனிவர்கள் — அகதபாதா, அகத்தியா, அரலா, அறவணவடிசன், கவேரா, கிருதகோடி, கேசகம்பலா, கௌதம முனிவா, சங்கதருமா, சாதுசக்கரா, சிருங்கி, சைமினி, தருமராவகா, பரசுராமா, பிரமசருமன், புத்தன், மணமுக புவிவன், விசுவாமிததிரன், வியாசன், விரிஞ்சி, விருசகிகன்

உக. வனங்கள் — கவேரவனம், சம்பாதிவனம், தருமதவனம்

உஉ. வாதங்கள் — அளவைவாதம், ஆசீவகவாதம், சாங்கியவாதம், சைவவாதம், நிகண்டவாதம், பிரமவாதம், பூதவாதம், மந்திரவாதம், வேதவாதம், வைசேடிகவாதம், வைணவவாதம்.

உங. விழாக்கள் — இரதிரவிழா, மங்கலத்திருநாள்.

மணிமேகலைக் கதைச்சுருக்கம்.

வேண்பா

“ஓமையவாகண மோலியீனாமலாததான சூட்சு
சமையந் தொறு மெறையல்—ஓமய
மலைமடநதை வாச மலாட்டநதை யெண்ணெண்
கலைமடநதை நாவலோர கண்”

க.—விழாவறைகாதை.

பண்டைகராலத்திற சாவரிப்பூம்பட்டினத்தை வளமுரசு
செயவிதற்றது வினைந்த அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளைபடி
தூங்கசெயிலெறிந்த தொடித்தோடசெமியி யென்னுஞ் சேரன்
இந்திரனைவணங்கிக் குறையிரந்து அவனனுமதிபெற்று இருபத
தெட்டு நாள அநநகரில் நடத்தியதும் அச்சோழன் காலத்திற
போலவே பிறகாலங்களில் அவன் பரம்பரையோரால் ஆண்டு
தோறும் நடத்தப்பெற்று வந்ததுமாகிய இந்திர விழாவை நடத்த
சகசுருதிய அநநகரத்தானுள் பலசமயவாதிகளும் பிறரும் ஒருபுது
கூடி, “இந்திரவிழாவை நாம் மறந்தால் முசுருநதனது துயரைப்
போக்கியதான நாளங்காடிப் பூதம் துன்பஞ்செய்யும், பாலிகளைப்
புடைததுண்பதாகிய சதுகசப்பூதம் இநநகரை விட்டுநீங்கும்,
ஆதலால் இவ்விழாவை நடத்துவோமாக” என்று தம்புளரிச்ச
யித்தனாகொண்டு அவ்விழா நடக்கப்போதலை நகரத்தாருக்கு
அறிவிக்கும்படி முரசறைவோனுகுஞ் சொல்ல, அவன் வசதிக
கோட்டத்குள்ள முரசை யானையின் பிடரிவேற்றி, முதலில் ஊரை
வாழ்த்தி, “மேடம மாதந்தோறும் பூமபழை பொழிக, அரசன்
செங்கோலினனாகுக, அறிஞர்களே ! இந்திரவிழா நடக்குங்
காலத்திற சுவாசகலோகம் வறிதாக்கும்படி எல்லாதேவரும்
அதனை நீங்கி இங்கே எழுந்தருளுவாரென்பது பெரியோராக
ஓடைய அணிபாதலால், வீதிமுதலியவற்றிற் பூரண்கும்பங்களும்
பொற்பாள்கைகளும் பாவைவிளக்குகளும் ஆகிய இவற்றைப்
பரவ வைத்திடுமின, குலைக்கமுகும் குலைவாழையும் கருமபும்
வஞ்சிக்கொடியும் பூங்கொடியும் ஆகிய இவற்றைக் கட்டவேண்டிய
இடங்களிற கட்டுமின, தூணங்களில் முததுமாகலை நாறுமின,

வீதிகளிலும் மனறபாளிலும் பழமணலை மாற்றிப் புதுமணலைப் பரப்புவின், துகிறகொடி வரைகளை மாடங்களிலும் வாயில்களிலும் கட்டுமின், சிவபெருமானமுடல் ராககப்புகழ்மிறுதியாகிய தெய்வங்கள் உறையுங் கோயில்களிறெய்யவேண்டிய சாரியங்களை ஏற பச்செய்யுமின், தருமோபதேசஞ்ஞெய்ய அறிநகவாகளே! பந்தரிலும் அம்பலங்களிலுஞ்சென்று பிரரங்கம் புரிமின், சமயவாதிகளே! வித்தியாண்டபத்தை அடைந்து இருத்தற்குரிய இடத்திலிருந்துவாதம்புரிமின், யாரிடத்தும் பரைமையும் கோபமுங் கொள்ளானமின்” என்று கூறி முடிசிறைந்து இருதிரவிழாவைத் தெரிவித்தான்.

2.—ஊரலருரைத்தகாதை.

பின்பு காவிரிப் புரப்படினா தில் இருதிரவிழா நடைபெற்றது, அவ்விழாசொல்லிற் பண்டைவழக்கப்படியே ஆடுதற பொருட்டு மணிமேகலைபும மாசனிபும வாராமையால மனம் புழுங்கிய சித்திராபதி வயநதமாலையை அழைத்து, “நீ மாசனிபாற சென்று விழாவிற்று வாராதிருத்தலபற்றி இவ்வூரார் கூறும் பழி மொழியை அவளுக்கஞ்சுரொல்லி வா” என்று அனுப்ப, அவள் சென்று மணிமேகலையோடு மாசனி இருந்த மலாமண்டபத்தை யடைந்து, அங்கே தவத்தால் வாயிய மாநனியின் உடம்பைக் கண்டு வருத்தமுற்று அவளை நோக்கி, “நீ உன் மதஞ்ஞென இருதிர விழாவிற்றுகு வராமலும், உன் மரபிற்கு ஒவ்வாத தவவொழுக்கம் புணடும் இருத்தலபற்றி ஊரார் கூறும் பழிமொழிகள் பல” என்று கூற, மாசனி, “கணவன் கொலைபுண்டதற்குப் பொருளாய் மிச்ச சினந்து மதுரையை எரித்த பத்தினிக் கட்டாளாகிய கணணகியினுடைய மாள மணிமேகலை தவவழியிற் செல்லுதற்கு உரியளையன்றி மிகவுயிழிந்த பராதைமைத் தொழிலுக்கு உரியாளல்ல, ஆதலின் அவள் அங்கேவாராள, நான் இங்கேவருது பெளத்தாசாரியராகிய அறவணவடிகளை வணங்கி, என் காதலன் மதுரையிற் கொலைபுண்டா முதலிய பெருநதுன்பத்தை வருத்திச்சொல்லி முறைபிட்டேன், முறைபிட்ட எனக்கு அவா,

‘பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெருமபே ரினபம்
பற்றின் வருவது முன்னது பிராந
தற்றே ருறுவ தறிக’ (கச - 6)

என்று நாலவகைவாயமைகளையும் அருளிச்செய்து பஞ்சலத்தை யும் உபதேசித்து, ‘இவற்றைக கடைப்பிடி’ என்று சொல்லி என் னைத் சுவாழியிற் புகுத்தினராதலின், நானும் அங்கே வருவதற்கு உரியேனலேன, இசெய்தியை என தோழிகளுக்கும் என நற்றய் சித்திராபதிக்கும் சொல்” என்று கூற, அங்ஙனே வயநதமாலை பெறுதற்கரிய மாணிக்கநாதை கடலில் வீழத்தியவாபோலச் செய லற்று மீண்டு சித்திராபதிநிடமொன்றாள்

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை

இங்ஙனம் மாதவி வயநதமாலைகட்குச் சொல்லிப் வருதரச சொல்லிக் கேட்ட மணிமேகலைக்கு அக்கோளவி வழியாகப் பற்றறு தற்குரிய நற்சாடம் (ஏதுரிசுழ்ச்சி) வருதற்கு மையால், அவள் தன னுடைய தாயதந்தைகளான தண்ணிகடும் கோவலனுக்கும் மதுரைமீனோந்தபுரரசெய்தி தனகாதுகளைச் சட்டமனங்கலங்கி அழுது கிந்துகின்ற கண்ணீரால் தான்தொடுக்கின்ற மாலையை நீனைத் தங்கொண்புருப்ப, மாதவி அதனைக்கண்டு கண்ணீரைத் துடைத்து அவளுடைய துக்கத்தை ஒருவசையாக மாற்ற நீனைந்து, “இப்புமலை உன் கண்ணீராக கலப்பால் ஸ்யமம் யொழிந்தது, ஆதலின், ஸ்லோமலை தொடுத்தற்கு நீ சோலை சென்று புதுமலர் பறித்துவா” என்றாள்

அதனைக்கேட்ட சுரமதி மாதவியை நோக்கி, “தாயதந்தை யாககு நோந்த பெருந் தன்புததைக்கேட்டி டிககதுக்கத்தை அடைந்த மணிமேகலையின் கண்ணீரைக்காணிற காமன் தன் படைக்கலங்களை எறிந்துவிட்டு நடுங்குவான், இப்பாவையை ஆட வா புறத்தே காண்பாராயின் விட்டு நீங்குவாரோ? நீங்கா, இயற் கைத்தன்மை குன்றுவா, குன்றுமலறிந்பராயின், அவர்கள் பேடிய ரலையோ? ஆதலால், இவ்வை இப்பொழுது புறத்தே பூப்பறித்தற் குத் தனியே அனுப்பலாகாது இருந்ததில் நான் வந்ததற்குரிய காரணங்க ளுவேல், கேட்பாயா? தண்ணீர்தததுள்ளானாகிய கெளடிகனென்னுய அத்தண்ணிய மகவாகிய யான், தனியே செல்லுதற்கு அஞ்சாலை ஆராய்ச்சியினை ஒரு சோலையிற்சென்று பூப்பறித்தேன, அப்பொழுது இந்திரவிழாவாக காணுதற்கு இந் நகரைநோக்கி ஆகாயவழியேவரும் மாருதவேக நென்னும வித்தி யாதரனொருவன் என்னைக்கண்டு உடனே எடுத்துக்கொண்டு

மேலேசென்று, தனவயமாககிச சிலநாள சழித்தபின் இநநகரத்திலே என்னை விட்டு விட்டு நீங்கித் தன நகரம் போயினன், மகளிரா தனியே செல்லுதலால் உண்டாகும் தீங்கு இத்தனமையது, ஆதலால், மணிமேகலை தனியே போய்ச் சோலையிற் றூப்பறிததல் தவறாகும் இவளுடன் யாரேனும் செல்லவேண்டும் இவ்வநதிசைச் சோலைக்குச் சென்றால் அரசனுடைய பகதத்தினுள்ளாரா அடிகுருப்பா, உயயானத்திற்குச் செல்லலாமோ வெனின் அதில்தேவாகளாலன்றி மனிதர்களால் விருமப்பபடாதனவும் வண்டு கள மொய்ககப் பெறுதனவுமாகிய மலா களையுடைய மரங்களுல் லாம வாடாத பூமாலைகளைத் தூக்குதலால், 'இவ்வனம் பாசக கையையுடைய பூதங்களாற் காககப்படும்' என்று நினைந்து அவ்வனத்தை அறிவுடையோர் அடையார், சூரியகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதிபிருந்த சம்பாதிவனமும், காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரனிருந்த கவேரவனமும் மிகச் முடிமையையுடையனவும் தீண்டிவருந்துவனவுமாகியசெய்வங்களாற்காகசப்படுத்தின அவற்றினிடத்தும் அறிவுடையோர் செல்லார்,

அருளு மனபு மாருயி ரோடியும்

ஒருபெரும் பூடகையு மொழியி நோனபிற

பகவன தாணையிற் பனமரம் பூக்கும் (நக - சுக)

உவ்வனமென்று ஒருவனமுண்டு, அவ்வனத்தில் தன்னத்தினுள்ளோருடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவங்களை மட்டும் வெளிப்படுத்தவதாகிய பளிக்குமுண்டாபம் ஒன்றுள்ளது, அம்மண்டபத்தினுள்ளே மாணிசகச சோதிபரந்த ஒருபதுமபீடம் இருக்கிறது, அப்பீடத்திலிட்டால் அரும்புசள மலரும், பவருடஞ்சென்றாலும் அதில் இட்டமலர்கள் வாடா, அம்மலர்களில் வண்டுகள் மொய்யா, இதுகாறும் அதன் பெருமையை உனக்குச் சொல்ல மறந்தேன், கேட்பாயாக ஒருசெய்வத்தை நினைந்தோர் அததெய்வத்தின் அடிகளைத் தியானித்து மலாகளை அப்பீடத்திற் சோததால் அம்மலர்கள் அப்பீடத்தை நீங்கி அததெய்வத்தின் அடிகளிடத்தே செல்லாநிற்கும், யாதொரு நினைப்புமின்றி அவற்றை அப்பீடத்தே சோப்பின், அவைகள் அதனை விட்டு நீங்கா, இதற்குகசாரணம் யாதென்று வினாவாயாயின் சொல்லுவேன, செய்யும் சருமங்கன் மனத்தோடு கூடாத விடத்தும் அவைகள் பலிக்கும்' எனனும் கிரதிகள் துன்பமடையவும், 'மனத்

தோடுகூடா தவழிககருமநகள் பலியா' எனபோகஞ் ச தாரணமாக வும மலரை இட்டுக் காட்டுதற்கு மயனென்னும் தெய்வத் தச்ச னால் அபரிடம் நிருமிககப்பட்டதாகும், அவ்வனத்திலன்றி உன மகள் வேறு வனநகன்றி செல்லுதற்கு உரியனல்லா, அவளோடு பூப்பறிததற்கு நானும் துணையாகச் செல்வேன" என்று சொல்லி விட்டு மணிமேகலையோடு சேரந்து அவள் போகும்பொழுது உண்ணாநோன்பி யொருவனைத் தொடர்ந்து நின்று, "ஐய, இதனை உண்ணும், உண்டால், காற்றுப்புகாத அறையிற புருந தவாபோலே அழுககுடைய உடம்பிற புருநது வருந்திக் கொண் டிருக்கும் உமமுடைய உயிர அவவருந்த மொழிந்து மிக்க இன யத்தை அடையா நிற்கும், ஆதலால் இதனையுண்டு தெளிக" என்று களளை யுண்ணுமபடி வற்புறுத்திக் கூறும் ஒரு களிமகன் பின்னே வியப்புறுமுச் செல்லும் சனங்களும், ஒரு பித்தனுடைய பலவகைப்பட்ட விகாரச் செயல்களைக்கண்டு வருந்தி நிற்கும் சனங்களும், பேபென்னுங் கூத்தைக்கண்டு நிற்கும் சனங்களும், தெருவின இருப்புறத்துமுள்ள மாளிகைகளில் எழுதப்பட்டிள்ள சித்திரங்களைக்கண்டு வியந்து நிற்கும் சனங்களும், சிறு தேரின மீது செயது வைக்கப்பட்டிள்ள யானையினமேற சிறுவர்களை யேற்றி மகளிர பாராட்டுதலைக் கண்டு நிற்கும் சனங்களும் ஆகிய எல்லோரும், முன்னம் விராட நகரத்திற பேடி வடிவங்கொண்டு சென்ற அருச்சுனனைக்கண்டு வியந்து சூழ்ந்துகொண்டவர்களைப் போல மணிமேகலையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, "மிக அழகை யுடைய இவளைத் தவவழியிற புகுத்திய தாய மிகவும் கொடியவள, இவள் பூப்பறிததற்குச் சோலையிற புகுவாளாயின, ஆங்குள்ள அன்னப்பறவைகள் முதலியன இவள் நடை முதலியவற்றைக் கண்டு என்ன பாடு படை!" என்று இவைபோலவனவற்றைச் சொல்லி அவளுடைய அழகைப் பாராட்டி மிகவும் வருந்தி நின்றனா. மணிமேகலை சுதமதியோடு மெல்லச்சென்று உவவனத் தில் மலாகொய்தற்குப் புருந்தாளா.

சு.—பளிர்க்கறைபுக்காதை.

புருந்தவள, அச்சோலையின வளங்களைவும் ஆங்குள்ள பெரிய கையின் அழகையும் சுதமதிகாட்டக் கண்பாளாயினாள்

அவள் அங்கே அப்படியிருக்க, மதவெற்றிகொண்டு தெருந் தோறும் சனங்களை வருத்தித் திரிந்ததான காலவேகமென்னும்

யானையின் மதத்தை யடக்கித் தேனோறிச் சேனையுடன்வரும் உதய குமரன் நாடகக் கணிகைபா வீதியில் ஒரு மாடத்தே மலர்னை மேற் காசுநாபரத்தை யொருத்தியோடு யாழின் கோட்டைத் தழுவிக்கொண்டு மயங்கிப் பாவை போலிருந்த எட்டிக்குமரனைத் தெருப்பக்கத்திலுள்ள சாளர வழியாற கண்டு, “நீ அடைந்த துன்பம் யாது?” என்றான். உடனே அவன் துணுகுத்றெழுந்தது விரைந்து அருகே சென்று உதயகுமரனை வணங்கித் துதித்து, “இயற்கை யழகுக்கெட்டு மலர்வா ரத்திறகு இவ்வீதி வழியே நடந்து ரொலலும் மணிமேகலையைக் கண்டேன், கண்ட அடன் அவளது தந்தையாகிய கோவலன் மதுரையிலடைந்த கொடுந் துன்பம் நினைவிறகு வந்து என மனத்திணமையை மாற்றி இந்த யாழிலுள்ள பக்கநரம்பில் என கையைச் சொலுத்தியது, இதுவே நான் அடைந்தவருத்தம்” என்று சொல்ல, பலநாளாக மணிமேகலையை விருமபிக்கொண்டேயிருந்த உதயகுமரன் அவன் சொல்லால், அவள் சோலை சென்றாளென்பதை அறிந்து மகிழ்ந்து, “அங்கே போய் மணிமேகலையை என தேரிலேற்றிக்கொண்டு வருவேன்” என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தேரைச்சொலுத்திச் சென்று உவவனத்தின் மதிலவாழ்வே யடைந்தான்.

மணிமேகலை அகதேரொலியைக் கேட்டுச் சுதமதியை நோக்கி, “உதயகுமரன் எனமேல் மிக்க விருப்பமுடையவனென்று மாதவிக்கு வயந்தமலை சொல்லியதை முன்னங் கேட்டுள்ளேன், அவனுடைய தேரொலியோலும் இது, இதுதான் பத்திறகு யாது செயவேன்?” என்றாள் அதைக்கேட்ட சுதமதி அவளை ஆங்குள்ள பரிகரகறையிற புருத்தித் தாழக்கொலிட்டுக் கொண்டுள்ளே இருக்கச் செய்துவிட்டு, தான் அப்பரிகரகறைக்கு ஐந்து விற்கிடைத் தூரத்தே நின்றாள் அவ்வன்ம நின்ற சுதமதியைச் சோலையிலுள்ளேவந்த உதயகுமரன் கண்டு, “யாருயிலலாத இவ்விடத்தே நின்றாய், நீ மணிமேகலைபுடன் வந்தாயென்று அறிந்துகொண்டேன், அவள் முதுக்குறைவுற்றனளோ? அவளுடைய செவ்வாய் நகைத்தலைப் பெற்றதோ? கண்கள் பிறழ்ந்து உலகி வேட்கையைப் புலப்படுத்துமோ? அவள் பொத்தச் சங்கத் தாரிருப்பிடத்தை நீங்கி இவ்விடம் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்” என்று தனது வேட்கை தோன்ற வினாவினன்.

அப்பொழுது சுதமதி, வாயிலிலலாத அறையில் அகப்பட்டோர் போல மனம்வருந்தி, “இளமைப்பருவத்திலேயே முதுமை

நு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றியகாதை 7

வேடம புணடு வழக்கைக்கேட்டு உணமையை வெளிப்படுத்திய
சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானுடைய வழித்தோன்றலே ! நீ
ஆண்டில் இளையயாரினும் அறிவிலமுதியையல்லையோ ? உனக்கு
மகளிர தெரிவித்தற்குரியனவும் உளவோ ? ஆயினும், ஒன்று தெரி
விப்பேன் ? கேட்புந்ருக

வினையின் வந்தது வினைக்குவின வாயது
புனைவன் நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது
முப்புலிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்
புற்றடங் கரவிற செற்றச் சேக்கை
அவலக் கவலை கையாற் றழுங்கல
தவலா வுள்ளந் தனபா லுடையது
மகன் ன யாக்கை யிடுவென வுணர்தது
மிகக்கா யிதனைப் புறமறிப் பாரய” (கக - உக)

என்று உடம்பினியலபைகூறினான் அவன் அந்நன்ருகிய
இனியவாசத்தை உதயகுமான் துகாதை அடைபுமுன்னே பளிக
கறையினுள்ளேயிருந்த மணிமேகலையினுருவம் அவன் கண்ணுக்குத்
தோற்றியது.

நு.—மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.

தோற்றியவுடன், அவவடிவத்தை மணிமேகலையின் வடிவ
மென்று நிச்சயித்தது அப்பளிக்கறையினுள்ளே சென்றடைதற்கு
நினைந்த உதயகுமரன், அதனவாயில் காணப்படாமையால் அஃது
இன்னவிடத்திலுள்ளதென்பதை அறிந்துகொள்ளுதற்குப் பளிக
குச் சுவரைக் கையால் தடவிககொண்டு சூழ்ந்து வந்தான் ; வந்த
வன் சுதமதியைப்பார்த்து, “ மணிமேகலை எத்திறத்தினள் ?
சொல் ” என்றான். என்றவனுக்குச் சுதமதி, “ அவள் தவ
வொழுக்கமுடையவள், சூற்றஞ் செய்தாரைச் சபிசுகமவன்மை
யையு முடையவள், சிறிதும் காமவிகாரமில்லாதவள் ; ஆதலின்
நீ அவளை விருமபுதல சக்கதன்று ” என்று கூறினாள். கூறவே,
“ அவள் எத்தன்மையளாயினும் ஆகுக ; எப்படியும் எனக்கு
உரியளாகக்கடவள் ” என்று சொல்லிக் கொண்டு செல்பவன்,
மீட்டும் சுதமதியைப் பார்த்து, “ துறவொழுக்கம் பூண்ட சமண
மாதாக்களின் நடுவே ஒருவித்தியாதரனால இடப்பட்டவளென்று

எல்லாராலும் கூறப்படும் நீ அவரை நீங்கிப் பௌத்தசங்கத்தைச் சாராத மாதவியின் மகளுடன் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? ரொலவாய” என்றான்.

அதுகேட்ட சுத்தி, “அரச! யான் சண்பைநகரத்துள்ள கௌசிகனென்னும் அரசு னுடைய மகள், என இளமைப்பரு வததில் அனீன இறந்தாள, அவளிறந்தபின்பு தந்தையால் ஆதரிகசப்பட்டவந்த நான் ஒரு சோலையிறொன்று தனியே நின்று புகுகொயகையில் என்னை விரும்பி ஆகாயத்தே எடுத்துச் சென்று தன்வயமாகக்கொண்ட வித்தியாதரனொருவனால் இடப் பட்டு இறந்தததிருந்தேன, இதனையறியாத என தந்தை என னைக்காணாமல் வருந்தித் தேடிக்கொண்டே கன்னியாகுமரியாற் றிற்கு நீராட்சசெல்பவாகளோடு சென்றா, செலலுகையில் இடையிலுள்ளதான இறந்தததிருந்த சங்கமுக்கததறையில் நீராடு பற்கு அந்தணாகளோடுவந்து என்னை இறக்கிறகண்டு, ‘நீ இங்கே எப்படிவந்தனை?’ என்றுவினாவி வருந்தி, அந்தணாகளோடிருந்த தற்கு நான் தகுதியிலலேனெனினும் என்னிடத்து மிக்க அன்புடையவராதலின, அவர் என்னைக் கைவிடாதவராகி மனதோறும் பிச்சையெடுத்த உண்டித் தித தாமும் உண்டு பொழுது கழிப்பா ராயினா அப்படியிருக்கையில் ஒருநாள், அவர் பிச்சையெடுத்த தற்குச் செல்லும்பொழுது இளங்கனறையுடைய ஒருபசு அவரை முட்டி வயிற்றைக் கிழித்துவிட்டது, அன்றா சரிந்த குடரைக் கையிலேந்திக்கொண்டு பின்னிருந்தவிடமென்று முனடி அறிந்தவ ராசலாற் சமணப் பள்ளியிற்புகுந்து, ‘முனிவர்களே! யான் உங்க ளடைக்கலம், என்னைப் பாதுகாக்கவேண்டும்’ என்று முறையிட டா, அதைக்கேட்ட அவர்கள் சினந்து அவரை எனனோடும் புறத்தே தள்ளிவிட்டனர் நாங்களிருவரும் மிக்க துக்கமுடை வாராளாய்ப் புறத்தியிறசென்று, ‘கதியற்ற எம்மைப் பாதுகாக்கும் அறவோர யாரேனுமுண்டோ?’ என்று புலம்பி முறையிட டோம், அப்பொழுது மனதோறும் சென்று ஐயமெடுக்கும் பாத திரத்தைப்பெந்திய கையைபுடையவனும் முழுமதிபோன்ற முகத் தினனும் பொன்னிறமுள்ள சீவர ஆடையினனுமாகிய சங்க தருமனென்னும் முனிவன் விரைந்துவந்து, ‘என்னதுன்பம் அடைந்தீர்கள்?’ என்று எம்மை அருளுடன் பார்த்து இனிய மொழிகளைக் காதுகளில் நிறைந்து எம்மனத்தைக் குளிர

டு.—மணிமேகலாதெய்வமவநதுதோன்றியகாதை 9

விதது உடனே தன கையிலுள்ள ரிசசைப்பாததிரத்தை என
கையிற கொடுத்துவிட்டு என் தந்தையின் துன்பம் முற்றும்
நீங்குமபடி அவரைத் தழுவி எடுத்துக்கொண்டு சென்று பௌத்த
சங்கத்தார இருப்பிடத்தைக்காட்டி என் தந்தையின் மரணத்துன்
பதையும் நீக்கினான் அம் முனிவன் எனக்குச் செவியறி
வுறுத்திய,

எங்கோ னியலகுன நேகயில் குணப்பொருள
உலக நோன்பிற பலகதி யுணர்நது
குனகென வாழாப் பிறாகுரி யான்ன
இன்பச் செவவி மனபதை செய்த
அருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூடகையின
அறக்கதி ராழி திறப்பட வருடடிக
காமறகடந்த வாமன (எக - ஏ)

பாதங்களுையே என்னுடைய நாவானது இடைவிடாமற் பாராட
டுமேயலலாமல வேருென்றையும் சொல்ல அறியாது, அதுமுதல
பௌத்த சங்கத்தைச் சார்ந்திருந்த மாதவியிடத்தில் உறைவே
னாயினேன், அந்நால் இவளுடன் வந்தேன்” என்று கூறினாள்.
அதுகேட்ட உதயகுமரன், “உனதீயலபை அறிந்துகொண்டேன்,
மணிமேகலையைச் சித்திராபதியால் இனி அடைதலுங் கூடும்”
என்று சொல்லிவிட்டுக் காமபரவசனாய் அச் சோலைப்பினின்றும
போயினன். போனவுடன் மணிமேகலை பணிககறையினின்றும
வெளியேவந்து சுதமதியை நோக்கி, “அன்பிலென்றும் தவ
வுணர்ச்சி யில்லாதவளென்றும் வருணக்காப்பிலென்றும் விலை
மாதென்றும் எனனை உதயகுமரன் இகழ்ந்தானென்று நினையாமல
அவன் பின்னே என்னுடைய நெஞ்சமானது செலுதுதலுற்றது,
இதற்குக் காரணம் யாது? காமத்தினியலபு இதுவோ?” என்று
சொல்லிக்கொண்டு நின்றாள் நின்றபொழுது, இந்திரவிழாவைக்
காணுதலுற்ற மணிமேகலாதெய்வம் அவர்களுக்காத தெரிந்தவ
ளும் மாயவித்தை செய்பவளுமாகிய ஒரு மடநதை வேடம்பூண்டு
அச் சோலையைடைந்து பணிககறையிலுள்ள ஸ்ரீ பாதபிடிக்கையை
வலங்கொண்டு உயர எழும்பி நின்றாள்,

“புலவன் நீரத்தன புண்ணியன புராணன்
உலக நோன்பி னுயரந்தோ யென்கோ
குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றச் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த மு ல்வா வென்கோ

காமற கடந்தோ யேம மாயோய
 தீநெறிக கடுமபகை கடிந்தோ யெனகோ
 ஆயிர வாரத தாழியந் திருந்தடி
 நாவா யிரமிலே நேததுவ தெவன¹⁾ (கூஅ - க00)

என்று துதிக்காத தொடங்கியது, அங்ஙனம் துதித்துக்கொண்டிருக்கையிற் பகறகாலம் நீங்க அநதிமாலே வந்தது

கூ.—சக்கரவாளக் கோட்ட முரைத்த காதை.

வந்த அநதிமாலேப் பொழுதுநீங்க, சந்திரன் உதயமாயினன்.
 மணிமேகலா செயவம் மீடும்,

ஆதி முதலவ னறவாழி யாளவோன
 பாத பீடிகை பணிந்து (கக - உ)

ஏததி அங்கே வாடிநின்ற சுதமதியைப்பார்த்து, “நீங்கள் இங்கே நின்றதற்குக் காரணம் யாது? எனன் துன்பமடைந்தீர்கள்?” என்று கேட்க, சுதமதி உதயகுமரன் மணிமேகலையை விரும்பிச் சொல்லிய சொல்லையும், பின்பு சித்திராபதியால் அவளைப் பெறலாமென்று அவன் எண்ணிச் சென்றதையும் கூறினள், கூறலும் அத் தெய்வம் அவளைப் பார்த்து, “உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலைப் பாலுள்ள ஆசை சிறிதும் தணிவுற்றிலது, ‘இது முனிவாசளுடைய தவவனம், இதில் யாம் தீங்கு செய்யலாகாது’ எனறெண்ணியே அவன் இச் சோலையை நீங்கினன், இவள் இசைக்கடந்து செல்லாளாயின, புறவீதியில் அவன் இவளை அடிப்படுத்திக்கொள்ளுவான். இஃது உண்மையே, நீங்கள் இச் சோலையைச் சூழ்ந்த மதிலின் மேற்றிசைக் கண்ணதாகிய சிறியவாயில் வழியேபோய் முனிவாசனுக்கு இருப்பிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டத்திற் செல்லுக; சென்றால் ஒருபொழுதும் யாதொரு துன்பமும் அணுகாது” என்று சொல்லியது சொல்லலும், சுதமதி, “மாருதவேகனும் நீயுமே அசைக்க சக்கரவாளக் கோட்டமென்று சொல்லுவீர், மற்றையோர் யாவரும் சுடுகாட்டுக் கோட்டமென்றே சொல்லாநிற்பார், சக்கரவாளக் கோட்ட மென்றதற்குக் காரணம் யாது? அசைக்க சொல்லுக” என்றாள்

என்றலும் அத்தெய்வம், “காலிரிப்பும்பட்டினம் தோன்றிய காலத்தே உடன்றோன்றியதான நன்காடு இச்சோலையின் பக்கத் தேயுள்ளது. அது நாற்புறத்தும் வாயில்களையுடைய மதிலாறசூழப்

பட்டது, காளிகோட்டத்தையும், அருந்தவா அரரா கணவனி
றக்க உடனேயிறந்தமடவார ஆகிய இவர்களுள் இன்னாரின்னா
இன்ன இன்னவிடத்தே புதைக்கப்பட்டாரென்பதற்கு அறிகுறி
யாக அவரவர்கள் வருணம் ஆசிரமம் முதலியவற்றிற்கும் அவர
வர்கள் தகுதிக்கும் ஏற்பச் சிறியனவும் பெரியனவுமாகக் கட்டப்
பட்டுள்ள பற்பலகோட்டங்களையும், மயானசெய்வங்களுக்குப்
பலிபிடுதற்கு உரிய தூண்களையும், கற்களை நிறுத்திச் செய்யப்பட
டுள்ள திண்ணைகளையும், சாவற்காரா உண்பதற்கும் உறங்குவதற்
கும் அமைந்துள்ள குடிசைகளையும், தோரணங்களையும் பந்தா
க்கையுமுடையது, பிணங்களைச் சுடுதற்கும் சுமமாபொடுத்தற்கும்
குழிபிற புதைத்தற்கும் உள்ளவைதது வாயிலையடைத்தற்கும்
தாழியாற கவித்தற்குமாக இரவும் பகலும் வருபவர்களுடைய
ஓசையும், அங்கனம் வந்து செல்பவர்களுடைய ஓசையும், சாப
பறைகளின் ஓசையும், இறந்த துறவிகளைத் தொழுபவா ஓசையும்,
மற்றையோர்பொருட்டு அழுபவா ஓசையும், நரியின் கூக்குர
லோசையும், ரெத்தோரையழைக்கும் பேராந்தைகளினோசையும்,
கோட்டாணுடைய குரலும் ஆண்டலைப்பறவைகளின் குரலும்,
அம்மயானத்தில் மிகுதியாகவுண்டு, தானறி, ஓடுவை, உழிஞ்சில,
கானறை, குரை, கள்ளி முதலிய பற்பல மரவிசேடங்களும் அங்கே
அடர்ந்துள்ளன; பேய்சள் நெருங்கியுள்ள வாகைமரம் நிற்கும்
மன்றங்களையும், நிணத்தோடு இறைச்சிகளைத் தின்று மகிழ்ந்து
பறவைகள் தங்கியுள்ள விளாமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும்,
காபாலிச்சமயத்தோர வாழும் வன்னிமரம்நிற்கும் மன்றங்களையும்,
விரத்ததானினைத் த உடம்பையுடைய சிலா உடைந்த தலைகளை
மாலையாகக்கட்டும் இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், பிணங்
களைத் தின்போர சளித்துவாழும் வெளியான இடங்களையுடைய
மன்றங்களையும் அம்மயானம் உடையது; நெருப்பிருந்த பாண்டங்
களும் மண்டைகளும் பாடைகளும் அறுத்தெறிந்த மால்களும்
உடைந்த குடங்களும் நெறகளும் பொரிகளும் சிறுபலியாக இடப்
பட்ட அரிசிகளும் எங்கும் பரவப்பெற்றது ,

தவத்துறை மாககண் மிகப்பெருஞ் செல்வா
நற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப பாலகா
முதியோ ரெனஞ னினையோ ரெனஞ
கொடுகதொழி லானன கொன்றனை குவிப்பவிவ

வழுவாயச சுடலை தினனக கணமும்
 கழிபெருஞ் செலவக கள்ளாட டயாநது
 மிகக் நல்லற்றம் விரும்பாது வாழும்
 மககளிற சிறந்த மடவோ ருண்டோ! (௬௭ - ௧0௪)

இதனமையதான அச்சுடுராட்டைப் பாப்பனசிறுவனாகிய சாங்கலென்னும் ஒருவன், நகரமாக நினைந்து அதில் தனியே சென்று அங்கே களித்தாடிய பேயொன்றைக்கண்டு அஞ்சி அதனால் தாக்கப்பட்டுக் கதறிக்கொண்டு ஓடித் தன தாயாகிய கோதமையைப்படைந்து, 'சுடலையிலுள்ள பேயசுது எனனுயிரைக் கொடுத்தேன்' என்று சொல்லி அவளமுன் விழந்து இறந்தான், உடனே கோதமை, 'முதுமைப்பருவமடைந்து தளராத பாப்பானும் யானும் கண்ணிழந்துள்ளோமென்பதையும் வேறு புகலில் லேமென்பதையும் நினைபாமல் எபசள மைநதனுடைய உயிரை யுண்டது அணங்கோ! பேயோ! அறிகிறேனோ!' என்று புலமடிகொண்டு தன் அருமைப்புதலவனுடைய உடம்பைப்பெடுத்து மாராபோடு தழுவிச்சென்று சுடுகாட்டைச்சூழ்ந்த மதிலவாயிலே யடைந்துநின்று, 'சம்பாபதி! நீர்த் துறைகளிலும் மனறங்களிலும் பழைய மரஅடிகளிலும் கோட்டங்களிலும் வேறிடங்களிலும் இருந்து யாருக்கும் எந்தச் சமயத்தும் யாதொருதீங்கும் அலுநகா வண்ணம் பாதுகாத்தருளும் நீ என்மகனைக் காவராழிந்ததற்குக் காரணம் யாது? நினபால் நடுவு நிலைமையிலையோ? இனி யான் எனசெய்வேன!' என்று வருந்தி முறையிட்டாள்.

"முறையிடவே சம்பாபதிவந்து, 'இவ்விரளில் இம்மயானத திற் பேய்கள போக்குவரவுசெய்யும் வாயிலில் நின்று மிகக் வருத்த மடைந்து நீ என்னை அழைத்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்' என்ன, கோதமை நிகழ்ந்ததைக்கூறினா சம்பாபதி, 'உன் மகனுயிரை அணங்கும் பேயும் கவாநதில், அவனுடைய அறியா மையையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு இழவூழே அவனுயிரைக் கவாந்து சென்றது' என்று கூறினா. கூறலும், கோதமை, 'என்னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு இவனுயிரை நீ தந்தருளவாயாயின், இவன்கண்ணற்ற தந்தையைக் காததளிப்பான, ஆதலால், அங்ஙனம் செய்தருளவாயாக' என்று வேண்டினா சம்பாபதி மனமிரங்கி, 'உயிர உடம்பைவிட்டுநீங்கின அது வினைவழியேசென்று வேறு பிறப்பை அடையாநிற்கும், இதில் ஏதேனும் ஐயமுண்டோ?

போனவுயிரை மீட்டனித்தல எனனால இஃதுங் காரியமன்று , ஆதலால், மகன் இறந்ததுபற்றி நீ இரங்காதே ,

உலக மன்னவாக சுயமாகுயி நீவோ

இவரோ ல்லத வீமப் புறங்காட்

டரசாக கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்

நிரயக கொடுமொழி நீயொழி' (ககச-எ)

என்றலும், கோதமை, 'சேட்ட வரங்களை யெல்லாம் தேவா தருவாரென்று னால்கள கூறாநிற்கும், ஆதலால், யான கேட்ட இவ்வரத்தை நீ தந்தருளாக, தாராயாரின இவ்விடத்தில இப்பொழுதே எனனுயிரைத் துறப்பேன்' என்று சொன்னான். சொல்லவே சம்பாபதி, 'நீ சொல்லியபடியே இச்சக்கரவாளத்தானை தேவர்களில் யாரேனும் நீ கேட்ட வரத்தைக் கொடுப்பாருளாயின் யானும் அதனைக் கொடுக்கும் உரிமைபுடையேனாவேன், என ஆற்றலைக் காண்பாயாக' என்று சொல்லிவிட்டு, நான்கு வகை அருவப்பிரமகணங்களையும் பதினாறுவகை உருவப்பிரமகணங்களையும் இருசடங்களையும் அறுவகைத் தெய்வகணங்களையும் பலவகை அசுரகணங்களையும் எண்பகை நரகங்களையும் பல விண்மீன் கூட்டங்களையும் அசுசுவினி முதலிய இருபத்தேழு நாள்களையும் கோள்களையும் தனக்குள்ளே அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் சக்கரவாளத்திலுள்ள வரங்கொடுக்கும் வன்மையையுடைய தேவர்களை யெல்லாம் வருவித்துக் கோதமைக்கு முன்னே நிறுத்தி, 'இவளுடைய வருத்தத்தைக் கெடுத்திடுவீராக, இவளடைந்த வருத்தம் இதுவாகும்' என்று நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அத் தேவர்கள் சம்பாபதி கூறியவாறே கூறிமுடித்தார்கள், அதனைக்கேட்டு உண்மையறிந்து ஒருவாறு வருத்தமொழிந்த கோதமை தன் மகனைச் சூடுகாட்டிற் சோத்துவிட்டு இறந்துபோயினான்.

“அப்பால், சம்பாபதியின் வன்மையை யாவருக்கும் புலப்படுத்த வேண்டி, எல்லாத் தேவர்களும் கூடியவிடத்து அவர்கள் கூடியதற்கு அறிகுறியாக, இவ்வுலகின் நடுவேயுள்ள மேருமலையும் அதனைச் சூழ்ந்த ஏழு சிறு மலைகளும் நான்கு பெருந் தீவுகளும் இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும் மற்ற இடவிசேடங்களும்மாகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி ஆங்காங்கு வாழ்பவர்களுடைய உருவங்களையும் வகுத்து மயனால நிரூபிக்கப்பட்டததாலின், சக்கரவாளக

கோட்டமெனப் பெயாபெற்றது, இது சுகாட்டைச் சூழ்ந்த மதிலின்புறத்தேயுள்ளதாதலாற் சுகாட்டுக்கோட்டமென்று எல்லாராலும் கூறப்படும், இதன் வாலாறு இதுவாகும்” என்று சொல்லக்கேட்கக்கொண்டிருந்த மணிமேகலை, “மனிதர் வாழ்க்கை இதனமைதது” என்று சொன்னாள் அவள் அங்கே அப்படியிருக்கையில், சுதமதி தூங்குதலுற்றாள், அப்பெழுது அதெய்வம் தன் விதையால் மயக்கி மணிமேகலையைத் தழுவி யெடுத்தாது கொண்டு ஆசாயவழியே முப்பது யோர்நையாவுதெற்கே சென்று கடல்குழந்த மணிபல்லவமென்னும் சிறுநீவை யடைந்து அதில் அவளை வைத்துவிட்டுச் சென்றது.

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை

சென்ற மணிமேலாசெய்வம், “விடிநரால் மணிமேகலையை எப்படியும் நான் அகப்படுத்திக்கொள்வேன்” என்று எண்ணிக் கொண்டு காமபரவசனாய்த் துன்பமுற்றது தூங்காமலேயிருந்த உதயகுமரனமுன்னே சென்று அவன் காண நினது.

“ . . . . . மன்னவன் மகனே
கோணிலை திரிநதிடிற கோணிலை திரியும்
கோணிலை ஓரிடதின மாரிவரங் கூரும்
மாரிவரங் கூரின மனனுயி ரிலலை
மனனுயி பெல்லாம் மண்ணுள் வேந்தன்
தனனுயி ரொலனு - தகுதியின் ருக்கும்
தவத்திறம் பூண்டோ டனமேல வைத்த
அவத்திற மொழி ” (எ - ௧௪)

என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு உவவனஞ் சென்று அங்கே தூங்குகின்ற சுதமதியை யெழுப்பி, “யான் மணிமேகலா தெய்வம், இந்நகரில் நடக்கும் இந்நிர்வாழ்வைக்காணுதற்கு வந்தேன நீ அஞ்சாதே; பௌத்த சமயவழியே செல்லுதற்குரிய நற்காலம் மணிமேகலைக்கு உண்டாயிற்று; ஆதலால் அவளை எடுத்தாக்கொண்டு சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; தன்னுடைய முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியையும் அறிந்துகொண்டு அவள் இற்றைக்கு ஏழாவது நாளில் இங்கே வந்து சேருவாள். இந்நகரில் வேறு வடிவங்கொள்வாளாயினும் அவள் உனக்கு ஒளிப

பாளல்லள்; அவள் இங்கே புகும நாளில் இந்நகரின் கண்ணே பல அற்புதங்கள் நிகழும் நான் வந்ததையும் மணிமேகலை நல்ல வழியிற் சென்றதையும் மாதவிக்ஞ்ச சொல்வாயாக, மாதவி முன்னமே என்னை யறிவாள, கோவலன், 'நமது குல்தெய்வத்தின் பெயரை இக்குழந்தைக்கு இடுக' என்று சொல்லி, என பெயரை இவளுக்கு (மணிமேகலைக்கு) வைத்த நாளின் இரவில் மாதவியின் கனவிற் சென்று, 'காமன் செயலற்று ஏங்கும வண்ணம ஆசையை முற்றகக்கெடுக்கும் சுவமாதைப்பெற்றாய்' என்று நனவிற கூறுவது போல யான கூறியதுண்டு, இதனை அயனருக்கு நினைப்பட்டு வாயாக" என்று கூறிப்போயிற்று

அப்பாற சுதமதியெழுந்த மணிமேகலையின் பிரிவால் வருந்தி அசைவாயைச் சூழ்ந்த மதிலின் மேற்கேயுள்ள சிறிய வாயில் வழியே சென்று சகசரவாளக கோட்டத்தையடைந்து ஆங்குள்ள உலகவறவியின் ஒரு பக்கத்தேயிருந்தாள். அவள் அப்படியிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்தே தூணிலுள்ள பாவையொன்றை அதிட்டித்திருக்குந் தெய்வமொன்று சுதமதி மயங்கி அஞ்சுமபடி,

“இரவி வனம நொருபெய் மகளே
தூரகத தானைத் துச்சயன நேவி
தயங்கிணாக கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன மன்னுயிரி நீத்தோய
காராளா சண்பையிற கௌசிகன மகளே
மாருத வேகனோ டிநங்கா புகுந்த
தாரை தவவை தன்னொடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய (கஅ - க௦௩)

உந்தனகையாகிய இலக்குமி தன்னுடைய முற்பிறப்பையும் உன்னுடைய முற்பிறப்பையும் அறிந்துகொண்டு இற்றைக்கு ஏழாம நாளிரவில் இந்நகரத்தே வருவாள், அவள் பிரிந்ததுபற்றி நீ அஞ்சற்க” என்று தன்னுடைய வாக்காற கூறிற்று. அதனைக்கேட்டு மனம் நடுங்கிய சுதமதி, பொழுது புலருமளவும் அவ்விடத்தேயிருந்து சூரியன் உதித்தவுடன் எழுந்து புறப்பட்டு விதிவழியே சென்று மாதவியை அடைந்து முதனாளில் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொன்னவுடனே அவள் மாணிக்கத்தையிழந்த நாகம்போன்று மிக்க துயரத்தோடிருந்தாள் சுதமதி மணிமேகலையின் பிரிவாற்றாமையால் உயிரிழந்த உடம்புபோலச் செயலற்றிருந்தாள்.

அ.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை

சுதமநி இங்கே இப்படியிருக்க, மணிபல்லவத்திற் கடலருகே மணலிற்றுயின்ற மணிமேகலை, ஆயிலுணர்ந்து தனக்குத் தெரிந்த பொருள் யாதொன்றும் அங்கே காணப்படாமையால், முன்பிருந்த இடத்தைத் துறந்து வேறறிடத்துச் சென்று பிறந்த உயிர் போனவளாகித் திகைத்துக் கொண்டிருக்கையிற் சூரியன் உதித்தான உதித்ததுடன் அவள், “இவ்விடம், உவ்வனத்தில் முன்னம் கண்டறியப்படாத ஒரு பகுதியோ !

சுதமநி யொளித்தாய துயரஞ் செயதனை
நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன
மனங்கெ குறாஃ மாற்றந் தாராய
வலலிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கும்
மெலவளை வாராய விட்டகன ற்ளையோ ! (உ0 - உச)

இது மாயவிதையோடு தோன்றிய அமமடநதை செய்த வஞ்சமோ ! ஒன்றும் தெரியவில்லையே ! தனியே இருத்தற்கு மிகவும் அஞ்சுகின்றேன், நீ விரைந்து வருவாயாக” என்று சொல்லிக் கொண்டு பல நீர்த்துறைகளிலும் பல மணற்குன்றங்களிலும் சென்று தேடித் தனக்குத்தெரிந்த ஒருவரையுங் காணாதவளாகிக் கூக்குரலிட்டு அழுது வருந்துபவள், தன் தந்தையை நினைந்து,

“கோற்றொடி மாதொடு வேற்றுநா டடைந்து
வைவா னுழந்த மணிபூ ண்கலத்
தையா வோ” என்று அழுவோண் முன்னா (சக - கூ),

இந்திரனூட்டப்பட்டதும் தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பைத் தெரிவிப்பதுமாகிய புத்த பீடிகை தோன்றியது.

க.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை

தோன்றலும் அதனைக்கண்ட மணிமேகலை, விம்மித்ததால் தன்னை அறியாளாயினாள் ; அவளுடைய கைகள் தலைமேற் குவிந்தன, பின்பு ஆனந்தக்கண்ணீரை யுகுத்து அப்பீடத்தை மூன்று முறை வலமவந்து பணிந்து எழுப்பவள் அப்பீடிகைக் காட்சியால் தன் பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து, “மாதவி ! உறுதிப்பொருளை யுணர்ந்தோய் ! காயங்கரை பென்னும் நதிக் கரையில் நீ சொல்லியவெல்லாம் உண்மையாதலை விளங்க அறிந்தேன். காரதாரமென்னும் பெரியதொரு நாட்டிலுள்ள பூருவ

தேசத்தில் இடவயமென்னும் நகரை இராசதானியாகக் கொண்டு அரசுபுரிந்து வாழும் அதிபதி யென்னும் அரசவடைய மைத்துனனாகிய பிரமதரும்! நீ அவ்வரசனிடத்திற் சென்று தருமோபதேசம் புரிகையில, 'இச்சம்புத்திலில் இறறைக்கு ஏழாம நாளில் பூகம்பமுண்டாகும், உண்டாகும் பொழுது இந்நகரும் நாக நாட்டில் நானூறு யோசனைப் பரப்பும் பாசலத்திலவீழ்ந்து கெட்டொழியும்; ஆதலால், நீ இந்நகரத்தைவிட்டு விரைவில் வேறு நகரம் புகுவாய்' என்று சொல்ல, அவன் நகரத்தார யாவருக்கும் அச்செய்தியைப் பறையறைவித்தாச சாற்றி எல்லாருடனும் அந்நகரை நீங்கி அதற்கு வடக்கேயுள்ள அவந்தநகரம் செல்லுதற்குப் புறப்பட்டு வழிகொண்டு இடையே யுள்ள காயங்கரையென்னும் நதிக்கரையை அடைந்து அங்கே பாடிவிட்டு செய்துகொண்டிருந்தபொழுது, ஐயா! நீ உரைத்த படியே குறித்த நாளிற் பூகம்பமுண்டாக இடவயநகரம் அழிந்து போயிற்று, அதுதெரிந்த அரசனும் மறறையோரும் உன்பால் அன்புமிகு உன்னைச் சரணமடைந்து சூழ்ந் துநின்ற காலத்தில், அவர்களுக்கு முத்திவழியை உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தாய் இருந்தபொழுது, அசோதரநகரத்தாசனாகிய இரவிவன்மனை பவனுடைய தேவியான அமுதபதியென்பவள் வயிற்றிற்பிறந்து இலகும்பியென்று பெயர் பெற்று, அதிபதியென்னுமரசனுக்கு நீலபதி யென்பவளபாற் பிறந்த இராகுலனுக்கு மனைவியாகப் புகக் யான் எனக் கண்டனேன் வந்து தருமங்கேட்டற் பொருட்டு வணங்கியவுடன், நீ எனனை நோக்கி, 'இவ்விராகுலன் இறறைக்குப் பதினாறாமாளில் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறப்பான்; நீ இவனோடே தீயிற் புகுவாய், புகுந்து, பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் சென்று பிறப்பாய், அவனிடத்தில் உனக்கு ஒரு துன்பம் வரும், அப்பொழுது மணிமேகலா தெய்வம் வந்து தோன்றி நள விரவில் உன்னை யெடுத்தாக்கொண்டு சென்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே கடலிலுள்ள சிறுதிவொன்றில் வைத்துவிட்டுச் செல்லும்; சென்றபின் ஆங்குள்ள புத்தபீடிகையைத் தரிசித்துத் தொழுவாய், தொழுகவுடன் உனது முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து இன்று நான் சொன்ன மொழிகளையும் தெரிந்துகொள்வாய்' என்று சொல்ல, 'என கேள்வன் இன்னவாறு பிறப்பா நென்பதையும் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டேன்; கேட்ட எனக்கு, 'உன்னைக்கொண்டு சென்ற தெய்வம் மீட்டுந்

தோன்றி உனக்கு அதனைப் புலப்படுத்தும்' என்று அருளிச்செய்தாய்; அத் செய்வம் வரலிலையே!" என்று ஏன்கி அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

க0.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை

மணிமேகலை இப்படியிருக்கையில், “புத்ததீடிகைக் காட்சியால் இவள பழம்பிறப்பையறிந்தாள், இவளுடைய இயற்கையும் அழகியது” என்றெண்ணிக்கொண்டு ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி வந்த மணிமேகலை தெய்வம், அவள சேடருமபடி,

“உயிரக னெல்லா முணாவுபாழாகிப்
பொருள வழங்கும் செவித்துளை ஊராதறி விழந்த
வறச்சுலை யுலகத் தரம்பாடு சிறக்கச்
சுடாவழக கற்றதத் தடுமாறு காலையார
இளவன ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
நீயோ தோன்றின நின்னடி பணிந்தேன
நீயே யாகிநிற கனமாத்தலிவ வாசனம்
நாடிசை வைத்தேன றலைச்சைக் கொண்டேன
நிசையேற்றினேன் புலம்பறுக” (எ-கடு)

என்று புத்ததேவருடைய பீடிசையை அவராகவே மதித்துத் துதித்து வலம்பவந்து ஸூசித்து வணங்கியது. வணங்கியதெய்வத்தை மணிமேகலை வணங்கி, “உன திருவருளால், எனனுடைய முற்பிறப்பை அறிந்தேன, அப்பிறப்பிற கணவனாகவிருந்த இராகுலன் எனக்கே பிறந்தானா?” என்று கேட்டாள்.

கேட்டவளுக்கு அத் தெய்வம், “இலகருமி! கேட்பாயாக: நீ ஒருநாள சோலையொன்றில் இராகுலனோடு ஊடியிருந்தாய்; இருந்தபொழுது அவன் ஊட்டைத்தீரத்தற்கு உனது அடியைவணங்கினான், வணங்குகையில், இரத்தினத்திவளுசொன்று அங்கே தரும சக்கரத்தைப் பிரவீருத்திக்கச்ச செய்துவிட்டு வருபவனாகிய சாது சக்கரனென்னும் பௌத்தசாரண முனிவனொருவன் உச்சிப் பொழுதில் ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவர, நீ அவனைக் கண்டு மெய்நடுங்கி மயங்கிக் கலங்கி ஒலகிப் பணிர்தாய், அது கண்ட இராகுலன், ‘இங்கே வந்தவனயாரா?’ என்று கோபித்துச் சொல்லலும், நீ அஞ்சி நடுநடுங்கி அவன் வாயைப் பொத்தி, ‘ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிய இப் பெரியோனுடைய மலரடியை வணங்காமலும் இவனைத் துதியாமலும் இருந்தது எவ்வளவு பெருமபிழை?’ என்று அவனுக்குச் சொல்லி அவனோடும்

அம்முனிவனுடைய பாதங்களை வணங்கி, 'யான்கள தேவரீருடைய அடியேமலலையினும்,

அநதீந் தண்ணீ ரழுதொடு கொணர்கேம (ந. ஏ),

அமுது செய்தருள்க; தேவரீருடைய திருவுளப்பாங்கின்படியே நடத்தற்கு உரிமைபுடையேம்' என்று தெரிவித்தலும், அம்முனிவன், 'தாயே! உண்பேன்; இங்கே கொண்டு வருக' என்று சொல்ல, நீ உடனே அவற்றைக் கொண்டாந்து அவனை உண்பித்தாய்,

அநநா ளவனுண்டருளிய வவவறம்

நினளு கொழியாது நினபிறப் பறுத்திடும் (ச௦-சக),

அவ்விராகுலனே உவவனத்தில் உனபால வந்த உதயகுமரன். அசனாலே தான், அவனுடையமனம் உன்னை விரும்பியதன்றி உனமனமும் அவனை மிகப்பற்றியது, அநதப்பற்றை மாற்றி நலவழிப்படுத்தற்கு நினைந்து உன்னை இதழீறிக்கொண்டாந்து வைத்து இப்பிழையைக் காட்டினேன். இலக்குமீ! இன்னங் கேட்பாயாக; முற்பிறப்பில் உன்னுடைய தமக்கைமாராயிருந்த தாரையையும் வீரையையும் அங்கநாட்டுள்ள கசசயநகரத்தரசனாகிய துசசயனென்பவன் மணஞ்செய்து கொண்டு ஒரு நாள் அவாகளோடு சென்று மலைவாங்களைக் கண்டு வந்து கங்கைக் கரையை அடைந்திருந்தபொழுது, அறவணவடிகள் அங்கே வரக்கண்டு உடனே எழுந்து வணங்கிய அவன், 'தேவரீர் யாவா? எங்கே எழுந்தருளியது?' என்று கேட்க, அவர் 'பாதபங்கயமலையைத் தரிசித்தற்கு வந்தேன், ஆதிகாலத்தே புத்த தேவா எல்லா உயிராகளும் துக்கத்தினின்றும் நீங்கி இன்புற்றிருக்க வேண்டுமென்று நினைந்து அவைகள் யாவும் கேட்டு மகிழும்படி அம்மலையின் உச்சியில் நின்று கொண்டு தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது அவருடைய பாதசுவடுகள் தங்கப்பெற்றமையால், அஃது அப்பெயரையுடையதாயிற்று. குற்றமற்ற அறிவுடையீர்! நீங்களும் அதைத் தரிசித்து வழிப்படுமின்' என்று கூறினா அவர் கூறியவாறு உடனேசென்று அம்மலையை யடைந்து தரிசித்த புண்ணிய விசேடத்தால் தாரையும் வீரையும் முறையே மாதவியாகியும் சுதமதியாகியும் வந்து உன்னோடு கூடினர். மணிமேகலை! நீ பழம் பிறப்பையறிந்தாய்; தருமத்தின் தோற்றத்தையும் தெரிந்துகொண்டாய்; மற்றைச் சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையும் இனி ஒரு காலத்திற் கேட்

பாய , அங்ஙனம் கேட்கும்பொழுது உன்னை, ‘இளமைப்பருவத்தினள்’ என்று நினைந்து அவர்கள் தத்தம் சமய உண்மைகளைச் சொல்லார்கள , ஆதலால், அக்காலத்து நீவேற்றுவடிவன்கொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாதது” என்று கூறி வேற்றுவடிவைக் கொடுப்பதும் ஆகாய வழியே சஞ்சரிககச செய்வதுமாகிய மந்திரங்ள இரண்டை அவளுக்கு உபதேசித்து, “நீ புத்ததேவா அருளிச செயத நல்லற வழியை நணுகுதல் ஒருதலையென்று உணர்வாயாக, இப்பீடிகையை வணங்கித் துதித்து ஊர் செல்வாயாக” என்று சொல்லி விட்டு மேலே செல்லுதற்கு எழுந்தது, “இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல மறந்து விட்டேனே” என்று மீட்டும் இறங்கி வந்து, “சிறந்த விரதவொழுக்கமுடையாய்! சேட்பாயாக மக்கள யாககை உணவாலாகிய தொகுதி, இம்மந்திரமோ பசியைத் தொலைக்கும், இதனைக் கொள்க” என்று சொல்லி அம்மந்திரத்தை அவளுக்கு உபதேசித்து விட்டு எழுந்தது ஆகாய வழியே சென்றது.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை

அப்பால, மணிமேகலை அததிவிலுள்ள மணற்குன்றுகளையும் பூஞ்சோலைகளையும் குளிராத பொய்கைகளையும் பார்த்துக் கொண்டு மெல்ல உலாவி வருகையில் ஒருத்தி வந்து நின்று, “கப்பல கவிழ்ப்பெற்ற மகளிர்போல இங்குத் தனியே வந்த நீ யாரா?” என்று கேட்டாள்.

மணிமேகலை, “பொற்கொடிபோலவாய! ‘நீ யாரா’ என்றது என்னுடைய எந்தப் பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்கு? கேட்பாயாக: சென்ற பிறப்பில் இலகரூமி யென்னும் பெயரை யுடையேன், இராகுலனென்னும் அரசிளங் குமரனுக்கு மனைவியாயிருந்தேன், இப்பிறப்பில் நாடகக்கணிகையாகிய மாதவியின் வயிறறிற் பிறந்தேன்; என் பெயர் மணிமேகலையென்பது. மணிமேகலா தெய்வம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள உவவனத்திலிருந்து இததீறிற் கொண்டுவந்து வைத்தமைபால் இந்தப் பீடிகையைத் தரிசித்து முற்பிறப்பை அறிந்து கொண்டேன்; இங்கே வந்தமையால் நான் அடைந்த பயன் இது; என்னுடைய வரலாறும இதுவாகும், பூங்கொடிபோல்வாய்! உன் வரலாறு யாது?” என்று கேட்டவுடன் அவள், “இத்தீவிற்கு அயலிலுள்ளதான இரத்தினத்தீவத்திலே மிக உயர்ந்து விளங்கா நின்ற சமந்தகூட

மலையின் உச்சியிலேயுள்ள புத்த தேவரது அடியிணைப்படிமை களைத் தரிசித்து விட்டு இத்தீயிற்கு முன்னொரு காலத்தில் வந்தேன்; வந்தது முதல் இரதிரன் கட்டளையால் இரதத் தரும பீடிகையைக் காததுக்கொண்டு இவ்விடத்திலேயே இருக்கிறேன்; என் பெயர் தீவதிலகையென்பது புத்ததேவரருளிடச் செய்த நல்லற வழியே நடப்போர யாரேனும் இதனைத் தரிசிப்பாராயின் அவர்கள் அரத்த தரிசன விசேடத்தால் உடனே தமமுடைய பழம பிறப்புணாசசியை அடைவது திண்ணம்; அத்தனமையினை யுடையோர் உலகத்தில் மிக அரியா, அவர்களுக்கே நுருமபதமஉரித்து; இஃது உண்மை. பழம்பிறப்புணாசசியை அடைந்தமையால் நீ மிகவும் பெரியை. இரதப் பீடிகைக்கு முன்னே மாமலர்க்குவனையும் நெய்தலும் மயங்கிய கோமுகியெனனும் கொழுநீரிலஞ்சி யொன்று உள்ளது, அப்பொய்கையினுள்ளே யிருந்து, அமுத சுரபியெனனும் அக்ஷய பாத்திரமானது ஓவ்வொரு வருடத்தும் புத்ததேவா அவதரித்த காலமாகிய வைசாக சுத்த பூணிமை தோறும் மேலே வந்து தோன்ற நிற்கும்; இததினம் அப்பூர்ணி மையே, அதுதோன்றும் வேளையும் இதுவே, இப்பொழுது அந்தப்பாத்திரம் உன்கையில் வருமென்று எண்ணுகிறேன்; அதி லீடப்பட்ட அன்னம் எடுக்க எடுக்க மேனமேலும் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும், அதன் வரலாற்றை உன் ஊரிலுள்ள அறவணவடிகளிடத்தே இனிக கேட்பாய்” என்று சொல்லலும், மணிமேகலை அதைப்பெறுதற்கு நிரும்பிப் புத்தபீடிகையை வந்தித்து அவளோடு சேர்ந்து ரென்று கோமுகிப் பொய்கையை வலஞ் செய்து வந்து நின்றவுடன், அப்பாத்திரம் அப்பொய்கையினுள்ளிருந்து மணிமேகலையின் கையை அடைந்தது. உடனே அவள் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியுற்று நின்று,

“ மாறனை வெல்லும் வீர நின்னடி

தீநெறிக் கடுமபகை கடிந்தோய் நின்னடி

பிறாகஃற முயலும் பெரியோய் நின்னடி

துறக்கம் வேண்டாத தொல்லோய் நின்னடி

எண்பிறக கொழிய விறந்தோய் நின்னடி

கண்பிறக களிகருவ கண்ணோய் நின்னடி

தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி

வாயமொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி

நரகா துயாகெட நடப்போய் நின்னடி

உசகர் துயர மொழிப்போய நினன்டி
 ஸ்ணவகுத லலவது வாழத்தவென னூயிற்
 கடவகாது” (கக - ஏஉ)

என்று புத்தசேவரைத் துதித்தாள் ; இங்ஙனத்தித்த மணிமேகலைக்கு உயிராகளுடைய பசித்தனப்பத்தையும் அதனைத் தீர்ப்போருடைய பெருமையையும் தீவதிலகை சொல்லப்படுகிறது,

“குடிப்பிறப் பழிகும விழுப்பங் கொலலும
 பீடித்த கலவிப் பெருமபுணை விடேம
 நாணணி கூடியு மாணெழில் சிதைக்கும்
 * * * புறங்கடை நிறுத்தும்
 பசிப்பிணி யென்னும் பாலியது தீர்த்தோ
 இசைச்சொ ளளவைக கெனனா நியிராது (எசு - அக)

முன்னொருகாலத்தில், மழையே இல்லாது போனமையால், பசியால் வருந்திய கௌசிகமுனிவா அதனைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற்கு ஊருருந்திரிந்து சிறிதும் உணவுகிடையாததுபற்றி மெலிந்து பின் நாயிறைச்சிபையப் பெற்றுத் தின்னப்படுகிறது, முதலில் அவ் விறைச்சியின் ஒருபகுதியைத் தெய்வங்கட்குப் பசியிடுவாராயினா, அது தெரிந்த இரத்திரன் உடனே எங்கும் மழைபெய்யச் செய்ததாலால், உயிராகள் களித்துவாழும்படி விளைவுபெருகிய தென்பா, அதனை நீ கேட்டிருப்பாயே

ஆற்றுநாக களிப்போ றறவிலை பகாவோ
 ஆற்றா மாகக் ளருமபசி காவோ
 மேற்றே யுலகின் மெயநெறி வாழ்க்கை
 மண்டிணி ஞாலத்து வாழுவோக கெல்லாம்
 உண்டி கொடுத்தோ ருயிரகொடுத்தோரே (கஉ - சு),

ஆதலால், பசியைப்போக்கி உயிரைக்கொடுத்தலாகிய தருமத்தைச் செய்வாய” என்று கூறினா, அதுகேட்ட மணிமேகலை, “போன பிறப்பில் என்கணவனாகிய இராகுலன் திட்டிகிடமென்னுமபாமபா லிறந்தது பொருமல, யான தீப்பாய்ந்து உயிரோடு வேவாநிறகையில் முன்னம் ராதுரக்கரமுனிவனை உண்பித்த நினைவையுடையே னானேன, இறக்குங்காலத்தில் எனக்கு அந்நினைப்பிருந்த புண்ணிய விசேடத்தாலேயே இரதப்பாததிரம் என்கையிற புகுந்ததென்று எண்ணுகிறேன, இதுநிறக, பசியாலவாடிய குழந்தையின் முகத் தைக்கண்டு மனமிரங்கிப் பாலசுரக்கும் தாய்போலவே வயிறுகாய்

பெரும்பசி அலைத்தறகு இரங்கி வெயிலென்றும் மழையென்றும் பாரடமல் எங்கும்வாடி அலைந்து திரியும் ஏழைகளுடைய முகநீக்கைகண்டு இரங்கி இப்பாத்திரம் மேனமேலும் அவர்களுக்கு அழுது சுரந்தளித்தலை காணும் விருப்பமுடையேன்” என்று சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்த தீவதிலகை, அவளோடு பின்னும் சில நேரம் அளவளாவிக் கொண்டிருந்து, “இனி இப்பாத்திரத்தோடு உன் ஊருக்குச் செல்வாயாக” என்று சொல்ல, மணிமேகலை அவள் பாதத்தை வணங்கிப் புத்தபீடிகையைத்தொழுது வலஞ்செய்து ஆகாயகமனமந்திரத்தை ஜபித்து மேலேயெழுந்து ஆகாயவழியே சென்று, தன்னைக்காணாது வருந்தித் திகைத்து மயங்கி வழியை நோக்கிக் கொண்டே நிற்கும் சுகமதியையும் மாதவியையும் பார்த்து ஸ்ரீபபடையும் வண்ணம் அவர்களுடைய முற்பிறப்பை அவர்களுக்கு அறிவித்து, “மானிடயாககையாற்பெறுதற்குரிய தவவழியை அறவணவடிகளிடத்தே இனிப் பெறக்கடவீ ; இஃது ஆபுத தீரனுடைய கையிலிருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரமாகும், இதனைத் தொழுமின்” என்று சொல்லி அதனை அன்புடன் தொழுத அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு அறவணவடிகளைத் தரிசித்தறகுச் சென்றாள்.

கஉ.— அறவணர்த்தொழுதகாதை

சென்றவள், “அறவணவடிகள் என்கேயுள்ளாரா?” என்று விசாரித்துக்கொண்டு போய்,

நரைமுதிர யாககை நடுகா நாலின

உரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி (ந - ச),

அவரைத் தரிசித்து முமமுறை பணிந்து துதித்துத் தான் உவவனஞ்சென்றதும், உதயகுமரன் அவகே வந்து சொல்லிப் போனதும், பின்பு மணிமேகலாதெய்வம் தன்னையெடுத்துச்சென்று மணி பலவதத்தில் வைத்ததும், அததீவிலுள்ள புத்தபீடிகைக்காட்சி யால் தன பழம்பிறப்பைத் தானறிந்துகொண்டதும், ‘முற்பிறப்பிற் கணவனயிருந்த இராகுலனே உதயகுமரனாக வந்துபிறந்தான், அப்பிறப்பில் உனக்குத் தழக்கைகளாக இருந்த தாரையும் வீரையுமே மாதவியும் சுகமதியுமாக வந்தனர் அவர்கள் வரலாற்றை அறவணவடிகள் பாஸ் நீ தெரிந்துகொள்’ என்று மணிமேகலாதெய்வஞ்சொல்லி மூன்றாமந்திரங்களை உபதேசித்துச் சென்ற

தம், அப்பால் தீவதிலகை வந்ததும், அவளுடன் சென்று கோமுகிப்பொய்கையிலிருந்த அமுதசுரபியைப்பெற்றதும், 'ஊருக்குச்சென்று அறவணவடிகள்பால் ஆபுத்திரன வரலாற்றைக்கேள்' என்று அத்தீவதிலகை சொல்லத் தான் வந்ததும் ஆகியஇவற்றையெல்லாதெரிகிக, அம்முனிவாகேட்டு மகிழ்ந்து, "முன்பு ஒரு முறை நான் பாதபங்கயமலையை வழிபட்டு மீண்டுவருகையில் துச்சயராசனை ஒரு சோலையிறகண்டேன், 'அரச! நீயும் உனமனைவியரும் சுகமோ?' என்று யானனினுவ, அவன் மனங்கலங்கி அரற்றிக்கொண்டு, வீரை மதுவினமயக்கத்தால் ஒருயானைமுன் சென்று இறந்ததும் அசசெய்தியைக் கேட்டு வருந்திய தாரை ஒருமாடத்தின் மீதேறி வீழ்ந்து மரித்ததுமாய் பெருந்துன்பத்தைக்கூறி வருந்தினன், நான், 'இது பழவினைப்பயனாகும், ஆதலால் நீ வருந்தாதே' என்று சொல்லிப்போந்தேன், அந்நவமிருந்த நீவிர் இப்போது கூத்தரைப்போல வேறுவேடம் பூண்டுவந்தீர்கள்" என்று மாதவியையும் சுதமதியையும் பார்த்துச்சொல்லிவிட்டு, பின்னும் மணிமேகலையைப்பார்த்து, "இவ்வுலகிறபௌத்ததருமங்களாகுறையப் பாவங்கள் மிகுந்தன, ஆனாலுமசிறிது சிறிது தருமமுண்டாதலங் கூடுமென்று எண்ணி நான் தருமத்தை உபதேசித்துவருதலுமுண்டு, அத்தருமத்தை இவ்வுலகத்திலுள்ள மாந்தரறியார இவ்வுண்மையையறிந்த இசசககரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுடைய வேண்டுகோளால், * ஆயிரத்தறு நூற்றடி பதினாறும் ஆண்டில் துஷிதலோகத்திலுள்ள தேவன் இவ்வுலகத்தில் அவதரிப்பான், அதற்குப் பின்பு யாவருக்கும் அருளறத்தில் மனஞ்செலலும்,

புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறு தீங்குரு விளங்கத்
தங்கா நாண்மீன் நகைமையி னடக்கும்,
வானம் பொயயாது மாநிலம் வளம்படும்,
ஊனுடை யுயிரக் ஞாநதுயா காணு,
வளிவலங் கொட்கும் மாதிரம் வளம்படும்,
நளியிரு முநரீர் நலம்பல தருடம்,
கறவைகள் ரூத்திக் கலநிறை பொழியும்,
பறவை பயனறுயத் துறைபதி நீங்கா,
விலங்கு மக்களும் வெருடப்பகை நீங்கும்,

* இங்கே கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டு இன்னசகாப்தத்தைச் சார்ந்ததென்று புலப்படவில்லை.

கலங்களு நரகரும் பேயுங் கைவிடும் ,
 கூனுங் குறளு முழுஞ் செவிடும்
 மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறாஅ ,
 அந்நாட் பிறதவ னருளறங் கேட்டோர்
 இன்னப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
 போ,நி மூலம் பொருந்திய சிறப்பின்
 நாறன் பாத நவைகெட வேததுதல்
 பிறவி தோறு மறவேன மடக்கொடி ! (அக - ௧0௩)

“இது நிற்க, மணிமேகலை! இந்நகரத்தில் உன்னாலே சில
 விசேடங்கள் நிகழ்வனவாம்; அவை நிகழ்ந்தபின்பன்றி யான்
 கூறும் தரும்மொழி உன்மனத்திற் பொருந்தாது , இவ்விருவரும்
 முற்பிறப்பிற் பாதபங்கயமலையை வழிபட்ட புண்ணிய விசேடத்
 தால், பிற்காலத்தில் உன்னோடுகூடிப் புத்ததேவரது திருவடியைத்
 தொழுது வணங்கி வினைகளினின்றும் நீங்கி முததியை அடைவா
 கள் ; உயிர் மருந்தாகிய மிகச் சிறந்த அமுத சுரபியை நீ பெற்
 றனை ; எல்லா உயிர்களுடைய பசியையும் தீர்ப்பாயாக ;

மகக டேவ ரெனவீரு சார்க்கும்
 ஒத்த முடிவி னேரற முனரக்கேன
 பசிப்பிணி தீர்த்தல்” என்றே யவரும்
 தவப்பெரு நலவறகு சாற்றினா (௧௧௧ - ௧)
 மணிமேகலையும், “அங்கனமே செய்வேன்” என்னுள்.

காட.—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

பின்பு அறவணவடிகள் மணிமேகலையை நோக்கி, “ஆபுத்தி
 ரன் வரலாற்றைக் கூறுவேன , கேட்பாயாக ; வாரணசி யென்னு
 மூரில வேதமோதுவிப்பவனாகிய அபஞ்சிகனென்னும் அந்நணன்
 மனைவி சாலியென்பாள் , அவள் நியமந்தப்பி ஒழுகினமையால்
 உண்டாகிய பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, தான்
 கர்ப்பிணியாக இருந்தும் அதைப் பாராமல் கன்னியாகுமரிக்கு
 நீராட்ச் சென்றாள் , சென்றவள் குலால் வருந்தி வழியிடையே
 ஒரு குழந்தையைப் பெற்று , அக் குழந்தையிடத்திற் சிறிதும்
 இரக்கம் வையாமல் அதனை ஒரு தோட்டத்தில் இட்டு நீங்கினள் ;
 நீங்கவே அக்குழந்தை உணவு பெறாது பசியால் வருந்தியழுதது ;
 அவ் வழுகை யோசையைக்கேட்டு ஒரு பசுவானது வந்து அதன்
 வருத்தந்தீருமபடி நாவால் நக்கிப் பாலூட்டி ஏழுநாள் வரையும்

அப்புறஞ் செல்லாது பாதுகாத்து வந்தது, அப்படியிருக்கையில் வயனங்கோடென்னும் ஊரி லுள்ளவனாகிய புதியென்னும் அந்தண னொருவன் தன் மனைவியோடும் அவவழியே வருபவன், அக் குழந்தை அழுத கூக்குரலாக கேட்டுச் சென்று தனியே கிடக்கும் அதனைக் கண்டு மிக்க துன்பத்தோடு கண்ணீர் பெருக்கி, 'இவன் பசுமகனல்லன், என்மகனை' என்று கூறி அக்குழந்தையை யெடுத்தது ஊர்சென்று வீட்டைத் தாழ்ந்த மகிழ்ச்சியுடன் வளர்த்து உரியகாலத்தாக சன்குலத்திற்குரிய கல்விகளை நன்கு பயிற்றிவந்தான்; வருகையில் அச்சிறுவன் ஒருநாள் அவ்வூரில் ஓரந்தணன் வீட்டிற்குப் புகுந் து, யாகசாலையில் ஒரு பசு மாலைபைச் சுற்றியகொம்பு களை யுடையதாய்ப் பின்புதன்குண்டாகும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி வேட்களுடைய வலைபிற்பட்ட மான் போல அஞ்சிக் கத்துவதைக்கண்டு மனநடுங்கிக் கண்ணீருருகது, 'இவாகளறியாத வண்ணம் இப் பசுவைக் கவரந்துகொண்டு இர விற்போய் விடுவேன்' என்று தன்னுள் எண்ணிகொண்டே ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கியிருந்து அனறிரவில் அப்பசுவைக்கையிற்பற்றி ஊருக்கு வெளியே போய்விட்டான், பசுவைக்காணாத அந்தணர் பலா அதனைத் தேடிச்சென்று வழியிற பசுவையும் அதனைக் கவரந்துசென்ற அச் சிறுவனையுங்கண்டு அப்படுத்திக்கொண்டு, அவன் கருத்தை யறியாராய், 'புலையா! இப்பசுவை இரவில் ஏன் கவரந்து சென்றாய்?' என்று கேட்டு அவனைக் கோலாலடித்து ஒதுக்கத்தொடங்கினா அப்பொழுது பசு அவர்களுள் மிகவும் வருத்திய உவாததியாய்வின முட்டி வயிறறைக்கிழித்துக் குடரைப் புறப்படச் செய்து காட்டிற்கு விரைந்தோடி விட்டது ஆபுத்திரன் அவர்களை நோக்கி, 'வருத்தன்மின், யான் சொல்வனவற்றைக் கேண்மின்; நீங்கள் வருத்துமபடி இப்பசு என்ன குற்றஞ் செய்தது?

விடுகில மருங்கிற பிபுல லாராது

நெடுகில மருங்கின மககட் கெல்லாம்

பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் தீம்பால

அந்ததரு நெஞ்சோ டருள்கரந் தூட்டிம்

இதனெடு வந்த செற்ற மெனைந்? (இக - இ)

என்றுகேட்டு, அவர்கள், 'நீ விதியையறியாமல் வேளவியை இகழ் வின்றாய், ஆதலால் பசுமகனைப்பற்றிப் பொருத்தமுடையது என்று இகழ்ந்தது கூறலும், ஆபுத்திரன்,

‘ஆனமக னசலன மானமகன சிருங்கி
புலிமகன விரிஞ்சி புரையோர போறநும
நரிமக னல்லனோ கேச கம்பளன
நகிவா நுகுலத திருடி கணங்கனென
‘நேராதயா பெருஞ்சிறப் புரைததலு முண்டா’
ஆயொடு வந்த வழிகுல முண்டோ’ (கக - அ)

என்று சொல்ல, அவர்களுள்ளே ஓரந்தண்ண, ‘இவனுடைய பிறப்
பின் வரலாற்றை யான அறிவேன! முன்னொருநாள கன்னியாகுமரி
யில் விதிப்படி நீராடிவிட்டு வருத்தத்தோடு வந்த சாலியென்னும்
ஒரு பார்ப்பனியைக்கண்டு, ‘உன ஊராயாது? நீ எதற்காக இங்கே
வந்தனை?’ என்று நான் கேட்டதற்கு அவள், ‘யான் வாரணசி
யென்னுமுரினுள்ள ஆரண உவாததியாயனாகிய ஓரந்தண்ண மனைவி;
யானொழுகிய நீய வொழுககததாற கணவனைப்பிரிந்தா கன்னியா
குமரிக்கு நீராதச செலலுகையில், கொற்கை நகரத்தாக்கு அப்
பாற காதவழித்துவந்ததினுள்ள இடையா சேரியில் ஆண் குழந்தை
யொன்றைப் பெற்று இரக்க மினறி அதனை அங்குள்ள ஒருதோட்
டத்தில் இடப்ப் போனேன், இப்படிப்பட்ட நிவினையேனாகிய
எனக்கு நற்கதிண்டோ?’ என்று மிகத் துன்புற்று அழுகாள்;
அங்ஙனம் அழுதவள பெற்ற அந்தமகனே இவன், இதைச் சொல்
லுதலால் யாங் பயனென்று இதுகாறும் உங்களுக்குத் தெரிவியா
திருந்தேன். அசுத்த னுதலால் இவனைத் தொடாதொழிமின்’
என்று சொல்ல, ஆபுத்திரன், ‘திலோததமையின் புத்திரர்கள்
பெரிய முனிவாகவாக இருத்தல் கேட்டிலிரோ? நீங்கள் *சாலிக்
குத் தவறு கூறத் துணிந்தீர்களே’ என்று சொல்லி அவர்களைப்
பார்த்து நகைத்தான், வளராத பூதியும் அவனை அசுத்தனென்று
எண்ணி உடனே நீக்கிவிட்டான், அப்பால், ஆபுத்திரன் பிச்சை
யெடுத்தது உண்டு பொழுநகழிக்க எண்ணினான். பசுவைத் திரு
டின களவெனன்று இசுழந்து அந்தணர்களுடைய கிராமங்களி
லெல்லாம் அவனுடைய பிச்சைப்பாதத்திரத்திற கலவிடத் தொடங்
கினார்கள், அரனூல், வேறு புகலினறித் தெனமதுரையை யடை
ந்து சிந்நாதேவியின் கோவிலாகிய கலையமத்தின் முன்னேயுள்ள
அம்பலத்தையே இருப்பிடமாகக் கொண்டு கையிற பிச்சைப்
பாதத்திரத்தை யேந்தி வந்தோறும் சென்று சென்று வாங்கிவந்த
உண்வை,

* சாலியென்பதற்கு அருந்ததி யென்னும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

காணா கேளா கான்முடப பட்டோர

பேணுந ரில்லோ பிணிநடுக குற்றோர்

யாவரும் வருகவென றிசைத்துட னூட்டி (ககக - ந),

அவாகளுண்டு எஞ்சியதையே தானுண்டு பிச்சையோட்டைத் தலையணையாகவைத்துக்கொண்டு அவ்வமபலத்தின்கண்ணே நாள தோறும் இரவிற கண்படைபுரிந்து காலங்கழித்து வந்தான்.

கசு.—பாத்திரமரபுகூறியகாதை

“அவன அநங்னம் காலங்கழித்து வருகையில், அவனுக்கு ஒருநாள் அங்கே நிகழ்ந்த செயதியைச் சொல்வேன், கேட்பாயாச. அவன் அவ்வமபலத்தில் ஓரிரவில் தூங்கும்பொழுது, சிலாவந்து, ‘பெருமபசி எங்களை வருத்தாநின்றது’ எனறார்கள அதைக்கேட் அவன் அத்துன்பத்தைத் தீர்த்தற்கு ஆற்றலில்லாதவனாய் மிகக் வருத்தமடைந்தான், அச்சமயத்திற் சிந்தாதேவி எழுந்தருளிவந்து, ‘இதனைக் கொள்வாயாக, நாடெல்லாம் வறுமையுற்றாலும் இவ்வோடு வறுமையை யடையாது, கொடுக்கக் கொடுக்க இதில் உணவு வளாகதுகொண்டே யிருக்கும்’ என்று சொல்லி, தன்கையிலுள்ள அக்ஷய பாத்திரமொன்றை அவன் கையிற் கொடுத்தாள், உடனே அவன் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியடைந்து,

‘சிந்தாதேவி! செழுங்கலை நயமந்தது

நந்தா விளக்கே! நாமிசைப் பாவாய!

வானோ தலைவி! மண்ணோ முதலவி!

ஏனோ குற்ற விடாகளாவாய் (கஎ - உப)

என்று துதித்து அததேவியைப் பணிந்து, பசியால் மிகவருந்தி இரந்தவர்களை ஊட்டி மகிழ்வித்து, அன்றுமுதல் எல்லாவுயிர்களுக்கும் உணவளிப்பானாயினன், உண்பதற்காக மனிதர்கள் பலர் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள், விலங்குகளும் பறவைகளும் அவனைப் பிரியாவாய் அன்புடன் சுற்றிக்கொண்டன; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அவனது புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டு கம்பள நடுக்கத்தால் அறிந்த இரத்திரன், அவனுக்கு வரங் கொடுக்க நினைந்து ஒரு முதிய வேதியனது வடிவுகொண்டு வந்து நின்று, ‘நான் இரத்திரன்; வரங்கொடுத்தற்கு வந்தேன்; நீ விரும்பியதுயாது? உன்னுடைய பெரிய தானத்தின் பயனைப் பெற்றுக் கொள்வாயாக’ என்று சொல்ல ஆபுத்திரன் விலாவெலும்பு ஒடியும் வண்ணஞ் சிரித்து,

“அறஞ்செய மாககன் புறங்காத தோம்புநா
நறறவஞ செயவோ பறற முயலவோ
யாவரு மிலலாத தேவாநன னூடகெ
கிறைவ னுகிய பெருவிறல் வேந்தே! (சுப - சந)

வருநதி வந்தவாகளுடைய தீர்த்தற்கரிய பசியினை தீர்த்து அவா
களுடைய இனிய முகத்தை யான் காணுமபடி செய்கின்ற எனது
தெய்வப்பாததிர்ம ஒன்றே போதும், வேறொன்றும் வேண்டற்
பாலதன்று’ என்று அவனை மதியாது சொன்னான், சொல்லவே
இந்திரன் கோபிததுப பசிததுன்பததால் வருந்துவோரில்லையாம்
படி செயவேனென்று மனத்தில் நினைந்து எங்கும் மழை பெய்
வித்து மிகக் செலவத்தை யுண்டாக்கினான், அசுரன் பசிதது வரு
வோ இலராயினா அதுகண்டு ஆபுத்திரன் முன்னிருந்த அம்
பலத்தை நீங்கி ஊர்தோறும் போய், ‘உண்போரா யாரேனுமுண்
டோ?’ என்று வினாவத் தொடங்கினான்; அதுகேட்டுச் செலவங்
களிப்பால் யாவரும் அவனை இகழ்ந்தார்கள், உண்போரைப்
பெருமையால், அவன் பெருஞ் செலவத்தையிழந்தோரைப்போல
வருநதித் தனியே செலவகையில், கப்பலில் வந்த சிலர் அவனைக்
கண்டு, சாவகநாடு மழையிலலாமையால் மிகுந்த வறுமையுற்ற
தென்றும் அதிலுள்ள உயிர்கள் பொருமபாலும் பசியால் இறந்தன
வென்றும் கூறினா அது கேட்டு அவன் அநாடடிற் குச் செல்ல
நினைந்து ஒரு கப்பலிலேறினான், அக்கப்பால் சென்று மணிபல்ல
நதிதிருநகே ஒருநாள் தங்கிப்பா, அவன் அதிதீவில் இறங்கினான்.
இறங்கிய ஆபுத்திரன் ஏறிவிட்டானென்று மீயாமன் எண்ணி இரு
ளில் அகப்பலை வேற்றிடம் சென்று தக்கொண்டு போயினான்.
அது தெரிந்து ஆபுத்திரன் மிகுந்த வருத்தமடைந்து, ‘பலாகரு
உணவளிகும இப்பாததிர்மத்தை வைத்துக்கொண்டு யாருமில்லாத
இததினில் யான் மட்டும் இரேன்’ என்று எண்ணி அப்பாததிர்ம
த்தைத் தொழுது, ‘வருடத்திற்கு ஒரு நாள் நீ தோன்றுவாயாக’
என்று கூறிக் கோழுகிப் பொய்கையில் அதைவிடுபவன், ‘மிகக்
கருணையோடு கூடித் தருமஞ் செயதலையே மேற்கொண்டு எல்லா
யுயிர்களையும் பாதுகாப்போரா யாரேனுமவரின் அவா கையிற
புகுவாயாக’ என்று சொல்லி அப்பொய்கையில் விட்டு விட்டுத்
தான் பட்டினியிருந்து உயிர் துறப்பானாயினான் அப்பொழுது
அததின்றிற் குச் சென்ற யான் அவனைக் கண்டு, ‘நீ யாது துன்ப
மடைந்தாய்?’ என்று கேட்க, அவன் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்லி

மணிபல்லவத்தில் உடம்பை வீழ்த்தி விட்டு எல்லா உயிரகளையும் பாதுகாக்குமெண்ணத்தோடு சென்று சாவக நாட்டரசனுடைய பசுவயிற்றிலுதித்தான்.

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை

“மணிமேகலை! இன்னும் கேட்பாயாக. முன்பு ஆபுத்திரனுக்கு ஏழுநாள் வரையும் பாலுட்டிய பசுவானது அப்புண்ணிய விசேடத்தால் சாவகநாட்டில் தவளமலையில் தவளுசெய்துகொண்டிருக்கும் மணமுக முனிவனிடத்தே, பொனமயமாகிய கொம்புகளையும் குளம்புகளையும் உடையதாய்ச் சென்று, ஈனுமுன்னமே பால சுரந்தது எல்லா உயிரகளையும் உண்ணச் செய்து கொண்டிருந்தது. அதனைக்கண்டு, முக்கால் உணாசமியையுமுடைய அமமுனிவன், ‘இப்பசுவயிற்றில் எல்லாவுயிரகளையும் பாதுகாக்கும் ஒரு விசேடப்புருடன பொனமயமான முட்டையினிடம் தோன்றுவன்’ என்று கூறினன். தருமஞ் செய்தற்காகவே மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஆபுத்திரன் தன்னைக் குழந்தைப் பருவத்தே காததளித்த பசுவை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தவனானவன், மணமுக முனிவன் கூறியவாறே அப்பசுவயிற்றில் தோன்றினன், அவன தோன்றிய காலம் வைசாகசுத்த பூர்ணிமை; அப்பொழுது சில நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அது தெரிந்த சக்கரவாளக்கோட்டத்துள்ள முனிவர்கள், ‘புத்தன் அவதாரிக்குங் காலத்தில் தோன்றும் நிமித்தங்கள் இப்பொழுது நிகழ்வதற்குக் காரணம் என்ன?’ என்று வியப்புறறு, அந்நுணமையைத் தெரிந்து கௌருதற்குக் கந்திறபாவையை யடைந்தது வினாவினாக, அது, ‘மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஒரு விசேடப்புருடன் உயிரகளைப் பாதுகாத்தற்காகச் சாவகநாட்டில் உதித்தான், அதனாலே தான் நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அவன் வரலாற்றை அறவண்பாற கேணமின்’ என்று சொல்லி எனபால் அனுப்பி எனது நாலை வருத்தியது. மகப்பேறில்லாமல் வருந்துபவனான அநநகரத்தரசன் பூமி சந்திரனென்பவன் மணமுக முனிவனை வணங்கி மேற்கூறிய பசுப்பெற்ற குழந்தையை வாங்கிக்கொண்டு சென்று வளர்த்து வந்தான், அச்சிறுவன் இப்பொழுது அரசரிமை பெற்று வாழ்கின்றான். இது நிகழ்ந்த காலமாத் மாறாது நீ பெருகி இந்நாட்டை வளமுறச் செய்தும் யாதுகாரணத்தினாலோ உயிரகள் வறுமையால் வருந்துகின்றன. ஆதலால்,

வெணடிரை தந்த வழுதை வாறோ

உண்டொழி மிச்சில யொழிததுவைத தாவரு (இக - உ)

மிகப் பயன்படுகின்ற இவ்வமுதசரபியை நீ சுமமா வைத்திருத்தல் தகுதியன்று” என்று கூறினர். அதைக்கேட்ட மணிமேகலை உடனே அவரை வணங்கித் துதித்துப் பிககுணிக்கோலம் பூண்டு அப்பாததிரசத்தை கையிலேந்தி வீதியையடைந்தாள் அடைய வே, உச்சயினிரகரத்தரசனாகிய பிரச்சோதனனென்பவன் உதய ணீனை வஞ்சித நச் சிறைப்படுத்தியபொழுது, அவனைச் சிறை மீட்டறகு அவன் மந்திரியாகிய யௌகநதராயனென்பவன் வேற்று வடிவங்கொண்டு வீதியையடைந்த சாலத்தில், அவனைக்கண்டு துன்புற்று அநேகா சூழ்ந்தாற் போலப் பிககுணிக்கோலத்தை யுடைய மணிமேகலையைக் கண்ட பலரும், “உதயகுமரனுடைய உள்ளத்தில் ஒளித்திருக்கும் இவள் எல்லாருங் காணுமபடிபிச்சைப் பாததிரததையேந்தி வீதியையடைந்தது எனன் வியப்பு!” என்று கூறித் துன்புற்று அவளைச் சுற்றிகொண்டனர். அப்பொழுது மணிமேகலை, “கற்புடைய மாதா இடும் ஐயத்தையே முதலில் ஏறுகக்கொள்ளுதல் தகுதி” என்று சொல்ல, காயசண்டிகை, “மழையைத் தரும் கற்புடையமாதர்களுள் மிகமேம்பட்டவளாகிய ஆதிரையென்பவளுடைய வீடு இது; நீ இதிற புகவேண்டும்” என்று அவளுக்குக் கூறினாள்.

ககூ.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை

அங்ஙனங்கூறிய காயசண்டிகை மீட்டும் மணிமேகலையை நோக்கி, “இந்த ஆதிரையின் கற்புவிசேடத்தைக் கேட்பாயாக : இவள் கணவன் சாதுவனென்பான், அவன் ஒரு பரத்தையின் இணக்கத்தாற் கைப்பொருளிழந்தா வறுமையுற்று வேறுதேயம் போய்ப் பொருள்தேடவெண்ணிச் சில வணிகரோடு கப்பலேறிச் சென்றான். செல்லுகையிற கடுங்காற்றால் அக்கப்பல் கவிழ்ந்தது. கவிழ்வே சாதுவன் அதிலிருந்து ஓடினதுவிழ்ந்த பாய்மரத்துண்ட மொன்றைத் தெப்பமாகப்பற்றிக்கொண்டு நீந்திச்சென்று உடையில்கொண்ட சஞ்சரிப்பவராகிய நாகருடைய மலைப்பக்கத்தை அடைந்தான். அஃது அங்ஙனமாக; அக்கப்பலினின்றும் நழுவின மரத்தையற்றிக் கடலை நீந்திப் பிழைத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினம் வந்தோர், ‘கப்பலுடைய இறந்தவர்களோடுசாதுவனுமிருந்தான்’

என்று ஆதிரைக்குக் கூறினா அதுகேட்ட அவள், மிகக் வருத்தமடைந்து இறக்கத்துணிந்து மயானத்திற் குழிதோண்டி அதில் ஹிருகளை அடுக்குவித்தாது தீயை மூடி, 'வினைப்பயனால் என்கண வுண்டைநீ இடத்தை நானுமடையக்கடவேன' என்று சொல்லி அதிற்புகுந்தாள், புகுந்தவளை அதநீயானது சுடாதொழிந்தது, ஒழியவே அவள், தியுஞ்சுடாத பாவியை இனியாது மெய்வேன்?' என்று ஏங்குசையில் ஆகாயவாணியானது, 'ஆதிரை! உன்கணவன இறக்கவிலை, அவன் பிழைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது நாகாமலையிலிருக்கிறான், அங்கே பல்வருடம் தங்கான, சந்திரத்தகனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பலொழியே வந்து உன்கையடைவான், நீ வருந்தாதே' என்று கூறிற்று அதைக் கேட்ட ஆதிரை வருத்தமொழிந்து வீட்டையடைந்து கணவன் விரைந்து வருகலைக் குறித்து அதற்கேற்ற புண்ணியங்களை இடைவிடாது செயதுவந்தாள்.

"அங்கே நாகாமலையையடைந்த சாதுவன், ஒருமரநிழலே சார்ந்து அயாச்சியால் துயில்கொள்ள, அமலையிலுள்ள நாகங்கள் வந்து இவ்வுடம்பு நமக்கு நல்ல உணவாகுமென்றெண்ணி அவனை எழுப்பினர், அவன் அவர்கள் பாஷையை விளங்காத நற்றவனாதலால், அவர்களைப்போய், அவர்கள் அவனை வந்த நகரத்தவரிடது, 'என்களாசிரியன் ஒருவன் இருக்கிறான், அவனிடம் நீ வரல் வேண்டும்' என்று அழைத்துச் சென்றார்கள். சாதுவன் அவர்களோடும் போய்,

கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை சாற்றமும்
வெள்ளென புணங்கலும் வீரவிய விருக்கையிலு
எண்குதன பிணவோ டிருந்தது போலப்
பெண்ணிடனிருந்த (சுசு - கூ)

அவர்களுடைய குருமகனைக்கண்டு அவனோடு அளவளாவி அவனை வசமாக்கிக்கொண்டான், கொள்ளவே அக்குருமகன், 'நீ இங்கு வந்தது எதன்பொருட்டு?' எனன், சாதுவன் நிகழ்ந்ததைக் கூறினன். அவன், 'பசியால் வருந்திய இவனுக்கு வேண்டியவளவு களையும் உண்டியுங்கொடுத்ததுபின் இனையவளாகிய நங்கை ஒருத்தியைப்புகொடுமின்' என்று சொன்னான். சாதுவன் அத்கேட்டு அவனுடைய அறியாமைக்கு வருந்தி 'எனக்கு அவைவேண்டா' என்றான். அவன், 'பெண்டிரையும்

உண்டியையுமன்றி மாந்தர்க்கு இனபந்தருவது வேறே யாதானது? இருந்தாற் சொல்வாய்' என்று கோபிததுச சொல்ல, சாதுவன்,

‘மயக்குங் களஞ் மனையிர கோறலும்
கயக்கறு மாககள் கடிந்தனா கேளாய்
பிறந்தவா சாதலு மிறந்தவா பிறத்தலும்
புறங்கலும் லீழித்தலும் போன்ற துணமையின
ரல்லறஞ் செயவோர் நல்லுல கடைதலும்
அல்லறஞ் செயவோர் ரஞ்நர கடைதலும்
உணடென் னுணாதலி னுரவோர் களைந்தனா’ (அச - ௧0)

என்று கூறினன. இனப அலவன கேட்ட வினாகளுக்கெல்லாம் தக்கவாறு விடை கூறி மறுபிறப்பும் புண்ணியபாவங்களும அவற்றால் வரும் இன்புனபங்களும் உணடென்பதை அறிவுறுத்தி இறக்குமவரையும் நடக்கவேண்டியமுறையையும் அவனுக்கு இயைபுத் தெரிவித்து விடைபெற்று, அவன் கொடுத்த சந்தனம் அகில துகில் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு, அங்குவந்த சந்திரத்ததனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பலிலேறி இந்நகரையடைந்து இவளோடு வாழ்வானாகிப்பலதானங்களும் செய்தான். அப்படிப்பட்ட மேம்பாட்டை அடைபவளாகிய இந்த ஆதிரையின கையால் முதலிற பிசைப் பெறுக” என்று சொல்ல, மணிமேகலை அவளுடைய மணியிற புகுந்து வரப்போராற்ற சித்திரம்போல நின்றாள் நின்ற அடன்,

தொழுதுவலங் கொண்டு துயரறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகனரை நிறைதரப்
பாரக மடங்கலும் பப்பிணி யறுகென
ஆதிரை யிடென ளாருயிர மருந்து (கூட - ௫)

கௌ.—உலகவறவிபுக்ககாதை

ஆதிரையளித்த பிசையை முதலில் மணிமேகலை ஏற்ற இனப அமுதசுரபியிலுள்ள சோற்றத்தினை,

அறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன
திறத்து வழிப பீடஞ் செயனக போல (கூ - ௪)

எடுக்க எடுக்க குறையாமல் மேன்மேலும் வளாச்சியையடைந்து வந்தோருடைய பசியைப்போக்கி விளங்கிற்று அதுகண்ட காய சண்டிக்கை வியந்து மணிமேகலையை வணங்கி, “அனனாய்! என்

னுடைய தீராப்பசியையும் தீர்த்தருளவேண்டும்” என்று வேண்டினான். உடனே மணிமேகலை, அமுதசுரபியிலிருந்து ஒருபிடியமுதையெடுத்தது அவளது கையிலிட்டாள் அதனையுண்டு அப்பசியோய் தீர்ந்து மகிழ்ந்த காயசண்டிகை, “வடதிசையில் வித்தியாதரனாகிலுள்ள காஞ்சனபுரமென்பது எனனுடைய ஊர், தெனறிசைக்கண்ணதாகிய பொதினமலையின் வளங்களைக் காண்பதற்குக் கணவனும் யானும் புறப்பட்டுப்போகது இடையேயுள்ள காட்டாறென்றின் கரையில் இருந்தோம் இருக்கையில், விருசசிகனென்னும் முனிவனொருவன் பாரணவுசெய்தற்குப் பனங்கனிபோன்ற பருமையைபுடைய நாவறகனியொன்றைத் தேக்கிலையில் வைத்து விட்டு நீராடச்சென்றான். அக்கனி அம் முனிக்கு உணவாகுமென்பதனை அறியாத நான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையால் அதனைக் காலாற் சிதைத்துக் கெடுத்தேன நீராடி மீண்டுவந்த விருசசிகன் அக்கனி என்னொரு சிதைந்திருத்தலையறிந்து மிகவும் கோபித்து என்னை நோக்கி, ‘தெய்வத்தனமையுள்ள தாம பன்னிரண்டு வருடத்துக்கு ஒருமுறை ஒருசனியைத் தருவதுமாகிய நாவலமரத்திலுண்டானது இது, இசனையுண்டோர பன்னிரண்டுவருடம் பசியொழிந்திருப்பாரா, நாளை பன்னிரண்டு வருடம் பட்டினிபிருந்து ஒருநாளுண்ணும் விரதமுடையேன், உண்ணுந்தினமும் இன்றுதான், யான் உண்ணக் கருதிய கனியும் இதுவேகாண, இதனை நீ அழித்துவிட்டாய்; ஆதலால், ஆகாயவழியே செல்லும் மந்திரத்தை மறந்து யானைத் தியெனனும் நோயாற பன்னிரண்டு வருடம் தீராப்பசிகொண்டு வருந்திப் பின்பு இங்கு இக்கனியை நான் உண்ணும் தினத்தில் நீ பசியொழிவாயாக’ என்று கூறிப் பசியால் வருந்திப்போயினன். உடனே எனக்குப் பெரும் பசியுண்டாயிற்று, அதுதலை மிக்கவருத்த மடைந்தேன். அதுகண்ட எனகணவன் சிறந்த கனிசள கிழங்குகளாகாய்கள் முதலியவற்றை நிரம்பக்கொணாரது என்னையுண்பிக்கவும் அப்பசி தீரவில்லை; அந்தரஞ்செல்லும் மந்திரமும் என் நினைவுக்கு வரவில்லை. அப்போது அதுகண்டு வருந்திய என் கணவன், ‘நீ நடந்துசென்று இததமிழ்நாட்டில் ஆற்றாமாகசட்கு அருந்துணை வர்களாகிய பெருஞ்செல்வாக்கள வாழ்ந்திருக்கும் காவிரி பூம்பட்டினத்தையடைந்து அங்கே யிருப்பாயாக’ என்று சொல்ல நான் அவவண்ணமே வந்து இங்கிருக்கின்றேன் இங்கு இந்திரவிழா நடக்குங்காலத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் எனகணவன் வந்து என வருத்தத்தைப் பார்த்துவிட்டுத் தானும் வருந்திச்செல்வான்.

தணிவில் வெம்பசி தலிரததனை வணங்கினேன
மணிமே கலையென வானபதிப் படாகேன (௭௩ - ௪)

இநகரில் முனிவர்கள் பலா இருக்கும் சக்கரவாளக்கோட்ட
மென்பது ஒன்றுண்டு அதிற் பலரும் வந்து புருதற்சாசனே எப்
பொழுதும் கதாதிநந உள்ள உலகவறவியென்னும் பெயரை
புடைய அம்பலம் ஒன்றுண்டு அதிலு,

ஊரூ ராங்க ணுறுபசி யுழந்தோ
ஆரு டின்மையி னருமபிணி யுறரோ
இடுவோத தோந்தாங் கிருப்போர பலா (௭௪ - ௮),

ஆதலால் அவ்விடத்திற்குச் செல்வாயாக” என்று சொல்லிவிட்டு,
அவள தன்னாருக்குப் போயினாள். போகவே மணிமேகலை, வீதி
யின் ஒருபக்கத்தே ஒலங்கிசென்று உலகவறவியையடைந்து
மூன்றுபுற வலமவந்து பணிந்து அதிலேறிச் சம்பாபதியையும்
கந்திற்பாவையையும் வணங்கி,

வெயிலகட வெம்பிய வேயகரி கானததுக
கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
பசிதின வருந்திய பைதன மாககட
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி (௭௫ - ௪),

“இப்பாததிசம் ஆபுத்திரன கையிலிருந்ததாகிய அமுதசுரபி; உண
ணுதற்கு விருப்பமுள்ள யாவரும் வருக” என்று சொல்ல, பலரும்
வந்து உணபாராயினா, ஆகவே அவ்வம்பலத்தில் உணனுமொலி
மிருந்தது.

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை

மணிமேகலை பிகருணிககோலங்கொண்டு பாததிசமேந்தி
ஐயமேற்று உலகவறவியிற் சென்றாளென்பதைக் கேட்ட சித்திரா
பதி மனங்கொடுத்தது வெயதுயிராதது கலங்கி, “மணிமேகலையை
இச்செயலினின்றும் நீக்குவேன்” என்று எண்ணிக் கொண்டு
நாடகக்கணிகையரெல்லாரையும் பார்த்து, “கோவலன இறந்தது
கேட்டு மாதவி எல்லாவற்றையுந் துறந்து முனிவர்களுடைய தவச
சாலையையடைந்து தாபதக்கோலம் பூண்டிருந்தல நகைக்கத்தக்க
தாக இருக்கின்றது, யாம் கணவனுடன் இறக்கும் பத்தினிப்

பெண்டிரல்லேம் ; பாணன் இறந்தபொழுது அவனுடன் இறவாத
யாழைப்போலவேம், பின்னும்,

நறுந்தா துண்டு நயனில கால

வறும்பூத துறக்கும் வண்டு போல்குவம் (கக - ௨0),

தாபதககோலநாங்குவது நமமுடைய குலவொழுககத்திற்கு
ஒத்ததன்று, மாதவிமகள் மணிமேகலைபின் பிக்குணிக்கோலத்தை
மாற்றி அவள் கைபிலேந்திய பிசைப்பாததிர்ந்ததை

பிசை மாக்கள் பிறாக்கை காட்டி (௩0),

பலநாவாக விருமாடிகொண்டிருக்கும் உதயகுமரனால் அவளை
அவனது தேரிலேறுவித்தே வருவேன். அங்குள்ளுசெய்து வா
ரேனாயின குடிக்குறற்பபட்டு ஏழுசெங்கலை தலைமேலேற்றிக்
கொண்டு நாடசுவரங்கைச் சுற்றிவந்து பழியோடிருக்கும் நாடசு
மடந்தையாபோல இனி நான் நாடகக்கணிகையர் வீட்டிற்குச்
செல்லேனாகக் கடவேன்” என்று சபதஞ்செய்துவிட்டுத் தன்னைச்
சிலர் குழந்தைவரசென்று உதயகுமரனுடைய அரண்மனையை
யடைந்து அவளைக்கண்டு துதித்து, மணிமேகலை உலகவறவியை
அடைந்திருக்கின்றாள் என்பதை அவனுக்குக் குறிப்பிடுக, அவன்
உவவனத்தில் மணிமேகலையைக் கட்டி அழைத்து வந்தவற்றைக்
கூறி அவளிடத்துள்ள விசேடத்தன்மையைப் பாராட்டினன் ; சித்
திராபதி அவனுடைய மனத்தை வேறுபடுத்தும் வாதத்தைகள்
பலவற்றைச் சொல்லி முயல் அவன் உவவமபிறந்து தேரேறி
உலகவறவியை யடைந்து, பலாக்கும் உணவளித்துக்கொண்டிருக்
கும் மணிமேகலையைக்கண்டு அருகிற்சென்று, “நீ நவககோலம்
பூண்டது யாது கருதி?” என்று வினாவினன் ; மணிமேகலை, “பழம்
பிறப்பிற் கணவனாக இருந்த இவனை வணங்குதல் முறையாகும்”
என்று எண்ணி வணங்கி,

“பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட டிரங்கலும்

இறத்தலு முடைய திடுபைக கொள்கலம்

மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து

மிகக் நல்லறம் விருமபுதல் புரிந்தேன்” (கக - ௨)

என்றுகூறி, வேறுவடிவங்கொள்ளநீண்டது அவளை நீங்கிக்கோயிலி
னுள்ளேசென்று சமபாபதியை வணங்கி, முன்பு மணிமேகலை
தெய்வம் உபதேசித்த மந்திரத்தை ஜபித்துக் காயசண்டிகை வடிவ

முற்று அமுதசுராயையோநதி வெளியேவந்து நினருள அவன் அவ்
வாறு வந்ததையறியாத உதயகுமரன், “சென்ற மணிமேகலை சம்பா
பதிகொயிலுள்ளே ஒளித்துக்கொண்டாள்” என்று நினைந்துசென்று
சம்பாபதியைவணங்கி, “பிசசைப்பாததிரததைசக காயசண்டிகை
யின கையிறகொடுத்துவிட்டு ஒளித தசசென்ற மணிமேகலையை
இங்கேயுள்ள இவ்வளவு பாவைகூட்டங்களுள்ளே நான் எவ்வாறு
தெரிந்துகொள்ளுவேன்? நீ எனக்கு அவளைக்காட்டாயாயின இவ்
விடத்திலேயே பாடுகிடப்படுபன், பலநாளசென்றாலும் செல்லாக,
மணிமேகலையை இங்கேவிட்டுவிட்டு நானமட்டுமபோகேன், உன்
னுடைய திருவடியைத்தொட்டு” என்று சபதங்கூறினன்

கக.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை

உதயகுமரன் சம்பாபதியை வணங்கி இங்ஙனம் சபதங்கூறு
கையில் அவன்கேட்குமபடி, “நீ எம்பெருமாடடியின் முன்னே
ஆராயந்து பாராமல் வஞ்சினங்கூறின, இவ்வளவு கூறியதில் யா
தொருபயனுமில்லை” என்று ஆங்குள்ள சித்திரங்களுள் ஒன்றை
அதிட்டித்தாறிருமதெய்வமகூறியது அவ்வராதையைக்கேட்டு
அவன் பணங்கலங்கி வருந்தி, “மணிமேகலையை மறப்பாயென்று
முன்னங் கூறிய செயலத்தின் வாராதையும் வியப்பைத்தருகின்
றது, தெய்வத்தன்மைபுள்ளதாக இருத்தலின் அவள் ஏறதிய பாத
திரமும் வியப்பைத்தருகின்றது; இச்சித்திரம் பேசியதும் வியப்பை
உண்டுபண்ணுகின்றது, இவற்றையெல்லாம் மணிமேகலையின்
செய்தியை அறிந்துகொண்டபின்னு அறிவேம” என்று நிச்சயித்
துக்கொண்டு காப்பரவரைய வெய்துபாதது மீண்டு தன இருப
பிததை அடைந்தான். மணிமேகலை, “நமவடி வந்தேநாடு திரிந
தால் உதயகுமரன் விட்டு நீங்கான், கைப்பாற்றிக்கொள்ள முயலு
வான், ஆசலாலநாம் காயசண்டிகை வாழ்வகொள்ளுதலே நன்று”
என்று எண்ணி அவ்வடியுகொண்டு சம்பாபதியின் கோயிலிலிருந்த
அமுதசுராயையு கையிலேநீதிகொண்டு எங்குப்போயப் சித்து
வந்த பாவருக்கும் உணவளித்து ரெல்லுமாவ ஒருநாள அநகரத்
துள்ள சிறைச்சாலையிற்புகுந்து அங்கே பண்டிக்கப்படடிருந்துபசி
பால் வருந்துவொரை அந்நாள் னப்பாதது டிணமுருகி இனிய
பொழிகளைக்கூறி உண்பிப்பாளாயினள். அந்நேரக்கண்ட காவுலா
வா, அவள் ஒரு பாததிரத்திலிருந்தே பாவருக்கும் உணவளித்த

தலை தெரிந்து விடப்படுமா, “இப்பாத்திரத்தின் விடேடத்தை யும் இவள் செய்தியையும் அரசனுக்குத் தெரிவிப்போம்” என்று நினைந்து சென்று ஒருமண்டபத்தில் மிகு சிறப்புடன் சோதி யென்னும் இராபராதேவியோடு வற்றிற்குமாகும் அரசனுடைய செவ்வியைப் பார்த்துச் சேயமையில் வணங்குகின்றது,

“வலிகெழு தடக்கை மாவண கிள்ளி
ஒளியொடு காழி யூழிதோ லாழி
வாழி யெங்கோ மன்னவா பெருநகை
கேரீது மன்னோடு கெடுககின் பகைஞர்” (கஉ௭ - ௩௦)

என்று வாழ்ந்தி, “யானைத்தீயென்னும் நோயால்வருந்தி உடல மெலிந்தது இந்நகரில் திரியும் மங்கை யொருத்தி சிறைக்கோட்டத் துள்ளோ வந்து தேவரீரை வாழ்த்திக் கையின்கண் பிசைப்பாத்திரம் ஒன்றையே வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்துண்டாகி வளரும் சோற்றால் அங்கேயுள்ள எல்லாருடைய பசியையுந் தீர்த்து விளங்குகின்றாள். இவ்வற்புத்தகதைத் தெரிவிப்பதற்கே வந்தோம்” என்றார் அதைக்கேட்ட அரசன், “அம்மங்கையை இங்கே அழைத்து வருக” எனினும். உடனே காவலாளர்கள் வந்து அதனைச் சொல்ல அவளசென்று அரசனைக் கண்டு, “அரசர் உனது அருள் வாழ்க” எனினும். அரசன், “மிகு தவமுடையாய் நீயா? கையிலேந் திய பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது?” எனினும் அவள், “அரசே! நெடுங்காலம் வாழ்வாபாக, யான் விஞ்சைமகள், இந்நகரில் வேற்று வடிவங்கொண்டு திரிந்தேன், இது பிசைப்பாத்திரம், இதனை அம்பலத்தேயுள்ள தெய்வமொன்று எனக்கு அருளியது, இது தெய்வத்தன்மையோடு கூடியது, யானைத்தீயென்னும் தீராபபசியைத் தீர்த்தொழித்தது; பசியால் மெலிந்தவர்களுக்கு மிருதசஞ்சீவினியாகவுள்ளது” என்று சொல்ல, அரசன், “யான் செய்யவேண்டுவது யாது?” எனினுக்கேட அவள், “சிறை சாலையை அந்நகராலையாகச் செய்யவேண்டும்” எனினும். அரசன் அவள் விருமபிப வண்ணமே சிறைச்சாலையை அழித்தது தூயவை செயது அவ்விடத்தைப் பலவகையான புண்ணியங்ஙனும் நடத்தற குரிய இடமாகச் செய்வித்தான்.

உ௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை.

அரசனுடைய கட்டளையால், சிறைச்சாலை பலவகைப் புண்ணியங்களும் நிகழ்தற்குரிய அறச்சாலையாக விளங்கிற்று உதயகுமரன் இச்செய்திகளையெல்லாம் கேட்டு, “மணிமேகலை உலகவறவியை நீங்கி வெளியே வந்தொழுது அவனைக் கைப்பற்றிக் கொணர்ந்து தேரிலேற்றி அவள் சற்ற விதைகளையும் அவள் கூறும் இனிய முதுமொழியையும் கேட்பேன்” என்று தன்னுள்ளே எண்ணிக்கொண்டு சென்று அவளிருக்கும் உலகவறவியில் ஏறினான். காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரன், “பெருமபசியால் வருந்தும்படி காயாணடிகைக்குப் பொதியினமலையைச் சாராத காட்டாற்றின் கரையில் கிருச்சமுனிவன் இடஞ்சாபத்தை அவள் அனுபவித்தறபுரிய பன்னிரண்டு வருடங்களும் சென்றன, செவ்வும் அவள் வாராமைக்குக் காரணம் யாதோ?” என்று மிகக் கவலைபுற்று, தனது நகரை நீங்கி ஆகாயவழியே வந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இறங்கிப் புத்தரதுகமும் பல பூஞ்சோலைகளும் முனிவாசனாடைய நவசரலைகளும் மனறங்களும் அம்பலங்களும் ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் சென்று சென்று தேடித் தேடித் திரிந்து, காயாணடிகைவேடம் பூண்டு உணவளித்து மாந்தர்கள் பலருடைய பசியையும் மாற்றிக் கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையை மணிமேகலையென்று அறியாணுகிக் காயாணடிகையென்றே நிச்சயித்துக்கொண்டு அருகிற சென்று அவளைநோக்கி, “நீ ஏந்திய இப்பாததிர்ம ஒன்றாபிருந்தும் இதனால் அளிக்கபாடும் உணவை அருந்தவேர பலராய உளளா, எனக்கு இது மிகக் வியப்பைத் தருகின்றது, உன்னை வருத்திய யானைசரியாகிய நோயை ஒழித்தற்குத் தேவர்கள் இதனைக் கொடுத்தார்களோ?” என்று சொல்லிப் பின்பு பழைய நட்பினைப் புலப்படுத்தும் மொழிகள் பலவற்றைக் கூறிப்பாராட்டவும், அவள் அவற்றைச் சிறிதும் மதியாமல் அவளை நீங்கி உதயகுமரனையடைந்து அவனருகே நின்று இளமைபின் நிலையிலலமையை அவனுக்கு அறிவுறுத்த நினைந்து, அங்கே இயல்பாகவந்த முதுமைப்பருவத்தா ளொருத்தியைக் காட்டி, முன்பு அழகையுடையனவாயிருந்த அவளுடைய உறுப்புக்கள் வலிமைகுறைந்து அழகுக்கெட்டு வெறுக்கத்தக்கனவாக இருந்தலைப் பலவாறாலும் அவனுக்குப் புலப்படுத்துவாளாகி,

“பூவினுஞ் சாந்தினும் புலானமறைத் தியாததுத்
துதினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சு தெரியாய மன்னவன் மகனே” (கௌ - க)

என்று கூறினான் அவன் அவ்வாறு கூறுதலைக்கேட்ட காஞ்சனன்,
“யான் பாராட்டிக் கூறுகின்ற சொற்களின் பொருளை இவன்
கொள்ளுகின்றிலன் ; என்னை மதிக்கின்றிலன் ; அயலான் பின்னே
செல்லுகின்றான் , என்னை அயலாஞ்சக கருதுகின்றான் , காதற்
குறிப்பைப் புலப்படுத்திக்கொண்டே நீதிமொழிகளை இவனுக்குக்
கூறுகின்றான் , இவன் ஆசைநாயகனாதலினாலேயே இவன் இவ்விடத்
தில் தங்கிவிட்டான் போலும் ” என்று நினைந்து மிக்க கோபங்
கொண்டு புற்றிலடங்கும் பாம்பைப்போல அவ்வுலகவறவியி
னுள்ளே புகுந்து தீதுகருதி ஒளித்து அடங்கினன். அவன் அங்
ஙனம் அடங்கியதை அறியாத உதயகுமரன் மிக்க வேட்கையை
புடையவனாகி, “மணிமேகல்தான் காயசண்டிகை வேடமடிக்
கையிற் பிசைப்பாத்திரத்தை ஏந்திக்கொண்டு வந்துகின்ற
மமை மயக்கினள் , அறிந்தவன் போன்று பழமைகூறிப் பாராட்
டிய அயலாநொருவன் இங்கே இருந்தலால் இவள் இவ்விடத்தில்
இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குவாளல்ல ; இவள் செய்தியை இன்றிர
வின நடுயாமத்தே வந்து தெரிந்துகொள்வோம் ” என்று தன்
னுள் எண்ணிக்கொண்டே சென்று தன்னிருப்பிடமடைந்தான்
மணிமேகலும் காயசண்டிகையின் உருவத்தோடே சம்பாபதி
கோயிலை அடைந்து வந்தாள் அப்பால் எல்லாரும் ஆங்கிய
பின்பு உதயகுமரன் முன்பு எண்ணியவாறே செல்லத்துணிந்து
தனியேயெழுந்து அரண்மனையை நீக்கி உலகவறவியை யடைந்து,

வேக வெந்தி நாகங் கிடந்த

போகியா புறநீர் புகுவான் போல (கௌ - கூ)

அதனுள்ளே புகுந்தான். உடனே, அங்கே முன்னம் புகுந்து
இவன் வரவை நோக்கிக்கொண்டே கோபத்துடனிருந்த காஞ்ச
னன், “இவன் இவ்விடத்திலேயே வந்தான் ” என்று நிச்சயித்து
அதிக வேகத்தோடும் எழுந்து விரைந்தபோய் அவன் தோளை
வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு, காயசண்டிகையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு
ஆகாயவழியே செல்லுவோமென்று நினைந்து அவளருகே சென்
றான் அப்பொழுது அங்கேயுள்ள கந்திற்பாவையானது, “காஞ்சன!
செல்லாதே, செல்லாதே ; இவள் உன்மனைவியாகிய காயசண்

டிகை யல்லா, இவ்வடிவம் மணிமேகலேகொண்ட வேற்றுவடிவம், காயசணடிகை கடுமபசியொழிந்து ஆசாயவழியே செல்லுகையில் அவளுக்கு நோந்த துன்பத்தைக் கேட்பாயாக: ஆகாயராரிகள் தாக்கை எழுந்தருளியிருக்கும் விரதமலைக்குநேராக மேலேசெல்லா; யாரேனும் அங்ஙனம் செல்வாராயின், அமமலையைக்காக்கும் விரதா கடிசையென்பவள அவர்களைச் சாயையினாலே இழுத்துத் தன் வயிற்றில் அடக்கிக்கொள்வாள; இரனை யறியாத காயசண்டிகை அமமலைக்கு நேராக மேற்சென்று அவள் வயிற்றில் அடங்கி விட்டாள். காஞ்சன! இதனையுங் கேட்பாயாக உதயகுமரன் ஊழ்வினையினால் இறந்தானையினும் நீ சிறிதும் ஆராயாது வெட்டினமையால், அறிவிலலாதவனையாவாய; மிக்க தீவினையைச் செய்துவிட்டாய், அவனை விடாது தொடர்ந்து உன்னை வருத்தும்” என்று சொல்லியது. அதுகேட்டு மனம் வருந்திக், காஞ்சனன் தவறுகரத்தாக்குச் சென்றான்.

உக.—கத்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

அப்பால் சம்பாபதியின் கோயிலில் இருந்த மணிமேகலை, காஞ்சனன் செய்தியையும் உதயகுமரன் வெட்டுண்டு வீழ்ந்து இறந்ததையும் காஞ்சனனுக்குக் கத்திற்பாவை கூறிய அறப்புத் தொழியையும் அறிந்து உடனேயெழுந்து தான்கொண்ட வேற்று வடிவத்தை நூற்றது உதயகுமரன் உருவத்தைநோக்கி, “முற்பிறப்பில் திட்டிவிட்டதால் உன்னுயிர்போன காலத்தில் நீன்பிரிவாற்றாது தீயிற்பாயநூலா நானும் உயிர்துறந்தேன்; உவ்வனத்திற்குண்டபொழுது உன்பாற கருத்தைச் செலுத்தியதுபற்றி மணிமேகலாதெய்வம் என்னை எடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்துப் புத்திரிகைக்காட்சியால் எனபழம்பிறப்பை எனக்குத் தெரிவித்தது உன் முற்பிறப்பையும் கூற்றது, அசனால, நீ முன்! கணவனாக இருந்ததையறிந்து யான் உன்பால் அன்புறது,

பிறந்தோ பிறத்தலு பிறந்தோ பிறத்தலும்

அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்

யானினக் குரைத்தனின் னிடாவீனை யொழிக்கக்

காயசண டிகைவடிவானேன காதல (கக - உஉ),

வித்தியாதரனுடைய வாட்படையால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்தனையே அநகோ!” என்று புலம்பி வெயதுயிர்த்தது வருந்தி அவனுருவின்

அருகே செல்வாளாயினள் அப்பொழுது அங்குள்ள கந்திர பாவைத் தெய்வம், “நீ இவ்விடத்திற் செல்லாதே, செல்லாதே, உனக்கு இவ்வை சணவனாக இருந்ததும் இவனுக்கு நீ மனைவியாக இருந்ததும் சென்ற பிறவியிலேமட்டுமே நிகழ்ந்தனவல்ல அதற்கு முன்னமேயும் எத்தனையோ பிறவிகளில் நிகழ்ந்தன,

நினக்கிவன மகனாக தோன்றிய து உம

மனக்கினி யாறகுநீ மகளாய் து உம

பண்டும் பண்டும பலபிறப புளவாற

கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை (உக - ஊ)

இங்ஙனம் தடுமாறும் பிறவித்துன்பத்தை ஒழித்துக்கொள்ளுதற்கு முயலும் அறிவினையுடையாய்! இவ்விடத்திற் பற்றி நீ துன்பமடை யாதே” என்று தனது செய்வவாககாற சொல்லிற்று. அதுகேட்ட மணிமேகலை ரொண்டு, “இவ்வம்மபலத்தில் யாவருக்கும் மெய்மமை பைச சொல்லிக்கொண்டு எந்தநாருளியிருப்பா செய்வம் ஒன்றுண் டென்பா; அதசெய்வம் நீ தானோ? உன் திருவடியை வணங்கு கின்றேன்; சென்றபிறவியில் தீட்டி விட்டதாலும் இப்பிறவியில் விசதியாதரனுடைய வாளாலும் இவன்றிறந்ததற்குள்ள கார ணத்தை நீ அறிவையோ? அறிந்திருப்பாயாயின அதனை அடி-சிக் கு உரைத்தருளல் வேண்டும்” எனமுன் என்றலும் அத செய்வம், “புத்ததேவன் அவதரித்து வருதலைக்கறிக காயங் கரை யென்னும் ஆறாங்ககரையி லிருந்துகொண்டு மனிதருடைய அறிவினையையே போகரும் பிரமதருமமுனிவரை இராகுல னும் நீயும் வழிபட்டு அவருக்கு அழுது செயவிகக நினைந்து அகக்குததை அவருக்கு அறிவித்து அவர் உடன்பாடுபெற்று, ‘விடியற்காலத்திலேயே அடிசில முதலியவற்றை விரைந்து ஆக்குவாய்’ என்று மடையனுகுக கூறினார்; அவன் யாது காரணத்தாலோ அக்காலத்தில் வாராமல் சிறிது பொழுது பாணித்து வந்து, அங்ஙனமவந்த அச்சத்தால் வழுகுற்றுக காலதளர்ந்து மடைக்கலம் சிதையும்படி வீழ்ந்தான்; வீழ்ந் ததனைக்கண்டும் இரங்காமல், ‘இவன் முனிவாககுசு செய்ய வேண்டிய காரியத்தை விரைந்து வந்து செய்யாது தாழ்த தான்’ என்று சினந்து தோளும் தலையும் துண்டமாய் வேறுகுமபடி இராகுலன் அவனை வெட்டினான், வெட்டிய அவ்வல்

வினையே அபபிறப்பில் அவனைத் திட்டிவிடத்தாலஇறக்கச் செய்து
நன்றி இப்பிறப்பிலும் இங்கு வெட்டுண்டு வீழ்ச்செய்தது, உதய
குமரன் இவ்வனமிறந்ததற்குக் காரணம் இதுவே; வினை, தன்
பயனை ஊட்டாமலொழியாதென்பது திண்ணம் இன்னும் கேட்
பாயாக. உதயகுமரனிறந்ததற்கு மிகவும் வருத்தமுற்ற சக்கர
வாளக்கோட்டத்து முனிவரால் அச்செய்தியை அறிந்த அரசன்
உன்னைச் சிறையில் வைப்பான், அதுதெரிந்த இராசமாதேவி
உன்னைச் சிறைமீட்டுத் தன்காவலில் வைத்துக்கொள்வாளா, மாத
வியின் வேண்டுகோளால் வந்த அறவணவடிகளுடைய சொல்லால்
அக்காவலினின்றும் நீங்குவை. அப்பால் நீ சாவகநாடு போய்
ஆபுத்திரனிடஞ் சென்று அவனோடு மனிதபலவததை அடைவை,
தன் வரலாற்றைப் புத்தரீடிகைக் காட்சியாலும் தீவதிலகையாலும்
அறிந்து அவ்வரசன் தன் நாட்டையடைந்த பின், நீ ஒருமுனிவன்
வேடம் பூண்டு வஞ்சிகரம் புகுவாய், புகுந்து அந்நகரத்துள்ள
சமயவாதிகள் பலருடைய கொள்கைகளைப்பற்றி கேட்பாய்;

தினையே யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறந்தலும்

வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய் (ககஉ - ச)

இதுதிறக! என் வரலாற்றையும் கேட்பாயாக யான். தெய்வ
கணங்களைச்சாராத ஒருவன்; என பெயர் துவதிகனென்பது,
இந்தப் பழைய தூணில் எனக்கு ஒப்பாக மயன்ற செய்யப்பட்ட
இந்தப் படிமத்தைவிட்டு ஒருபொழுதும் நீங்கேன்” என்று
மிகவும் விளக்கமாகச் சொல்லியது சொன்னவுடன் மணி
மேகலை, “அப்பால் என்னுடைய மரணமிறுதியாகநிகழும் செய்தி
களையெல்லாம் உரைத்தருளவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தாள்.
பிரார்த்திக்கவே, “மடியிலலாததுபற்றிக் காஞ்சினகரத்தில் உயிர்
கள் பசியால் வருந்துதலையும் மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவரு
டன் அறவணவடிகள் அந்நகரஞ்சென்று உன்னுடைய வரவைப்
பாத்துக்கொண்டு தங்கியிருத்தலையும் வஞ்சிகரத்தில் நீ அறிந்து
உடனே அக்காஞ்சி நகரஞ் சென்று உணவளித்து எல்லாவுயிர்
களையும் பாதுகாப்பாய், அந்நகரத்தே உன்னாலே பறபல அற்
புதங்கள் நிகழும். அப்பால், வஞ்சிகரிற் கேட்ட சமயவாதிகளு
டைய கொள்கைகளையெல்லாம் அறவணவடிகளுக்கு நீ தெரிவிப்ப
ாய்; அப்பொழுது அவர்,

‘ தவமுஞ் தருமமுஞ் சார்பிற் றேற்றமு ம
பவமு மராககமும் பான்மையி னுனாதது
மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேழுற
அறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோனறுங் காறும் (கக௩ - ஏ)

இந்தத் தலத்திலேயே இறந்தும் பிறந்தும் தருமோபதேசஞ் செய்துகொண்டு தங்காநிற்பேன்” என்று சொல்லுவார். அவர் செய்த உபதேசமொழிகள் பிழையாமல் நல்லறங்கள் பலவற்றையும் செய்து இறந்து மேலேவரும் பிறப்புகளை * உத்தர மகத நாட்டிலேயே பெறுவாய், அவைகள் யாவும் உனக்கு ஆண்பிறப்பாகவே நிகழும், அப்பிறப்புகளுள் ஒவ்வொன்றிலும் அருளறத்தினின்றும் ஒழியாயாகி நின்று முடிவற்ற புத்ததேவனுக்கு முதல் மாணுகனாகும் பெருமபேறுற்றுப் பிறற்றது நிருவாணமடைவாய். இன்னுங்கேள்: உன் குலத்து புனனோகளுள் தானந் தாங்கிச் சிலத்தில மேம்பட்டஒருவனைக் கடலினின்றும் முன்னம எடுத்தனித்த மணிமேகலை செய்வம் நீ முற்பிறப்பில் சாதுசகர முனிவனுக்கு உணவளித்த புண்ணியவிசேடமுடையாயென்பதையறிந்து உவவளத்தினின்றும் உன்னை யெடுத்த மணிபலவததிற் கொண்டு சென்று புத்த பீடிகையைக் காண்செய்தது” என்று அதசெய்வம் ரொலிற்று. கேட்ட மணிமேகலை கவலையொழிந்து மயக்கம் நீங்கியிருந்தாள். அவ்வளவிலே சூரியனுதித்தான்

உஉ.—சிறைசெய்காதை.

சூரியனுதித்தவுடன் கந்திறபாவையையும் சம்பாபதியையும் வழிபட்டவர்கள் அங்கே உதயகுமரன் வெட்டுண்டு கிடத்தலைக் காண்டு, அதனைச் சகரவாளக்கோட்டத்திலுள்ள முனிவர்களுக்குக் குக கூறினா அம்முனிவர்கள், “இவன் வெட்டுண்டதற்குக் காரணம் நீ அறிந்ததுண்டோ?” என்று மணிமேகலையைக்கேட்பு, அவள் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அவர்கள் உதயகுமரனுடைய உடம்பையும் மணிமேகலையையும் வேறிடத்தில் ஒளித்துவைத்து விட்டு அரண்மனை சென்று தம்முடைய வரவை வாபில் காப்போ

புத்ததேவா அவதரித்ததும் அவருக்கு ஞானோதயமானதும் மகத நாட்டிலால், அது சிறந்த புண்ணியபூமியாகப் பொத்தரால் மிகப் பாராட்டப்படும்

ரால் அரசனுக்குத் தெரிவித்து உளனோபோய் அரபணையடைந்து அவனை வாழ்த்தியபின்பு, அவாசனாள் ஒருமுனிவா, “அரசே! இன்றுமட்டுமன்று! இந்நகரில் காமனிகாரத்தால் மயங்கிப் பத்தினிப் பெண்டிரையடுத்தது வன்மையெய்தும் தவமகளிரை விருமபி யொழுகியும் ஒதுக்கப்பட்டு இறந்தோரமுற்காலத்தும்பலருண்டு, சேட்பாயாக: அரசாக்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்த பரசுராமன் போசெய்தற்கு வந்தபொழுது, தாக்கை அந்நாளில் இந்நகரையாண்ட சாந்தனென்னும் அரபணைப்பார்த்து, ‘நீ இப்பொழுது பரசுராமனோடு போசெய்தற்குச் செல்லுதல் தகுதியன்று’ என்று கூறினமையால் வேறிடஞ் செல்லுதற்கு நினைந்த அவ்வரசன் இந்நகரைப் பாதுகாத்தற்குரிபோரா யாரென்று ஆராய்ந்து சாவறசனிரையின புதல்வனும விரருள் வீரனுமாகிய ககந்தனென்பவனே இத்தற்குத் தகுதியுள்ளாரென்று நிச்சயித்து அவனை வருவித்து, ‘அரசாளுந்குலவுரிமை உனக்கின்மையால், அரசுபரம்பரையோரைக் கொல்லுதலையே விரதமாகக்கொண்ட பரசுராமன் உனனோடு போசெய்தற்கு வாரான், அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளை பெற்று யான் மீண்டு வருமவனும் இந்நகரை நீ பாதுகாக்கக் கடவை, உன்றற காககப்படுதலின் இந்நகரக்குக காகந்தியென்ற பெயர் உண்டாகக்கடவது’ என்று சொல்லிவிட்டு வேறதுவடிவங் கொண்டு தான்கருதிய இடஞ் சென்றான்

“அவன் சென்றபின் ககந்தனென்பவனால் இந்நகரம் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. அப்பொழுது ஒருநாள் ககந்தனுடைய பிள்ளைகளுள் இளையவன், காவிரியில் நீராடிவிட்டுத் தனித்து வருபவளாகிய மருதியென்னும் பாரப்பனியை அநந்திவாயிலிற் கண்டு காமபரவசனாய், ‘நீ வா’ என்றழைத்தான், அவள் மவம் கலங்கி, ‘இவ்வுலகில் மழைவளத்தைத்தரும் பத்தினிப்பெண்டிரா யுள்ளார பிறருடைய நெஞ்சிற் புகார, நாளை இவனுடைய உள்வாதத்திற் புகுந்தேன், ஆதலால் இனி அந்நன்னுடைய முத்தியையப்பேணுநதகுதி எனக்கு இல்லையே! இத்தற்குக்காரணமயாது?’ என்று துன்பமுற்றுத் தன்னுடைய வீட்டிற்குச் செல்லாமற் புத்தசதுக்கம் புகுந்து மயங்கி, ‘தெய்வமே! கொண்டவனுக்கு யாதொரு குற்றமுஞ்செய்திலேன், அப்படியிருந்தும் பிறனுடைய நெஞ்சில் எளிதாகப் புகுந்தேன், யான் செய்த தவறு இன்ன தென்று எனக்கே புலப்படவில்லை, தவமறைந்தொழுதுவோ

முதலிய தீயவர்களைப் பாசங்கட்டிவர நீ இ னோ அறைநதுண்பை யென்று ஆனறோ கூறக கேட்டுளேன், இப்பொழுது என்னை அங்ஙனஞ் செயயாமையின், நீ கண்டிருந்தால் பொய்யாமோ?' என்று அவலித்து அரற்றினாள் அரற்றும்பொழுது சதுக்கப் பூதம் தோன்றி, 'மடக்கொடி! கேட்பாயாக:

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுந் நெழுதெழுவுள்

பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யெனறஃப

பொய்யில் புலவன பொருளுரை தேறய (கூ - சு -)

பொய்க்கதைகளையும் நகையை விளைவிக்கும் பொழிதலையும் பிறர் வாய்க்கேட்டு நிருத்தகீதவாததீயங்களை மைய விழாக்களை விரும்பித் தெய்வங்களை வழிபடும் நியமத்தை மறக்கொண்டிருந்தனை, ஆதலின், உன் ஏவலால் மேகம் மரையைப் பெய்யாது, உத்தமப் பத்தினிப்பெண்டிரைப்போலப் பிறருடை மனத்தைச் சுபந்தன் மையும் உனக்கு இல்லாதுபோயிற்று போற்றிய வேற்றுச் செய்கைகளை விடுவாயாயின் மேகம் உன் மொழிவழிபட்டு ஒழுகாநிற்கும். மனம் போனவாறே யொழுகும் பெண்டிரைக் கட்டுவதுபோல உன்னை என பாசம் கட்டிச் செய்யாது. குற்றஞ் செய்தோரை ஏழு தினங்களுக்குள் தண்டித்தல் அரசனுடைய முறைமை; அவன் அக்காலவரையறை ள் அதனைச் செய்யா தொழியின் அப்பால் தண்டிப்பது என்னுடைய முறைமையாகும், இவ்வேழுதினத்திற்குள்ளேயானே இச்செய்தியைக் கேட்டுக் கருதன உன்னை விரும்பிய சிறுதொழிளானனை வெட்டிவிடுவான்' என்று எடுத்துரைத்தது அபூதம் உரைத்த ஏழுநாள்களுள்ளே அச்சிறு தொழிலான தாதையின் வாளால் தடியப்பட்டனன். மன்னவரேறே! இன்னும் கேட்பாயாக:

"இந்நகரில் முன்பிருந்த பேரழகையுடைய தருமத்தத் தென்னும் வாணிகனும் அவன் மாமன் மகளாகிய விசாகையென் பவளம் ஒருவா பால் ஒருவர் மிக்க அன்பு பாராட்டி உரையாடிக் கொண்டிருந்தமை பற்றி, 'இவர் காந்தருவ மணத்திற்கு உரிபவராயினா' என்று ஊரிலுள்ளாரெல்லாரும் பழி கூறுவாராயினா அது பொருத விசாகையானவள் சென்று உலகவறவியிலேறி, 'கந்திப்பாவாய்! இப்பழியை ஒழிப்பாய்' என்று முறையிட்டாள், உடனே அததெய்வம், 'நகருள்ளீர்! இவள் யாதொரு குற்றமும் இல்லாதவள்' என்று தனது தெய்வ வாக்கால் அவளை

உயர்த்திக் கூறியது, அது கேட்டு ஊரார் அவனை வியந்து புகழ்ந்தார்கள். விசாகை, 'இதெய்வம் செனியாதாரின், இவ்வூரருக்கு என்பாலுண்டாகிய ஐயம் நீங்குகது; மறுபிறப்பிலேதான் மைத்துனனுக்கு மனைவியாவேன, இப்பிறப்பில் இவனை மணத்தல் செய்யேன்' என்று தன்னுடைய நற்றாய்க்குச் சொல்லிவிட்டுக் கன்னிமாடம் புகுந்து தவளுரெயது கொண்டிருந்தாள். அப்பால், தருமத்தன் தன்பழியைப் போக்கிய கந்திறபாவையைத் துதித்துக் காரிரிபுழம்பட்டினத்தைக் கடந்து தென் மதுரையை யடைந்து, 'விசாகையையன்றி வேறு மகளிரையான விரும்பேன்; இப்பிறப்பு இவ்வனம் ஒழிவதாக' என்று எடுத்துக்கூறி விரதம் புண்டவனாகி வானிகளுரெயது அறவழியே பொருளிட்டிப் பெருஞ் செலவமுற்று அரசனால் எட்டிப்பூப்பெற்று மிக்க சிறப்பையடைந்து அறுபது பிராயம் வரையும் அநங்கரில் தங்குவானாயினன். அப்பொழுது அவனிடத்தில் ஓரந்தணன் சென்று, 'நீ விவாகமின்றி இந்நகரத்தே இருந்து என்ன காரியஞ் செய்தனை? மனைவியில்லாதவர்கள் எவ்வளவு தருமஞ் செய்வாராயினும் தெய்வலோக மடையாரென்பதை நீ கேட்டறிந்திலையோ? இனித தாழ்த்தலின்றி உன நகரஞ் செல்வாயாக' என்று கூறலும், தருமத்தன் அநங்கரைவிட்டு நீங்கிவந்து இந்நகரத்திற் புகுந்தான். அவன் வந்தது கேட்ட விசாகை சிறிதும் நாணமின்றிக் கன்னி மாடத்திலிருந்து புறத்தேவந்து அவனையடைந்து, 'இப்பொழுது நம்முள் ஒருவரையொருவர் நாம் அறிந்திலோம், முன்பு நம்மை மயக்கிய அழகுகள் எங்கே ஒளித்துச் சென்றன? உனக்கு அறுபது பிராயம் ஆயின; எனக்குள் கூந்தல் நரைத்தது; முன்பிருந்த இளமையும் காமமும் எங்கே ஒளித்துப்போயின, உரைப்பாயாக இப்பிறப்பில் யான் நின்னடியை அடையேன், மறுமையில் நின்னை மணப்பது திணைம.

இளமையு் நிலலா யாககையு் நிலலா
வளவிய ஊனபெருஞ் செலவமு் நிலலா
புத்தே ஞலகம் புதலவருந் தாரார்
மிகக் வறமே லீழுததுணை பாவது (கூட-அ),

ஆதலால், தானஞ்செய்கு' என்று சொல்ல, அவன் தான் எட்டிய பொருள்களையெல்லாம் விசாகைக்குக் காட்டி அப்பொருள்களைக் கொண்டு அவனோடு செய்த நல்லறங்களை மிகப்பல, இது நிறக;

முன் இந்த விசாகை கூற்றிப்பாவைத் தெய்வத்தாற் பழி நீங்கிப் பலா நடுவே வீதியில் வருகையில், முன்பு மருதியால் மடிந்தவனுடைய மூத்தோன், அவ்விசாகையைக்கண்டு அதிகமோ கன்கொண்டு, தான் தலையிலணிந்த மாலையை வாங்கி அவள் கழுத்தில் இடுதற்குத் துணிந்து அம்மாலையை எடுத்தற்காகத் தன் கையைக் குடுமி யிற் செலுத்த அககை அதனைவிட்டு நீங்காததாயிற்று ஆகவே, 'விசாகையின் ஒழுகக் விசேடத்தால் அவன் கை கீழே இழிந்திலது' என்று பலா கூறக்கேட்ட ககந்தன் மிகுந்த கோபங் கொண்டு தன் மகனென்று பாராமல் உடனே அவனை வெட்டி வீழ்த்தினான்" என்று கூறினார்கள்.

கேட்ட அரசன், "இன்று மட்டுமன்று என்று தொடங்கிய பலவற்றையும் கூறினீர், முன்பு நிகழ்ந்ததாகக் கூறிய அதீதப் பொருக்கம் இந்நாளிலும உளதோ? இயம்புமின்" என்று கேட்ப, அம்முனிவர்களுள் ஒருவா,

"முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதுகீ ருலகில்

கடியப் பட டன வைந்துள் வவற்றில்

களந்நம் பொய்யுறு களவுறு கொல்பும

தள்ளா தாகுந் காமந் தம்பால்

ஆங்கு து கடிந்தோ ரல்லவை கடிந்தோரென

புகுகின் ரனறே நினைதவ மாக்கள்

நங்கா ரனறே னீனில் வேந்தே

தாங்கா நரக் தன்னிடை யுழப்போர் (ககக - எங்).

தன் கணவனாகிய கோவலன் கொல்லுண்டது பெரிஞ்மல் மாதநி உலகவாழவை வெறுத்து முனிவர்களுடைய தவச்சாலையை அடைந்தான். அவன் பெற்ற மணிமேகலை யென்பவள் இளம் பருவத்தே தானே தவஞ்செய்யத் துணிந்து சிற்றிலும பேரிலுஞ் சென்று ஐயமேற்று அருந்தி ஊராமலமடைந்தாள். அவள் அவ லியலட்சினளாகவும், அவளை விழைந்து நிழல்போல விட்டுநீங்காமற் காப்பரவசனைய நள்ளிருளில் உதயகுமரன் அவ்வமலத்தை அடைந்தான் அது தெரிந்த மணிமேகலை, அவன் தன்னை நலியாதிருக்க வேண்டிக் காயசண்டிகை வடிவம் புண்டாள் காயசண்டிகையை அழைத்துச் செல்லுகற்கு வந்து அங்கே முன்னமிருந்த அவள் கணவனாகிய வித்தியாதரன் கண்டு, அவள் மணிமேகலை யென்பதை யறியாமல், அவளைத் தன் மனை யாகிய காயசண்டிகை யென்றும், அங்கே வந்த உதய குமர

னைத தன் மனைவியை விருமபி வந்தவனென்றும், தானே தன்னுள் நிச்சயித்ததுகொண்டு முறுகிய கோபமுற்று உடனே அவனை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினன்” என்று சொன்னா அதுகேட்ட அரசன் தன்மகன இறந்ததற்குச் சிறிதும் வருந்தாமற் சோழிகவேனாதியைப் பார்த்து, “உதயகுமரனுக்கு யான் செய்யவேண்டிய தண்டனையைத் தான் செய்தமையால் வித்தியா தரன் தகவிலனாவான்;

மாதவா நோன்புமடவா கற்பும

காவலன் காவ வினறெறி னினரூல (உ0அ-க),

தன் மகனைப் பூமியிலே கிடத்தி அவன் மீதுதோககாலிச் செலுத்தி முறைசெய்த அரசாபிரானுடைய பரமபரையில் ஒரு தீவினையாளன் பிறந்தானென்பதை மறறை அரசராக கேட்கு முன்னம் அவனைப் புறங்காட்டைவிதும், கணிகைமகளாகிய மணிமேகலையையும் சிறைப்படுத்தாக” என்றனன், சோழிகவேனாதி அவ்வாறு செய்தான்

உங.—சிறைவிகாதை

பின்பு, அரசன் சட்டனையால் வாசநதவையென்னும் முதியவனொருசதி, புது திரசோகதராற கலங்கி வருந்தும் இராசமாநேவியை விரைநதடைந்து தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி அவனுடைய வருத்தம் நீங்குமவண்ணம் பல சுட்டுரைகள் கூறி ஒருவாறு, ஆற்றுவித்துப் போயினன் அவன் போனபின், இராசமாநேவியைத் தன்னுடைய வருத்தம் புறந்தே தோன்றாதவண்ணம் அடக்கிக் கொண்டவளாய், ‘மணிமேகலையை வருகித்து வருத்ததுவேன்’ என்று எண்ணி அரசனைச் சாரந்து, “செங்கோல வேந்தே! மணிமேகலையின் பிக்குணிக கோலத்தைக்கண்டு தன்னறிவு வேறுபட்ட உதயகுமரன் அரசாட்சிக்கு உரியவனல்லன், அவன் அக்கொடுந தொழிலால் இறந்தது தக்கதே, தனது இளமையைப் பயனற்றதாகச் செய்த பேரறிவுடையவளாகிய மணிமேகலைக்குச் சிறை தகுதியன்று” என்றான் அரசன், “உனக்குத்தது அப்படியாயின் அவனைச் சிறையினின்றும் விடுவி” என்று கூறினன். கேட்ட இராசமாநேவி சிறையினின்றும் விடுவித்து அவனை அழைத்ததுகொண்டு அரசன்மனையுடனென்று, “இவ்வூரிலுள்ளாரெல்லாரும் அடித்து வரும்படி இவளைப் பித்துடையவளாகச் செயவேன்”

என்றெண்ணி மயக்கும் மருந்தை அவளுக்கு ஊட்டினள். அவள் மறு பிறப்புணாதவளாதலால் சிறிதும் அறிவு வேறுபடாதிருந்தாள் அப்பால் இராசமாதேவி அறிவிலியாகிய ஓரிளைஞனை அழைத்து, “இவளுடம்பை எப்படியேனும் வேறுபடுத்தி, ‘மணிமேகலை’ என்னை விருமபிஞ்சு’ என்று பலாக்கும் சொல்வாயாக” என்று சொல்லிப் பொற்காசுகள் பலவற்றைக் கைநிறைய அவனுக்குக் கொடுப்ப, அவன் அதிர்ச்சியெய்து உடம்பட்டு மணிமேகலை இருந்த இடத்தை அடைந்தான். அடைதலும் அவன், “இவ்வளவந்தது இராசமாதேவியின் வஞ்சனையால்” என்று நிச்சயித்தது வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை ஜபித்தது ஆண்டேவடம்பூண்டு அங்கேயிருந்தாள் அங்ஙனமிருந்ததனைக் கண்ட அறிவிலி நடுநடுங்கி, “அரசருடைய அந்தப்புரத்தில் ஆடவா அணுகரா; இராசமாதேவியின் தீய நினைப்பை யான் அறிந்திலேன்” என்று பயந்து அவ்விடத்தைவிட்டு விரைந்து புறத்தே ஓடிப்போயினன். அதன்பின் இராசமாதேவி, “நம அருமைப் புதலவனை மயக்கி மாளச் செய்த இவனை இனி உயிரோடு வையேன்” என்று சினந்து, “நோய்மிகுதியால் இவளுக்கு உணவு செல்லவில்லை” என்று அவள் பார் பொய்நோயொன்றைக் காட்டி அவளைப் புழுகுகறையில் அடைப்ப, அவள் ஊனெழி மந்திரமுடையளாதலின் அம்மந்திரத்தை ஜபித்துச் சிறிதும் வாட்டமின்றி அவ்வறையிலேயே இருந்தாள் அதனைக்கண்ட இராசமாதேவி ஆச்சரியமுற்று நடுநடுங்கி அவளை நோக்கி, “மகளை யிழந்த பெருந்துன்பம் பொருக்கலாற்றாது இததின்குசளைச் செய்தேன், நீ இவற்றைப் பொறுத்தருள வேண்டும்” என்று பலவாறு வேண்டினள். வேண்டவே மணிமேகலை, “சென்றாழ்வாரில் நீலபதியின் வயிறற்ற ரேனறிய இராகுலனைத் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு உயிருண்டபொழுது, அதனைப் பொறேனாகித் தீநிறபாய்ந்து என்னுடைய உயிரை விட்ட நாளில்,

யாவகிருந் தழுதனை யிளங்கோன நனக்குப்
பூங்கொடி ஸலைய பொருந்தாது செய்தனை
உடற்கழு தனையோ வுயிரக்கழு தனையோ
உடற்கழு தனையே லுனமகன நனை
எடுத்தப புறங்காட்டிட்டனா யாரே
உயிரக்கழு தனையே லுயிரபுகும் புகில்
செய்ப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணா வரிய

தவடியாக் கன்பினை யாயி னுய்தொடி

எவடியாக காயினு மிரங்கல் வேண்டும் (எக-க).

உன்மகனை வித்தியாதரனொருவன் வெட்டிவீழ்த்தியதற்குக் காரணமான தீவினையை இன்னதென்று கூறுவேன், கேட்பாயாக: அது முற்பிறப்பில் மடைக்கலஞ்சிதைய வீழ்ந்த மடைதொழிலாளனை வெட்டி வீழ்த்தியதாலுண்டாகிய தீவினையே, அததீவினை அப்பிறப்பிலேயே நஞ்சுவிழியரவால் அவனுடைய நல்லுயிரைப்பாங்கி இப்பிறப்பிலும் விஞ்சையன்வாளால் வெட்டுண்ணைச்செய்தது. ‘இசரெய்திகளை யெல்லாம் நீ எப்படி அறிந்தாயோ?’ என்பையாயின் நடந்தது இவ்வாறாகும்” என்று தான் உவவனஞ் சென்றது முதலிய எல்லாவற்றையும், அவனாகரு விளங்கக்கூறிப் பின்னுங் கூறுவாளாயினள்: “நீ மருந்தால் எனக்குப் பித்தேற்றினை; யான் மறுபிறப்புணர்நதேனாசலின் சிறிதும் அறிவுபிறழாதிருந்தேன்; உன் எவ்வால் கல்லாககயவன் என்பாலவர வேற்றுரு வெய்துவிரகுகும மந்திரவலியால் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்; யாதொரு கோயுமில்லாத என்னைப் பொய்ந் நோய்காட்டிப் புழக்ககரையில் அடைப்பித்தாய், ஊனொழி மந்திரமுடைமையினாலேயே அது துன்பத்தினினும் தப்பினேன் நீ சென்ற பிறப்பில் எனக்குக் கணவனாயிருந்த இராகுலனுக்கு இப்பிறப்பில் ஈன்றதாயாதலின் உனது துக்கததைக்களைந்து தீவினையைப்போக்கி உன்னை நலவழிப்படுத்தற் பொருட்டே ஆகாயவழியே செலுத்தலையும் வேற்றுருக் கொள்ளுதலையும் யான் நினைந்திலேன்; இதுநிற்க; இவ்வுலகத்துளவோராகுத துன்பம் தருவன யாவையெனின், காமம், கொலை, கள், பொய் களவென்னும் ஐந்துமாம். இவற்றைத் துறந்தோரே சீல முடையோராவா

செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற ஷுணாந்தோர்

மல்லனமா ஞாலத்து வாழ்வா ரென்போர்

அல்லன் மாககட் கிலலது நிரப்புநா

திருந்தே ரெலவனை செல்லுல கறிந்தோர்

வருந்தி வந்தோ ரருமபசி களைந்தோர்

துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்

மனபதைக் கெல்லா மனபொழி யார்” என

ஞான நன்னீர் நன்களை தெளித்துத்

தேன ரோதி செவிமுதல் வார்த்து

மகனறுயா நெருப்பா மனமவிற காக

அகஞ்சு வெந்தி யாயிழை யலிப்ப (கருக-சக),

இராசமாதேவி மனநதெளிந்தது மணிமேகலையை வணங்கினள் ; மணிமேகலை அதனைப்பொருளாகி, ‘நீ என கணவனைப்பெற்ற நாயக இருததலன்றி அரசனுடைய மாபெருந்தேவியாகவுமுள ளாய, ஆதலால் என்னை வணங்குதல் தகுதியன்று’ என்று வந்திதது அவளைத் தானும் அன்புடன் வணங்கினாள்.

உச.—ஆபுத்திரனாடடைந்தகாதை

மணிமேகலையை விரும்பிச்சென்ற உதயகுமரன் விஞ்சைய னுடைய வாட்படையால் உலகவற்றியில் வெட்டுண்டு இறந்ததை பும மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்ததையுங் கேட்டு வருந்தி நடுங்கி அவளைச்சிறையினின்றும் நீக்கநீர்த சித்திரா பதி இராசமாதேவிபாற சென்று வணங்கி, “மாபெருந்தேவி ! கோவல் நிறந்தானென்று மாதவி தனது பரததைமைத தொழிலு டீத்துத தவசராலையை யடைந்ததும், அவள்மகளாகிய அரசங்கக டீத்தி பாததிரமேந்தி வீடுதோறுஞ் சென்றுசென்று பிச்சையேற றதும் யாவரும் அவமதித்தாச சிரித்ததற்கு இடமாயினவேயன்றி வேறல்ல, இதுநிற்க, உதயகுமரனிறந்ததன்றி, மணிமேகலையால் இனி இந்நகரத்திற்கு உண்டாகும் பெருந்துன்பமுமொன்றுண்டு, கேட்பாயாக

“முன்னொருநாள அரசன், இந்நகரிக் கடற்கரையைச் சாராத புன்னைமரச்சோலையில் பேரழகினளாகிய ஒரு மங்கையைக்கண்டு விரும்பி அவளோடும் ஒருமாதம் அச்சோலையில் உறைவானாயி னன், அம்மங்கை அவனிடஞ் சொல்லாது தன்னிடஞ் சென் றாள், செல்லவே அரசன் இளங்கொடி யாங்கொளித்தன ளோ என்று பலவிடத்தும் தேடிக்கொண் டிருந்தபொழுது, அற்புத சக்தியையுடைய ஒரு சாரணனவர, அரசன் கண்க ளி அவளை வணங்கி முன்னின்று, ‘என் உயிர்போலப்பவளாகிய ஒரு டீத்தி இங்கே ஒளித்தனள், அவளை அடிகள் கண்டதுண்டோ? உண் டாயின் சொல்லுக’ என்றுசேட்ப அநதசசாரணன், ‘அரச ! அராடநதையை யான் இப்பொழுது கண்டிலேனாயினும் முன்பு அறிந்தனேன, கேட்பாயாக: அவள நாகநாட்டரசனாகிய வீளவண னென்பவனுடைய தேவியான வாசமயிலையென்பவளின் வயிற்றில் தோன்றிய பிவ்வையென்பாள; அவள்பிறந்தநாளிற்சோதிடங்குற வந்த கணி, ‘இவள சூரியகுலத்தரச னொருவனைச் சோந்தி கரு

வற்று வருவாள்' என்று அரசனுக்குக் கூறினன, இது முன்பு நடந்தது, அவளே நீ கூறியமடந்தை, இனி, அவள் வயிறறில் தோன்றும் மகனே வருவான், அவள் வாராள, நீ கவலாதிருக்கக் கடவை. இன்னும் ஒன்று கேட்பாயாக இந்திரவிழாச செய்பாத நாளில் மணிமேகலா செய்வததின் சொல்லால் உன நகரத்தைக் கடல்கொள்ளும், இந்திர சாபமும் இருததலால் அது தப்பாது; ஆதலால், யான் கூறியதை உண்டையென்றே நீநீநது இநநகரைக் கடல கொள்ளாதபடி இந்திரவிழாவை வருடந்தோறும் மறவாது செய்துவருக' என்று சொல்லிவிட்டுப் போயினா, அவன்போன அநாள தொடங்கி, நகரத்திற்கு எப்போது கேடு வந்துவிடுமோ வென்று இநநகரத்தாரெல்லாரும் நடுங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றனா தன்னுடைய பெயரைப் பெற்றாமடந்தை துன்பமுறுவா நாளின் அதனைப் பரிகரித்தற்கு மணிமேகலாசெய்வம் வருத லுப படுமோவென்று யானும் அஞ்ஞா நின்றேன்" என்று சொல் வித மிதித்து, "நல்லமனமுண்டாசப் பெற்றநாடகக் கணிகையை எண்டனக்குப் போதருமபடி சட்டளை யிடுவாய" என்று கேட்ப இராசமாதேவி,

"களஞம் பொய்யுங் காமமுங் கொலையும்

உள்ளக களவுமென றுரபோர துற்றதவை (எள் - அ)

ஆகும், அவற்றையே கைக்கொண்ட உனது பரத்தைமைத் தொழிலை அசுத்தவழியென்றெண்ணி வந்த இவள் உன்னுடன் வந்து உன்மனையிற் புகுந்தாள; எனனோடுதானே இருத்தற்குரியள்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், மணிமேகலையின் நிலைமையைக்கேட்ட மாதவி அதனைச் சுதமதிகுக்குகூறி வருந்திச்சென்று அறவணவடிகளை வணங்கி அறிவித்தது அவரை முன்னிட்டுக் கொண்டு அவளைச் சிறைமீட்டறப்பொருட்டு இராசமாதேவியிடம் வர, இராசமாதேவி அவரைக்கண்டவுடன் மறறை இருவரோடு மெழுந்தது எதிர்சென்று அவரடியை வணங்கினா, அவா, "அறிவுண்டாக" என்று ஆசிகூறினா, அப்பால் அவள் அவரைச் சிறந்த ஓராதனைதில் இருத்தி அடிவிளக்கிச் சிறப்புச் செய்து, "எமது நலனினையே மிகப் பெரியோராகிய உமமை இங்கே எழுந்தருளச் செய்தது;

நாததொலை வில்லை யாயினுந் தளாநது

மூத்தலிவ யாககை வாழகபல் லாண்டு" (கக - கபப)

என்கூற அவர், “யான இந்த உடம்பிற் பொருந்தியிருந்தும் அத்தமிககுஞ் சூரியனைப் போன்றேன் ;

பிறந்தா முததா பிணிரோ யுறரா

இறந்தா ரெனகை யியல்பே யிதுகேள்’ (க௦௩ - ச)

என்று பன்னிரு நிதானங்களையும் அவளுக்கு உபதேசித்து, “எப பொழுதும் நலலறதையே பேணிக்கேட்டு அவ்வாறே யொழு குக” என்று சொல்லிப் பின் மணிமேகலையை நோக்கி, “மற்றைச் சமயதருமங்களையெல்லாம் நீ கேட்டபின்பு இவற்றையும் இவற்றின் பகுதிகளையும் உனக்கு விளங்க உணர்த்துவேன்” என்று கூறித் தம்மிடஞ் செல்லுதற்கு எழுதலும், மணிமேகலை எழுநது அவரை வணங்கிப் பின்பு இராசமாதேவி முதலியோரை நோக்கி, “அறவணவடிகள் கூறிய உபதேசமொழிகளை மறவன மின், அவா கூறியவாறே ஒழுகுமின், யான் இந்நகரில இருப்பேனாயின், ‘உதயகுமரனுக்கு இவள் கூற்றாபிருந்தான்’ என்று யாவரும் கூறுவா, ஆதலால் இங்கிரேன், இனி, ஆபுத்திரனுடையது பின்பு மணிபல்லவரு சார்ந்தது பித்தபிழிகையைத் தரிசித்ததுவிட்டு, அப்பால் வஞ்சிககாஞ் சென்று பத்தினிக் கடவுளைத் தரிசித்ததின் எங்குமபோய் நலலறஞ் செய்துகொண்டு ஒழுகாநிற்பேன் ; எனக்கு இடருளதாகுமோவென்று நீர் சிறிதும் கவலறக” என்று சொல்லி அவர்களையும் வணங்கி, சூரியாஸ்தமயத்திற்குப் பின் அந்நிமலைப்பொழுதிலே சென்று, உலகவறவியைப் பம்பாபதியையும் கந்திறபாவையையும் வலங்கொண்டு துதித்து ஆகாய வழியே பறந்துசென்று, இந்நிரனுடைய வழித்தோன்றலாகிய புண்ணியராசனது நகர்ப்புறத்தேயுள்ள சோலைக்குள்ளேயிறங்கி அயாவுயிர்த்தது, ஆங்குள்ள ஒருமுனிவனை வணங்கி, “இந்நகரின் பெயர் யாது? இதனையாளுப அரசன் யார்?” என்று கேட்டான் ; அம்முனிவன், “இதனபெயர் நாகபுரமென்பது ; இசனையாளபவன் பூமிசந்திரன் மகனாகிய புண்ணியராசனென்பான் ; இவன் பிறந்த காலந் தொடங்கி இந்நாட்டில் மழை பிழைத்ததில்லை ; பூமியும் மரங்களும் பிறவும் பலவளங்களையும் மிகத் தாராநிற்கும் ; உயிர்களுக்கு ஒருவகையான நோயுமில்லை” என்று அரசனுடைய பெருமையை அவளுக்குக் கூறினான்

உரு.—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

அப்பொழுது புண்ணியராசன், தன்பெருந்தேவியோடு அச்சோலையிற புகுநது ஆங்குள்ள தருமசாவகனென்னும முனிவனை வணங்கி,

அறனு மறனு மரிததமு நித்தத
திறனு துககமுஞ செல்லுயிரப் புககிலும்
சாரபிற நேற்றமுஞ சாரபறுத துயதியும்
ஆரிய னமைதியு மமைவுறக கேட்டு (௩-௬),

ஈன்பு, “இவள் ஒப்பற்ற பேரழகினள்” கையிற் பிச்சைப் பாததிர மொன்றை உடையவளாய்த தருமங்கேட்கிறாள், யா?” என்று வினாவுகையில், அருகேநின்ற சட்டையிட்ட பிரதானி அரசனை வணங்கி, “இவளை யொப்பவாயாருமில்லை. முன்னொருகாலத்தில கிளவியளவனோடு நடபுகுகொள்ளுதலை விருமபிக காவிரிப்பூம்பட்டினத்திறஞ்ச சென்றபொழுது, அங்கேயுள்ள அறவணவடிகள் இவள் வரலாறுகளை யெல்லாம் கூறினாரென்று முன்னமே நான் உரைத்ததுண்டு, அமமடந்தையே இவள்” என்று கூறினன். கூறலும், மணிமேகலை அரசனைப் பார்த்தது, “உன் கையிலிருந்த பாததிரமே என்கையை அடைந்தது; செல்வத்தால் மயங்கினை போலும்! நீ முறபிறப்பை அறிந்திலை யானாலும் பசுவின் வயிறற்றிற் பிறந்த இரதப் பிறப்பை யேனும் அறிந்திலையே, என்செய்தனை! மணிபல்லவனா சென்று புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாலன்றி உனது பழம்பிறப்பின் செய்தியையறியாய், ஆதலால், அரச! அங்கே வருவாயாக” என்று சொல்லிவிட்டு, எழுந்தது ஆகாய வழியே சென்று சூரியாஸதமயத்திறகு முன்னமே மணிபல்ல வத்திலிறங்கி வலங்கொண்டு புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாள். அது பழம்பிறப்பை அவளுக்குத் தெரிவித்தது அதனை யறிந்து வியந்து அவள் அங்கேயிருக்க, புண்ணியராசன் அச்சோலையை நீங்கி நகரிற் புகுநது, தன்னைவளாதத தாயாகிய அமர சுந்தரியைக் கண்டு வினவித் தன்வரலாறு முழுவதையும் அவள் கூறக் கேட்டு வருந்தி அரசாட்சியில வெறுப்புற்றுத் துறத்தற்குத் துணிநது தன் கருத்தை வெளியிட்டான், அதனைக்கேட்ட சனமித்திரனென்னும் மந்திரி அவனை வணங்கி,

“எங்கோ வாழி யெனசொற கேணமதி (௧௧),

உன்னை அரசன் பெறுவதன்முன இநநாட்டில பன்னிரண்டு வருடம் மழையில்லாமற்போயிறறு, வறுமைமிகுகது, அதனால் எல்லா வயிர்க்குறும் வருந்தின; அக்காலத்தில் நீ தோன்றினை; தோன்றிய பின் இநநாட்டில எல்லா வளங்களும் நிரம்பின, உயிர்கள் துயரம் நீங்கி வாழ்வனவாயின, நீ நீங்குவாயாயின் எல்லா உயிரகளும தாயைப்பிரிந்த குழந்தைகளைப்போலக் கூவாநிறகும்; இநத நிலைமையையுடைய உலகத்தைக் காவாமல் உனதுபயனையே விரும்பிச் செலவூதல் தகுதியன்று;

தன்னுயிரக் கிரங்கான பிறவுயி ரோம்பும்

மன்னுயிர முதலவ னறழமீ தனரூல்” (ககக - எ)

என்றுகூற, அரசன் கேட்டு, “மணிபல்லவத்தை வலங்கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்குண்டாகிய வரம்புகடந்த ஆசை தணிந்தற்கு அரியது; ஆதலால், அங்கே போய்வருவேன்; ஒருமாத காலம் இநநகரைப் பாதுகாத்தல் உனது கடன” என்று கூறிப் புறப்பட்டு வழிகொண்டு கடற்கரையைச் சாராது நாவாயேறி மணிபல்லவத்தை யடைந்தான்; உடனே மணிமேகலை வந்து அழைத்துச்சென்று அவனோடு அதிதிவை வலமவந்தது, “பழம்பிறப்பை யுணர்விகும தருமபிழைகைஇது” என்று காட்ட, அரசன் அதைத் தரிசித்து வலங்கொண்டு துதித்தான்; துதிககவே அபபிழைகை பழம்பிறப்பின் செய்தியை அவனுக்கு விளங்கத் தெரிவித்தது அதனை யறிந்தது வியப்புறறு, தனக்குப் பழம்பிறப்பில் அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாததிரத்தை யளித்த கிரந்தாதேவியை நினைந்து, “தென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய! அறிவிலே விளங்கிச் சொறப்பொருள்களை உணர்ந்தும் மடநதையே! நான் பிறந்த பிறவிகள் தோறும் நினைவழிபடுதலல்லது மறந்து வாழேன்” என்று துதித்து மணிமேகலையோடுமெழுந்தது தென்மேற்கிறசென்று கோழுகிககரையில் ஒரு புனனைமரத்தின் நிழலிலே இருந்தான்; இருக்கையில், ஆபுத்திரனோடு மணிமேகலை வந்திருத்தலைத் தீவதிலகை அறிந்துவந்தது, “அமுதசுரபியைக் கையிலேந்தி உயிராகனின் பெருந்தயரத்தைத் தீர்த்த பெரியோனே! அக்காலத்தில் மறந்து உன்னை இததீவில தனியே விட்டு விட்டுக் கப்பலேறிச்சென்று பின்பு உன்னை நினைந்து மீண்டுவந்தது இங்கே நீ இறந்திருத்தலை யறிந்து உடனே தமமுயிரை நீத்த ஒன்பது செட்டிகளின் உடலென்புகள் இவை; காண்பாயாக.

அச்செட்டிகள் உண்பிக்க உண்டு உடன வந்தோர்கள் அவர்கள் இறந்தது தெரிந்து தாங்களும் இறந்தார்கள் ; அவர்களுடைய எனட்கள் இவைகளாகாண். அலைகள் தொகுத்த மணலால முடப் படடுப புன்னை நிழலின்கீழே உனது பண்டையுடம்பு இருந்ததைப் பாரப்பாயாக.

நின்னுயிர கொன்றாய நின்னுயிராக கிரங்கிய

பின்னாள் வந்த பிறருயிர கொன்றாய

கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னாயினே” (௧௭௨ - ௪)

என்று அரசனை நோக்கிக் கூறி, பின்பு மணிமேகலையைப்பாராத்து, “காவிரிபூமபட்டினத்தைக் கடல கொண்டது ; அதற்குக் காரணங் கேட்பாயாக. நாகநாட்டரசன் மகளாகிய பீலிவனையென்பவள் தான் பெற்ற குழந்தையுடனவந்து இதழீவையும் புத்தபீடிகையைடும் வலம் வந்து துதிகடும்பொழுது, கம்பளச்செட்டியின் கப்பல வந்து தங்க, பீலிவனை அவனிடஞ் சென்று, ‘இவன் அரசன் புதலவன், இவனை அவனிடஞ் சோப்பாயாக’ என்று சொல்லி, குழந்தையை அவன் கையிற் கொடுக்க அவன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வாங்கிக் கப்பலேறிச் செல்லும்கையில், கப்பல உடைந்து போயிற்று. போகவே கப்பலிலிருந்தோரிற் சிலர் மெல்லப் பிழைத்துச் சென்று காவிரிபூமபட்டினத்தை அடைந்து புதலவனைக் கொடுத்த செய்தியை அரசனுக்குத் தெரிவித்ததா. அதுகேட்டு அவன் பொருமற் செயலற்றுக் கடற்கரையைப்படைந்து மகன்தேடிக்கொண்டு அலைநகமையால, நகரம் இருதிரனுக்கு விழாச் செயதலை விட்டொழிந்தது. ஒழியவே, அதனைப் பொறுக்காமல் மணிமேகலாதெய்வம், ‘இந்நகரைக் கடல்கொள்ளுக’ என்று சபிக்கக் கடல் நகரை முடியது, ‘முடவே அரசன் வேறிடஞ் சென்றான். அறவணவடிகளோடு மாதவியும் சுதமதியும் யாதொரு வருத்தமுமின்றியபோய் வஞ்சிக்நகரம் புகுந்தான்’ என்று சொல்லிப்போயினள், அவளபோன பின்பு புண்ணியராசன் அவனிடத்தே மணலைத் தோண்டி, அங்கேதோன்றிய தன்னுடைய பழைய உடம்பின் எண்பைக்கண்டு மயக்கமுற்றான். அதைக்கண்ட மணிமேகலை, “நீ எனன் துன்பமுற்றாய்? யான் நின் நாட்டிற்கு வந்து நின்னை நன்கு அழைத்து வந்தது நினக்கு முற்பிறப்பையுணர்த்தி எங்கும் நின்புகழை நிலைநிறுத்தற் பொருட்டேயாகும். உலகத்தை யாளும் அரசர் தாமே அருளறத்தை மேற்கொண்டால் உலகிற்

குற்றமெல்லாம் அற்றுவிடுமன்றோ? அறமெனப்படுவது யாதெனின் சொல்லுவேன்; கேட்பாயாக: உயிர்களுக்கு உணவையும் உடையையும் இருக்கையையும் வழங்குவதே; இத்தனையன்றி வேறு இல்லை” என்று சொல்லித் தேற்றினான். அச்சனைக் கேட்ட அவன், “என்னுடைய நாட்டிலும் பிறருடைய நாட்டிலும் நின்னாற் சொல்லப்பட்ட நல்லறத்தைச் செய்வேன நீ என்பிறப்பை உணராதனை; நான நின்னிடத்தினின்றும் ஈரியும் வனமையிலேனாக விருக்கிறேன்” என மணிமேகலை, “நீ வருநதற்கு நீ இவரு வந்து விட்டதற்கு வருநதி நின்நாடு நினை அழைக்கும், ஆதலிற் கூப்பலேறி நீ நின் நாட்டிற்குச் செல்லுக நான வஞ்சிகரத்தாக குச செல்வேன்” என்று கூறி ஆகாயத்திலெழுந்தாள்

உகூ.—வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை

எழுந்தவள், ஆகாயவழியே சென்று வஞ்சிகாபுரத்தே இறங்கி, தாய கண்ணகியையும் தந்தை கோவலனையும் தரிசிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசை தூண்டுதலாற் கோயிலிற்புகுந்து கண்ணகியை வணங்கித்ததித்தது, “கணவனிறந்ததுதெரிந்தது உடன இறவாமலும் கைம்மைநோன்பை நோவாமலும் சினங்கொண்டு மதுரையை அழித்ததற்குக் காரணங்கூறி யருளவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்கப் பத்தினிகடவுளாகிய கண்ணகி, “என்னுடைய தலைவனுக்குநோநத மரணத்துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமையால மதுரையை எரித்தழிக்கத் தொடங்கினேன்; அப்பொழுது மதுராபதியென்கிற அந்நகரத்தெய்வம் எனக்கு முன்னே தோன்றி, ‘இததுன்பத்தை நீங்களனுபவித்தல் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையினாலேயே அதனைக்கூறுவேன்; கேட்பாயாக:

‘முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு என்பவனும கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும தம்முட் பகைமை கொண்டு போராசெய்வாராயினர்; அப்பொழுது மனைவியுடன் சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று பண்டம்விற்பகொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகன்பாற் பொருமையுற்று, அந்நகரத்தரசனிடம் வேலைபாத்துக்கொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன், ‘இவன் பகைவனுடைய ஓற்றன்’ என்று அரசனுக்குச்சொல்ல, யாதொரு குற்றமும்மில்லாத அசுசங்கமனை அவ்வரசனைக்கொண்டு கொலை செய்வித்தான். சங்கமன்மனைவி நீலியென்பவள் அதனைத் தெரி

ந்து ஏங்கி அழுது பெரிய மலைமீதேறி வீழ்ந்து உடம்பைத் துறக்க
 நிச்சயித்தது, 'எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோரா மறுபிறப்பில் இததுன்
 பதையே அடைவார்களாக' என்று சபித்துவிட்டு இறந்தான் ;
 அப்பரதனே கோவலனாகப்பிறந்தான் ; அவ்வினையால் இத்ததுன்ப
 மடைந்தார்கள் , பழம்பிறப்பிற்செய்த வினையின்பயனை யாரும் துகா
 நதே ஒழித்தலவேண்டும்' என்கிற உண்மைமொழியைக் கூறியது
 அததெய்வம் கூறியபின்னும் என்கோபம் அடங்காமையால், நக
 ரத்தை எரித்தழித்தேன. முன்புசெய்த நலவினையாலே நானும்
 என்கனவனும் தேவர்களாகிச் சென்றோம் இந்நலவினையின்
 இறுதியிற் கோபத்தாலுண்டாகிய பாவப்பயனை துகாதல்கூடும்.
 இப்படிப் பிறந்து மிறந்தும் புண்ணியத்தின் இறுதியிற் பாவப்
 பயனையும் பாவத்தின் இறுதியிற் புண்ணியப் பயனையும் துகர்ந்து
 துகாந்து உழலாநிற்பேம் அப்பால் மகதநாட்டிற் கபிலையம்
 பதியிற் புத்த ஞாபியு உதித்துப் போதிமரத்தினடியில் எழுந
 தருளிரிருந்து நால்வகைச் சத்தியங்களையும் அறிந்து பன்னி
 ரண்டு சார்புகளின் தோற்றங்களையும் அவற்றின் அழிவையும்
 விளங்கக்கூறி இச்சககரவாள முழுவதும் தரும் வொளியை வீசங்
 காலத்தில், யாம் அவ்வுபதேச மொழிகளைக் கேட்டுத் துறந்து
 நிருவாணமடைவேம், இப்பயனை யாம் அடைதற்குகநாரணம்,
 முன்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் புத்தசைத்தியத்திலுள்ள இந்திர
 விகாரமேழிணையும் உன் தந்தையுடன் ஏத்திய புண்ணியமே. யாம்
 நிருவாணதையைடைவது பலநாளைக்குப் பின்பேயாயினும், அது
 காறும் பலவகையாகிய சித்திகளையும் செய்துகொண்டிருப்பேம்.
 இதுநிற்க ; நீ இந்நகரிலுள்ள பல சமயவாதிகள் கூறும் கொள்கை
 களையெல்லாங் கேட்டு அவற்றுள் ஒன்றும் உனக்கு உண்மை
 யென்று தோன்றாமையால் பின்பு பொதத் சமயத்தைப்பற்றி
 யொழுகுவை" என்று சொன்னான்.

அவற்றைக்கேட்ட மணிமேசலை வணங்கி வேற்றுருவெயது
 விசும மந்திரத்தை ஐபித்து ஒரு முனிவன் வேடங்கொண்டு,

தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும்
 பூமலாப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
 நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
 நன்னெறி காணிய தொன்னுற புலவரும் (எஉ - இ)

செய்திகளை நீ கந்திறபாவையாலறிந்தாயென்று அறவணவடிகளா லறிந்தீசன். அமரமுனிவர், உனக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்தற்கு அமைந்தவிடம் சாஞ்சுகரமென்றெண்ணி இங்கிருந்து அங்கே சென்றா; மாதவியும் சுதமதியும் அவருடன் அந்நகரம் போயினார். இன்னுந் கேட்டபாயாக: "ராமையிலலாமையாற் காஞ்சுகரத்தில் மிகவு வறுமையுண்டாயிற்று, பல்வயிர்கள் இறந்தன; அந்நகரில் ஐயமிடு வேரா இல்லாமற் போனமையால் அங்கேயிருந்த முனிவர்கள் இவ் விடம் வந்துவிட்டார்கள், ஆதலால் அந்நகரமடைந்து எல்லாவுயிரா ளுடைய பாதுகாத்தல் உனக்குக் கட்டாகும்" என்று சொன்னான்.

அதனைக் கேட்ட மணிமேகலை அவனைவணங்கி அமுதகராயி யைக் கையிடுகிறதொண்டு வஞ்சுகரத்தின் மேற்றிரையி னின்று மேலேயே நுநது ஆசாயவழியே வடதிரைக்கட்சென்று, மீசக செவ்வஞ்ஞறி வறுமைபுறறு அழகுக்கெடுப போயி டுக்கும காஞ்சுகரத்தைக்காண்டு மனமிரங்கி வலமவந்து அந் நகரின் நடுவேயிறங்கித் தொடுகழற்கிளியின் துணைவனாகிய இளங்கிளையால் அங்கே சட்டிக்கப்பட்டுள்ள புத்தாலயத் தை வணங்கி அதற்குத் தென்மேற்கிற சென்று ஒரு கோலையில் தங்கினா. அச்செய்தியைத் தெரிந்த ஒருவன் விரைந்து சென்று அரணை வணங்கி, "அரசா! கோலான்புதலில் சிறுந்த தவளு ரெய தொழுகுபவள இச்சமபுத்தலில் எல்லாருள்ளுஞ் சிறந்தவள அவள கையிடுவதாய் அமுதகராயென்னும் பாததிரத்தோடு இந் நகரில் வந்து தருமாவனத்தே உறைகின்றான்" என்றான் அது கேட்ட அரசன் கந்திறபாவை முன்|| நமக்குக்கூறியது உண்மையே யென்று மதித்து அததெய்வத்தை வந்திதது மந்திரிகளுடன் விரைந்து சென்று மணிமேகலையையடைந்து அவனை நோக்கி,

"செங்கோல கோடியோ செபகவம் .

அலததற் காலையாகிய தற்பேன் (க அ அ -கக)

இனிச் செய்வது யாதென்று மயங்கிக் கொண்டிருந்தேன், இருந்தபொழுது ஒரு பெரிய தெய்வம் எனக்கு முன்னேவந்து, 'நீ வருந்தற்க; உனது நலவினையால் ஒரு மடநதை இங்கே தோன்று வான; அவளுடைய கையிலுள்ள தெய்வப் பாததிரத்திலிருந்து எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும்வளருகிற உணவால் இவ் வுலகமெல்லாமையும், அவளுடைய கருணையால் மேகமும் மழை மிகப்பொழியும், அவள் இந்நகரத்திற்கு வந்த பின்பு உண்டாகும்

வினோதங்குள பலவரம், சார்வறங்கூரினும நீர்வறங்கூராத்; அவள்வந்
திருத்தறநாகக கோமுகி யென்னும் பொய்கையும அதனையுடைய
மணிபல்லவ மென்னுந் திவழி இரங்குவதனவென்று சொல்லுமபடி,
இந்நகர விதிபில ஒரு பொய்கையையும் அதனைக்குழ ஒரு சோலை
பையும் உண்பெண்ணுக' என்று சொல்லிவிட்டுப் போயிற்று. அத
தெய்வம் போனபின்பு அது சுட்டினாயிட்டபடியே செய்துவைத்த
இடம் இஃது" என்று சொல்லி அவ்விடத்தைக்காட்ட, மணிபல்லவ
வாம்போன்ற அச்சோலைபாயடைந்து அதனையும் பொய்கையையும்
கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற மணிமேகலை, தனது பழம்பிறப்பை அறி
வுறுத்திய புத்தபிடிக்கையை அச்சோலையில் இயற்றுவதென தீவ
தீவகையையும் மணிமேகலை தெய்வத்தையும் வழிபடுதற்குரிய
கோயிலையும் அங்கே உண்டாகவி ந்ததெய்வ பூசையையும் திருவிழா
வையும் அரங்கேற்றுகொண்டு செய்தித்தது தான் வருத்தித்தது
துதித்தது மேற்கூறிய புத்தபிடியை வில ஆருயிர்மருந்தெனும்
அமுதகரரிபை வைத்து உணனுதற்கு எல்லாவியாகளும் வருக
வென்று அழைத்தனள், அழைக்கவே,

மொயத்த மூவறு பாடை மாக்களிற்

மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீணடி (உஉக - ஏ)

உண்ணுண்ண அவ்வுணவு மேனமேலும் பெருகிப்பசித்துன்பத
நை அகற்றி விளங்கியது அப்புண்ணிய விசேடத்தால் என்கும
மறை பெயத்து; வளங்குள மிகுந்தன அப்படிநிகழுவகாலத்தில்
அறவணவடிகள் அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு மாதவியோடும சந்தி
யோடும் அறச்சாலையை அடைந்தனா பின்பு மணிமேகலைவிரைந்து
சென்று அன்புடன் வணங்கி அவரடிகளை விளக்கி ஆதனத்திலிருத்தி
அறுகவை போனகம அமுது செய்தித்தது, "யான் செய்த புண்ணி
யம் தப்பாது பளித்திடுக" என்று சொல்லி மீட்டும் வணங்கினள்.

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை

வணங்கிய மணிமேகலையை வாழ்த்திச்சொல்லும் அறவண
வடிகள், "பிவிவளை பெற்ற குழந்தையைக் கம்பளச்செட்டி கடலிற்
கெடுத்தது தெரிந்த அரசன் வருத்தமுற்று அக்குழந்தையைத்
தேடியலைந்தமையாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இரத்திரவிழாச
செய்யப்பட்டது போயிற்று மணிமேகலாதெய்வம் அது தெரிந்தது

நகரக் கடல்கொள்ளுக என்று சபித்தது, இந்நிறனும் சபித்தான். அதனால் அந்நகரம் கடலால் விழுங்கப்பட்டது. அப்பால் உன் தாயாரும் யானுமாக உன்பொருட்டு இந்நகரம் அடைநதோம்” என்று கூறினா. கூறவே மணிமேகலை அவருடைய அடியிணையை வணங்கி, “மணிபல்லவத்திற் புத்தபீடிகையைக் காததுகொண்டிருக்கும் தீவதில்கையென்பவளும் இச்செய்தியைச் செப்பினா நான வேற்றுருக்கொண்டு சென்று வஞ்சி நகரமடைநது ஆங்குள்ள பலசமயவாதிகள் கூறிய கொள்கைகள் யாவும் மனத்திற்குப் பொருநதாமையால் அவற்றையும் முன்புகொண்டிருந்த வேற்று வடிவத்தையும் துறந்து இந்நகரமடைநது துமமைச்சரணபுகேன தேவரீர் அடிச்சிக்கு உண்மைப்பொருளை உணராதியருள வேண்டும்” என்று பிரரத்திகை, அவர் பிரரத்தியகம் அனுமான மென்னும் இரண்டு அளவைகளின் இலக்கணங்களையும் அவற்றின் போலிவகைகளையும் உண்மையறிவுடைவதற்குக் கருவியாக அவளுக்குக் கூறினா.

௩௦.—பவத்திரமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை

தானஞ்செய்தலை மேற்சொண்டு சீலத்தில முதன்மையாக நின்று பழம்பிறப்பின் உணர்ச்சியையடைந்த மணிமேகலை, அப்பால் புத்தம் சரணங்கச்சாமி தர்மம் சரணங்கச்சாமி ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி என்பவற்றை மூன்று முறை சொல்லி முமமணிகளையும் மூன்றுமுறைவணங்கி அறவணவடிகளைச் சரணாகதியாக அடைந்தாள். அடையவே பௌத்தசநுமததை உபதேசிக்கத் தொடங்கிய அவர், “இதனைக்கேட்பாயாக : உயிர்களெல்லாம் அறிவில்லாமல் இருந்த காலத்தில் தேவர்கள் பிரார்த்திக்கத் துடித்தலோ கத்தினின்றும் இவவுலகில் அவதரித்து அரசமரத்தினடியிலே யிருந்து தத்துவத்தை ஆராய்ந்தறிந்து மாரணவென்று முக்குற்றங்களையும் அறுத்து விளங்கிய புத்ததேவன் அருளிச்செய்த இன்பமயமாகிய கட்டுரையாகும் இது ; பண்டைக்காலத்தில் அவதரித்த அளவற்ற புத்தர்கள் சருணமிருந்து திருவாய்மலர்ந்தருளியும் இதுவே” என்று சொல்லிப் பேதைமை முதலிய பன்னிரு நிதானங்களின் தோற்றவொடுக்கங்களையும் பிறவற்றையும் முறையே விளங்க உபதேசித்து, “உன்மனத்திருள் நீங்குக” என்று கூறி ஞானதிபத்தை நன்கு காட்டினர். மணிமேகலை அவவுபதேச மொழிகளைக்கேட்டு ஸுயந்திரிபறவுணர்ந்து பிறவிததுன்பம் ஒழிவதாகவென்று அந்நகரிலேயே நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

உ
கணபதி துணை

மணிமேகலை

பதி க ம்

*[கதைபொதிபாட்டு]

இளங்குதிர ஞாயி றொளுந தோற்றத்து
விளங்கொளி மேனி விரிசடையாடடி
பொன்றிகழ நெடுவரை யுச்சித தோன்றித்
தென்றிசைப பெயாநதனித் தீவத தெய்வதம்
நு சாகைச சமபு தனகீழ் ின்று
மாரில மடநதைக்கு வருந்தாயா கேட்டு
வெநதிற லரககறகு வெம்பகை நோற்ற

க ஞாயிறு - சூரியன் என்னும் - இஃமும் , உவமவுருபுமாம்
க - உ “ பொன்னிற பொலிந்த நிறத்தா டோனற ” (மணி
கூ ௧௪௫)

க வரை - மேரு உச்சி - உச்சியில்

ச இததீவம் - சமபுத்தீவு

நு சாகை - கிளை சமபு - நாவனமரம்

எ வெம்பகைநோற்ற - வெவவியபகையாக நோற்ற

(பிரகீபேகம்) க ‘எனளுநதோனறல’ ச ‘தென்றிசைபெயாநத’
நு ‘சாயகை’ எ ‘தோற்றச’

* இதுவும், இதுபோல இந்நூலின் ஒவ்வொருபகுதியின் தலைப்பில் இருதலைப பகரத்துள் உள்ள வாக்கியங்களும் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் மிகப் பழையதும் இந்நூற் பிரிசோகனைக்கு இன்றியமையாதிருந்ததுமாகிய மீதிலேப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதியிற் காணப்பட்டன இஃகனவும், பதித்தினிற்றுதியில், “ஆற்றை பாட்டினு ளறிய வைத்தனனென” எனநிருத்தலாலும் இந்நூற் பகுதிகளின், பெயா பாட்டுடனறு வழங்கிவந்ததென்று தோன்றுகின்றது

† முதலிலுள்ள எண் காதையையும் பின்னுள்ளது அதனடியையும் குறிப்பன

சமபு வென்பாள சம்பா பதியின
 செங்கதிரை செலவன நிருககுலம் விளக்கும
 80 கஞ்ச வேடகையிற காரதமன வேண்ட
 அமர முனிவனகத்தியன றனது
 கரகங் கவிழத்த காவிரிப பாவை
 செங்குணைக கொழுகிய சம்பா பதியயற
 பொங்குநீர்ப் பரப்பொடு பொருந்தித் தோன்ற
 கடு ஆங்குனி திருந்த வருந்தவ முதியோள்
 ஓங்குநீர்ப் பாவையை புவந்தெதிர கொண்டாங்
 காணு விசுமபி னாகாய கங்கை
 வேணவாத திராத விளக்கே வாவென்ப
 பின்னிலை முனியாப் பெருந்தவன் கேடடங்
 90 கண்ணை கேளிய வருந்தவ முதியோள்
 நினனூல வணங்குந் தன்மையள் றணங்கெனப்
 பாடலசால் சிறப்பிற பரத்த தோங்கிய

அ சம்பாபதியின - சம்பாபதியிடத்தே யிருந்தான் , சம்பாபதி
 யென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பழைய பெயர்

க செங்கதிரைசெலவன நிருககுலம் - சூரியகுலம்

க0 கஞ்சவேடகையின - நீருண்டாகும் விருப்பத்தையுடைய , கம் -
 நீர் , கஞ்சம் - நீருமாம் , “கஞ்சங் கலங்குவன” (1௭ சுயம் கடு)
 காரதமன - காரத்தனாகிய மன , காரதனென்பது ஒரு சோழன் பெயர் ,
 “கண்ணி யேவலிற காரத மனனவன” (மணி ௨௨ ௨௭)

கக மு “அமர முனிவனகத்தியன றனது” (மணி ௨௨ ௩௩)

க௨ கரகம் - குண்டுகை , “நீரற வறியாக கரகத்து” (புறநா ௧)
 காவிரிப்பாவை - காவிரியாகிய மங்கை , “நீர்ப்பாவை” (மணி பதிம, ௩௬)

க௩ செங்குணைக்கு - செவ்விய கிழக்கு , செம்மை - நோமை

க௭ ஆணு - நேயம் , “ஆணுப் பைங்கிளி யாண்டுப் பறந்ததே”
 (சீவக ௧00௨) ஆகாயங்கை பெயர்

க௮ வேணவா - வேடகையாலாகிய அடர் , நோல் உயிர் கு அகர்
 பாரகக

க௯ பின்னிலை முனியா - பின்நிறறலை வெந்த பெருந்தவன் - அகத்தியன்

௨0 அனலை விளி , அனலையென்றது காவிரியை

௨௨ மு மணி க௮ 57 பரத்தது - பரதகண்டத்தில்

(15 - மீ) க0 ‘கஞ்சை’ கக ‘முனிவான்’ க௨ ‘கவிழ்ந்த’ க௩
 ‘ஒழுகிய சம்பாபதி’ க௭ ‘ஆணு’ ௨௨ ‘முனிவாய்’ ௨0 ‘முதியோ
 ளினி’ ௨௧ ‘தகைமையன்’

கோடாச செங்கோற சோழாதங் குலக்கொடி
கோணிலை திரிந்து கோடை நீடினும்
உந் தானிலை திரியாத தண்டமிழ்ப் பாலை
தொழுதன னிறப்பவத தொனமு தாட்டி
கழுமிய வவகையிற கவாற்கொண்டிருந்து
தெய்வக ரஞ்வுந திசைமுகக கருவும்
செம்மலா முதியோன செயத வந்நாள்

௨௩ சோழாதங்குலக்கொடி - வேற்றுவேந்தரணுகாமையால் சோழா
கங் குலக்கொடியாயுள்ளாள் , இப்படியே வையைநதி, “ வையை யெனந்
பொய்யாக குலக்கொடி ” என்று கூறப்பட்டுள்ளது , சிலப் ௧௩ ௧௭0

௨௪ மணி ௩ ௩௪ - ஆம் அடிகுறிப்பைப் பாரகக

௨௫. பாவை - காவிரி

௨௬ தொழுதனளிறப் - தொழுது நிற்ப

௨௭ கழுமிய - கலந்த கவான - துடையினமேல்

௨௮ - ௧ தெய்வகரு - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் மகாராஜி
லோகமுதலிய தெய்வலோகம் ஆறினுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வகண பின்
டங்கள் , தெய்வலோகம் ஆறாவன (௧) மகாராஜிகலோகம், (௨) திரியத்
திரியசலோகம், (௩) யாமலோகம், (௪) துவதிதலோகம், (௫) நிருபாணாதி
லோகம், (௬) பரநிருதி வசவாததிலோகமென்பன , “ இருபுவகையிற்,
பெரு வனப்பெய்திய தெய்வதக கணங்஁ளும் ” (மணி ௬ ௭௮௮ - ௯)
திசைமுககரு - பரஹமகாயிகலோகம் முதலிய பரஹ்மலோகம் இருபதினு
முள்ள இருபது வகைப்பட்ட பரஹமகணப்பிண்டங்கள் , பரஹ்மலோகம்
இருபதாவன (௧) பரஹ்மகாயிகலோகம், (௨) பரஹம்பிரோகிகலோகம்,
(௩) மஹாபரஹ்மலோகம், (௪) பரீததபலோகம், (௫) அபிராமண
லோகம், (௬) ஆ ளஸவரலோகம், (௭) பரீததசுபலோகம், (௮) அபிராமண
சுபலோகம், (௯) சுபநிருஸநலோகம், (௧0) பிரகதபலலோகம், (௧௧) அஸமந்
யாஸததுலோகம், (௧௨) அபிரகலோகம், (௧௩) அதபலலோகம், (௧௪) ஸுதாச
லோகம், (௧௫) ஸுதாசிலோகம், (௧௬) அநிஷ்டலோகம், (௧௭) ஆ ளாசானந
தியாயதனலோகம், (௧௮) விஞ்ஞானநதியாயதனலோகம், (௧௯) அகிஞ்சந
யாயதனலோகம், (௨0) நைவ ஸமஜஞாயதனலோகமென்பன இவற்றுள்,
பரஹ்மகாயிகலோகம் முதலியன பதினாறையும் உருப்ப பரஹ்மலோகமென
றும், ஆ ளாசானநதியாயதன லோகம் முதலிய நான்கையும் அருப்பபரஹ்ம
லோகமென்றும் கூறுவர் , “ நாலவகை மரபி ன்ருப்ப பிரமந், நானூ
வகையி ன்ருப்ப பிரமந் ” (மணி ௬ ௧௭௯ ௭) மேற்கூறியவற்றுள்,
தெய்வலோகங்கள் ஆறும் ஸகாம் லோகங்களென்றும் கூறப்படும இவை
பெளத்தநாஸிற் காணப்பட்டன செம்மலா முதியோன - மஹாபரஹ்மா அந்
நாள் - அந்நாளில்

(15 - 16) ௨௪ ‘ கோணிலைதிரிந்து ’ ௨௬ ‘ தொனமு தாட்டியைக் ’

௩௦ என்பெயாப படுததவிவ விருமபெயா மூதூர்
 ினபெயாப படுததே னீவாழியவென
 இருபாற பெயரிய வருசெழு மூதூர்
 ஒருநாறு வேளை யுரவோன் றனக்குப
 பெருநிழா வறைந்ததும் பெருகிய தலவெனச
 ௩௧ சிதைந்த வெஞ்சிற சித்திரா பதிதான
 யந்த மாலையான மாதவிக குறைத்தது
 மணிமேகலைதான மாமல கொடிய

௩௦ என்பெயாப படுதத - என்பெயாப படுததென, எவற்றென, சம
 பாபதி பென்னும் பெயா சம்புததீவத தெய்வத்திற்கு இயல்பாகவே உண்
 டென்பது பெறப்பட்டது இதனை, “தகவிலை கொலவோ சம்பாபதி”
 (மணி ௬ ௧௩௮) என்று வருதலாலுணர, சிலப்பதிகாரத்திலும் இந்நூலி
 லும் தெனமதுரையையும் அதன் அதிதேவதையையும் மதுராபதியென்று
 வழங்கியிருத்தல காண்க சோழர்களின் பழைய இராசதானியாதலின், இந்
 நகரம் மூதூரென்பப்பட்டது இப்படியே இந்நூலிற் பலவிடத்தும் இந்நகரை
 மூதூரென்று வழங்குவா (௨ ௩௪, ௪௦, ௩ ௩௪, ௪ ௨௮, ௧௮ ௬௧,
 ௨௦ ௨௮, ௨௧ ௧௧௬), “ஆரங்கண்ணிச சோழன் மூதூர்” (பதிகம், ௩௨)
 எனவும், “வீங்குநீர் வேலி யுலகிற கவனஞ்லததோ, டோங்குப பார
 தொழுகலான்” (சிலப் ௧ ௧௧ - ௨) எனவும் வருதல காண்க

௩௨ இருபாற பெயரிய - சம்பாபதி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்னும்
 இருவகைப் பெயரினையுடைய உருகெழு மூதூர் - பகைவாக்கு அச்சத்தைச்
 செய்தல் பொருந்திய பழைய ஊர், மு மணி ௪ ௩௬

௧ - ௩௨ விரிசடையாட்டி, தெய்வதம், சம்புவென்பான், சம்பாபதி
 யின்ன, அக்காலத்துக் காவிரிப்பாலை ஒழுகி அச்சம்பாபதியயலில் தோன்ற,
 ஆங்கிருந்த முதியோள் கீரப்பாவையை எதிரகொண்டு விளக்கே வாடுவென,
 அதனைப் பெருந்தவன் கேட்டு வணங்கென, குலக்கொடி தண்டமிழ்ப்பாவை
 ஆம்முதியாளைத் தொழுதுநிற்ப, அம்மூதாட்டி, அவளைக் கவானிற கொண்
 டிருந்து, அநாளில், என்பெயாப படுதத இம்மூதூரை ினபெயாப படுத
 தேன, நீவாழியவென்றலால் இருபாற் பெரியமூதூரெனக்

௩௩ தூறுவேள்வியுரவோன் - சதமகன், இந்நிறன்

௩௪ அலாபெருகியதென, அலா - பலரநியர் கழத்தும் பழிமொழி

௩௫ சித்திராபதி - மாதவியின் நற்றய, “எறபயந்த, சித்திரா பதிக
 குஞ் செப்புநீ” (மணி ௨ ௭௦ - ௭௧) என்று மாதவி கூறுதலாலுணரக்

௩௬ வயந்தமலை - மாதவியின் தோழி, “தன்மக டோழி, வயந்த
 மாலையை வருகெனக் கூஉய” (மணி. ௨. ௭ - ௮), இவளைக் கூனியென
 றும் வழங்குவா மாதவி - மணிமேகலையின்தாய, நாடகக் கணிகை

(௩ - ௩) ௩௧ ‘பெயாபடுததென’

அணிமலாப பூம்பொழி லகவயிற சென்றதும்
ஆங்கப் பூம்பொழி லரசினங் குமரனைப்

ச௦ பாங்குற கண்டவன் பளிக்கறை புகுகதும்
பளிக்கறை புகுக் பாவையைக் கண்டவன்
துளககுறு நெஞ்சிற நுயரொடும் போயபின்
மணிமே கலாதெய்வம் வந்தது தோன நியதும்
மணிமே கலையைமணி பலவத துயத்ததும்

ச௫ உவவன மருங்கினவ வுரைசா நெயவதம்
சுதமதி தனனைத் தூய்லெடுப் பியதூமம்
அரங்கத் தீவகத் தாயிழை நல்லாய்

தான நுயி லுணர்நது தனிததுய நுழந்ததூர்
உழந்தோ வாரங்கண்ண ரொளிமணிப் பீடி கை

௫௦ பழமயிற் பபெல்லாம பானமை' னுணர்நததூர்

௩௮ பொழில் - உபவனம் அகவயின் - உள்ளிடத்தே

௩௯ பொழில் - பொழிலில் அரசினங்குமரனை - உதயகுமரனை

௪௦ பளிக்கறை - பளிங்காலாகிய அறை சக பாவை - மணி
மேகலை

௪௨ துளககுறுநெஞ்சு - நிலை கலங்குதலுற்ற நெஞ்சு, “கடிமாரங்
துளங்கிய காவும்” (புறநா ௨௩)

௪௩ மணிமேகலா தெய்வம் - அரகார வானதைண்ணுதபடி இநதிரான
வவலாலே சில தீவுகளைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்ததிலையுடையது, கோவல
னுடைய குலதெய்வம்

௪௪ மணிபல்லவம் - ஒரு சிறுதீவு, சிறுதீவை அந்தரத்தீவென்று
வழங்குவர்

௪௫ உவவனம் - உண்டாக்கப்பட்ட வனம், உபவனமென்னும் வட
மொழிச் சிறைவு, இதனை ஆராமமென்றும் வழங்குவர் உரைசால் - புக
ழுமந்த.

௪௬ சுதமதி - மாதவியின் தோழியாகிய ஒரு பார்ப்பணி துயில்
எடுப்பியதாம - துயில் எழுப்பியதும், “உரவுநீர்ப் பரப்பி னூரதுயி
லெடுப்பி” (சிலப் ௪௭௬)

௪௭ நல்லாள - மணிமேகலை

௪௮ தனிததுயருழந்ததும் - ஒப்பற்ற துயரால் வருந்தியதும், “அருந்
துயு நுழக்குநின் நிருந்திழை யாரிவை” (புறநா ௧௪௬)

௪௯ ஒளிமணிப்பீடிகை - செவ்வொளியையுடைய மாணிக்கத்தா
லாகிய புத்தனுடைய பாத்தீடிகையால்

(15-16) ௪௨ ‘பாவை கண்டவன்’ ௪௨. ‘பெயர்ந்தயின்’ ௪௪ ‘மணிப்
பல்லவம்’ ௪௬. ‘துயிலெழுப்பியதாம’ ௪௮ ‘தான நுயிலெழுந்து’
௪௯ ‘உழந்தோணமுன்னா’

உணர்ந்தோண் முன்ன ருயாதெய்வந் தோன்றி
மனங்கல லொழிகென மந்திரங் கொடுத்ததும
தீப திலகை செவ்வனந் தோன்றி
மாபெரும் பாததிர மடக்கொடிக் களித்ததும
நீநு பாததிரம் பெற்ற பைந்தொடிக் தாயரோ
படியாபபுறு மாதவத் தறவணாத தொழுததும
அறவண வடிக ளாபுத் திரன்றிறம்
நறுமலாக் கோதைக்கு நன்கன முரைத்ததும
அங்கைப் பாததிர மாபுத் திரன்பாற
நூ சிந்தா தேவி கொடுத்த வண்ணமும்

நிக உயாதெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்

நிஉ கவல - கவலுதல், முதனிலைத் தொழிற்பெயர் மந்திரம் -
வேற்றுரு அடைவிப்பதும், அந்தரத்தில் திரியச்செய்வதும், பசியை ஒழிப்
பதுமாகிய மூன்று மந்திரங்கள் கொடுத்ததும் - உபதேசித்ததும்

நிந தீபதிலகை - மணிபலவத்திலுள்ள புத்தனுடைய பாதீடி
கையை இந்திரனேவலாற காவலபூண்டி ஒழுப்பவன், தீவுக்கு அலங்கார
மாக உள்ளவனென்பது பொருள் செவ்வனம் செவலிதாக, “தீவதிலகை
செவ்வன முரைக்கும்” (மணி ௧௧ ௨௦) எனவும், “சிந்தாதாக்கலத்து
செவ்வனஞ் சரவாது (மணி ௧௧ ௧௨௧) எனவும் இம்மொழி இப்பொரு
ளில் வழங்கிவருதல் காண்க

நிச மாபெரும்பாததிரம் - அமுதசுரபியெனனும் பெயருள்ள பிச
சைப் பாததிரத்தை மடக்கொடிக் - மணிமேகலைக்கு

நிநி தாயரோடு - மாதவி சுமதியெனனும் இருவரோடு, “ஆங்கத்
தாயரோ டறவணாத் தோநது” (பதிகம், ௮௬), “பொற்றொடி தாயரு
மப்பதிப் படாநதனா” (௨௮ ௧௫௪), “நகாகடல் கொள்ளரின ருயரும்
யானும்” (௨௯ ௩௫) என இவ்விருவரையும் மணிமேகலையின் தாயரென
இந்நூலுள்ளே வழங்கிவருதல் காண்க

நிசு. யாப்பு - கட்டி அறவணா - புத்த சங்கத்தினரான ஒரு முகிய
முனிவா

நிஎ ஆபுத்திரன் - ஓரநதணன், தன்னைப்பெற்றவுடன் தாய் நீங்கி
வீட, ஏழுநாளாவரையில் ஒரு பசுவாற பாஷாடிக் காககப்பட்டமையின்,
இவன் இப்பெயர்பெற்றான் திறம் - வரலாறு

சு௦ சிந்தாதேவி - ஸரஸ்வதீதேவி, யாவருக்கும் சிந்தையிற் றேன
றிய சொற்பொருளுணராததுபவனென்பது பொருள், இந்நூலுள்ளே, “நாமி
சைப் பாவாய” (௧௪ ௧௮), “செழுநகலாப்பாவாய” (௨௫ - ௧௩௬)

(பி - ம்) நிஉ ‘ஒழியென’ நிந தீவதிலகை’ நிஎ, ‘அறவணாடி
கள்’ நிஅ ‘நறுமணக்கோதைக்கு’ நி௬ ‘ஆங்கப்பாததிரம்’

மறறப பாததிர் மடக்கொடி யேந்திப்
 199சைக கவலூப பெருந்தெரு வடைந்ததும்
 19சைச யேற்ற பெயலினை கடிநன்றிற்
 11த்தினிப் பெண்டிர் பாததூ ணீத்ததும்
 கூடு ராரிகை நல்லாள காயசண டிகைவாழிற்
 றுணை தீக்கெடுத் தமபல மடைந்ததும்
 அமபல மடைந்தன ளாபிழை பென்றே
 கொங்கலா நறுந்தாரக கோமான் சென்றதும்
 அமபல மடைந்த வரசிளங் குமரன்முன்
 எ0 வஞ்ச விஞ்சையன் மாளவடி வாந்
 மறஞ்செய வேலோன் வானசிறைக் கோட்டம்
 அறஞ்செய கோட்ட மாகசிய வண்ணமும
 காயசண டிகையென விஞ்சைக ராஞ்சனன

“உணர்விற றேனறி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து, மணிநிகழ்வினொளி
 மடந்தை” (உரு ௧௪௮) என வழங்குதலால் இஃது உணரப்படும்

கூக மடக்கொடி - மணிமேகலை

கூஉ பிச்சைக்கு - பிணைக்கு அவலூ - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

கூக கடிஞை - பிச்சைப்பாததிரம், “தோமறு கடிஞையும்” (சிலப்
 ௧0 கூ௮)

கூ௪ பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை பாததூண் - புகுத்துண்ணும்
 உணவு

கூடு காயசணடிகை - ஒரு வித்தியாதர மகள்

கூக ஆணைதீ - எதனாலும் தணியாத பெருமப்சியைச் செய்வதொரு
 வியாதி, இதனைப் பாலமக் வியாதிபென்றா ஸ்ரீ புராணமுடையா, இத
 னியலபை, சீவக ௪00, ௪0௩ - ஆம் பாடல்களாலுணரக் அமபலம் -
 உலகவற்றி

கூ௮ கோமகன் - உதயகுமரன்

எ0 விஞ்சையன் மகளவடிவு - காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதர
 னுடைய மனைவியாகிய காயசணடிகையினது உருவம், மகள் - மனைவி,
 இந்நூலுள்ளே, “நினக்கிவன மகளுகத் தோன்றிய தூஉ, மனக்கினியாற்குநீ
 மகளாய தூஉ” (உக ௨௬ - ௩0) எனபுழி மகளென்பது இப்பொருளதாத்
 லுணரக்

எக வேலோன் - சோழன் சிறைக்கோட்டம் - சிறைச்சாலையை.

(15 - 16) கூக ‘பெருந்தகைக்கடிஞை’ எ0 ‘மகள் வடிவாயதூஉம்’
 எக ‘காஞ்சயன்’

ஆயிழை தனனை யாலா தணுகலும்
 எந் வஞ்ச விரூசையன மன்னவன சிறுவனை
 மைந்தனுடை வாளிற நப்பிய வண்ணமும
 ஐயரி யுணக னவனையா பொருஅவ
 தெய்வக கிளவியிற நெளிந்த வண்ணமும
 அறைகழல் வேந்த னாயிழை தனனைச்
 அஃ சிறைசெய மெனறதுஞ் சிறைவீடு செயததும்
 நறுமலாக கோதைக்கு நல்லற முறைததாங்
 காயவனை யாபுக திரை டடைந்ததும்
 ஆங்கவன றனனோ டணியிழை போக
 ஓங்கிய மணிபல் லவததிடை புறறதும்
 அஃ உறறவ வாகுநா ருயாதவன வடிவாயப
 பொறபொடி வஞ்சியிற பொருந்திய வண்ணமும

எச அணுகலும் - நெருங்குதலும்
 எசு மைந்த - வலி தபிய - வெட்டிய, “வாளிற நப்பிய வல
 வினை யனறே” (மணி ௨௧ ௬௦)
 எஅ தெய்வககிளவி - கந்திறபாவையாகிய தெய்வத்தின் மொழி
 எசு வேந்தன - மாவண்கிளவி
 அஃ வீடு - விடுதல்
 அக நறுமலாக கோதைக்கு - இராசமாதேவிகு நல்லறம் - பொருத்த
 சருமம், இகனை அருளறமென்றுங் கூறுவா
 அஉ ஆபுத்திரன் நாடு - சாவகநாடு
 அக ஆங்கவன றனனோடு - ஆபுத்திரனோடு
 அச புத்தனுடைய பாதபீடிகையினையுடையதாவதின், ‘ஓங்கிய
 மணிபல்வலம்’ என்றா
 அஃ உயாதவனவடிவாய - மணிமேகலை உயாந்த முனிவன் வடிவங்
 கொண்டு, “மையறு சிறப்பிற நெய்வந்த நத, மந்திர மோதியோரா மாகவன
 வடிவாய” (௨௬ ௭௦ - ௭௧) என்று பின் வருதல் காண்க
 அசு வஞ்சி - சேரனுடைய இராசதானி
 (15 - 16) எஎ - அஉ ‘நெடுநிலைக நந்தி னின்ற பாவை, வருவ
 துரைத்து மயக்கொழி யெனறது, மகனறுயா பொருஅ மன்னவன் மாத
 ரைச் சினங்கொண டாங்கோ சிறையிடை யிட்டதும், சிறைவீடு செயத
 விராசமா தேவி, பொறைகொண டிரப்பச லிலங் கொடுத்ததும், தாழ்கழல்
 வேந்தன் சாவக மன்னனாக காயிழை தனனை யந்நறிய வண்ணமும’
 அக ‘நறுமலாககோதை நல்லறம்’ அசு ‘பொறகொடிமுதூர்’, ‘பொற
 ரெடி வஞ்சி’

நவையறு நன்பொரு ஞ்ரைமி னேவெனச்

சமயக கணக்கர் தநதிறங் கேட்டதும்

ஆங்கத தாயரோ டறவணாத தோரது

கூ0 பூங்கொடி கச்சி மாநகா புக்கதும்

புககவள கொண்ட பொய்யுருக் கலோரது

மற்றவா பாதம் வணங்கிய வண்ணமும்

தவததிறம் பூண்டு தருமங் கேட்டுப்

பவததிற மறுகெனப் பாவை நோற்றதும்

கூரு இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்பு

வளங்கெழு கூல வாணிகன சாததன

மாவண டமிழததிற மணிமே கலேதூற

அஎ நவையறு - குற்றமற்ற நன்பொருள் - நல்லதத்துவங்களை

அஅ. சமயகணக்கா - சமயவாதியா, “ சமயக கணக்கா மதிவழி கூருது”, “ மாறுகொண்டறையு மதிநூற கடல்கிளா, சமயக கணக்கா தநதிறங் கடநது ” (கல் ௧௭, கூடு)

அக ஆங்கு - வஞ்சிநகரத்தில் கூ0 கச்சி - காஞ்சிநகரம்

கக பொய்யுரு - முன்னங்கொண்ட முனிவன் வழவு

கஉ அவா - அறவணவழிகளது கூக தருமம் - பெளத்த தருமம்

கடு இளங்கோவேந்தன் - சிலப்பதிகார நூலாசிரியராகிய இளங் கோவழிகள் அருளிக் கேட்பு - அருள்புரிநது கேட்பு, கேட்டருள் வென விசுவாமிதருக கூட்டினும் அமையும்

கக கூலவாணிகன சாததன - கூலவாணிகளுள் சாததன, கூலம் எணவகைதது நெலவு, புலவு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகியென, பதினெண் வகைததெனபா கூததநூலா; “ பதினெண் கூலமு முழுவாககு மிகு ” (மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூல்)

க௭ தமிழ்த்திறம் - தமிழிலக்கணத்தின் பாருபாட்டால் மணி மேகலை துறவு - மணிமேகலைதூறவெனனும் பெயருள்ள இநதூலை, இந தூலுக்கு மணிமேகலைதூறவெனனும் பெயருணமை நீலகேசியுரை முத லியவற்றிற் காணப்படும, ஆயினும் மணிமேகலையெனனும் பெயா இரு வகை வழக்கிலும் மிகுதியாக வழங்குதலபற்றி, அப்பெயரே ஈண்டு எடுத்த தாளப்பட்டது இனி, மணிமேகலை துறவெனபதனை நூற்பெயராகக் கொள்ளாமல் மணிமேகலை யெனப்பவருடைய துறவென்று கொள்ளினும் பொருந்தும்.

(15 - மீ.) அக. ‘தொழுது’ கூ0. ‘காஞ்சிமாநகா’ கூஉ ‘மற்றவன்’ கூ௭, ‘வண்டமிழத்தின் மணிமேகலை திறம்’

வாறைம பாட்டினு ளறியவைத தன்னென்.

*பதிகம் முற்றிற்று

க + அரியேயு ன்னுயாதத வாதியான வண்டின்
புரியேறும் பொது நிழற்கீழ்ப - பொரியோன
அடித்தா மரைமலரை யனபோடுஞ் செனறு
பிடித்தாரா பிறவார பொயநது

உ புகுதபுனறு பூம்பொயநாப பூம்புராரா மாதனிககு
பாயதத மணிமேகலை துறவைச - சாததன
மணிமேகலை

க + ஆறைமபாட்டினுள் - முபாது பாட்டினுள் அறிய - தமிழ்
மகதசார் அறியுமடி என்னென்னும் அசைச சொல்லால் ஆசிரியப்பா
முடிதல் சிறப்புடைத்தென்பா, “ஞகார முதல” (நோல் செய் ஞ
உசு) என்பதற்கு, ‘ஞனநமனியாலவமுள் வென்னும் பதினொரு புள்ளி
யீறறினுள் ஒன்றனை நிறதியாகச செய்யுள் செய்யுள் பொருடடொடாக
வும் சொறறொடாகவும் செய்வது இயைபெனப்படும எ - று, இயை
பெனறதனானே பொருளும் இயைபுது சொல்லும் இயைபுநதுவருமென
பது கருத்து கீத்கலைக் காக்ஞாரத் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும்
கொந்தவேளாற செய்யப்பட்ட தொடாநிலை செய்யுளும் போலவன்,
அவை என்கா ஈற்றான இதனை’ எனப் பேராசிரியரும், ‘ஞ ள என்
னும் பதினொரு புள்ளியுள் ஒன்றனை யீறாகக் கொண்டு செய்யுள்பொருட்
டொடாகச செய்வது இயைபெனப்படும எ - று, இயைபெனறதனானே
பொருளியைதல் பெற்றாரும் பிரந்த மொழியால் அடிநிமிர்ந்த தோல
உயிரீற்றவாயேவரும் எனாவீற்றான இதற்பு பொருள் தொடாநதன்
மணிமேகலையும் உதயணன் கதையும்’ என நச்சினுக்கினியரும் எழுதி
யவை இங்கே அறிதற்பாலன

ரு - கூ ஆ முதார விழாவைறந்தது முதற் பாவைநோற்றது ஈறாக
வுள்ள மணிமேகலை துறவை இளங்கோவேந்தன் கேட்பக கூலவானிகள்
சாததன் ஆறைமபாட்டினுள் அறிய வைத்தனனெனக்

எல்லாவடியும் நோடியாய வந்து முடிதலின், இப்பாட்டு நிலமண
டில் ஆசிரியப்பா

* (15 - 16) ‘பாயிரமுற்றும்’

+ இந்த இரண்டு செய்யுட்களும், இந்த வண்ணமாக மிகிலைப்பட்டி
அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயாவிகள் வீட்டுப் பிரதியில் மட்டும் இருந்தன

மணிமேகலை

முதலாவது

விழாவறைகாதை

[முதலாவது விழாவறைந்தபாட்டு]

உலகந திரியா வோங்குயா விழுச்சோப
பலாபுகழ் மூதூரப பண்புமேப படிஇய
ஓங்குயா மலயத தருந்தவ னுரைப்பத
தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட செமியின்

க - ஈ உலகம் - நனமக்களுடைய ஒழுக்கம் திரியா - வேறு படாத
ஓங்குயா விழுச்சோ - மிகவுமுயானத சீரியபுகழ் திரியாமூதூர, சீரினையுடைய
மூதூரெனக், “உலகம் புகழ்நத வோங்குயா விழுச்சே, ரீலவாய”
(முந்நு கஉச - டி) பலா புகழ் மூதூர - பல தேசத்தாரும கொண்டாடும்
பழமையாகிய நகரம், எனறது காவிரிப் பூம்பட்டினத்தை, பலரும் புகழ்
தலை, “பூம்புகார போற்றுதும் பூம்புகார போற்றுதும்” (சிலப் க க0),
“வாழியரோ புகழா லமைந்த புகார” (சிலப், புகாரக்காண்டத்தி
னிறுதிசெய்யுள்) எனபவற்றாலும் பிறவற்றாலும் உணாக, பலா - பல
சமயத்தாருமாம் மூதூரப பண்பு மேம்படஇய - மூதூரின தன்மைகள் மிகும்
பொருட்டு மலயம் - பொதியினமலை அருந்தவன - அகத்தியன் மேம்ப
டஇய உரைப்பவெனக்

சு. தூங்கு எயில செமியன் - தேவாகடகுப் பகைவராகிய
அசுரர்களுடைய, ஆகாயத்திலே அசைகின்ற மதிலகளை அழிந்த வீர
வீரையை யணிந்த தோளையுடைய சோழன், இவன் சோழருள் ஒருவன்,
இவன் தூங்கெயிலழித்ததனை, “ஒனாை ருடரு துனைருங் கடுந்திறற்,
தூங்கெயி லெறிந்ததின் னுங்கனோ” (புறநா ஈக), “தூங்கெயின்
மூன்றெறிந்த சோழனகா ணமமான, சோழன் புகாரநகரம் பாடேலோ
ரமமான” (சிலப் உக ‘வீங்குநீ’ என்னும் செய்யுள்), “வீங்குதோட
செமியன் சீற்றம் விறல்விசம்பிற், தூங்கு மெயிலுந் தொலைத்தலால்”
(பழ சக) எனபவற்றாலுணாக

(15 - 16) உ ‘மேம்படுதல்’, ‘மேம்படியா’ ஈ ‘ஆங்குயா மலயத
தருந்தவ னுரைப்ப’

டு விண்ணவா தலைவனை வணங்கமுன னின்று

மணணகத தென்றன் வான்பதி தன்னுள்

மேலோர் விழைய விழாகலோ னொடுதத

நாலேழ நாளினு நன்கனி துறைசென

அமர தலைவ னாகது நோநதது

சு கவராக ிகளவியோர் கடவா ராகவின

மெய்ததிறம் வழக்கு நனபொருள வீடுனும்

இததிறத் ததத மியலிற்றிற் சாடும்

சாயக கணக்கருந தந்துறை பொருள

அமயக கணக்கரு மகலா ராகம்

டு விண்ணவா தலைவனை - இநதிரனை

க - டு அருந்தவன உரைபாச செம்பியன வணங்கி யெனக், உரைபா எழிக்கவெனவும் இயையம்

க 'மணணகதது' என்பதுமுதல் சோழன வாததை வான்பதி தன்னுள் - நனருகிய காவிரிப்பூம் படினத்தில

எ விழாகலோர் எடுத்த - விழாவெடுத்தலை மேற்கொண்ட

அ நாலேழநாளினும் - இருபத்தெக்டி நாளினும், 'நாலேழ நாளினும்' என்பா மேலும், ௧ கள்

டு - அ முன்னின்ற உறைகென, உறைகென - உறைகவென்று சோழன வேண்ட

க நோநதது - இநதிரன் உடனப்பட்டது, இது பெயர், விழாவை யென்றபடி

க௦ கடவார் - பிழையார்

கக மெய்ததிறம் - பெயர்மையுணராததுவனவாகிய நூலவகைகள், வழக்கு - உலகியல், நனபொருள் - தத்துவம், வீடு - முதலி, "மெய்ததிறம் வழக்குகள் விளம்புகின்ற, வெத்திறத்தினும்" (உஎ க௦௬ - எ) என்பாமேலும் இப்படியே, "அருமறை விதியு முலகியல் வழக்கும், கருத்துறை பொருளும் விதியுட நினைந்து" (௬௬) என்றார் கல்லிடத்து

கஉ இததிறம் - இவ்வகைகளை

க௩ தம் துறைபொருள் - தம்முடைய வழியிற் கைதோந்த

க௪ அமயக கணக்கரும் - காலங்களை எண்ணிச் சொல்வோராகிய சோதிடரும், கணக்கென்பது கணக்கென்னும் வடமொழிச் சிதைவு அகலாராகி - இநகரை விட்டி நீங்காராகி

(௩ - ௩) கக 'திறமவிளக்கும்' க௪ 'கவையக கணக்கருவ கல்லென பேருக'

கடு கரந்தரு வெயதிய கடவு ளானரும

பாநதொருங் கீண்டிய பாடை மாககளும

ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும

வந்தொருங்கு குழீஇ வானபதி தனனுட

கொடிதேதோக தாணைக் சொற்றவன் றுயரம்

உ0 விடுதத பூதம் விழாக்கோண மறபயின

கடு கரந்தரு எயதிய கடவுள்ளரும - மக்கள் கணகள் காண்ப பொருவென்று தமது மிக்க ஒளியையுடைய தெய்வ யாக்கையை மறைத்து அக்கண்கள் பொறுத்குமளவினவாகிய உருவங்களை நீருமித் துக்கொண்ட தேவரும் இதனை, “அந்தரத துளளோ ரறியா மர பின, வந்து காணகுறாஉம வானவன விழவும்” (சிலப் ௬ எஉ - ௬), “அவளுக்குப், புவந்த வுண்கண பொறுக்கென்று மேவித்தன, மூவா விளநலவ காட்டி” (சிலப் ௬ ௩௩ - ௩) என வருவனவற்றாலும் அவற் றின் உரையாலும் உணராக

கக ஒருங்கு ஈண்டிய - ஒன்றுபடத்திரண்ட பாடை மாககள் - மொழி வேறுபட்ட மாககள், இவர்கள், மாககலந்தருள் செல்வப் பொருட்டால் வந்த பாதேசிகள், இவரை, “புலம்பெயா மாககள்” (சிலப் ௩: ௧௧), “மொழிபெயா தேதத்தோ” (சிலப் ௬ ௧௪௩) என வுங் கூறுவா

கௌ ஐம்பெருங்குழ - அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாபதியர், துது வா, சாரணரென்னுயிவர்கள், எண்பேராயம் - காணத்தியலவா முதலி யோர், இவ்விவரத்தை, “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தவாக் தொழிறறுதுவா சாரண ரென்றிவா, பாரத்தியாக் கைம்பெருங்கு குழுவெ ன்பபடுமே”, “காணத்தியலவா கரும் விசிகள், கனகசு சுற்றற் கடை காப்பாளர், நகர மாந்தர் ஈளிப்படைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மற்றவர், இனைய ரெண்பே ராய மென்ப” (கீராகரம்) என்பனவற்றாலுணராக, “ஐம் பெருங்கு குழுவு மெண்பே ராயமும” (சிலப் ௩ ௩௩௪, பெருங் ௨ ௩ ௪)

கௌ ஒருங்கு குழீஇ - ஒன்றுபடக்கூடி ‘வானபதிதனனுள்’ என் றது முதலியன சமயக்கணக்காக முதலியோர் வாரத்தை

கக கொற்றவன் - முசுருந்தன் துயரம் - அவனுடைய சண் ணும மனமும் இருளும் வண்ணம் அசுரா வீட்ட தாடதாத்திரத்தால் அவ னுக்குளதாகிய துன்பம் துயரம் - துயரத்தை

உ0 விடுதத பூதம் - முசுருந்தனுக்கு ஒரு மாந்தர் முபதேசித்து அவ விருளைப் போக்கிய, படடினப்பாக்கம் மருவூரப்பாக்கம் இரண்டற்கும் இடையேபுள்ள நாளங்ாடி யிடத்துப் பூதம், “வெற்றிவேன மனன்ற குற்றதை யொழிக்கென ..பீடிகை” (சிலப் ௩ ௩௩ - ௪), “கடு வீசையவுணா இடனுங் காண்கும” (சிலப் ௬ ௪ - ௬) என்பவற் றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணராக விழாக்கோள் - விழாவெடுத்தல்

(15 - 16) கடு ‘கரந்தருவெயதிய’ கௌ ‘குழீஇய’ கக ‘துயற்ற’, ‘துயறிற்’ உ0 மறைப்பின

மடித்த செவ்வாய் வல்லெயி நிலங்க
இடிகஞான் முழக்கத திடுமபை செய்திடும்
தொடுத்த பாசத்துத தொல்பதி நரகரைப்
புடைத்துணும் பூதமும் பொருந்தா தாயிடு
உரு மாயிரு ஞாலத தரசுதலை யீண்டும்
ஆயிரங் கண்ணேனை விழாக்கால் கொள்கென
வரசிரக கோட்டத்து மணங்கெழு முரசம்
கச்சை யாணைப் பிடாததலை யேற்றி
ஏற்றிரி போரத்த விடியுறு முழக்கிற்

உக வல்லெயிறு - வலிய பல

உஉ முழக்கத்து - முழக்கத்தோடு இடுமபை - துன்பம்

உ௦ - உஉ மறப்பின, பூதம் இடுமபை செய்திடு மெனக்

உ௩ - ச தொடுத்த - கடடிய நாகா - தம்மைப் பிறா நம்புவதற்
குத் தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவத்திற கிழக்கானவற்றின்கண்
ஒழுமும் பொயவேடத்தார முதலிய அறுவகையோர் புடைத்து -
அறைந்து. பூதம் - மேற்கூறிய பொய வேடத்தார முதலிய அறுவகைத்
தன பாசங் கடடிவர அவரை அறைந்துண்ணும் சதுக்கப்பூதம், இதனை,
“மாதிய ரெவ்வமொடு மீனையகம் புகாஅள் சேயிழை யாற்றலும்”
(மணி உஉ சக - ஐச), “தவமறைந தொழுகுந தன்மையி லாளா, அவ
மறைந தொழுகு மலவைப் பெண்டிர், அறைபோ கமைச்சா பிறாமனை நயப்
போ, பொயக்கரி யாளா புறங்கூற றுளரென, கைக்கொள பாசத்துக்
கைப்படு வோரெனக், காத நான்கும் கடுங்குர வெடுப்பிப், பூதம் புடைத்
துணும் பூத சதுக்கமும்”, “பத்தினி யொருத்தி உயிரமுன்புடை
ப்ப” (கீலப் ௫ கஉஅ - கூச, கடு. எசு - அசு) எனப்பவற்றாலுணாக

உ௫ மாயிருஞாலம் - மிகப் பெரிய பூமி. ஈண்டும் - கூடும்

உ௬ ஆயிரங்கண்ணேனை - இரத்திரன் காலகொள்கென - தொடங்
குக்கவென்று சொல்ல, “காலகோள் விழவின கடைநிலை சாற்றி” (கீலப்
௫. கசச)

உ௭ வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதம் நிற்குங்கோயில், கீலப்
ச கஉ மணங்கெழுமுரசம் - விழாமுரசு

உஅ கச்சை - கீழ்வயிற்றிற் கடடும் கச்சை பிடர்த்தலை - பிடரிடம்

உ௭ - அ மு “வச்சிரக கோட்டத்து மணங்கெழு முரசம், கச்சை
யாணைப்பிடாததலை யேற்றி” (கீலப் ௫. கசக-உ)

உ௯ - கூ ஏற்றிரிபோரத்தமுரசு - வென்ற ஏற்றினது உரியைப்
போரத்தின முரசு, இக்கருத்தினைப் பின் வருவனவற்றாலுணாக “நல்லேற
றுரிவை தைஇய முரசம்” (அகநா ௩௩௪), “ஏறிரண்டன் மடுத்த,
வென்றதன் பச்சை சீவாது போரத்த, .. முரசம்” (புறநா உஅஅ),

(15 - மீ) உக ‘வல்லெயிறுமப’ உ௭ ‘மன்கெழு’, ‘மணமுழா
வாங்க’ உ௯. ‘இடியருமுழக்கின’

௩௦ கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதி வேட்கை
முரசுகடி ப பிகுஉ முதுக்குடி ப பிறந்தோன்
திருவிழை மூதா வாழ்வென றெத்தி
வாணமும மாரி பொழிக மன்னவன்
கோணிலை திரியாக கோலோ னுதுக
௩௫ தீவகர சாந்தி செயதரு நன்னாள்

“எற்றுரி முரசு நாண் வெறிதிரை” (கீவக உகசஉ), “சாற்றிடிக் கொண்ட வேற்றுரி முரசம்” (பெருங். க ௩௮ ௧௦௦), “எற்றுரி முரசினிறைவரை மூதாருகு” (பெருங். க ௪௩ ௧௪௫) இடியுறு முழக்கின் முரசு-இடியினது முழக்கம்போலும் முழக்கினையுடைய முரசு உறு உவமவுருபு, “தோன்ற றொதெய்வந் துணையாய்ததுயா தீர்த்தவாறும்” (கீவக ௧௦) கூற்றுக்கண் விளிக்கும் முரசு-கூற்றை அழைக்கு முரசு, கண் அசைநிலையுமாம், “மீனக ணற்றதன சுனையே” (புறநா ௧௦௬) குருதிவேட்கை முரசு - குருதிப் பலி கொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய முரசு, “குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்” (புறநா. ௧௦௦) கடிப்பு - முரசுக்குங் குறுக்கடி இகூஉம் - அறை யும், புறநா ௧௫௮

௩௨ திருவிழை மூதா (மணி ௩ ௩௪) வாழ்க்கென்று - வாழ்க வென்று

௩௩ ‘வானமுமமாரி’ முதலியன முரசுநாமவோன கூற்று வானம் - மேகம் மாரி - மழை

௩௪ கோளநிலை திரியாக கோலேன ஆகுந - கோள்கள் நிறகு ம ரிலை குலையாமெகக்கு காரணமாகிய செங்கோலையுடையோனாகுந, “கோளநிலை திரிந்திடிந் கோணிலை திரியும்” (எ ௮) என இந்நூலுள்ளும், “கோணிலை திரிந்து அரசுகோல கோம னென்றான்” (உருி) எனக் கீவகசிந்தாமணிபுள்ளும் வருதல் காண்க

௩௫ தீவகச்சாந்தி - தீபச்சாந்தி; என்றது இந்நிரலிழாவை, சம புத்தீவக காவற்றெய்வம், முற்காலத்து இத்தீவினுள்ளாககு அசுரரால் வரும் தீவகைப் பரிகரித்தறப்பொருட்டு இந்நிரலுக்குச் செயதமையால் இவ்விழா இப்பெயர் பெற்றது, “நாவ லோங்கிய மாபெருந தீவினுட காவற நெய்வதந் தேவாகோற கெடுத்த, தீவகச்சாந்தி” (மணி ௨ ௧ - ௩), இனி, நகரத்திற்கு உள்ளவாகுந தீவகுக்கைப் பரிகரித்தற பொருட் டிசு செய்யப்படும இவ்விழா, தீவிற்குச் செய்வதனோடொககு மெனபது பற்றித் தீவகச்சாந்தி யெனப்பட்டதெனினுமமையும், இவ்வூரம்பலத்தை, “உலகவறவி” (எ ௩௩, ௧௭. ௭௮, ௮௬) என இந்நூலுள்ளும், இவ்வூர வாயிலை, “உலகவிடைகழி” (௧௦ ௨௭) எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும், இவ்வூரசாணை, “உலகமன்னவன்” (௩ ௪௬) என இந்நூலுள்ளும் கூறியிருத்தல் காண்க

(15 - ம்) ௩௧ ‘கடிப்பிலேம்’ ௩௩. ‘வானமும மாரியும்’ ௩௫ ‘தீப சாந்தி’, ‘தீவகச்சாந்தி’

ஆயிரங் கண்ணோன் றன்னோ டாங்குள
நாலவேறு தேவரு நலததகு சிறப்பிற
பாலவேறு தேவரு மிப்பதிப படாநது
மனனன் கரிகால வளவனீங் கியநாள

ச௦ இநநகா போலவதோ ரியலபின தாகிப
பொன்னகா வறிதாப போதுவ ரென்பது
தொன்னிலை புணாநதோர துணிபொரு ளாதலிற்
ரோரண விதியுந தோமறு கோடடியும
பூரண குமபமும பொலம்பா லிகைகளும்
ச௩ பாவை விளகும் பல்வுடன் பரபுமின்
காயககுலைக் கமுதும் வாழையும வஞ்சியும
பூக்கொடி வலலியுங் கரும்பு நடுமின்

க௭. நால்வேறு தேவா-முப்பத்து மூவா ; அவா வசககன எண்மரும்,
திவாகரா பன்னிருவரும், உருத்திரா பதினொருவரும், மருத்துவா
இருவரும், முநு 167

க௮ பாலவேறு தேவா - பதினெண் கணங்கள், பால - பகுதி
படாநது - நினைந்து

க௯ கரிகால வளவன - புகாரையாண்ட ஒரு சோழன் நீங்கிய
நாள - பகைவரை வெல்ல வடதிசையை நோக்கி அவன போன நாளில்,
“ இருநில மருங்கின . . . புண்ணியத் திசைமுகம் போகிய வநநாள ”
(தி. அக - கூச) என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

சக பொன்னகா - தேவலோகம் வறிதா - வறுமையையுடையதாக ;
தேவா பலரும் விழாக்காண இநநகாக்கு வந்துவிடுதல்பற்றி, இவவாறு
கூறப்பட்டது

ச௦ - சக ஆகி வறிதாவென்க.

ச௧. கோட்டி - சபை, கோயிலவாயிலென்பா சிலப்பதிகார அரும்
பதவுரையாசிரியர், கூ௦ கூஉ

ச௨ பொலம் பாலிகை - பொறபாலிகை

ச௩. பாவை விளகரு - பிரதிமை விளகரு, “ பாவை விளகருப்பசும்
பொற்படாகை ” (சிலப் தி. க௩ச) உடன் பரபுமின் - ஒருங்கு பரபுமின்

ச௪. வஞ்சி - மரவிசேடம், கொடியிசேடமுமாம், வஞ்சினகரத்தை,
“ பொற்கொடிப் பெயாப்பழைம பொன்னகா ” (உசு : கூஉ) என்று பின்பு
கூறுதல் காண்க

ச௫. பூக்கொழுவல்லி யென்றா, துகிற்கொடியை மாறறுதற்கு,
“ கதலிகைக் கொடியுங் காழன்று விலோதமும் ” (மணி. க. துஉ)

(தி - ம்) க௮. ‘ இப்பதியடாநது ’ ச௨. ‘ சொன்னிலை ’ ச௧ ‘ தோட்
டியும் ’ ச௪ ‘ வாழைக்கதலியும் வஞ்சியும் ’ ச௫. ‘ கரும்பொடு நடுமின் ’

பத்தி வேதிகைப் பசுமபொற றுணதது

முத்துத தாம முறையொடு நாறறுமின்

௫௦ விழவுமலி முதுர் வீதியு மன்றமும்

பழமணன் மாறறுமின் புதுமணற் பரப்பமின்

கதலிகைக் கொடியுங் சாமூன்று விலோதமும்

மதலை மாடமும் வாயிலுஞ் சோததுமின்

நுதல்விழி நாட்டத திறையோன் முதலாப

௫௫ பதிவாழ் சதுக்கத்துத தெய்வம் ருக

வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை

ஆறறி மாரி னறிநதோர செய்புமின்

தணமணற பநதருந தாழ்தருந பொதியிலும்

புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர பொருநதுமின்

சஅ பத்தி - வரிசை வேதிகை - திணை தூணம் - தூண

சக தாமம் - மரலை

௫௦ மனமம் - ஊரகரு நடுவாய எல்லாருமிருக்கும் மரத்தினடி ,
“மன்றமும் பொதியிலும்” (முந் ௨௨௬.)

௫௨ கதலிகைக்கொடியும் காமூன்று விலோதமுமென்பன துகிற்
கொடி விசேடங்கள் , காழ் - காமபு

௫௩ மதலை - கொடுங்கை , பறறுக்கோடுமாம

௫௪. நுதல்விழி நாட்டததிறையோன் - இறைவி கணபுதைத்த
பொழுது நெற்றியிற புறப்பட விட்ட கண்ணையுடைய தலைவன் , என்றது
சிவபெருமானை , விழிநாட்டம். வினைத்தொகை இனி, நுதலில் இமையா
நாட்டமென்றமாம் , “நுதல்விழி நாட்டததிறையோன் கோயிலும்” (சிலி. ௧௪ எ)

௫௫ சதுக்கத்துத தெய்வம் - சதுக்கப் பூதம் , என்றது , முன்னாக
கூறிய அறுவகை நாகரைப் புடைத்ததுணனும பூதத்தை ; சதுக்கம் - நாற
றெருக்கடுமிடம்

௫௬ செய்வினை - செய்வினையை

௫௭ ஆறறிமாரினறிநதோர - நிருத்தம் முதலிய ஆறங்கங்களையும்
உணர்ந்த முறையையுடைய அநதனா , “ஆறறியநதனார்கு” (கலி கட
வுள்) , ஆறு - வழியுமாம் அறிநதோர முன்னிலைப்பெயர்

௫௮ பொதியில் - அம்பலம் ௫௯ புண்ணிய நல்லுரை - தரும
பதம்

(பி - ம்) சக ‘முத்தத்தாம முகையொடு’ ௫௧ ‘பழமணற்பாற்று
மின்’ ௫௨ ‘கதலிக்கொடியும்’ ௫௫ ‘சதுக்கத்தெய்வம்’ ௫௮, ‘தணமணப்
பநதா’ ௫௯ ‘அறிநதோர பொருநதுமின்’

- க௦ ஒட்டிய சமயத துறுபொருள வாதிக்க
பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்
பற்றா மாகக் டமமுட னுயினும
செற்றமுங் கலாமுஞ் செய்யா தகலுமின்
வெண்மணற் குன்றமும விரியுஞ் சோலையும
- க௧ தண்மணற் துருத்தியுந் தாழ்ப்புந் துறைகளும்
தேவரு மக்களு மொத்துடன் நிரிதரும்
நாலேழ் நாளினு நனகறிந் தீரென
ஒளிறுவாண் மறவருந் தேரு மாவும்
களிற்றுஞ் சூழ்தாக கணமுர சியம்பிப
- எ௦ பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரர்கென வாழ்த்தி

க௦ ஒட்டிய - சபதஞ்செய்த பொருள் - தத்துவம்

க௧ பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம், ஒலக்கமண்டபமென்றும் கூறுவா, “பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை” (திருவா சதகம் ௪௯), “பகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண்டபமும” (சிலப் ௫. ௧௦௨), “பன்னருங் கலைதெரி பட்டி மண்டபம்” (கம்ப நகர ௬௨) பாங்கு - உரிய இடம்

க௨ பற்றாமாகள் - பகைவா

க௩ செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழும்கோபம், “செற்ற நீக சிய மனத்தினா” (முருகு ௬௨) கலாம் - போர், “புலாறகளுஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்” (புறநா ௬௬)

க௪ துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை தாழ்ப்புந் துறைகள் - ஆழ்ந்த பொலிவினையுடைய நீர்த்துறைகள்

க௫ ஒளிறுவாள் - வளவருமவாள், “ஒளிறுவாண் மனனா” (புறநா ௧௭௭) மறவா - வீரா

க௬ கணமுரசு - முகத்தையுடைய முரசம், “கடிப்பிகு கணமுரசம்” (நாலடி ௧௦௦), முரசின முகத்தைக் கண்ணென்றல மரபு

எ௦ பகை - உட்பகை

எ௧ மழையும் செல்வமும சுரக்கவென்று வாழ்த்தி

எ௨ - எக மு “பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வளனுஞ் சுரர்கென வாழ்த்தி” (சிலப், ௫ ௭௨ - ௭)

(௩ - ௩) க௦. ‘ஒட்டிய துறுபொரு ளுணர்ந்த வாதிக்கள்’ க௫ ‘வெளிறு வாண்மன்னரும்’ க௬ ‘இயம்ப’

அணிவிழா வறைநதன னகநகா மருங்கென

க—விழாவறை காதை முற்றிற்று

எஉ அகநகா - உளநகா, எனறது பட்டினப்பாக்கத்தை

க - எஉ அருந்தவன உரைப்பச செமபியன விண்ணவா தலைவனை நாலேழ்நாளினும வான்பதிதன்னுள் உறைகென அவனோரத்தைக் கேள்வியோரா கடவாராதலின, சமயக்கணக்கா முதலியோரா குழீஇ 'மறப்பின இடுமபை செயதிடும, பொருநதாதாயிடும, காலகொள்க' என, முதுக்குடிப் பிறந்தோன முரசத்தை ஏற்றி இயம்பி ஏததிச சுரக்கென வாழ்த்திப் பொழிக, ஆகுக, நனகறிநதீ, துணிபொருளாதலின நாலேழ் நாளினும பாப்புமின, நடுமின, நாற்றுமின, மாற்றுமின, பாப்புமின, சோததுமின, செய்யுமின, பொருநதுமின, ஏறுமின, அகலுமின என அகநகாமருங்கு விழாவை அறைநதன்னெனக

(15 - ம்) எஉ 'அகனமா மருங்கென'

இரண்டாவது

ஊரலருரைத்த காதை

[இரண்டாவது ஊரலருரைத்தபாட்டு]

நாவ லோங்கிய மாபெருந தீவினுட
சாவற றெயவதந தேவா கொற கெடுதத,
தீவகச சாநதி செயதரு நன்னுள
மணிமே சுலையொடு மாதவி வாராத
நு தணிபாத துணபந தலைதலை மேல்வரச
சிகதிரா பதிதான செல்லலுற நிரங்கித
தத்தரி நெடுங்கட டன்மக டோழி

க நாவலோங்கிய மாபெருநதீவு - சமபுததீவு, இது மகாதவீபம் நான்கனுள ஒன்றாதலின மாபெருநதீவெனப்பட்டது, இக்கருத்து, "நாவ வகை மரபின மாபெருந தீவும" (மணி க: ௧௬௮) என்பதனால் விளங்கும்

க நான - நாளில மு. "தீவகச சாநதி செயதரு நநநான" (மணி க. ௧௮௮.)

(15 - ம்) க. 'தீபசாநதி செயதரு மநநான' ச 'மாதவிபாரா'

வயந்த மாலையை வருகெனக் கூடிய
பயங்கெழு மாநக ரலரெழு துறையென
க0 வயந்த மாலையு மாதவி துறவிக
கயாநதுமெய வாடிய வழிவின ளாதலின்
மணிமே கலையொடு மாதவி யிருநத
அணிமலா மண்டபத் தகவயிற செலீஇ
ஆடிய சாய லாபிழை மடநதை
கரு வாடிய மேனி கண்டுளம வருந்திப்
பொன்னே ரணையாய புருநதது கேளாய்
உன்னோ டிவலு நுறறதொன றுணடுகொல
வேத்தியல பொதுவிய லென்றிரு திறத்தாக
கூத்தும் பாட்டுந் தூககுந துணிவும

அ கூடிய - அழைத்து

க பயம் - பிரயோசனம் அலா - பலரறிய நிகழ்த்தும பழிமொழி
உரையென - அலரை மாதவிகுசு சொல்லென்று சித்திராபதி சொல்ல

க0 துறவிகு - துறவுக்கு

கக அயாந்து - மனநதளாந்து அழிவினள - வருத்தமுடையாள்

கக. மலாமண்டபம் - பூததொடுக்கும் மண்டபம். அகவயிறசெலீஇ -
உள்ளிடத்தே சென்று.

கச சாயல் - மெனமை மடந்தை - மாதவியினது.

கடு வாடியமேனி - தவத்தால வாடிய மேனியை.

கக பொன - திருமகள் , 'பொன்னேரணையாய' எனபது முதலி
யன வயந்தமலை கூற்று புருநதது - சம்பவித்ததை.

கஎ உறறதொன றுணடுகொல-உறறதாகிய பகைமை ஒன்றுண்டோ.

கஅ வேத்தியல் - அரசாக்கு ஆடுங் கூத்தது , பொதுவியல் - எல்லாந
கும் ஒப்ப ஆடுங் கூத்தது , திறம் - வகை , "வேத்தியல் பொதுவியல்
யிரு திறத்தது , மாதவிகை யறிநது மயங்கா மரபி, னாடலும்" (சீலப் ௧௪
௧௪அ - ௫௦.)

கக பாட்டு - இசை. தூக்கு - தாளங்களின் வழியே வரும் செந
தூக்கு முதலிய ஏழு தூக்குகள் , "ஒருசீர் செநதாக இருசீர் மதலை, முச
சீர் துணிவு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவபபே யறுசீர் கழாலே, யெழுசீர்
நெடுநதாக கெனமனா புலவர்" எனபதனுண்ணீர்க. துணிவு - தாளவறுதி.

(பி - ி.) அ. 'வசந்த' க. 'அகன்கெழு மன்னக ரலர்படுத்துரை
யென' க0. 'துறவிறகு' கஎ. 'நினனோ டிவ்வூர் நின்றதொனறுண்டு
கொல்'

உ௦ பண்ணியாழ்க் கரணமும பாடைப பாடலும

தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்த்திங் குழலும

கந்தாசக் கருத்து மடைநூற் செய்தியும

சுந்தாச சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும

பாயற் பாளரியும பருவத் தொழுக்கமும

உ௧ காயக கரணமுங் கண்ணிய துணாதலும

கட்டுரை வகையுங் கரந்தறை கணக்கும்

வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலும

கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோப்பும

காலக கணிதமுங் கில்களின் றுணிவும

உ௦ யாழககரணம் - யாழகருரிய செய்கை. பாடைப பாடல் - அக் நாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும் உரிய உருக்கள்

உக கருவி - வாசசியம் குழல் - புல்லாங்குழல்

உஉ கந்தாகம் - பந்து மடைநூல் - பாகசாததிரம்

உஈ சுந்தாசசுண்ணம் - நிறத்தையுடைய வாசனைப்பொடி, “சுந்தாச சுண்ணத்தது” (சிலப். ௫ கடுகி)

உச. பாயற்பாளரி - பாயலிடம். பருவத்தொழுக்கம் - காலங்கட்கேற்ப ஒழுகும் ஒழுகம், பருவம் - இருது

உடு காயககரணம் - காயத்தாற் செய்யப்படும் அறுபத்து நான்கு வகைச் செய்கை கண்ணியதுணாதல் - பிறா கருதியதை அறிந்து கொள்ளுதல்

உஈ கட்டுரைவகை - தொடுத்துக்கூறும் சொல்வன்மை கரந்து உறை கணக்கு - மறைந்துறையும்வகை, “அடிசில் வினையும் யாழினறுறையும், கடிமலாச சிப்பமுங் கரந்துறை கணக்கும், வட்டிகை வரைபடும் வாக்கின் விகற்பமும், கற்றவை யெல்லாங் காட்டுமி னமக்கென” (பெருங் க. ௩௪. ககக - க)

உஎ வட்டிகை - எழுதுகோல், “வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவை” என்பா பின்னும், ௪. ௫எ.

உஅ. கோலம் - அவ்வககாலங்கட் கேற்பக் கொள்ளும் ஒப்பனை, “இரவிற்கோ, கோலங் கொடியிடையா தாங்கொள்ள” (சிலப். ௩. ௩ - ௪) கோப்பு - கோத்தல்

உஈ காலககணிதம் - சோதிடம், “ஆயுள் வேதருங் காலக கணிதரும்” (சிலப். ௫: ௪௪) கில்கள் - பாதையாகருரியவென்று தூல்களிற் கூறப்பட்ட யாழ்வாசியை முதலிய அறுபத்துநான்கினுள் இப்பாட்டில்

(15 - ௩) உ௦. ‘பண்ணியாழ்க்கானமும’, ‘பண்ணியாழ்த்தானமும’

உக. ‘தாழ்ந்திருமுலும’ உடு. ‘கண்ணியதுரைத்தலும’ உஈ. ‘கரந்தரை கணக்கும்’ உஅ. ‘கோவையுங் கோப்பும்’

௩௦ நாடக மகளிராகு நன்கனம் வகுத்த
ஒவியச செநநூ லுரைநூற் கிடககையும
கற்றுததுறை போகிய பொற்றொடி நங்கை
நற்றவம் புரிந்தது நாணுடைத தென்றே
அலகின் மூதூ ரானறவ ரல்லது

௩௫ பலாதொகு புரைகுகும் பண்பில வாயமொழி
நயம்பா டிலலை நாணுடைத தென்ற
வயந்த மாலேக்கு மாதவி புரைகுகும்
காதல னுற்ற கடுந்தயா கேட்டுப்
போதல செய்யா வுயிரொடு நினறே

௪௦ பொற்கொடி மூதூரப் பொருளுரை விழந்த

முன்னும் பின்னும் கூறுதொழிந்த கலைகள் , பாதையாகருரிய கலைகள் அறுபத்து நான்கென்பதைப் பின்வருவனற்றலுணாக . “ யாழமுதலாக வறுபத தொருநான, கேரிள மகளிரக கியறகையென நெண்ணிக, கலையுற வகுத்த காமக கேளவி ” (பெருங் ௧ ௩௫ ௮௪ - ௯) , “ கலைவலார் நெரு சிற் காமமே போன்றம் ” (சிலங் ௨௧௦௭) , “ பண்ணுவகிலையும் பழித்த தீஞ்சொ, வெண்ணெண கலையோ ரிருபெரு வீதியும் ” (சிலப் ௧௪ ௧௬௪ - ௭) , “ எண்ணுனை கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற மடநதையா ” (சிலப் ௨௨ ௧௬௮ - ௯)

௩௦ நன்கனம்வகுத்த - நன்குக வகுக்கப்பட்ட , “ நாணமு முடையு நன்குன நீத்து ” (௩ ௮௮) எனவும், “ நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி ” (௧௩ ௨௪) எனவும், “ நாததொலை வினறி நன்கன மறிந்தபின் ” (௧௩ ௨௬) எனவும் நன்கனமென்பது இப்பொருள்பட்டு இநநூ லுள்ளே பயின்றுவருதல காண்க

௩௧ ஒவியச்செநநூல - ஒவியநூல , இப்பெயருள்ள நூல ஒன்றுண டென்பது, “ ஒவியநூலுள் நிறறல இருத்தல கிடத்தல இயங்குதவென்னும் இவற்றின் விகற்பங்கள் பலவுள் ” (சிலப் ௮ ௨௩ - ௬, அடியார்) என்பதன லறியலாகும்

௩௨ துறைபோகிய - கற்றவைகளிற கைதோந்த

௩௨ - ௫ நற்றவம்புரிந்தது நாணுடைததென்று பலா கூடி உரைக்கும் வாயமொழிபென்க

௩௬ நயம்பாடிலை - அழகுண்டாதலிலலை

௩௮ காதலன் - கோவலன் கடுந்தயா - மிக்க தயா, என்றது கொலை யுண்டதை, “ கணவற குற்ற கடுந்தயா ” (௨ ௫௦) , “ காதலனுற்ற கடுந்தயா ” (௨. ௬௬) என்பா பின்னும், “ கண்டா எவனறனைக காணக் கடுந்தயரம் ” (சிலப் ௧௬ ௩௮)

௪௦ பொருளுரை - புகழரை

(௮ - ௩) ௩௪ ‘ அலகைமூதூ’ ௩௬ ‘ நலம்பாடிலை’ ௩௬. ‘ போதல் செல்லாவுயிரோனறே’

நறறொடி நங்காய் நாணுத் துறந்தென்
சாதல நிறப்பிற் கணையெரி பொத்தி
ஊதுலை குருகி னுயிரத்தகத தடங்கா
தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயின்

சுரு நன்னார்ப பொய்சையி னளியெரி புதுவா

சக நங்காயென்றது வயநதமாலையை

௩௮ - சக கேட்டு நின்று இழநது துறந்தேனென்க

ச௨ கணையெரி - மிககநெருப்பு, “கணையெரி யுறிய மருங்கும” (புறநா. ௨௩) பொத்தி - மூட்டி, “கானவா பொத்திய நெடுவீதி விளக கத்து” (புறநா. ௨௪௭)

ச௩ ஊதுலை குருகின உயிர்த்து - உலையினுதும் துருத்திமுககைப் போலவே அழுவெழவுயிர்த்து, “காதலாப் பிரிந்த நோயோ மிளங்கனன, ஊதுலை குருகி னுயிரத்தன ரொடுங்கி” (சிலப். ௪. ௫௮ - ௬), “காதலற கெடுத்த நோயோ மிளங்கனன, ஊதுலை குருகி னுயிரத்தனன்” (சிலப். ௨௨ கடுக - ௨)

ச௪ இன்னுயிரீவா - இனியஉயிரைக் கொடுப்பாரா, எனறது, காதல நிறந்தமை கேட்டபொழுதே இறப்பொன்றபடி, பாண்டியன் நெடுஞ்சேழிய னிறப்ப அவன் மனைவியாகிய பெருங்கோப்பெண்கும உடனே இறந்த சரித்திரம் இங்கே அறியத்தக்கது, அதுவருமாறு. “அரிமானேந்திய வமளி மிசை யிருந்த, திருவீழ் மாப்பிற நென்னா கோமான, நயங்கிணைக் கோதை தன்றுயா பொறுஅன மயங்கினன கொல்லென மலாடி வருடித், தலைத்தா ணெடுமொழி தனசெவி கேளாள, கலகங் கொள்ளாள கடுந்தயா பெறு அள, பன்னவன் செலவுழிச செலக யானெனத், தன்னுயிர கொண்டவ னுயிரதே டின்னப்போற, பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன மாயந தனன்” (சிலப். ௨௫. ௭௮ - ௮௬), இவ்வாறிறத்தலை மூதானந்தமெனபா, “கயலோ கண்ணி கணவனெடு முடிய, வியனெறிச செலவோ வியநது ரைத் தனறு”, “ஒருயி ராக வுணாகவுடன கலந்தோக, கீருயி ரெனப் பரிடைதெரியா - போரிட, விடனேநதம் வேலோ நகும வெளவீளய னூட்டு, முடனே யுலந்த துயிர” (பு - வெ. ௨௬௨)

ச௨ - ௫ நளியெரி - செறிந்தநெடுப்பு, “நனமா னளிய நறுநதண சாரல” (புறநா. ௧௫௦) காதலிரிறப்பிற் பொய்கையிற புகுவதுபோலச் செறிந்த நெருப்பிற் புகுவா பத்தினிப்பெண்டி, “பெருந்தோட் கணவன் மாயநதென் வருமபற, வளளித் துழிழ்ந்த தாமரை, நள்ளிரும பொய்கையுந தீயுமோ ரறறே” (புறநா. ௨௪௬), கணவரை யிழந்த பத்தினிப்பெண் டிக்குப் பொய்கையுந தீயும் ஒரு தன்மையின் வென்றபடி.

ச௪ - ௫ பின்வரும் வாககியத்தில இவ்வடிகளின் கருத்து அமைந திருத்தல கணக “காதலன் வீயக கடுந்தய ரெய்திப், போதல் செய்யா வுயிரொடு புலநது, நளியிரும பொய்கையொடு போல, முளியெரி புகுஉ முதுககுடிப் பிறந்த, பத்தினிப் பெண்டி” (முணி ௧௮. ௧௧ - ௫)

(பு - ி) ௪௫ ‘பொய்கையினி னியெ’

நளியெரி புகா அ ராயி னன்பரோ
 டேனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்
 பத்தினிப பெண்டிர் பரப்புநீர் ஞாலத
 தத்திறத தாளு மல்லெனம் மாயிழை
 ௫௦ கணவற குற்ற கடுநதுயா பொழுஅள
 மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம புதைப்பக
 கணணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை
 திண்ணிதிற நிருக்த தீயழற் பொத்திக
 காவலன் பேரூர் கணையெரி மூட்டிய
 ௫௫ மாபெரும் பத்தினி மகணமணி மேகலை
 அருந்தவப படுத்த லல்ல தீயாவதும்
 திருந்தாச செய்கைத தீததொழிற படாஅள்

சஎ நோற்றுடம் படுவர் - கைமமை நோனபை நோற்று உடம்பை வருத்தவார் கைமமைநோனபு இன்னதெனபதை பின்வரும் மேற கோள்களாலுணாக. “வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய தட்ட, வேளை வெந்தை வலசி யாகப, பரற்பெய பள்ளிப பாயினது வதியு, முயவற பெண்டிர் ” (புறநா. உசசு), “இன்புறு உதங்கணவ ரிடரெரி யகமூழகத, துன்புறு வனநோற்றுத துயருறு மகளிரைப்போல ” (சிலப் ௧௮ ௧௪ - ௫).

சஅ பரப்புநீர் - கடல

சக ஆயிழை - கணணகி

௫௧. சிறுபுறம் - பிடா, “செயத்தரு கோவையிற் சிறுபுற மறைத்த ” (சிலப் ௬ ௧௦௨) புதைப்ப - மறைப்ப கூந்தல் அவிழ்ந்து கிடப்ப வென்றபடி.

௫௨ - ௬ முலைதிருகி - இடமுலையை வலகணையாற்றிநிருகி, “இட முலை கையாற நிருகி ” (சிலப் ௨௧ ௪௬) அழற்பொத்தி - அழலை மூட்டி

௫௪ காவலன் பேரூர் - பாண்டியனது பெரிய ஊராகிய மதுரையை

௫௫ மாபெரும்பத்தினி - கணணகி,

௫௬ அருந்தவப்படுத்தலல்லது - செய்தற்கரிய தவவழியிற சோத தலையன்றி யாவதும் - சிறிதும்

௫௭. திருந்தாசசெய்கை தீததொழில் - பரத்தைமைதொழில், “கள்ளும் பொய்யும் காமமும் கொலையு, முள்ளக களவுமென றுரவோர துறந்தவை, தலைமையாக கொண்டனின் றனமையில வாழ்க்கை ” (உச : ௭௭ - ௯) என்று சித்திராபதியை நோக்கி இராசமாதேவி பரத்தைமையை இழித்துச் சொல்லியதாகப் பின்னுங் கூறுவர்.

௫௮ - ௭ மணிமேகலை தவவழியிற் சோககப்படுவாளன்றிப்பரத்தை

(௮ - ௩) சஎ. ‘நோற்றுடன்படுவர்’ ௫௨ ‘கணணீராட்டிய’

௫௯ ‘அருந்தவப்படுத்தலல்லது’

அங்கன மன்றியு மாயிடை கேளாய
 ஈங்கிம மாதவ ருறைநிடம புருநீகன
 கூ0 மறவனா நீதத மாசறு கேளளி
 அறவனா வடிக நாடிநை விழந்து
 மரபெந் துண்பங் கொண்டி னாயங்கிந
 காதல னுற்ற கடுந்துயர் கூறா
 பிறந்தே நுறுவது பெருகிய துன்பா
 கூரு பிறவா நுறுவது பெருமபேரினபா
 பற்றின வருவது முன்னது பின்ன
 கூற மீற நுறுவ தற்கென வருளி

மைத தொழிலிற் சேரக்கப்படுவாளல்லன், “மணிமேகலையை வானறைய
 ருறுகருங், ஈணிகையா கோலங் காணு தொழிக” (சீபு ௨௭ ௧0௫ - ௬)

கூ மாதவா - பௌதத சங்கததார

கூ0 மறவணம நீதத - பாவததனமைக்கீழ் துறந்த, பாவங்கள்
 பத்துவகைப்படும், “பயத்திறுேனறுவன மூன்றும், மசாலலிறுேனறு
 வன நான்கும், உள்ளத்திறுேனறுவன மூன்றும், இத்தனை, “இவ்வினை
 யென்பதியாதென வினவின, கொலையே களவே காமத தீவிழை,
 வுலையா வுடம்பிற ருேனறுவ மூன்றும், பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பய
 னில, சொல்லெனச சொல்லிற ருேனறுவ நான்கும், வெஃகல் வெகுளல்
 பொல்லாக ஈடசியென, துள்ளத் தன்னி னுருப்பன மூன்றமென்ப, பத்து
 வகையால்” (மணி ௨௪ ௩௨௬ - ௩௧, ௩௪ ௬௪ - ௭௨) என்பதனாலுணராக

கூ கூற - அறவணவழிகட்குக் கூற

இனி, துககம், துககநிவாரணம், துககோற்பத்தி, துககநிவாரண
 மாரக்கமென்னும் வாய்மைகள் நான்கும் முறையே கூறப்படும்

கூ௪ பிறந்தோருறுவது பெருகிய துன்பம் - துககம்

கூ௫ பிறவாருறுவது பெருமபேரினபம் - துகக நிவாரணம்

கூ௬ பற்றின வருவது முன்னது - துககோற்பத்தி, “பற்றென்ப
 டுவது பசைஇய வறியே” (மணி ௩0 ௧௨)

கூ௭ - ௭ பின்னது அறரோ உறுவது - துககநிவாரண மாரக்கம்

கூ௮ அறிஞெற்றாளி - துககமுதலிய வாயமை நான்கினையும் அறிந்து
 கொளவாயென்று உபதேசித்தது, “துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரண,
 மினபம் வீடே பற்றிலி காரண, மொன்றிய வுரையே வாயமை நான
 னாவது” (மணி ௩0 ௧௮௬ - ௮.) வாயமை சத்திபமென்று வழங்கப்படும்

(13 - 15) கூ ‘உறைவிடம்புகுந்து’ கூ ‘அறவணரழிகளடியினை’

ஐவகைச சீலத தமைதியுங் காட்டி
உயவகை யிவைகொளென றுரவோ னருளினை
௭௦ மைத்தடங் கண்ணா தமக்குமெற பயந்த
சித்திரா பதிர்குஞ் செப்பு நீயென
அங்குங் ஞ்ரைக்கேட டருமபெறன மாமணி
ஔங்குதி நாப பெருங்கடல வீழத்தோர் பாரான்று
மய நெஞ்சமொடு வயந்த மாலைபுர
எந் கையறறுப் பொயந்தனை காரிகை திறத்தென

௨ — உரலருரைத்த காதை முற்றிற்று.

௬௮ ஐவகைசீலம் - காமம், கொலை, கள, பொய், களவு என்னும் இவ்வைந்தையும் முற்றத்திறத்தல், “களனும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவுமென றுரவோர துறந்தவை” (௨௪ எ - ௮) என்பா பின்னும், “சீல நீங்காச் செய்தவத் தோர்க்கு” (௨௧ ௭), “சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று” (௨௪ ௧௭), “தானந் தாங்கிச் சீலந் தலைநின்று” (௧௦ ௧) என இந்நூலுள்ளே சீலமென்பது பயின்றுவருதல் காண்க

௬௯ உயவகை இவைகொள என்று - பிறப்பிறப்பினின்றும் தப்பும் வகை நாலவகை வாயமையும் ஐவகைச் சீலமுமாகும், இவற்றைக் கொள்வாயாகவென்று உரவோன - அறவணவழிகள், உரம் - அறிவு

௭௦ - ௬ வாயமையும் சீலமும் இன்றியமையாதன வென்பதை, “வழு வாச சீலம் வாயமையிற் கொண்ட, பானமையின்” (மணி ௨௬ ௨௦ - ௨௧) என்பதனாலுணராக

௭௦ மைத்தடங்கண்ணா - ஆயத்தாரா

௭௨ - ௬ பெறுதற்கரிய மாணிக்கத்தைப் பெரியகடலில் வீழத்திய வாகளை யொத்து, “அதுபெட்ட வரசனு நகரமு, மோங்கிய நன்மணி யுறு கடல வீழத்தோர், ஸ்மிரு றுனபந் தாநனி யெய்த” (சிலப் ௩௦ ௨௬ - ௩௦) மாமணி - நீலமணியுமாக

௭௩ கையறறு - செயலற்று காரிகைகிறத்தது - மாதவியிடத்தி னின்றும்.

௭௪ - ௭ நன்னாளில் மாதவி வாராததுன்பம் மேலவரச் சித்திராபதி இரங்கி வயந்தமாலையைக் கூவி அலரை மாதவிக்கு உரையென்று சொல்ல, வயந்தமாலே, மாதவியிருந்த மண்டபத்துச் சென்று கண்டு வருந்தி, அநையாய், கேளாய், உண்டுக்கொல்! பண்பில் வாயமொழி நாணுடைத்தென்ற வயந்தமாலேக்கு உரைக்கும் மாதவி, கேட்டு நின்று இழந்து நாணுத்துறத் தோன், மணிமேகலை தீத்தொழிற படாஅள், இன்னுங்கேள். புருந்து வீழந்து மயங்கித் துயரைக் கூற, உரவோன அந்கென்றருளிக் காடம் இவற்றைக் கொள்ளென்றருளினன், இதனைக் கண்ணா தமக்கும் சித்திரா பதிக்கும் நீ செப்பென்று சொல்ல, வயந்தமாலையும் கேட்டு மணியைக் கடலில் வீழத்தோரோனறு கையறறுப் பெயாந்தனனென முடிக்க

(15 - 16) ௬௮ ‘சீலத்தமைவு’ ௭௨ ‘ஆங்கவருரை’

மூ ன ரு வ து

ம ல ர் வ ன ம் பு க் க க ா தை

[மூனருவது மலர்வனம்புகக பாட்டு]

வயந்த மாலைக்கு மாதளி யுரைத்த
உயங்குநோய வருத்தத் துரைமு ன் றோன்றி
மாமலா நாற்றம் போனமணி மேகலைக்
கேது நிகழ்ச்சி யெதிராதுள தாதலின்
நு தந்தையுந் தாயுந் தாநனி யுழந்த
வெந்துய ரிடுமபை ரெளியசம வெதுபாக
சாத னெஞ்சங் கலங்கிக் காரிகை
மாதா ரெங்கரை வரிவனப் பழித்துப்

க - உ உரைத்த உரைமுன தோன்றி - சொல்லிய சொல்லினிட
மாக உதித்து

சு கனமங்கனாகிய காரணங்கள் தத்தம் பயனைக் கொடுத்தற்குத்
தோற்றுதலை, 'எது நிகழ்ச்சி' என்பது பௌத்ததூல வழக்கு, இதனை
ஹேதுபரபா தாமமென்பா, "எது நிகழ்ச்சி யீங்கின ருதலின்" (கூ ங்க),
"எது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள்" (கஉ கூடு), 'எது நிகழ்ச்சி யாவும்
பலவுள்' (உக கூடு) என இந்நூலுள்ளே இப்பெயர் பின்பும் வருதல்
காண்க இஃது 'எது' எனவும் வழங்கும் எதிராதுள தாதலின் - தோற்றிய
தாதலால், "சுணங்கெதிரிளமுலை (மதுரைக் சகசு)

உ - ச மணமேகலைக்கு எது நிகழ்ச்சி மலர்நாற்றம்போல தோன்றி
எதிராதுள தாதலினென இயைக்க

ங் தந்தையும் தாயும் - கோவலனும கண்ணகியும் உழந்த - வருந்திய

ஈ வெதுப்ப - சுட ஏ காரிகை - மணிமேகலை

அ மாதா - காதல், உரிச்சொல், "மாதாகாதல்" (கோல் உரி கு
கூ) வரிவனப் பழித்து - மையெழுதிய அழகைச் சிதைத்து, "வரிவனப்
புறற்" (புறநா கூ)

(11 - ம்) ச 'எது நிகழ்ச்சி செய்திராதுளது' ங் 'தாயருந்தாந்
துயருழந்த' 'தாமதுயருழந்த' அ 'வனப்பழிந்து'

புலம்புரிருடடி பொதியவிழ நறுமலா

௧௦ இலங்குதழ் மாலையை யிட்டுநீ ராட்ட

மாதவி மணிமே கலைமுக நோக்கித்

தாமரை தணமதி சேர்ந்தது போலக்

காமா செங்கையிற் கண்ணீர் மாற்றித்

தூநீர் மாலை தூதத்தை யிழந்தது

௧௧ நிகாமலா நீயே கொணாவா யென்றலும்

மதுமலாக் குழலியொடு மாமலா தொடுகுகும்

சுதமதி கேட்டுத் துயரொடுங் கூறும்

குரவாக் குற்ற கொடுநதுயர் கேட்டுத்

தணியாத துன்பந் தலைதலை யெய்து

௨௦ மணிமே கலைதன் மதிமுகந் தன் னுள்

அணிதிகழ் நீலத் தாயமல ரோடிய

கடைமணி யுகுநீர் கண்டன னாயிற்

படையிட்டு நடுங்குங் காமன பாவையை

௧ புலம்புரிருடடி - வருத்தத்தால் உண்டாகிய கண்ணீரை உதிர்த்து, தனித்து வீழ்கின்ற கண்ணீர்தது வியுமம்

௭ - ௧௦ காரிகை அழித்தது மாலையை நீராட்ட

௧௨ தாமரை எழுவாய் மதி - மதியை தாமரைமலா மாதவி கைக்கும், மதி மணிமேகலை முகத்திற்கும் உவமை.

௧௩ காமா - விருப்பம்

௧௪ தாய நீர்மையையுடைய மாலையானது கண்ணீரில் நனைந்து தாய தன்மையை யிழந்தது

௧௫ நிகாமலா - ஒளியையுடைய மலா, “நீர்வார நிகாமலா கடுப்ப” (அகநா ௧௧), “அருமபவிழ் முலலை, நிகாமலா நெல்லொடு தூஉய” (சிலப் ௧ - ௨)

௧௬ மதுமலாக்குழலி - மணிமேகலை

௧௭ குரவாக் கு - தாய் தந்தையாக்கு

௨௨ கடைமணி உகுநீர் - கணமணிக் கடையினின்றும் உகுக்கின்ற நீர், “ஆவின கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுட” (சிலப் ௨௦ - ௫௪)

௨௩ படையை எறிந்துவிட்டுக் காமன நடுங்குவான் (கல் 109)

(15 - 16) ௬ ‘புலம்புரிருடடி’ ௧௦ ‘இலங்குதணமாலையை யிட்டு நீராட்ட’, ‘இநநீராட்ட’

ஆடவா கண்டா லகறலு முண்டோ
 ௨௫ பேடிய ரன்றோ பெற்றியி னின்றிடின
 ஆங்கன மன்றியு மணியிழை கோராய
 ஈங்கிந நகரத் தியானவருங் காரணம்
 பாரா வாரம் பலவனம் பழுதிய
 காராளா சண்பையிற் கௌசிக னென்போன
 ௩௦ இருபிறப் பாள னொருமக னுள்ளோன்
 ஒருதனி யஞ்செ னோரா நெஞ்சமோ
 டாரா மத்திடை யலாகொய வேன்றனை
 மாருத வேகனென பாரோ விஞ்சையன்
 திருவிழை முதூர தேவாகோற் கெடுத்த
 ௩௫ பெருவிழாக காணும் பெற்றியின வருவோன்
 தாரன் மாலையன் தமனியப் பூணினை

௨௪ உண்டோ, ஓ எதிமறை

௨௫ பெற்றியின் - தம் இயற்கைத்தனமை திரியாமல் கின்றிடின -
 இவனை விரும்பாது நிற்பாராயின

௨௬ ஒப்பு மணி. ௨ ௫௮

௨௬ - எ யானவருங் காரணத்தைக் கேளாய

௨௮ - கூ பாராவாரம் - கடல் பழுதிய - முதிர்ந்த, “பெருவனம்
 பழுதி” (புறநா ௧௧௩) காராளா - பூவைசியா சண்பை ஒரு நகரம்,
 சீகாழியுமாம், அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ளதாகிய சமபையென்னும்
 நகரமுமாம், இவவுரைக்குக் காராளரென்பதனைக் காராளரென்பதன் விகார
 மாகக் கொள்க, காராளா - ஒரு சாதியாரா

௨௯ மு மணி ௭ ௧௦௨

௩௧ ஒருதனி - ஒப்பில்லாததனி, மிகக் தனிமை

௩௨ ஆராமம் - உபவனம் ௩௩ விஞ்சையன் - வித்தியாதான

௩௪ முதூர - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௩௬ - எ தாரன் பூமாலை யுடையவன் மாலையன் - மணிமாலை யுடையவன்
 ‘தார மாலையன்’ எனப் பாட்டுமாத்ரி, மற்றார் மாலை யுடைய
 வனெனினுமமையும் தமனியப் பூணினை - பொற்பூணினை யுடையவன்
 பாரோரா காணு - மக்கள் கண்ணிற்குப்புலப்படாத பலா தொழ்படிமையன்
 - தேவா பலருந் தொழும் தெய்வவடிவையுடையன் படிமை - தெய்வ
 வடிவு, மு “தாரன் மாலையன் தமனியப்பூணினை, பாரோரா காணுப் பலா
 தொழு படிமையன்” (சிலப் ௧௫ ௧௫௭ - ௮)

(பி - ம்) ௨௮ ‘பாராவாரப்பலவனம்’ ௨௯ காரானசண்பை’ ௩௨
 ‘அலாகொயவேனை’

பாரோ காண்ப பலாதொழு படிமையன்
எடுத்தன நெற்கொண்டெழுந்தனன் விசம்பிற
படுத்தன னாகவன் பானமையே னாயினேன்

ச௦ ஆங்கவ னீங்கெனை யகன்றுகண் மாறி
நீங்கினன நன்பதி நெட்டை யாயினும்
மணிபுல கொம்பா மணிமேகலைதான்
தனித்தலா கொய்யுந் தகைமைய ளல்லா
பனமல ருந் திய நனமா பந்தா

ச௭ இலவந திகையி னெயிறபுறம் போகின்
உலக மன்னவ னுழையோ ராங்குனா

௩௩ - எ வருவோனும் படிமையனுமாகிய விஞ்சையன்

௩௮ எடுத்தனன் - எடுத்து விசம்பிலெழுந்தனனென்க

௩௯ படுத்தனன் - அகப்படுத்திக்கொண்டான் அவன் பானமையே னாயினேன் - அவனுடைய இன்பத்தின் பகுதியையுடையேனாயினேன், “பனியிரு விசம்பிற நேவா பானமையிற நென்று சொன்னா” (சீவக ௩௩௩)

௪௦ - ௪௧ ஆங்கவன் - மாருதவேகன் ஈங்கு - இந்நகரத்திலுடனது கண் மாறி எனை அகன்று நீங்கினன் - விழித்த கண் இமைக்கும் அளவிலே மறைந்து என்னை விட்டு நீங்கினன், கணமாறல்-விழித்த கண் இமைக்கும் அளவிலே மறைதல், “கணமா ருடவ ரொடுக்க மொற்றி” (மதுரைக் ௬௪௨) தன்பதி நெட்டையாயினும் நீங்கினனென்க கூட்டுக சுதமதியை மாருத வேகன் இந்நகரத்திலுடனீங்கினனென்பதை, “அஞ்செஞ்சாய லாரநதா ணத்தனோரா, விஞ்சைய ரிடட விளங்கிழை யென்றே, உலவென் போராப பல்லோ ருரையினை” (மணி ௩௩ - ௩௩) என்று உதயகுமரன் கூறிய வாற்றாறு முணரக

௪௨ மணிபுலங்கொம்பா மணிமேகலை - மாணிக்கப் பூங்கொம்பு போலும் மணிமேகலை, எழுவாய

இனிப் பூக்கொய்தற்குரிய இடம் கூறுகின்றாள்

௪௪ - ௩ பலமலர்களை நிரைத்த நல்ல மா நிழலையுடைய இலவந்தி கையினது மதிலின் புறத்தே சென்றால், மரபந்தா - சோலையுமாம் இல வந்திகை - யந்திரவாவி, ‘நிறைக்குறி னிறைத்ததுப் போக்குறிற் போக்கும் பொறிப்படை யமைந்த பொங்கில வந்திகை” (பெருங் ௧௦௩ - ௨), “இலவந்திகை - நீராவிசை சூழந்த வயந்தகசோலை, அஃது அரசனும் உரிமையுமாடும்காவறசோலை” (சீலப் ௧௦௩ - ௧௦௪) என்பா அடியார்க்கு நல்லார்.

௪௬ உலகமன்னவன் - சோழன் உழையோ - பகத்திலுள்ளோரா

(௩ - ௩) ௩௬ ‘பானமையாளானேன்’ ௪௦ ‘ஆங்கவனெனனை’ ௪௩ ‘கொய்யுந் தமையாளல்லன்’ ௪௬ ‘நனமலாபந்தா’

விண்ணவா கோமான விழாக்கொ ணனனா

மணவா விழையா வானவ ரல்லது

பாடுவடை புட்டுர பனமரம யாகவாயும

நிஓ வாடா மாலை மாலைக ிக்கலிற

கையெய பாசுததுப பூதங காக்குமென

றுய்யா னத்திடை புணர்ந்தோர செல்லா

மெங்கதிர் வெமமையின் விரிசிறை சிழந்த

ரமபதி யிருந்த ரமபதி னனமும

நிநி தவாரீக காவிரிப ராநாதன றுகை

கவேரனாங் கிருந்த கவேர னனமும

முடிபுடை முதுமைய தாககவங் குடைய

சஎ நனனா - நனனளில்

சஅ வானவரலலது - தேவா விருமபுதலையனறி அல்லது மணவா விழையாரென இயைக்க

சக தேவாகள விருமபினமையால மாங்களில் வணடுகள இயிரா வாயின, “சருமபு மூசாச சுடாப்பூங் காரதன” (முருகு சக)

சக - நிஓ மரம யாவையும் மாலைகளைத் தூக்கலின், தூக்குதல் - தொங்கலில் வாடாத மலாமாலைகள தேவாகளால் நிருமிக்கப்பட்டன, “வாடா மாலை வாரதளிப ப்ணடி வரம்” (சீவக ௧௦௧௮)

நக கையெய்பாசம் - கையினிடத்துக் கொண்டபாசம் மாங்கள வாடாமாலைகளைத் தாக்குதலால் பூதங்காதல் உணரப்பட்டது

நிஉ உய்யானம் - உதனியானம், அரசர் விளையாடுங் காவறச்சோலை, “உய்யா னத்தி னுறு துணை மகிழ்ச்சியும்” (சிலப் ௧௪ ௧௨௭)

நிஓ வெங்கதிர் - சூரியன்

நிச சம்பாதி - சடாயுவினுடன் பிறந்தவன் காவிரிபூம படடி னத்திறகு அருகிலுள்ளதும் சம்பாதிபுமென்று வழங்கப்படுவதுமாகிய புள ளிருக்கு வேளுரிறைவனை, ஒரு ய்யாசனை தாரத்திலிருந்து பூக்கொணர்ந்து சம்பாதி பூசித்தானென்று தெரிதலால் அவன் பூக்கொய்தவனம் இரந்தச் சம்பாதிவனமாக இருத்தல் கூடுமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது

நிநி - சு தாதையாகிய கவேரன், “கவேர கன்னிப பெயரொடு விளங்கிய, தவாக்களி மூதா” (க. நிஉ - ந) எனபா பின்னும்

நிஎ மு அகார எ ச முதுமைய - முதுமையையுடைய தாக்கணங்கு- தீண்டுவருத்தாக் தெய்வம், “தாக்கணங்கு, தானைக்கொண்டன துடைத்து” (குறள், ௧௦௮௨), “வெமமுது பேய்க்கென னுயிரொகொடுத்தேன்” (க ௧௧௦) என்று பின்னும் வருத்தல் காண்க

நிச - எ சம்பாதிவனமும் கவேரவனமும் தாக்கணங்குடையன

(15 - ௩) நிஉ ‘சம்பாவனமும’

யாப்புடைத் தாக வறிந்தோ ரெய்தார

அருளு மன்பு மாநாடு ரோம்பும

௯௦ ஒருபெரும பூடகையு மொழியா நோன்பிற

பாவன தானேயிற பனமரம பூகும்

உவவன மென்பதொன் றுண்டத னுள்ளது

விளிப்பறை போகாது மெய்புறத் திறே ம

பரிகரஹை மண்டப முண்டத் துள்ளது

௯௩ தூசிற மாமணிச கடரொளி விரிந்த

தாமரைப டீடுகை தானுண டாங்கிடின

அருமபவிர செய்பு மலாந்தன வாடா

௧௧ யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக, யாப்பு - உறுதி,
“யாப்பறை மாகக் கியல்பிற கொள்ளா” (சீலப் ௧௪ ௩௦)

௧௨ அருள் - அன்புகாணத்தால தோன்றும் அளி அன்பு - அருடகு
முதலாகி மனத்தின்கண் நின்றுமே நேயம்

௯௦ பூடகை - மேற்புள்ள, “அறத்தாறு நுவலும் பூடகை”
(புறநா ௯)

௯௧ பகவனது ஆணையின் - புத்தனது கட்டளையினாலே

௯௨ உள்ளது - உள்ளிடத்தது

௯௪ அதனுள்ளது - அம்மண்டபத்தின் உள்ளிடத்தது

௯௩ - ச விளிப்பு அறைபோகாது - ஒசை வெளிப்போகாமல் மெய்
புறத்து இடேம - தன்னேசாராதாருடம்பைமட்டுமே புறத்தே தோன்று
வீக்கும் பளிக்கறைமண்டபம் - பளிக்ருமண்டபம் தனனுட புருந்தவா
களுடைய ஒசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவாகளுருவத்தை மட்டுமே
வெளிப்படுத்துவதென்று அப்பளிங்கு மண்டபத்தின் தன்மை கூறியவாறு
விளிப்பறை. இருபெயரொட்டுமாம், அறை - ஒசை

௯௨ - ச அதன் உள்ளதாகிய மண்டபமெனக் கூட்டுக

௯௩ - ச மணிசுடரொளவிரிந்த தாமரைப்பீடிகை - மாணிக்கச்சோதி
பரந்த பதுமபீடம், என்றது புத்தன் பாதபீடத்தை, புத்தன் பாதத்தை
மணிபதம்மென்றலும், அதனை வழிபடுவோர் அதுபற்றி, ‘ஓம் மணிபத்
மேஹும்’ என்ற மந்திரத்தை ஜபித்தலும் பௌத்தசமய மரபு

௯௪ ஆங்கு இடின - அபரீடத்தே இட்டால்

௯௪ - ௬ உள்ளதாகிய பீடிகையெனக்

௯௪ அவிழ்செய்யும் - மலாதலைச் செய்யும்

௯௪ - ௮ தொலயாண்டு கழியினும் வாடா மூசா வெனக் காலம்
தொன்மையதாவின், ‘தொலயாண்டு’ என்றா

(15 - ம்) ௯௨ ‘அதினுள்ளது’

- சுரும்பின மூசா தொலயாண்டு கழியினும
மறந்தேனதன்றிற மாதவி கேளாய
எ௦ சடம்பூண்டோ தெயவங் கருத்திடை வைத்தோ
ஆங்கவ ரடிக்கிடினவாடி தானுறும்
நீங்கா தியாங்கணு நீண்டியில் ராபிடின
ரங்கிதன் காரண மெனின் செயன்றியேற
சோதையினறியுஞ் செயலினை புறுமெனும்
எரு வெந்திற னோனபிகள் விழுமங் கொள்ளவும்
செயலினை சிந்தையின்றெனின் யாவதும்
யாய்தா கென்போரு கேது வாகவும்
பயங்கொழு மாமலரிடிக் காட்ட
மயன்பாடிதைத்த மரபின் ததுதான
அ௦ அவ்வன மல்ல தணியிழை சினம்கள
செவவனஞ் செல்லுஞ் செமமை தானில்

௬௬ மறந்தேன கம்ப 5. 3 34

எ௦ கடம்பூண்டு - முறைமையால் மேற்றொண்டு, “நிழலவாய
நேமி, கடம்பூண்டு இருட்டுங் கெளரியா” (சிலப் ௧௩ ௦ - ௨) ஓர் தெய
வம் - ஒரு தெய்வத்தை

எ௧ அவா - அததேவருடைய அடிக்கு ஆங்கு இடின - அடியின்
பொருட்டு (மலரை) அப்பீடத்தே இட்டால் அவரடிதானுறும் - (அமலர்)
அததேவருடைய அடியை அடையும்

எ௨ நினைப்பிலராய் இடின யாங்கணும் நீங்காது

எ௩ - ௫ சிந்தையின்றியும் செயலினை புறுமெனும் வெந்திறல்
நோனபிகள் - மனமில்லாதிருக்கவும் அறமும் பாவமுமுளவாகுமென்று
சொல்லுகின்ற வெவவிய சிறலையுடைய விரதிகள் விழுமங்கொள்ள
வும் - வருத்தங்கொள்ளவும்

எ௪ - ௭ சிந்தையின்றென்ற செயலினை யாவதும் எய்தாது என
போகக்கு ஏதுவாகவும் - மனமில்லையாயின அறமும் பாவமும் சிறிதும் உள்
வாகாவென்று கூறுவோருக்கு கருவியாகவும்

எ௪ - ௭ மனமுளதாயவழி வினையுமுளதாமென்பதும், மனமில்லதாய
வழி வினையுமிலதாமென்பதும்புரிய இவற்றை ௧௧௬, ௧௧௭ - ஆம் நீருக்குள்ளு
களாலும் அவற்றிற்குப் பரிமேலழகரெழுதிய உரையாலும் உணராக

௭௮ பயம் - பயன் ௭௯ அது - அப்பீடிகை

௮௦ செவவனஞ் செல்லும் - நேராகச் செல்லும், வேருகச்
செல்லுமென்றுமாம், “நிருமக எருக்கை செவவனங் கழிந்த” (சிலப்
௬ ௧௨௭)

(15 - 16) ௬௮ ‘சுரும்புமூசா’ ௬௬ ‘மறந்தேனதன்றிற மாதவி
ம்கள கேள்’ எ௧ ‘ஆங்கவனடி’ எ௮ ‘பைங்கெழுமாமலரிடிக் காட்டி’

மணிமேகலையொடு மாமலா கொய்ய
 அணியிழை நல்லா யானும் போவலென்
 றணிப்பூங் கொம்ப ரவனொடுங் கூடி
 அந் மணிதேதோ வீதியிற் சுதமதி செலவுழீஇசு
 சிமிலிக் கரணடைய னுழைக்கோற் பிரம்பினன்
 தவலருளு சிறப்பி னராதா ணத்தனோன்
 நாணமு முடைபு நன்கண் நீத்துக
 காணு வுயிராகுந் கையற் றேங்கி
 கூ0 உண்ணு நேனமொ டியவ வியாணியின்
 மண்ணு மேனியன் வருவோன் றனனை
 வந்தி ரடி கணும மலரடி தொழுதேன்
 வந்த மடிக ளொழுகை கேண்மொ
 அழுககுடை யாகக்கயிற புருந்த நுமமுயிர

அச அவனொடும் - மணிமேகலையொடும்

அச சிமிலிக் கரணடையன் - உறியிலே வைத்த குண்டுகையை யுடையன், “கலப்பாளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரணடைப, பலபுரிசு சிமிலி நாற்றி” (மதுரைக் சஅஉ - ௩) துழைக்கோற் பிரம்பினன் - தண்ணிதாகத் திரண்ட பிரம்பையுடையன்.

அஎ தவலருளு சிறப்பின் அராதாணத்தனோன் - கேடிலலாத மேனமையையுடைய அராதாணத்தேயுள்ளான், அராதாணம் - அருக்த தானம், என்றது சிஞ்ஞபததை, “அஞ்சுஞ் சாய வராதா ணத்தன்” (மணி ௫ உ௩)

அக காணுவுயிராகுந் கையற்றேங்கி - நுண்ணிய உடம்பையுடைய உயிராகடும் நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிறறல் முதலிய தன்னொழிவ் களால துன்ப நிகழுமோடுவென்று செயலற்று வங்கி

க0 உயவல் - வருந்தலையுடைய, “உயவற் பாண்” (புறநா ௬௯)

கக மண்ணுமேனியன் - கழுவாத மேனியையுடையன், “கழுவா வுடலம்” (ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவத் ௬, உஅ), “மண்ணுவுடம்பு” (தக்க ௨௧௧) வருவோன் றனனைநோக்கி

க௩ கேண்மொ - கேளும், ஓ அசைநிலை, “முதுமறை யந்த ணிர முன்னிய துரைமொ”, “மாரறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மொ” (க௩ ௫௬, ௬௬) என்று இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க.

கச அழுககுடையாகக்கையென்றான், மண்ணுமேனியாதலால்

(௧1 - ௩) அச. ‘நாமலி கரணடைய னுழைத்தோற் பிரம்பினன்’
 அஎ ‘அராதாணம்’, ‘அராதாணம்’ கச ‘புருந்தது’, ‘புருந்தது’

௯௫ புழுக்கறைப பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தா
தீமமையு மறுமையு மிறுதியி லின்பமும்
தன்வயிற் றருஉமென் றலைமக னுரைத்தது
கொலையுமுண்டோ கொழுமடற் றெறநின்
விளைபூந் தேறலின் மெய்ததவத் தீரே
௧௦௦ உண்டு தெளிந்திவ யோகத துறுபயன
கண்டா லெமமையுங் ரையுதிர்க் கொண்மென
உண்ண நோன்பி தன்னெடுஞ் சூளுந்
றுண்மென விரககுமோர களிமான் பின்னரும்

௧௫ புழுக்கறைபபட்டோர் - புழுங்கச்செய்யும் அறையில் அகப்பட்
டோர்

௧௪ - ௫ துமமுயிர் பட்டோர்போன்று உளம் வருந்தாவண்ணம்

௧௪ - ௭ இமமைப்பயன முதலிய மூன்றையும் தன்வயிற்றருஉந்
(௧௭) தேறலெனவும் (௧௬), உரைத்ததாகிய (௧௭) தேறலெனவும் (௧௬)
இயைக்க, தருஉந் தலைமகனென இயைப்பினுமொழி

௧௦௦ யோகம் - மருந்து, சோககையுமாம்

௧௦௧. எமமையும் கையுதிர்க்கொண்மென - தேறலையன்றி எமமையும்
அகற்றிவிடுமென்று சீலமில்லாதவரைக் காணின், அவரோடு பேசாமல்
அவரைப் போருமபடி கையசைத்துக் குறிப்பித்தல சைன முனிவர்க்கு
இயல்பு, இப்படியே, “மையறு படிவதது மாதவா புறத்தெமைக், கையுதிர்க்
கோடலின் ” (௫ ௫௪ - ௫) என்று பின்னும் வருதல் காண்க

௧௦௨ உண்ணநோன்பி - இரண்டு உவாவும் அட்டமியும் முட்டுப்
பாடும பட்டினிவிட்டுண்ணும் விரதி, என்றது சைனமுனிவனை, “ பட்டினி
நோன்பிகள் ” (சீலப் ௧௫ ௧௪௪) சூளுற்று - சபதஞ்செய்து

௧௦௩ உண்மென உண்ணுமென்று ஓர் களிமகன் பின்னரும் - ஒரு
கடகுடியன் பின்னே நிற்போரும்

௧௧ - ௧௦௩ கரணடையன், பிரம்பின்ன, உளோன் என்பன உண்ண
நோன்பிக்கு அடை, “ துறக்கங் கூடினுந் துறந்திவ ணீங்கும், பிறப்போ
வேண்டேன யானெனக் கூறி, ஆரத்த வாய னூராக்களி மூரக்கன், செவ
வழிக் கீதஞ் சிதையப் பாடி, அவ்வழி வருமோ ரந்த னூளனைச், செல்ல
லாணை நல்லிவ ணீயென, எய்தச் சென்று வைதவண் விலக்கி, வழுத
தினே முண்ணுமிவ வழநுறந் தேறலைப், பழித்துக் கூறுகின் பாரப்பனக்
கண்மது, சொல்லா யாயிற் புலவெவன யானெனக், கையலைத் தோடுமோர
களிமகற் காணமின ” (பெருங் ௧ ௪௦ ௮௮ - ௧௮.)

(15 - ௫) ௯௫ ‘போன்று வருந்தா’ ௧௭ ‘தன்மையிற்றருஉம்’
௧௦௧ ‘கைவிதிர்க்கொண்மென’ ௧௦௨. ‘நோன்பியைத்’

கணவிர மாலையிற கடடிய திரளபுயன்
 க00 குவிமுகி மெருககிற கோத்த மாலையன்
 சிதவற றுணியொடு சேனோங்கு நெடுஞ்சினைத்
 ததாவிழ் பொடித்துக் கடடிய வுடையின்
 வெண்பலி சாந்த மெயமுழு துரீஇப்
 பண்பில களவி பலரொடு முரைத்தாவ

க00 சுழலும் விழும மரற்றுங் கூடம்
 தொழுவ மெழுவஞ் சுழலுஞ் சுழலும்
 ஓடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கு
 நீடலு நீடு நிறுலொடு மறலு
 மைய லுற்ற மனனின் வருந்தி
 க00 சையறு துன்பங் கண்டுநிற குருடம்
 கரியற ருடி மருளபடு பூங்குழற்
 பவளச் செவவாய்த் தவள வாண்கை
 ஒளளி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் டோடடுக
 ருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறைதுக

க00 கணவிரமலை - அலர்மலை, “கணவிரமலை கைக்கொண்டென” (மணி 00 ச00)

க00 சிதவறறுணி - சிதரினசீரை

க00 - எ சினைத் ததா வீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள செறிந்த சுளளிகள் , வீழ்பு - சுளளிகளுக்கு ஆகுபெயர், ததா - கொத்துமரம், “சிதாநனை முருகின் சேனோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததா” (சிவபாண்டி 000 - 00)

க00 வெண்பலி - வெண்ணீறு சாந்தம் - சந்தனம் உரீஇ - உருவி, பூசி

க00 சுழலுஞ் சுழலும் - சுழலுதலையுஞ் செயவன் இவ்வாறு பின் வருவனவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள் கொள்க, “இயங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கும்” (சிவ 00 000)

க00 மையலுற்ற மன - பித்தன் க00 தாடி - மோவாய

க00 ‘சுருளிடொடிமருளபடு பூங்குழல்’ (சிவப் 27. 182)

க00 வெள்ளிவெண்ணோடு - சங்கிற்றசெய்த காதணி

க00 கருங்கொடிப் புருவம் - கரிய ஒடிங்காகிய புருவம், “கருங்கொடிப் புருவ மேரு” (சிவக 000), இச்சினை, வடமொழியில் பந்தா என்பா

(15 - 16) க00 ‘கணவிரை’, ‘கணவிரிமலை கடடியதிரையன்’ க00 ‘பொழித்துக்’ க00 ‘உரீஇ’ க00. ‘அரற்றினுமரற்று’ க00 ‘சுழலினுஞ்சுழலும்’ க00 ‘ஒடினுமோடு’ க00 ‘நீடினுநீடு’ க00 ‘மையலுற்று’ க00 ‘வெள்ளைவண்ணோடடுக’

கஉ௦ காந்தளஞ் செங்கை யேந்திள் வனமுலை

அகன்ற வலகு லநதுண மருங்குல

இகந்த வட்டுடை யெழுதுவரிக் கோலத்து

வாணன பேரூர் மறுகிடைத தோன்றி

நீணில மளந்தோன் மனமுன் னுடிய

கஉ௧ பேடு க போலத்துப் பேடுகாண குநரும்

வம்ப மாக்கள கம்பலை மூதூரச

சுடும னேங்கிய நெடுலை மனைதொறும்

வம்பறு படிவத்து வானவா முதலா

கஉ௧ அதுண மருங்குல - அழகிய துண்ணிய இடை

கஉ௨ வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும உடை விசேடம், “வட்டுடைப் பொலிந்த வண்ணக் கலாபொழுதி, பட்டுச்சுமந் தசைந்த பரவையல்குல வாசவ தததையை” (பேரூர் உசு கஉ௨ - ௭) எழுதுவரிக் கோலம் - கொங்கை முதலியவற்றில் எழுதிய பத்திகேற்ற, “எழுதுவரிக் கோல முழுமெய் முறி” (சிலப் ௫ உ௨௭)

கஉ௩ - ௪ வாணன வாணசுரன், ஊர் - சோதகரம், நீணிலமளந்தோன் - கண்ணன், மகன் - காமன், பித்தியுமநன், “வாணன பேரூர் மறுகிடை நடந்து, நீணில மளந்தோ னுடிய” (சிலப் ௭ நச - ௫)

கஉ௫ பேடு - புறநாடகம் பதினென்றனுள் ஒன்று, அப்பதினென்றையும் அவற்றை நிகழ்த்தியவர்களையும் பின்வரும் வெண்பாவா லுணாக “கடையமயி ராணிமரக காலவிரதை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமற் குமபம் - சுடாவிழியாற், பட்டமதன் பேந்திருப் பாவையான பாண்டரங்கம், கொட்டியிவை காண்பதினோ கூத்து” இப்பேடு உழை காரணமாக வாணனாற் சிறைவைக்கப்பட்ட தன் மகன் அந்நுததனைச் சிறை மீட்டுக காமன் சோங்கரத்தாடிய ஆடல உழை - வாணன் மகள்

௧௧௬ - ௨௫ “ஆணமை திரிந்த பெண்ணைக் கோலத்துக், காமனுடிய பேடி யாடலும்” (சிலப் ௭ ௫௬ - ௭), “சுருளிடு தாடி மருளபடு பூங்குழல், அரிபார தொழுகிய செழுங்கய னெடுங்கண், விரிவெண் டோட்டி வெண்ணைத் துவாவாய்ச், குடக் வரிவளை யாடமைப் பணைத்தோள், வளரின வனமுலை தளரியன் மினனிடைய, பாடகச் சேறடி யாரிப்ப பேடி” (சிலப் ௨௭ : ௧௮ - ௭)

கஉ௬ வம்பமாக்கள் - புதியோர், “வம்ப மாக்க டம்பெயா பொறித்த” (சிலப் ௫ ௧௧௧) கம்பலை - முழக்கம் மூதூர் - மூதூரில்

கஉ௭ சுடுமண் ஓங்கிய - செங்கலாற் செய்யப்படிக் உயர்ந்த, “சுடும னேங்கிய நெடுநகர் வரைப்பு” (பேரூர்பாண் ௪௦௫), “சுடும னெடுமதில்” (14 - ௩௩. 113), “சுடும னேனா கடிமனை” (சிலப் ௧௪ ௧௪௬ - ௭)

கஉ௮ படிவம் - தெய்வவடிவம்

(15 - ௩) கஉ௯ ‘பேடிகாண்குநரும்’

எவ்வகை யுயிராகுநு முவமங் காட்டி
 ௧௩௦ வெண்கதை விளக்கத்து வித்தக ரியற்றிய
 கண்கவ ரோவியங் கண்டுநிற குந்ரும
 விழுவாற்றுப் படுத்த கழிபெரு விதியிற்
 பொன்னாண் கோத்த நன்மணிக் கோவை
 ஐயவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி
 ௧௩௧ மயிராப்பற்றஞ் சுற்றிய கயிறகடை முக்காழ்
 பொலமபிறைச் சென்னி நலம்பெறத் தாழ்
 செவ்வாய்க் குதலை மெய்பெரு மழலை
 சிந்தாடி சின்னீ ரைமபடை நனைப்ப

௧௨௯ - ௩௧ சுதை - சுண்ணசசாரது வித்தகர் - சிறபாசாரிகள் ,
 “ வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கைப் படாம் ”
 (மணி ௩ : ௧௬௭ - ௮) விளக்கதையுடைய சுதையாலியற்றிய ஒவியம் ,
 ஒவியம் - சித்திரம் “ எவ்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி, துண்ணிதி
 னுணர்ந்த துழைந்த நோக்கிற், கண்ணுள் விளைஞ்ரும ” (மதுரைக்
 ௧௬௬ - ௮) , “ மயனெனக் கொப்பா வருத்த பாவையி, னீங்கே னியான ”
 (மணி ௨௧ ௧௩௨ - ௩)

௧௩௨ விழவு ஆற்றுப்படுத்த - விழவை வழிப்படுத்தின , நடத்திய
 என்றபடி , “ முருகாற்றுப் படுத்த வருகெழு வியனகா ” (முருகு ௨௪௪)

௧௩௪ ஐயவி அப்பிய நெய்யணி முச்சி - வெண்கிறுகடுகையப்பிய
 நெய்யையணிந்த மயிராழி , பேய்தீண்டி வருத்தாவண்ணம் குழந்தைகளின்
 மயிராழியில் நெய்யணிந்து வெண்கிறுகடுகை அப்புதல் மரபு வெண்கிறு
 கடுகிறதற்குக் கடிப்பகையென்னும் பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் இதுவே ,
 கடி - பேய் , “ குறுநடைப் புதல்வாக்குக், காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை
 யெறிந்து, தாபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவும் ” (எ ௧௭ - ௧) எனவும்,
 “ அரவாய்க் கடிப்பகை யையவிக்க கடிப்பகை ” (எ ௭௧) எனவும் பின்பு
 வருதல் காண்க சீர்திராபீடனெனவனது தலையில் வெண்கிறுகடுகு
 அப்பியிருந்ததாக, காதம்பர் எனனும் உடனாலிலும் கூறப்பட்டுள்ளதென
 பா முச்சி - ௨௪சியில்

௧௩௫ - ௬ கயிறகடை - கொக்குவாய், கொக்கும வாயுமாம் , (கொக்கி
 யென்று வழங்குகின்றது) , “ கயிறகடை யொழுகிய காமா தாமணி, செய்த
 தகு கோவை ” (சிலப் ௬ ௧௦௧ - ௨) முக்காழ் - மூன்று கோவையாகிய
 முததுவடம் பிறைச்செனனி - பிறை வடிவமாகிய ஆபரணத்தின் இரண்டு
 கோடுகளில் முக்காழ் தாழ்வெனக்

௧௩௭ ‘மெய்பெரு மழலை’ என்று ஈண்டுக் கூறியதுபோல, “ விளை
 யாமழலை ” (௪ ௧௧௧) என்று பின்னுங் கூறுவா

௧௩௮ ஐம்படை - ஐம்படைததாலி , காததற்கடவுளான திருமாலின்
 சங்கம் சக்கரம் கதைச் சடங்கம் சாரங்கம் என்னும் ஐந்து ஆயுதங்களின் வடிவ
 மாக அமைப்பது , இதனைப் பஞ்சாயுதமென்றும், ஐந்தாவது நாளில் பிள்ளை

அறநங் காவாச் சற்றுடைப் பூநதுகில
 கச௦ தொடுததமணிக கோவை யுடுப்பொடு துயலவரத்
 தளர்நடை தாங்காக கிளாபூட புதலவரை
 பொலநதோ மீமிசைப் புசாமுக வேழத்
 திலங்குதொடி நல்லா சிலாநின் நேற்றி
 ஆலமா செலவன் மகனவிழாக காலகோள
 கச௩ காணமி னோவெனக் கணடுநிற குநரும்
 விராடன பேருநா விசயனும் போடியை
 காணிய சூழநத மம்பலை மாசுபின்

களுக்கு இதனைத் தாரணஞ் செயதல மரபெனறும் நீர்நயராநும் எனனும்
 வடநூலில் இதற்குவிதி உள்ள தென்றுங் கூறுவா “அமளித் துஞ்சு
 மைமபடைத் தாலிக், குதலைச் செவவாய்க் குறுநடைப் புதலவா” (௭ - ௩௬ -
 ௭) எனபா பின்னும், இது தாலியெனவும் தாலியைமபடை யெனவும்
 வழங்கும், “தாலி களைநதன்று மிலனே பாலவிட, டயினியு மினறயின
 றனனே” (11-௩௩ ௭௭), “எழிலரா திருமார்பிற கேறகு மிவையென,
 நழுகிய வமைபடையு மாரமுங் கொண்டு, வமுவில் பொடையான வய்ச்சிர
 வணன், நெழுதுவனவு நினறான முலேலோ, தாமணி வண்ணனே
 காலேலோ” (பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௩ ௩ ௩), “தாலி மைமபடை
 தவழு மார்பிடை” (கம்ப. ௩௩ ௩௩)

கசக - ௩ பொறதேரின் மேலுள்ள யானையிற புதலவரை யேற்றி,
 “பொறசிறு தோமிசைப் பைம்பொற போதக், நாசிரு ஞாநின்”
 (சீவக் ௩௬)

கசச ஆலமா செலவன் - சிவபெருமான, மகன் - முருகக்கடவுள்,
 “ஆலமா செலவன் புதலவன் வரும்” (சீலப் ௨௪ ‘செந்வனை’) சிறுரை
 முருகக்கடவுளாக எண்ணினா விழாக காலகோள - விழாவின தொடக்கம்

கச௩ என - என்று சொல்ல

க௩௨ - ச௩ வீதியில் நல்லாசிலா, கோவையையும் முச்சியையும்
 குதலையையும் மழலையையும் பூண்டமுமுடைய புதலவரை வேழத்து முக்காழ
 தாழ்ச் சின்னீர் நனைபத துகில துயலவர ஏற்றிக் காணமினோ வென்று
 சொல்ல, அதனைக்கண்டு நிற்பவர்களும் எனக்

கச௬ பேருநா - பேருநில விசயனும் போடியை - அருச்சுனனாகிய
 பேடியை

கச௭ காணிய - காண கம்பலைமாககள் - வேறுசில காட்சி கண்டு
 முழங்கித் திரியும்வா, “கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்ட”
 (சீலப் ௧௧ ௨௬)

(15 - ௩) கச௦ ‘எடுப்பொடு’ கச௨ ‘தேரதனமிசை’ கச௩
 ‘சிலா நனதேற்றி’ கச௬. ‘விசயப்பேடியை’ கச௭ ‘கம்பலமாககளின்’

- மணிமேகலைகளை வந்துபுறஞ் சுற்றி
 அணியமை தோற்றத் தருந்தவப் படுத்திய
 கடு0 தாயோ கொடிய டகனில ளீங்குவள
 மாமலா கொய்ய மலாவனந் தானபுகின்
 நலவிள வன்ன நாணு தாங்குள
 வலலுந் கொல்லோ மடநதை தன்னடை
 மாமயி லாங்குள வந்துமுன னிற்பன
 100 சாயலகந் பனகொலோ தைய றன னுடன்
 பைங்குளி திழுள பாவைதன் கிளவிக
 வெஞ்சல கொல்லோ விசையுந் வல்ல
 எனறிவை சொல்லி யாவரு மினைந்துக
 செந்தளிர்ச் சேவடி நிம்மலு விருமு
 100 குரவமு மாவமுங் குருந்துங் கொன்றையும்
 திலகமும் வகுளமுஞ் செங்கால வெட்சியும்
 நாந்தமு நாந்தம மந்தலா டுன்னையும்

கசஅ வந்து புறஞ்சுற்றி - பின்னரும் நண்டுநிறகுரும காண்கு
 நரும் கண்டுநிறகுரும கண்டுநிறகுரும வந்துபுறந்தே சூழ்ந்து

கசக - 00 அணி அமை தோற்றத்து - ஆபாணங்களிலலாத
 தோற்றத்தையுடைய, “உபபமை காமத்துப்பின்” (க0௭) எனவும்,
 “நிகரமைந்த முழந்தாளும்” (க௭௭) எனவும் சீவகசித்தாமணியில் ‘அமை’
 எனபது இப்பொருளில் வருதல காண்க அருந்தவப்படுத்திய - அரிய
 தவநெறியிற் சேர்த்த தாயோ - மாதவ்யோ “மணிமேகலை, அருந்தவப்
 படுத்த வல்லதி யாவதும், திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் டடாஅள்”
 (௨ 00 - ௭) என்று மாதவி முன்பு கூறியிருத்தல காண்க

கடு0. இவள - மணிமேகலை

கடு௨ - ௩ ஆங்குள் அனனம் நாணுது மடநதை தன்னடை வலலுந்
 கொல்லோவென இயைக்க

கடு௭ இசையுந் அலல - ஒப்பனவல்ல

கடு௮ இளைந்து உக - வருந்திச்சிறந்த

கடு௯ சேவடியும் நிலமுடி விலுருமல, மெல்ல நடந்தாளென்றபடி

கச0 குரவம் - குராமம் மரவம் - வெண்கடப்ப மரம்

கச௧ திலகம் - மஞ்சாடிமரம் வகுளம் - மகிழ்

கச௨ நாந்தம் - நாந்ததை நாகம் - சுரபுனை, “நனைசினையன
 நகுவிரையன நலனுடையன நாகம்” (நீலகேசி, பதி ௧௬)

(15 - 16) கடு0 ‘கொடியவள’ கடு0 ‘சாயல கொல்லோ’ கச0
 ‘குந்தமுங் கொன்றையும்’

பிடவமுந தளவமு முடமுட் டாழையும்
குடசமும வெதிரமுங் கொழுங்கா லசோகமும
கசுரு செருந்தியும் வேங்கையும் பெருஞ்சண பகமும
எரிமல ரிலவமும விரிமலா பரப்பி
விததக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச
சித்திரச செயகைப படாமபோராத ததுவே
ஒப்பத தோன்றிய வுவவனந தன்னைத
கஎ௦ தொழுதனள் காட்டிய சுதமதி தன்னொடு
மலாகொய்யப புருந்தனண மணிமே கலையென்.

௩ — மலர்வனம்புக்க காதை முற்றிற்று

கசு௩ பிடவம் - குட்டிப்பிடவமென்னுங் கொடி தளவம்-செம்முலலை (தறிஞ்சி ௮௦, ௩), “பணிவளா தளவின சிரலவாயச செம்முலை” (ஜங்குறு ௪௪௭), “புதனமிசைத் தளவி னிதனமுட செந்நனை, நெருங்கு குலைப் பிடவமோ டொருங்குபிணி யவிழ” (அகநா ௨௩), “குருதிக கூரொ யிறு கூத்தியாகுட் கொண்ட கொடித்தளவமே” (சீவக கசுருக) முடம் - வளைவு

கசு௪ குடசம் - வெட்பாலை விசேடம், வெதிரம் - மூங்கில, “குட சமும வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகனறையும்” (சீலப் ௧௩ கருள்)

கசு௬ எரிமலாஇலவம் - நெருப்பைப்போலச சிவந்த பூவையுடைய இலவமரம், “எரியுரு வுறழ விலவ மலர்” (கலி ௩௩)

கசு௮ சித்திரச செயகைப்படாம்-சித்திரத்தொழில் அமைந்த துகில

கஎ௦ தொழுதனள் காட்டிய - வனதேவதையைத் தொழுது உவ வனத்தைக் காட்டிய, புத்தனது பாதீடிகையுள்ள வனமாதலால் அதனைத் தொழுதனளென றுமாம்.

க - கஎ௧ மாதவியுரைத்த உரைமுன்றோன்றி மணிமேகலைக்கு ஏது நிகழ்ச்சி எதிராநதுளதாதலின் அக்காரிகை வெதுப்பக் கலங்கி அழித்தது உருட்டி ஆட்ட மாதவி நோக்கி மாற்றிக் கொணர்வாயென்றலும் அதனைக் கேட்டுத் துயரொடு கூறும் சுதமதி, ‘கண்ணீரைக் கண்டனனாயிற் காமன நடுங்கும்; ஆடவா அகற்றலுமுண்டோ, நின்நிழற் பேடியானரே, அன்றி யும், யான இந்நகரத்து வருங்காரணம் கேளாய், கொயவேளை விஞ்சையன எடுத்தனன், எழுந்தனன், படுத்தனன், ஆயினேன், அவன் சங்கு என்னை அகன்று தன்பதிநீங்கினன், ஆதலால், மணிமேகலை தன்மையளவல்ல, போகின, உழையோராவதுளா, செல்லா, எய்தா, உவவனமென்பதொன றுண்டு, உண்டு, உண்டு, மாயினது அதுதான், செம்மைதானிலள், யானும் போவல்’ என்று கூடிச்செல்வழி, பின்னரும் நிறகுநரும் காண்கு நரும் நிறகுநரும் நிறகுநரும் மணிமேகலையைச் சுற்றி லுள்ளதக, மணிமே கலை சுதமதிதன்னொடு மலாகொய்யப புருந்தனளென முடிக்க

நானகாவது

பளிக்கறைபுக்ககாதை

[நானகாவது மணிமேகலை உதயகுமரனைக்கண்டு
பளிக்கறைபுக்கபாட்டு]

பரிதியஞ செலவன் விரிகதாத தானை ந
கிருளவளைப புண்ட மருளபடு டூம்பொழிற
குழலிசை துமபி கொளுத்திக காட்ட
மழலை வணடின நல்லியாழ செயய

நு வெயினுழை பறியாக குயினுழை பொதுமபா
மயிலா டரங்கின மந்திராண பனகாண
மாசுறத தெரிந்த மணிநீ ரிலஞ்சிப

க செலவனுடைய கதிர, கதிரத்தானைக்கு - கிரணங்களாகிய
சேனைக்கு

நு துமபி குழலிசை கொளுத்திக காட்ட - துமபிகள் வேயங்குழலின்
ஓசையைப் பொருத்திக்காட்ட, துமபி - வணடின கிளைஞள ஒரு சாதி

நு - ச இவவடிகளின் பொருள, “கொம்பாத துமபி . . . நல்லி
யாழ் செயய” (கக. ௫௭ - ௮) என்று இரதாலுட பின்பு வந்திருத்தல
காண்க

நு வெயில துழைபு அறியாப பொதுமபா - ஞாயிறின் கதிர
தோன்றிய காலத்தும் படுகின்றகாலத்தும் உடப்படச் சிறிதும் செலலுதலறி
யாத இளமரக்கா, குயில துழை பொதுமபா - இலை நெருக்கத்தாலே குயில
கள் துழைந்த செலலும் இளமரக்கா. ழ “வெயினுழைபறியாக குயினுழை
பொதுமபா” (பெரும்பாண். ௩௭௪)

க - சு பொழிலிற காட்டச் செயயமயில் ஆடுகின்ற பொதுமபாகிய
அரங்கில இருந்த காண்பனவாகிய மந்திகளைக் காண்பாயாக.

௭ மணிநீரிலஞ்சி - பளிக் கு போலும் நீரையுடைய பொய்கை,
நீல மணிபோலும் நீரையுடைய இலஞ்சியென்றமாம இலஞ்சி - இலஞ்சி
யில

(15 - 16) க ‘பருதி’ உ. ‘வளைவுண்டன’, ‘வளைப்புண்டென மருள்
படும’ நு - ச ‘கொழுந்திக்காட்ட மழலைவரிவணடினம்’ சு ‘மந்திகாண’

பாசடைப பரப்பிற் பன்மல ரிடைசின்
 றொருதனி யோங்கிய விரைமலாத தாமரை
 க௦ அரச வன்ன மாங்கினி திருப்பக
 கரைசின் றுலு மொருமயி றனகருக
 கம்புட சேவற் கணைகுரன் முழுவாக
 கொம்ப ரிருங்குலில் விளிப்பது காரைய
 இயங்குதோ வீதி யெழுதுகள் சோநது
 கரு வயங்கொளி மழுங்கிய மாதாசின் முகம்போல
 விரைமலாத தாமரை கரைசின் றோங்கிய
 சோடுடை தாழைக கொழுமட லளிழந்த
 வாலவெண சுண்ண மாடிய திதுகாண
 மாதா சினகண் பொதெனச சோநது
 உ௦ தாதுண வண்டி ன மீதுகடி செங்கையின்

க ஒரு தனி - ஒயிலாததனி, “ஒப்புடைய தானையு னொருதனி யனுகி” (சீவக உஅ௦), “ஒருதனி நினரூய” (ச ௧௬) “விரை ஒருதனி யிருந்த திரு” (௧௬ ௩௩-௪), “உலக வறவியி னொருதனியேறி” (௧௭ அ௬), “ஒருதனி மன்னவன்” (உரு உ௦௪) எனறு, ‘ஒருதனி’ என்பது இந் தூலுள்ளே பயின்றுவருதல காண்க

அ - க “குளனணி தாமரைக கொழுமலா நாபபண், ஒருதனி யோங்கிய திருமலா” (மணி கரு எரு - ௬)

௧௧ ஆலும-ஆடும, ஆரவாரித்தழைக்கமுனறுமாம; “மாலவரைச சிலம்பின் மகிழ்சிற தாலும, லீலி மஞ்ஞையின்” (பெரும்பாண் ௩௩௦ - ௩௧)

௧௨ கம்புள் - சம்பங்கோழி சேவலினது குரல் முழவொலியாக

௧௩ கொம்பா - கொம்பரில் இருங்குயில் - கரியகுயில் விளிப்பது - பாடுதல, “விளியாதான கூத்தாட்டு” (திரு ௧௧), “விளித்த வினையிதாறுமுகீதம்” (சீவக ௧௩௪௧) என்புழி விளித்தல இப்பொருள் பட்டு வருதல காண்க

௧௪ எழுகின்ற துகள கரு மாதா - அழகையுடைய

௧௭ சங்குடைந்தாற போலுந தாழையின், துளா நாடு ௧௪

௧௮ வாலவெணசுண்ணம் - தூய வெள்ளிய சுண்ணம், “ஊரதி வாலவெள னேறே” (புறநா ௧) இது - இத்தாமரை மலரினை

௧௪ - ௮ துகள சோநது ஒளி மழுங்கிய நின்முகம்போற் சுண்ண மாடியதாகிய இத்தாமரைமலரினைக காண்பாயாக

(15 - 16) ௧ ‘இருமலாத’ ௧௧ ‘கரை நினரூடும’ ௧௭ ‘தோடு டைத்தாழைக கொழுமடல வீழந்த’

அஞ்சிறை விரிய வலாந்த தாமரைச
 செங்கயல பாயந்து பிறழ்வன கண்டாங்
 கெறிந்தது பெறாஅ திரையிழந்து வருந்தி
 மறிந்து நீங்கு மணிசசிரல காணென்ப
 உரு பொழிலும பொபகையுளு சுதமதி காட்ட
 மணிமே கலையம மலாவனங் காண்புழி
 மதிமருள் வெண்குடை மன்னவன் சிறுவன்
 உதய குமர னுருகெழு மீதூர
 நீயா னடுங்க நடுவுநீன றேறுங்கய
 ௩௦ கூம்புமுதன முறிய வீங்குபிணி யனிழந்து
 சுயிறுகால பரிய வயிறுபாழ பட்டாங்
 கைதகிதைந் தாராபத திரைபொரு முநீர
 இயங்குதிசை யறியா தியாங்கணு மோடி
 மயங்குகா லெடுத்த வங்சம போலக

உ௩ - அது . சாதியொருமை இரை - முன்பு கெளவியிருந்த உணவ
 உ௧ - ௩ அஞ்சிறைவிரிய எறிந்தென இயைக்க
 உ௪ - மணிசசிரல - நீலமணிபோன்ற சிசிலிப்பறவை , “ புலவுக கய
 லெடுத்த பொனவாய் மணிசசிரல ” (சிறுபாண் ௧௮௧)
 ௧௧ - உ௪ நினகண்ணைப் போதென்றெண்ணி உண்ணவருகின்ற வண
 டினங்களைக் கடியும் நின்செங்கைபோலத் தாமரைமலரிற்பாய்ந்து பிறழ்வன
 வாகிய செங்கயல்களைக் கண்டு எறிந்து அவற்றைப்பெருமல இரையைப்
 பிழந்து வருந்தி மீண்டு நீங்கும் சிரலைக் காண்பாயாக
 உ௭ - மருள் : உவமவருடி , “ மதிமருள் வெண்குடை ” (புறநா ௧௭௪)
 மன்னவன் - சோழன்

உ௮ - ௧ உருகெழுமீது ஊர் நீயான்-அசசமபொருந்திய மேலிடத்தே
 ஊர்ந்திருக்கின்ற மாலுமி , நீயானென்பதற்குப்பொருள் மாலுமி யென்பதை,
 “ ஆழகடற் பௌவத் தருங்கல மியங்கு, நீயான் போல ” (பெருங் ௧ ௪௧
 ௧ - ௧௦) என்பதனாலுணாக

௩௦ கூம்பு முதல முறிய - பாயமாம அடியிலே முறியும்படி
 ௩௦ - ௩௧ வீங்கு பிணி அவிழ்ந்து கயிறு கால பரிய - இறுகின் பிணிப்பு
 அவிழ்ந்து பாயக்கடின் கயிறு அறுபட

௩௧ - உ வயிறு பாழ்பட்டு இதை சிதைத்து ஆர்ப்ப - நடுவிடம்
 பாழாகிப் பாய பீறுண்டு ஒலிப்ப

௩௪ சுழலகாற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மரக்கலம்

௩௦ - ௩௪ கீவாக உ௨௩௧

(15 - 16) உ௧ ‘இரிய’ உ௮ ‘மூதூர்’ உ௧ ‘மீயான்’, ‘நனி
 தானடுங்க’ ௩௦ ‘முரிய’

௩௫ காழோர் கையற மேலோ ரின்றிப்
பாகின் பிளவையிற் பணைமுகந் துடைத்து
கோவியன் வீதியுங் கொடித்தோ வீதியும்
பீடிகைத் தெருவும் பெருங்கலக் குறுத்தாங்
சுருபாற் பெயரிய வருகெழு மூதூர்

ச௦ ஒருபாற் படாஅ தொருவழித் தங்காது
பாகும் பறையும் பருந்தின் பந்தரும்
ஆதுல மாககளு மலவுற்று விளிப்ப
நீல மாலவரை நிலெனெடு படாநதென்க
சூல வேகங் களிமயக குற்றென

௩௫ காழோர் - குத்துக்கோற்காரர், 'காழோர், கடுங்குளிறு கவளங்
கைப்ப' (மதுரைக் சுருதி - ௬) கையற - செயலற மேலோரின்
பாகரினறி, எனபது பாகரை வீதியெனற்படி.

௩௬. பாகின் பிளவையிற் பணைமுகம் துடைத்து - பாகனாலுண்
டாகிய பிளவையினையுடைய பரியமுகத்தைக் கையாற்றுடைத்து, பிளவை -
அங்குசத்தாற் பிளக்கப்பட்ட பணை, பாகனுடைய உடற்பிளவாலென்று
மாம், கூடீம் பாயிரம், க௦

௩௭ கோவியன்வீதி - இராசப்பெருந்தெரு. கொடித்தோவீதி -
கொடியணிந்த தேரோடும் வீதி

௩௮ பீடிகைத்தெரு - கடைத்தெரு பெருங்கலக்கு உறுத்து - பெரிய
கலக்கத்தையுண்டாகுக

௩௯ - அ. மு சிலப். ௫. ௪௦ - ௪௧ ௩௬ மு மணி பதி. ௩௨

௪௦ பாகு - பாகன் பறை - பறையடிப்போர், யானைக்கு முன்பு
பறை அடிக்கப்படுதல் மாபு, இதனை, "நிறையழி கொலையானை நீர்க்குவிட்
டாங்குப், பறையறைந் தல்லது செலவறக் வெனனா, இறையே தவறுடை
யான" (கலி ௫௬) எனபதனாலுணர்க

௪௧ ஆதுல மாககன் - மிகக் வறுமையையுடையார் அலவுற்று -
சுழன்று, "நறையும் விரைபு மோசசியு மலவுற்று" (குறிஞ்சி எ.) விளிப்ப -
கூப்பிட

௪௨ இலபொருளுவமை நிலெனெடு - பூமியில்

௪௩ காலவேகமெனபது அவயானையின் பெயர், கடடியங்கார்
னுடைய பட்டத்துயானையை அசுனிவேகமென்றும், தடமித்தன பட்டத்து
யானையை வானாய்க்காமென்றும், சீவக்கிரகாமணியிற் கூறியிருத்தல்
காண்க. களிமயக்குற்றென - மதமயக்குற்றுத் திரிந்ததாக, களி மதத்திற்கு
ஆகுபெயர்

௪௪ - ௪௪ நீயான நடுங்கக் கூம்புமுதல்முறியக் கயிறுகாலபரிய

(௩. ௩) ௩௬. 'பாகின் விழுவிற' ௩௭ 'கோவியல்' ௪௨. 'வாதுவ
மாககனும்' ௪௪ 'காலமேகம்'

சுரு விடுபரிக குதிரையின் விரைந்துசென் றெய்திக
கடுங்கண யானையின் சுடாத்திற மடகசி
அணிததோத தானையொ டாசினங் குமரன்
மணிததோக கொடுஞ்சி கையாற பற்றிக
காரலர் கடம்ப னல்ல னென்ப

ரு0 தாரங் கண்ணியிற் சாற்றினன வருவோன

இதைசிதைநதாரபப முநீரில் யாங்கணும ஓடி மயங்குகின்ற வங்கமபோலக்
காமோர்கையறப் பாகன முதலியோர் அலவுற்று விரிபப் பூதாரில் மேலோ
ரினறித் துடைத்துப் பெருங்கலகருத்து ஒருபாற்படாது ஒரு வழித்தங்
காது நிலமாலவரை படாநதெனக் காலவேகம் களிமயக்குற்றதாகவென
முடிக்க

வங்கம் யானைக்கும் காற்று மத்திற்கும் உவமை வங்கமபோலக் கால
வேகம் களிமயக்குற்றென எனவியையும் இப்படியே, “வீங்குபிணி
நோனகயி நீர்இயிதை புடையூத, கூம்புமுதன முருங்க வெற்றிக் காயந்
துடன, கடுங்காற நெடுப்பக் கலப்பொரு துரைஇ, நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய
போல, இருதலைப் பணில மாபபச சினஞ்சிறந்து, கோலோகக் கொன்று
மேலோர் வீசி, மென்பிணி வனறொடா பேணுது காழ்சாயத்துக், கருதுநீத்
துழிதருங் கடாஅ யானையும்” (மதுரைக் ௩௭௮ - ௮௩) என்று வந்திருத்தல்
காண்க

சடு பரிகருதினா, பரி - செலவு, “பகைப்புலங் கவாநத் பாய
பரிப்புரவி” (மதுரைக் ௪௮௩)

சசு கடுங்கண - தறுகணமை, அது கடுங்கு கொல்லுதல், “நெடுஞ்
சுழிப் பட்ட கடுங்கண வேழத், தூவுச்சினந் தணித்து” (மலைபடு ௩௨௬ -
௪) கடாததிறம் - மத்ததின கூறுபாடுகள்

சஅ ‘கொடுஞ்சி - தாமரைப்பூவடிவமாகப் பண்ணித் தோத்தட்டின
முன்னே நடுவது’ என்பா ஆசிரியர் கச்சிக்குக்கினியர், “கொடுஞ்சி நெடுந்
தோ” (மதுரைக் ௭௮௨), “நெடுந்தோக் கொடுஞ்சி” (புறநா ௭௭),
இது தாமரைமொட்டு வடிவமுள்ள தெனறும் கூறுவா

சக காரலர் கடம்பன் அல்லனென்பதை - காகாலத்து அலாகின்ற
கடம்பின் அலராற்றெடுக்கப்பட்ட மாலையையுடைய முருக்ககடவுளல்ல
னென்பதை, “காராறுங் கடம்பின்” (புறநா ௨௩) என்பதனாற் கடம்பு
காகாலத்திற்கு உரியதென்பதும், “பராஅரை மராஅத், துருளபூந் தண்
டா புரளு மாபினை” (முருகு ௧0 - ௧௧) என்பதனால முருக்ககடவுள்
கடப்பமாலையையுடையரென்பதும் அறியப்படும்

ரு0 ஆரங்கண்ணி - ஆத்திமாலை, இது சோழர்களுக்குரிய அடை
யாளமாலை, “ஆரங் கண்ணிச் சோழன்” (சிலப் பதிகம், ௧௨)

சக - ரு0 அழகாலும் ஆணமையாலும் உதயகுமரனை முருக்ககடவு
ளென்றெண்ணிக் கடப்பமாலையினமையானும் ஆத்திமாலைபுணமையானும்
அவனைச் சோழனம்கனென்று கண்டோர துணிந்தமையின இவ்வாறு கூறப்
பட்டது

௨௭ - ரு0 மன்னவன் சிறுவன், உதயகுமரன், அரசினங்குமரன், சென்

நாடக மடநதையா நலங்கெழு வீதி
 ஆடகச் செயவினை மாடத தாங்கட
 சாளரம் பொளித்த காலபோகு பெருவழி
 வீதிமருங் கியன்ற பூவணைப் பள்ளித
 ௫௫ தகரக குழலா டன்னொடு மயங்கி
 மகர யாழின் வான்கோடு தழீஇ
 வடடிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவையின்
 எட்டி குமர னிருந்தோன றனனை
 மாதா தன்னொடு மயங்கினை யிருந்தோய்

றையதி அடக்கிப் பறறி அல்லனென்பதைச்சாற்றித் தானையொடு வருவோ
 னென்க.

௫௧ நாடகமடநதையா - நாடகக்கணிகையரது வீதி - வீதியில்
 ௫௨ ஆடகம் - நாலவகைப் பொன்னுள் ஒன்று செயவினை -
 செய தொழில் மாடத்தாங்கண - மாடத்திடத்தே

௫௩ காலபோகுபெருவழி - காற்றுச்செலலும் பெரியவழி கால்
 போகு பெருவழியாகிய பொளித்தசாளரம்.

௫௪ வீதி மருங்கு இயனற - வீதியின் பக்கத்தே இயற்றிய பூ
 அணைப்பள்ளி - மலர்ணையாகிய படுக்கையில

௫௫ தகரம் - மயிர்ச்சாந்து தகரக்குழலானென்றது ஒருகணி
 கையை

௫௬ மகரயாழ் - நாலவகையாழ் ஒன்று, அது பதினேழு நரம்
 புடையது கோடு-யாழ்த்தனமெ, “அங்கோட்டுச் செறிந்த வலிந்நது வீங்கு
 திவவு” (சிறுபாண் ௨௨௨), “கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்” (நெடுநல் ௭௦)
 தழீஇ - தழுவி

௫௭ வடடிகை - எழுதுகோல, “வடடிகைச் செய்தியும்” (௨ ௨௭)
 என்றா முன்னும்

௫௮ எட்டி - வைசியாபெறும் பட்டப் பெயர், “எட்டிப் பூப்பெற
 றிருமுப் பதிற்றியாண, டொட்டிய செலவத் துயாந்தோ னியினன்” (௨௨ :
 ௧௧௩ - சு) எனபா பின்னும், “எட்டி குமர னினிதி னியக்கு, மின்னொலி
 வீணைப் பண்ணொலி வெரீஇ” (பெருங் ௧ ௪௦ ௧௧௬ - எ), “எட்டி
 காவீதிப் பட்டந் தாங்கி” (பெருங் ௨ ௩. ௧௪௪), “எட்டி சாயலனிருந்
 தோன்றனது” (சிலப் ௧௫ ௧௬௩), “எட்டி காவீதி யென்பன தேய
 வழக்காகிய சிறப்புப் பெயர்” (தொல் தொகை. கு ௧௨) எனபா ஆசிரியர்
 ரீட்சிணுக்கினியர்

௫௯ மயங்கினை இருந்தோய - மயங்கியிருந்தோய

(15 - ௩) ௫௩ ‘சாளரமொழித்த’, ‘சாளரமொழிந்த’, ௫௫ ‘தாத
 விழ் குழலாள்’ ௫௬ ‘மாதாவீணையின்’

சு௦ யாதுநீ யுற்ற விடுக்க ணென்றலும்
 ஆங்கு கேட்டு வீங்கி முலையொடு
 பாங்கு சென்று தான்றொழு தேத்தி
 மட்டவி முலங்கன் மன்ன குமாற
 கெட்டி குமா னெய்திய துரைப்போன்
 சுரு வகைவரிச செப்பினுள் வைசிய மலாபோல்
 தகைநலம் வாடி மலாவனம் புகூஉ
 மாதனி பாயநத மணிமே கலையொடு
 கோவல னுற்ற கொடுநதுயா தோன்ற
 நெஞ்சிறை கொண்ட நீரமையை நீக்கி
 எ௦ வெம்பகை நரம்பி னென்கைச் செலுத்திய

சு௦ இடுக்கண - துன்பம்

ரு௦ - சு௦ அங்கனம் வருவோன வீதியில் மாடத்துப் பள்ளியிற் குழ
 லாடனனொடு மயங்கித் தழீஇப் பாவையினிருந்தோனறனீன, இருந்தோய,
 நீயுற்ற இடுக்கண யாதெனறலுமென்க

எட்டிக்குமான வீதிமருங்கிப்பன்ற சாளரச்சேக்கையிலிருந்தமையின
 உதயகுமாரன அவினககண்டான

சுஉ பாங்கு - முறைமை, பகமெனலுமாம் தொழுது - பணிந்து

சுங். மட்டு - தேன சுச எய்தியது - நோந்ததை

சு௦ - சுச எனறலும் அதுகேட்டு எட்டிக்குமான கணிகையொடும்
 சென்று தொழுது ஏத்தி மன்னகுமாறகு உரைப்போன

சுரு செப்பினுள் வைகியமலா புழக்கத்தால வாடும், “மடைமாண
 செப்பிற் றமிய வைகிய, பெயயாப் பூவின் மெயசா யினீள்” (தறுந் சு),
 “வகைவரிச செப்பினுள் வைகிய கோதைபேம்” (கலி சுஅ கடு),
 பெருங், க கூக எஅ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பாராக

சுசு தகைநலம் - மிகவழகு

சுஎ - அ பயநத - பெற்ற மணிமேகலையைக் கண்டவுடன் எட்டி
 குமானுக்குக் கோவலனடைந்ததுன்பம் நினைவிற்கு வந்தமையின, ‘மணிமே
 கலையொடு, கோவல னுற்ற கொடுநதுயா தோன்ற’ என்றான், இப்படியே,
 “இளங்கோன கண்ட விளம்பொற பைங்கொடி உருவிலாளனொ
 டிருவம் பெயாபப்” (ரு க - சு) என்பா பின்னும்

சுசு நெஞ்சு இறைகொண்ட நீரமையை - மனடி தங்குதல் கொண்ட
 தனமையை, “வண்டிறை கொண்ட கமழ்ப்பூம் பொய்கை” (மதுரைக் உடுக)

எ௦ பகைநரம்பு - நின்றநரம்பிற்கு ஆரூவதம் மூன்றாவதுமாகிய
 நரம்புகள், “நின்ற நரம்பிற் கறா மூன்றுஞ், சென்றுபெற நிறபது கூட
 மாகும்” (சிலப் அ : கூ - ச, உரை, மேற்), கூடம் - பகை.

திதுயா னுற்ற விடுமபை யென்றலும
 மதுமலாத தாரோன் மனமகிழ வெய்தி
 ஆங்கவ டனையென னணிததே சேறறி
 ஈங்கியான வருவே னென்றவற குரைத்தாங்
 எடு கோடுமழை கிழியு மதியம போல
 மாட வீதியின் மணிததோ கடைஇக
 காரணி பூம்பொழிற் கடைமுகங் குறுநவத்
 தேரொலி மாதா செவிமுத லியைத்தலும
 சித்திரா பதியோ முதய குமரனுற
 அஃ மெனமேல வைத்த வுள்ளத் தானென
 வயநத மாலை மாதனிக கொருநாட்
 கிளநத மாறறந கேடடே னுதலின்
 ஆங்கவன நேரொலி போலு மாயி நழ

சுச - எக உரைப்போன மலாபோல நலமவாடி வனம் புகூஉம மணி
 மேகலையொடு கோவலனுற்ற துயாதோன்ற அததுயரம் நீர்மையை நீக்கி
 என கையைப் பகைநரம்பிற் செலுத்தியது, யானுற்ற இடுமபை இது
 வென்றலு மெனக.

எஉ தாரோன் - உதயகுமரன் முனிவருடைய உறைவிடத்தை
 நீங்கி மலாவனத்திற்குச் சென்ற மணிமேகலையை இனி எளிதிற பெறலா
 மென்று மகிழ்ந்தான்

எங் அவள தனனை - மணிமேகலையை

எச அவறகு - எட்டிசுமரற்கு

எடு கிழியுமதியம் - கிழிதற்குக் காரணமாகிய மதியம் மதியம்
 போல - சந்திரனபோல, கலைநிரம்பினமையின், உதயகுமரனுக்கு மதி
 உவமையாயிற்று, “நாளவாய நிறைந்த நகைவெண்மதி செல்வ தொத்
 தான்” (கீவக. சஞ்ச) மாடங்கட்கு மழையைமும், தேருக்கு மதியத்தையும்
 உவமையாககினும் பொருந்தும்

எச கடைஇ - செலுத்தி, “காலியக கன்ன சுதழ்பரி கடைஇ”
 (மதுரைக் சசு)

எஎ கடைமுகம் - வாயிலிடம் குறுக - அடைய

எஅ மாதா - மணிமேகலை செவிமுதல் - செவியிடம்

எக - அ எனறலும் மகிழ்வெய்தி, ‘அவளை என தேரேறறி இவரு
 வருவேன்’ என்று அவனுக்குரைத்து மதியம்போலத் தேரைக் கடைஇப்
 பொழிலின் கடைமுகங்குறுக, அததேரொலி செவிமுதலிசைத்தலு
 மெனக

அஉ கிளநத - சொல்லிய அங் ஆயிழை : விளி.

(15 - ம்) எடு. ‘கிழிகும’

ரங்கென செவிமுத லிசைத்ததென் செய்கென
அடு அமுதுறு தீஞ்சொ லாயிழை யுரைத்தலும்
சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போற
பனிக்கறை மண்டபம் பாவையைப் புகுகென்
றொளித்தறை தாழ்கோத துளங்கத் திரீஇ
ஆங்கது னனக்கோ ரைவிலின் கிடக்கை

கூ0 நீங்காது நின்ற நேரிழை தன்னைக்
கலலென றுணையொடு கடுந்தோ நிறுத்தி. |
பனமலாப பூம்பொழிற் பகனமுளைத் ததுடொற
பூமரச சோலையும் புடையும் பொங்கருந்
தாமரைச செங்கண் பரப்பினன் வரநடம்

கூடு அரசிளங் குமர னொருந் லொருசிறை
ஒருதனி ின்ற புனற்றிற் மறிந்தேன

அச எனசெயகு - யாதுசெயவேன

அடு அமுதுறு தீஞ்சொ லாயிழை - மணிமேகலை

எக - அடு உதயகுமான எனமேல வைத்த உள்ளத்தானென்று
வயநதமால் கித்திராபதியோடுறறு முன்னொருநாள் மாதவிகுக்கு கிளந்த
மாற்றத்தை நான் கேட்டேன், ஆதலின், ஆயிழைய, என செவிமுத
லிசைத்த ஒலி, அவன் தேரொலிபோலும், இதற்கு யான் யாதுசெயவே
னென்று மணிமேகலை யுரைத்தலுமெனக்

அச துளக்குறையில - தளாச்சியுற்ற மயில்

அஎ. மண்டபத்தில பாவையை - மணிமேகலையை புகுக என்று

அஅ இரீஇ - இருக்கச்செயது

அக ஐந்துவிற்கிடை நீளத்தே நிறறல் மரபு, “ஐவிவி நகல நின்
றாங் கடிதொழு திறைஞ்சி னுறகு” (கீவந் கஎ0ச), “இருந்த மன்னவற்
கெழுகோ லெல்லையுட், பொருந்தல செல்லாது புககவ னிறைஞ்சு” (க சஎ
டுக - ச) என்று ஏழுகோலெல்லாகூறுவா, பெருங்கதை தூலாசிரியா

அச - கூ0 கேட்டு மண்டபத்திற் புகுகவென்று பாவையையொளித்
துத் தாழ்கோத்து இருத்தி அதுதனக்கு ஐந்துவிற்கிடக்கையில் மயில் போல
நின்ற நேரிழையாகிய சுதமதிதனை

கக. கடுந்தோ கடுமை - விரைவு கூஉ பகல - சூரியன்

கக பொங்கா - ஈண்டு கட்டுமலை, மரக்கிளையென்றுமாம்

கச பரப்பினன் - பரப்பி.

கடு ஒருசிறை - ஒருபக்கம், “வானவ ருறையும் பூநா றொரு
சிறை” (சிலப் க0. கடுஅ) *

கச திறம் - இயல்பு

(15 - 16) அடு ‘அமுதுறு’ அஅ ‘தாட்கோத்து’, ‘தாட்கட்கோத்து’

வளரிள வனமுலை மடந்தை மெல்லியல்
தளரிடை யறிபுந தனமையள கொல்லோ
வினையா மழலை வினோநது மெல்லியல்

க௦௦ முனையெயி றருமபி முதது நிறைத தனகொல
செங்கய னெடுங்கண செவிமருந கோடி
வெங்கணை நெடுவேள வியப்புரைக குங்கொல
மாதவ ருறைவிட மொர்இமணி மேகலை
தானே தமிழளிநு கெய்திய துரையெனப்
க௦௫ பொதியறைப் பட்டோர் போன றுளம் வருந்தி
மதுமலாக கூந்தற சுதமதி யுரைக்கும்
இளமை நாணி முதுமை யெய்தி
உரைமுடிவு காட்டிய வுரவோன் மருகற

க௭ மெல்லியல் - மணிமேகலை.

க௮ தளரிடை - ஆடவா காமத்தாற்றாளாகத் சமயத்தை, இடை
காலம், “உடையோர் போல விடையினு குதுகி” (புறநா ௫௪.)

க௯ “வினையா மழலையின் விரித்தாரை யெழுதி” (சிலப் ௮. ௬௭)

க௧௦ “முனாவள ரிளங்கையே முழுமதி புரைமுகமே” (சிலப் ௭ :
௧௬), “முனையிள வெண்பன முதுககுறை நங்கை” (சிலப் ௧௫: ௨௦௨)

க௧௨ வெங்கணை - விருப்பத்தைச் செய்யும் அம்பு

க௧௩ மாதவா - சங்கத்தாரா, அறவணவழிகளென்றமாம் ஓர்இ -
நீங்கி

க௧௪ தமிழள் - தனித்தவளாய

க௧ - க௧௪ தானையொடு தேரைப் புறத்தே நிறுத்திப் பொழிவிற்
பகல் முளைத்ததுபோல வருங்குமரன சுதமதியைக் கண்டு, ‘ஒருசிறை
தனி நின்றாய், உன திறமறிந்தேன், மணிமேகலை அறியுநதனமையள
கொல்லோ, அவள முனையெயிறு முத்துநிரைத்தனகொல, அவள் கண்
கள் வேள வியப்புரைக்குங்கொல, அவள மாதவருறைவிடத்தை யொர்இத்
தமிழளாய் இங்கு எய்தியதற்குக் காரணமுரை’ என்று கேட்பவெனக்

க௧௫. பொதியறைப்பட்டோர் - துவாரமில்லாத கீழறையில் அகப்
பட்டோர், “பொதியறைப்பட்டோர் போன றுமெய வருந்தி” (மணி ௧௬.
௮), “போதார் பிறவிப் பொதியறையோரென” (சிலப் ௧௦ ௧௬௧)

க௧௭ - ௮ இளமைநாணி முதுமையெய்தி உரைமுடிவு காட்டிய உர
வோன் - இளமைப்பருவத்தை நாணி முதுமைப்பருவத்தை யடைந்து, தம்
முட பகைமை கொண்டு வந்தாரிருவருடைய சொல்ல ஆராய்ந்து அவற்
றின் முடிவை அவர்களுக்கு விளக்கிய அறிவுடையோனாகிய கரிகாற் பெரு
வளத்தானென்னுஞ் சோழன், இவ்வாலாற்றை அடியிலவரும் பழமொழி

(௩ - ௩) க௮ ‘தளாநடை யறியுநதனமையை கொல்லோ’ க௧௫
போன்று மெய்வருந்தி’ க௧௮ ‘மருமாற்கு’

கறிவுஞ் சாலபு மரசியல வழக்கும

கக௦ செறிவனீ மகளிர் செப்பலு முண்டோ

அனைய தாமினும் யானென்று கிளப்பல

வினைவிளங்கு தடக்கை விறலோய கேட்டி

வினையின் வந்தது வினைக்குவினே வாயது

புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத திடுவது

கக௫ மூப்புவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை

பற்றின் பற்றிடங் குற்றக கொளகலம்

புறநடங் கரவிற செற்றச சேக்கை

வெண்பாவாலும் அதன உரையாலு முணாக, “ உரைமுடிவு காணு னிள மையோ னென்ற, நரைமுது மகக ஞுவபப - நரைமுடிததுச, சொல்லான முறைசெய்தான சோழன குலவிசகை, கலலாமற் பாகமபபிம ” (உச), என பது—‘ தம்முள் மறுதலையாயின ரிருவா தமக்கு முறைமை செய்யவேண்டி வந்து சில சொன்னால் அச்சொன முடிவு கண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவு நிரம்பாத இளமைப்பருவத்தா னென்றிகழந்த நரைமுது மககளுவக கும் வகை நரைமுடித்து வந்து முறைவேண்டிவந்த இரு திறத்தாரும் சொல் விய சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான கரிகாற்பெருநாந்தா னென்னுஞ் சோழன், ஆதலால், தத்தம் குலத்தகுத்தக விசகைகள் கற பத்தகு முன்னே செம்பாகமுளவா நென்றவாறு’, இவ்வரலாறு, “ முதியோ, ரவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண செல்வம் ” (கஅள - அ) என்று பொருநராற்றுப்படையிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது உரவோன மரு கற்கு - கரிகாற்பெருவனத்தான வழித்தோனறலாகிய உனக்கு, மருகன்- வழித்தோனறல், “ உலக மாண்ட வுயாந்தோர் மருக ” (மதுரைச் ௨௩)

க௦௧ சாலபு - அமைதி அரசியல வழக்கு - அரசநீதி

க௦௧ - க௦. ஒப்பு மணி கஅ, கச௦ - சக

க௦௫ - க௦ அதுகேட்டு உளம் வருந்தியுரைக்கும் சுதமதி மருகற்கு அறிவு முதலியவற்றை மகளிர் செப்புதலும் உளவாகுமோவென்றா னெனக்

ககக கிளப்பல - சொல்லுவேன ககஉ வினை - போரிட

இனி, மணிமேகலையை அவன் விருமபாமலிருத்தற்கு உடம்பின தாயது அன்மையைச் சொல்லுவாள்

கக௩ வினையினவந்தது - கனமத்தால் வந்தது வினைக்கு வினே வாயது - கனமத்திற்கு வினேநிலமாகவுள்ளது

கக௪ புனைவன - சந்தனம் மலர் முதலியவை

கக௫ மூப்புவிளிவுடையது - முதுமையையும் சாதலையுமுடையது தீப்பிணி யிருக்கை - கொடியநோய்களுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளது

கக௭ அரவு அடங்கு புறறினென இயைக்க செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வதாகிய சினம் சேக்கை - தங்குமிடம்

(15 - 16) ககஉ ‘கேணி’ கக௫ ‘முதது’

அவலக் கவலை கையா றழுங்கல
தவலா வுளளாந தன்பா லுடையது
கஉ௦ மக்கள யாககை யிதுவென வுளாநது
மிககோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய
என்றவ ளுரைத்த விசைபடு திருநொல்
சென்றவ னுள்ளாந சேரா முன்னப்
பளிங்குபுறத தெறிநத பவளப் பாவை”ின்
கஉ௫ இளங்கொடி தோனறுமா விளங்கோ முன்னென்.

ச —பளிக்கறைபுக்க காதை முற்றிற்று.

ககஅ அவலம் - வருத்தநதோனறி ந்றநல கவலை - யாது செயவ
லெனநல கையாறு - மூச்சிததல அழுங்கல - வாயவிட்டமுதல , இஃது
அரற்றெனப்படும

ககஅ - கூ அவலம் முதலிப்பவைகள் நீங்காததாகிய உள்ளத்தினைத்
தன்னிடத்தே உடையது

கஉ() யாககை இதுவென - யாககை இத்தன்மையதென்று , இது
வெனறது, ‘வினையின வந்தது’ என்றது முதலியவற்றை

கஉக. இதனை - இவவுடம்பை புறமறிப்பாராய - புறமறியாகப் பாராப்
பாயாக, பாராபின், இதன தூயது அன்மை விளங்குமென்றபடி , “மற்ற
தனைப் பைமறியாப் பாககப் படும” (நாலடி சஉ), “பைமறியா நோக
கப் பருந்தாககுந தகைமைதது” (இறை சூ க, உரை)

கஉஉ அவள் - சுதமதி

௩௨௪ “பளிங்குபுறத தெறிநத பவளப் பாவை” (மணி கஅ , எஅ) ,
“பளிக்கறைப் பவழப் பாவை பரிசெனத திகழுஞ் சாயல்” (சீவக ககஉ)

௩௨௫. தோனறுமா - தோன்றாநின்றாள்

௩௨௨ - ௫ என்று அவள் உரைத்ததொல அவனுள்ளம் சென்று
சேராமுன்னா, இளங்கொடி பாவைபோல இளங்கோமுன தோன்றுமெனக

க - கஉ௫ காணடனகாண காணய காண காண காணெசை சுதமதி
காட்ட மணிமேகலை வனங்காணபுழி, மன்னவன சிறுவன உதயகுமரன்
அரசிளங்குமரன் வருவோன, இருந்தோனறனை, இருந்தோய, யாதெனற
லும், உரைப்பேன, என்றலும், மகிழ்வெய்தி உரைத்துக் கடைஇக குறுகத்
தேரொலி இசைத்தலும் என செய்கெனவுரைத்தலும் சேட்டு இரீஇ நிறை
நேரிழைதனை, நின்றாய, அறிந்தேன, தன்மையன கொல்லோ, நிரைத்தன
கொல, உரைக்குங்கொல, உரையென, சுதமதி, செப்பலுமுண்டோ, கிளப்
பல , கேட்டி என்று உரைத்ததொல சேராமுன்னா இளங்கொடி தோன்று
மென முடிக்க

(௩ - ம்) ககஅ ‘கையா றறழுங்கல’

ஐந்தாவது மணிமேகலாதேய்வம் வந்துதோன்றியகாதை

[ஐந்தாவது மணிமேகலை உதயகுமரனபால உளளத்தாளேன
மணிமேகலை தனக்கு மணிமேகலாதேயவம்
வந்துதோன்றியபாட்டு]

இளங்கோன கண்ட விளமொடாற பூங்கொடி.
விளங்கொளி மேனி விண்ணவா வியப்பப
பொருமுகப பளிங்கி னெழினி வீழததுத
திருளின் செய்யோ ளாடிய பாவையின்
நு விரைமல ரைவண்ண மீன விலோதனத
துருவி லாளனொடுருவம் பெயரபப

க. இளங்கோன - உதயகுமரன். பொறபூங்கொடி - காமவல்லி
போன்ற மணிமேகலை

உ. விளங்கொளி மேனி விண்ணவா - தேவா, மணி சு கூ - கர

க. பொருமுகப பளிங்கின எழினி - பளிங்காகிய பொருமுக
வெழினியை; எழினி - திரைச்சீலை, பொருமுகவெழினி - மூவகைத்
திரைச்சீலைகளுள் ஒன்று, “ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும்,
காந்தவா வெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்தது” (சீலப். கூ க0க - க0)

ச. திருவின் செய்யோள - இலக்குமி, இன சாரியை, “செம்
மலர்த திருவின் பாவாய” (சீவக கூகநு) எனபுழிப்போல பாவை - பதினோ
ராடலுள் ஒன்று, அது போசெய்தறகுச சமைந்த கோலத்தோடு அசுரா
மோகித்த விழும்படி கொல்லிப் பாவைவடிவாய்த திருமகள் ஆடியது,
இதனை, “செருவெவ் கோல மவுணா நீங்கத், திருவின் செய்யோ ளாடிய
பாவையும்” (சீலப். கூ சு0 - கூக) என்பதனாலுணாக, “பாவை திருமுக
ளாடிற் ததற்குறுப, போவாம் லொன்றுடனே யொன்று” பாவையின் -
பாவைபோல, பாவையாடிய திருமகளபோல வெள்ளும் பொருந்தும்

டு மலரைவண்ண - மலராகிய ஐந்துபாணம் விலோதனம் - கொடி.

சு உருவிலாளன் - அங்கன், ‘உருவி லாளனொடுருவம் பெயரபப’
என்பதற்கு இவளுருவத்தைக் காண்பவர்களுக்கு உடனே மனம்த பாதை
உண்டாகின்றதென்பது கருத்தாகக்கொள்க, மணி ச சுள - அ, பாகக
(15 - 16) டு - சு ‘விலோதததுருவிலாளனுருவம்’

டு—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை டுடு

ஒவிய னுளளத துளளியது வியப்போன்
 காவியங் கண்ணி யாகுத நெளிந்த
 தாமோளி மண்டபந் தனகையிற் றடைஇச
 ௧௦ சூழ்வோன் சுதமதி தனமுக நோக்கிச
 சித்திரக கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன
 எத்திறத தாணின் னிளங்கொடி யுரையெனக
 குருகுபெயாக குன்றங் கொன்றோ னன்னநின்
 முருச செவனி முகந்துதன கண்ணாற்
 ௧௧ பருசா ளாயிற் பைந்தொடி நங்கை

க - சு பூங்கொடி, பாவையின் உருவிலாளனொடு உருவம் பெயாப்ப
 வெனக

எ ஒவியன் - சித்திரமெழுதுவோன், உளளியது - சித்திரம் எழுது
 வதற்காக நினைந்ததை, மணிமேகலையுருவத்தைச் சித்திரமென்று கருதின
 னென்றவாறாயிற்று, இது, “மேவிய பளிங்கின விருந்திற் பாவையிஃ,
 தோவியச் செய்தியென ரெழிவேன முன்னா” (கடி சுசு - எ), “நங்கிம்
 மண்ணீட டியாரென வுணாகேன” (கடி கடுசு) என்று பின் வருவனவற்
 றால் துணியப்படும வியப்போன் - ஆசசரிய மடைவோன், இது பெயா,
 இனி, ‘ஒவியன்’ என்பதற்கு உதயகுமரன் ஆசசரியததால் சித்திரம்
 போன்றவனாய் நின்றென்றும், ‘அது’ என்பதற்கு அவவடிவத்தையென
 றும் பொருள் கூறினும் பொருந்தும்

அ காவியங்கண்ணியாகுதல் - மணிமேகலையாதலை

எ - அ வியப்போன் தெளிந்தெனக

க தாழ ஒளி மண்டபம் - தங்கிய ஒளியையுடைய பளிங்குமண்ட
 பத்தை தடைஇ - தடவிப்பார்த்து, மண்டபத்துள்ளே செல்லக் கருதிய
 வன வாயில் காணுதற்கு முயலுகின்றான்

கஉ எத்திறத்தாள - என்ன இயல்புடையாள், நின் இளங்கொடி
 எத்திறத்தா ளென்க

க௦ - கஉ சூழ்வோன் நோக்கி உரையென

கக குருகுபெயாககுன்றம் - கிரவுஞ்சுகிரி கொன்றோன் - முருகக்
 கடவுள், “குருகுபெயாக குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே” (சிலப் உச
 ‘சாவண’), “குருகுபெயாக குன்றங் கொன்றான் மடவன்” (சிலப் உச
 ‘ஆயவளை’)

கச முருகச்செவலி - இளைமைப்பருவத்தி னழகை

கடு ஆயின் - ஆராயுமிடத்து

கச - டு நங்கை நின் செவ்வியைப் பருகாளென இயைக்க

(15 - 16) க ‘தாளொலி’ கக - உ ‘சிறந்தன வொத்தாணின்’ கச
 முருகற்செவலி’ கடு ‘பருகாளாயினிப்’

ஊழ்தரு தவத்தள சாப சாததி
 காமற கடந்த வாயமைய னென்றே
 தூமலாக கூந்தற் சுதமதி யுரைப்பச
 சிறையு முண்டோ செழுமபுனன மிகுழிஇ
 ௨௦ சிறையு முண்டோ காமங் காழ்க்கொளிற
 செவவிய ளாயினென செவவிய ளாகென
 வவவிய நெஞ்சமொ டகலவோ னாயிடை
 அஞ்செஞ் சாய லராந்தா ணத்துளோரா
 விஞ்சைய ிரிட்ட விளங்குழை யென்றே
 ௨௫ கலலென் பெருநா பலலோ ருரையினை
 ஆங்கவ ருறைவிட நீங்க யாயிடை
 ஈங்கிவ டன்றோ டெய்திய துரையென

கசு. ஊழ - முறை, பௌததாக்குருக ஊழவினை உடனபாடாகவின, ஊழவினையால தரப்பட்ட தவத்தையுடையனென்றுமாம் சாபசாததி - சாபமாகிய அமபையுடையான், சாபம் - சபித்தல, விலலையும் அமபையும் உடையானென்றும் ஒருபொருள் தோனற்றறு தவத்தினரைச சாபசாரென்பா வடநூலா

கக செழுமபுனன மிகுழிச சிறையுமுண்டோ - வளவியபுனன மிகக விடத்து அதனை தாங்கும் அரணுமுண்டோ, இலலையெனறபடி, “நீ மிகிற சிறையு மிலலை தீமிகின, மன்னுயிர நிறறு நிறலு மிலலை” (1 ஸுநா ௫௧), “நீமிகி னிலலை சிறை” (பழ கக0)

கக - ௨0. “சிறையெனப திலலைச செவவே செம்புனன பெருருமாயி, னிறையெனப திலலைக காம நோநின்று சிறககு மாயின” (நூலா கலயாண க௫௫.)

௨0 காமம் காழ் கொளின நிறையும் உண்டோ - காமம் அடிப்படின அதனை நிறுத்ததன்மையும் உளதாகுமோ, காழ - வைரம், நிறை - நிறுத்த தன்மை, “பிறிது மாகுப காமங்காழக சொளினை” (சுறுந க௭)

௨௨ ஒளவியம் - பிறாககு இவள உரியளாதல கூடுமோவெனபதால் உளதாகிய பொருமை ஆயிடை - அப்பொழுது

௨௩. அஞ்செஞ்சாயல விளி, என்றது சுதமதியை அராரதாணம் (மணி ௩. ௮௭, பெருங் ௨ ௨ கக௮, ௭ கக௧, ௫ ௪ க௫௧)

௨௪. விஞ்சையன - வித்தியாதான, என்றது மாருதவேகனை

௨௫ உரையினை - சொல்லையுடையாய

௨௬ - ௫ அராரதாணத்திற சுதமதி மாருதவேகனல் இடப்பட்டா னென்பதை, “எனமக ளிருந்த விடமென றெண்ணித், தன்னுறு துன்பந தாங்காது புருந்த, சமனீர காணுஞ் சரணென ரேனை” (மணி ௫ - ௫0 - ௫௨) எனபதனலுமுணாக

௨௭ உரையென - சொல்லென்று உதயகும்ரனசொல்ல

(15 - 16) கசு ‘தவத்தா சாபசாததி’, ‘தவத்தான சாபதி சாததி’ க௮ ‘தூமலா’ ௨0 ‘காழ்கொளிற’ ௨௧ ‘ஆயினினை செவவிய ளாககென’ ௨௨ ‘ஆயிழை’

டு. மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை டுஎ

வராகழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி
 திருநிப படரா நெஞ்சினை யாகுமதி.
 ௩௦ ஈங்கிவ டன்னே டெய்திய காரணம் -
 வீங்குநீர் ஞால மரஸ்வோய் கேட்டருள
 யாபபுடை யுள்ளத தெமமனை யிழநதோன்
 பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுண்டியன்
 மழைவளந தருஉ மழலோம பாளன
 ௩௧ பழனினைப் புவததாற் பிழைமண மெய்திய
 ஏறகெடுத் திரங்கித் தற்றக வுடைமையிற
 குரங்கு செய்குடற் குமரியம் பெருநதுறைப்
 பரந்துசென் மாககொளடு தேடினன் பெயர்வோன்
 கடன்மண்டு பெருநதுறைக காவிரி யாடிய

௨௮ “ வாழ்க நுவ கண்ணி மாதோ ” (கீவக. ௧௮௧௦.)

௨௯ படரா : செல்லாத. நெஞ்சினையாகுமதி - நெஞ்சையுடை யா
 யாக ஆக்ககடவாய், மதி : முன்னிலை யசை

௩௦ - ௩௧ காரணம் கேட்டருள

௩௨ யாப்பு - உறுதி எமமனை - எம் அனனை ; “ எமமனை காணாய் ”
 (சு : ௧௨௬) எனபா பின்னும், “ எமமனை தயியை யாகி ” (கீவக. ௩௧௬)

௩௩. படிமவுண்டி - நோற்றுப் பட்டினிவிட்டுண்ணும் உணவு,
 “ படிம வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே ” (குறுங். ௧௬௬)

௩௪ மாருதவேகனுக்குத் தான சிலநாள உரியளானதுபற்றி, ‘ பிழை
 மண மெய்திய ’ எனருள, “ ஒத்லநதணாக கொவவே னுயினும் ” (டு : ௪௩)
 என்று பின் வருதல காண்க

௩௫. ஏற கெடுத்து இரங்கி - என்னைக காணப்பெருது இரங்கி ;
 “ அரககெடுத் தலமவரு மலலற்கால ” (சிலப் ௪ ௮) தன தக உடை
 மையின - தனனைத் தக்கிருக்குமபடி உடைமையினாலே

௩௬ குமரி - கன்னியாகுமரி

௩௭ - ௮ குற்றமுற்ற குலமகளிர அக்குற்றத்தைப் போக்குதற்
 பொருட்டுக் குமரியாட்ச செல்லுதல மரபாதலால், இவன கன்னியா குமரி
 யாற்றிற்குச் செல்பவர்களோடு சோந்து சுதமதியைத் தேடிச் சென்றான்,
 “ பாரப்பனி சாலி காப்புக்கடை கழிநது, கொண்டோற பிழைத்த தண்ட
 மஞ்சித், தெனறிசைக் குமரி யாடிய வருவோள் ” (மணி ௧௩ ௩ - ௭)

௩௮. கடன்மண்டு பெருநதுறைக்காவிரி - சங்கமுக்கதுறை

(15 - ௧) ௩௨ ‘ யாப்பிடை ’ ௩௭ ‘ குரங்குசெய கடற்றுறை ’,
 ‘ குரங்குசெயகடற்குமரி ’ ௩௯ ‘ ஆழிட ’

ச௦ வடமொழி யாளரொடு வருவோன் கண்டங்
 டியாங்கனம வந்தனை யென்மக னென்றே
 தாங்காக் கண்ணீ ரென்றலை புதித்தாங்
 கோத லந்தணாக் கொவவே னாயி னும
 காதல னாதலிற் கைவிட லீயான்

ச௫ இரந்தூண டலைக்கொண் டிநநகா மருங்கிற்
 பரந்துபடு மனைதொறுந திரிவோ னொருநாட்
 புனிற்றாப பாயந்த வயிற்றுப புண்ணினன்
 கணவிர மாலை கைக்கொண் டென்ன
 நினைநீடு பெருங்குடா கையகத் தேந்தி

௫௦ என்மக ளிருந்த விடமென் றெண்ணித்
 தன்னுறு துன்பந தாங்காது புருந்த
 சமணீ காணுஞ் சரணென றேனை
 இவணீ ரலவென றெனனொடும வெகுணடு
 மையறு படிவத்து மாதவா புறத்தெமைக *

௫௫ கையுதிராக கோடலிற் கண்ணிறை நீரே

ச௦. வடமொழியாளா - பாடப்பா, பாடப்பனியை, “வடமொழி யாட்டி” (கக எங்) என்று பின்னாக கூறுவா

சக மகள் * விளிப்பெயர்

சச கைவிடலீயான் - கைவிடான்; “காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்” (கக கூஉ) என்பா பின்னும்; “காட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயான்” (கிலப் கக அடு)

ச௭ புனிற்றா - ஈனற அணிமையையுடைய பசு

சஅ கணவிரமாலை - அலரிமாலை, 1000 ௩ ௧0௦

௫௨ சமணீகாள - சமணாகளே

௫௩ இவண நீர் அல்ல என்று - இவவிடத்திற்குரிய தன்மையன் றென்று

௫௪ படிவம் - தவவேடம் மாதவா - சைனமுனிவா

௫௫ கையுதிராக்கோடலின் - கையசைத்துப் போயவீடுகவென்று குறிப்பித்தலால், “காண மிலியெனக் கையுதிராக கோடலும்” (கச. ௧௦) என்று பின்னுமவரும், இவ்வழககம் மலைநாட்டில் மிகுதியாகவுள்ளது கண் டிறை நீரே - கண்களில் நிறைந்த நீரையுடையே மாய

(15 - 16) சக. ‘கியனமவந்தனையெமகளென்றே’ சஉ. ‘உருத்தாங்கு’ சச. ‘காதலிஞாதலிற்’ சசு. ‘திரிவேனொரு’ ச௭. ‘வயிற்றுறு’ சஅ. ‘கண வீரமலை கைக்கொண்டன்ன’ சக. ‘அடக்கி’ ௫௩. ‘இவனீரல்ல’ ௫௪. ‘படிமத்’ ௫௫ - சு. ‘கண்ணிறை நீரென, மறவோரருளி லாருமிலோவென’

டு. மணிமேகலாதெய்வம்வந்து தோன்றிய காதை டுகு

- மறவோ ருளீரோ வாருமி ஷோமெனப
புறவோர் விதியிற் புலம்பொடு சாற்ற
மங்குறோய் மாட மனைதொறும் புகுஉம
அங்கையிற் கொண்ட பாததிர முடையோன
- ௯௦ கதிராகடு மமயததுப் பனிமதி முகத்தோன்
பொன்னிற நிகழும் பொலம்பூ வாயையன்
என்னுற் றனிரோ வென்றெமை நோக்கி
அன்புட னனைய வுணமொழி யதனால
அஞ்செனி நிறைத்து நெஞ்சகங் குளிர்பித்தது
- ௯௫ தனக்கைப் பாததிர மென்கைத் தந்தாங்
கொன்கைக் குற்ற விடுமொப நீங்க
எடுத்தனன் றழீஇக கடுப்பத் தலையறநி
மாதவ ருறைவிடங் காட்டிய மறையோன்
சாதுயா நீக்கிய தலைவன் றவமுனி
- ௯௦ சங்க தருமன் றுனெமக கருளிய

டு௬ ஆறும் இலோம் - பாதகாப்போ யாரையுமில்லேம்.

டு௭ புறவோர் - புறத்திலுள்ளோரது

டு௯ பாததிரம் - பிசைப்பாததிரம். இதனைக் கோரைக் கொன்பா

௯௦. இவ்வறத்தோர் எல்லாருமுண்டபின்பு, பெளத்தசநியாசிகள் பகலில் உச்சிப்பொழுதிற் பிசைக்கரசு செல்லவேண்டுமது விதியாதலின், 'கதிராகடு மமயதது' என்றா இப்படியே, 'வெங்கதிரமயதது வியன பொழி லகவயின், வந்து தோன்றலும்' (௧௦. ௨௭ - ௮), 'வெயிலிளங் கமயதது விளங்கித் தோன்றிய, சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய' (௧௧ ௧௦௨ - ௩) என்று பின்னா வருதல காண்க

௯௧ மருதநதுவரில் தோயக்கப்பட்டு மஞ்சளநிறமுள்ளதாதலால், 'பொன்னிற நிகழும் பொலம்பூ வாயை' எனப்பட்டது, இதனைக் கீறா மெனபா.

௯௩. அனைய - கலந்த, "அன்புடை னனமொழி யனையு" (முருகு ௨௧௨); "இனசொலா லீர் மனைஇப் படிநிலவாங், செம்பொருள் கண்டா வாயச சொல்" (குறள், ௯௧)

௯௦. சங்கதருமன். இதன் பொருள் புத்ததரம் சங்கமெனலும் மூன் றனுள் சங்கத்திற்குரிய தருமத்தை அனுசரித்து நடப்பவனென்பது

(15 - 16) டு௭ 'சேர' ௯௦ 'கதிராட்டமைத்து' ௯௧ 'அனைய வுணமொழி' ௯௨ 'நிறைத்து குளிரந்து' ௯௩ 'இடுமொழிநனங்க' ௯௦ 'தானெனக் கருளிய'

எங்கோ னியலகுண னேதலில குணப்பொருள
உலக நோன்பிற பலகதி யுணர்நது
தனகசென வாழாப் பிறாகருரி யாளன்
இனபச செவசி மன்பதை பெய்த

எக எங்கோன - எமமுடையசுவாமி இயல குணன - இயலபாகவே
தோன்றின குணங்கையுடையோன ; “ இறைவன குரவனியலகுண
னெங்கோன ” (சீலப் ௧0 கடிச)

எஉ உலகநோன்பு - உலகசீலம் (மணி ௫ ௧௧) பலகதி உணர்நது -
பல பிறப்புகளிலும் பிறந்து பிறந்து உணர்நது, கதி - பிறப்பு “ புத்தன
கைவநத முத்தியைவிட்டுக் கனமவசத்தாலன்றிக் கருணையாற பரிசுத்த
ஞானத்துடன் பலவிலங்கிற பிறந்தம் இறந்தம் பிணிப்படும் மூத்தம
தாமோபதேசம் பண்ணி ஒழியாமல் உலகுயயக கொண்டான் ” என்றும்
“ கனமவசத்தாற பிறந்தானெனில், லீலங்காயப் பிறந்து பேசுதலும், பாறோ
யாய மருப்பீதலும், முயலாய மாமஸமீதலும் பிறவும் நிகழா ” (நீல சமய)
என்றும் கூறுவா, புத்தன கருணையாற பலவகைப் பிறப்பும் எடுத்தானென
பதைப் புத்தஜாதக கதைகளிற் பரக்கக் காணலாம், “ எழும்புக்கடை யயன்
முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப் பிறந்திறந்த யோனிதொறும் பிரி
யாது குழப்போகி, எவவுடம்பி லெவவுயிரககும் யாதொன்ற லிடரெய்தின,
அவவுடம்பி லுயிர்க்குயிரா யருளப்பொழியுந் திருவுள்ளம்”, “ மீனூருவாகி
மெயம்மையிற் படிந்தனை, மாணுரு வாகியே வானகுண மியற்றினை ”
(வீர யாப்பு ௧௧, உதாரணங்கள்), “ வாளுடும் பரியாயு மரிணமாயும் வன
கேழற் களிராயு மெண்காற் புணர்மான, தானாயும் பணையெருமை பொருத்த
லாபுந் தடக்கையிளங் களிராயுஞ் சடங்க மாயு, மீனாயு முயலாயு மன்ன மாயு
மயிலாயுப் பிறவாயும் வெலலுஞ்சிங்க, மாணுயங் கொலைகளுங் கடப்பாய
காமம் வரைந்தவாதா முறைந்தபதி மாணு வுரே ” (நீல சமய)

எ௩ தான் சீலத்திருத்தல தனக்கென்று நினையாமல் பிறாககே
உரிமை பூண்டொழுதுபவன், “ முன்னுன் பெருமைக்க ணினருன் முடி
வெய்துகாறு, நன்றே நினைந்தான் குணமே யொழிந்தான் றாக்கென,
றென்று முள்ளாள் பிறர்க்கேயுந் தீக்கழந்தா, னன்றே யிறைவ னவன்
ருளசர ணங்க ளன்றே ” (தண்டல கடவுள்) “ இருடபார வினைநீக்கி
யெவவுயிரககும் காவலென, அருடபாரந் தனிசுமந்த வன்றுமுதலினறவும்,
மதுவொன்று மலாடிக்கீழ் வந்தடைந்தோ யாவாகும், பொதுவன்றி நின்க
குரித்தோ புண்ணியங் னிறுமேனி”, “ தீதியல புலியது பசிகெடு வகை
நின் திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை ” (வீர யாப்பு ௧௧, உதா
ரணங்கள்), “ பிறாககற் முயலும் பெரியோய நின்னடி ” (௧௧. ௧௧), “ தன
னுயிரக கிரங்கான பிறவுயி ரோம்பு, மன்னுயிர முதலவன் ” (உரு ௧௧௧-௭)
என்பா பின்னும், ௫ அகநா ௫௪. ௧௧

எச. நிருவாணமடைதற்குரிய பருவத்தை உயிரப்பனமைகள் அடை
யும்படி, மன்பதை - உயிரப்பனமை, “ மனபதை காக்குநி னுரைமை ”
(புறநா.-௨௧0)

(19 - ௫) எஉ. ‘ பலகெதியிழநது ’ எ௧ ‘ பிறாககுரை யாளன் ’

டு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை சுக

எடு அருளறம பூண்ட வொருபெரும் பூடகையின்
அறக்கதி ராழி திறப்பட வருட்டிக
காமற கடந்த வாமன் பாதம்
தகைபா ராட்டுத லல்ல தியாவது

எடு காருணியத்தைப் பூண்ட ஒப்பற்ற பெரிய மேற்கோளினாலே ; அருளறம, நல்லறம, காருண்யம், தயாதருமம் எனப்பன் ஒருபொருட் சொற்கள், இதனை, “ அஹிமஸா பரமோதாம் ” என்பதிற்காணக, கீத்கோவிர்த்தத்தில் திருமாவின் தசாவதாரத்தை எடுத்தது சொல்லிய, “ வேதாதுததாதே ” எனனும் சுலோகத்திற் பௌததாவதாரத்தின் பெருமையைப் பற்றி, “ காருண்யமாந்விதே ” என்று ஸ்ரீஜயகேவர் பாராட்டியிருக்கின்றனா

எசு - டு எய்தப் பூண்டவெனக. உயிர்ப்பன்மைகள் இன்பச செவ்வியை அடையுமபடி புத்தன் அருளறம்பூண்டமையை, “ உயிரகௌலலாம் நீயோ தோன்றின நின்னடி தொழுதேன் ” (க0 . எ - சு2), “ மாதூய ரெவவ மகனீன நீக்கி, குன்றக மருங்கிலு ” (க0 . சு2 - சு) என்று இந்நூலுள்ளே பின்னா வருவனவற்றாலுமுணாக

எசு அறக்கதி ராழி திறப்பட உருட்டி - தருமசக்கரத்தை உலகத்திற் பல்வகையாக உருளச்செய்து, தருமத்தைச் சக்கரமாகக் கூறியதற்கேற்ப, ‘ உருட்டி ’ என்றா ‘ திறப்பட ’ என்றதனால், பல்வகையாக அவன் தருமோபதேசஞ்செய்தமை கூறியவாறாயிற்று இது பற்றியே புத்தனைத் தருமச்சக்கரப் பிரவர்த்தகனுசாரியனென்பா, “ ஆதி முதலவ ன்றவாழியாளவோன ” (க0 சுக்) என்பா பின்னும், “ அருளாழி நயந்தோயநீ, அஹ வாழி பயர்கோயநீ, மருளாழி தூந்தோயநீ, மறையாழி புரந்தோயநீ ” (வீர யாப்பு கக, உதாரணம்)

எஎ காமறகடந்த - மாரணவென்ற, மாரண - தாமவிரோதிகளான இசைகளை மனத்தில் உண்டாகும் ஒருதேவன், மகாபோதி விருட்சத்தின்கீழே தவவொழுககம்பூண்டு நோற்றிருக்கையில் இவனாற் செய்யப்பட்ட இடையூறுகளைமெல்லாம் வென்றுமேம்பட்டு விளங்கினமையால், புத்தனை, ‘ காமற கடந்த வாமன் ’ என்றா, “ மாரண வெல்லும் வீர நின்னடி ” (கக . சுக்), “ போதி மாரண வென்று வீரனாகி ” (க0 க0 - கக) என்று பின்னா வருதல்காணக ‘ மாரண ’ என்பதற்குப்பொருள் மனமதனாஅன்றென்பது பௌததசமய மாரபாதலால், இந்நூலிற் காமனென்று வருமிடமெல்லாம் மாரணென்று பொருள்கொளக வாமன் - புத்தன், அழகுள்ளவென்றுபொருள் பாதம் - பாதத்தை.

எ0 - எஎ அருளிய பாதம்

எஅ தகை பாராட்டுதல் என்பன், ஒரு சொன்னீரவாயத் துதித்த லென்ற பொருளிலவந்தன யாவதும் - சிறிதும்.

(15 - 16.) எடு - சு - ‘ பூடகை, யறக்கதிர் ’ எஅ ‘ அல்லதை யாவதும் ’

- மிகைநா விலவேன வேந்தே வாழ்க்கை
 அ0 அஞ்சொ லாயிழை நின்றிற மறிந்தேன்
 வஞ்சி துண்ணிடை மணிமே கலைதனைச்
 சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டென்
 றப்பொழி லாங்கவ னயாநது போயபின்
 பரிக்கறை திறநது பனிமதி முகததுக்
 அரு களிககயல பிறழாக் காட்சிய ளாகிக்
 கற்புத தானில ணற்றவ வுணாவிலை
 வருணக் காப்பிலை பொருளவிலை யாட்டி யென
 றிகழநதன னாகி நயந்தோ னென்னாது
 புதுவோன் பின்றைப போனதென் னென,சம
 கூ0 இதுவோ வன்னய காமத தியறகை
 இதுவே யாயிற கெடுகதன் றிறமென
 மதுமலர்க் குழலாண மணிமே கலைதான்
 சுதமதி தன்னொடு நின்ற வெல்லையுள்
 இநதிர கோடணை விழாவணி விருமபி

எக. மிகைநா - மிகைக்கின்ற நா, மிகைத்தல - வேறு பொருள்களைச் சொல்லுதல்; "காமனை வென்றே னாயிரத தெட்டு, நாம மல்லது நவிலாதென்னு" (சிலப் 30 - 338 - எ)

அ0 நின்நிறம் - நின்வரலாறு

அக. அப்பொழில் - அப்பொழிலில் அயாநது - தன்னைமறந்து, வீருமபியென்றுமாம், மணி. 10 க2க

அரு களிககயவென்றது சுணக்கை

அஎ வருணக்காப்பு - ஒருணத்திற்கேற்ற காவல, வருணமாகிய காவலென்றுமாம் பொருள விலையாட்டி - விலைமாத

அஅ நயந்தோன் - வீருமபினை

கக தன்னென்றது, காமத்தை

கச. இநதிர கோடணை விழா (இநதிர கோடணையாகிய விழா) - இநதிரவிழா. பல்வகைப்பட்ட முழக்கங்களையுமுடைமையின் விழா, கோடணையெனப்பட்டது, கோடணை - முழக்கம், அலங்காரமென்றும் கூறுவா; "இநதிர கோடணை யநநாக காண, வந்தேன்", "இநதிர கோடணை விழவணி வருநாள்" (மணி ௭, ௧௭ - ௮, ௧௭ - ௧௬.)

(15 - 16) எக. 'நாவிலவென வேந்தே' அச 'பகாமதிமுகதது' அச 'நறவப்புணாவிலை' அஎ 'வருளக காப்பினம் பொருணமுலையாட்டி' அக 'பின்னாப்போன்' கக. 'கெடுகவிதனறிமென'

டு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை ௬௩

௬௫ வந்து காண்குறா உ மணிமே கலாதெய்வம்
பதியகத துறையுமோ பைந்தொடி யாகி
மணியறைப் பீடிகை வலங்கொண் டோங்கிப்
புலவன் றீரத்தன் புண்ணியன் புராணன்
உலக நோன்பி னுயரந்தோ யென்கோ

௬௦௦ குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முதலவா வென்கோ
காமற கடந்தோ யேம மாயைய
தீநெறிக கடுமபகை கடிந்தோ யென்கோ
ஆரீர வாரத தாழியந திருந்தடி

௬௦௫ நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவனென
றெரிமணிப் பூங்கொடி யிருசில மருங்குவந்
தொருதனி திரிவதொத தோதியி னெதுங்கி
நிலவரை யிறந்தோர முடங்குநா நீடும்

௬௬ மு மணி ௬ ௬௩ ஓர பைந்தொடியாகி - ஒரு பெணவழிவு
கொண்டு

௬௭ மணியறைப் பீடிகை - பளிகதறையிலுள்ள பாதபீடத்தை

௬௯ உலகநோன்பு : மணி ௫ ௭௨

௬௦௦ குற்றம் - காமவெஞ்ஞி மயக்கங்கள், “யாமே லுரைத்த
பொருள்கட் கெல்லாம், காமம் வெஞ்ஞி மயக்கங் காரணம்” (௬௦ : ௨௫௨ -
௬) என்று பின்னாக கூறுவா, “பூமகனே முதலாகப் புருந்தமர் ரொண்டி
சையும், தாமலரா லடிமலரைத் தொழுதிரந்து வினவியநாட், காமமுங் கடுஞ்
சினமுங் கழிப்பரிய மயக்க முமாயத், தீமைசால் கட்டினுக்குத் திறற்கருவி
யாய்க்கிடந்து, நாமஞ்சார நமாகஞ்சுரு நயப்படுமா றினிதுரைத்ததுச், சேமஞ்
சார நன்னெறிகஞ்ச செல்லுமா றருளினையே” (வீர. யாப்பு ௧௧, மேற்)

௬௦௧ முற்றவுணர்ந்த முதலவா - சாவஜ்ஞா

௬௦௨ எமமாயோய - பாதுகாவலாக உள்ளோய, எமம் - இன்பமு
மாம்

௬௦௩ தீநெறியாகிய கடுமபகை, தீநெறி - கெட்டவழி

௬௦௪. இவனுடைய பாதத்தில் ஸ்கஸ்ராரசக்கிரேகையுண்டெனபா

௬௦௫. ஏத்துவது எவன் - துதிப்பது ஏதன்மையது, என்னாலில்
அடங்குவதன்று என்றபடி, மணி ௧௧ : ௭௧ - ௨

௬௦௭. ஒதியின் - மெய்ஞ்ஞானத்துடன்

௬௦௮ நிலவரை இறந்து - நிலவெல்லையைக் கடந்து. ஓர இடைச்
சொல நீடும் - நீட்டிகின்றான், சொல்லுகின்றனான்றபடி.

(15 - 16) ௬௫. ‘மணிமேகலேதான்’ ௬௬. ‘உலவாரோனயின்’ ௬௦௦
‘குற்றங்கடந்தோய்’ ௬௦௧. ‘கடந்தோயென்கோ’ ௬௦௪ ‘நாமத்தாழியன்
றிருந்தபடி’ ௬௦௫ ‘நாவாயிரமிலேமேததவந்தெவனென்’ ௬௦௭. ‘திரிவ
தொத்தியினெதுங்கி’, ‘திரிவதோதியினெதி’ ௬௦௮ ‘முடங்குநாநீடும்’

புலவரை யிறந்த புகாரெனும பூங்கொடி
 ௧௧௦ பன்மலர் சிறந்த நன்னீ ரகழிப
 புள்ளொலி சிறந்த தெள்ளரிச் சிலம்படி
 ஞாயி லிஞ்சி நகைமணி மேகலை
 வாயின்மருங் கியன்ற வான்பணைத் தோளி
 தருநிலை வசசிர மெனவிரு கோட்ட
 ௧௧௧ மெதிரெதி ரோங்கிய கதிரிள வனமுலை
 ஆர்புனை வேந்தறகுப பேரள வியற்றி
 ஊழி யெண்ணி நீநின் றோங்கிய
 ஒருபெருங் கோயிற் றிருமுக வாட்டி
 குணதிசை மருங்கி னுணமுதிர் மதியமும
 ௧௧௨ குடதிசை மருங்கிற சென்றுவீழ் கதிரும
 வெள்ளிவெண் டோட்டொடு பொற்றோ டாக
 வெள்ளறு திருமுகம் பொலியப் பெயதலும

இனி, நிலவெலையைக் கடந்தோராகிய தேவா தலைகுனிவதற்குக் காரணமாகிய தனது நாவை நீட்டுகின்றனென்றுமாம்

௧௦௬ புலவரையிறந்த - அறிவின் எலையைக் கடந்த, “புலவரையிறந்தோய போகுதல பொறேன” (சிலப். ௨௮ க௭௪) புகார - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௧௧௨. ஞாயில் - மதிலுறுப்புக்களில் ஒன்று, அஃது, எப்புழைக்கு உலவாய் எய்து மறையுரு குட்டென்பா ஆசிரியா நீச்சினுர்க்கவியர் (சீவக ௧௦௮), குருவித்தலையென்பா அடியார்க்குநல்லார் (சிலப் ௧௮ ௨௭) இஞ்சி - மதிலு

௧௧௩ பணை - மூங்கில இது தோரணகம்பமெனப்படும.

௧௧௦ - ௧௩ அகழியாகிய அடியினையும், இஞ்சியாகிய மேகலையையும், பணையாகிய தோளினையுமுடையாள்

௧௧௪ தருநிலை - கற்பகதரு நிற்குங்கோயில், வசசிர (நிலை) - வசசிராயுதம் நிற்குங்கோயில்

௧௧௪ வேந்தன் - சோழன் “பெரும்பெயர் மன்னாக் கொப்ப பனைகுதது” (நெடுநல் ௭௮)

௧௧௪ - ௮ இருகோட்டமாகிய கொங்கைகளையும், சோழன் கோயிலாகிய திருமுகத்தையுமுடையாள்.

௧௧௬ குணதிசை - கீழ்த்திசை. ௧௨௧ தோடு - காதணிவிசேடம்.

௧௨௨ என்னறு - இகழ்ச்சியற்ற பெய்தலும் - அணிநதகொள்ளவும்

(11 - 12) ௧௧௦. ‘நனமலா துறந்த’ ௧௧௨. ‘மனமணிமேகலை’ ௧௧௩. ‘நெடுநகாக்கு’ ௧௧௭ ‘நீடுகின்று’ ௧௧௬. ‘குணதிசை’

டு. மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை கூடு

அன்னச சேவ லயாநதுவினை யாடிய
தன்னுறு பெடையைத் தாமரை யடக்கப்
கஉடு பூம்பொதி சிதையக கிழித்துப் பெடைகொண்
டோங்குநுந் தெங்கு. னுயர்மட லேற
அன்றிற பேடை யரிகுரா லழைஇச -
செனறுவீழ பொழுது சேவற சைசபய
பவளச செங்காற பறவைக கானத்துக
கஉ௦ குவளை மெயநத குடககட சேதா
முலைபொழி தீம்பா லெழுதுக ளாவிப்பக
சனறுநீனை குரல மனறுவழிப் படா
அந்தி யந்தணா செந்நீப பேண்ப
பைந்தொடி மகளிர பலாவிளக கெடுபப
கஉடு யாமோரா மருத்த தின்னரம புளரக
கோவலா முலலை குழன்மேற கொள்ள
அமரக மருங்கிற கணவனை யிழந்து

ககக - உஉ. மதியமும் கதிரும் முறையே வெள்ளித்தோடும் பொற்
ரோமொகத திருமுகத்திற்பெயதலும்

க௦க - உஉ பூங்கொடி தோளி முகவாட்டி அவன, திருமுகம் பொவி
யப்பெயதலும், சூரியன அததமிககவு மெனறபடி

கஉக அயாநது - மெயமறந்து, விரும்பியெனறுமாற

கஉக - சு அன்னசசேவல பெடைகொண்டு தெங்கின மடலேற

கஉஎ. அரிகுரால - மெல்லிய குரலால அழைஇ - அழைத்து.

கஉஎ - அ பேடை, அழைஇப் பொழுதைச சேவற்கு இசைப்ப

கஉக செங்காற் பறவை - அன்னப்புள் கானமென்றா மிகுதிபற்றி

கக௦ சேதா - செவவிய பசு ககஉ குரல - குரலவாய

கக௦ - கஉ சேதா பால துகளையவிப்பக குரலவாயப் படா, “ஆன
கணம், கனறுபயிா குரல மனறுநிறை புகுதா” (குறிஞ்சி. உகஎ - அ), “கற
வைதம பதிவயிற, கனறமா விருப்பொடு மன்றுநிறை புகுதா” (கலி ககக),
“மதவுநடை நல்லான, வீங்குமாண செருத்த தீம்பால பிலிறறக, கனறுபயிா
குரல மனறுநிறைபுகுதரு, மாலைபு” (அகநா கச)

ககச முலலை - முலலைப்பண, “குழலவளா முலலையிற கோவலா
தமமொடு, மழிலை துயயி வாயவைத் தாத” (சிலப். ச - கடு - சு.)

ககஎ. அமரகம் - போரககளம்.

(15 - ம்) கஉடு ‘பூம்பொறிசிதையக’ கஉச - எ ‘ஏறி, யனறிற்
பேடை யரிகுரலினை’ ககஉ ‘குரனமனறு’ ககச ‘முலலை குழன்மேல
வைப்ப’

தமரசம புகூஉ மொருமகள போலக
கதிராற்றுப படுதத முதிராத துன்பமோ
கசு0 டந்தி யென்னும பசலைமெய் யாட்டி
வந்திறுத தன்னான் மாநகா மருங்கென்.

ரு.—மணிமேகலாதேயவம் வந்துதோன்றியகாதை முற்றிற்று

கநஅ தமரகம் - தமமவாகளிம
கநக கதிராற்றுப்படுதத - சூரியனைப்போககிய
கசு0 அநதிப்பொழுதாகிய மங்கை பசலை மெய்யாட்டியென்றா,
கணவனைப் பிரிந்தாளென்பது புலப்பட
கசுக இறுத்தனை - தங்கினுள்
கசு0 - சுக பசலை மெய்யாட்டி மாநகாமருங்கு வந்திறுத்தனை
க - கசுக இளம்பொறபூங்கொடி உருவம் பெயாப்ப, சூழுவோன
சுதமதி முகநோக்கி உரையென, உரைப்ப, அகலவோன எய்தியது உரை
பென, கேட்டருள், சங்கதருமனருளிய வாமனபாதத்தைப் பாராட்டுதல
லது மிகைநால் ல்லெனென, அவன டோயபின், மணிமேகலை சுதமதியொடு
நின்ற வெலையுள், மணிமேகலாதேயவம், பைந்தொடியாகிப் பீடிகையை
வலங்கொண்டு ஓங்கி ஓதங்கி நாட்டிம, நீட்டப் புராரெனும பூங்கொடி
பெயதலும், பசலைமெய்யாட்டி முதிராத துன்பொடு நகாமருங்கு வந்திறுத
தன்னென்று முடிக்க

ஆறுவது

சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை

[ஆறுவது மணிமேகலை தனக்கு
மணிமேகலாதேயவம் சக்கரவாளக் கோட்டமுரைத்து
அவளை மணிபல்லவசதுக கோணடுபோனபாட்டு]

அநதி மலை நீர்நீய பின்னா
வந்து தோன்றிய மலாகதிர மண்டிலம்
சான்றோர் தங்க னெய்திய குற்றம்

உ மலாகதிர மண்டிலம் - சந்திரமண்டிலம்
ந சான்றோர் - உயாநத குடியிற்பிறந்த மேனமக்கள் எய்திய -
உண்டாகிய

(15 - 16) கசு0 'பூட்டி' உ 'மண்டலம்'

தோன்றுவழி விளங்குந் தோற்றம் போல
 ௫ மாசறு விசும்பின் மறுநிறங் கிளர
 ஆசற விளங்கிய வந்தீந் தண்கதிரா
 வெள்ளிவெண குடத்துப் பாலசொரி வதுபோற
 சளளவிழ பூம்பொழி விடையிடைசு சொரிய
 உருவு கொண்ட மின்னே போலத
 ௧௦ திருவி லீட்டுத திசுழதரு மேனியன
 ஆதி முதலவ னறவாழி யாளவோன்
 பாத பீடிகை பணிந்தன னேததிப் .
 பதியகத துறையுமோ பைந்தொடி யாகிச

ச தோன்றுவழி - தோன்றுமிடத்து.

௫ மாச - குற்றம் விசும்பு - ஆகாயம் மறு - களங்கம் நிறம் கிளர - நிறம் விளங்கித் தோன்ற, நிறம் - மாபிலெனறுமாம்.

௩ - ௫ சந்திரனிடத்துள்ள தூயமையாலும், தான அதற்கு மாறாக இருத்தலாலும், களங்கம், சான்றோரிடத்துண்டாகிய குற்றம்போல விளங்கித் தோன்றியதென்பதாம், இது, “குடிப்பிறந்தார” (கூடுஎ) என்னும் குறவின் கருத்தை ஒருவாறு தழுவி, ஆண்டுள்ள பொருளையும் உவமத்தை யும் முறையே உவமமாகவும் பொருளாகவும் பெற்றுவந்தமை காண்க, “அங்கண விசும்பி நைகனிலாப் பாரிக்கும், திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பா” (11௭௮ கடுக)

சு ஆச - குற்றம் தண்கதிர் - நிலாவை

எ சந்திரனுக்கு வெள்ளிக்குடமும், நிலாவிற்குப் பாலும் உவமை

உ - அ மண்டிலம் மறுநிறங்கிளரப் பாலசொரிவதுபோல தண்கதிரை இடையிடையே சொரியாநிறக

கூ இலபொருளுவமம்

௧௦ இந்நிரவிலைப்போல ஒளிவிட்டு அழகைத் தருகின்ற திரு மேனியையுடையளாய், “திருவி லீட்டுத திசுழ்தரு மேனியன” (சீலப் கடு கடுசு) இந்நிரவில் இன்னவாறு தோன்றுமென்ப புலப்படாமையினால், அங்ஙனம் தோன்றுகின்ற தெய்வங்கட்கு அஃது உவமமாயிற்று, “மற்றவன ரேவ னாகி வானிடு சிலயிற ரோன்றி” (சீவக கடுக), “வானிடு வில்லின வரவறியா வாய்மையாற, கானிலந் தோயாக கடவுளை” (நாலடி கடவுள்)

௧௧ மு மணி. ௧௦. கூக அறவாழியாளவோன - புத்தன

௧௨ பாதபீடிகை - உவவனத்திற பளிச்சுதையிலுள்ள பாதபீடம் பணிந்தனளேத்தி - பணிந்தேத்தி

௧௩. மு மணி ௫: கூசு

(11 - ௩) ச. ‘விளங்கும்’ எ ‘குடத்திற்பால்’ அ ‘பூம்பொழிலிடையே சொரிய’ கூ - ௧௦ ‘உருவுகண்டமின்னே போனறு, திரு’

சுதமதி நல்லாண் மதிமுக நோக்கி
 கடு ஈங்கு சின்னீ ரென்னுற றீரென
 அங்கவ ளாங்கவன கூறிய துரைத்தலும்
 அரசிளங் குமா னுழிழை தனமேல
 தணியா நோக்கந தவிரதில் னாகி
 அறத்தோரா வனமென நசன்றன னுயினும்
 ௨௦ புறத்தோரா வீதியிற் பொருநதுத லொழியான்
 பெருந்தெரு லொழித்துப் பெருவனஞ் சூழந்
 திருந்தெயிற் குடபாற சிறுபுழை போகி
 மிகச் சாதவா விரும்பின ருறையும்
 சக்கர ளாகக் கோட்டம் புககாற
 ௨௫ கங்குல கழியி னுங் கடுநவை யெய்தா
 தங்குநீர் போமென நருந்தெய்வ முரைப்ப

கடு நின்றீரெனறது, மணிமேகலையையும் உளப்படுத்தி என்னுற
 நீர் - யாது துன்பமுற்றீர்? என - என்று மணிமேகலாதெய்வம் கேட்ப
 ௧௦ - கடு மேனியன், ஏததி ஆகி நோக்கி என்னுறநீரெனவெனக்
 கக அவன் - சுதமதி அவன் - உதயகுமான. கூறியது - “சிக
 திரா பதியாற சோதலு முண்டு” (மணி ௫. ௮௨) என்றது
 ௧௧ ஆயிழைதனமேல - மணிமேகலையிடத்து
 ௧௨ அறத்தோரா வனமென்று - முனிவர்கள் உறைகின்ற வனமென்று
 நினைந்து

௨௦ புறத்தோரா வீதியில்-புறத்திலுள்ளவர்களுடைய வீதியினிடத்தே
 ௧௧ - ௨௦ குமான தவிரதிலினாகி அகன்றனை, ஆயினும் வீதியிற்
 பொருநதுதலொழியாமென்க

௧௧ - ௨௦ மணி ௫ ௫௬ - ௭

௨௧ பெருந்தெருவென்றது முன்பு கூறிய புறத்தோரா வீதியை

௨௨ மு மணி. ௭. ௮௬ எயில் - மதில குடபாற சிறுபுழை - மேற்றி
 சையினிடத்தேயுள்ள சிறியநுழைவாயில்

௨௩ - ௪ மணி ௧௫: ௩௧ - ௨, ௧௭ எடு - ௬, ௨௨ ௫ - ௬

௨௫ கடுநவை யென்றது உதயகுமானுற பறறப்படுதலை

௨௬ அங்கு - சக்கரவானககோட்டத்திடத்தே

௧௬ - ௨௬ அவன் உரைத்தலும், அருந்தெய்வம், அரசிளங் குமான
 பொருநதுத லொழியான், ஆதலாற போகிப் புககாற கடுநவை யெய்தாது,
 நீர் அங்குப்போம் என்றுரைப்பவனாக

(15 - 16) ௧௪ ‘நல்லாடனமுகம்’ ௧௮ ‘தவிரவிலனாகி’, ‘தணிநில
 னாகி’ ௧௯. ‘வனமென. னுயினும்’ ௨௧ ‘ஒழித்துப்பெருவளஞ்’ ௨௫ - ௬
 ‘எய்தாவங்குநீர்போ மெனவருந்’

வஞ்ச ளிஞ்சையன் மாருத வேகனும
 அஞ்செஞ் சாய னீடி மல்லது
 நெடுநகா மருங்கு னுள்ளோ ரெல்லாம
 ௩௦ கடுசாட்டுச சோட்ட மென்றல துரையார்
 சக்கர வாளக கோட்ட மல்தென
 மிகரோய கூறிய வுரைப்பொரு ளறியேன்
 ஈங்குதன் சாரண மென்னை யோவென
 ஆங்குதன் சாரண மறியக் கூறுவன
 ௩௩ மாதவி மகனொடு வலலிருள் வரினும
 நீகே னென்றே நேரிழை கூறுமிந
 நாமப பேரூா தன்னொடு தோன்றிய
 ஈமப புறங்கா டங்கித நயல
 தூரா நறறே ரோவியப படுத்துத
 ௪௦ தேவா புகுதருஉஞ் செழுங்கொடி வாயிலும
 நெல்லுங் கருமபு நீருஞ் சோலையும்
 நலவழி யெழுதிய நலவாளா வாயிலும
 வெள்ளி வெண்கதை யிழுகிய மாடத
 துளருரு வெழுதா வெள்ளிடை வாயிலும
 ௪௩ மடித்த செவ வாயக கடுத்த நோக்கிற
 நெடுத்த பாசத்துப பிடித்த சூலத்து

௩௩ அஃது சக்கரவாளக்கோட்டமென்று

௩௩ எனையோவென - யாதென்று சுதமதி கேட்ப

௩௪ கூறுவல - கூறுவேன

௩௩ - சு மாதவிமகனொடு நீ கேள நேரிழை - மணிமேகலா தெய்வம

௩௪ ஈமபபுறங்காடு - மயானம், ஈமம - பிணஞ்சுடுதற்கு அடிகுரும
 விறகடுக்கு, “கரிபுற விறகி னீம வொள்ளுழல்” (புறநா ௨௩௧) இதன் -
 இந்த உவவனத்தின் புறங்காடு இதன் அயவீடத்துள்ளது

௩௬ ஊராநறறோ - விமானம் ஓவியப்படுத்தது - சித்திரம்போல ஆகா
 யத்தே நிற்குமபடி செய்து

௪௩ வெள்ளிவெண்கதை - மிகக் வெண்மையையுடைய சுண்ணச
 சாந்து இழுகிய - பூசிய

௪௪ உரு - வடிவங்கள் வெள்ளிடை - வெளியான இடம்

௪௩ கடுத்தநோக்கு - கோபித்துப்பாராத பாவை

௪௬ தொடுத்த பாசம் - பிறரைக் கட்டிய கயிறு, மணி க ௨௩

(15 - 16.) ௨௪ ‘சாயநீயும்’ ௩௩ ‘கோட்டமீதென’ ௩௩ ‘என
 கொலோவென’ ௩௪. ‘ஈமபபெருங்காடு’ ௩௬ ‘ஓவியகப்படுத்த’ ௪௨
 ‘நலவழி யொழுகியநலங்’ ௪௩ ‘எழுதியமாடத’

நெடுநிலை மண்ணீடு நின்ற வாயிலும்
நாறபெரு வாயிலும் பாறபட் டோங்கிய
காப்புடை யிருசிச் கடிவழங் காரிடை
௫௦ உலையா வுள்ளமோ டியிராககட னிறுத்தோ
தலைதூங்கு நெடுமரந தாழ்ந்துபுறஞ் சுற்றிப்
பீடிகை யோங்கிய பெருமபலி முன்றிற

ச௭. நெடுநிலை மண்ணீடு - நீண்ட தோற்றத்தையுடைய பூத வடிவம், என்றது மயானத்தைப் பாதுகாப்பதொரு தெய்வவிசேட வடிவமென்பா. மண்ணீடு என்பதற்குச் சுதையாற செய்யப்பட்ட பாவையென்பது பொருள், “பாவகுற மண்ணீட்டிற பண்புற வருத்த” (க. ௨௦௦), “ஈங்கிம் மண்ணீட்டியாரென வுணர்கேன” (க. ௨ : க. ௬௬) என இந்நூலுள்ளும், கண்ணுள வினைஞரு மண்ணீட்டாளரும்” (௫ ௯௦) எனச் சிலப்பதிகாரத் துள்ளும் வருதல் காண்க மண - சுதை, “மணமாண புனைபாவையற்று”, “மண்ணோ டியையநத மரத்தனையா” (க. ௭௭, ௪௦௭, ௫௭௬)

ச௮. நாறபெருவாயிலும் - செழுங்கொடியவாயிலும் நலங்கிளவாயிலும் வெள்ளிடைவாயிலும் நின்றவாயிலுமாகிய நான்கு பெரியவாயிலும் பாற பட்டு - பகுதிபட்டு

சக. காப்பு - காவல் கடி வழங்கு ஆரிடை - பேய்கள் உலவுகின்ற அரிய இடம் என்றது மயானத்தை

ச௮ - ௯ ஓங்கிய ஆரிடையென்க.

௫௦ உலையாவுள்ளமோடு - தளராத உள்ளத்தோடு உயிராககட னிறுத்தோ - உயிராகிய கடனைக்கொடுத்தோ, உயிராககட னிறுத்தலை, சிலப் ௫. ௮௭ - ௮ - ஆம் அடிகளின் உரையிறகாண்க இவாகளை, மயான வாசினியது மந்திரசாதகரான பைரவவேஷ்தாரிகளென்றும், காபாலிகமத்த தினரென்றும் கூறுவா, இஃது அவ்விபலியென்பபொம், “சிரநதேரிநதன வறிநதீரநதுருவை செயத பைரவாகள செந்நிலம், பரநதே ரிநதுபொடி செய்ய மற்றவை பரிகக வந்தவா சிரிப்பரே” (தக்க ௫௧)

௫௧ தலைதூங்கு நெடுமரம் - உயிராககட னிறுத்தோருடைய தலைகள் தொங்கப் பெற்ற நீண்ட மரங்கள் பல்கொடுப்போர் சிகையை மரத்தில முடிந்துவிட்டுத் தலையையிரிந்து தூக்கைக்குப் பல்கொடுத்தல் டரபாதலால் இங்ஙனங் கூறினா, “வீங்குதலை நெடுங்கழையின் மிசைத்தோறந் திசைத்தோ றும், விழித்து நின்ற தூங்குதலை சிரிப்பனகண் டெங்குதலை மறநதிகு குஞ் சுடாககட ஞாப்பேய” (கலிங்க கோயில் ௨௧) இதுபோன்ற ஒழுகும், வடநூலில் தகையுமர சரிகுந்தில் உபகரவாமாவின் சைசவவிருத் தாநதத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள தென்பா

௫௨ பீடிகை - பீடம் பெருமபலிபீடிகையோங்கிய முன்றிலென்க

(௮ - ௩) ச௭ ‘நெடுநிலைநிறை மண்ணீடு நின்றவாயிலும்’ சக ‘கடி வழக்கா’ ௫௦ - ௫௧ ‘உயிராககடவத்தொதலைதூங்கு’

காடமா செலவி கழிபெருங் கோட்டமும
 அருந்தவாக் காயினு மரசாக காயினும
 ௫௫ ஒருங்குடன மாயநத பெண்டாக காயினும
 நாலவேறு வருணப் பாலவேறு காடடி
 இறந்தோர மருங்கிற சிறந்தோர செயத
 குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
 சுடும னோங்கு நெடுநிலை கோட்டமும
 கூ௦ அருந்திறற கடவுட டிருந்துபலிக் கந்தமும
 நிறைக்கற நெற்றியு மிறைக்களச சந்தியும

௫௩ காடமாசெலவி - தூக்காதேவி, சண்டிகை யென்றுங் கூறுவா (மணி ௧௮ ௧௧௫), கானநாடியென்பா (தூக்க ௫௪, ௮௦) கோட்டம் - கோயில் “கோளி யாலமுங் கோழரை மாங்களுங் குழுமித், தூளி யாரத் தெழு கடலையு முடலமுந் துவனறி, மீளி யாககைய தாக்கியுண பேயக்கண் மிகைகூழ், கூளி தாயக்கென வாககிய கோட்டமொன றுளதே” எனனும் நீலகேசீச செய்யுளாலும் பாணிச்செய்யுட்களாலும் மயானத்தில் தூக்கை யாலயம் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது

௫௦ - ௫௩ இறுத்தோருடைய தலைகள் தூங்குகின்ற மாங்களாற சுற்றப்பட்டபு பலிபீடிகை ஒங்கிய முனறிலையுடைய கோட்டம்

௫௫ ஒருங்குடனமாயநத பெண்டாக - கணவனுடன் இறந்த மகளிர

௫௪ - ௫ ஆயினும் ஓர் எண்ணிடைச்சொல், “பொதியி லாயினு மிமய மாயினும், புகாரே யாயினும்” (சீலப் ௧ ௧௪ - ௬) என புழிப்போல,

௫௬ நாலவேறுவருணம் - அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர்

௫௭ இறந்தோர மருங்கில - இறந்தவருடம்பைப் புதைத்தவிடத்தே.

௫௮ குறியவும நெடியவுமாகிய சிறிய மலைகளைக் கண்டாலொத்த, சீலப் ௨௭ ௧௫௩

௫௯ சுடுமண - செங்கல் கோட்டம் - அறை, “ரமப் புறங்காட, டாசாக் கமனந்தன வாயிரங் கோட்டம்” (சு ௧௬௫ - ௬) என்பா டின்னும்

௫௮ - ௬ கண்டன்ன கோட்டம்

கூ௦ பெறுத்தகரிய திறலையுடைய தெய்வங்களுையுடைய, திருந்திய பலியிடுதற்குரிய தூண்கள் கந்தம் ஸகந்தமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு “இலகொளிக் கந்தமும” (மணி ௨௪ ௧௬௨), “கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட” (11௫௩ ௫௨)

கூ௧ நிறைக்கறநெற்றி - நிறுத்திய கல்லாலாகிய நினைவு மிறைக்களச்சந்தி - வளைந்த இடத்தினையுடைய பலவழிகளுங் கூடினசந்தி, மிறைவளைவு, “மிறைக்கொளி திருத்தி னுனே” (சீவக ௨௮௪)

(15 மீ) ௫௫ ‘பெண்டாக’ ௫௬ ‘சுடுமனோங்கிய’ கூ௧ ‘நிறைக்கற நெற்றியு மிறைக்களச’

தண்டு மண்டையும் பிடித்துக் காவலர்
உண்டுகண படுக்கு முறையுட் குடிக்கையும்
தூமக கொடியுஞ் சுடாததோ ரணங்களும
கூடு ஈமப பந்தரு மியாங்கணும் பரந்து
சுடுவோ ரிடுவோ தொடுதுழிப் படுப்போ
தாழ்வயி னடைப்போ தாழியிற் களிப்போ
இரவும் பகலு மிளிவுடன் றரியாது
வருவோர் பெயாவோ மாறாச் சுமநமயும
எஃ எஞ்சியோ மருங்கி னீழஞ் சாற்றி

கூஉ மண்டை - உண்ணுதற்குரிய ஒருவகை மட்கலம்; ஏற்கும்
பாதிரமெனறுங் கூறுவா; “கவிழத்த மண்டை மலாகஞா யாரென”,
“பாணா மண்டை நிறையப் பெயமமா”, “எலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன
மண்டை” (புறநா ௧௦௬, ௧௧௫, ௧௧௬) காவலா - மயானங் காப்போ

கூக குடிகை - பாணசாலை; ‘குடிகா’ என்னும் வடமொழிச் சிதை
வென்பா, இஃது இக்காலத்துக் குடிசையென வழங்குகின்றது

கூச தூமககொடி - புகையொழுங்கு, “மீன்குடி புகையிற் புலவுநாறு
நெடுங்கொடி” (புறநா ௫௨)

கூக - கூடு. கழிபெருங்கோட்டமும், நெடுநிலைக் கோட்டமும், பலிக்
காதமும், தெற்றியும், சந்தியும், குடிகையும், கொடியும், தோரணங்களும,
பந்தரும், யாங்கணும் பரந்தெனக்.

கூக சுடுவோ - பிணங்களைச் சுடுவோ இடுவோ - கொணாந்து
அவற்றைச் சுமமா போகடுவோ தொடுதல் - தோண்டிதல், மண்
கூஉ ௨௫.

கூஎ. தாழ்வயின் அடைப்போ - பள்ளமாகிய இடங்களிற் பிணங்
களை அடைத்துவைப்போ; தாழ்வயின் - தாழ்ந்த இடம் தாழியிற் கவிப்
போ - பிணங்களைத் தாழியினாலே கவிப்போ, இதனை, “தேவருலக்
மெய்தின னாதலின், அனனோற கவிக்குக் கண்ணகன் றுழி” (௨௨௮), “கவி
செந் தாழிக் குவிபுறத் திருநத்” (௨௬௮) “சுமத் தாழி யகல்தாக வனமோ”
(௨௫௬), “தாழிய் பெருங்கா, டெய்திய ஞானறே” (௬௬௪) எனவரும் புற
நானூற்றுப் பாடல்களாலுணாக, இத்தாழி, முதுமக்கட்டாழி யெனவும்
வழங்கும்

கூஅ இளிவுடன் - அருவருப்புடன் கூக சுமமை - ஒலி

எஃ எஞ்சியோ - சிவந்திருப்போ சுமஞ் சாற்றி - சுமமுண்டென
பதைச் சொல்லி

(15 - 16) கூஎ ‘தாழ்வயின்டப்’ கூஅ ‘இரவும் பகலுமேயாவீடி
ன்றிவரு’ எஃ ‘எஞ்சினாமருங்கினேமஞ்சாற்றி’

நெஞ்சு நடுக்குறா உநெய்த லோசையும்
துறவோ நிறந்த தொழுவிளிப பூசலும்
பிறவோ நிறந்த வழுவளிப பூசலும்
நீணமுக நரியின் நீவிளிக கூவும

எடு சாவோரப் பயிருங் கூகையின் குரலும்
புலவூண பொருந்திய குராலின் குரலும்
ஊண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலும்
நன்னீரப் புணரி நளிகட லோதையின்
இன்னா விசையொலி பென்றுநின் றறாது

எக. நெய்தலோசையும் - சாப்பறையின் ஓசையும், “ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி, லீராதனை முழுவின் பாணி ததும்ப” (புறநா ககச), “பல லவாக கிரங்கும் பாடியிழ நெய்தல், கலவென வொலிக்குங் காமி” (பு - வெ உஎச)

எஉ. தொழுவிளிப பூசல - துதிமுழக்கம், துறவோராதலால், தொழுதல் கூறப்பட்டது

எக பிறவோ - இல்லறத்தோர்

எடு இறப்போரை அழைக்கும் பேராந்தையின் ஒலியும், பேராந்தை செத்தோரை அழைக்கும்மனறும் கூறுவா, ‘போழுவாயககை சுட்டுக் குவிமெனச் செத்தோரப் பயிரும், களளியம் பறநதலை” (புறநா உச௦)

எச குரால் - கோட்டான

எஎ உணவாகத் தலைமூளையைக் கடித்தாண்ட ஆண்டலைப் பறவைகளின் குரலும், ஆண்டலைப் பறவை - ஆணம்கனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப் பறவை, இதனை, “நீண்ட பலிபீடத்தி லரிந்தவைதத் நெடுங்குஞ்சிச் சிந்தைத்தக் னினமென நெண்ணி, யாண்டலைப் புளருக ணைந்து பாரக்கு மாலோ வணைதலும்ச சிரமச்ச முறுத்தமாலோ” (கலிங்க கோயில் பாடியது, கக) எனப்பதனாண்டாக, “அழுகுற கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவும்” (பட்டின உடுஅ), “ஆண்டலை பாட” (முத்தநிநப் க), “சமத தாமமு மெரியினு மிருளொடு விளக்கா, ஊமைக் கூகையு மோரியு முறமுழ கதிக்கும், யாமத தீண்டுவந் தூண்டலை மாண்பில வழைக்கும், தீமைக் கேயிட னாய்தோர் செமமலை யுடைத்தே” (நீல தரும க), தக்க உகச - ஆமதாழிசைக் குறிப்பைப் பாரக்க

எஅ புணரி நளி கடல் - அலைகள் செறிந்த கடல் ஓதையின் - ஓசையைப்போல

எக. இன்னா இசை ஒலி - துன்பத்தை இசைக்கின்ற ஒலிகள்

கக - எக மாறாச் சுமமையும், நெய்தலோசையும், தொழுவிளிப

(பு - ம்.) எக ‘வாழுவளிப பூசலும்’ எச. ‘வீழ்முகநரியின் நீவிளிக குரலும்’ எச புலாலுண்பொருந்திய குராலுண்குரலும்’ எஎ ‘ஊனறலைதுற்றிய’ எஅ ‘நளிர கடல்’

அ0 தானறியு மொடுவையு முழிஞ்சிலு மோங்குக
கானறையுஞ் சூரையுங் களளியு மடாநது
காய்ப்சிக் கடுமபேய் கணங்கொண டணடு
மாலமா பெருஞ்சினை வாகை மன்றமும
வெண்ணிணந தடியொடு மாநதி மசிழ்சிறநது
அரு புள்ளிறை கூரும் வெள்ளின் மன்றமும
சுடலை நோனடிக னொடியா வுள்ளமொடு
மடைதீ யுறுசுகும வனனி மன்றமும
விரத யாககைய ருடைதலை தொகுததாந
கிருந்தொடாப படுக்கு மிரததி மன்றமும

பூசலும், அருவிளிப்பூசலும், கூவும், குாலும் குாலும், குாலும் ஆகிய இன்னொலிசைகள் அருதிருக்கப்பெற்று

அ0 - அக தானறி முதலிய மரவிசேடங்கள் நெருங்கப்பெற்று

அஉ காயபசி - மிக்கபசி (மணி சு: ககன, மணி கக கூ.) கணம் - கூட்டம்

அக மால - மேகம சினை - கிளை பல பேய்கள் கூட்டங்கொண்டிருந்ததற்கு இடமானதுபற்றி வாகையடி, மன்றமெனப்பாட்டது பின் வருவனவற்றையும் இப்படியே கொள்க ஊருக்கு நடுவாய் ஏலலாருமிருக்கும் மரத்தடியை மனநமெனபா ருக்கிஞ்சீக்கினியி, முந்த உஉசு

அச தடி - தசை மாநதி - உணடு

அடு புள - பேராரதை, கோட்டான, கழுது, பருந்து, காக்கை, ஆண்டலைப்புள முதலியவை இறைகூரும் - தங்குதல மிக்க வெள்ளில் - விளாமரம்

அக கூடலை நோனடிகள் - காபாலிகா, “இறைவி கோட்டத்து ளீரிரு திங்கள் தக்கவை உறையு ளாகவவ வறையருங் காட்டக்க துறைவான, பொறையு மாற்றலும் பூமியு மேருவு மனையான, சிறைசெய சிறதையா னாதமில் பொருள்களைத் தெரிந்தான” (கூரும் ஏ) என்னும் நீலகேசச் செய்யுளால் முனிசநதிரனென்ற ஒரு முனிவன் மயானத்திலிருந்து தவஞ்செய்தானென்று தெரிகிறது ஒடியாவுள்ளம் - தளராத உள்ளம்.

அஎ மடை - சோறு வனனி - வனனிமரம்

அஅ. உடைதலைகளைச் சோத்து

அக இருந்தொடாப்படுக்கும் - பெரிய மாலைகளாகச் செய்யும் இரத்திமனறம் - இலந்தைமரம் நிறகும மனறம், “இரத்தி நீடிய வகனறலை மனறத்து” (புறநா ௩௪)

(15 - ம்.) அ0 ‘ஒவ்வையு முழிஞ்சிலு மொடுங்கிக’ அக ‘காரையுஞ்’, ‘கள்ளியும் படாநது’ அக ‘ஆலம் பெருஞ்சினை வாகை மன்றமும’ அச ‘வெண்ணிணந குடியொடுமாநதி’ அடு ‘வெள்ளிடை மன்றம்’ அக ‘இருந்தடி படுக்கும்’

- கூ௦ பிணந்தின் மாகக ணிணமபடு குழிசியில
 விருந்தாட டயரும் வெள்ளிடை மனறமும்
 அழற்பெய குழிசியும் புழற்பெய மனடையும்
 வெள்ளிற பாடையு முளளீட்டறுவையும்
 பரிந்த மாலைபு முடைந்த குமபமும்
- கூ௫ நெல்லும் பொரியுஞ் சிலபலி யரிசியும்
 யாவகணும் பரந்த வோங்கிரும் பறந்தலை
 தவத்துறை மாககள மிகப்பெருஞ் செலவா
 ஏற்றினம் பெண்டி ராற்றாப பாலசா
 முதியோ ரெனனா னினையோ ரெனனான்
- கூ௦௦ சொடுநதொழி லாளன கொனனன குவிப்பவிய
 அழலவாய்ச சுடலை தினனக கணடும்

கூ௦ குழிசி - பாளை

கூக. வெள்ளிடை மனறம் - வெளியான இடதையுடைய மனறம்,
 “உள்ளுநாப பனிகும வெள்ளிடை மனறமும்” (சிலப் ௫ கக)

கூஉ புழல் - ஒருவகைச் சிறுணைடி

கூக வெள்ளிற பாடை இருபெயரொட்டு உள்ளீட்டறுவை - உள்
 னே பண்டங்கள் இல்தலைப்பெற்ற உறி, “சுவனமே லறுவையும்” (சிலப்
 ௧௦ கூஅ) அறுவை - சீலையெனின, உள்ளீட்டையுடைய கிழியுமாம்

கூச பரிந்த மாலை - பாதையிறகட்டி அறுத்தெறியப்பட்ட மாலை,
 “வெள்ளின மாலையும் விரிந்தவெண்டலைசுருங் கரிந்த, கொள்ளி மாலை
 யுங் கொடிபடு கூறையு மகலும், பள்ளி மாறிய பாதையு மெலும்புமே
 பரந்து, கள்ளி யாரிடைக கரந்ததோர தோற்றமுங் கடிதே” (நீல கும்ப ௪)

கூ௫ சிலபலி யரிசி - சிறுபலியாகிய அரிசி, “தாவெள ளரிசி, சில
 பலிசெயது” (முருகு உகூ - ௪)

கூக பறந்தலை - பாழிடம்

அக - கூச. வாகைமனறமும், வெள்ளினமனறமும், வன்னிமனறமும்,
 இரத்திமனறமும், வெள்ளிடை மன்றமும் ஆகிய இம்மனறங்கள் யாவக
 ணும் அழற்பெயகுழிசி முதலியவைகள் பரந்த பறந்தலையெனக

கூ௫ - கூ பரந்து அருது பரந்த பறந்தலையெனக

கூஅ. மு மணி எ. அக ௧௦௦ கொடுநதொழிலாளன - காலன

சக - ௧௦௧ ஆரிடை பறந்தலை சுடலை தினனககணடும்

(15 - ம்) கூ௦ ‘பிணந்தின்மாககணிணமபடுகுழிசியின்’ கூஉ ‘பிறழ்
 பெயமணடையும்’, ‘புழல்’ கூக ‘இளையோரெனனா முதியோரெனனா’

கழிபெருகு செல்வக கள்ளாட் டயாந்து
 மிகக நல்லறம் விரும்பாது வாழும்
 மக்களிற சிறந்த மடவோ ருண்டோ
 க0டு ஆங்குது தன்னையோ ரருங்கடி நகரெனச
 சாங்கல னென்போன் றனிவழிச் சென்றோன்
 என்புந தடியு முதிரமு மியாககையென
 றன்புறு மாககட் கறியச சாறறி
 வழுவொடு கிடந்த புழுஆன் பிண்டத
 கக0 தலத்தக முட்டிய வடிநரி வாயக்கொண
 டுலபி லின்பமோ டுளைக்கு மோதையும்
 கலைப்புற வல்துல சுழுகுருடைந துண்டு
 நிலைத்தலை நெடுவிளி யெடுக்கு மோதையும்
 கடகளு செறித்த கையைத் தீராய
 கசடு உடையக கவலி யொடுங்கா வோதையும்
 சாந்தந தோயந்த வேந்திள வனமுலை

க0உ மிகப்பெரிய செல்வமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடுதலைச் செய்து

க0ச மடவோ - மூடா

க0டு அதுதனை - அடமயானத்தை கடி - காவல

க0சு தனிவழிச் சென்றோனாகிய சாங்கலன்

க0அ அன்புறு மாககடகு - உடம்பினிடத்தே அன்புமிருந்த மனிதா
 கடகு மாககனென்றா, ஐரபுல வுணாச்சியையறி மனவுணாச்சி யிலலா
 தவ ரொன்றற்கு, “மாவு மாககளு மையறி வினவே” (நோல் மரபு து ௩௨)

க0எ - அ. யாககை, எனபு முதலியனவாமென்று மாககடகுச சாறறி

க0க வழு - தாதுவிசேடம், வழுவொடு - வழுவுதலுடனென்று மாம
 பிண்டமென்றது உடம்பை

க0அ - கூ சாறறிக கிடந்தவென்க, இனி, சாற்றி வாயக்கொண்டு
 உளைக்கும் நரியோதை யெனினுமமையும்

கக0 அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு

ககக உலப்பு இல இடைமோடு - கேடிலலாத இடைத்தோடு

ககச தீராய - மயானத்திர றிரியும் ஒருவகை நாய

(15 - ம்) க0டு ‘தனை யொருங்குகடிநகரென’ க0எ ‘அன்புநதடி
 யும்’ க0க ‘வழுவொடு தோன்றிய புழுஆண்பிண்டத்து’ ககக ‘நிலத்
 தலை’ ககடு ‘கதுவி’

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுறைத்த காதை   ௭௭

காய்ந்தபசி யெருவை கவாந்தூ னேதைதழும்
பண்புகொள யாககையின் வெண்பலி யாங்கதது
மண்கணை முழுவ மாக வாங்கோ

சஉ௦ சருந்தலை வாங்கிக கையகத தேந்தி
இருமபே ருவகையி னெழுந்தோரோ டேயமகா
புயிலோ குழிலோ சயிலோ கண்ணோ
சூழிலோ மூகசோ விதழோ சவிரோ
பலிலோ முதனோ வெணனா திரங்காது

சஉ௧ கண்டொட டுண்டு கவையடி பெயாதது,
தண்டாக களிப்பி னுடுங் கூத்தாக
கண்டனன் வொரீஇ சடுநவை யெயதி

க௧௭ காய்ந்தபசி - மிகக பசி (மணி கூ அஉ, கக கூக) எருவை -
தலைவெளுத்த உடல சிவந்திருக்கும் பருந்து, கழுஞ்சாமம், “விசும்பா
டெருவை பசுந்தடி தடுப்ப” (புறநா கூச)

க௧௮ வெண்பலி அரங்கதது - சாமபற்குவையாகிய அரங்கத்திலே

க௧௯ மண்கணை முழுவமாக - மாசசனை யடைந்த திரண்ட தண்ணு
மையாக, தண்ணுமை - ஆடற்குரிய ஒருவகைத் தோற்கருவி

க௧௧ - கூ உளைக்குமோதையும், எடுக்குமோதையும், ஒடுங்காவோதை
யும், கவாந்தூனேதையும் ஆகிய இவைகள் முழுவமாகவென்க

கஉ௦ கருந்தலையென்றது, ஒரு பெண்பிண்சுதின தலையை

கஉ௧ பேயமகள் - பெண்பேய

கஉ௨ குமிழ - குமிழம்பூ கவி - முள்ளு முருககம்பூ

கஉ௩ என்னாது - என்று கருதாமல்

கஉ௪ கண் தொட்டு உண்டு - கண்ணைத் தோண்டி உண்டு, “கண்
டொட டுண்ட” (முருகு ௫௯) கவை அடி பெயாதது - கவைத்த அடிகளைப்
பெயாதது, “கருமறிக காதிற் கவையடிப் பேயமகள்” (சிறுபாண் கக௭)

கஉ௫ தண்டாக களிப்பு - தணியாத களிப்பு, “தண்டா வீகைத்
தன்கமாண குடுமி” (புறநா கூ)

க௧௧ - உ௭ உளைக்கு மோதை முகலியன முழுவமாக வெண்பலி
யாங்கத்தில் ஒரு பேயமகள் கவையடி பெயாதது ஆடுங் கூத்தைப்பெண்க

க௧௭ கண்டனன் - கண்டு கடுநவை எய்தி - அப்பேயாற் பிழை
கப்பட்டு, “கழலகட் கூளிக கடுநவைப் பட்டோ” (சிறுபாண் ௫௧௨)

க௧௯ - உ௭ சென்றோனாகிய சராங்கலன்னென்போன கண்டு
(15 - ௩) க௧௯ ‘அதரோ கவிரோ’ க௨௫ ‘கவையடிப் பெயாதது’,
‘கையடிப்பெயாதது’ க௧௯ ‘களிப்பினொடடுங்’

விண்டோ திசையின் விளித்தனன பெயாநதீந்
 கெமமனை காண யீமச சுடலையின்
 ௧௩௦ வெமமுது பேயகசென் னுயிரகொடுத தேனெனத்
 தமமனை தனமுன வீழ்ந்துமெய வைத்தலும்
 பாப்பான றனனெடு கண்ணிழந் திருநதவித்
 தீததொழி லாடடியென சிறுவன றனனை
 யாருமி றமியே னென்பது நோக்கா
 ௧௩௧ தாருயி ருணட தணங்கோ பேயோ
 துறையு மன்றமுந் தொலவலி மரணும்
 உறையுளுந் கோட்டமுந் சாப்பாய காவாய
 தகவிலை கொல்லோ சம்பா பதியென

௧௨௮ விண்டு - நீங்கி விளித்தனன பெயாநது - கூப்பிட்டிகொண்டு
 பெயாநது

௧௨௯ எமமனை - எனதாயே

௧௩௧ தன தாயினமுனனே இறக்கவும் மெய்வைத்தல மணி
 உடு கசுள்

௧௩௨ - ௩ சாங்கலன்னென்போன வீழ்ந்து மெய்வைத்தலும்

௧௩௩ பாப்பானெனறது சாங்கலன தந்தையை, பாப்பான றன
 நெடு கண்ணிழந் திருநத் " என்று இவகே சொல்லுதலாலும், " கண்ணில
 கணவனை " (௬ ௧௩௩) என்று பின்பு வருதலாலும், சாங்கலனுடைய
 தந்தை தாயரிருவரும் கண்ணை யிழந்தோரென்பது பெறப்பட்டது

௧௩௪ மணி ௬ கசுள்

௧௩௫ அணங்கோ பேயோ, மணி ௬ கசுள், ௧௩௦ அணங்கு -
 காமநெறியான உயிரகொளந்ந தெய்வமகனென்பா, துறள், ௧௧௮, பரிமேல்

௧௩௬ - ௩ சிறுவனறனை ஆருயிருணடது

௧௩௭ துறை - நீர்த்துறைகள் தொலவலி மரண - பழைய வலியை
 யுடைய மரம்

௧௩௮ உறையுள் - தங்குமிடம் காவாய - காவாமலிருந்தாய

௧௩௯ - ௭ முருது உடக - ௬, கலி ௧௦௧ ௧௩ - ௪

௧௪௦ தகவிலை கொல்லோ - தகவினமையை யுடையாயோ, தகவு
 நினைமிடமில்லையோ என்றுமாம்

(15 - 16) ௧௨௮ 'விளித்தனன' ௧௨௯ 'காணவீமச' ௧௩௦ 'பேயகசே
 முன்னுயிர்' ௧௩௧ 'தமமுன வீழ்ந்து மெய்வைப்ப' ௧௩௨ - ௩ 'ஒழிந்த,
 விதித்தொழி' ௧௩௪ 'யாருமிறமியோனென்பது நோக்கா' ௧௩௬ 'தொல
 பதி மரணம்'

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுறை தத காதை எகூ

மகன்மெய் யாககையை மாபுறத தழீஇ
 ௧௪௦ மாப புறங்காட டெயிறபுற வாயிலிற
 கோதமை யென்பாள் கொடுதயா சாற்றக
 கடிவழங்கு வாயிலிற கடுதய ரெயதி
 இடைபிறுள யாமத தென்னையீங் கழைதனை
 எனனுற றையோ வெனக்குரை யென்றே
 ௧௪௧ பொன்னிற பொலிந்த நிறதகா டோன
 ஆருமி லாடடியென னறியாப பாலகன்
 மாப புறங்காட டெயதினோன றனை -
 அணங்கோ பேபோ வாருயி ருண்ட
 துறங்குவான போலக கிடந்தனன காணென
 ௧௪௨ அணங்கும பேயு மாருயி ருண்ணு
 பிணங்குநான மாபன பேதுகந தாக
 ஊழவினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது
 மாபெருந துன்பரீ யொழிவா யென்றலும்
 எனனுயிர கொணடிவ னுயிராத தருளிலென்
 ௧௪௩ கண்ணில கணவனை யிவனகரத தோம்பிடும
 இவனுயிர தந்தென னுயிராவாங் கென்றலும்
 முதுமுத தாட்டி யிரங்கினன மொழிவோள

௧௪௪ கோதமை யென்பது அவளபெயா. கொடுதயா - தனமகன்
 இறந்தானென்பது

௧௪௫ மணி கூ சகூ

௧௪௬ இருளையுடைய இடையாமத்தில்

௧௪௭, பொன்னிற பொலிந்த நிறத்தான - சூரியனைப்போல விளங்
 கிய நிறத்தினையுடைய சம்பாபதி, பொன - சூரியன், “இளங்கதிர ஞாயி
 ரென்றந் தோற்றத்தது, விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி” (௧ - ௨)
 என்று இந்நூற் பதிக்கத்தில் வருதல காண்க

௧௪௮ மணி கூ ககூ ௧௪௯ என - என்று கோதமை சொல்ல

௧௫௦ மாபன - சாங்கலன் பேது கந்தாக - அறியாமை காண
 மாக

௧௫௧ என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்

௧௫௨ கண்ணில கணவனை மணி கூ ககூ ஒம்பிடும - பாதுகாப

பாண

௧௫௩ என்றலும் - என்று கோதமை சொல்லலும்

௧௫௪ முதுமுதாட்டி - சம்பாபதி

(15 - 16) ககூ ‘யாககமாபுற’ ௧௪௬ ‘அழைத்தாய’ ௧௪௭ ‘அறி
 யாப பாபபான்’ ௧௪௮ ‘எய்தியோன’ ௧௫௦ ‘பேயறுகந்தாக’ ௧௫௧
 ‘துன்ப மொழிவாய’ ௧௫௨ ‘உயிராதநாலென’

ஐயமுண்டோ வாருயிர போற்ற
செய்வினை மருங்கிற சென்றுபிறப் பெய்துதல

கசு௦ ஆங்குது கொணர்ந்துநின் னூரிடா நீக்குதல
ஈவரெனக காவதொன் றன்றுநீ யிரங்கல
கொலையற மாமெனுங் கொடுந்தொழின் மாககன
அவலப படிற்றுரை யாங்குது மடவாய
உலக மன்னவாக குயிராகுயி ரீவோ

கசு௧ இலரோ விநத வீமப புறங்காட
டரசாக கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்
நிரயக கொடுமொழி நீயொழி யென்றலும்
தேவா தருவா வரமென் றொருமுறை
நான்மறை யந்தனா நன்னா லுரைக்கும்

க௭௦ மாபெருத தெயவ நீயரு ளாவிடின
யானோ காவே நென்னுயி ரீங்கென
ஊழி முதலவ னுயிராதரி னல்ல

க௭௮ - கூ பிறப்பெய்துதலில் ஐயமுண்டோ, “செய்வினை வழித்தா யுயிரசெலு மென்பது, பொய்யில் காட்சியோரா பொருளுரை யாதலின்” (சீலப் ௨௮ க௭௭ - ௮, புறநா க௭௨)

கசு௦ அது - அவையுரை ஆரிடா - தீர்த்தறகரிய துன்பம்

கசு௧ எனக்கு ஆவதொன்றன்று - எனக்கு இயலுவதான ஒரு காரிய மன்று

கசு௩ அவலபபடிற்றுரை - கேட்டைத் தருகின்ற பொய்யுரை அது அவலப படிற்றுரை யெனக

கசு௭ இலரோ - உளரென்றபடி. புறங்காட்டில்

கசு௭ ஆயிரம் கோட்டம் அமைந்தன, ஆயிரம் - அநேகம், “இறந தோ மருங்கிற சிறந்தோர செய்த, குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண்டன, சும மனோங்கிய நெடுநிலை கோட்டமும்” (சு ௭௭ - ௭) என்றா முன்னும்

கசு௭ நிரயக கொடுமொழி - நரகவேதனையெததரும் கொடிய வாரத்தை, என்றது, “இவனுயிர தந்தென்னுயிராவாகு” (மணி ௭ - க௭௭) என்றதை என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்

கசு௭ தூல - வேதம். க௭௦ தெயவமாகிய நீ.

க௭௧ யான என்னுயிரைத் துறப்பேன் என்று கோதமை சொல்ல

க௭௨. ஊழி முதலவன் - மஹா பரஹமா, “தெயவக கருவுந

(பி - ௭) கசு௭ ‘அலவலைப்படிற்றுரை’, ‘அலவலை படிற்றுரை’ கசு௭ ‘புறங்காட்டின்’ கசு௭ ‘நிரையத்தொடு’ கசு௭ ‘சென்னுலுரைக்கு’ க௭௧ ‘என்னுயிரென்றபின்’

தாழித் தாழி யகவரைத் திரிவோ
தாந்தரின் யானுந் தருகுவன் மடவாய்
களஞ் சங்கெ னுற்றலுங் காண்பா யென்றே
நால்வகை மரபி னரூபப் பிரமரும்
நானுல் வகையி னுரூபப் பிரமரும்
இருவகைச் சுடரு மிருமு வகையிற
பெருவனப் பெய்திய தெய்வ கணங்களும்

திசைமுகக கருவும், செமமலா முதியோன செயத வநநான்” (மணி பத்திம், ௨௮ - ௧) இகரத்தை அசைநிலையாகி ஊழலினையாகிய முதலவ னெனக் கூறினும் பொருந்தும்

களக சககரவாளமாகிய தாழியினுடைய உள்ளிடத்தே சஞ்சரிப்பவா களசு. தரினெனவே தாலினமை பெறப்பட்டது

களசு - ச இறந்துபோன உயிரை மீட்டுகொடுக்கு மாற்றல இந்ரச சக்கரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு எவ்வனமில்லையோ அவ்வனமே எனக்கு மிலலை யென்றபடி

களஞ் ஆற்றல - வலி என்ற - என்று சம்பாபதி சொல்லி-

களசு நால்வகை மரபின அரூபப் பிரமரும் - உலகம் முப்பத்தொன் றனுள் இருபத்தெட்டாவதாகிய ஜகாநாத்யாயதன லோகம் முதலிய நான்கு உலகங்களிலுமுள்ள அரூபப்பிரஹ்ம் சாதியாராகிய நால்வகை யினரும், இவர்களைத் தியானம் ஐந்தனுள் அவிசேஷமெனும் ஐந்தா வதில் தேறியவர்களெனபா

களசு. நால் நால்வகையின உரூபப் பிரமரும் - மேற்கூறிய உலகங் களுள் பன்னிரண்டாவதாகிய ஸ்ரீரஹ்மகாயிகலோகம் முதலாகிய உலகம் பதினாறிலுமிருக்கிற உரூபப்பிரஹ்ம் சாதியாராகிய பதினாறு வகையினரும், இவர்களில் ௧௨, ௧௩, ௧௪-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை ஸ்ரேநாபந்தி என னும் முதலாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், ௧௫, ௧௬, ௧௭-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை ஸ்க்ருநாகாயி எனனும் இரண்டாவது தியானத் தில் தேறியவர்களென்றும், ௧௮, ௧௯, ௨௦-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை அநாகாயி எனனும் மூன்றாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், ௨௧- ஆவது முதலிய ஏழுவகங்களிலுள்ளவர்களை அஹ்ம் எனனும் நான்காவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும் பேளத்த நால் கூறும்

களசு - எ இருவகைப் பிரஹ்மலோகங்கள் இருபதின் பெயர்களையும் இந்நூற்பதிகத்தின் ௨௮ - ௧ ஆம் அடிகளின் உரையிற் காண்க

களசு இருவகைச்சுடா - சந்திர சூரியர்கள்

களசு - ௧ மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஆறாவதாகிய மகாராஜிகலோகம் முதலிய உலகம் ஆறிலுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வ

(15, ம்) களசு ‘அகவயிற்றிரிவோ’ களசு ‘மடவோயிங் கெனுவற்றலுங்’ களசு. ‘பிடமரும்’ களசு ‘உருபிதப்பிரமரு’, ‘உருபப் பிடமரு’

கஅ௦ பல்வகையசாரும் படுதுய நுறாஉம
 எணவகை நரகநு மிருவிசும பியங்கும்
 பன்மீ னீட்டமு நாளுநு கோளும
 தன்னகத தடக்கிய சககர வாளதது
 வரந்தரற குரியோர் தமைமுன் னிறுத்தி
 கஅ௧ அரந்தை கெடுமிவ ளருநதுய ரிதுவெனச
 சமபா பதிதா னுரைத்தவம முறையே
 எங்குவாழ் தேவரு முரைப்பக கேட்டே
 கோதமை புறற சொடுநதுயா நீங்கி
 சமச சுடலையின மகணையிட டிறந்தபின்
 கக௦ சமபா பதித னுறற றேன்ற
 எங்குவாழ் தேவருங் கூடிய விடந்தனிற்

கணங்கள் இநத உலகங்களின் பெயரைப் பதிக்கத்து ௨௮ - ௬-ஆம் அடியின் உரையிற் காண்க 'பெருவனப் பெயதிய' என்றா, விளங்குகொளி மேனிய ராதலின்

கஅ௦ படுதுயா - மிக்க துன்பம்

கஅ௧ எண்வகை நாகா - மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றுனுள் முதலாவதாகிய நரகலோகத்தின் பகுதிகளான மஹாரீரயம், ரௌரவம், காலஸூதரம், ஸஞ்சீவனம், மஹாவீசி, தபனம், ஸம்பிரதாபனம், ஸமஹதம் எனனும் எட்டு நரகங்களிலுமுள்ளவாகள

கஅ௨ ஈட்டம் - கூட்டம் நான் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்

கஅ௩ மேற்கூறிய அருப்பபிரஹ்மகணலோகம் முதலியவற்றைத் தன்னுள் அடக்கிய கோளத்தைச் சககரவாளமெனபா, "சககர வாளத துத தேவரொல்லாம்" (மணி ௧௨. ௭௨), "எண்ணருஞ் சககர வாள மெங்கணும்" (மணி ௨௬ ௫௨) என வருதல காண்க

கஅ௪ வரந்தரறகுரியோர் - தேவா முன்னிறுத்தி - கோதமைக்கு முன்னே நிறுத்தி.

கஅ௫ அரந்தை - துன்பம் கெடும - கெடுமின என - என்று சமபாபதி சொல்ல

கஅ௬ - ௭ சமபாபதி உரைத்த முறையினை, மணி ௬ : ௧௭௩ - ௪-ஆம் அடிகளிற காண்க

கஅ௭ இறக்கத் துணிந்தமையால் கோதமை கொடுநதுயா நீங்கினான். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சியைச் சிலப்பதிகாரம், ௨௫ ௮௨ - ஆம் அடி முதலிய வற்றிற் காண்க

கஅ௮. ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விற்றகடுக்கு

க௧௦ - ௧௧ தோன்றக்கூடிய விடமெனக்

(பி - மீ.) கஅ௨ 'பண்பினீட்டமு' கஅ௪ - ௫ 'உரந்தரற் குரியோர் தம்மைமுன் னிறுத்திந், காககை' க௧௧. 'அங்குவாழ் தேவருங் கூட்டிய'

சூழ்கடல் வளைஇய வாழியங் குன்றத்து
நடுவு நின்ற மேருக குன்றமும்
புடையி னின்ற வெழுவகை குன்றமும்
ககரு நாலவகை மரபின மாபெருந தீவும
ஓரீ ராயிரஞ் சிறிதத தீவும
பிறவு மாங்கத னிடவகை புரியன
பெறுமுறை மரபி னறிவுவரக காடடி.
ஆங்குவா முயிரசஞ் மவவுரி ரிடங்சந்ரம்
உஊ பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து

ககஉ சூழ்கடல் - பெருமபுறக்கடல் ஆழியங்குறைத்து - சக்கர வாளகிரியின உட்பட்ட இடத்தில்

ககக நடுவிடத்தே நின்றதாகிய, எனப்பதீராயிரம் யோசனை உயர மும் அவவுயரத்திற்குத் தக்க பருமையும் அமைந்தனள மேருமலையும்

ககச அமமேருவின பக்கத்தே அதிலிருந்து உயரத்தில் ஒன்ற கொன்று வரவரப் பாதிப் பாதியளவு குறைந்து குறைந்து ஒன்றைச்சுற்றி யொன்றாகச் சூழ்ந்துள்ள ஏழு குலகிரிகளும்

ககடு மேற்கூறிய மேருவும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள ஏழுகுலகிரிகளும் அக்குலகிரிகளுள் ஒவ்வொன்றையும் சூழ்ந்து அவ்வகிரியின உயர் அளவுள்ள ஆழமும் அகலமும்மைந்த ஏழுகடல்களும் ஆகிய இவற்றை யெல்லாம் சூழ்ந்து கிடக்கும் பெருமபுறக்கடலிலுள்ள சமபுத்தீவு முதலிய நான்கு மகாதீபங்களும் இந்த நான்கினுள் செற்கேயுள்ளது சமபுத்தீவு, இது நாவலந்தீவு என்றுங் கூறப்படும், இதனை, “நாவலோங்கிய மாபெருந தீவு” (மணி ௨ க), “நாவலொடு பெயரிய மாபெருந தீவத்து” (மணி ௧௧. ௧௦௭) என்பவற்றாலுணராக

ககச மஹாதீபம் நான்கினுள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே ஐந்துறு ஐந்துறாகச் சூழ்ந்துள்ள இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும், இச்சிறு தீவுகள் அந்தரத் தீவுகளென்றுஞ் சொல்லப்படும்

ககடு - கூ “அந்தரத் தீவினு மகனபெருந தீவினும” (௨௫, ௨௨௪) என்று பின்வருதல காண்க

ககக - கூ இவ்வடிகளிலுள்ள வரலாறுகள் பர்மா தேசத்துப் புக்த நூலிலிருந்து தெரிந்ததெனப்படன

கக௭ - அ உரியனவற்றைக் காட்டி.

ககக உயிரகனென்றது அவ்வவவுயிரகள் வாழ்கின்ற உடம்புகளை

உஊ பாங்கு - பகுத்திரள், “அடியோர் பாங்கு மாயமு நீங்கி” (சிலப். ௧௧. ௮௫), அழகுமாம் மண்ணீட்டின - சுதையாற் செய்யப்பட்ட னெள பாவை வடிவமாக

(15 - 16) ககஉ ‘ஆழிகுனறத்து’ உஊ. ‘மண்ணீட்டிற்’

மிக்க மயனா விழைக்கப் பட்ட

சக்கர வாளக் கோட்டமீன கிதுகாண்

இடுபிணை கோட்டத் தெயிற்புற மாதலிற்

சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையா

உரு இதன்வர விதுவென் றிருந்தெயவ முரைக்க

மதனி னெஞ்சமொடு வானறுய ரெயதிப

பிறந்தோ வாழ்க்கை சிறந்தோ ஞரைப்ப

இறந்திருள கூந்த விடையிருள யாமததுத

தூங்குதுயி லெயதிய சுதமதி யொழியப

உகர பூங்கொடி தனனைப் பொருந்தித் தழீஇ

அந்தர மாற வாரைந தியோசனைத்

தென்றிசை மருங்கிற் சென்றுதிரை யுடுத்த

மணிபல் லவத்திடை மணிமேகலா தெயவம்

அணியிழை தனனைவாத தரனறது தானென்

சு — சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை முற்றிற்று

உரு. மயன - தெய்வத்தச்சன், அசுரத்தச்சனென்று கூறுவா

உரு. இடுதல் - போகதல் பிணைக்கோட்டம் - மயானம்.

உரு. மு மணி சு : ஈடு சுடுகாட்டுக் கோட்டம் சிலப் க உரு

உரு. இருந்தெயவம் - மணிமேகலா தெயவம்

உரு. மதனில் நெஞ்சமொடு - செருக்கற்ற மனத்துடனே , மதன -

வலியுமாம்

உரு. சிறந்தோள் - மணிமேகலை வாழ்க்கையென்றது நிலையாமை யை. வாழ்க்கையைச் சிறந்தோள் உரைப்ப

உரு. இடையிருள யாமதது - நடுயாமத்தில் , மணி சு கசக

உரு. பூங்கொடிதனை - மணிமேகலையை

உரு. அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமே வழியாக

உரு. உ முப்பதுயோசனைதாரம் தென்றிசைக்கண்ணே சென்று

உரு. கச மணி க. ௫௫ - ஏ

க - உரு. கதிமண்டிலம் சொரிய, மேனியன் ஏத்தி நோக்கி என னுற்றீரென, அவன் உரைத்தலும், அருந்தெயவமுரைப்ப, சுதமதி எனனை யோவென, நேரிழை கூறும், அங்ஙனங் கூறுகின்ற தெயவம், இதன் வரவு இது வென்றுரைக்க, சிறந்தோளுரைப்ப, தெயவம் இடையிருள் யாமததுக் சுதமதியொழியப் பூங்கொடிதனைத் தழீஇசு சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்து அகன்றதென முடிக்க.

(15 - ம்) உரு. 'என்பவரறியா' உரு 'இதுவெனவிரும்' உரு 'பொருந்தினதழீஇ'

ஏழாவது

துயிலெழுப்பிய காதை

[ஏழாவது மணிமேகலாதேயவம் உவவனம்புகுந்து
சுதமதியைத் துயிலெழுப்பியபாட்டு]

- மணிமே கலைதனை மணிபல லவத்திடை
மணிமே கலாதேயவம் வைத்து நீங்கு
மணிமே கலைதனை மலாப்பொழிற் சண்ட
உதய குமர னுறுதுய ரெயதிக
- நி கங்குல கழியிலென சையகத தானென்ப
பொங்குமெல மமனியிற் பொருந்தா திருந்தோன்
முன்னாத தோன்றி மன்னவன் மகனே
கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்
கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும்
- க௦ மாரிவறங் கூரின மனனுயி ரிலலை
மன் னுயி ரெல்லா மண்ணுள வேந்தன
தன் னுயி ரென்னுந் தகுதியின ருக்கும்
தவத்திறம் பூண்டோ டனமெல வைத்த

ந மலாப்பொழிற் கண்ட - உவவனத்திறகண்ட

ச உறுதுயா - மிகக் துன்பம்

நி கையகத்தாள் - கையினிடத்தே யுள்ளாள்

சு பொருந்தாது - துயிலாது கூ வறம் - வறுமை

அ - கஉ இந்நூற் பதிகம், உச - ஆம் அடியைப் பார்க்க, “கோணிலை திரிந்த நாழி குறைபடப் பகலகண் மிஞ்சி, நீணில மாரியினறி விளை வஃகிப் பசியு நீடிப், பூணுழை மகளிர பொற்பிற் கற்பழிந் தறங்கண் மாறி, யாணையிவ வுலகு கேடா மரசுகோல கோடி னென்றான்” (கீவக உடுதி.)

கக - உ புறநா கஅசு.

கக தவத்திறம் - தவத்தின கூறுபாடு.

(15 - ம்) ச ‘துயிலெய்தி’ அ ‘திரிந்திடக் கோணிலை’ கஉ. ‘தருடையாயின’, ‘தருதியையாயிற்’ கக. ‘தவத்திற்பூண்டோ’

அவததிற மொழிகென் றவன்வா னுரைததபின்
 கடு உவவனம புருநதாவ குறுதியில் கொளனும்
 சுதமதி தன்னைத தூயிலிடை நீககி
 இந்திர கோடணை யிரநகாக காண
 வந்தே னஞ்சன மணிமே கலையான
 ஆதிசான் முனிவ னறவழிப பநீஉம
 ௨௦ ஏது முதிர்நத திளங்சொடிக காதலின்
 விஞ்சையிற் பெயாததுநின் விளங்கிழை தன்னையோர்
 வஞ்சமின் மணிபல லலத்திடை வைத்தேன்
 பண்டைப பிறப்பும் பண்புற வுணர்நநீங்
 கின்றேழ் நாளி லிரநா மருங்கே
 ௨௧ வந்து தோன்று மடக்கொடி நல்லாள
 களிப்புமாண செலவக காவற பேரூர்
 ஒளிததுரு வெயதினு முன்றிற மொளியாள
 ஆங்கவ ளிரநகா புருநத வநநாள

கச அவததிறம - கேடுசெய்யுங்காரியம், “தவஞ்செய்வார
 அவஞ்செய்வா ராசையுட படடு” (குறள், ௨௬௬) எனபதில், ‘அவம்’ என
 பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க

க - கச மணி கஅ ௮௦ - அக

க - கச மணிமேகலாதேயவம் மணிமேகலையை மணிபலவததிடை
 வைத்து நீங்கிப் பொருநதாதிருநதோனாகிய உதயகுமரன் முன்னாத
 தோன்றி அவததிறம ஒழிக்கவென்று உரைத்தபின்னக

க௭. இந்திரகோடணை - இந்திரவிழா

க௮. மு சிலப் கடு ஈக அஞ்சல - அஞ்சாதே

க௯ ஆதிசால்முனிவன் - புத்தன்

௨௦ ஏது முதிர்நதது - ஏதுநிகழ்ச்சி முற்றியது

௨௧. விஞ்சையின் - விதையினாலே

௨௨. இன்றேழ்நாளில் - இறறைக்கு ஏழாவது நாளில், மணி கக
 க௨௬.

௨௩. தோன்றும் - தோன்றுவாள நல்லாள - மணிமேகலை

௨௪ பேரூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில

௨௭ உருவை மறைத்தது வருவாளாயினும்

(௮ - ௩) கச ‘அவவயினுரைத்தபின்’ கடு ‘நவவனம்’ ௨௧
 ‘குணநதநின்’ ௨௩ ‘வந்துகாண்குறும்’ ௨௪. ‘பெயரூர்’ ௨௭ ‘உன
 றிறமொழியாள’, ‘ஊன்றிறமொழியாள’

சங்கு நிகழ்வன வேதுப பலவுள
 ௩௦ மாதவி தனகசியான் வந்த வண்ணமும்
 ஏதமி நெறிமக் னொய்திய வண்ணமும்
 உரையாய நீயவ னென்றிற முணரும்
 திரையிரும் பௌவததுத தெய்வமொன் றுண்டெனக
 கோவலன கூழியிக் கொடியிடை தன்னையென்
 ௩௫ நாமஞ் செய்த நன்ன ணாளிருட்
 காமன் கையறக கடுநவை யறுகதும்
 மாபெருந தவக்கொடி யீன்றனை யென்றே
 நனவே போலக கனவகத துரைததே
 சங்குவ வண்ண மாங்கவட் குரையென்
 ௪௦ றந்தரத தெழுந்தாங் கருந்தெயவம போயபின்
 வெந்தூய ரெய்திச சுதமதி யெழுந்தாங்
 ககன்மனை யரங்கத தாசிரியா தமமொடு

௨௬ நிகழ்வனவாகிய ஏதுக்கள்
 ௩௧ ஏதமில் நெறி - குற்றமில்லாதவழி; அஃதாவது விசுத்தி
 மாரக்கம்

௩௨ அவள் - மாதவி என திறம் உணரும் - என வாலாற்றை
 உணரவாள

௩௩ பௌவதது - கடலினிடத்து தெய்வம் ஒன்று உண்டென -
 எனது குலமுதலவனை விபத்தினின்று நீங்கிப் பாதுகாதத தெய்வமொன்று
 உள்ளதென்று

௩௫ நன்னாளிற செறிந்த இருளிடத்தே

௩௬ - ௫ சிலப் கடு ௨௮ - ஆம் அடி முதலியவற்றின் பொருளை
 இவற்றுடன் ஒப்பிடுக

௩௭ - ௭ சிலப் ௩௦ ௨௫ - ௬

௧௫ - ௪௦ மணிமேகலாதெய்வம் புருநது நீக்கி, 'இந்நகரில் இந்
 திர விழாக்காண் வந்தேன, யான் மணிமேகலாதெய்வம், இளங்கொடிக்
 கு ஏது முதிர்ந்ததாதலால் அவளை மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன, அவள் இந்
 நகரில் இறறைக்கு ஏழாநாளில் சோன்றுவள், ஏதுப பலவுள், மாதவிக்
 குரை, அவள் என்றிறமுணரும், இவ்வண்ணம் அவட்கு உரை' என்று
 போய்ப்பின்னக

௪௨ அகல் மனை அரங்கதது - விசாலிதத வீடாகிய நடனசாலையில்.
 ஆசிரியர் தமமொடு - இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், யாழாசிரியனும்,
 இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமையோனும்மாகிய இவர்களோடு
 நின்றது.

(௩ - ௩) ௩௧ 'ஏதமின்மக', 'ஏதமுனிமைக' ௩௨ 'உரைப
 பொருளுணரும்' ௩௩ 'பவ்வத தெய்வ முண்டென' ௩௫ 'நல்லிருள்'
 ௩௬ 'கையாற் கடுநவை' ௪௧ 'எய்தியசுதமதி' ௪௨. 'தாசியா தமமொடு'

வகைதெரி மாககட்டு வட்டனை காட்டி
 ஆடல புணாகரு மரங்கியன் மகளிரிற்
 சடு கூடிய குயிலுவக கருவிகண் டியின்று
 பண்ணுக்களை பயிரும் பண்ணியாழ்த தீந்தொடை
 கொலைவல லாயமோ டிசைசுட் டுண்டு
 வளைசோ செங்கை மெலவிர லுதைத்த
 வெமமைவெய் துறது தன்மையிற் றிரியவும்
 ௫௦ பண்பில காதலன் பாததனம் நோனா
 துண்கண் சிவந்தாங் கொல்கொடி போன்று
 தெருட்டவுந் தெருளா தூடலொடு துயிலவோர்
 விரைபடும் பள்ளி வீழ்ததுணை தழுவவும்

சக வகைதெரிமாககட்டு - அவிரயம் முதலிய கூறுபாடுகளைத் தெரி
 கின்ற மாந்தர்களுக்கு வட்டனை காட்டி - கமல வாததனையைக் காட்டி,
 கமலவாததனையாவது கைத்தலங்காட்டல், சீவக ஈனடு

சச அரங்கியல் மகளிரின் - நாடகமளிரைப்போல; நாடக மகளி
 ருடனெனறுமாம்

சடு கூடியகுயிலுவகருவி - சோந்த குழல் யாழ் மததளம் குடமுழா
 இடக்கையெனப்பவை, “கூடிய குயிலுவக கருவிக் னெல்லாம், குழல்வழி
 நின்ற தியாமே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப்,
 பின்வழி நின்றது முழுவே முழுவொடு, கூடநின் றிசைத்த தாமந் திரிகை”
 (சீலப் ௩. ௧௧௮ - ௧௨, உரை) கண்டுயின்று-ஒவியா கடங்கி ‘மகளிரின்’
 (சச) என்றதனால் அவர்கள் துயின்றமையும் பெறப்பட்டது ஒப்பு கம்ப
 ச 1. 11

சக சீலப் ௨௨. ௧௪௧

சக - கூ பண்ணுகளை - பண்ணின் வகைகளை பயிரும் - இசைக்
 கும. தீந்தொடை - இனிய நரம்புகள் கொலைவல ஆயமோடு - பாட்டில்
 வல்லமகளிர் கூட்டத்தாடனே, கொலை - ஒற்றறுத்தலுமாம் கூட்டுண்டு -
 சோந்தனுபவித்து உதைத்த - தெறித்த உறது - உறமையால். தொடை
 திரியவுமெனக், டெடுல் சுஅ.

௫௦ - ௫௩ பாததமை - பாததன் தன்மை, பாததையை நுகாவான்
 பாத்தன், “பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற பொதுவுண்பா, நண்
 ணேன் பாததநின் மாபு” (குறள், ௧௩௧௧); “வறுமொழி யாளரொடு
 வம்பப் பாததரொடு” (சீலப் ௧௬ : ௬௩) நோனா - பொருமல் துயில்
 வோ - ஊடியமகளிர். வீழ்துணை - விருமபியகணவன் துயில்வோன்
 தழுவவும்

(௫ - ௩) சக ‘பண்ணுகழிமை பிறமண்ணியாழ்’ சள ‘கொள
 வல்லாய’ சஅ ‘வளையா செங்கை’ சக ‘வேதுறது’ ௫௦. ‘காதல்
 பாததமை நோனாது’ ௫௧. ‘துண்கண்’ ௫௨. ‘துயிலவோன்’

- தளாநடை யாயமொடு தங்கா தோடி
 ௫௫ வினையாடு சிறுதே ரீததுமெய வருநதி
 அமளித துஞ்சு மைமபடைத தாலிக
 குதலைச செவவாயக குறுநடைப புதலவாகுத
 காவற பெண்டிர் சடிப்பகை யெறிநது
 தூபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவும
 ௬௦ இறையுறை புறவு நிறைநீர்ப புளனும்
 காவறை பறவையு நாவுள ளமுநதி
 விழவுக்களி யடங்கி முழவுக்கண டியின்
 பழவிநன் மூதூர் பாயலகொ ணடுநாட
 கோமகன் கோயிற் குறுநீரக கன்னலின்
 ௬௫ யாமங் கொளபவ ரேததொலி யரஹும்
 உறையுணின் றெடுங்குய வுண்ணு வுயகசுது
 நிறையழி யாணை நெடுங்கு விளியும்
 தோவழங்கு தெருவுஞ் சிறுநிடை முடுக்கநும
 ஊரகாப பாள ரெறிதுடி யோதைபும
 ௭௦ முழங்குநீர் முன்றுறைக சலம்புணா கமரியா

- ௫௪ தளாநடையாயம் - சிறுக்கட்டம்
 ௫௬. இமபடைத்தாலி, மணி ௩ ௧௩௮, உரையைப் பாரக
 ௫௮ - ௬ காவற பெண்டிர் - செவிலித்தாயா சடிப்பகை. மணி
 ௭ : ௭௩ காவற்பெண்டிர் துயிலவதியவும
 ௬௦ இறை - வீட்டின் இறப்பு ௬௧ கா - சோலை,
 ௬௨ களி - களிப்பு, சுததுமாம் ௬௩ நடுநாள் - நடு இரவில்
 ௬௬ - ௬௩ தன்மையிற் றிரியவும, வீழ்துணை தழுவவும, துயில் வதிய
 வும், கருவி கண்டுயின்று நா உள்ளழுநதி முழவுக்கண்டுயின்று ஊர்பாயல்
 கொள் நடுநாளிலெனக்
 ௬௪ கன்னலின் - நாழிகை வடமல்லால், மூலம் ௫௮
 ௬௫ யாமங்கொளபவா - நாழிகைக்கணக்கா : சிலப் ௫. ௪௧
 ௬௬ உண்ணு உயகம் - உண்ணுமையாலுண்டாகிய வருத்தம்
 ௬௭ நெடுங்குவிளி - நெடியகூப்பிடுதலின் முழக்கம், மணி. ௭ :
 ௧௧௫
 ௬௮. சிற்றிடைமுடுக்கா - சிறிய இடங்களுடைய முடுக்குத் தெரு
 கள்.
 ௬௯ துடி - ஒருவகைத் தோறகருவி
 ௭௦ கலம்புணா கமரியா - கப்பலிற் சேர்ந்து தொழில் செய்வோ
 (௫ - மீ) ௫௪ 'தாங்காதோடி' ௬௨, 'களிப்படங்கி' ௬௪ - ௫,
 'குறிநீரக கன்னல், யாமங்கொளவோ' ௬௬ 'ஒங்கிய'

துழந்தடு களளின் ரோபபிபுண் டயர்ந்து
பழஞ்செருக குற்ற வனநதாப பாணியும்
அரவாயக கடிப்பகை யையவிக சடிப்பகை
விரவிய மகளி ரேந்திய தூமத்தூப
எடு புதலவரைப பயந்த புனிறுதீர கயக்கம்
தீர்வினை மகளிர குளனாடரவமும்
வலித்த நெஞ்சி னூடவ ரின்றியும்

எக துழந்து அடு களளின் தோபபி உண்டு அயர்ந்து - துழாவிச் சமைத்த களவகைகளில் நெல்லாற் சமைத்த களையுண்டு தம்மை மறந்து ; “ இல்லடு களளின் ரோபபி பருதி ” (பெரும்பாண் கச்சு)

எஉ அனநதா - களளை உண்டமையாலுண்டாகிய செருககு , “ அனநதா நடுக்க மல்ல தியாவது ” (பொருட்கு)

எக கடிப்பகை - பேயக்குப பகையாகவுள்ளதென்று பொருள் , அரவாயககடிப்பகை - அரம்போன்ற வாயினையுடைய வேப்பிலை ஐயவிக கடிப்பகை - வெண்சிறுகடுகு , இவை பேயக்குப்பகை யென்பதை, புறநா உஅக - ஆம் செய்யுளாலும் உணாக பேய் முதலியவைகள் அணுகாதிருத் தற்கு இருவகைக கடிப்பகையும் கூறப்பட்டன, மணி க : கச்சு, உரையைப் பாரக்க

எச தூமத்தூ - புகையுடன்

எஈ - ச மகளிரேந்திய அரவாயககடிப்பகை ஐயவிககடிப்பகை விரவிய தூமம் ஆகிய இந்த இரண்டுடன் சென்று என ஒருசொல் வருவிகக

எடு - சு புனிறுதீரமகளிரா , கயக்கநதீரமகளிரெனக் , கயக்கம் - கயங் குதல புதலவரைப்பெற்றுப் புனிறுதீரந்த மகளிர இரவிறசென்று குளத் தில நீராடுதலை, “ கணவ ருவப்பப் புதலவாப பயந்து, பணைத்தேந்தினமுலை யமுத மூறப், புலவுப்புனிறு தீரந்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர குளநீ ரயா ” (மதுரை ௬௦௦ - ௬௦௬) எனபதனாலுமுணாக புதலவரைப் பெற்றமகளிரா எழுந்தசென்று பததாவது இரவில் நீராடவேண்டுமென்று ஆபஸ்தம்ப நூலியத்தின் கடு - ஆம் கண்டத்தானள் அ - ஆம் ஸூத்திரத் தாலும் அநதலை அதுஸரித்துத் தோழப்ப ரென்று வழங்குகிற வைங்க ஸார்வபௌமரியற்றிய க்ருஷ்யரத்னத்தில் சு - ஆம் கண்டத்தில நாமகரணப் பிரகாரணத்திலுள்ள, “ தசமேஷ்மி ” எனனும் ஸூத்திரத்தாலும் தெரிகின்ற தென்பா.

எஎ வலித்த நெஞ்சின் ஆடவா இன்றியும் - பகைமையைக் கருதிய நெஞ்சினையுடைய வீரா இல்லாதிருக்கவும்

(15 - ம்) எக. ‘ துழந்தகளளின் தொப்பிரண்டயந்து ’ எஈ ‘ நாவாயக கடிப்பகை ’ எச ‘ இரவியமைகளிர ’ எடு - சு ‘ புதலவாபயந்தபுனிறு தீருகத்தூ ’, ‘ விரிவியன மகளிரகுன நாளரவமும் ’, ‘ புனிறு தீருயக்கந, தீரவியன ’

புலிககணத தன்னோ பூத சதுக்கத்துக்
கொடிதேதோ வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
அ0 இடிகுரான் முழக்கத் திடுமபவி யோதையும்
ஏற்றிளம பெண்டி. ராற்றாப பாலகா
கடுஞ்சூன் மகளிரா நெடுமபு ணுறறோ
, நதுயா கெடுசகு மந்திர மாசகா
மனறப பேய்மகன வந்துகைக கொள்கென
அநி ின்றெறி பவிபி னெடுங்குர லோதையும்
பலவே றோதையும் பாரதொருங் கிசைப்பக
சேட்டுளங் கலங்கி யூட்டிநு ளுழுவதது
முருந்தே ரினகை நீங்கிப் பூம்பொழிற
றிருந்தெயிற குடபாற சிறுபுழை போகி
கூ0 மிகமா தெயவம் வியந்தெடுத்த துரைதத
சககர வாளக கோட்டத தாங்கட்
பலாபுகத திறந்த பருவாய் வாயில்
உலக வறவியி னெருபுடை யிருத்தலும்

எஅ புலிககணத தன்னோ - வீரா பூத சதுக்கத்து - பூதத்தை
யுடைய சதுக்கத்திலே , சதுக்கம் - நாற்சந்தி

அக மு மணி கூ கூஅ

அஉ கடுஞ்சூலமகளிரா - முதரஞ்சூலையுடைய மகளிரா, “கடுஞ்சூன்
முண்டகங் கதிமணி நழாஅலவும்” (சிறுபாண் ௧௪௮.)

அஎ ஊட்டிநுளமுவுதது - ஊட்டிநுறபோனற இருட்பாப்பில்

அக மு மணி கூ உஉ

கஉ - ந மு மணி கஎ எஎ - அ உலக அறவி - ஊரம்பலம், எவ
லாசசாதியாரும் வந்து தங்குத்தற்குரிய தருமசாலை, இதனை, ‘லோகோப
காரிகா’ எனபா வடநூலாரா

சக - கூக சுதமதியெழுந்த நடுநாளில் ஏததொலியாவழும், நெடுங்
கூவிளியும், துடியோதையும், அனந்தாப்பாணியும், குளாண்டாவழும், பலி
யோதையும், நெடுங்குரலோதையும் ஆகிய பல ஓசைகளையும் கேட்டு உனம்
கலங்கி நீங்கிப் போகிச சககரவாளககோட்டத்திடத்தே உலகவறவியின்
ஒரு புடையிருத்தலுமெனக

(15 - 16.) எஅ ‘பூதசதுக்கத்து’ அடு. ‘புலியின்’ அஎ ‘பூட்டிநு
ளமுவுதது’ அஅ ‘நீங்கிய பூம்பொழில்’ கூக. ‘உலகவிறைவியொருபுடை’

கருதுடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
கூடு அநதி லெழுதிய வற்புதப் பாவை
மைததடங் கண்ணாண் மயங்கினள் வெருவத்
திப்பிய முரைக்குந் தெய்வக் கிளவியின்

கூசு - டு நெடுநிலை உடைக்கந்து அந்தில - நெடிய தோற்றத்தை யுடைய தூண்குடி அவவிடத்தே காரணம் காட்டிய - பழவினையாகிய காரணத்தை யாவருக்கும் காட்டுதற்பொருட்டு எழுதிய - மயனென்னும் தெய்வத்தச்சுணல் நிருமிககப்பட்ட அறபுதப்பாவை - யாவருக்கும் ஆசசரி யத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற பாவை, இது, மேற்கூறிய உலகவறவியிற் சம பாபதி கோயிலின கிழக்கேயுள்ள தூணொன்றில் தெய்வ கணத்தோனாகிய துவதிகனெனப்பவனுடைய வடிவமபோல மயனூல் நிருமிககப்பட்ட பாவை, முக்காலச்செய்தியையும், கேட்போர்க்குச் சொல்லும் இயல்பையுடையது, பேசுதலபற்றி இது நாவுடைப்பாவையென்றுஞ் சொல்லப்படும இவற்றை, “கருதுடை நெடுநிலை கடவு ளெழுதிய, வந்திற் பாவை யருளு மாயிடின” (கூடு : கூ - ச), “கருதுடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, தந்தினைப் பாவையை” (கூ : அக - கூ), “நெடுநிலைக் கருதி னிடவயின் விளங்கக், கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்” (உஃ. கக - கக), “கடவு ளெழு திய நெடுநிலைக் கருதின, குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின, முதியாள் கோட்டம்” (உக : க - கூ), “என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத் தலும்” (உக. கூடு), “மனபெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன, றுவதிக னெனப்பேன றென றுமுதிர கருதின, மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கேன” (உக. கக - கூ), “நெடுநிலைக் கருதி னின்ற பாவை” (உஉ. உ), “இலகொளிக் கருதி னெழுதிய பாவாய” (உஉ கூ), “நாவுடைப் பாவை நங்கையை யெடுத்தலும்” (உஉ : கூசு), “நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி” (உஉ கஃசு) என இந்நூலில் வருவனவற்றாலுணராக. எழுதிய - பண்ணிய, “கடவு ளெழுதவோர கற்று ராரெனின” (உடு. கக), “கடவு ளெழுதவோர கற்கே யாதலின” (உடு : ககக), “கடவு ளெழுதவோர கற்கொண டலலது” (உசு. கசு) எனச் சீலப்பதிக்காரத்து வருதல் காண்க

கூசு. மைததடங்கண்ணாள் - சுதமதி

கூஎ திப்பியம் : இது, திவ்யமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; தேவ லோகத்திலிருப்பதென்று பொருள். இவ்வாறு இறந்தகால எதிர்காலச் செய திகளைக் கூறுதல் பெரும்பாலும் இவ்வுலகவழக்கமனமையின இத்தனை, ‘திப் பியம்’ என்றா, ‘செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம், பையா வஞ்சல் பலர்ப்சி களையக், கையி லோந்திய பாத்திரந்திப்பிய, முத்தை முதலவி யடி யிழைத் தாயெனச், சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்” (கக : கஃ - கசு) என்று இந்நூலுள்ளே, ‘திப்பியம்’ என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க தெய்வக் கிளவியினால் திப்பியமுரைக்கும், தெய்வக்கிளவி - தெய்வத்தன்மையுள்ள சொல், வடசொல்லாலெனினும்மையும்.

இரவி வன்ம னெருபெரு மகளே

தூரகத தானைத் துச்சயன் றேணி

க00 தயங்கிணாக் கோதைத் தாரை சூவுற

மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்

காராளா சண்பையிற் கெளகிகன் மகளே

மாருத வேகனோ டிருநகா புருந்து

தாரை தவவை தன்னொடு கூடிய

க00 வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய்

இன்றேழ நாளி லிடைபிறுள யாமத்துத்

தன்பிறப் பதனொடு நிற்பிறப் புணர்நீங்க

கிலககுமி யாகிய நினககிலை யாளவரும்

அஞ்சலென் றுரைத்த தவவுரை கேட்டு

சுஅ இரவிவன்மன - அசோதரநகரத்தரசன், சுதமதியென்பவருடைய முற்பிறப்பில் தந்தையா யிருந்தவன்

கூஅ - கூ. மு. மணி. கக. ககக - ச துச்சயன் = தூஜயன் - பகைவாக ளால் வருததமுற்று வெல்லப்படுபவனென்று பொருள்; இவன் அவசநாட்டி லுள்ள கச்சயமென னும நகரத்தரசன், சுதமதியென்பவளுடைய முற்பிறப் பிற் கணவனாக விருந்தவன், மணி. க0. 00 - 00ச

க00 தாரை - இவன் வீரைக்கு முன்னே பிறந்தவன்; வீரை யானை யால் இறந்தது கேட்டு இவன் இறந்தமையால், 'சூவுற' என்றார்; மணி. கஉ: ச0 - அ

க0க. மயங்கி - மதுவைக குடித்தமையால் மயங்கி

க0உ காராளாசண்பை - அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ள தாகிய சம்பாநகரம்; இப்பொருளில் காராளரென்பது கராளரென்பதன் விகார மென்றும், கொடுமையென்று பொருள்படுகின்ற கராளதவம் அல்லது கராளத்தையென்பது இச்சொற்குப் பகுதியென்றும், இக்காராளர்கள் தூக்கா பூணை செய்து நரபலி கொடுப்போரென்றும், இப்பெயர் இக்காலத்து மஹா ராஷ்டிர தேசத்திற் கராடிகளென்று வழங்குகிறதென்றற்க கூறுவா, மணி. கூ. உக

க0ச. தாரை தவவை - தாரையாகிய தவவை, தவவை - முன்பிறந்த வன் தாரை யென்பது மாதவியென்பவளுடைய முற்பிறப்புப் பெயர்.

க00 வீரையென்பது சுதமதியென்பவளுடைய முற்பிறப்புப்பெயர்.

க0அ. இலககுமியென்பது மணிமேகலையின் முற்பிறப்பின் பெயர், தாரை, வீரை, இலககுமி இம்மூவரும் சகோதரிகள்

க0கூ அஞ்சல - அஞ்சாதே தெய்வம் உரைத்தது

(பி - பி) கூஅ - அ 'கிளவி யிரவிவன்மகனெரு' க0க 'மயங்கியல் யானை' க0உ 'காராளகசண்பை' க0ச 'தாரைதன்வவை' க00. 'சுதை மதி' க0கூ, 'இன்றேளாளிடையிடை' க0எ - அ. 'உன்பிறப் புணர்நீங்க, கலககுமியாகிய'

கச0 நெஞ்ச நடுக்குறாஉ நேரிழை நலலாள
காவ லாளா கண்டியில கொள்ளத
துமென் சேககைத துயிலகண விழிப்ப
வலம்புரிச சங்கம் பொருளொடு முழங்கப்
கசடு புகாமுக வாரண நெடுங்கு விளிப்பப்
பொற்றியிர வாரணங் குறுங்கு விளிப்பப்
பணைநிலை புரவி பலவெழுந் தாலப்
பணைநிலை புளளும் பலவெழுந் தாலப்
பூம்பொழி லாகைப் புளளொலி சிறப்பப்
சஉ0 பூங்கொடி யாகைப் புளளொலி சிறப்பக்
கடவுட பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்
கலம்பகா பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்

கக0 நலலாள - சுதமதி

ககஉ சேககைத துயில கண - படுக்கையில் தூங்குகின்ற ஆ'-வா
மகளிரொன்று இருபாலாருடைய கண்கள்

ககக வறிதெழுந்தார்ப்ப - பொருளின்றி முழங்க.

ககச புலம் - அறிவு சங்கம் - புலவா கூட்டம்.

ககடு வாரணம் - யானை நெடுங்கு விளிப்ப - நெடியகூப்பிட்டைச்
செய்ய, மணி எ. சுள கூ - கூப்பீடு, "வினாபுனை நல்லி வினாகூஉக தேட
பவும்" (புறநா சச)

ககசு வாரணம் - கோழி

கக௭ பணை - குதிரைப்பந்தி ஆல் - ஆட

ககஅ பணை - கிளை ஆல் - முழங்க

ககக பூம்பொழில் ஆகைப் புள ஒலி சிறப்ப - பொலிவு பொருந்
திய சோலையினிடத்தே நிறைதலையுடைய பறவைகளினை முழக்கம் அதிகரிக்க

கஉ0 பூங்கொடியா - மகளிர் புள - கைவினை, "புட்டை போய்
புன்றலை மகரா" (மலைபடு உருக)

கஉக தெய்வங்களுக்குரிய பீடங்கன்ற கொடுக்கப்படும் பொலிவு
பெற்ற பலிகளானவை முடிவுகொள்ள

கஉஉ அணிகலங்கள் விற்ப்படுகின்ற அங்காடிவீதியில் மலராத
செய்யப்படும் அரசசன்களைக் கட்டையிடங்கள் கொள்ள, "பூப்பலி செயது
காப்புகடை நிறுத்தி" (சிலப் உஅ உகக) வாயிலங்களில் இவ்வுறை
தெய்வங்களின் பொருட்டுக் காலையிற பூவிடுதல் மரபு

(15 - 16) ககக 'வலம்புரிசங்கம்' ககச 'புலம்புரிசங்கம்', 'பொலம்
புரிசங்கம்' கக௭ ஆப்ப' ககஅ 'கணநிலைப்புளளும் ஆப்ப' கஉச
'கடிகொள' கஉஉ 'பூப்பொலிகடிகொள'

குயிலுவர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழக்
கொடுப்போர கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழ
கடடு ஊர்துயி லெடுப்ப வுரவுநீ ரழுவததுக
சாரிருள சீததுக் கதிரவன் முளைத்தலும்
மேவுறு மஞ்ஞையி னினைநதடி வருநத
மாநகா வீதி மருங்கிற போகிப
போய கங்குலிற் புருநததை யெல்லாம்
சுட-0 மாதவி தனக்கு வழுவின் றுரைத்தலும்
நன்மணி ரீழநத நாசம் போன்றவள்
தன்மகள் வாராத் தனித்துய ருழப்ப
இன்னுயி ரிழநத யாகக்கூரி னிருநதனை
துன்னிய துரைத்த சுதமதி தானென

எ—துயிலேழுப்பிய காதை முற்றிற்று

கடக- தோற்கருவி வாசிப்பாருடைய இடங்களிலெல்லாம் செவ்வை
செய்யப்பட்ட வாத்தியங்கள் பரவியெழ, பண - இசையென றுமாம்

கடச உபகாரிகளுடைய வாயிலகந்தோறும் கொடுத்திருநிய பல
பண்டங்களும் பரவுதலுறறுமிக

கடடு எடுப்ப - எழுப்ப உரவு நீரழுவதது - கடற்பரப்பில்

கடச சீதது - அழித்தது

கடஎ ஏ - அமு, “சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயிலபோல”
(ச. அசு) எனரா முன்னும், மு. முல்லை அச.

கடக போயகங்குலில் - சென்ற இரவில்

கடக “மன்னவன் மகனாக குற்றது பொறுஅ, னன்மணி யிழநத
நாகம் போனது” (உடு கடச - டு) என்று இவவுவமையே பின்னும் வரும்,
“இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு, மருமணி யிழநத நாகம்
போன்றதும்” (சிலப் கட. டுஎ - அ) அவன் - மாதவி

சுடக “இன்னுயி ரிழநத யாகக்க யென்னத, துன்னிய சுற்றந்
துயாககடல வீழநததும்” (சிலப் கட. டுக - சு0) எனபுழியும் இவவுவமை
வருதல காண்க

க-கடச மணிமேகலாதெய்வம் நீங்கித் தோன்றி உரைத்தபின்
புருந்து நீக்கி உரையென்று போய்பினை, சுதமதி எழுந்தது கேட்டு உளங்
கலங்கி நீங்கிப் போகி ஒருபுடையிருத்தலும், பாவை உரைக்கும், அது,
‘வரும், அஞ்சல்’ என்று உரைத்தது, அதனைக்கேட்டு நடுகுறுநலலான்,
கதிரவன் முளைத்தலும் போகி மாதவிக்குரைத்தலும், அவன் துயருழப்பத்
தான் உயிரிழநத யாகக்கை போல இருந்தனளென முடிக்க.

(15 - 16) கடடு ‘எடுப்பிய’, ‘எழுப்பிய’ கடக ‘போகியகங்குல’
கடஉ ‘மகவாரா’

எட்டாவது

மணிபல்லவத்துத்துயருற்ற காதை

[எட்டாவது மணிமேகலை

மணிபல்லவத்துத்துயிலேழுந்து துயருற்றபாட்டு]

ஈங்குவ என்னண மாக விருங்கடல
வாங்குதிரை யுடுத்த மணிபல லவத்திடைத
தத்துநீ ரடைகரைச சங்குமு தொடுப்பின்
முத்துவினை கழனி முரிசெம பவளமொடு
வினைமர முருட்டுந திரையுலாப பரப்பின்
ஞாழ லோங்கிய தாழ்கண ணசுமபின்
ஆம்பலுங குவளையுந தாம்புணாநது மயங்கி
வண்டுண மலர்ந்த குண்டுநீ ரிலஞ்சி
முடக்காற புன்னையு மடறபூந தாழையும்
க0 வெயிலவர வொழிந்த பாலிலும் பந்தா

க இவள - சுதமதி

ங அடைகரையில் தொடுப்பு - விளக்கொண்டு உழுதல்,
“தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியும்” (சிலப் ௨௭ ௨௩௦)

ங - ச அடைகரையாகிய கழனியிலென்றமாம்

டு விரைமரம் - சந்தனம் அகில முதலியன, “விரைமர மென
றுகில” (கசு. ௧௨௨) எனபா மேலும் “ஈங்குதிரை கொணாநதவிரை
மர விறகின்” (சிறுபாண் ௧௮௮)

சு ஞாழல் - புலிக்கக்கொன்றை, “பொன்னுறு ஞாழற் பூவுடன்
கடுகரும, பேழ்வாயப் புலியுகி” (கல் ௮௨) அசும்பு - சேறு, “வாரசும்
பொழுது முனறில” (புறநா ௧௧௪)

எ மயங்கி - கலந்த.

அ குண்டுநீர் இலஞ்சி - ஆழமான நீரையுடைய பொய்கைக்கரை,
இலஞ்சி : ஆகுபெயர்.

க முடம் - வளைவு க0. பந்தா - நிழல்.

க - க0. புன்னையும் தாழையும் வெயிலின் வரவையொழித்த பந்தா
(பி - ம்.) க. ‘சங்கிவரிநவனமாக’, ச ‘முத்து வினைகழனி’
டு வரைமாமுருட்டு’ சு ‘தாழ்கணணசுரும்பி’

அறலவிளங்கு நிலாமண னறுமலாப பள்ளித
துஞ்சு துயிலெழுஉ மஞ்சி லோதி
காதற சுற்ற மறந்து கடைகொள
வேறிடத்துப் பிறந்த வுயிரே போனறு
கடு பண்டறி கிளையொடு பதியுங் காணுள
கண்டறி யாதன சண்ணிற காணு
நீல மாகாட னெட்டிடை யன்றியும்
காலை ஞாயிறு கதிரவிரித்து முளைப்ப
உவவன மருங்கினி லோரிடங் சொல்லித்
உ௦ சுதமதி யொளித்தாய் துயரஞ் செய்தனை
நனவோ சனவோ வென்பதை யறியேன
மனநடுக குறுஉ மாற்றந் தாயாய்
வல்லிருள கழிந்தது மாதவி மயங்கும்
எல்லலை வாராய விட்டகன் றனையோ
உரு விஞ்சையிற் றோன்றிய ள்ளங்கிழை மடவாள்
வஞ்சஞ் செய்தனள் சொல்லோ வறியேன

கக அறல - நீர் அரித்து ஒழுக்குதலால் உண்டாவது, “மட்டற னலயாறறு” (புறநா கௌ) நிலாமணல - நிலாவைப் போன்ற வெள ளிய மணல மலாபபள்ளி - உதிரந்து கிடக்கும் மலராகிய படுக்கையில்

உஉ அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவானமயிரினையுடையாள, “அஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாள” (உக உச) எனபாமேலும், “அஞ்சி லோதி” (குறிஞ்சி. கஅ௦)

க - கஉ மணிபல்லவத்திற கரையிற கழனியிற பாப்பில் இலஞ்சிக கரையில் மணலிற பள்ளியில் துயிலெழுந்த மணிமேகலை பெனக

கக கடைகொள - முடிவு கொள்ள கடு காணுள - காணுளாகி

கக கண்டறியாதனவற்றைக் கண்ணிற கண்டு

கக நெட்டிடை - நெடிய இடம்

கக ‘உவவனம்’ எனபது முதல மணிமேகலை கூற்று

உ௦ சுதமதி . விளி உக இந்த நிலை நனவோ கனவோ

உக மயங்கும் - மயங்குவாள

உச மெல்லிய வளையினையுடையாய், எவ்வளையுமாம்

உரு விஞ்சையிற் றோன்றிய - வந்தையினாலே தோன்றிய

(15 - ம்) கக ‘துறலவிடங்கு நிலாமண றறுமலா’ கச ‘ஒதி டத்து’ கடு ‘பதியங்காணுள’ கச - எ ‘காண, நீலமாகடல்’ கஅ ‘காலஞாயிறு’ உ௦ ‘ஒழித்தாய’

ஒருதனி யஞ்சுவென நிர்ருவே வாவெனத்
திரை தவழ பறவையும விரிசிறைப் பறவையும
எழுந்தவீழ் சிலலைப் மொடுங்குசிறை முழுவலும

௩௦ அன்னச் சேவ லரச னாகப்

பன்னிறப் புள்ளினம் பரந்தொருங் கிணடிப்

பாசறை மன்னா பாடி போல

வீசநீர்ப் பரப்பி நெதிரெதி ரிருக்கும்

துறையுந் துறைகுழ நெடுமணற் குன்றமும

௩௧ யாங்கணுந் திரிவோள பாங்கினங் காணுள

குற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ்

அரற்றினள கூட யழுதன ளோங்கி

வீழ்துய ரெய்திய வீழாமக கிளவியிற

௨௭ ஒருதனி - ஒப்பற்ற தனிமையை வாவென - வாவென்று
சொல்லிக்கொண்டி

௨௮ - கூ அலையில் தவழ்ந்துசெல்லும் பறவை முதலிய நீவாழ்
மறவைச்சாதிகள் நான்கும்

௨௮ - ௩௧ திரைதவழ பறவை முதலியனவாகிய பன்னிறப் புள
ளினம்

௩௨ பேராகுறித்துவந்து படைவீடுகளில் விட்ட பகையரசரிருவ
ருடைய படைகளிரண்டும் எதிரெதிரிந்ததல்போல பாடி - படைவீடு

௨௮ - ௩௪ திரைதவழ்பறவை முதலியன, அன்னச்சேவல் அரசனாக
நீர்ப்பரப்பில் எதிரெதிரிருக்குந் துறையெனக் இப்படியே, “கம்புட
கோழியுங் கனைகுர னாரையும், செங்கா லன்னமும் பைங்காறகோகும்,
கானக் கோழியு நீரிநக காககையு, முளஞ் சூரலும் புளளும் புதாவும்,
வெலபோர வேந்தா முனையிடம் போலப், பலவேறு குழுஉக்குரல் பரங்க
வோதையும்” (௧௦ ௧௧௪ - ௧௧) என்றா சிலப்பதிகாரகீதம்

௩௪ - ௩௬ துறையும் குறைமுமாகிய யாங்கணும் திரிவோள - மணி
மேகலை பாங்கினம் - பக்கத்திலுள்ள இனங்களை

௨௭ - ௩௬ திருவே வாவெனத் திரிவோள

௩௬. குற்றலைக் கூந்தல் - பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தல்,
“குற்றலைக் கூந்தல் குடசம் பொருந்தி” (சிலப் ௧௪ ௮௭), “குற்றலைக்
கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ்” (சிலப் ௩௦ ௩௮)

௩௭ கூடய - கூவி

௩௮ வீழாமகிகளவியின் - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்களால்

(௩ - ௩) ௨௭ ‘அஞ்சுவா னறிவேவாவெனத்’ ௨௯ ‘சிலாலையு
மொடுங்கு சிறைமுழுவலும்’, ‘ஒடுங்குசிறைமூயும்’ ௩௧ ‘புளளும் பரந்து’
௩௩ ‘நெறி யெதிரிறதும்’ ‘எதிரெதிரிறதும்’ ௩௪ ‘குற்றலை
கூந்தல்’ ௩௮ - ௩ ‘வீழாமகிளவியிறந்து’

அ.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்ற காதை   ௯௯

ருழ்துய ருறுவோ டநதையை யுளளி
 ௪௦ எமமிதிற் படுததும் வெவவினை யுருப்பக
 கோற்றொடி மாதரோடு வேற்றுநா டடைநது
 வைவா ஞழநத் மணிபபூ ணகலத்
 தையா வோவென றமுவோண முன்னா
 விரிநதிலங் கவிரொளி சிறநதுகதிர பரப்பி
 ௪௫ உரைபெறு முமமுழ நிலநிசை யோங்கித்
 திசைதொறு மொன்பான முழநில மகனறு
 விதிமா ணுடியின் வட்டங் குயினறு
 பதும் சதூர மீநிசை விளங்கி
 அறவோற கமைந்த வாசன மென்றே
 ௫௦ நறுமல ரலலது பிறமரஞ் சொரியாது
 பறவையு முதிராசிறை பாங்குசென றதிராது
 தேவாசோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை

௯௯ தந்தையையுளளி - கோவலனை நினைந்து

௪௦. எமமிதிற் படுததும் வெவவினை - எமமை இத்துன்பத்தினிடத்
 தே அகப்படுததும் வெவவிய வினை, “என்னிதிற் படுதத் வேந்தல”
 (கீவக எகங்), “என்னிதற் படுதத் நன்னுதன மாதரை” (பெருங்
 1 34 93) உருப்ப - முதிர, “ஊழ்வினை யுருத்தென” (சீலப் ௧௬
 ௨௧௭), கோபிக்கவென்றுமாம்

௪௧ கோற்றொடிமாதா - கண்ணகி வேற்றுநாடு - பாண்டிநாடு

௪௨ வைவா ஞழநத் - கூரியவாளால் வெட்டுண்டு வருந்திய அக்
 லம் - மாபு

௪௫ நிலநிசை முமமுழமோங்கி

௪௬ ஒன்பான முழம் - ஒன்பது முழம்

௪௭ விதிமாண - விதி மாட்சிமைப்பட்ட ஆடியின் வட்டங்குயினறு -
 பளிங்கினுல வட்டஞ் செயப்பட்டு

௪௮ பதும் ததையுடைய சதூரம், பதும்மெனறதற்குப் புத்தனுடைய
 பாதங்களென்னும் பொருநதும் மீயிசை - மேற்பட்ட இடம்

௪௯ அறவோறகு - புத்தனுக்கு

௪௪-௯ சிறந்து பரப்பி ஓங்கி அகன்று குயினறு விளங்கி அமைந்த
 ஆசனமெனக்

௫௦ பிற - பிறவற்றை மரம் நறுமலரையே சொரியும்

௫௧ பறவையும் அபீடிகையின் பக்கத்திற்சென்று சிறையொலி
 யைச் செய்யாது

(15 - 16) ௪௦. ‘மெய்விதற்படுதது’, ‘எமமிதற்படுததும்’ ௪௯. ‘ஐயா
 கோவெனறழுவாள்’ ௪௭ ‘விதிமாண்டாடியின் விட்டனை குயினறு’
 ௪௮-௯ ‘விளங்கியச, சிறவோர்’ ௫௦ ‘பிறமணஞ்’ ௫௧ ‘உதிராது’

பிறப்புவிளங்கு கவிரொளி யறததகை யாசனம்
 சீழநில மருங்கி னாகநா டாளும
 ௫௫ இருவா மனனவ ரொருவழித தோன்றி
 எமதீ தென்றே யெடுக்க லாற்றா
 தம்பெரும பற்று நீங்கலு நீங்கா
 செங்கண் சிவந்த நெஞ்சுபுகை யுயிராதுத
 தம்பெருஞ் சேனையெடு வெஞ்சமம் புரிநாள்
 ௬௦ இருஞ்செரு வொழிமி னெமதீ தென்றே
 பெருந்தவ முனிவ னிருந்தற முரைக்கும்

௫௩ பிறப்புவிளங்கு ஆசனம் - காண்போருடைய பழம்பிறப்புகள் அவர்களுக்கு விளங்குதற்குக் காரணமாகிய ஆசனம்

௫௪ கீழ்நிலம் - கீழ்த்திசையிலுள்ள இடம் நாகரென்னும் ஒருவகை மனிதர் வாழும் நாடு நாகநாடென்பா, இந்நாட்டின பெயர், “நாகநன னாட்டு நானு றியோசனை” (௬ ௨௧), “நாகநாடு நடுக்கின றுள்பவன்” (௨௪ ௫௪), “நாக நனனா டாளவோன்” (௨௫ ௧௭௮), “நாகநா டாள வோன்” (௨௬ ௬) என இந்நூலிலுள்ளே பின்பும் வருதல காண்க நாக இலச்சிணைய (பாம்பின் அடையாளத்தை) உடைமையின், இவர்களுக்கு இப்பெயரும் தக்ககரென்ற பெயரும் வந்தனவென்று ஊகிக்கின்றனர்

௫௬ எடுக்கல் ஆற்றா - எடுக்கும் வன்மை இவராய்.

௫௭ தம் பெருமபற்று - தம்முடைய பெரிய விருப்பம் நீங்கலும் நீங்கா - நீங்குதலையும் செய்யா, “சுழலலுஞ் சுழலு, மோடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி, நீடலு நீடும்” (௬ ௧௧௧ - ௬) என்றா முன னும், “கறைமிட றணியலு மணிந்தன்று” (புறநா ௧)

௫௮ நெஞ்சு புகையிராது - மனங்கொதித்து, “வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிராது” (௪௮ ௩௭) என்பா மேலும், “ஊதுலை தோற்க வுயிரகடுமென நெஞ்சுனறே” (௧௮ ௧௧) என்றா சிலப்பதிகாரத்தும்

௬௧ பெருந்தவ முனிவன் - புத்தன், பொறிகளை யடக்கி நெடுநாள மிக்க நியமத்தோடிருந்து அரியதவஞ்செய்தது பற்றி இவனைப் பெருந்தவ முனிவனென்றா, “ஆதிசான் முனிவ றைவழி” (௭. ௧௬), “பொது வறி விகழ்ந்த புலமுறு மாதவன்” (௧௦ ௮௪), “போதி மாதவன் பூமியிற் றேனறும்” (௧௫. ௨௬), “பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை” (௨௫ ௩௪) என இந்நூலுள்ளே வருதல காண்க, “பொருந்து போதியி, விருந்த மாதவா, திருந்து சேவடி, மருந்து மாகுமே” (௩), “பூதலத்து வெவவுயிரக்கும் பொதுவாய் திருமேனி, மாதவனீ” (௧௧), “மாதவரின மாதவனீ வானவருள் வானவனீ” (௧௧) “மருளறுத்த பெருமபோதி மாதவரைக கண்டிலமால்” (௧௫) என்பன வீரமோழியும் யாப்புப்படல உதாரணங்கள்

(பி - ி) ௫௭ ‘பற்றி’ ௬௦ ‘ஒளிமினெம்’ ௬௧ ‘பெருந்தகை முதல வனந்தற முரைக்கும்’

பொருவறு சிறப்பிற புரையோ ரேததும்
தரும் பீடிகை தோன்றிய தாங்கென்

அ.—மணிபல்லவதத்துத்தயருற்ற காதை முற்றிற்று.

கஉ புரையோ - ஈண்டு, பௌததரில் உயாந்தோ, 'புரையோப பேணிப போகலும் போகுவை' (மணி உக அக), "அரசவீற றிருந்து புரையோப பேணி" (மணி உரு. அக), "புரையோ தாமுமிப பூமபொழிவிழிந்து" (மணி உஅ ககஉ)

ருஉ - கூக மாமணிப பீடிகை, அறததகையாசனம், தரும்பீடிகை அங்கே தோன்றியது

சக - கூக அருவோளமுன்னாத தோன்றிய தெனக

ருச - கூக. இவ்வடிகளிறகூறிய வண்ணமே, "வேக வெந்திற னாகநாட டாசா .. திருந்தொளி யாசனம்" (க ருஅ - கூஉ) என்று பின்னுங் கூறுவா

க - கூக. இவள இன்னணமாக, மணிபல்லவத்திடைத துயிலெழும் அஞ்சிலோதி, போன்று காணுளாயக கண்டு, திருவே வாவென்று அருவோள முன்னாத தரும்பீடிகை ஆங்குத தோன்றியதெனக

ஒ ன ப த ா வ து

பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்த காதை

[ஒன்பதாவது மணிமேகலை மணிபல்லவத்திடைப

பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்த பாட்டு]

ஆங்கது கலாட வாயிழை யறியாள

சாந்தளஞ செங்கை தலைமேற குவிர்தன

க அதுகண்ட - புததபீடிகையைக்கண்ட ஆயிழை - மணிமேகலை யானவள அறியாள - தனனை அறியாளாயினா இது பதுமைபற்றி வந்த மருட்கையென்னும் மெயப்பாடு

(பி - ம்.) உ 'குவிர்த'

தலைமேற குனிந்த சையள செங்கண்
 முலைமேற கலுழநதுமுத் தத்திர னுருத்ததின்
 னு இடமுறை முமமுறை வலமுறை வாராக
 கொடிமின முகிலொடு நிலஞ்சேந தென்ன
 இறுதுசுப பலச வெறுநிலஞ் சேநதாங்
 செழுவோள பிறப்பு வழுவின் றுணாநது
 தொழுதகை மாதவ துணிபொரு ளுணாநதேதாய்
 கூ0 ராயங் கரையினீ யுரைத்ததை யெல்லாம்
 வாயே யாகுதன மயசாற வுணாநதேதன்
 ராந்தார மென்னுங் சழிபெரு நாட்டுப்
 பூருவ தேயம் பொறைகெட வாழும
 அததி பதியெனு மரசாள வேந்தன
 கரு மைத்துன னுசிய பிரம தருமன

ந - ச செங்கண் கலுழநது - சிவந்த கண்கள் கவங்கி முலைமேல
 முத்தத்திரள உருத்து - கொங்கைகளினமேலே நீர்த்தளிகளைச் சொரிந்த
 அதின் - அப்பீடிகையினது

கூ மின்கொடி மணிமேகலையினுடைய உருவத்திற்கும், முகில
 அவள கூந்தலுக்கும் உவமை

எ அலச - வருந்த (தக்க சஉ) நிலஞ்சேநது - வணங்கி

அ எழுவோள தனது முற்பிறப்பின் செயதியை நன்றாக அறிந்து

கூ 'தொழுதகை மாதவ' எனபதுமுதல, 'என்றெடுத்த தோதினை'
 (கூக) எனபது இறுதியாகவுள்ளவை, பிரமதருமனென்னு முனிவன முற
 பிறப்பில தனக்குக் கூறியவற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலறிந்து,
 அம்முனிவனை எதிர்பெய்து மணிமேகலை கொண்டு கூறுகின்றவை யெனக்
 கொள்க

க0 கரையங்கரை யெனபது ஒரு நதியின் பெயர் உரைத்ததை, ஐ
 சாரியை எல்லாம் - முழுவதும்

கக. வாயேயாகுதல - உண்மையாதலை, வாய - உண்மை, "பொய்
 யறியா வாய்மொழியால்" (10ஆவது கக)

கஉ பலதேயங்களைத் தன்னுள்ளே பெற்றதென்பார், 'காந்தார
 மென்னுங் கழிபெரு நாடு' என்றார்

கக பொறை - பாரம், என்றது பாவத்தை

கரு பிரமதருமன விளி

(15 - ம்) கூ 'கையின்ன' ச - னு 'கலிழநதுமுத்தத்திரனுருத்த ததட
 முறை' கூ - எ 'நிலஞ்சேநதென்ன, விறுதுசுப்பலைய' அ 'உணாநதே'
 கஉ - கூ 'கழிபெருநனாட்டுப், பூறுவதேசம்'

ஆங்கவன் றன்பா லணைநதற னுரைப்போய
நீங்கனி நாவ லோங்குமித தீவிடை
இனறேழ் நாளி விருநில மாககன
நின்றறடுக கெயத நீணில வேந்தே

௨௦ பூமி நடுசகுறாம போழ்த்த திருநகா
நாகநன னாடு நாணா றியோசனை
ளியன்பா தலத்து வீழ்ந்துகே டெய்தும
இதன்பா லொழிகென விருநில வேந்தனும
மாபெரும பேருநா மககட கெல்லாம

௨௫ ஆவு மாவுங் கொணடுகழி கெனறே
பறையிற சாறறி நிறையருந தானையோ
டிடவய மென்னு மிருமபதி நீங்கி
வடவயி னவந்தி மாநகாச செலவோன
காயங் கரையெனும பேரியாற றடைகரைச

௩௦ சேடியா பூயப்பொழிற் பாடி செய திருப்ப
எங்கோ ஸ்யாங் குரைத்தவந் நாளிடைத

௧௬ அவனென்றது அதிபதியென்னும அரசனை

௧௭ சம்புத்தீவில்

௧௮ மணி எ ௨௪

௧௮ - ௨௦. இனறேழ்நாளில பூமி நடுசகுறாமப்பொழுதில

௨௦ - ௨௨ இந்ந நகரும் நாக நாட்டில நாணாறு யோசனைப்பரப்
பும பாதலத்தில் வீழ்ந்து கெடுத்தலுறும்.

௨௩ இதன்பால ஒழிக என - இந்நகரினின்றும் புறத்தே செல்வா
யாக வென்று சொல்ல

௨௫ ஆ - பசு மா - மறறை விலங்குகள் சிறிதும் தீங்குசெய்த
தகாத சாதியாதவின பசு முறகூறப்பட்டது, புற எ கூ

௨௬ நிறை அருந தானையொடு - பக்கமேற செல்பொழுது நிறுத
துதலரிய சேனையொடு, “நிறையருந தானை வேந்தனு நோந்து” (சிலப்
௨௫ கஎஅ.)

௨௭ இடவடம - அதிபதியின் நகரம்

௩௦ பொழிவில்

௨௮ - ௩௦ செல்வோன இருப்ப

௨௧ எங்கோனென்றது பிரமதருமனை.

(15 - ம்) ௧௬ ‘தன்பாணைநதறமுறை’ ௧௭ ‘ஒங்குமத்தீவிடை’ ௧௮
‘பினறேழ்’, ‘மினறேழ்’ ௨௬ - ௭ ‘நிறையிருநதானை யீடிவடம்’ ௨௮
‘விடவயின்வந்திம் மானகா’, ‘வசந்த மாநகா’ ௨௯ ‘பெயாறறடைகரை’
௩௦ - ௩௧ ‘இருதோமுனங் கோனையங்’

தங்கா தநகா வீழ்நதுகே டெயதலும
 மருளறு புலவன் மலரடி யதனை
 அரவொடு மகக னொல்லா மீண்டிச
 ௩௫ குழந்தனா வணங்கித் தாழ்நதுபல வேததிய
 அருளறம பூண்ட வொருபே ரினபத
 துலகுதுயா கெடுபப வருளிய வநநாள்
 அரவக டடலொலி யசோதா மாளும்
 இரவி வன்ம னொருபெருந தேவி
 ௪௦ அலத்தகர சீறடி யமுத பதிவயிற
 நிலக்குறி யென்னும பெயாபெற்றுப பிறந்தேன்
 அததி பதியெனு மரசன பெருந்தேவி
 சித்திபுர மாளாளு சீதான றிருமகன்
 நீல பதியெனு நெரிழை வயிறிற
 ௪௫ சாலை ஞாயிறறுக கதிர்போற ரேனறிய
 இராகுலன நனக்குப புககே னவனெடு

௩௨ நகாகேடெயதியது கூறவே நாகநாட்டில் நானூறு யோசனைப்
 பரப்பினதுகேடும் கூறியதாயிற்று

௩௫ ஏததிய - ஏதத ௩௩ - ௫ நினைமலரடியதனை ஏதத

௩௭ அருளிய - உபதேசித்த

௩௬ - ௭ இனபத்தை அருளிய அநநாளில்

௩௮. கடலரவம் போன்ற ஒவியையுடைய அசோதா நகரம், “மலி
 தேரான கச்சியு பாசடலுந சபமு, னொலியும் பெருமையு மொக்கும்”
 (நோல் பொரு. 86, மேற) என்று வருதல் காண்க

௪௦ அலத்தகர = அலத்தம் - செவ்வரக்கு

௩௯ - ௪௦ தேவியாகிய அமுதபதி.

௪௧ பிறநது இலக்குமியென்னும் பெயாபெற்றேனென விசுதி
 பிரித்துக் கூட்டுக

௪௨ - ௪ பெருந்தேவியும் மகளுமாகிய நீலபதி

௪௬ இராகுலனென்பது புத்தனுடைய புத்திரன் பெயர், அது
 புத்தனிடத்தான பத்தியினால் இவனுக்கு இடப்பட்டதுபோலும்

௪௫ - ௬ மனிதாசனடைய பிறப்பிறப்புகளுக்கு முறையே சூரிய
 னுடைய தோற்றம் மறைவுகளை உவமை கூறுதல் பௌத்த சமய மரபாத்
 லால், ‘காலை ஞாயிறறுக சதிர்போற ரேனறிய விராகுலன’ என்றாள்,
 இதனை, “குணநிசைத்தோனறி ஆங்கவன றுனென” (௧௪ ௯௯ - ௧௦௪)

(15 - 16) ௩௯ ‘மலரடி வணங்கி’ ௩௪ ‘எல்லாம் வீழ்நது’ ௩௫ - ௬
 ‘ஏததி, யருளறம்’ ௩௯ ‘ஒருபெருமகளேன்’ ௪௧ ‘பெயா பெறப்பிறந்தேன்’
 ௪௩ ‘சித்திபுரம்’ ௪௬ - ௪ ‘சித்திரபுரமாளுஞ் சீதாருகனமக, னீலமதி’

பராவரு மாரினின் பாதம் பணிதலும்
எட்டிரு நாளிலிவ் விராகுலன் றன்னைத்
திட்டி விடமுணுஞ் செலலுயிர போனல்
100 தீயழ லவனெடு சேயிழை முழ்குவை
ஏது நிகழ்ச்சி யீங்கன் ருதலிற்
கவேர கன்னிப பெயரொடு விளங்கிய
தவாககளி மூதூர்ச் சென்றுபிறப பெய்துதி
அணியிழை நினக்கோ ரருநதுபா வருநாள

“தேவி கேளாய வீழ்கதிா போனதென” (உச - ௧0௧ - உ), “சாககா
டெனப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரொன மறைந்திடுதல்” (௩0 :
௧0௨ - ௩) என இந்நூலுள் வருவனவற்றூ லுணாக

௩௭ - ௪௭ அந்நாளில் யான் இராகுலனெடு நின பாதம் பணிதலும்
௪௮. எட்டிருநாளில் - பதினாறுநாளில்.

௪௯ திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு, இதன
வீழிகு எதிர்ப்பட்டோ இறப்பா, இதனை, “திட்டி விடமுண்ச செல்
லுயிர போவுழி” (௧௧ : ௧00), “திட்டி. விடமுண நினனுயிர போநான்”
(௨௧ : ௧௧), “திட்டி விடமுண்ச செலலுயிர போயதம்” (௨௧ : ௪0),
“அழற்க ணை மாருயி ருண்ண” (௨௩ : ௬௧), “நஞ்சுவிழி யுரவி னல்லு
யிர வாங்கி” (௨௩ : ௮௪) என இந்நூலுள்ளே வருவனவற்றூலும், “புத
தன் திருஷ்டி விஷமாயப பிறந்த ஜாதகதது. கணவிழிப்பிற
பிராணிகள் சாமெனற்றிந்து தன் கணவிழியாதே கிடந்தமையின” என
வும், “நீ திருஷ்டிவிஷமானகாலதது நினக்குக கொலையுள்ளமில்லை
யெனினும் கணவிழிககற் பிராணிகள் சாமெனற்றிந்து அதற்கஞ்சி விழி
யாது கிடந்தது எனலோ” எனவும் வரும் நீலகேசிவிநுந்தி கமயதிவாக
ரத்தாலும் உணர்க, “கணகிழித் துமிழ்விடக கணலரா வரசு”, “திட்டி
யின விடமுண கற்பின செல்வியை” (௩0௮. தாடகை. ௧0, குமப
காண ௮0), “திட்டி விஷத்தை”, “திட்டி விஷமாகிய ஒரு மகாநாகம்”
(தக்க ௧0௮௪, ௬௪௦, உரை)

10௨. இராசரிவியும் யோகிகளிற் சிறந்தவருமாகிய கவேரொனப
வா முததிபெறுதலை விரும்பிப் பிரமதேவரைக குறித்தது அரிய தவம் செய்தது
அவாருளால் விஷனுமாயையையத தம் புத்திரியாக அடைநது முததி
பெற்றனரென்றும் பின்பு அககனனி பிரமதேவா கட்டினையின்படி நதிவடிவு
கொண்டு சென்றமையால் அந்நதி கவேரகனனியென்றும் காவேரியென
றும் பெயாபெற்றதென்றும் ஐக்கியபுராணத்தின இரண்டாமபாகத்தள்ள
காவேரி மாகாதியயத்தின ௨௩ - ஆம் அததியாயததால் தெரிகின்றதெனபா,
மணி ௩ : ௧0 - ௬, பாகக

10௩. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம் எய்துதி - அடைவாய்.

10௪. அருநதுயரொனது, உதயகுமரானால் மணிமேகலைக்கு உண்
டாகும் மணவேறுபாட்டை

(15 - 16) ௪௭ ‘பாராவருமாரிப்பாதம்’ ௪௯ ‘விடமுண்டு’, ‘விட
முண்ச’

ருரு மணிமே கலாதெய்வம் வந்து தோன்றி
 அன்றப பதியி லாரிரு னெடுத்தது
 தென்றிசை மருங்கிலோர் தீவிடை வைத்தலும்
 வேக வெந்திற னாகநாட் டரசா
 சினமா சொழிதது மனமாசு தீரத்தாங்
 சு௦ கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்துப்
 பிறவிபபிணி மருத்துவ னிருந்தற முரைக்கும்
 திருந்தொளி யாசனஞ் சென்றுகை தொழுதி
 அன்றைப பகலே யுன்பிறப புணரத்தீங்
 கின்றியா னுரைத்த வுரைதெளி வாயெனச்
 சுரு சாதுயா கேட்டுத் தளரந்துரு மனத்தேன்
 காதலன் பிறப்புங் காட்டா யோவென
 ஆங்குணைக கொணராத வருமபெருந் தெய்வம்
 பாகுகிற றேன்றிப பைந்தொடி கணவனை
 ஈங்கிவ னென்னு மெனறெடுத் தோதினை

ருக கினமாசு - கோபமாகிய குற்றம் மனமாசு - காமமும் மயக்
 கமும்

சு௦ அறச்செவி - அறத்தைக் கேட்டறஞரிய காது, திறந்தென்றா,
 கேட்பினும் கேளாத தகையவாதலின் (குறள், சகஅ), “அறவுரை
 கேட்டுணராத தஞ்ஞான நீக்கி, மறவுரை விட்ட செவி” (அறநெறி ககச)
 மறம் - பாவம்

சுக. பிறவிபபிணி மருத்துவன் - புத்தன், மருத்துவன் - வைத்
 தியன்

ருஅ - சுஉ. மணி. அ : ருச - சுங்

ருஎ - சுஉ வைத்தலும் சென்று ஆசனத்தைக் கைதொழுவாய்

சுச என - என்று நீ சொல்ல.

சுரு சாதுயா கேட்டு - இராகுலன் இறப்பானென்னும் துன்ப
 மொழியைக் கேட்டு

சுசு காதலன் - கணவன் பிறப்பும், உம்மை : இறந்ததுதழீஇய
 எச்சப்பொருளது

சுக எனனும் - என்று சொல்லும்.

(15 - ம்) ருஅ - சு௦ ‘வேக வெந்தி நாகநன னாடா, காயசினமொழி
 தலுமாசு தீரத்தாங், கறச்செவி துறந்து மறச்செவி யடைப்ப’ சுஉ - ச
 ‘தொழு, தனறைப பகலே நினபிறப புணரத்தி, யினறுநானுரைத்த வுரை
 தெளி வருகென’ சுஎ - அ ‘வீங்குணைக் கொணராதவிருமபெருந் தெய்வம்,
 பாகுகின்றெனறி’

௭௦ ஆங்கத் தெய்வதம் வாரா தோவென
வங்கன ளமுஉ பிளங்கொடி தானென்.

க௯.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்த காவதை முற்றிற்று.

எக. இளங்கொடி - மணிமேகலை அமுஉம - அமுவாள இளங்கொடி அமுஉம்.

க - எக அதுகண்ட ஆயிழை தன்னை அறியாளாயினான்; அப பொழுது அவள் கைகள் தலைமேற்குவிரதன, அங்ஙனம் குவிந்த கையளாய் உருத்து வந்து சோந்த எழுவோள் பிறப்பையுணர்ந்தது, “மாதவ, உணர்ந தோய, நீ உரைத்ததையெல்லாம் மயக்கறவுணர்ந்தேன, பிரம தருமன, உரைப்போய, ‘இததிவிடை இனறேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறாஉம போழ் தத்தி இநநகரம் நாகநாட்டு நானூறு யோசனைப் பரப்பும் வீழ்ந்து கேடெயதம், இதன்பாலொழிக’ என்று சொல்ல, வேந்தனும் சூற்றி நீங்கிச் செல்வோன இருப்ப, எங்கோன, நீ உரைத்தநாளில் நகா கேடெய் தலும், நினைமலாடியை எல்லாம் ஏதத் அருளிய அநநாளில், புக்கேன் அவனொடு நினைதாம் பணிதலும், ‘மூழ்குவை, எயதுதி, வருநாளில் வைத்தலும், கைதொழுதி, தெளிவாய்’ என்று நீ சொல்ல, காட்டாயோ வென்று யான கேட்ப ஒதினை, அததெயவம் வாராதோ” என்று இளங் கொடி வங்கி அமுமெனக.

(15 - 16) ௭௦ ‘ஆங்கததெயவம்’

பத்தாவது

மந்திரங்கொடுத்த காவதை

[பத்தாவது மணிமேகலாதேய்வம் வந்துதோன்றி
மந்திரங்கொடுத்த பாட்டு]

அறவோ னுசனத தாயிழை யறிந்த
பிறவிய ளாயினன பெற்றியு மைதென

க அறவோன - புத்தனது ஆசனதது - ஆசனத்தால்

க - உ அறிந்த பிறவியன் ஆயினன் - அறியப்பட்ட பிறவியை உடையவனாயினான், எனறது ‘மூற்பிறப்பை அறிந்தாளென்றபடி பெற்றியும் ஐது - இவன் பெற்ற பேறும் அழகியது, பெற்றி - பேறு, “பிணிப்பறது

(15 - 16) உ. ‘பிறவியாயினன பெற்றியமஃதென’

வினாமல ரேந்தி விசும்பு டிழிந்து
 பொருவறு பூங்கொடி பூமியிற் பொலிந்தென
 ௫ வந்து தோன்றிய மணிமே கலாதெய்வம்
 முந்தைப் பிறபெய்தி நின்றோள் கேட்ப
 உயிரக னெல்லா முணாவுபா முகிப
 பொருளவழங்கு செவிதனா தூரநதறி விழந்த
 வறந்தலை புலகத தறம்பாடு சிறக்க
 ௧௦ சுடாவழக கற்றுத் தடுமாறு காலையோ
 இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
 நீயோ தோன்றினை னெனடி பணிந்தேன்
 நீயே யாகிந் தகமைநதவிவ வாசனம்
 நாமிசை வைத்தேன் றலைமிசைசு கொண்டேன்

தோதம் பெற்றி யெய்தவும” (கீலப். ௧௫ ௧௦௦) என - என்று மணி
 மேகலாதெய்வம் நினைந்து

௩ - ௫ பூங்கொடி ஏந்தி இழிந்து பூமியில் விளங்கினா போலத்
 தோன்றிய தெய்வமென்க

௬ முந்தைப் பிறப்பு - முற்பிறப்பு நின்றோள் கேட்ப - நின்ற
 மணிமேகலை கேட்கும்படி “அறிபிறப்புறநனை” (௧௦ ௭௫) எனபா
 பின்னும்.

௭ ‘உயிரக னெல்லாம்’ என்பது முதல புத்தனுடைய பாதிபிகை
 யை வணங்கும் மணிமேகலா தெய்வத்தின் கூற்று உணர்வு பாழாகி -
 அறிவின்றி

௮ - பொருள் - தருமம், “பொருணீங்கிப் பொச்சாரநதா” (குறள்,
 ௨௪௬) எனபதிற்காணக் தூரநதெனரா, அறத்தைக் கேளாதொழிதலின்;
 முன்பு, “அறச்செவி திறந்து” (௬ ௬௦) என்றதும் இது பற்றிப்போலும்.

௯ வறம் தலை உலகத்து - வறுமையைத் தன்னிடத்தேயுடைய உல
 கத்தில. அறம் பாடு சிறக்க - அறத்தினதோற்றம் யிக, பாடு - படுத்தல்,
 உண்டாதல், “அறம்பா டறிந்தனை” (௧௦ ௭௫) என்று பின்னும்வரும்,
 பாடு சிறக்க - பெருமை சிறக்கவென்றுமாம்

௧௦ சுடா - சூரியன் வழக்கு - வழங்குதல் காலே - காலத்தில்

௧௧ இளவள ஞாயிறு - பால சூரியன்

௧௨ பீடிகையைப் புத்தனாகவே பாவித்தமையால், ‘நீயோ தோன
 றினை’ என்றான், “நீயேயாகி” என்று பின்னாக கூறுவதும் இக்கருத்துப்
 பற்றியே, இஃது ஒக்கும்

(15 - 16) ௮ ‘அறிவுழிந்து’ ௧௦. ‘சுடாவழகத்துத் தடுமாறுகாலே’ ௧௨
 ‘நீயே தோன்றுதி நின்னடி தொழுதோன்’ ௧௩ - ௪ ‘வாச, ஞாயிசை
 வைத் தோன்றலைமிசைகொண்டேன்’

கடு பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறு கென்றே
வலங்கொண் டாசனம் வணங்குவோண் முன்னர்ப்
பொலங்கொடி நிலமிசைச் சோந்தெனப் பொருநதி
உன்றிரு வருளா லென்சிற்ப புணாந்தேன
எனபெருங் கணவன் யாங்குள நென்றலும்

உ0 இலககுமி கேளா யிராகுலன் றன்னெடு
புலத்தகை யெய்தினை பூம்பொழி லகவயின்
இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாயவன்
மடநதை மெல்லியன் மலாடி வணங்குழிச

கடு புலம்பு - வருத்தம், “புலம்புசே ண்கலப் புதுவி ராகுவிா”
(மலைபடு சகஉ) என்று - என்று சொல்லி

கக மாணிமகளாய நிறறலின், ‘வணங்குவோள்’ எனத் தெய
வத்தை உயாதினையாற கூறினா, “யான செய்த பாவமென்றா” (கீவக
ககடு) எனபுழிப்போல

கஎ பொலங்கொடி - பொற்கொடி, என்றது காமவல்லியை
பொருநதி - வணங்கி

க - கஎ கேட்பப் புலம்பறுகவென்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு
வணங்குவோண் முன்னர்ப் பொருநதியெனக்

கஅ அவனாத தெய்வமாகவறிந்தே மணிமேகலை, ‘உன்றிருவரு
ளால்’ என்றாள்

கக என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்பவும்

உ0. ‘இலககுமி’ எனபதுமுதல் மணிமேகலா தெய்வத்தின் கூற்று
முந்தைய பிறப்பெய்தி நின்றோளாதலின், மணிமேகலையை அததெய்வம்
இலககுமியென்றழைத்தது

உக புலத்தகையெய்தினை - ஊடினாய்; புலத்தல் - ஊடிதல். அக
வயின் - உள்ளிடத்தே

உஉ இடங்கழி காமமொடு, வரம்பு கடந்து எழுதற்குக் காரண
மாகிய காமமொடு, இப்படியே, உதயகுமாரிணைப்பற்றிச் சொல்லும்
பொழுது, “இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாகி” (கஅ : ககக) எனபா
யினனும், இடங்கழி மாண்மால்” எனபதற்கு, ‘இராகவேகத்தை யுண
டாகும் மயக்கமுடைய மாலககாலம்’ (பு - வெ கக0, உரை) என்று
பொருள் கூறுவா “வம்பப்பரத்தை” எனபதற்கு, ‘இடங்கழி காமத்த
ளாகிய குண்டககணிகை’ (கீலப் க0 உகக) என்று பொருள் கூறுவா
அடியார்க்கு லல்லா

உக நின்னடியை வணங்குபொழுது

(15 - 16) கடு ‘புலம்பறச்சென்று’ உ0 ‘கேளிவவிராகுலன்’
உக ‘எய்திப்பூம்பொழிலகவையின்’ உஉ. ‘இடங்கடழி காமமொடடங்கா
னாயவன்’ உக ‘வணங்குழிஇச’

சாது சக்கரன் மீலிசுமபு திரிவோன்
உரு தெருமா லொழித்தாங் கிரத்தின தீவத்துத
தரும சக்கர முருட்டினன் வருவோன்

உச சாதுசக்கரன். காரணப்பெயர்; பெரியோர் கூட்டத்தினுள் ளவனென்றவாறு, சக்கரம் - மண்டலம், இனி, 'ஓமமணிபதமேஹும்' என்ற மந்திரம் சுற்றுப்பக்கத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள உலோகத்தாலாகிய சக்கர மொன்றை வலக்கையில் வைத்து மேற்கூறிய மந்திரத்தை உருவேற ஜபித்துக்கொண்டேனும் ஜபியாமலேனும் அசச்சக்கரத்தைச் சுழற்றிக் கொண்டிருந்தால் பௌத்தர்களின் சிலருடைய வழக்கமாதலால், இவன் அங்ஙனம் செய்யப்பட்டுள்ள நல்ல சக்கரத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டிருந்ததில் யுடையனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும் இஃது இக்காலத்தி, 'திபெத்' என்னும் தேசத்துப் புத்தர்களுடைய வழக்கமாகக் காணப் படுகின்றதென்றும் இம்மந்திரத்தை இங்ஙனம் ஜபித்தாலாவ் வருமபயன், நாகலோக முதலியவற்றில் முறையே பிறவாமல் தாண்டிச்சென்று நிருவாணமடைதலென்று கூறுவார் மீலிசுமபு திரிவோன் - மேலேயுள்ள ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பவன், பௌத்தரில் இருந்தி (வீததி) பெற்றோர் ஆகாய வழியேயென்று அவ்வவ்விடங்களில் இறங்கிப் புத்தனுடைய பாத பீடிகை முதலியவற்றைத் தரிசித்தலும், பக்குவிகளுக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்தலும், ஏனையோர்க்கு எண்ணியவற்றை யளித்தலும் மரபு, இத் தன்மையடையோர் சாரணரென்றும் சொல்லப்படுவார் இதனை, "நிலத் திற் குளித்து நெடுவீசும் பேறிச, சலத்திற் நிரியுமோர் சாரணன ரேனற" (உச : சக - ஏ), "தரும சாரணர் தங்கிய குணத்தோர், கருமுகிற் படலத்துக் கனத்த தியங்குவோ, ராசறகேது வவ்வழி நிகழ்தலிற், புரையோர் தாழும் பூம்பொழி லிழிநது" (உச . க௦ - கட) எனப் பின் வருவனவற்றாலுணரக் இப்படியே சமணரில் இருத்தி பெற்றோரும் சாரணரென்று சொல்லப்படுவார், "நீர்நிற பூவில் வானி னினைத்தழி யொதுங்கு கின்ற, சாரண ரெணமராவா சமணரி லிருத்தி பெற்றோர்" (துடாமணி உ ச) என்று வருதல்காண்க

உரு. தெருமால் - மனக்கவற்சி, "செய்யார் தேளந் தெருமால் கவிப்ப" (பொருட்ககச) இரத்தின தீவத்து - இரத்தினத்தீவில், இது மணிபல்லவமென்னுந் தீவிற்கு அயலிலுள்ள சிறுதீவு. இதற் புத்தனுடைய பாதக்குறிகள் பொருந்திய உச்சியையுடைய மலையொன்று உண்டு இதன் பெயர் சமந்தமென்பது, "ஈங்கித் தயலகத் திரத்தின தீவத், தோங்குயா சமந்தத் துச்சி மீமிசை, அறவியங் கிழவோ னடியிணையாகிய, பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடே, மறவி நாவா யாங்குளது" (மணி கக : உக - டு)

உச உருட்டினன் வினையெச்சமுற்று. 'தருமம் முதலும் முடிவு மில்லாத் நித்தியப்பொருளென்பார் தருமசக்கரமென்றும், அதனைத் தடையின்றிச் செலுத்துகின்றனென்பார் உருட்டினன் வருவோனென்றுங் கூறினார், இப்படியே, "அறக்கதி ராழி திறப்பட வருட்டி" (டு . எசு) என்றார் முன்னும், தருமத்தை ஸாதனமென்று வடதூலார் கூறுதல்

(டி - ி) உரு - சு 'திபத்துத் . முருட்டிய வருவோன்'

வெங்கதி ரம்பத்து வியன்பொழி லகவயின்
வநது தோன்றலு மயங்கனை கலங்கி
மெல்லியல கண்டனை மெய்நடுக குற்றனை
௩௦ நலகூா நுசுப்பினை நாணினை யிறைஞ்சு
இராகுலன் வநதோன் யாரென வெகுளலும
விராமலாக கூந்த லவன்வாய் புதையா
வானா டிழிந்தோன் மலரடி வணங்காது
நாநல கூந்தனை பென்றவன் றனனெடு
௩௩ பகையறு பாததியன் பாதம பணிநதாந
சமர லேனின் றமரல மாயினும
அநதீந தணணி ரமுதொடு கொணாகேம

காணக. தருமத்தைச் சககரமாகவும், அதன் அங்கங்களைச் சககரத் திற்குரிய அங்கங்களாகவும் உருவகஞ்செய்து தூலகன கூறும், இதனை, அக்ஷரகோஷப்போதி ஸத்துவரெனவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தச்சிந்தகாவ்யமென்னும் தூவில தர்மசகீரப்பிரவர்த்தனுத்த்யேஷண மென்னும் பதினேந்தாம வாககத்தினிற்றதியிற் காணக. இனி, முன்னர்க் கூறிய உலோக சககரத்தைக் கையில் வைத்துச் சுழற்றிவருவோனென்னும் பொருந்தும், இப்பொருள் சாதுசககரென்னும் பெயருக்குப் பொருத்த முடைத்தாதல காணக.

௨௭ வெங்கதிராமயதது - உச்சிப்பொழுதில, மணி. ௩. ௬௦, கக : ௧௦௨.

௨௪ - ௮. சாதுசககரன திரிவோன வருவோன் வநது தோன்றலு மெனக

௨௬ - ௩௦ மெய்நடுககுறுதல் முதலியன இறைபொருளாகப் பிறந்த அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடி

௩௧. சாதுசககரனைத் தன் மனைவி இறைஞ்சுககண்டு வெகுண்டமை குடிகோளப்பற்றிவந்த வெகுளியென்னும் மெய்ப்பாடி

௩௪. நா நலகூந்தனை - நா வறுமையுற்றாய், என்றது சாரணனைத் துதியாது வீணையிருந்தாயென்று இகழ்ந்தபடி. “நாடாது துணிந்தது நாநல கூந்தனை” (௧௧ : ௪) எனபா பின்னும்.

௩௩. பாததியன் - (புத்தனுடைய) பாதத்திற்கு அன்பன், “திரு வாத லூசசிவ பாததியன்” எனபதில, ‘பாததியன்’ எனபது இப் பொருளில் வருதல காணக, இது தம்பியாண்டார்ம்பிகள் திருவாககு

௩௬ நின் தமரலம் ஆயினும் - யாம் நினக்குச் சிறந்த அன்பரல் லேமாயினும்

௩௭ அமுது - அனனம், அமிாதமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு இதனை ஆருயி மருந்தென்று இந்நூலுள்ளே பலவிடத்துங் கூறுவா.

(௩ - ௩) ௩௦ ‘நலகூா’ ௩௧. ‘இராகுலன்வந்தீ’, ‘இராகுல வந்தோய்’ ௩௧ - ௨ ‘வெகுளலு, மமலா’ ௩௪. ‘நாநலகூந்தனை’ ௩௩ - ௬. ‘பணிந்துதிங்கமரகேள்’

உண்டி யாமுன் குறிப்பின மென்றலும்
எமமனை யுண்டே னீங்குக் கொணாகென
ச௦ அநநா எவனுண் டருளிய வவ்வறம
நின்னாங் கொழியாது நின்றிறப் பறுத்திடும்
உவவன மருங்கி லுன்பாற் றேன்றிய
உதய குமர னவனுண் னிராகுலன்
ஆங்கவ னன்றியு மவன்பா லுள்ள
ச௬ நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலிற்
கந்த சாலியின் கழிபெரு விததோர
வெந்துகு வெண்களா வீழ்வது போன்மென

க௮ உண்டி - உண்பாய என்றலும் - என்று நீ சொல்லலும்
க௯ எம்மனை - தாயே கொணர்க என - கொண்டு வருகவென்று
சாதுசககரன் சொல்லி

ச௦ அவன உண்டருளிய அவ்வறம் - சாதுசககரன் அமுதுசெய்த
மையாலுண்டாகிய அந்தப் புண்ணியம்

ச௧. நின்னாங்கொழியாது - நின்னைவிட்டு நீங்காது நின்னாங்கு
மணி கக : ச௭

ச௦ - க௯ அவ்வறம் நின்றிறப்பை அறுத்திடும்

ச௬. உதயகுமரனாகிய அவன்

ச௭. அவனன்றியும் - அவன் உண்பால் நீங்காத விருப்பத்தைச்
செலுத்துவதல்லாமலும்.

ச௭ - ௮ உதயகுமரனை மணிமேகலை இடைவிடாது நினைத்திருந்தா
ளென்பதை, உதயகுமரன் வெட்டுண்டு இறந்தபொழுது, “உவவன மருங்கி
னிற்பா லுள்ளம், தவிரவிலே னாதலின்” (மணி உக. க௯ - ச) என்று
அவன் அவனைக் குறித்துக் கூறியவாற்றாலும் உணராக

ச௮, கந்தசாலி - சிறந்தவாசனையுள்ள ஒருவரை நெல்; இப்பெயர்
ரினதாகிய நெல்லொன்று உண்டென்பது, தகதுமார கரிதத்தின் உதத
ரார்த்தத்தில் ஆருவது உசகவாசத்திலுள்ள கோமினி கதையால் புலப்படு
மென்பர். இக்காலத்து இந்நெல் கண்டை தேசத்துள்ள மங்கலாபுரத்தில
(மங்கலூரில்) மிகுதியாகவுள்ளது. மணிமேகலையின் உயர்வுபற்றி அவளுக்கு
ருக கந்தசாலி உவமை கூறப்பட்டது. கழிபெருவித்து - மிகச்சிறந்த
விதை,

ச௭. களா - உப்புநிலம், வீழ்வது போன்ம் - விதைக்கப்படுவதை
யொக்கும்; என்றது, தருமத்துக்கு மூலமாகிய நீ உதயகுமரனை விரும்
புவாயாயின் உனதியல்பு களாநிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட கந்தசாலியின்
விதையைப்போன்று பயனற்றுப்போமென்றபடி என - என்று நினைந்து.

(பி - டி.) க௮. ‘உண்டியான்’ க௯ ‘உண்டிகேளியிங்குக் குணாகென’
ச௦. ‘அருளியவறவமுது’, ‘அருளியவவ்வமுது’ ச௭ ‘வெங்களர்’

அறத்தின் வித்தாங் காகிய வுன்னையோர்
திறப்படற் கேதுவாச் சேயிழை செய்தேன்

௫௦ இன்னுங் கேளா யிலக்குமி நீரின்
தவ்வைய ராவோர் தாரையும் வீரையும்
ஆங்கவா தம்மை யங்கநாட் டகவயிற
கசசய மாளுந கழற்கால வேந்தன்
துசசய நென்போ னொருவன் கொண்டனன்

௫௫ அவருட னுங்கவ னகன்மலை யாழிக்
கவகைப் பேரியாற றடைகரை யிருநதுழி
மறவண நீதத மாசறு கேளவி
அறவண னுங்கவன் பாறசென் றோனை
ஈங்கு வந்தோ யாரென் றெழுந்தவன்

௬௦ பாங்குளி மாதவன் பாதம பணிதலும்
ஆதி முதலவ னறவாழி யாள்வோன்
மாதுய ரெவவ மக்களை நீக்கி

சஅ தருமத்திற்கு மூலமாகிய உன்னை

சஅ - ௬ ஓர்திறப் படறகு ஏதுவாச்செய்தேன் - நினமனம் ஒரு வழிப
படுத்தற்கு காரணமாகச் செய்தேன், ஒருவழி - வைராக்கியமாராகம்;
“ஒருமன மெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட, முப்பகை கடந்து நால்வகைப்
பொருளுணர்ந்து” (வீர. யாப்பு, ௧௧, உதாரணம்) என்று வருதல் காண்க.
செய்தேனென்றது, மணிமேகலையை உவவனத்திலிருந்து மணிபல்வத
திற்குக் கொண்டிபோயப் புத்தனது பாதபீடிகையைக் காட்டி முற்பிறப்பின்
செய்தியை அவன் அறிந்து உய்யும்படி செய்ததனை, மணி. உக : ௧௬ - ஏ.

௫௧. தவ்வையராவோர் - முன்பு பிறந்தோராவோர்.

௫௬ மு மணி. கட : ௬௧ ௫௨ - ச அவாதமமைத துச்சயன மணஞ்
செய்து கொண்டான

௫௭ அவருடன் - தாரை வீரையென்பவருடன் ஆடி - விளையாடி.

௫௮ அவன் - துச்சயன சென்றோனை - சென்ற அறவணவழிகளை.

௫௯ - அ மணி உ : ௬௦ - ௬௧.

௫௯ - ௬௦ அவன் பாகு உள்ளி - அவனுடைய இயல்பை நினைந்து.
பணிதலும் - துச்சயன் வணங்குதலும்

௬௧. மணி. ௬ : ௧௧. ஆதிமுதல்வனென்பது முதலியவை அறவண
வழிகள் துச்சயனை நோக்கிக் கூறும் சொல்

௬௨ மாதயா எவவம் - மிக்க துன்பம், என்றது பிறப்பிறப்புக்களை;
துயரெவவம் : ஒருபொருட் பன்மொழி நீக்கி - நீங்கச்செய்து

(15 - 16) சக. ‘சேயிழைவந்தேன்’ ௫௦ ‘உன்றன்’ ௫௧. ‘தவ்வைய
ராகிய’, ‘தவ்வையளாகிய’ ௫௨ ‘அங்கநாடகவையிற்’ ௫௫ ‘அவனுடனாக
கவாகன்மலை’ ௫௬ ‘பெயராற்றிடைகரை’

விலங்குந் தம்முள் வெருஉம்பகை நீக்கி
உடங்குயிர வாழ்கவென் றுள்ளங் கசிற்துசத்
கூடு தொன்று காலத்து நின்றற முரைத்த
குன்ற மருங்கிற் குறறங் கெடுகடும்
பாத பங்கயங் கிடத்தலி னீங்கிது
பாதபங் சயமலை யெனுமபெயாத தாயது
தொழு துவலங் கொள்ள வந்தே னீங்கிப்
எஃ பழுதில காட்சியீர் நீரிருந் தொழுமென
அன்றவ னுரைத்த வவவுரை பிழையாது
சென்றுகை தொழுது சிறப்புச செய்தலின்
மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியும்

கக. வெருஉம்பகை - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகை

கச. உயிர் உடங்கு வாழ்க என்று - எல்லாவுயிராகளும் தம்முள் மன வேறுபாடின்றி ஒத்து வாழ்வனவாக வென்று கருதி; எல்லாவுயிராகளும் ஒருபடியாக நிருவாணமடைகது வாழ்கவென்று கருதியென்று கூறினும் பொருந்தும் உள்ளம் கசிற்து உக - மனம் கருணை மிகுதியால் இரங்கிக் கரைய

கக. தொன்று காலத்து - பழையகாலத்தில்

கஉ - டு மணி கஉ அள - கூக.

கக. க. நின்று அறம் உரைத்த குன்ற மருங்கில் - எல்லா உயிர்களும் காணும்படி நின்ற தருமோபதேசஞ்செய்த மலையினிடத்தே, அமமலை யாவது கிருந்திரகூடம்; அது மகத்தேசத்தின் இராசதானியாகிய இராசகருக நகரத்தின் அருகே உள்ளது குறறம் - காமவெகுளி மயக்கங்களை

கக - க முதலவன ஆளவோன உயிர் வாழ்கவென்று நின்று அறம் உரைத்த குன்றம்.

கக. பாதபங்கயம் - புத்தனுடைய பாததாமரைக் குறிகள்

கக. பெயாததாயது - பெயரையுடையதாயிற்று

எஃ. பழுது இல காட்சியீர் - குற்றமில்லாத அறிவினையுடையீர் தொழுமென - தொழுமினென்று துச்சயன முதலியோரை நோக்கி அற வணங்குகள் சொல்ல

எக பிழையாது - தப்பாது

எஉ. சிறப்பு - விழா, “சிறப்பொடு பூசனை செவலாது” (தருளி, கஅ), பூசையெனினும் பொருந்தும்

(11 - 12) கக - ச ‘விலங்கு தம்முள்ள ருட்பகை நீக்கி யுடன்பயிர் வாங்க.... .. கசிற்து’ கக - அ ‘கிடைத்தலணங்கியது, பாதபங்கய மெனும்’ எஃ - எக. ‘காட்சியீரே நீருந்தொழுமினென், நன்றவனுரைத்த வறவுரை’

கோதையஞ் சாய னின்னொடு கூடினா
எடு அறிபிறப புறநனை யறம்பா டறிந்தனை
பிறவற முரைப்போர பெற்றியுங் கேட்குவை
பலவேறு சமயப படிற்றுரை யெல்லாம்
அல்லியங் கோதை கேட்குறு மநநாள
இனையள வனையோ னெனறுனக கியாவரும்
அஃ விளைபொரு ளுரையா வேற்றுரு வெயதவும்
அநதரந திரியவு மாகசூமிவ வருந்திறல
மந்திரங் கொள்கென வாயமையி னோதி
மதிநாண முற்றிய மங்கலத் திருநாள்

எசு கோதையஞ்சாயலென்றது மணிமேகலையை.

எக - ச ழு. மணி சுஉ - கள - அ

எடு அறிபிறப்புறநனை - முற்பிறப்பை யறிந்தாய்; “முநதைப பிறப்பெய்தி நின்றேன” (க) என்று இக்காதையில் முன்னுங் கூறியிருத்தல் காண்க. அறம் பாடு அறிந்தனை - தருமோற்பத்தியை யறிந்தாய்; “அறம்பாடு சிறக்க” (க௦ க) என்றா முன்னும

எசு பிற அறம் உரைப்போர - மற்றைச் சமயதருமங்களைச் சொல்லுவோர

எள படிற்றுரை - பொயவாரத்தை

எஅ அல்லியங்கோதை, முன்னிலப்பெயா

எசு இனையள - இளமையையுடையாள் வனையோள் - வளைகளை யுடையாள் -

அஃ விளைபொருள உரையா - விளைகின்ற தத்தம் சமயத்ததுவங்களைச் சொல்லா, இயல்பன்றென்பார விளைபொருளென்றா ஆதலாலென ஒருசொல் வருவிக்க வேற்றுரு - வேறுவடிவம்

எக - அஃ ழு மணி உசு சுஅ - கூ அசு அநதரம் - ஆகாயம்

அஉ வாயமையின ஒதி - நாலவகை வாயமையுடன் அம்மந்திரங்களை உபதேசித்து, வாயமையின - உண்மையுடனென்றுமாம்

அக மதிநாள் முற்றிய - சந்திரன் நாள்தோறும் ஒவ்வொரு கலையாக வளங்கு முற்றுப்பெற்ற மங்கலத்திருநாள் - பெளாணிமையில் புத்தன ஞானம் பெற்றதினம் வைசாகசுத்த பெளாணிமையாதலால், அதனை விளக்குதற்பொருட்டு, ‘மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாள்’ என்றா புத்தன பிறந்த தினமும் அதவே இதனூல, வைசாகசுத்த பெளாணிமையைச் சிறந்த திருநாளாகப் பெளத்தா இக்காலத்துங் கொண்டாடுவா

(பி - ம்) எசு. ‘நின்னொடுகூடினா’ எடு ‘அயப்பாடிநந்தனை’ எஅ - கூ ‘நாளி, னினையள வனையோரெனறுனக்கு’ அக ‘அநதரஞ் சேறலும்’, ‘அநதிரந திரியவும்’

பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்
அந் திருவற மெதுதல சித்தமென் றுணர்நீ
மனபெரும பீடிகை வணங்கினை யேத்தி
நின்பதிப புகுவா யென்றெழுந் தோங்கி
மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து
சிறந்த கொள்கைச் சேரிழை சேளாய

கூ0 மசகள யாகுகை புணர்வின் பிண்டம்

இப்பெரு மந்திர மிருமபசி யறுசகுமென்
றாங்கது கொடுத்தாங் கந்தர மெழுந்த
நீங்கிய தாங்கு நெடுந்தெய்வந் தானென்.

க0 — மந்திரங்கோடுத காதை முற்றிற்று.

அச பொதுவறிவு இகழ்ந்து - சாமானிய ஞானத்தை வெறுத்து
புலம் உறும மாதவன் - நான்கு வகையாகிய சத்தியங்களை அறிதற்குரிய
ஞானத்தை யடைந்த புத்தனுடைய புலம் - மெய்ஞ்ஞானம், முந்த கூக

அந் சித்தம் - லித்தம் - நிச்சயம் அசு வணங்கினை - வணங்கி

அஅ ஒப்பு மணி ௩ கூக மறித்து ஆங்கு இழிந்து - மீட்டி அவ
விடத்தே இறங்கி

அக கொள்கை - விரதம், “சான்ற கொள்கை” (மதுரை ௪௮0)

கூ0 மனிதருடைய உடம்பு உணவாலாகிய தொகுதி, “உண்டி
முதறே யுணவின் பிண்டம்” (1.10௩ ௧௮)

கூக எல்லாமந்திரத்திலும் சிறந்ததென்பார பசியொழிக்கும் மந்தி
ரத்தைப் பெருமந்திரமென்றார் கூக நெடுந்தெய்வம் நீங்கியது

க - கூக ஆயிழை ஆசனத்தால அறிந்த பிறவியளாயினள், இவள்
பெற்றியும் ஐதென்று வந்துதோன்றிய தெய்வம், நின்றோள்கேட்ப, ‘நீயோ
தோன்றினே, நின்னடிபணிந்தேன், வைத்தேன், கொண்டேன், ஏற்றி
னேன், புலம்பு அறுக’ என்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு வணங்கா நிற்ப,
அப்பொழுது அததெய்வத்தின் முன்னாபுபொருந்தி, ‘உன்றிருவருளால்
என்பிறப்புணர்ந்தேன், என்கணவன் யாங்குளன்?’ என்று மணிமேகலை
கேட்டலும், அததெய்வம், “இலக்குமி! கேள், பொழிலில் இராகுலனோடு
நீ புலந்தாய், அப்புலவியை மாற்றவேண்டி அவன் உன்னடியை வணங்கும்
பொழுது, சாதுசக்கரான திரிவோன வருவோன வெங்கதிர்மயத்துப்பொழிலி
னுள்ளே வந்து தோன்றலும், நீ கண்டு மயங்கிக் கலங்கி நடுக்குற்று நாணி
இறைஞ்ச, இராகுலன், ‘வந்தோனயார்’ என்று வெகுளலும், நீ அவன்
வாயைப்புகைத்தது, ‘இழிந்தோனுடைய அடியை வணங்காது நா நலகூர்ந்
தனை’ என்று சொல்லி அவனோடு பாத்தியன பாதமபணிந்து, ‘அமர,

(15 - 16) அச ‘பொதுவறிவழிந்து புலம்பறு மாதவன்’ அஎ ‘நன்றன
பதிப்புகுவாயென்’ கூக ‘நீங்கியதாங்க’

கேள், கொணாகேம், உணடி, யாம உனகுறிப்பினம்' எனறலும், அவன 'கொணாக' என்று உண்டருளிய அவ்வறம் நின்னை யொழியாது நின் பிறப்பை யறுத்திடும், உவவனத்தில தோன்றிய உதயகுமரனான இராகுவன், அவனுக்கு உன்பாலன்றி அவன்பால உள்ளம் நீங்காததன்மை நினக்கு முண்டாதலின், நினது இயலபு வீழ்வது போலுமெனறெண்ணி உன்னை ஒருதிறப்படறகு ஏதுவாச செயதேன, இலக்குமி' இன்னுவகேள், தாரையும் வீரையும் நினதவவையராவோ, அவா தம்மைத் துச்சயனகொண்டனன், அவன் அவருடன் மலையாடி அடைகரையிலிருந்துழிச சென்ற அறவண்ணை அவன், 'வந்திராயா?' என்று எழுந்த பாத்ததைப் பணிதலும், அவன், 'பாத்தவயத்தைத் தொழுது வலவகொள்ளவந்தேன, நீருந் தொழு' என்ற உரைபிழைபாது சென்று தொழுது சிறப்புச் செய்தலின், தாரையும் வீரையும் நினனொடு கூடினா, உறறனை, அறிந்தனை, பெற்றியும் கேட்குவை, அநநாள், யாவரும் உனக்கு உரையா, ஆதலால் இம்மந் திரவகொள்க" என்று அவற்றை உபதேசித்து "உணாநீ, நினபதிப்புருவாய" என்று எழுந்தோங்கி, "யான மறந்தது மொன்றுண்டு" என்று மறித்தம் இழிந்து, "கேளாய, யாககை உணவினபிண்டம், இப்பெரு மந்திரம் இருமபசியற்கும்" என்று அம்மந்திரத்தைக்கொடுத்து எழுந்து நீங்கியதென வினைமுடிவு செய்க

பதினொருவது

பாத்திரம்பெற்ற காதை

[பதினொருவது மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை

கோடிகியென்னும் பொய்கையிலேழுந்த பாத்திரங்கோதேதபாட்டு]

மணிமே கலாதெயவ நீங்கிய பின்னா

மணிபல லவத்திடை மணிமே கலேதான

வெண்மணற் குன்றமும விரிபூஞ் சோலையும்

தண்மலாப பொய்கையுந் தாழ்ந்தன னோகுகுக

ஐ ராவதந் திரியக கடவுட கேரலத்துத்

௩ குன்றமுதலியவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிகக

௪ தாழ்ந்தனன நோக்கி - தாழ்ந்து நோக்கி, மெல்ல நோக்கி

௫ காவதம் - காதம், 'வ' பகுதிப்பொருள் விசுதி யெனபா (சிலப் ௧௦ நக, அடியாள்), கடவுட்கோலம் - தெய்வவேடம்

௬ - ௫ நீங்கியபின்னா மணிமேகலை நோக்கித் திரியவெனக,

(15 - ம்) ௪ 'தண்புனற்பொய்கை'

தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றிக்
 கலககவிழ மகளிரின் வந்திங் கெய்திய
 இலங்குதொடி நல்லா யாரீ யென்றலும்
 எபிற்றப பகததுள யாரீ யெனறது
 க0 பொற்கொடி யன்னாய் பொருந்திச கேளாய்
 போய பிறவியிற் பூமியங் கிழவன்
 இராசுலன மனையா னிலக்குமி யென்போ
 ஆய பிறவியி லாடலங் ஈனிகை
 மாதவி யீன்ற மணிமே சலையான்
 கரு என்பெயரத் தெய்வ மீங்கெனைக் கொணரளிம
 மன்பெரும பீடிகை யென்பிறப் புணாநதேன்
 ஈங்கென் வரவிதிங் கெய்திய பயனிது

சு தீவதிலகை - இந்திரனேவலாற் புத்தனுடைய பாதபீடிகையைப்
 பாதுகாததுகொண்டு மணிபல்லவத்தில இருப்பவன், மணி. பதிகம், ௩௩,
 கக - ௨௭ - அ) செவ்வனம் - செவவிதாக, வேறுகவெனினும் பொருந்தும்,
 “திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்த” (சிலப் ௬ ௪௨௭) எனபதிற
 காண்க

எ கலம் - கப்பல மகளிரின் - மகளிரைப்போல

அ. தொடி - வீனா. என்றலும் - என்று தீவதிலகை கேட்கவும்

சு - அ தீவதிலகை தோன்றி யாரீ யென்றலும்

சு ‘எபிற்றபபகததுள’ எனபது முதலியன மணிமேகலையின்
 கூற்று

க0 பொற்கொடி யன்னாய் - காமவல்லியையொப்பாய்

கக. போய பிறவி - சென்ற பிறப்பு கிழவன் - உரியவன்

க௨. மனை யான - யான மனைவி இலக்குமி எனபோ - இலக்குமி
 யென்பது எனது பெயர்

க௩ ஆய பிறவியில் - இப்பிறப்பில்

க௬ - ச. பல்லவையினராகிய கணிகையார்களுள் மாதவி நாடகக்
 கணிகையாதவின் அதனை விளக்குதற்பொருட்டு, ‘ஆடலங்கணிகை மாதவி’
 என்றான் கணிகையார்களின் வகையினைச் சிலப்பதிகாரம், ௩ - ஆம் காசை
 யிலும், ௧௪ - ஆம் காசையிலும் காண்க

க௭ என்பெயரத் தெய்வமெனறது மணிமேகலை தெய்வத்தை.

க௯ பீடிகை - பீடிகையால.

க௭ பயனிதுவெனறது, பழம்பிறப்புணாநதனை.

(15 - ம்) அ ‘இலங்குகொடி யன்ன யாரீ’ க௨. ‘என்பேன்’

பூங்கொடி யன்னு யார்நீ யென்றலும்
ஆயிழை தன்பிறப பறிந்தமை யறிந்த
உ௦ தீவ திலகை செவ்வன முரைக்கும்
ரங்கித நயலகத திரத்தின் தீவத
தோங்குயா சமந்தத் துச்சி மீமிசை

கஅ என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்கவும்

கக. ஆயிழை - மணிமேகலை அறிந்தமை - அறிந்த தன்மையை

உ௦ உரைக்கும் - சொல்லுவாள்

மேல வருவன தீவதிலகையின் கூற்று

உக இதன அயலகதது - இரத மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்
தள்ள

உஉ ஒருகுயா சமந்தத்து - மிகவுமுயாந்த சமந்தமென்னும் மலையி
னது உச்சிமீமிசை - உச்சியின்மேலே, மீமிசை - மேல, “கொலகன்றிற்று
மீமிசைக்கொடி” (புறநா. கூ) இம்மலைக்குச் சமனெனியென்றும் ஒரு பெய
ருண்டு, “இலங்கா தீவத்தச சமனெனியென்னும், சிலம்பினை யெய்தி”
(உஅ ௧௦௭ - அ) என்று பின்வருதலாலுணாக “ஆறைநதி யோசனை
மணிபல லவத்திடை” (மணி - சு : ௨௧௧ - கூ) எனத்தலை மணிபல்லவம்
காவிரிப்பூம் படமினத்திறகுத் தெற்கே முப்பதுயோசனை தூரத்திலுள்ள
தென்றும், “சங்கிதன யாவருள தாதலின்” (உக - ஐ) என இவகே
கூறியவதனால் இரத்தினதீவம் மணிபல்லவத்திறகு அயலிடத்துள்ளதென
றும், அதிற் புத்தனுடைய பாதக குறிகளுள்ள உச்சியையுடைய சமந்த
மென்னும் மலையொன்றுண்டென்றும் தெரிதலாலும், “இலங்கா தீவத்து
யெய்தி” (மணி - உஅ ௧௦௭ - அ) எனத்தலை இலங்கா தீவத்திற சமனெனியெ
ன்றும் பெயருள்ள புத்தஸ்தலமாகிய மலையொன்றுண்டென்று தெரித
லாலும் முன்னுள்ள சமந்தமென்பதும், பின்னுள்ள சமனெனியென்பதும்,
இலங்கையிலுள்ள ‘ஜூம்ஹூரீக்’ என்று ஆங்கில பாஷையில் வழங்கும்
மலையையே குறிக்கின்றனவென்று என்னுவதற்கு இடமுண்டு. இலங்கைத்
தீவின் மேலமாகாணத்தில தென்கீழ்ப்பிரிவில் இரத்தினபுரி யென்ற ஓரிட
மும, சிலராற் சமந்தகூடமென்றும் சிலராற் சமனெனியென்றும் சொல்லப்
பட்டுள்ள மலையொன்றும் உள்ளனவென்று யாழ்ப்பாணம் வடக்கோட்டை,
வே சதாசிவப்பிள்ளையென்பவரால், கி பி 1884 - ஆம் லுத்திற பதிப
பிக்கப்பட்டுள்ள இலங்கைப் பூமிசாஸ்திர சங்கிரகமென்னும் புத்தகத்தால்
தெரிவின்றது மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம்படமினத்திறகுத் தெற்கே
ஆறைநது யோசனை தூரத்துள்ளதென்றும் அதன் அயலிலுள்ளது
இரத்தின தீவமென்றும் முன்பு கூறியதற்கு ‘ஆடமஸபீக’ காவிரிப்பூம்
படமினத்திறகுத் தெற்கே சற்றேறக்குறைய முப்பது காத்தூரத்திலிருத்
தலும், அம்மலை பண்டைக்காலத்துச் சமந்தமென்றும் சமனெனியென்றும்
கூறப்பட்டு வந்ததென்பதற்கு, இக்காலத்து அது, ‘சமந்தகூடம்’ என்றும்,

அறவியங் கிழவோ னடியினை யாகிய
 பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடேம்
 உடு அறவி நாவா யாங்குளா தாதலிற்
 றொழுதுவலங் கொண்டு வந்தே னீங்குப்
 பழுதில் காட்சியிந நன்மணிப் பீடிகை
 தேவர்கோ னேவலிற காவல பூண்டேன்
 தீவ திலகை யென்பெய ரிதுகேள
 ௩௦ தரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த

‘சமனெலை’ என்றும் பெயர் பெற்றிருத்தலும், சமனெளி இலங்காதீவத் துள்ளதென்பதற்கு அஃது இலங்கைத்தீவிலிருத்தலும் சான்றாதலறிக

உ.௩ அறவியங் கிழவோன - அறத்திலே நிற்கின்ற உரிமையை யுடையோனாகிய புத்தன், “அறவியாற் காறு மூன்றும்”, “அறவிய மனத்தராகி” (கீவக ககஉடு, உஅஎஎ); “அறவிய மனத்தினை யாகி”, “அறவியான ருனு மறவமிாத மீநதான” (நீல தரும சஅ, க௦க) இணை - இரண்டு.

உ.ச பிறவி காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், ‘பிறவியென்னும் பெருங்கடல்’ எனரா. விடேம் - கடத்தும்

உ.டு அறவிநாவாய் - அறத்திலே நிற்பதாகிய நாவாய்; நாவாய் - கப்பல்.

உ.உ - டு. உசசிமீமிசை அடியிணையாகிய நாவாய் உள்ளது.

உ.௩ - டு. பிறவியாகிய பெருங்கடலைக்கடத்தும் அடியிணையாகிய நாவாயெனக், “பிறவிப் பெருங்கட னீநதுவா நீநதா, ரிறைவ னடி சேரா தா” (குறள், க௦)

உ.௬ ஈங்கு வந்தேன்

உ.க - ஈ இம்மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்தேயுள்ளதாகிய இரத தினதீவத்துள்ள சமந்தமென்னும் மலையினது உசசியிற் புத்தனது பாத மாகிய அறவிகாவாய் உள்ளதாதலால் அதனைத் தொழுது வலங்கொண்டு ஈங்குவந்தேனென்றொனக

உ.எ பழுது இல் காட்சி - குற்றமற்ற தோற்றத்தையுடைய பீடிகை - பீடத்தை

உ.அ. காவல் பூண்டோன் - காத்தலை மேற்கொண்டேன்

உ.க என்பெயர் தீவதிலகையென்பது

௩௦ தருமராசனென்பது புத்தன்பெயர்களுள் ஒன்றாதலின் தரும தலைவனென்றான்

(பி - ம்) உ.௬ ‘வந்தேனரிந்தப’ உ.அ. ‘காவற் பூண்ட’

பெருமைசா னல்லறம் பிறழா நோன்பினர்
கணடுகை தொழுவோர் கண்டதற் பின்னர்ப்
பண்டைப் பிறவிய ராகுவர் பைந்தொடி
அரிய ருலகத் தாங்கவாக் கறமொழி
௩௫ உரிய துலகத் தொருதலை யாக
ஆங்கன மாகிய வணியிழை விதுகேள்
ஈங்கிப் பெருமபெயர்ப் பிழை முன்னது
மாமலர்க் குவணையு நெய்தலு மயங்கிய
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சி
௪௦ இருதிள வேணிவி லெரிகதி ரிடபத

கக - ௩ நோன்பினரே இப்பீடிகையைத் தரிசித்தாகைதொழுதற்கு உரியராவா; அங்கனம் தரிசித்தபின்பு அவர் பழைய பிறப்பின் செய்தியை யறியும் அறிவையுடையராவார்

கச - ௫ அரியா உலகத்து - அததன்மையையுடையோர் உலகத்திற் பெறுதற்கரியா அவர்க்கு அறமொழி உரியது - அவர்க்குத் தருமபதம் உரி மையையுடையது. ஒருதலையாக - நிச்சயமாக.

கசு ஆங்கனமாகிய அணியிழை - அததன்மையையுடையாயாகிய அணி யிழாய்; என்றது, நீ தருமபதங் கேட்டற்கு உரிமையையுடையா யென்றபடி.

௩௬ பெயர் - புகழ்; பெரும்பெயர் - வீரமாம்; “மிகுபுகழெய்திய பெருமபெயர் மதுரை” (மதுரைக் ககக)

௩௮ மயங்கிய - கலந்த

௩௯ கோமுகி - மணிபலவததுள்ள ஒரு பொய்கை; காரணப் பெயர்; பசுவின முகம்போன்ற வடிவமுடையதெனபது பொருள் இலஞ்சி - பொய்கையில

௩௯ - ௬ முன்னிடத்ததாகிய இலஞ்சியில்

ஆபுத்திரன் வேணடுகோளின்படி கோமுகியென்னும் பொய்கையினுள் னேயிருந்து அமுதசாரியென்னும் பாத்திரம் ஒவ்வொருவருடத்தம் மேலே வந்து தோன்றாதின்ம் புத்தனுடைய ஜனனகாலமாகிய விசாகநட்சத்திரத் தோடு கூடிய வைசாகசுத்த பெளாணிமையாதலின், அததினத்தை மேலே வரும் நான்கடிகளாற் சிறப்பித்துக் கூறுவார்

௪௦ இருது இளவேனிலில் - இளவேனிற்பருவத்தில, பன்னிரண்டு மாதங்களுள் ஆவணிமுதலிய இரண்டுமாதங்கள் இருதுவெனவும் பெரும் பொழுதெனவும் பருவமெனவும் கூறப்படும் அவை முறையே கார, கூதிர, முனப்பனி, பின்பனி, இளவேனிலில், முதுவேனிலென ஆறுவகையாம். அவற்றுள், ஈண்டு இளவேனிலென்றது சித்திரை வைகாசி மாதங்களை

(15 - ௩) ௩௫. ‘ஒருதலையாங்கனம்’ ௩௬. ‘ஆயிழை’ ௩௬. ‘என்னுமிக கொழுநீரிலஞ்சி’ ௪௦. ‘இருதிள’

தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
மீனத் திடைசிலை மீனத் தகவையிற்
போதித் தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்றும்

கதிரா எரி இடபத்து - சூரியன் மிகக் வெம்மையைச் செய்கின்ற வைகாசி மாதத்தில்.

சக ஒருபதின மேலும் ஒரு மூன்று சென்றபின் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் காததிகை முதலாகிய பதினமூன்று நட்சத்திரங்கள் சென்ற பின்பு

சஉ நட்சத்திரங்களுள் நடுவில் நிறழையுடையதான விசாகநட்சத் திரத்தில், “போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்த்தது” (கதி உக) என்று பின்பு வருதலின், ஈண்டு விசாகம் கொள்ளப்பட்டது அசுவினி முத லிய இருபத்தேழுநூள் பதினான்காவதும் நடுவிலுள்ளதுமாகிய நட்சத்திரம் சித்திரையாக இருக்க அசீன நடுவிலுள்ளதாகக் கூறாமல் இவ்விடத்தில் விசாகத்தைக்கூறியது எனையோவெனின் ஒவ்வொருவருடத்தும் பகலையும் இரவையும் சமனாக முப்பது முப்பது நாழிகையாகவே பெற்ற இரண்டு வீழுவததினங்களுள் ஒன்றாகிய மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு எந்த நட்சத் திரத்திற் பிரவேசமுண்டாகின்றதோ அதை நட்சத்திரங்களில் முதலாவ தாகக் கூறுவது சோதிட நூற்றுணிபாதலாலும், முன்னொருகாலத்திற் சூரி யனுக்குக் கிருத்திகாப் பிரவேசம் இருந்த பொழுது மேஷாயனம் நேரிட் டிருந்ததென்றும் அதுபற்றிக் காததிகையை முதலாக்ககொண்டு நட்சத்திரங் களை எண்ணி வந்தார்களென்றும் பழைய சோதிட நூல்களால் தெரிகின்ற மையாலும் நட்சத்திரங்களின் நடுவிலுள்ளதை விசாகமென்று கூறியது குற்ற மன்றெனக் இப்படியே முன்னொருகாலத்தில் நட்சத்திரங்களைக் காததிகை முதலாக எண்ணி வந்தார்களென்பது கிருஷ்ண யஜுர்வேத ஸம்ஹிதை யாலும் கிருஷ்ண யஜுர்வேத பிராஹ்மணத்தாலும் தெரிகின்றதென்பா உச்சயினி நகரத்தில் விகிரமாகக் கண்டைய அவைக்களத்திலிருந்த நவரத் தினங்களுள் ஒருவரென்று சொல்லப்படுகிற வராகமிகிரரென்ற பிரலித்த ஜயெளதிஷ்டிகா தமதுகாலத்தில் மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு அசுவினி நட்சத்திரப் பிரவேசமுண்டாயிருந்ததலையறிந்து பழையபழக்கத்திற்கு மாறாக நட்சத்திரங்களை அசுவினி முதலாக எண்ணும் வழக்கத்தை வற்புறுத்தினமை யின், இக்காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் இவ்வனம் எண்ணப்பட்டு வருகின்றன வென்பா

சக - உ இங்கே விசாக நட்சத்திரத்தைப் பதினான்காவதாகக் கூறி யிருத்தல் அறிஞரால் ஆராய்ச்சி செய்தற்குரியது

சக போதி - அரசமரம், இதற்குப் போதத்தையுடையதென்பது பொருள், போதம் - ஞானம், இதனடியில் இருந்தபொழுது நாலவகைச் சத் தியங்களையும் அறிந்துகொள்ளுதற்குரிய ஞானத்தைப் புத்தன் அடைந்தமை யால், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பா, புத்தன் இதனடியிலிருந்தானென

(15 - ம்) சக - உ ‘சொன்ற, மீனத்’ சக ‘போதத்தெருவொடு’

ஆபுத திரைக்கை யமுத சுரபியெனும
சடு மாபெரும பாததிர மடக்கொடி கேளாய்
அநநா ளிநநா ளப்பொழு திப்பொழுது
நின்னாங்கு வருவது போலு நேரிழை
ஆங்கதிற பெயத வாருயிர மருந்து
வாங்குநா கையகம வருததுத லல்லது

பதை, “ போதி நீழற பொருநதித தோனறு, நாதீன ” (கக : எ௩ - ௪), “ போதி மூலம் பொருநதிய சிறப்பி, னாதீன ” (கஉ : க௦௧ - ௨), “ ஓங்குயா போதி யுரவோன ” (கஉ : க௧௧), “ போதித தலைவனொடு ” (க௫ : ௨௬), “ போதி மாதவன ” (க௫ : ௨௬), “ மூனைவன போதியி னலலறம் ” (௨௮ : ௧௪௧), “ பைமழும் போதிப பகவறகு ” (௨௮ : ௧௪௪), “ போதி மூலத்து, நாதீன ” (௨௬ : ௨௬ - ௪) என இந்நூலுள்ளே பின் வருவனவற்ற லுணாக, இது மகாபோதியெனவுங் கூறப்படும் தலைவன - புத்தன இனி, போதியெனபதற்கு ஞானமென்று பொருள் செய்தல பௌத்தா சைனா களுடைய வழக்கமாக இருத்தலின், போதித்தலைவனென்றதற்கு ஞானத் திற்குத் தலைவனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும், “ போதிச் சேல்வம் பூண்டவரேததும் பொலிவினன, லாதிக காலத் தநதணன காதன மக னொத்தான ” (கீவக ௩௬௬) தோனறும் முறறு

ச௦ - ச௩ ழு மணி க௫ ௨௩ - ௬

ச௪ அமுதசுரபி - அமுதித்ததினது மணம்போன்ற மணமுடைய தெனறும், அமுதத்தைக்கொடுக்கும் காமதேனுவைப் போன்றதெனறும் பொருள் கூறுவா, அமுதம் - அயிர்தம், உணவு, சுரபி - மணம், காமதேனு

ச௦ - ச௪ புத்தன பிறந்தகாலத்தே ஒவ்வொரு வருடததும் கோமுகி யென்னும் பொய்கையிலிருந்து தோன்றுதலின், ‘ அமுதசுரபி, போதித் தலைவனொடு பொருநதித தோனறும் ’ என்றா

ச௬ - ௫ பாததிரம தோனறும்

ச௭ நின்னாங்கு வருவது போலும் - அப்பாததிரம் நின்கையிடத்து வருவதுபோலும், நின்னாங்கு : மணி ௧௦ : ௪௧, “ நின்னாங்கு வருஉ மென னெஞ்சினே, எனனாங்கு வாரா தோம்பினே கொணமே ” (௧௧ : ௨௬)

ச௮ அதில - அமுதசுரபியென்னும் பாததிரத்தில ஆருயிர மருந்து - அன்னம், பசினோயால் வருந்தாவண்ணம் உயிரகளைப் பாதுகாததலின், இஃது இங்ஙனங் கூறப்பட்டது; “ அகண்கரைப் பெயத வாருயிர மருந்து ” (க௬ : ௧௧௭) எனபா பின்னும்; சோறும் தண்ணீரும் இருமருந்தெனப்ப படும், புறநா ௭௦

ச௯ கையகம் - கையிடத்தை

(௩ - ௩) ச௪ ‘ மாபுத்திரிகை ’ ச௭. ‘ நின்னாங்கு வருவது ’ ச௬. ‘ வருந் துவதல்லது ’

- ௫௦ தான்றெலை விலலாத தகைமைய தாகும
நறுமலாக கோதை நின்னூ ராங்கண
அறவணன் றன்பாற கேட்குவை யிதன்றிறம
என்றவ னுரைத்தலு மிளங்கொடி விரும்பி
மன்பெரும டீடிகை தொழுதனள வணங்கித்
- ௫௫ தீவ திலகை தன்னெடுங் கூடிக்
கோமுகி வலஞ்செய்து கொளகையி னிறறலும
எழுந்தவலம் புரிந்த விளங்கொடி செங்கையிற
நெழுந்தகை மடபிற பாததிம புகுதலும
பாததிம பெற்ற பைந்தொடி மடவாள
- ௬௦ மாததிரை யின்றி மனமகழ வெய்தி
மாரனை வெல்லும வீர நின்னடி
தீநெறிக கடுமபகை கடிந்தோய நின்னடி
பிறாககற முயலும பெரியோய நின்னடி.

- ௫௦ தானெனறது அன்னத்தை ௫௧ கோதை விளி
- ௫௨ இதனதிறம - இப்பாததிரத்தின் வரலாறு இதனதிறத்தை
அறவண்ணபாற கேட்குவை
- ௫௩ அவள - தீவதிலகை இளங்கொடி - மணிமேகலை
- ௫௪ தொழுதனள வணங்கி - கைகுவீத்து வந்திதது
- ௫௬ கொளகையின் நிறறலும - நியமத்தோடு மணிமேகலை நின்றலும
- ௫௭ எழுந்த - கோமுகியிலிருந்து எழுந்தது. இளங்கொடி - மணி
மேகலை
- ௫௭ - அ பாததிம எழுந்தது இளங்கொடியினுடைய செங்கையிற
புகுதலும
- ௬௦ மாததிரையின்றி - அளவின்றி
- ௬௧ 'மாரனை' எனபது முதலியன பாததிம பெற்ற மகிழ்ச்சியால்
மணிமேகலை புத்தனைக் குறித்துச் செய்யும் துதிகள் 'மாரன்' எனபதன
பொருளை, மணி ௫ எ - ஆம் அடிகுறிப்பிற காண்க
- ௬௨ தீநெறிக கடுமபகை - கொடிய வழிகளாகிய மிக்க பகையை,
காமமுதலியவற்றை, 'அரிஷ்டவாககம்' என்றும், 'வையி' என்றும் வட
நூலார் கூறுதல போலத் தீநெறியைக் கடுமபகையென்றோ, மணி ௫ ௧௦௩
- ௬௩ பிறாககு அறம முயலும பெரியோய - மறறையோரக்குப் புண
ணிய முண்டாதற்கு முயலுகின்ற பெரியோனே, இப்படியே, "பிறாககுற
- (15 - 16) ௫௦ 'தான்றெலைவறியா' ௫௧ 'நறைமலாககோதை'
௫௬. 'தொழுதிவலஞ்' ௫௭ 'தொழுதகை' ௬௦ 'எய்த' ௬௨ 'கடப
போய்', 'பகைப்போய்'

துறக்கம வேண்டாத தொல்லோய நின்னடி
சுரு எண்பிறக கொழிய விறந்தோய் நின்னடி
கண்பிறாக களிகுருங் கண்ணோய் நின்னடி.

மருளும் பெரியோன ” (உக கஎஅ) எனபா பின்னும், போதிவருட்சத தினடியிற புத்தனுக்கு ஞானோதயமானபொழுது மாரன அவனைநோக்கி, ‘நீ இப்பொழுதே நிருவாணமடை’ என்று சொல்ல, புத்தன் மயங்குகையில் பிரமதேவா வந்து, ‘நீ இப்பொழுது அடைய வேண்டாம், நீ அறிந்த தரு மத்தை உபதேசித்து நிருவாணமடைதற்குரிய வழியை எல்லோர்களுங் காட்டிவிட்டு அப்பாற செலக’ என்றலின், புத்தன் தருமோப்தேசஞ் செய யத்தொடங்கினுன்னென்று புத்த சரித்தரால் தெரிகின்றது

சுச துறக்கம் - சுவாகக்கம் அழிவற்ற நிருவாணமே அவனூல விரும் பப்பட்டமையின், அழிதன் மாலையதாய் துறக்கம் வேண்டப்படாததாயிற்று

இசு எண்பிறககு ஒழிய இறந்தோய - மாரதாக்குடைய எண்ணங் கள் எட்டாமற் பின்னே கிடக்கும்படி மேறப்பட்ட நிலையிற செனரோனே, பிறககு - பின், “துறைபிறக கொழியப் போகி” (பெரும்பான் கூடுக), “முநிராகாய வளளியங் காடுபிறக கொழிய” (முல்லை ௧௦௧) இறத்தல் - கடத்தல்

சுச பிறாக்குக கண அளிகுருங் கண்ணோய் - உயிர்களுக்கு ஞானத் தையருளிச்செய்த ஞானியே, கண - ஈண்டு ஞானம் புத்தன் பலாக்குத் தருமோப்தேசஞ்செய்த ஆசிரியனாதலின், இவ்வனங்குறிஞா இனி, உலோ கோபகாரத்திறகாகப் புத்தனெடுத்த அநேக ஜாதகங்களுள், ஒன்றில் இவன் கொடையைப் பரிசோதிக்கவெண்ணி, இநதிரன் வந்து இரண்டு கணகளையும் கேட்பொழுது இவன் அவற்றைக் கொடுத்தானென்பராகலின், இதற்கு இநதிரனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்தோயென்று பொருளகூறினும்பொருந்தும். இதனை, “விண்ணவா நாயகன் வேண்டக, கண்ணினி தளித்த காதற், புண்ணிய னிருந்த போதி, நண்ணிட நோயநலி யாவே” (விர யாப்பு ௩, உதாரணம்), “கண்கொடுத்தான் றடிக்கொடுத்தான் கயப்புலிகுத்த தற் கொடுத்தான், பெண்கொடுத்தா னுடம்பினையும் பிளந்திட்டுப் பிறாக்கீந்தான், மண்கொடுத்தான் மகக்கொடுத்தான் மன்னுந்தற் சேரந்தார்க்கு, விண்கொடுத்தா னவன்கொடுத்த விரித்தாரைப்பன் கேளென்றான்”, “மிகத்தனங் கலை மாரி மூன்றும் பெய்யும் வெங்குளிறறை மிருசிறநா மணிபை மேனி, யொக்க வாரிந் தொருகூற்றை யிரண்டு கண்ணை யொளிதிகழூந் திருமுடியை யுடம்பி லானை, எககிவியுருகுநிதனை யரசு தனை யின்னுயிர்போற் றேவியை யின்னெறித்த செலவா, மகக்களவா நிரந்தவாக்கு மகிழ்ந்தே யீயும் வான வாநா முறைந்தபதி மாளு வூரே” (நீல சுமய) எனலும் பாடல்களால் உணராக

(13 - 15) சுரு ‘என்பிறகொழியவிறைபோய்நின்னடி’, ‘இருந்தோய் நின்னடி’

திமொழிக் கடைதத செவியோய் நின்னடி
 வாயமொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
 நாகா துயாகெட நடப்போய் நின்னடி
 எ0 உரகா துயர மொழிப்போய் நின்னடி
 வணங்குத லலலது வாழ்ததலென் னுன்றி
 கடங்கா தென்ற வாயிழை முன்னாப
 போதி நீழற பொருந்தித் தோன்றம
 நாதன பாத நவைகெட வேத்தித்
 எடு தீவ தீலகை சேயிழைக் குரைக்கும்

க௭. திமொழி - பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனிலசொல்
 என்பன, மொழிக்கு - சொல்லைக் கேளாதிருத்தற்கு

க௮ வாயமொழி - சத்தியம்

கக நாகர்களிற சிலாக்குக் கிலேசசாநதி செயலித்தறபொருட்டுமன
 மிரங்கி ஒரு ஜாதகத்திற புத்தன நாகலோகத்திறகுச் சென்றனென்பராத
 லின, இவ்வனவ கூறினா, “அருவினை சிலாகெட வொருபெரு நாகிடை,
 எரிசுடா மராமல ரெனவிடு மடியினை” (வீர யாப்பு கக, உதாரணம்)

எ0. உரகா - நாகா; நாகாக்குக் கருடனுண்ணடாகிய துன்பம்
 நீங்கும் பொருட்டு அவனுக்குத் தயாதருமத்தை உபதேசஞ்செய்து அவனால்
 அவர்களுக்கு அமிாதங்கிடைக்கும்படி புத்தன செய்தானென்பது ஒரு ஜாதக
 கதை இதனைப் பின்னுள்ள செய்யுட்களாலறிக “மீதியல கருடனை விட
 வர வொடுபகை விதிமுறை கெடவறம் வெளியுற வருளினே”, “பொற
 புடை நாகாதந துயரம் போக்கினே”, “பைநநாகா குலமுயய வாயமிழ்தம்
 பகாநதனையே”, “ஆரமிழ்த மணிநாகா குலமுயய வருளினையே”, “வா
 சிறைப்புள் ளரையறமும் வாயமைநெறி பகாநதனையே” (வீர யாப்பு கக,
 உதாரணங்கள்) தயையைப் புலப்படுத்தலையே பயனாக நினைந்து ஸ்ரீ ஸ்ரீஷு
 கலி யென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய ஜீமூதவாகனன
 சரிதமாயுள்ள நாகாநிதமெனனும் நாடகத்தை உற்றுநோக்கின், அஃது ஈண
 கிகூறிய புத்தஜாதக கதையின் வழிப்பட்டதாக யாவருக்கும் விவங்கு
 மென்பா

எக - உ வாழ்த்தல் அடங்காது, இப்படியே “ஆயிர வாரததாழியந
 திருந்தடி, நாவா யிரமிலே நேததுவ தெவன” (இ. ௧௦௪ - ௫) எனறு
 முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க

எச புத்தனை நாதனென்றல் மரபு, இதனை, “நவையறுநாதனலவறம்
 பகர்வோ” (௨௮ : எக), “நாதனலவறங் கேட்டலை விருமபி” (௨௮ அக)
 என இருநூலுள்ளே பின்வருவனவற்றாலுணாக புத்தாகளிற சிலா தேவா
 களையும் நாதரென்பதுண்டு நவை - குற்றம்.

எடு. சேயிழைக்கு உரைக்கும் - மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை
 சொல்லுவான்

குடிப்பிறப பழிக்கும் வீழுப்பிற் கொலலும்
பிடித்த கலவிப பெருமபுணை விடும
நாணணி சீளையு மாணெழில் சிதைச்சும
பூணழுலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
அஃ பசிபிணி யென்னும் பானியது தீரத்தோர்
இசைச்சொ ளளவைக கென்னு டிமிரது
புன்மரம புசையப புசையழற் பொங்கி
மனனுயிர மடிய மழைவளங் காததலின்

இனிப பசியின் கொடுமை கூறப்படுகின்றது

“பசிபிணி யென்னும் பாவி” (அஃ) எனபதனை ‘அழிக்கும்’ (எஃ) எனபது முதலிய முறையினைகளோடு தனித்தனியே கூட்டுக

எஃ குடிப்பிறபு அழிக்கும் - பசி, தன்னுறப்பற்றப்பட்டாருடைய உயரகுடிப்பிறப்பைக் கெடுக்கும், அக்குடியிலிருந்த முனனோகளுக்கிலலாத இழிந்தசெயல்களை அவர்களிடத்து உள்வாக்கலான இவ்வாறு கூறப்பட்டது, “தொலவரவுந் தோலுவ கெடுக்குந் தொகையாக, நல்குர வென்னு நசை” (தூள், கஃசு) விழுப்பங்கொலலும் - சிறப்பினைக் கெடுக்கும்

எஃ கலவிப பெருமபுணை விடும - கலவியாகிய பெரிய தெப்பத்தை நீக்கும், “நற்பொரு ணன்குணாநது சொல்லினு நல்காநதா, சொற் பொருள் சோவு படும” (தூள், கஃசு), “பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயும், சிறந்ததங் கலவியு மாயும்” (நல்லடி உஅடு) என வருதல காண்க

எஅ நாண அணி களையும் - நாணாகிய ஆபரணத்தை நீக்கும், அழகு செயதலின், நாண அணியெனப்பட்டது, “அணியின்றோ நாணுடைமை சான்றோர்கு” (தூள், கஃசு)

அஃ. பணிபிறகுப் பண்பி இல்லையேனும் தன்னுற சாரப்பட்டாரிடத் துள்ள எல்லா நன்மைகளையும் அழித்தற்கொடுமைபற்றிப் பசியைப் பாவி யென்றா, இப்படியே, “இனமை யெனவொரு பாவி” (தூள், கஃசு) என்று வருதல கண்க. அது - அப்பசியை

அக இசை - புகழ் அளவைக்கு - அளத்தற்கு என் நா நிமி ராது - எனது நா எழமாட்டாது, நிமித்தல - பேசுதற்கு முயற்சல, உபகாரி களின் புகழ் அளவுபடாதென்றபடி

பசி யாரையும் வருத்தி வேறுபாடுவகிக்கு மெனபதற்கு உதாரணமாக விசுவாமித்திர முனிவா வறடகாலமொன்றில் நாயூன தினபதற்கு முயன் றதைத் தீவதிலகை இனிச சொல்லுவாள.

அஃ மழை வளம் கரத்தலின் - மழையாகிய செல்வம் மறைநது போனமையால. மு. மணி உஅ. கடுஎ.

(15 - ம்) எஅ ‘நாணினைக்களையும்’ அஃ ‘மழைவளங்கரப்ப’.

அரசுதலை நீங்கிய வருமறை யந்தணன்
அடு இருசில மருங்கின் பாங்கனாந் திரிவோன்
அரும்பசி களைய வாற்றுவது காணான்
திருந்தா நாயுன் நின்னுத லுறுவோன்
இந்திர சிறப்புச் செப்வோன் முன்னர்
வந்து தோன்றிய வானவா பெருந்தகை
கஉ மழைவளந் தருதலின் மன்னுயி ரோங்கிப்
பிழையா விளையுளும் பெருகிய தன்றோ
ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகாவோர்
ஆற்றா மாகக ளருமபசி களாவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்நெறி வாழ்க்கை

அச. அநதணன் - விசுவாமிததிர முனிவா.

அக. அரும்பசி - திரததற்கரிய பசியை ஆற்றுவது காணான் - தணித
தற்குரிய உணவு யாதொன்றையும் காணாதி

அஎ. விசுவாமிததிரமுனிவா பசியின கொடுமையால் நாயுன் தின்ப
தற்கு முயன்றாரென்பதை மனுஸ்மீருதீ, கஉ - ஆம் அததியாயம், கஉஅ - ஆம்
கலோகத்திற காணக

அஅ. இந்திரசிறப்பு - பவியிடுதல் (வைசுவதேவம்); இது மற்றதை
தேவர்களுக்கும் உரிததெனினும் தலைமைபற்றி 'இந்திரசிறப்பு' எனப்
பட்டது, உண்பதற்கு முன்பு இதனைச் செய்தல் வேண்டுமென்பது விதி

அக. வானவா பெருந்தகை - இந்திரன்

கக. பிழையா விளையுள் - தப்பாதவிளையுள்; "வேலி, யாயிரம் விளை
யுட்டாக" (பொருந் உசக - ஏ); "வெள்ளமா ருது விளையுள் பெருக"
(மதுரைக். கஉக)

அக - கக. மழைவளந் கரத்தலின், அநதணன் திரிவோன் காணான்
உறுவோன் செய்வோன் முன்னர் வந்துதோன்றிய பெருந்தகை தருதலின்,
ஒவகிப் பெருகியதன்றோ.

கஉ. ஆற்றாநர்க்கு - பொறுக்கும் வன்மையையுடையோராகிய செல்
வர்க்கு; ஆற்றாநர்க்களிப்போர பயன்கருதிச் செய்வோராகின்றமையின்,
'அறவிலைபகாவோர்' என்றார். "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காடுமெனும்,
அறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்" (புறநா ககச.)

கக. ஆற்றாமாக்கன் - தரித்திரர்; "ஏற்றகை மாற்றாமை யென்னு
னா தாமவரையா, தாற்றாதாக வேதா மாண்கடன்" (நாலடி கஅ)

கச. மேற்று - மேலது.

கக - ச. வாழ்க்கை களாவோர் மேற்று

கஉ - ச. இவ்வழிகளின் கருத்து, "எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்,
(பி - ம்) அச 'அரசு நீங்கிய' அஅ. 'இந்திரச்சிறப்பு' கஉ 'ஓம்பி'
கச. 'நெறிவழிக்'

கூடு மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிரகொடுத தோரே
உயிரககொடை பூண்ட வரவோ யாக்க
கயக்கறு நல்லறங் கண்டனை யெனறலும்
விட்ட பிறப்பிலயான் ஹிருமபிய காதலன்

க00 திட்டி விடமுண்ச செலலுயிர போவுழி
உயிரொடு வேவே னுணாவொழி காலத்து
வெயிலவிளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய
சாது சககரன் றனையா னூட்டிய
காலம் போலவதொர் கனாமயக குற்றேன்

பிறக்கிவோர் தமக்கிப்பென, வனைததுரைத்தனன் யானாக” (புறநா
ககசு) எனப்பில வந்திருத்தல காண்க

கூடு மண்டிணி ஞாலத்து - அணுககள் செறிந்த நிலவுலகத்தில்,
“மண்டிணிந்த நிலனும்” (புறநா. உ.)

கக. மு புறநா கஅ

கௌ உயிரககொடை - உயிரைக்கொடுத்தல். உரவோயாகி - வலிய
அறிவினையுடையோயாகி

கஅ கயக்க - கலங்குதல், “கயக்கறு மாககள் கடிந்தனா கேளாய”
(கக அடு) எனபா பின்னும் ‘கண்டனை’ என்றது தெளிவுபற்றி என்
றலும் - என்று தீவதிலகை சொல்லலும்

கக விட்டபிறப்புபோனபிறப்பு காதலன்-கணவனாகிய இராகுலன்

க00. திட்டிவிடமுண - திருஷ்டிவிஷ்ணுமனனும் பாம்பு தீண்ட,
மணி கூ சக - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பாரக உயிர்போவுழி - உயிர
போனவிடத்து

கக - க00 காதலன் உயிர்போவுழி

க0க உயிரொடு வேவேன - அவன் பிரிவாற்றாது தீயிறபாயந்து
உயிரொடு வேவாற்றபேன வேவேன பெயா

க00 - க0க. மணி கூ சக - ௫0

க0உ மணி ௫ கூ0, க0 உஎ

க0க ஊட்டிய - உண்ணச்செய்த

க0ச. கனாமயக்குற்றேன் - கனாவாகிய மயக்கத்தை அடைந்தேன்

கக - க0ச காதலன் உயிர்போவுழி வேவேன உணாவொழி காலத்
துக கனாமயக்குற்றேன்

(15 - ம்.) கக ‘பிறப்பின்’

க00 ஆங்கதன் பயனே யாருயிர் மருந்தாய்
நங்கிப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது
நாலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவதது
வித்தி நல்லறம் விளைந்த வதன்பயன
துயப்போர தமமனை துணிசகித நுடுதது

கக0 வயிறுசாய பெருமபசி யலைத்தற கிரங்கி
வெயிலென முனியாது புயலென மடியாது
புறங்கடை நீன்று புனகண கூர்நறுமுன
அறங்கடை நிலலா தயாவோர பலரால்
நன்ற குழவி முகங்கரை டிரங்கித
கக0 நோம்பால் சுரப்போ டனமுலை போன்ற

க00 அதன - அககளுவின

க00 - சு உயிர் உடம்பினீங்கும பொழுதுள்ள நினைப்பினபயனை
மறுபிறப்பில் அவையிர் அடையுமென்பது தொன்னூற்றுணிபாதவின
இவ்வனங் கூறினான், மணி கசு க0க - ச இக்கருத்தை, “பிறப்பென
ஹம் பேதைமை” (க00அ) என்கிற குறளுக்குப் பரிமேலழகருமுதிய
விசேடவுரையாலுமுணராக க00 சமபுத்தீவில்

க0அ நல்லறத்தை வித்தி. பயன - பயனை, என்றது பலவகைத்
தாசிய செலவத்தை

க0க துயப்போர தமமனை - அனுபவிக்கும் செலவுருடைய வீட்டில்
துணிச சிதருகிறது - கிழிந்த சீரைகளை உடுத்திக்கொண்டு சிதர், சிதர்
ரொனவும் வழங்கும்

கக0 வயிறுசாய பெருமபசி மணி கசு சு

ககக முனியாது - வெறுக்காமல் புயலென மடியாது - மறை
யென்று ஒரிடத்தில் தங்காமல், மடிதல - தங்குதல, “மலலற பேரூர் மடி
யின” (பெரும்பாண் 20ச)

ககஉ புறங்கடைநின்று - தலைவாயிலில் நின்றுகொண்டு. புனகண
கூர்ந்து - துன்பமிருந்து, “அகத்தாரே வாழ்வாரென நண்ணுநது நோக்கிப்,
புகத்தாம் பெறாஅ புறங்கடை பற்றி, மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே
மேலைத், தவத்தாற நவஞ்செய்யா தார்” (நாலடி 8க)

ககஉ - க முன அறங்கடை - முற்பிறப்பிற் செய்தபாவத்தால் நில
லாது - ஒரிடத்தில் நிலலாது. அறத்தின்க்கப்பட்டமையின், பாவம் அறங்
கடையெனப்பட்டது, “அறன்கடை நின்றரு ளெல்லாம்” (ஆறன், கசஉ)

கக0 சுரப்போள - தாய

(15 - ம்) க0அ ‘வித்தியநல’ ககஉ. ‘நின்றுபுனகூர்நகிரந்தது முன
றவ’

நெஞ்சவழிப பழேம விஞ்சைப பாததிரத்
தகனசுரைப பெயத வாருயிர மருந்தவா
முகங்கண்டு சுரத்தல காண்டல வேட்கையே னென
மறந்தே னதன்றிற நீயெடுத துரைத்தனை

கஉ௦ அறங்கரி யாக வருளசுரந தூட்டும்

சிறந்தோரக கல்லது செவ்வனஞ் சுரவா
தாங்கன மாயினை யதன்டய னறிந்தனை
ரங்குநின் றெழுவா யென்றவ னுரைப்பத
தீவ திலகை தன்னடி வணங்கி

சஉ௧ மாபெரும் பாததிர மலாககையி னேரதிக
கோமகன் பீடிகை தொழுதுவலங் கொண்டு
வானூ டெழுந்த மணிமே கலைதான
வெழுவறு தெய்வம் வாயமையி னுரைத்த
வெழுநாள வந்த தெனமகன வாராள

ககச நெஞ்சவழிப பழேம - மனத்தினவழியே ஒழுகும் விஞ்சை
வித்தை

கக௪ சுரை - ஈண்டுப்பாததிரத்தில் உள்ளீட்டிலலாது குழிந்தபாகம்.

கக௪ - அ அவா முகங்கண்டு - மேற்கூறிய பசியாளர்களுடைய
வாடிய முகங்கண்டு வேட்கை - விருப்பம் என - என்று மணிமேகலை
சொல்ல

கக௬ அதன் திறம் - அப்பாததிரத்தின் வரலாற்றை அதன்திறம்
மறந்தேன

கஉ௦ அறமகரியாக - தருமமே சான்றாக அருளாவது, “ஒன்றின்
துயாகண்டாற காரணமின்றித் தோன்றும் இரகசம்” எனபா (௫) புறநா
னூற்று உரையாசிரியர், “தொடாபுபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிரகண்
மேலுஞ் செவ்வது” எனபா பரிமேலழகர், துறள், உஞ் - ஆம் அநி அவ

கஉ௧ (பாத்திரம்) சுரவாது

கஉ௨ ஆங்கனமாயினை - அறங்கரியாக அருளசுரநதூட்டும் அதனை
மையை யுடையாயினை ‘அவாமுகங்கண்டு சுரத்தல காண்டல வேட்கை
யேன’ (கக௪) என்று முன்பு கூறியதனால், ‘அதன்மையன்றித்தனை’ என்றான

கஉ௩ அவள் - தீவதிலகை

கஉ௪ கோமகன் பீடிகை - புத்தனனுடைய பாத பீடிகை

கஉ௫ தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்

(15 - ம்) ககச ‘பாத்திரமகன்’ கக௫ ‘சுரத்திலவேட்கையே’ கஉ௧
அல்லதீவனஞ்சுரவாது’ கஉ௨, ‘ஆங்கன மாயிழையதன்பய’

கந௦ வழுவா யுண்டென மயங்குவோண முன்னா
வந்து தோன்றி யவர்மயக் கங்களை
தந்தி லவாக்கோ ரற்புதங் கூறும்
இரனி வன்ம னொருபெரு மகளே
தூரகத தானைத் துச்சயன நேனி
கந௬ அமுத பதிவயிற் றரிதிற் றேன்றித்
தவ்வைய ராகிய தாரையும் விரையும்
அவ்வைய ராரினீ நுமமடி தொழுதேன்
வாயவ தாக மானிட யாககையிற்
நீவினை யறுககுளு செயதவ நுமககை
கச௦ சுறவண வடிக டம்பாற பெறுமின
செறிதொடி நலனீ நுமபிறப பிங்கு
தாபுத திரன்னை யமுத சுரபியெனு
மாபெரும பாத்திர நீயிருந தொழுமெனத்

கந௦ வழுவாய - தப்புதல் என - என்று நினைத்தது. மயங்குவோள் - சுதமதி

கநக சுதமதியோடு மாதவியையும் உளப்படுத்தி 'அவர்' என்றா

கநஉ அந்தில் - அவலிடத்து. அற்புதம் - ஆச்சரியம் கூறும் - மணி மேகலை சொல்லுவாள்

கஉஎ - கஉ மணிமேகலைதான், மயங்குவோண முன்னா வந்து தோன்றிக் களைந்து அவர்க்கு ஓர் அற்புதங் கூறும்

கநச தேவியென்றது சுதமதியை

கநக - ச மு மணி எ - கூடி - கூ.

கநக தவ்வையா - தமககைமார கநஎ அவ்வையா - தாயமார

கநஅ - கூ வாயவதாக - வாய்ப்புடைத்தாகுத செயதவம் நுமககு வாய வதாகவெனக், "வாயவ தாகரின் மனப்பாட்டறம்" (உக கஎக) எனபா யின்னும், "வாயவதின வந்த குரவை" (சிலப் கஅ. சஎ), "வாய்வதிற, நறையுந தாயுந தொழுதெழுத" (ஆசார ௮)

கச௦ - சக உம பிறப்பின வரலாற்றை அறவணவடிகளிடம் அறிகது கொள்ளுமின்

கசக - கூ இஃது, ஆபுத்திரன கையிலிருந்த அமுதசுரபியெனப்படு கின்ற மிகச்சிறந்துள்ள பாதநிரம், இதனை நீருந தொழுமினென்று மணி மேகலை சொல்ல

(15 - ம்) கந௦ - 'வழுவாவுண்டென மயங்குவோள்' கநச 'தூரகத' கந௬ - சு 'அமுதவதிவயிற் றேன்றியென, நவ்வையாராகிய' கச௦ 'அற வண ரடிகள்'

தொழுதன ரேத்திய தாமொழி யாரொடும்
கசடு பழுதறு மாகவன பாதம் படர்கேம்
பழுதென வெழுந்தன ளிளங்கொடி தானென

கக.—பாத்திரம்பெற்ற காதை முற்றிற்று.

கசச தாமொழியா - சுதமகியும் மாதவியும்.

கசடு பழுது - குற்றம் இனி, “பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான்” சிலப் கக. ௬௬) எனப்பதில் ‘பழுது’ என்பதற்கு உடம்பென்று அடியார்க்குநல்லார் பொருள்செய்திருத்தலால், பழுதறுமாதவ னென்பதற்கு உடற்பறறெழுந்த அறவணவடிகளென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும், “செய்தவ யாககையின், மேலினே னாயினும் வீழ்க்கிரா போன்றேன்” (உச: ௧௦௧ - ௨) என்று அறவணவடிகள் கூறியதாகப் பின்புகூறுதல் காண்க படர்கேம் - செல்லுவேம்

கசக. இளங்கொடி - மணிமேகலை இளங்கொடி, நீர் எழுதவென்று சொல்லி எழுந்தனனென்க.

க - கசக மணிபல்லவத்தில் தெய்வம் நீங்கியபின்னா மணிமேகலை தாழ்ந்து நோக்கித் திரிய, தீவதிலகை தோன்றி, ‘யாரீ’ என்றலும், ‘கேளாய் எனவரவு ஈது, பயன இது, அனனாய நீயார்’ என்றலும், தீவதிலகை உரைக்கும், அங்ஙனமுரைப்பவள், என்றாரைத்தலும், மணிமேகலை விரும்பிப் பீடிகையைத் தொழுது வணங்கிக் கூடி வலஞ்செய்து நிறறலும், அவள்கையிற் பாத்திரம் புகுந்தது, புகுதலும் மகிழ்வெய்தி, ‘வாழ்த்தல் எனனா விறகடங்காது’ என்றாள், என்ற மணிமேகலையின் முன்னாத தீவதிலகை உரைக்கும், அங்ஙனமுரைப்பவள், ‘கண்டனை’ என்றலும், மணிமேகலை ‘காண்டல வேட்கையேன்’ என, அவளுரைப்ப மணிமேகலை வணங்கி ஏந்தி வலங்கொண்டு எழுந்த மயங்குவோள் முன்னா வந்துதோன்றிக் கீளாது கூறும், அங்ஙனங் கூறுகின்றவள், தொழுமென, தொழுதேத்திய அவரொடும் இளங்கொடி எழுந்தனனென வினைமுடிவு செய்ய

பன்னிரண்டாவது

அறவணர்த்தொழுத காதை

[பன்னிரண்டாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கோண்டு
தனணர் அறவணர்த்தொழுத பாட்டு]

ஆங்கவா தமமுட னறவண வடி கள
யாங்குள ரென்றே யினங்கொடி வினாஅய
நரைமுதிர் யாகதை நடுங்கா நாவின்
உரைமு தாள னுறைவிடங் குறுகி
டு மைமமலாக குழலி மாதவன் நிருநதடி
முமமுறை வணங்கி முறையுளி யேத்திப
புதுமலாச சோலை பொருந்திய வண்ணமும
புதய குமரனா குறறுரை செயதது
மணிமே கலாதெயவ மணிபல லவத்திடை
சு அணியிழை தனனை யகற்றிய வண்ணமும
ஆங்கத தீவகத தறவோ னாசனம்
நீங்கிய பிறப்பி நெரிழைக களித்ததும்
அளித்த பிறப்பி னாகிய கணவனை
களிசைய னெடுங்கட கடவுளிற பெற்றதும்
கடு தவவைய ராகிய தாரையும் வீரையும்

க அலா - சுதமதி, மாதவி

உ இளங்கொடி - மணிமேகலை வினாஅய - வினாவி - கேட்டு
கொண்டு

ச உரைமுதாளன் - அறவணவடிகள் குறுகி - அடைந்த

ந - ச மணி உச. ௧௧ - ௧௦௦, "நரைமு தாளா" (புறநா ௮௨)

டு. குழலி - மணிமேகலை சு. முறையுளி - விதிப்படி

எ சோலை - உவவனம்.

கக - உ ஆசனம் பிறப்பை அளித்ததும்

கச கடவுளின் - மணிமேகலா தெய்வத்தால்

கடு - சு வீரை மதுமயக்கத்தால் யானைக்குமுன்னே சென்றும்,

(15 - 16) டு 'குழலியா மாதவன்' எ 'சோலைப்பொருந்திய' கரு
'பிறப்பினுழை கணவனை'

வெவ்வினை யுருப்ப விளிநதுகே டெய்தி

மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியும்

கோகையஞ் சாய னின்னெடுங் கூடினா

ஆங்கவா தந்திற மறவணன றன்பாற

உ௦ பூங்கொடி நல்லாய கேளென் றுரைத்ததும்

ஈரைத்த பூங்கொடி யொருமுன்று மந்திரம்

தனக்குரை செயதுதா னேகய வணைமும

தெய்வம் போயபின் தீவ திலகையும

ஐயெனத தோன்றி யருளொடு மடைந்ததும்

உரு அடைந்த தெய்வ மாபுத திரனகை

வணங்குறு பாததிரம் வாயமையி னளித்ததும்

ஆபுத திரன்றிற மறவணன றன்பாற

கேளென் றுரைத்துக் கிளரொளி மாதெய்வம்

போகென மடநதை போந்த வண்ணமும

ந.௦ மாதவன் றனனை வணங்கின னுரைத்ததும்

மணிமே கலையுரை மாதவன கேட்டுத

தனியா ளினபந தலைத்தலை மேலவரப

பொற்றொடி மாதா நற்றிறஞ் சிறக்க

உ.௦) றுரை வாயநீ ரிவாதிற் முரைக்கேன

நரு நின்னெடுந தெய்வ நினக்கெடுத னுரைத்த

தாரா நிலாமுறந்ததினமேல ஏறி வீழ்ந்தும் இறந்தமையால, 'தாரையும் வீரையும், வெவ்வினை யுருப்ப விளிநது' என்றா, மணி கஉ சரு - அ

க௭ - அ மு மணி க௦ - எக - ச கக திரம் - வரலாறு

உக பூங்கொடி - மணிமேகலாதெய்வம் மூன்றுமந்திரம் - மணி. க௦ :

அ௦ - கக

உச ஐயெனத தோன்றி - விரைவாகத் தோன்றி.

உரு தெய்வம் - தீவதிலகை உஎ - அ மணி கக. ருஉ.

உக போக என - போவாயென்று சொல்ல

மேலவருவன அறவணவடிக்குடைய கூற்று

கஉ தலைத்தலை மேலவர மணி உ ரு,

கக மாதா - விளி நற்றிறம் - நல்ல கூறுபாடுகள்

கச உரைக்கேன - உரைப்பேன.

(19 - ம்) உக 'வணங்குபாததிர' உஅ 'கேளென்றுரைத்த' கக 'பொற்றொடிமாதவா'

அந்நா ளன்றியு மருவினை கழுஉம
 ஆதி முதலவ னடியினை யாகிய
 பாதபங் கயமலை பரவிச் செல்வேன்
 சசசய மாளுங் கழற்கால வேரதன்
 ௪௦ துசசயன் றனனையோர் சூழ்பொழிற் கண்டேன்
 மாபெருந தானை மன்ன நின்னொடும்
 தேவியா தமகருந தீதின் றேவென
 அழிதக வுள்ளமோ டாற்றின னாகி
 ஒளியிழை மாதாக குற்றதை யுரைப்போன்
 ௪௫ புதுக்கோள யானைமுன போற்றாது சென்று
 மதுககளி மயக்கதது வீரை மாயநத தூஉம
 ஆங்கது கேட்டோ ராடிய மேறித
 தாங்காது வீழ்நது தாரைசா வுறறதும
 கழிபெருந துன்பங் காவல னுரைப்ப
 ௫௦ பழவினைப் பயனீ பரியலென் றெழுந்தேன்
 ஆடுங் கூத்திய ரணியே போல
 வேற்றே ரணியொடு வந்திரோவென
 மணிமேகலைமுன் மடக்கொடி யாதிற்
 துணிபொருண மாதவன் சொல்லியு மமையான்

-
- ௩௬ அந்நா ளன்றியும் - அந்தநாளிற் சென்றதலலாமலும்
 ௩௭ பாதபங்கயமலை : மணி ௧௦ : ௬௧ - ௮.
 ௩௮ - ௪௦ செல்வேன் துசசயனை ஓர் பொழிவிற் கண்டேன்.
 ௪௧. உற்றதை - உற்றதுண்பத்தை.
 ௪௫. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட
 யானை ; துணி ௧௨௬.
 ௪௭. அது - வீரைமாயநதது அரமியம் - நிலாமுற்றம்
 ௪௯ கழிபெருந துன்பம் - மிகப்பெரிய துன்பம், அவ்விருவரும்
 இறந்த பெரியதுன்பமுமாம், கழிதல - நீங்குதல
 ௪௯ - ௬ மாயநததும் சாவுற்றதுமாகிய துன்பத்தைக் காவலனு
 ரைப்ப.
 ௫௦. பரியல - வருந்தாதே
 ௫௧ - ௨ “ ஆடுங் கூத்தாபோ லாருயி ரொருவழிக், கூடிய கோலத்
 தொருவருகின் றியலாது ” (சிலப் ௨௮ : ௬௬ - ௬)
 ௫௪ அமையான் - தணியாளுகி
 (௩ - ௩) ௩௭ ‘மாதவ முதலவனடி’ ௩௮ ‘பங்கயமலாபரவிச்’ ௪௨
 ‘நீங்கினறோவென’ ௪௩. ‘ஆற்றாளுகி’ ௪௫ ‘யானையைப் போற்றச்’
 ௪௭ ‘கேட்டாளரமிய’ ௫௧ ‘ஆடுகூத்தாணியே’ ௫௨ ‘வேற்றோணி’

நடு பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணராத
நறுமலாக் கோதாய நலகினை கேளாய
தரும் தலைவன் றலைமையி னுடைத்த
பெருமைசா னல்லறம் பெருநா தாகி
இறுதியி னறகதி செல்லும பெருவழி

கூ௦ அறுகையு நெருஞ்சியு மடாநதுகண் ணடைத்தாங்குச
செயிராவழங்கு கீக்கதி திறந்து கல்லென்
யுயிராவழங்கு பெருநெறி யொருதிற் றம்பட்டது
தண்பனி விழுங்கிய செங்கதி மணடிலம்
உணடென வுணாத லல்ல தியாவதும்

கூ௧ கணடினிது விளங்காக் காட்சி போன்றது
சலாகை துழைந்த மணிததுளை யகவையின
உலாநீர்ப் பெருங்கட லோடா தாயினும்
அங்குத துளை வழி யுகுநீர் போல
வீங்கு நல்லற மெய்தலு முண்டெனச

௭௦ சொல்லலு முண்டியான் சொல்லுத நேற்றா

நடு அறவி - புண்ணியத்தோடு கூடியவழி

நக நலகினை கேளாய - உவந்து கேளாய, நலகுதல் - உவததல்,
“நலகினு நலகா னாயினும்” (புறநா ௮௦)

நடு - கூ மணி உக கடு - கூ

ந௭. தரும்தலைவன் - புத்தன், மணி கக ந௦

நக இறுதியில் நறகதி - நிருவாணம் பெருவழி - தரும்.

கூ௦ அறுகை - அறுகம்புல கண்ணடைத்தாங்கு - இடம் அடைக்கப்
பட்டாறதோல

கக. செயிர - குற்றம்

கஉ உயிராவழங்கு பெருநெறி - பிறந்திறக்கும் உயிரகளெல்லாம்
போகும்வழி (சிலப் உ௮ க௭௭ - ச.) ஒருதிற் றம்பட்டது - ஒருவழிப்பட்டது

கக. செங்கதிமணடிலம் - சூரியமண்டலம்.

கச. யாவதும் - சிந்தும். நக - கூ. பெருவழி போன்றது

கக சலாகை - சிறிய நாராசம் அகவையின் - உள்ளிடத்தே.

௭௦ யானசொல்லலும் உண்டு. தேற்றா - தெளியா

௭௦ - எக மககன் தேற்றாராதலின்

(பி - ம்.) நக ‘இறுதிநறகதி’ கூ௦ ‘படாநது கண்ணடைத்’ கக-உ
‘நல்லென்றுயிர்’ கக ‘தனமணிவிழுங்கிய’ ௭௦ ‘சொல்லுமுண்டியான்’

மலனம்மா ஏரலதது மக்களே யாதலிற்
சககர வாளததுத தேவ லொலலாம
தொசகொருங் கீனடி த துடிதலோ கதது
மிககோன் பாதம விழுநதன ரிரப்ப
எரு இருளபரநது கிடநத மலாதலை யுலகதது
விரிகதிாச செலவன் றேன்றின னென்ன
ஈரென ணூற்றே டிரெட் டாண்டிற்
பேரறி வாளன் றேன் றுமதற பிற்பாடு
பெருங்குள மருங்கிற் சுருங்கைச சிறுவழி
அ0 இருமபெரு நீததம புகுவது போல
அளவாச சிறுசெவி யளபாரு நலநறம
உளமலி யுலகையோ டியிரகொளப புகுஉம
கதிரோன றேன றுங் காலை யாங்கவன்
அவிரொளி காட்டு மணியே போன்று

எக தொரு - கூடி துடிதலோகம் - துடிதலோகம், இஃது உலகம்
முப்பத்தொன்றனுள் ஒன்பதாவது, மஹாராஜிகலோக முதலிய தெய்வ
லோகம் ஆற்றுவது நான்காவது

எசு மிககோன் - சிறந்ததேவன், இவன் பெயர் பிரபாலனென்று
சில புத்ததால்களால் தெரிகின்றது

எஉ - ச மணி கூ0 எ - கூ எசு செலவன் - சூரியன்

எடு - கூ புத்தன தோற்றத்துக்குச் சூரியோத்ததை உவமை கூறி
யிருத்தலை, இந்நூலிற் பலவிடத்தும் காண்க (க0. க0-கக, ௩௨ அடு - கூ,
௨க கசுடு - எ, ௨சு சசு)

எஅ பேரறிவாளன் - புத்தன் பிற்பாடு - பின்னாக, இஃது ஒரு
சொல், “பெண்ணணி கோலம் பெயாநதயிற பாடு” (சில ௩௩ க)

எச - அ இரப்பத தோன்றும்

எசு - அ தோன்றினனெனைப் பேரறிவாளன் தோன்றுவான்

எக சுருங்கை - மககு சிறுவழி - சிறுவழியில்

அ0 நீததம் - வெள்ளம் அக செவி - செவியில்

அஉ உயிர உவகையோடு கொள்ள

எக - அஉ சிறுவழியில் நீததம்புகுவதுபோலச் சிறுசெவியில் நல்ல
றம்புகும்

அக கால - காலத்தில் அச மணி - சூரியகாந்தம்

(15 - 16) எக ‘மக்களைத்திரிச்செலவனேன்றினி யாதலிற்’ எக
துடிதலோகத்து’ எடு ‘விண்பரநதுகிடநத’ எக ‘விசித்திரச செலவன்’
எக ‘சுருங்கிற் சிறுநெறி’ அஉ ‘உளமலையுலகை’ அக ‘காலையாங்கணவி’

அரு மைத்திருள கூர்நத மனமாசு தீர்ப
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குறா விளங்குத
தங்கா நாணமீன் றகைமையி னடக்கும்
வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படும்

கூ0 ஊனுடை யுயிராக னுறுதுயா காணு
வளிவலங் கொடகு மாதிரம் வளம்படும்
நளியிரு முநரீ நலம்பல தருஉம்
கறவைகள் றுரத்திக் கலரிறை பொழியும்
பறவை பயன்றுய்த் துறைபதி நீங்கா

கூரு விலங்கு மகசுநும் வெருஉப்பகை நீங்கும்
சலங்ஞா நரசுநம் பெயுங் கைவிடும்

அரு. மைத்து - கறுத்து

மேல்வருவன. புத்தன அவதரிக்குங் காலத்து உளவாகும் நற்குறிகள்.

அ8 தீங்கு உருவிளங்க - தீமைகள் உறும் விளங்க, விரோதத்தில்
லாம் வீருக்கவென்றபடி.

அ9 நாணமீன் - நட்சத்திரங்கள் அக. வானம் - மேகம்.

கூ0 உடம்புமெலிந்த உயிர்கள் துயரைக்காணு, உடையுயிர வினைத்
தொகை ஊனுடையுயிர - மகசுமுதலிய உயிரகளுமாம்

கூக வளிவலம் கொடும் - காற்று வலமாகச் சுழலும், “வலமா
திரத்தான வளிகொடப்” (மதுரைக். ௫) மாதிரம் - திசை, மலையுமாம்,
“மாதிரங் கொழுக” (மதுரைக். ௧0)

கூஉ நளி இரு முநரீ - நீசெறிந்த பெரியகடல், “நளியிரு முநரீ
நாவா யோட்டி” (புறநா. ௬௬), முநரீ எழுவாய் நலம் ஓங்ககோலை சங்க
மொளிர்பவளம் வெணமுத்த, நீர்ப்படு முப்பினே டைந்து” (சிலப். ௧0
௧௦௭, மேற்) எனனும் வளங்களை

கூக கறவை - கறத்தலையுடைய பசுக்கள் கன்று ஆர்த்தி - கன்றை
உண்ணச்செய்து கலம் நிறை பொழியும் - கறவைக்கலமும அவனினின்றும்
பாலசொரியும் சாலும் வழியும்படி பாலப்பொழியும், நிறை - சால், “பீரி
வாபு பரந்த நீரறு நிறைமுதல்” (பதிற். ௧௫), “கன்றருத்தி மங்கையா கல்
நிறை பொழிதர, நின்றமேகி” (கீவக. ௬௬) கறவைகள் பொழியும்

கூச பறவைகள் நீங்கா, புறநா. ௨0 துயத்து அனுபவித்து, புசித்
தெனறுமாம்

கூரு மிருகசாதியும் மனிதச்சாதியும் தம்முள் அஞ்சுதற்குக் காரண
மாகிய பகைமையை ஒழியும்

கூச அஞா - துன்பம் அஞரை நரகச்சாதியும் பேயச்சாதியும் விட
டொழியும்

(15 - ம்.) அரு. ‘மனமாளுகழுஉம்’ அக ‘வளம்படும்’ கூ0 ‘உயிர்கள்
விறுவ துயா’ கூக ‘வலங்கொள்கும்’, கூரு ‘பெருமபகை நீக்கும்’

கூணுங் குறளு மூமுளு செவிடும
 மாவு மருளு மன்னுயிரி பெறுஅ
 அநநாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோ
 க00 இன்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராகலிற
 போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி
 னாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல
 பிறவி தோறு மறவேன மடக்கொடி
 மாதா நினனா வருவன விவ்வு
 க00 ஏது நிகழ்ச்சி யாவும பலவுள
 ஆங்கவை நிகழ்ந்த பின்ன ரலலது
 பூங்கொடி மாதா பொருளுரை பொருந்தாய்

க௭ ழ சிலப் ௫ ககஅ கூன - வளைவு, ஈண்டு வளைவையுடைய
 வடிவத்திற்கு ஆகுபெயர் குறள் - குறுகியவடிவம், மக்களுள் தீரக் குறி
 யானாக குறளென்னும், அவனிற சிறிது நெடியானைச் சிந்தென்னும்
 கூறுவா ஆசிரியா நீச்சினுக்கினியர் (நோல் செய் கு ௪0) உளம் - ஊமை
 கூஅ மா - விலங்குவடிவாகப் பிறப்பது மருள் - அறிவின்றி மயங்கி
 யிருப்பது உயிர் - ஈண்டு மக்களுயிர்

க௭ - அ கூனமுதலிய வடிவங்களை உயிர்கள் பெறமாட்டா கூன
 முதலிய ஆறாண்டு குருட்டையும் கண்போற் பிறப்பதாகிய பிண்டத்தையுந்
 கூட்டி ணைவகையெச்சமென்பா, இதனை, “சிறப்பில் சிதறி மூறுப்பில்
 பிண்டமும் கூணுங் குறளு மூமுளு செவிடு, மாவு மருளு முளப்பிட வாழ்நாக
 கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம் பேதைமை ஈலல தூதிய மில
 லென” (புறநா ௨௮) எனப்பதனும், “குறளொடு செவிடு மூங்கை கூன
 மருள் குருடி மாவே, யுறுமுறுப் பிலலாப் பிண்ட மோதிய வெண்மெய்
 யெச்சம்” (சூடாமணி ௧௨ - ௧௪) எனப்பதனும் உணராக

க௭ அருளறம் வினைத்தொகை, தயாதருமமுமாம்

க00 இன்னா - துன்பம் இகந்தோர் - கடந்தோர்

க0௨ பாதம் - பாதத்தை நவை - குறறம்

க0௨ - கூ எத்துதலை மறவேன, மறவேலென்றுமாம்

க0௪ மாதா விளி இவ்வூர் - இவ்வூரில்

க0௫ ழ மணி உக கசு0 ஏது நிகழ்ச்சியெனப்பதன பொருளை,
 மணி கூ ச - ஆம் அடியின் குறிப்பிற் காண்க

க0௪ - னு வருவனவாகிய ஏது நிகழ்ச்சி

க0௭ பொருளுரை மெய்வாரத்தை, என்றது தருமோபதேச மொழி
 களை, “பொய்யில் புலவன் பொருளுரை” (மணி ௨௨: ௧௧), “பொய்யில்
 காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்” (சிலப் ௨௮ கசு௮)

(13 - 15) க௭ ‘பிறந்தவருளறங்’ க00. ‘இகழ்வோராதலிற்’ க0௭ -
 ௪ ‘மறவேனயானு மடக்கொடியாதலினமாதா மாதாநினனா’

அதி முதலவ னருநதுயா கெடுகரும
பாதபங் கயமலை பரசின ராதலின்
கக௦ ஈங்குவ ரிருவரு மிளங்கொடி நின்னோடு
ஒங்குயா போதி புரவோன் றிருந்தடி
தொழுதுவலங் கொண்டு தொடாவினை நீங்கப்
பாழுதி னன்னெறிப் படாருவா காணுய
அருயிர மருந்தா மழுத சுரபியெனும
கக௩ மாபெரும பாததிர் மடக்கொடி பெற்றனை
மகக டேவ ரெனவிரு சார்க்கும்
ஒத்த முடிவி னோற முரைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்த லென்றே யவரும
தவப்பெரு நலலறஞ் சாற்றின ராதலின்
கஉ௦ மடுத்ததீக கொளிய மன்னுயிரப் பசிகெட
எடுத்தனன பாததிர் மிளங்கொடி தானென்.

கஉ.—அறவணர்த்தோழுத காதை முற்றிற்று.

க௦அ ஆதிமுதலவன - புத்தன க௦க பரசினா - துதித்தார
க௦அ - கூ ஆதிமுதலவனது பாதபங்கயமலை
கக௦ இருவா - மாதவி சுதமதியென்பவா இளங்கொடி * விளி
ககக. உரவோன - புத்தன , உரம - அறிவு
ககக பழுது இல னன்னெறி - குற்றமில்லாத நலலழி , இதனை
விசுத்திமார்க்கமென்பா நெறி - நெறியில் படாருவா - செலகுவா
க௦க - கக பரசினராதலின், இவரிருவரும் நின்னோடு உரவோனடி
யைத் தொழுது வலங்கொண்டு நீங்கப்படாருவா
ககக இருசாரகரும - இரண்டு பகுதிகட்கும்
ககஅ அவவறம, தீரககல ஆகும் அவரும - அறவணவழிகளும்
ககக தவப்பெரு நலலறம - மிகப்பெரிய நலலதருமம்
கஉ௦ கொளிய - கொளுத்தினிறுப்போனற
கஉக இளங்கொடி பாததிர் தை எடுத்தனன
க - கஉக இளங்கொடி அவாதமமுடன அடிகள் யாவருளரென்று
வினாஅயக குறுகி மாதவனவழியை வணங்கி ஏததி உரைத்தலும் கேட்டு,
அவரும் தவப்பெரு நலலறம சாற்றினராதலின், இளங்கொடி பாததிர்
மெடுத்தனனென முடிக்க

(15 - 16.) க௦க 'பங்கயமலா' ககஅ 'அன்றையாவரும' கஉ௦
'மடுத்த தீக்கதிமன்னுயிர' கஉக 'எடுத்த பாததிர்ம'

பதின மூன்றாவது
ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்த காதை

[பதினமூன்றாவது மணிமேகலைக்கு அறவணர்
ஆபுத்திரன்றிறங்கூறிய பாட்டு]

MTபெரும பாக்திர மடக்கொடிக கருளிய
ஆபுத் திரன்றிற மணியிழை கேளாய
வார ணுசியோர மறையோம பாளன்
ஆரண வுவாததி யபஞ்சிக னென போன்
நு பாரபபனி சாலி காபபுககடை கழிநது
கொண்டோற பிழைத்த தண்ட மஞ்சித
தென்றிசைக குமரி யாடிய வருவோன

உ. திற ம - வரவாறறை

க வாரணுசி - காசி டறையோம்பாளன் - வேதத்தைப் பாகுகாததலை யுடையான், அந்தன்னென்றபடி, “வயனங் கோட்டிலோர மறையோம பாளன்” (கடு) எனபா பின்னும்

ச ஆரண உவாததி - வேதம் ஒதுவிப்பவன், உவாததி உபாததி யாயன்னெனும் வடமொழிச் சிதைவு வேதத்திற சில பாகத்தையேனும் வேதாங்கங்களையேனும் சீவனத்தின் பொருட்டு ஒதுவிப்பவன் உபாததியாயன், இதனை மனுஸ்மீருக், உ-ஆம் அததியாயம், கசக - ஆம் சுலோகத்திற் காண்க இப்பெயர் தமிழ் நூல்களில் உவாததியன், உவாததியான், உவாததி யெனவும் வழங்கும் அபஞ்சிகன் காரணப் பெயர், பங்கமில்லாதவனென பது பொருள்

க - ச மணி கக எஅ - கூ

டு பாரபபனி சாலி - அவனமனைவி சாலியென்பாள், அந்தணா களிற கணவனைப் பாரப்பானென்றும், மனைவியைப் பாரபபனியென்றும் கூறுதல் மரபு, “பாரப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்தவித, தீததொழி லாட்டி” (சு. ககஉ - க) என்றுமுன்பு வந்திருந்ததல காண்க காபபுக கடை கழிநது - காவலின் எல்லையைக்கடந்தது, கற்பொழுக்கம் நீங்கி யென்றபடி

சு கணவனுக்குப் பிழை செபதமையா லுண்டாகும் தண்டத்திற்குப் பயநது, தண்டம் - தண்டனை, “கொண்டோற பிழைத்த தண்டநதாகி” (பெருங் க கக கடுச)

டு - எ மணி டு கள - அ. ஆடிய - ஆடுதற்பொருட்டு

(15 - ம்) உ ‘இழாய கேளாய’ க - கூ ‘வாருணசி யோர மறை மேம படுருளுந அகத்துத் துஞ்சிருள யாமத்தினை’ ச ‘ஆரணவ வாத திகன்’

சூனமுதிர பருவததுத துஞ்சிரு னியவிடை
 ான்ற குழவிச சிவகா ாகித

க0 'தொன்றாத துடவையி னிட்டன னீயக
 தாயி றாவாக குழவிததுயா கேடடோ
 ஆவந தணைநதாவ கதன் றுயா தீர
 நாவா னகசி நனபா னுடடிப

போகா தெழுநாட் புறங்காத 'தொம்ப
 கநி வயனங் கோட்டிலோ மறையோம பானன்
 இயவிடை வருவோ னிளம்புதி யெனபோன
 குழனி யேங்கிய கூடகருரல் ிகட்டுக
 கழுமிய துன மொடு கண்ணீ ருதுகதாவ

அ துஞ்சிருள - யாவரும் தாவகுதற்குக் காரணமாகிய இருளில்,
 செந்நக இருளோம் இயவு இடை - வழியினிடத்தே

க குழவிக்கு - குழந்தைக்கு

க0. துடவை - தோட்டம், "தொடுப்பெறிந் தழுத துளாபடு
 துடவை" (பெரும்பான் 20க), "தொயயாது வித்திய துளாபடு துடவை"
 (மலைபடு. கஉஉ)

க - க0 மணி கக அக - எ

கக தாவாககுழவி - உண்ணாத குழந்தை துயா - பசித்ததுயரத்தால்
 ஒழியாமல் அழுது கூப்பிடும் ஒலி, ஆகுபெயா, "தாயி றாவாக குழவி
 டோல, வோவாது கூடநினை னுடறறியோ நாடே" (புறநா ௪)

கஉ ஆ - பசு அதன் றுயா - அக்குழந்தையின் பசித்துன்பம்

கச புறங்காதது ஒம்ப - பாதுகாக்க, இவை ஒருபொருட் பன்
 மொழி, புறங்காததல் - பாதுகாததல், "வழிபடு தெயவ நிற்புறங் காப்ப"
 (கொல் செய கு கக0), "மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்ப" (புறநா
 ௪உ) இதலை ஆபத்திரனென்பது இவனுக்குப் பெயராயிற்று

கநி வயனங்கோடு - ஒநா மறையோம்பானன். மணி கக க

கக வருவோன - மனைவியுடன் வருவோன், பின், "காதலி தன
 னெடுகைகொழு தெடுத்தது" (உ0) எனபதனால், 'மனைவியுடன்' எனபது
 கொள்ளப்பட்டது. பூதி எனபது அவன் பெயர், "தாளை பூதியுந் தன்மனை
 கழிதா" (க0௩) என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல் காண்க

கஅ கழுமிய - கலந்த, புறநா 2௫அ கண்ணீர் - உவகைக் கண்ணீர்

(15 - ம்) அ 'சூனமுதிருயக்கததுத துஞ்சிருளயாமத்து' க 'இரங்
 கினளாகி' க0 'இட்டனணிகித' கஉ 'அணைதாவங்காவகதன் றுயா
 கெட' கநி 'வயவனங் கோட்டில்', 'வனயனங் கோட்டி'

காமகனல்லெனென்மகனென்றே

உ௦ காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்தது
நமசி பிறநதான பொலிகநங னினையெனத
தம்பதிப பெயர்நது தமரொடுங கூடி
மாரபிடை முநநூல வணையா முன்னா
நாவிடை நன்னு னன்கன நவிறறி

உரு ஓததுடை யநதணாக கொப்பவை யெல்லாம
நாததொலை ளின்றி நனகன மறிநதபின்
அபபதி தனனுளோ ரநதணன மனைவயிற்
புகசோ னாகுப புலைசூழ் வேளவியிற்
குருஉததொடை மாலே கோட்டி டைச சுற்றி

உ௦ வெருஉபபகை யஞ்சி வெயதுயிர ததுப புலம்பிக

கக ஆமகன அல்லன - பசவினுடைய மகனல்லன, பசுப பரது
காததனைக் கண்டோளுதலின் இவ்வனங் கூறினான்

உ௦ காதலி - மனைவி. கைதொழுது - அககுமுநதையைத் தனக்குத்
தந்தது தெய்வமெனறெண்ணி அததெய்வத்திற்கு அஞ்சலிசெய்து, “பழு
தில காட்சி பைந்தொடி புதலவனைத், தொழுதனை வாங்கி” (உரு
கஅஅ - கூ) என்று இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க

உக நம கிலை பொலிகவென்று உஉ பதி - ஊர

உக முநநூல - பூணூல வணையா முனைரொன்பது விரையக் கூற
பித்தமை விளக்கி நின்றது

உச நன்னூல - வேதம் வேதாங்கங்கள். நவிறறி - நவிறற, நவி
லுதல - கூறி அடிப்படுதல், “நல்லோர் குழீஇய நாவலி லவையதது”
(மலைபடு எள்), “மறைநவி லநதணா நுவலவும் படுமே” (புறநா க)

உரு ஓதது - வேதம்

உசு நாததொலைவு - மணி, உசு கக, கீலப் கூ சச

உஅ. புலை சூழ் வேளவியில் - அசுத்தமாகிய ஊனறினநிலைசெய
இன்ற யாகசாலையில், குழ்தல - செய்தல் (தூக்க உள்க, உரை), நருதலு
மாம், புலையும் வேளவியும் ஆகுபெயர்

உக நிறம்பொருநதிய தொடுக்கப்பட்ட மாலே கொம்பினகண்ணே
சுற்றப்பட்டு

கக வெருஉபபகை - அச்சத்தைத்தரும்பகை, வெருஉ - அச்சம்,
“வெருஉபபறை நுவலும் பருஉபபெருந தடகை” (பொருந கஎச.)
புலம்பி - வருத்தமுற்றது, புலம்பு - வருத்தம், “புலம்புவீட் டிருநத புனிறில
காட்சி” (மலைபடு சக)

(15 - ம்) உச ‘நனகினிநவிறறி’ உரு, ‘ஒப்புமை யெல்லாம்’ உஎ,
‘மனைவியிற் புகசோ னாகுபபுலைசூழ்வேள்வியில்’ உக ‘குருஉக்கொடி’

கொலைநளில் வேட்டுவர் கொடுமர மஞ்சி
வலையிடைபுட்ட மாணே போனறாந
கஞ்சினை றழைக்கு மாததுயா கண்டு
நெஞ்சநடுக குறறு நெடுங்கண் ருகுததுக
நடு கள்ள வினையிற கடுநதுயா பாழ்பட
நளளிநுட கொண்டு நடக்குவ னெனனும
உள்ளங் கரந்தாங் கொருபுடை யொதுங்கி
அலலிடை யாகொண்ட பபதி யகன்றோன்
கல்லத ரத்தங் கடலா ினறுழி
சௌ அடாகுறு மாககொள டநதண ரெல்லாம
கடத்திடை யாவொடு கையகப படுத்தி
ஆகொண்ட நத வாரிடைக கழிய
நீசமக னல்லாய நிகழந்ததை யுரையாய
புலையிற்று மகனே போககப படுதியென

கக. கொலை நவில் வேட்டுவர் - கொலலுதலேச செய்கின்ற வேட்டு
ருடைய கொடுமரம் - வில

கக. அழைக்கும் ஆ துயா - கூப்பிடுகின்ற பசுவின் துயரத்தை

கௌ - கக புலம்பிப் போன்று அஞ்சி நின்று அழைக்கும் ஆ

உஅ - கக புககொள ஆவினது துயரத்தைக் கண்டெனக்

கக - சு திருட்டுத் தொழிலால், பசுவினது மிக்க துன்பம் இல்லையாம்
பாழ்படி, கடுநதுயா - மரணத்துன்பமுமாம் பாழ்படக் கொண்டெனக்

கக நளளிநுள - செறிந்த இருட்டு, “வெள்ளி முளை கத நளளிநுள
விடியல்” (பொரு. எஉ)

கக உள்ளம் கரந்து - தன்னெண்ணத்தை மறைத்து

கக. கல்லதரத்தம் - பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய சின்னெறியை
யுடைய அருநெறி, “கல்லதரத்தங் கடக்க” (சிலப் கக. ௫௭)

சௌ அடாக் குறுமாககொள - நெருக்குதலேசசெய்யும் அறிவில்
லாதாரோடு, “ஒலித்தொருங் கீண்டிய லூக்குறு மாககனும்” (கரு ௫௯)
என்பா பின்னும். குறுமாககள். கலி அஉ

சக கடம் - அருநெறி

சக ஆ கொண்டு - பசுவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆரிடை -
அரியவழி

சச ஊனவிரும்பிப் பசுவைக் கவாந்தாமென்று நினைந்து, ‘புலச
சிறுமகனே’ என்றா போகப்படுதி - விலக்கப்படுவாய்

(15 - 16) கக. ‘கொடுவரமஞ்சி’ கரு. ‘களவீனையாகிய கடுவீனையா
பாழ்படி’ கஅ. ‘ஆகொண்டபபதி’ சஉ. ‘ஆகொணந்த’ சக ‘நீம்கனல
லாய’ சச ‘புலசசிரக்கனே போகப்படுதி’

சடு நலைககோ லதனா லந்நதனா கேடபு

ஆடபுந் நலைக்கு மந்தனா ருவாததியைக்
சோடபுனிற் குததிக குடாபுயத துறுததுக்
காடபுடை நல்லாக கதழநதுகிளந தோட

ஆபுத திரன்ரு னாகவாக குரைப்போன்
நடு நோவன செயயனமி னொடிவன கேணமின

விடுநில மருங்குற படுபுல லாரநது
நெடுநில மருங்குன மகசட கெல்லாம
பிறநதநாட பெரிநடு சிறந்ததன நீம்பால
அறந்தரு நெடுநோ டருங்குற தூட்டும

நடு இதனெடு வந்த செறந மெனனை
முதுமறை யத்தனிர் முன்னிய துரைமோ

சடு அலைகோல - வருததுலைசெய்யும் கோல அறைந்தனா -
அடித்தனராய

சக ஆடபு அலைக்கும் - மிகவும் வருததுகின்ற இவை ஒரு பொருட
பனமொழி

சஎ கோடு - கொம்பு குடா புயததுறுதது - குடரைப்படுங்கி,
“கோடுபுயக கல்லா துழக்கு நாடகேள்” (நிலி ௩௮), “புயத்தெறி கரும
பின விடுகழை” (புறநா ௨௮)

சஅ கதழநது கிளநதோட - விரைந்தெழுந்தோட, கதழதல - விரை
தல, “கதழவுந் துணையும் விரைவின பொருள்” (தோல் ௨௪ சூ ௧௭)
கிளநதல - எழுதல, “காலகிளந தன்ன வேழம்” (புறநா ௮௨)

மேல் வருவன ஆபுததிரன கூறறு

நடு நொடிவன - சொல்லுவனவற்றை

நடு மேயதற்கு அரசனா லிடப்பட்ட நிலத்தினிடகதே தானே
உண்டாகிய புலலைமேயநது, பககன கவலையினறி மேயதற்கு அரசனா
லிடப்பட்ட நலம் கோஸஞ்சார பூமியெனப்படும்

நச பிறததல மககளவினை தீம்பால - இனிப்பால

நந் இதனெடு - இப்பகவினிடத்து, உருபுமயக்கம் சொற்றம் -
பகைமை நெடுங்காலம் நீழுவது, முநு ௩௩, ௧

நச முன்னியது - எண்ணியது உரைமோ, உரையுமெனனும் எவற
பனமை உயிரமெய்கெடு ஓகாரமபெற்று வந்தது எனவென்று ஒரு சொல்
வருவிகக

(19 - ௩) சடு ‘கேடபுழி’ சஅ ‘கழிநதுகிளநதோட’ நடு
‘நோவன செயயே னொடியாது கேணமோ’, ‘நோவலசெயயல்’ நடு
‘விடுபுலமருங்கு’ நடு ‘தோடநிசிரநத தீம்பால’ நடு ‘முதுமொழி
மாககண்முனயாதுரைமோ’

பொன்னணி நேமி வலங்கொள்சக கரக்கை

மன்னுயிர முதலவன மகனெமக கருளிய

அருமறை நன்னூ லறியா திகழ்ந்தனை

சு0 தெருமா லுளளததுச சிறியை நீயவ

வாமக னாத கொததனை யறியா

நீமக னல்லாய் கேனென விசுழதலும

ஆன்மக னசலன் மான்மகன் சிருவகி

புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோ போறதும்

சுரு நரிமக னல்லனெ கேச கம்பளன்

சங்கிவர் நுங்குலத திருடி கணங்கனென்

நேங்குயர் பெருஞ்சிறப புரைததலு முண்டால

ஆவொடு வந்த வழிசுல முண்டோ

நானமறை மாக்கா னன்னூ லகததென

எ0 ஆங்கவா தமமுளோ ரந்தன னுரைக்கும்

ரங்கிவன் றன்பிறப பியானறி குவனென

இள நேமி - சககரத்தின குடு, வட்டமுமாம வலம் - வெற்றி, வலப்பகமுமாம நேமியையுடைய சககராயுதம்

இஅ மன்னுயிரமுதலவன் - திருமால் மகன் - பிரமன்

சு0 தெருமால் - சுழற்சி சிறியை - சிறுமையையுடையாய்

சுச நூற்பொருளையறியும் அறிவிலானென்றார், 'ஆமக னாத கொததனை' என்றார், 'விலங்கொடு மகக ளனைய ரிலங்குநால, கற்றூரோ டேனைய யவா' (தலி, சக0) என்று வருதல காண்க

சுஉ இசுழதலும - அவ்வந்தணர் இசுழநது பேசுதலும

மேல வருவன் ஆபுத்திரன் கூறறு

சுச அசலனென்பவன் ஆனினமகன், ஆன் - பசு சிருவகியென்பவன் மானின் மகன், சமீக முனிவருக்குப் பசுவினிடம் பிறந்தவனென்னும் பாகம், அகி ௩0 - ஆம் அத

சுச விரிஞ்சியென்பவன் புலியினமகன் புரையோ - மேலோ

சுரு கேசகம்பளனென்பவன் நரியின் மகன், அசுததேசகம்பள னென்று ஒரு முனிவாபெயர் பெளதத ளால்களிற காணப்படுகின்றது

சுஅ - சு ஆவொடு - ஆவால், நன்னூலகதது ஆவொடு வந்த அழிசுல முண்டோ? இல்லையென்றபடி முன்னம், 'ஆமக னாத கொததனை' (சுச) என்று அந்தணர் இசுழந்ததற்குப் பரிகாரம் கூறுகின்றவனாதலின், 'ஆவொடு வந்த வழிசுல முண்டோ' என்றான்

எ0 - எக இவன் பிறப்பை யான அறிகுவெனென்று ஓரந்தணன் உரைப்பான்

(15 - ம்) இள, 'வலங்கொளசதகை' இஅ, 'எமககளித்த' சு0 'சிறியோயநீயவ' சுச - ச. 'சிருவகிப், புலிமகனலிருஞ்சி' சுரு 'தேசிகம் பலின்' சுச 'மாககணன்னூலக'

நடவை வருத்தமொடு நலகூர் மேனியன்
 வடமொழி யாடடி மறைமுறை யெய்திக்
 குமரி பாதக கொள்கையின் வணங்கித்
 எடு தமரிற் றீரநத சாலியென் போடனை
 பாது நின்னூர் நீங்கென் வரவென
 மாமறை யாடடி வருத்திற் முன்குகும்
 வார ணுகியோர் மாமறை முதலவன
 ஆரண வுவாதகி யருமபெறன் மனைவியான்
 அஃ பாரபாராக சொவவாப பணி னொழுகிக்
 சாப்புக்கடை சழிந்து சுவையின் யிழந்தேன்
 எறிபய முடைமையி னிரியன் மாகக்கொடு
 தெற்கட சூழி யாடிய வருவேன

எஉ. நடவை - வழி நலகூர் மேனியன் - இளைத்த உடம்பை யுடையான்.

எக. வடமொழி யாடடி - பார்ப்பனி, இந்நூலில், ௫ : ௪௦ - ஆம் அடியிற் பாரப்பாரை வடமொழியாளரென்று கூறியிருத்தல காரணம் மறை முறை யெய்திக் - வேதவிதிப்படியே சென்று

எசு குமரியாடப்போந்தோர், ஆங்குள்ள குமரித்தெய்வப் படிமத்தை வணங்குதல் மரபு

எடு தமரிற் றீரநத - தனக்குச் சிறந்தோரினினும நீங்கிய

எசு - டு வணங்கித் தீரநத சாவி. எசு சங்கு வரவு எனின்ன

எஎ உரைக்கும் - உரைப்பாள

எஅ வாரணசு = வாராணஸ் - காசி வடமொழியில் ஸ்கீதார்க் கெளழித் தன்னும் நூலின் அவையிப்பாவுப் பிரகாரத்தில, “யஸ்யசாயாம்” எனினும் ஸூத்ர வியாக்ஷ்யானத்தில “வாராணஸ்” எனப்பதற்கு, “நல்ல ஜலத்துக்குத் தூரத்தில்ல்லாத நகர்” என்று கங்கிதுவப்போதின் யுரையின் ஆசிரியர் பொருள் செய்திருப்பதாகக் கூறுவார்.

எக ‘உவாதகி’ எனப்பது, “தவாஅக காதவொடு தகையாழ் நாட்டும், உவாததி யாதலின்” (௧ ௪௪ ௧௬௦ - ௧௬) எனப் பெருநீரகையிலும் வந்திருத்தல காரணம்

அ(1) ஒழுங்கு நடந்து

அக காப்புக்கடை கழிந்து, மணி கக டு

அஉ எறிபயம் - அடித்தலாலுண்டாகும் அசைம் இரியல் மாககள் - கெடுதலுற்ற மாககள், விரைந்து செல்லும் மாக்களென்றுமாய

அக ஆடிய - நீராடும்பொருட்டு

(15 - ௩) அக ‘கவவனையிகழந்தேன்’ அஉ ‘எறபயமுடைமையின்’, ‘நெறிபயமுடைமையின்’ அக ‘தெக்கடகுமரி’, ‘தக்கண குமரி’

பொற்றேர்ச் செழியன் கொறகையம் பேரூராக்
 அந் சாவதங் கடநது கோவல நிருககையின்
 ான்ற குழுவிக் கிரங்கே னாகித்
 தோன்றாத துடவையி னிடடனன் போநதேன
 செலகதி புண்டோ ினினை யேறசென
 றல்லலுற றழுத வவமைக னீங்கிவன
 ௯௦ சொல்லுத தோற்றேன் சொறாய் நினைமயிற்
 புலல லோமபனமின புலைமக னிவனென
 ஆபுத திரனபின பமாநகை செயது -
 மாமறை மாககள வருங்குலங் கேண்மோ
 முதுமறை முதலவன முன்னாத தோன்றிய
 ௯௫ கடவுட கணிகை காதலஞ் சிறுவா
 அருமறை முதலவ ரநதண நிருவரும
 புரிநூன் மாபீர பொயபுரை யாமோ

அச செழியன் - பாண்டியன் கொறகை - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி

அந் கோவலா - இடையா

அள துடவை - தோட்டம் அக - எ மணி கந ௯ - ௧௦

அஅ தீவியையேறஞ்ச செலகதியுண்டோ

௯௦ பயம் - பிரயோசனம், இனமையிற் சொல்லுதல தோற்றேன்

௯௧ புல்லலோமபனமின - தீண்டலைச் செய்யாதொழிக இவன புலை மகன் - இவன் அசுத்தமுடைய மகன் புலை - வியபிசாரமுமாம், இது மலை நாட்டி வழக்கென்பா

௯௨ அமாநகை - விரும்புஞ் சிரிப்பு

௯௩ கேண்மோ, கேளுமெனனும் ஏவற்பணமை உயிரகெட்டு ஓகாரம் பெற்றவந்தது, நீன் வி ழு நசுக

௯௪. முதுமறைமுதலவன் - பிரமன்

௯௫ கடவுட்கணிகை - திலோத்தமை யென்பாளாள் சிறுவா - பிள்ளைகள்

௯௬ முதலவாக்கிய அநதணநிருவரும இருவா - வசிஷ்டர், அகஸ்தியர்

௯௭ - ௯ அநதணநிருவரும காதலஞ்சிறுவரெனக்

௯௮ - ௯ வலிஷ்டரும் அகஸ்தியரும் திலோத்தமையின் பிள்ளைகளென்பதைப் பின்வரும் வாகக்கியத்தாலுணராக, “வலிஷ்டனும் அகஸ்தியனும், பிரஹ்மர திலோத்தமையெனனும் அபஸ்ரணஸக கண்டகாலத்துக் கலசத்து ஜனித்தனர்” (நீல சுமய)

(15 - 16) ௯௨ ‘ஆபுததிரனருமநகை’

சாலிக் குண்டோ தவறென வுரைத்து
நான்மறை மாககளை நருவன னிற்ப

க00 ஓத லந்தணாக கொவ்வா னென்றே

தாதை பூதிபுந தனமனை கடிதர

ஆகவா களவினென றந்தண ருறைதரும

கிராம மெங்சணுவ கடினெயிற கலவிட

மிகக செல்வத்து விளங்கியோரா வாழும்

ச0௫ தககண மதுரை தானசென றெய்திச

சீகூர விளங்கின் செழுங்கலை நியமக

தந்தின முனறி லம்பலா பீடிகைத

தங்கின வதிநதத தககணப் பேரூர

க01 தவறு - குற்றம் கூட நருவன - சிரிப்பவனாகி

க0௦ ஒவ்வா - பொருந்தான, என்றது ஆபுத்திரனை

க0க தாதை - தகப்பன கடிதர - நீசக

க0௩ கடினெ - பிசைப்பாத்திரம் கலவிட - கலலைப் போகட, உலகத்திற கடினெயிற கலவிடுவார எக்காலத்தும் இலராகவும் இவனுக்கும் இவ்வனம் நிகழ்ந்ததேயென்று இரங்கிக் கூறினா, 'கடினெயிற கலவிடுவாரில்' என்பது ஒரு பழமொழி, இதனைப் பின்வரும் வெண்பாவாலுணராக "நீனைத்த சிதுவெனறந நீாமையை நோக்கி, மனத்தறிச்சீவா மாண்டாரா - புனத்த, குடினெயிரடவிடு குளிரவரை நாட, கடினெயிற கலவிடுவாரில்" (படி உச்ச)

க0௫ தககணமதுரை - தெனறிசைக்கணம் உள்ள மதுரை, என்றது கூடரபதியை தககணம். வடசொற்றிரிபு, சிலப் கச அக, அடியார்க்

க0௬ சிந்தாலிளக்கு - ஸரஸ்வதீதேவி, மணி பதிக்கத்தின் க0 - ஆம் அடிகுறிப்பைப்பாக்க நியமம் - கோயில், ஸரஸ்வதீதேவியின் கோயிலாதலின், அதற்குக் கலைநியமமென்பது பெயராயிற்று, மணி கச, க0 - கக, க௭ - அ

க0௭ முனறில அம்பலப்பீடிகை - சிந்தாதேவியின் கோயில் வாயிற்கண் உள்ள மன்றினிடத்தில அம்பலப்பீடிகை - அம்பலமாகிய பீடிகை, அஃது உயர்த்திக் கட்டப்பட்டிருத்தலின், பீடிகையெனப்பட்டது, பீடிகையென்பதற்குக் கோயிலவாயிற்கண் உள்ள பலிபீடமென்னும் பொருந்தும், இவ்வனங் கொள்ளங்காற பீடிகையாயுடைய அம்பலமென மாறுக

க0௮ தங்கின வதிநது - தங்கி, ஒருபொருட் பனமொழி தககணப் பேரூர - மதுரையில்

(11 - 15) க00 'ஒவ்வாயென்றே' க0௨ 'ஆங்கவாகளவ' க0௩ 'கடிகையிறகலவிட'

கங்.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்த காதை கருக

ஐயக் கடிநைந் கையி னேந்தி
 கக0 மையறு சிறபின் மனைதொறு மறுகிக
 காணா கேளா காண்முடப படடோ
 பேணுந் நிலலோ பிணிநடுகு குறறோர்
 யாவரும் வருகவென நிசைத்துட னூட்டி
 உண்டொழி மிச்சிலுண டோடுதலை மடுததுக
 க30 கண்படை கொளளுந் காவலன் றுனென

கங்.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்த காதை முற்றிற்று.

கக0 மை - குறறம் மறுகி - சுழன்று
 ககக காணா - குருடா கேளா - செவிடா
 ககஉ பேணுந்நிலலோ - அசுதிகள பிணி - நோய
 ககக - 2 மணி உஅ உஉஉ - ந

ககக யாவரும் - மேறகூறப்பட்ட காணா முதலிய யாவரும் உடன்
 ஊட்டி - ஒருநகுண்ண்செய்து, உடன் - உடனேயென்றுமாம்

ககச உண்டொழி மிச்சில் உண்டு - அவர்கள் உண்டொழிந்த மிகுதி
 யையுண்டு, இது, “விருந்தோம்பி, மிச்சின மிச்சவான்” (அடு) என்ற
 நூலிற் பொருளைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க ஓடு - பிச்சைப் பாததிரம்
 சிலைமடுதது - தலையணையாகக்கொண்டு

ககரு கண்படை - உறக்கம் காவலன் - ஈததலையுடையவன், என்
 றது ஆபுத்திரனை காவலன் கண்படை கொளளுமென

க - ககரு அணியிழை, ஆபுத்திரன் றிறங்கேளாய், பாராயணி சாலி,
 சுழிந்த அஞ்சி வருவேன இரங்காளாகிக் குழுவியை இட்டு நீங்க, ஆகேட்டு
 அணைந்து நகதி ஊட்டிப் போகாது ஒம்ப, பூதியென்போன கேட்டு உருத்து
 என்மகனென்று எடுத்தப் பெயர்ந்துகூட நவ்றற, அறிந்தபின் புககோன
 ஆதுயர் கண்டு உற்று உருத்து உள்ளங்கரந்து ஒதுங்கி அசன்றோய்யை
 கடவாரினழி அருதண்பொலலாம் குறுமாக்கனோடு சென்று கையகப்படுக
 திக கேட்ட, நல்லா குத்திப்புயத்துறுத்துட்ட, ஆபுத்திரன் உரைப்போன,
 ‘உரைமோ’ என, அருதணி கழதலம் ஆபுத்திரன், ‘நன்னூலகத்து
 ஆவொடு வந்த அழிசுவமுண்டோ’ என ஓரந்தண்ணுரைக்கும், அங்ஙன
 முரையவன், ‘புல்லலோம்பனமின், புலைமகனியன்’ என ஆபுத்திரன்
 நன்செய்து, ‘சாலிக்குத் தவறுண்டோ’ என்றுரைத்து நகுவன்னிப்ப, பூதி
 ஓவ்வானென்று கடிதர, கிராமமெவகணும் கலவிட காவலன் மதுரை சென்
 றெய்தி வந்தே எந்தி மறுகி இசைத்து ஊட்டி மிச்சிலுண்டு மடுததுக கண்
 படை கொளளுமென வினைமுடிவு செய்க

(15 - 16) ககஉ ‘பேணினிலலோ’ ககச ‘தலையடுதது’, ‘தலை
 யெடுதது’ ககரு ‘காவேனறுனென’

பதினான்காவது

பாத்திரமரபுகூறிய காதை

பதினான்காவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் அமிர்தசுரபியெனனும
பாத்திரம் சிந்தாதேவி ஆபுத்திரற்குக் கொடுத்தவண்ணம்
கூறிய பாட்டு |

ஆங்கவற கொருநா ளம்பலப் பீடி கைப்
பூங்கொடி நல்லாய புருநதது கேளாய
மாரி நடுநாள வலலிருண மயக்கத்
தாரிடை யுழந்தோ ரம்பல மரீஇத்
டு துயிலவோன றன்னைத் தொழுதன ரேத்தி
வயிறுகாய் பெருமபசி மலைக்கு மென்றலும்

க ஆங்கவறகு - ஆபுத்திரனுக்கு, ஆங்கவன் ஒருசொல், “ ஈவ
கிவன ” (திருச்சிற் கக) எனபுழிப்போல அம்பலப்பீடிகை - அம்பலத்தில்
அம்பலம் - பலருஞ்சென்று தங்குதற்குரிய பொதுவிடம் இது மன்றமென
வும் கூறப்படும அம்பலப் பீடிகை மணி கக கடு, கச டிக

உ நல்லாயென்றது மணிமேகலையை புருநதது - நோந்தது

க - உ அவறகுப் புருநததைக் கேள்

ங மாரிநடுநாள - மழைத்துளிகளையுடைய இடையாமத்தில் வல
லிருணமயக்கத்து - வலிய இருட்கலப்பில், ‘ இருணமயக்கத்து ’ என்ற
தனால், நடுநாள இடையாமமாயிற்று, ‘ புதையிருளகூட, நெறியா ரருள்
பெற நாநடு நாளிடை நீந்துதுமே ” (திருச்சி உகக) என வருதல் காண்க

ச அரியவழியில் வருநதி வந்தோராகிய கூத்தா முதலியோர அம்
பலத்தை யடைநது, கூத்தா முதலியோரவநது தங்குமிடம் அம்பலமென
பதை, “ மனநில வதியுநா சேட்புலப் பரிசிலா ” (மலைபடு, சகஉ) என
பதனலுணாக

டு துயிலவோனறனை - ஆபுத்திரனை

சு மலைக்கும - மாறுபடுத்தும், வருததுமென்றபடி, “ மலைத்தல
போகிய சிலைத்தார மாப ” (புறநா கஉ) வயிறுகாய் பெருமபசி மணி,
கக ககடு, கள டிக

ச - சு உழந்தோர மரீஇத் தொழுது ஏத்திப் பசி மலைக்குமென்றலும்
மெனக்

(15 - ம்) ச அம்பலம் வினாயுய் சு, ‘ மலையுமென்றலும் ’
‘ அலைக்கு மென்றலும் ’

ஏற்று னாலலது வேற்று ணில்லோன்
 ஆற்றுவது காண னாளு ரெய்தக
 கேளிது மாதோ கெடுகின் றீதென
 க0 யாவரு மேத்து மிருங்கலை நியமத்துத
 தேவி சிந்தா விளகருத தோன்றி
 ஏடா வழிய லெழுந்திது கொளளாய்
 நாடுவறங் கூரினுயில் வோடுவறங் கூராது
 வாங்குநா கையகம் வருந்தாத லலலது
 கடு தானொருலை விலலாத தகைமைய தென்றே
 தன்கைப பாததிர மவன்கைக் கொடுத்தலும்
 சிந்தா தேவி செழுங்கலை நியமத்து

எ. ஏற்றுண - இராதணனுமுணவு வேற்றுண இல்லோன் - வேறு உணவில்லாத ஆபுத்திரன்.

அ ஆற்றுவது காணன் - உதவும்வழியைக் காணாது ஆற்றாதல் - உதவுதல், “ஒருவீ ரொருவீக காற்றதிர” (புறநா 104) ஆர் அஞா - தீர்த்தற்கரிய வருத்தம்

இனி ஆபுத்திரன் வருத்தம் தீருமபடி அவனுக்குச் சிந்தாதேவி அமுத சரபி யென்னும் பாததிரங்கொடுத்தமை கூறுவா

க இதுகேள் நின் தீதுகெடுக

க0 யாவரும் ஏததும் - எச்சமயத்தினரும் துதிக்கும் நியமம் - கோயில். கலைநியமம் மணி கக க0க

கக தேவியாகிய சிந்தாவிலகரு

கஉ அழியல் - வருந்தாதே இது கொளளாய் - இப்பாததிரத்தைக் கொள்

கக வறங்கூரினும் - வறகடம் மிகினும் வறம் - வறகடம், பஞ்சம், “ஞாலம் வறந்தீர்ப டெய்யக குணக்கோபு, காலத்திரேனறியகொண மூப்போல” (கலி 42) வறங்கூராது - வறுமையுருமல், மு மணி உடு கசச

கடு தான் என்றது பாததிரத்தை என்று - என்று சொல்லி

கச - 10 மணி கக சக - 10, 11 10 - 11

எ - கக இல்லோன் ஆரஞ்செய்த சிந்தாவிலகரு, ‘நின்தீது கெடுக’ எனத்தோன்றி, ‘கொளவாய், கூராது, தகைமையது’ என்று பாத திரத்தைக் கொடுத்தலும்

மேலவருவன, பாததிரமபெற்ற மகிழ்ச்சியால் ஆபுத்திரன் சிந்தா தேவியைத் துதிக்கும் துதிகள்

(15 - ம்.) க. ‘நின்றீயமை’ கஉ ‘ஏடாபரியவெழுந்திதுகளைய’ கக ‘இவரோடுவறங்’ கடு ‘தானொருலைவறியாததகைமையது’

நந்தா விளக்கே நாமிசைப பாவாய
வானோ தலைவி மண்ணோ முதலவி
உரு வனோ நுற விடாகளை வாயெனத்
தான்றொழு தேத்தித் தலையியை வணங்கி
ஆங்கவா பசிதீரத் தந்தா டொட்டு
வாங்குகை வருந்த மன்னுயி ரோம்பலின்
மக்களு மாவு மரஞ்சோ பறவையும்
உரு தொக்குட ிண்டிச சூழநதன் விடாஅ
பழுமரத் தண்டிய பறவையி னெழுஉம்
இழுமென் சுமமை யிடையின் றொலிப

கஅ நந்தாவிலக்கே - கெடாததீபமே, மைவிளக்கு அழிதன் மாலத்
தாதலின், 'நந்தாவிலக்கே' என்றான், இது தெரிதருதேற்ற வுலமை
யென்னு அலங்காரம் இவள் வாக்கின் மடநதையாதலின், 'நாமிசைப
பாவாய' என்றான்

கஎ - உரு. அடுக்கிய விளிகளாற் சிந்தாதேவிபால ஆபுத்திரானுகுள்ள
அன்பு மிகுதி விளங்கும்

உக தொழுது - அஞ்சலிசெய்து தலைவி - சிந்தாதேவி

க - உக. மணி உரு : ககக - கரு

உக வாங்குகை வருந்த மணி கக சக மன்னுயிர் என்றா,
விலங்கு முதலியனவும் உண்பிக்கப்படுதல் நோக்கி ஓம்பலின் - பாது
காததலினாலே

உச மாவும - விலங்குகளும்.

உரு உடன் தொக்கு ஈண்டி - ஒருமிக்கச் சோந்த திரண்டு விடா.
விடாவாய

உச பழுமரத்து ஈண்டிய - பழுதமரத்தின்கண்ணே வந்து கூடிய
பழுமரம், ஆலமரமுமரம் பறவையின் - பறவையோல, பொருட சுச
பெரும்பான்மை உரு, புறநா கஎக, நாலடி, உரு, சீங்க அஉஅ எழுஉம்
எழுப்புகின்ற

உஎ சுமமை - ஒலி இடையின்று இடையீட்டில்லாமல் இடை -
இடையீடு, "எய்தத் தலையா திடையினறி" (பு - வெ உஅ))

உச - எ மணி உஅ உஉஉ - கஉ

உரு - உஎ ஆபுத்திரன் களைவாயெனத் தொழுது ஏதறி வணங்கி
அந்நாள் தொட்டு அவா பசிதீர்த்து ஓம்பலின் விடாவாய எழுஉஞ்சுமமை
இடையின்றொலிப்பவெனக்

மேலே, 'ஆபுத்திரனுடைய புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டு
கம்பள நடுக்கத்தாலறிந்து இந்நிரன் அவனுக்கு வாங்கொடுத்தற் பொருட்டு
வீருத்தவேதியை வடிவுகொண்டு வருதலைக் கூறுவா

(பு - ம்) உச 'அருஞ்சிறைப்பறவையும்'

பாண்டுநீர் ஞாலத திவன்செய விரதிரன்
பாண்டு கம்பளந துளக்கிய தாதலீற
நட றளநத நடையிற றண்டுக்கா லூனநி
வளைநத யாகக்கையோ மறையோ னாகி
மாயிரு ஞாலதது மன்னுயி ரோம்பும
ஆருயிர முதலவன றனமுன ரோனநி

உக பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளமாகிய ஆசனம் துளக்கியது - நடுங்கச்செய்தது

உஅ - கூ ஆபுத்திரன் அறச்செயல இந்நிரனுடைய பாண்டுமபளத்தை நடுங்கச்செய்தது இப்பூவுலகில் தானம் சீலம் முதலியவற்றிற் சிறந்த பௌத்தர் உளரானாலும், அவர்களுக்கு ஏதேனும் துன்பமுள்ளதானாலும் இந்நிரனுடைய பாண்டுமபளம் நடுங்குமென்றும், அக்குறிப்பால அவற்றை யறிந்தவரது அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தலும் தீங்குகளை ஒழித்தலும் இந்நிரனுடைய கடப்பாடு என்றும் தெரிகின்றது புத்த தருமவொழுக்கின்குரிய வணிகளுருவன கப்பல கவிழ்ப்பெற்றுக் கடலிலவருந்நியதைத் தனது பாண்டு கம்பளத்தின் நடுக்கத்தாலறிந்த இந்நிரன் அவ்வணிகளை அதனுபத்தினின்று நீக்கிப் பாதுகாத்தனென்று இந்நூல் உக - ஆம் காதையில் (கக - உசு) வருதல் காண்க, “நமி விரமி எனப்பாரிருவா குமாரா தபச்சரணம் பண்ணியருளாரின்ற பகவானையடைந்து நமஸ்கரித்துக் கந்தபூஷ்பாதிகளாற் பூசித்து நானுவீத ஸதோத்திரங்களை அதிமதுரமாகப் பாடிநின்று விண்ணப்பம் செய்வா பகவானே தமமாற புத்திரபௌத்திராதி பந்து ஜனங்களுந்கு வேறு வேறு இராச்சியம் கொடுக்கப்பட்டன, யாங்கள் அப்பொழுது சநிதிதமாய்நமஸ்கரிப்போம், இப்பொழுது எங்களுக்கு விபவங்களைப் பிரஸாதித்தருளவேண்டுமென்று நிரப்பந்தித்தருளினது துதிப்ப, இதனைத் தரணோத்திரன் தனது ஆசனங்கம்பித்தலில் அறிந்து கடித்து வந்து மனுஷ்ய ரூபத்தைக்கொண்டு பருவதம்போலச் சலியாது எழுந்தருளினின்ற பகவானது தைரியாதிசயத்தினைக் கண்டு விஸமிதனாகிப் பிரதக்ஷணமபண்ணித் துதித்துக் குமாரர்களை நோக்கிச் சொல்லுவான் ” என்று ஸ்ரீபராணததுள்ள முதலாவது விருஷ்பதீர்த்தவகரா புராணத்தில் வருதலால், இப்படியே தனது ஆசன நடுக்கத்தால் அறியவேண்டு வனவற்றை யறிந்து நல்லுயிர்களுக்கஞ்ச செய்யவேண்டுமெனவற்றை இந்நிரன் செய்வானென்று கூறுதல் சைன சம்பிரதாயமென்றும் தெரிகின்றது

நட - கூ தளநத நடையின் - நடை தளநதலால், தண்டுகால் ஊன்றி - தானபிடித்த தண்டினையே காலாக்ஷுன்றி, நாலடி கசு வளைந்த யாகக்கை மறையோன ஆகி - கூனிய உடம்பையுடைய வேதியாகுகி, “தளநத நடையிற றண்டுக்கா லூனநி, வளைந்த யாகக்கை மறையோன ” (சிலி 1 கடு சச - ௫) ஆகி ஊன்றியென்க

கக ஆருயிரமுதலவன - ஆபுத்திரன், “ஆருயி ரோம்புன ”,

(15 - 16) உக ‘பாணதென பவனத துளக்கிய’ கூ ‘யாகக்கை மறையோனாகுகி’

இந்திரன் வந்தே நியாது நின்கருத
 நடு துன்பெருந் தானத் துறுபயன் கொள்கென
 வெள்ளை மகனபோல விலாவிற நககிங்
 கௌளினன் போமென் றெடுத்தாந் செயவோன
 ாண்டு செயவினை யாண்டுநகர திருத்தல
 காண்டகு சிறப்பினுங் சடவுள் ரல்ல
 ௪௦ தறஞ்செய மாககள் புறங்காத தோம்புநா
 நறவஞ் செயவோ பறற முயலவோ
 யாவரு மிலலாக தேவாநன் னாடுக

“ அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதலவனை ” (கூக, ௬௮) என இவனை
 இக்காதையிலேயே பின்பு கூறுதல காண்க.

௬௪ யாதுநின்கருதது - உன்னுடைய எண்ணம் என்ன ?

௬௫ தானங்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தமையின், அன்னதானம்
 பெருந்தானமென்னப்பட்டது உறுபயன் - மிகக் பிரயோசனம் கொள்க
 என - கொள்கவென்று இந்திரன் சொல்ல

இனி, இங்ஙனகூறிய இந்திரனுக்கு ஆபத்திரன் விடை பகாந்தது
 கூறுவா

௬௬ வெள்ளைமகன் போல - பயனிலலாத சொல்லையுடையவன்
 போல, “ வெள்ளைக் கோட்டி ” (சிலப் ௬௦ ௧௬௮) என்பதற்கு, ‘ பய
 னில உரைக்கோட்டி ’ என்று பொருள் கூறுவா அந்நிபந்தனையாசிரியர்

௬௭ எள்ளுதல - இகமுதல. போம் வவற்பனமை செயவோன
 பெயா

௬௮ ஈண்டுசெயவினை - இவவுலகத்துச்செய்யும் புண்ணியங்களின்
 பயனை ஆண்டு - அவவிடத்தில.

௬௯ - ௭ நுகரத்திருத்தல காண்டகு - அனுபவித்திருத்தலைச் செய
 கின்ற நுகர்கடவுளரென்றான, தனக்கு அவா அயலென்னுங்கருத்தால,
 “ நின்றநின் காமயி றனையும் ” (திருக்கீழ் ௭௬ எனபுழிப்போல

௪௦ புறங்காததோம்பல மணிக் ௬ ௪௪

௪௨ யாவருமில்லா - அறஞ்செய மாககள் முதலியோர்களில் ஒரு
 வருமில்லாத

௭௮ - ௪௨ தேவருலகம் வினைப்பயன் அனுபவிப்போர்க்கேயன்றி
 அறஞ்செய மாககள் முதலியோர்க்கு இடமனறென்பதை, “ பொலம்பூங்
 கரவினன்னா டோரும், செயவினை மருங்கி னெய்த லல்லதை, உடை
 யோ நீதலு மிலலோ ரிரத்தலும், கடவ தன்னையிற் கையற வுடைத்தது ”
 (புறநா. ௬௮) எனவும், “ ஈவாருங் கொளவாரு மில்லாத வானத்து,
 வாழ்வாரே வனக ணவா ” (குறள், ௧௦௮௮, பரி மேற) எனவும்,

(15 - 16) ௬௬ ‘ வெள்ளைகள் போல விலாவிற ’ ௬௭ போன
 மென ’

கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே
வருந்தி வந்தோ ரருமபசி களைந்தவா
சரு திருநதுமுகங் காட்டுமென நெய்வக கடினஞ்
உண்டி கொல்லோ வுடுபன கொல்லோ
பெண்டி கொல்லோ பேணுநா கொல்லோ
யாவையிங் களிப்பன தேவாகோ னென்றலும்
புரப்போன பாத்திரம் பொருநதூண் சுரந்தீங்
ரு0 சுரப்போக காணு தேமாந திருப்ப
நிரப்பின் நெய்திய நீணில மடங்கலும்

‘சவாரும் ஏற்பாருமினி எல்லாரும் ஒரு தனமையராதலின் ஒப்புரவு புத
தேளுலகத்து அரிதாயிற்று’ (குறள், உகக, பரிமேல்) எனவும் வருவன
வற்றலுணாக

சஉ - ந ‘யாவரும் பெருவிறல் வேந்தே’ எனபது இகழ்ச்சி.

சச மு மணி உக ககரு.

சச - ரு வந்தோரருமபசி - வந்தோருடைய பொறுத்தற்கரிய பசியை
களைந்து - நீக்கி அவா திருநதுமுகங்காட்டி - அவருடைய இனிய முகத்தை
யான காணக்காட்டி, என்றது அவா திருநதுமுகங்காட்டி என நெய்வக
கடினஞ்நெய்யமையும், உணாற கொடுக்கப்படுவன எனக்கு இன்பஞ்செய
யாவாகலின், அவை வேண்டாவென்றவாறு, “சததுவக்கு மினபம்”
(குறள், உஉஅ) என்று வருதல் காணக் காட்டி முற்று நெய்வககடினஞ்
நெய்யுன, வாங்குநா கையகம் வருததுதல்லலது தான தொலைவிலலாத
தனமைத்தாகலின்

சஅ சங்கு அளிப்பன - எனக்கு அளிப்பன, சங்கு, தனமையை
புணர்த்திற்று, “ஒழிக் காம மீங்கென” (சீவக எஉ) எனபுழிப்போல
தேவாகோன விளி

சக - அ உணாலளிக்கப்படுவன உண்டி முதலியவற்றுள் யாவை
யென்று ஆபத்திரன இந்நிரனை இகழ்ந்து கூறலும்

ருஎ - சஅ எடுத்துரைசெய்வோன என்றலுமெனக்

இனி, தன்னை ஆபத்திரன அவமதித்தானென்று இந்நிரன சினந்து
அவன அனைதானஞ்செய்தற்கு இடமில்லையாரும்படி மழை பெயவீதது
நாட்டை வளப்படுத்தி இரப்பாரை இல்லையாக்கினமை கூறுவார

சக புரப்போனபாத்திரம் - உயிரகளைப் பாதுகாப்பவனுடைய பிச
சைப் பாத்திரம்

ரு0 மொநநிருப்ப - ஆபத்திரன உணபித்தற்கு ஆசையடைந்திருக்க
குமபடி, “அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்” (புரா ௧௦௧), துன்பமுற்றிருப்ப
வெண்ணுடமையும்.

ருக நிரப்பு - வறுமை

(15 - ம்) சச ‘அருந்தபசிகளைந்து’ சக ‘பொழிந்தினசுரப்படி’

பரப்பு நீரற பலவளஞ் சுரக்கென
ஆங்கவன பொருட்டா லாயிரங் கண்ணோன
ஒங்குயா பெருஞ்சிறப் புலகோக களித்தலும்

ருரு பன்ன ராடு பாண்டின னுடு
மன்னுயிர மடிய மழைவள மிழந்தது
வசித்தொழி லுதவ மாநிலங் கொழுப்பப்
பசிப்புயி ரறியாப் பானமைத் தாகலின
ஆருயி ரோம்புந் தமபலப் பீடிகை

க0 ஊனெனலி அரவ மொடுங்கிய தாக
விடருந் தூததரும் விட்டேற (முள்ளும்)

ருக ஆங்கவன பொருட்டு - ஆபத்திரனபொருட்டு, ஆங்கவன ஒரு சொல்

ருச அளித்தலும் - இநதிரன கொடுத்தலும்

ரு0 - ருச ஏமாந்நிருப்பச சிறப்பை இநதிரன அளித்தலும்

ருசு மணி உஅ கடுள

ருரு - சு பன்னிரண்டுவருடம் மழை வளத்தை இழந்ததாகிய பாண்டி நாடு, மணி உரு க0க - உ

ருள வசி - மழை, மணி க எக, வசித்தொழிலுதவ மணி உஅ உகூக ருஅ பசிப்பு - பசித்தல்

ருரு - அ பாண்டினனாடு பானமைத்தாகலின

ருக ஆபத்திரன பலநாளிருந்து அறஞ்செய்தற்கிடனாயதுபற்றி அம் பலம் அவனதாகக் கூறப்பட்டது அம்பலப் பீடிகை மணி கக க0ள, கச க

சு0 ஊனெனலி அரவம் - மக்களும் மாவும் பறவையும் ஒருங்கு வந்து சோறறை உண்ணுதலால் ஒலிக்கும் ஒலி, ஒலியரவம் வினைத்தொகை

சுக விடா - தீயநடையையுடைய காமுகா, ஒரு விததையையுடையவ ரென்று கூறுவா பிரதாபநுத்திய வடநூலாசிரியரென்பா தூததா - பரத் தையை துக்குரு காமுகா விட்டேற்றாளா - இகழ்ந்து கடுஞ்சொற் சொல்லு வோர் விடருநதூததரும் மணி சரு சு0, “விடருந் தூததரும் விட்டேற்றார்ப” (பெருங் க கரு உஉசு), “சிறறினமாவது விடருமதூர ததரும் நடருமு ளளிட்டகுழு” (தூள், சசு, அவ) என்றும், “நகைவகைய ராகிய நடபிரைவா விடரும் தூரத்தரும் வேழம்பரும்போன்று பலவகை யால நடுவித்தது தாம் பயன கொண்டு ஒழிவா” (தூள், அக), என்றும் பரிமேலழகரு முதிருக்கின்றனா இவவடியிலுள்ள விடாமுதலிய மூன்று பெயர்களுள் மூன்றாவதாகிய விட்டேற்றாளரென்பதற்குச் சரியாக முறையே ‘நடா’, ‘வேழம்பா’ எனப்பனவற்றைப் பரிமேலழகர் அமைத்திருத்தலை நோக்குமிடத்து விட்டேற்றாள ரென்பதற்கு நடரென்றேனும் வேழம்பரென

(பி - ம்) ருசு ‘வளங்கரந்தது’ ருள - அ ‘வசித்தொழிலுதவமாநிலங் கொழுதிப்பசியுயிர்’ ருஅ - சுக ‘பானமையதாக, வட்டம்’

நடவை மாசுகளு நகையொடு வைகி
வட்டுஞ் சூதும வம்பக கோட்டியும்
முட்டா வாழ்க்கை முறைமைய தாக
சுரு ஆபுத திரனரு நம்பல நீங்கி
ஊரா தோறு முண்போர வினாஅய
யாரிவ னெனதே யாவரு மிகழந்தாங்
சுருந்தே மாந்த வாருயிர முதலவனை
இருந்தாய நீயோ வென்பா ரினமையிற
எ0 நிருவின செலவம் பெருங்கடல கொள்ள
ஒருதனி வருஉம பெருமரன போலத்
தானே தமிழன வருவோன றனமுன

நேனும் பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்தெனத் தோற்றுகின்றது
இனிச சுற்றத்தினின்றும், நடபினின்றும் நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வண்ணம்
செய்விப்போனை விட்டேற்றியென்றல் வழக்கின்கண் உண்மையின், விட
தேற்றாள் ரொன்பதற்கு அததன்மையையுடையோரொன்று பொருள் கூறி
னும் பொருந்தும்

சுஉ நடவை - வழி வைகி - விடா முதலியோர தங்குதலால்

சுஈ வட்டு - உண்டையுருட்டுதல், “அரங்கினறி வட்டாடியற்றே”
(குறள், ௪௦௧), “கல்லாச சிறுஅர நெல்லிவட்டாடும்” (நற்றிணை, ௩) வம்ப
பக்கோட்டி - பயனில் சொறத்திச சொல்லுவோர் கூட்டம், “புல்லா
வெழுத்திற பொருளில் வறுங்கோட்டி” (நாலடி கடுக), “வெள்ளை
கோட்டியும் விரகினி லொழியின்” (சிலப் ௩௦ ககஅ)

சுச முட்டா வாழ்க்கை - குறையாத வாழ்க்கை, “முட்டா வின்
பத்து முடிவுல கெய்தினா” (சிலப் ௧௫ கக௭)

௫௧ - சுச பிழை ஒடுங்கியதாகி முறைமையதாகவெனக்

சுச உண்போர வினாஅய - உண்போரைவினாவி

சுஎ இகழந்து - இகழ்தலால்

சுஅ அருந்தோந்த - பிறா உண்ண ஆசைப்பட்ட, மணி கஅ
எஉ, புறநா ௧௦௧) ஆருயிரமுதலவனை ஆபுத்திரனை

சுஈ நீ இருந்தாயோவென்று வினாவுவோரில்லாமையால்

சுஎ - ௧ இகழ்தலால் இன்மையின்

எ0 செலவத்தைக்கடல கொள்ள

எ௧ பெருமகன் - அரசன், “பெருநில முழுதாளும பெருமகன்”
(சிலப் ௧ ௩௧)

எஉ உண்போரபலரிடையே யிருந்தோன இப்போது மிகத்தனிமை
யுற்றனென்பாரா, ‘தானே தமிழன் வருவோன்’ என்று ஆசிரியர் இரங்கிக்

(15 - ம்) சுச ‘உண்போரவினாவு’ சுஅ ‘இருந்தோமாந்த’ எ0
‘செலவமொருகடல்’ எஉ ‘தமியேவருவோன்’

மாரீர் வங்கம் வந்தோர் வணங்கிச்
சாவக நன்னாட்டுத் தண்பெயன் மறுத்தலின்
எடு ஊனுயிர மடிந்த தூவோ பென்றலும்
அமராகோ னுணையி னருந்துவோப பெறுது
குமரி மூத்தவென் பாதிர மேந்தி
அங்கந நாட்டுப் புகுவதென் கருத்தென
வங்க மாககொடு மகிழ்வுட னேறிக
அ0 காலவிசை கடுக்க கடலகலக குறுதலின்
மாலிதை மணிபல லவத்திடை வீழ்த்துது

கூறினா, இப்படியே, “காடேநது பூஞ்சாரல கடந்தான் காலிற் கழ
லானே”, “கானம் வழங்கன மேவிக காலினனேகி னுனே” (கீவக கஉஉக,
கசகஉ) எனத் திருநெல்வேலி நடந்துசென்ற சேவகனைப்பற்றி இரங்கிக
கூறியிருத்தல காண்க

எ0 - எஉ. “நபனுடையா னலகூர்நா னுதல செயுநீர், செயயா தமை
கலா வாறு” (உஉக) எனனும் துறனை இவ்வடிகளின் பொருளோடு ஒப்பிடுக

எக மாரீர் - கடல வங்கம் - கப்பல

எச தண்பெயல் மறுத்தலின் - தண்ணியமழை இல்லாது போன
மையால்

எடு. ஊன உயிராழிந்தது - உடம்போடு கூடியவுயிர அவவுடம்பி
னின்றும் நீங்கிற்ற எனறலும் - என்று வங்கமவந்தோர் கூறலும்

எச இநதிரன் கட்டளையினால் உணபோரைப் பெறாமல், ஆணையிற்
பெறுதெனக், ஆண் - கட்டளை வரங்கொடுத்ததற்குவந்த இநதிரன் ஆபுத
திரன் தனை மத்யாததுபற்றிக் கோபங்கொண்டு இரப்போர் இலராகும்
வண்ணம் நாடுவளஞ்சூரகும்படி மழைபெயலித்தடையின், இவ்வனங்
கூறினா, இதனை இக்காதையில் கூச - ஆம் அடி முதலிய வற்றாலுணாக

எஎ குமரிமூத்த என்பாதிரம் - ஒரு கன்னிப்பெண் வறிதேமூத
தாற்போன்றனதுபாதிரம், கொடுப்போருங் கொடுநனுமேயன்றித்தானும்
பயனிழந்து கழிந்த குமரியை ஈண்டு உவமைகூறினமையின் தானும் ஏற
பாருமேயன்றிப் பாதிரமும் பயனிழந்து கழிந்ததேயென்று ஆபுத்திரன்
இரங்கியவாறாயிற்று, “அற்றாககொன றுற்றதான செல்வ மிகநலம்,
பெற்றா டமியனமூத தற்று” (கூறள், ௧00எ), குமரிமூத்த மணி உஉ
கசக பாதிரம் - பாதிரத்ததை

எஅ அங்கநாடு இவை ஒருசொன்னீமைய என கருத்தென -
எனதெண்ணமென்று ஆபுத்திரன் நினைந்து

அ0 கால - காற்று அக இதை - கப்பற்பாய

(15 - ம்) எச - அ ‘சாவகநன்னாட்டுப் புகுவது பொருளென, வங்க’
அ0. ‘காலவிசைகடுக்ககடல்’

தங்கிய தொருநாட் டானுங் கிழிந்தனன
இழிந்தோ னேறின னென்றிதை யெடுத்து
வழங்குநீர் வங்கம் வலலிருட் போதலும்
அரு வங்கம் போயபின் வருந்துதுய ரெய்தி
அங்கு வாழ்வோர் யாவரு மினமையின்
மன்னுயி ரோம்புயிம் மாபெரும் பாததிரம்
என்னுயி ரோம்புதல் யானோ பொறேஎன்
தவநதீர் மருங்கிற் றனிததுய ருழந்தேன
கூரு சுமந்தென பாததிர மென்றனன் றொழுது
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியின்
ஒரியான் டொருநாட் டோன்றென விடுவோன்
அருளறம் பூண்டாங் காருயி ரோம்புநர்
உளரெனி லவாகைப புகுவா யென்றாங்
கூரு குண்ணு நோனபோ யியாபதிப பெயாப்புதி
அநநா ளாங்கவன் றனபாற சென்றேன்
என னுற றனையோ வென்றியான் கேட்பத்

அஉ ஒருநாள் கபபல தங்கியது

எக - அஉ ஏறி ஆங்கு இழிந்தனன

அசு அங்கு - மணிபல்லவத்தில

அஎ ஒம்பும முற்று பாததிரம மன்னுயிரோம்புமெனக

அக இப்பாததிரமடைவதற்கு முற்பிறப்பில மிகக நலவினை செய்த
நான அதனையொழிந்த பின்னாச சிறிது தீவினையுஞ்செய்த பககத்தானே
தனித்துத் துயரத்தையுழந்தேன, சிலப். கசு உசு

கூரு பாததிரம சுமந்தது என - ஏற்போரிலலாத இவ்விடத்தில் இப்பாது
திரத்தை யான சுமத்தலால் வருமபயன யாது?

கஉ. ஓயாண்டொரு நாளெனறது, வைசாகசுத்த பௌணிமையை.

கக அருளறம் - தயாதருமம், மணி. ௫: ௭௫ - ஆம் அடியின் குறிப
பிற் காண்க

கசு. புகுவாயென்று - புகுவாயென்று சொல்லிப் பாததிரத்தைக்
கோமுகியில் விடுத்தது.

க௫. பட்டினிவிட்டிருத்தலாகிய விரதத்தால் உயிரை விடுகையில்;
“உண்ணு நோனபோ யியாபதிப பெயர்த்ததும்” (சிலப். ௨௭: அக)

க௭ யானெனறது அறவணவடிகள் என உற்றனையோ - யாது
துன்பமடைநாயோ?

(பி - ம்) அஉ ‘தயங்கியதொருநாள்’ அஅ ‘யானோபோற்றேன்’
கக ‘என்னுமிககொழுநீர்’ கசு ‘பகைச்செலவாயென்றாகு’

தன்னுற் றனபல தானெதி துரைததன்ன்
குணதிசைத தோனறிக காரிருள சீததுக
க00 குடதிசைச சென்ற ஞாயிறு போல
மணிபல லவததிடை மன்னுடம் பிட்டுத
தணியா மன்னுயிர தாங்குங் கருத்தொடு
சாவக மாளுந கலைத்தாள வேந்தன்
ஆவயிற றுதித்தன னுங்கவன றுனென.

கசு —*பாத்திரமரபுகூறிய காதை முற்றிறு

- க௮ தன்னுற்றனபல - தன்னையடைந்த பல துன்பங்களை
க௯ சீத்து - நீக்கி
க0க உடம்பிட்டு “தமமுடம் பிடாஅது” (போருந் க௯)
க0உ தன்னுற் பசி தணிக்கப்படாத நிலைபெற்ற உயிரைப் பாதுகாக
கும எண்ணத்ததுடன்
க0௩ தான - முயற்சி வேந்தன் - பூமிசுந்திரன்
க0௪ ஆங்கவன - ஆபுத்திரன்.
க0௬ - ச ஆபுத்திரனைப்பெற்ற பசுமணமுக்கென்னும் முனிவனிடத்த
தாயினும் பூமிசுந்திரனுடைய நாடகத்ததாதலின், ‘வேந்தன்’ எனப்பட்டது
க0௨ - ச உயிர உடம்பினிங்குங் காலத்து அதனால் யாதொன்று
பாஷிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த் தோன்றாமென்பது எல்லா நூல்களுக்கும்
ஒத்த துணிபாகலின், ‘மன்னுயிர தாங்குங் கருத்தொடு, ஆவயிற றுதித்
தன்ன’ என்றா, துறர், க௮அ, பரிமேல்
க - க0௪ உழந்தோர மலைக்குமென்றலும், இல்லோன் அஞ்ஞெய்த,
சிறதாவினக்குத் தோன்றிப் பாததிரங்கொடுத்தலும், ஆபுத்திரன் ஒம்பலின்,
விடாவாய்ஒலிப்ப, இந்நிரன்கொள்கென, உரைசெய்வோன், ‘யாவையிங்களிப்
பன் தேவாகோன்’ என்றலும், ஆயிரங்கண்ணோன் உலகோக்களித்தலும்,
பாண்டிநன்னாடு பானமைத்தாகலின், பீடிகை முறைமையதாக, ஆபுத்திரன்
நீங்கி உணபோரைவினாவி எனபாரினமையின் வருவோன்றன்முன் வந்தோர்
மடிந்ததென்றலும், வங்கமேறி இழிந்தன்ன, வங்கம் வல்லிருட்போதலும்
துயரெய்தி விடுவோன் புகுவாயென்று உயிப்பதிப்பெயாபுழிச்சென்றேன்,
கேட்ப உரைத்தனன், அவன் ஆவயிற றுதித்தனனென வினைமுடிவுசெய்க
(பி - ி) க௮ ‘தன்னுறுதுன்பம்’ க௯ ‘காரிருளசீத்து’ க0௬. ‘தலைத்
தாராவேந்தன்’* ‘அமுதசுரபியென்னும் பாததிரமரபுகூறிய காதை முற்றும்’

பதினேந்தாவது

பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை

[பதினேந்தாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைக்குப்
பெருந்தேருப்போய பாட்டு]

இன்னுங் கேளா யிளங்கொடி மாதே -
அநநா ளவனை யோமபிய நல்லாத
தண்ணென் சாவகத தவள மாலவரை
மணமுக னென்னு மாமுனி யிடவயிற்
நு பொன்னின் கோட்டது பொற்குளம் புடையது
தன்னலம் பிறாதொழித தான்சென் நெய்தி
சனா முன்ன மின்னியாக கெலலாம்
தானமுலை சுரந்து தைபா லூட்டலும்
மூன்று காலமுந் தோன்றநன் குணாத
க0 ஆனற முனிவ னதனவயிற் றகத்தது
மழைவளஞ் சுரப்பவு மன்னுயி ரோம்பவும்
உயிராக வலனவந் தொருவன றேறும்
குடாததொடா மாலை பூண்பா னல்லன்
அடாப்பொன முட்டை யகவையி னுனென்ப

உ. அநநாள் - சாலியென்பவள் ஈன்று போகட்டுப் போனநாளில்;
மணி கந் க0 அவனை - ஆபுத்திரனை

ந. சாவகம் - சாவகநாடு னு கோட்டது - கொம்பையுடையது

உ. அ நல்லா, மாமுனியிடத்திற் கோட்டதாய்க் குளம்புடையதாய்ச்
சென்றெய்தி உயிராககெலலாம் தன் பாலூட்டலுமெனக்

க0 முனிவன் - மணமுகன் அதன் வயிற்றகத்தது - அப்பசு வயிற்றில்,

கஉ உயிராகவலனாகிய ஒருவன் வருது தோன்றுவான்

க0-கஉ அதன் வயிற்றகத்தது தோன்றுமெனக்

கச பொன் அடாமுட்டை அகவையினன் - பொற்றகட்டாலாகிய
முட்டையின் உள்ளிடத்துள்ளான் என - என்று மணமுகமுனிவன் சொல்ல

கந - ச அகவனந் தோன்றுவோன்குடா மாலை பூண்பானல்லன்;

(பி-ம்) ச 'மணமுகனென்னு' அ 'நான்முலை சுரந்துநன்பா லூட்ட
லும்' க0 'ஆன்வயிற்றகத்தது' கச 'ஆவயிற்றான்' 'அகவையிற்றான்'

கடு பிணினோயின்றியும் பிறந்தறஞ் செயய
மணிபல லவத்திடை மனனுயிர நீத்தோன்
தற்காத் தளித்த தகையா வதனை
ஒறகா வுள்ளத தொழியா னாதலின்
ஆங்கவ வாவயிற றமராகண முவப்பத

உ௦ தீங்கனி நாவ லோங்குமித தீவினுக
கொருதா னுகி யுலகுதொழத தோன்றின
பெரியோன் பிறந்த பெற்றியைக் கேனி
இருதிள வேனிவி லெரிசதி ரிடபத
தொருபதின் மேலு மொருமுன்று சென்றின

உரு மீனத திடைநிலை மீனத தகவையிற்
போதித தலைவனெடு பொருந்திய போழத்தது
மண்ணக மெல்லா மாரி யின்றியும்
புணைய நன்னீர் போதொடு ரொரிந்தது
போதி மாதவன புமியிற றேன்றும

ங௦ கால மன்றியுங் கண்டன சிறப்பெனச

முட்டை அகவையினென, “குடாததொடா மாலை குழா தாங்கோ, ரடாப
பொன முட்டையுளடங்கிய வண்ணமும” (உரு எஉ - கூ) எனபா பின்னும

கடு பிணினோயின்றியும் - பிணியாலுளதாகும் வருத்தம் இல்லா
மலும்

கச உயிர நீத்தோன் - உயிரைத் துறந்தவனாகிய ஆபுத்திரன்.

கடு - சு நோயின்றியும் அறஞ்செய்தறப்பொருட்டு உயிர நீத்தோ
னெனக, “உண்ணு நோனபோ டியாபதிப பெயாபபுழி” (கச கூடு) என்று
முன்பு வந்திருத்தல காணக

க௭ தகை - அழகு, தகுதியுமா

கஅ ஒறகா - தளராத, இஃது ஒலகாவென்பதன் விகாரம், “ஒலக
லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇ” (119நா ககடு)

கச - உக நீத்தோன் அவவாவயிற்றுத் தோன்றின

உஉ பெற்றி - பேறு உக - சு, மு மணி கக - ச௦

உக - சு போழத்ததுத் தோன்றினென இயையும்

உக போதிமாதவன - புத்தன்

ங௦ சிறப்புக்கள் கண்ணாட்டன

உக - ங௦ புத்தன் தோன்றுங்காலத்து உளவாகுஞ் சிறப்புகளை,
மணி. கஉ அச - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காணக

(பி - ம்) க௭ ‘தகையாதகுதி’ உஉ ‘பெற்றியதுகளை’ உங்
‘எறிகுதிரிடபத’ உக ‘போதி நாதன்’

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை கசுரு

சககர வாளக கோட்டம வாழும
 மிகக மாதவா விரும்பினா வியநது
 கநதுடை நெடுநிலை கடவு னெழுதிய
 அநதிற பாவை யருளு மாயிடின்
 ௩௩ அறிகுவ மென்றே செறியிருட சேறலும்
 மணிபல லவததிடை மனனுயிர நீததோன்
 தணியா வுயிருயச சாவகத துதிததனன
 ஆங்கவன றன்றிற் மறவண னறியுமென
 மீங்கென னாவை வருத்திய திதுகேள
 ௪௦ மண்ணுள வேந்தன மணமுத நென்னும
 புண்ணிய முதலவன றிருந்தடி வணங்கி
 மககளை யிலலேன மாதவ னருளாற
 பெற்றேன புதலவனை யென்றவன வளாபப
 அரைசாள செலவ மவனபா லுணமையின
 ௪௩ நிரைதார வேந்த னுயின னவனாற
 துறக்க வேந்தன துயப்பிலன கொல்லோ
 அறக்கோல வேந்த னருளிலன கொல்லோ
 கரநது காவிரி புரநதுநீ பரக்கவும்
 நலததகை யினறி நலலுயிரக கெல்லாம

௩௪ அநதில - அவவிடத்து, “அநதி லரங்கத தகன்பொழி லக வயின்” (சிலப் கக சு)

௨௮ - ௩௩ நீர் சொரிந்தது, சிறப்புக்கண்டனவென்று மாதவா வியநது அறிகுவமென்று பாவைபாற செறியிருளிற செலலுதலுமெனக

௩௬ என்னாவை வருத்தியதெனறது, முனிவர்களுக்கு ஆபுத்திரன் வரலாற்றை யான சொலலுமபடி அப்பாவை செயததெனறவாறு.

௪௦ வேந்தன - பூமிசந்திரன்

௪௩ நிரைதார. வினைத்தொகை அவனாற - ஆபுத்திரன்ருன்

இதுகாறும் ஆபுத்திரனதிறம கூறப்பட்டது

௪௬ துறக்கவேந்தன - இநதிரன் துயப்பு இலன்கொல்லோ - அவி நுகாசசி இலனாயினனோ

(பி - ம்) ௩௬ ‘கோட்டகவாழு’ ௩௭ ‘தணியாதுயருறுசாவகதது’ ௪௧ ‘திருந்தடிபொருந்தி’ ௪௪ ‘அவன்வயினுணமையி’ ௪௬ ‘துப்பிலன் கொல்லோ’ ௪௮ ‘புரிநது நீர்ககாக்கவும்’

௫௦ அலததற் காலையாகிய தாயிழை
வெண்டிறை தந்த வழுதை வாடோ
உண்டொழி மிச்சிலை பொழிததுவைத தாங்கு
வறனோ டிலகின வான்றுயா கெடுக்கும்
அறனோ டொழிதத லாயிழை தகாதென

௫௫ மாதவ னுரைத்தலு மணிமே கல்தான்
தாயா தமமொடு தாழ்ந்துபல வேத்திக
கைக்கொண்டெடுத்த கடவுட கடி னைப்பொடு
பிக்குணிக கோலத்துப் பெருந்தெரு வடைதலும்
ஒலித்தொருங் கீண்டிய லூககுறு மாககந்ரும
௬௦ மெலிததுகு நெஞ்சின விடருந் தூரத்தரும

௫௦ அலததற்காலையாகியது - வறுமைக்காலம் உண்டாயிற்று.
ஆயிழை - விளி

௬௬ - ௫௦ இப்படியே, “செங்கோல கோடியோ அறியேன”
(௨௮ : ௧௮௮ - ௯௧) என்று பின்வருதல் காண்க.

௫௨ மிச்சில - மிகுதி ஒழித்து வைத்ததாங்கு - பயன்படுத்தாது வைத்த
தாற்போல

௫௬ வறன ஒலி உலகு - வறகடமான காலம் பாந்தவுலகம், “வற
னோன வையகத்து வான்றருங் கறபினுள்” (௧௮ ௧௬.)

௫௮ அறன ஒடு ஒழித்தல் - அமுதசுரபியைப் பயன்படுத்தாது
வைத்தல்

௫௬ - ௮ மணி ௨௧. ௧௫௭ - ௮

௫௫ மாதவன் - அறவணவழிகள்

௫௬ தாயா - மாதவி, சுதமதி ௫௭ கடினோ - பிச்சைப்பாதிரம்

௫௮ பிக்குணிக்கோலத்து - பிக்குணிக கோலத்துடன், துறந்தோர்
களில் ஆண்பாலாரைப் பிசுபுகுகளென்றும், பெண்பாலாரைப் பிசுபுணிக
ளென்றும் கூறுதல் பௌத்தசமய மரபு கோலம் - வேடம்

௫௫ - ௮ மணிமேகலை ஏத்திக கடினையொடு கோலத்தோடு பெருந்
தெருவடைதலுமென்க

இனிப் பெருந்தெருவிற பிச்சைக்குப் போந்த மணிமேகலையின் பிக்குணிக
கோலத்தைக் கண்டோருடைய மனவருத்தத்தைக் கூறுவா

௫௬ குறுமாககள் - அறிவிலலாத சிறியா, “அடாகுறு மாககள்”
(௧௬. ௪௦) என்றா முன்னும், “ஊககுறு மாககள்” புறநா (௧௮)

௬௦ மெலிநது, மெலித்தென்றாயது விகாரம் விடருந் தூரத்தரும:
மணி. ௧௮. ௧௬

(பி - ம்) ௫௨ ‘ஒளித்துவைத்ததாங்கு’ ௫௬. ‘ஒளித்தொருங்கிண்டிய’
௬௦ ‘விடருந் தூரத்தரும’

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை கசுள

கொடிககோ சமபிக கோமக னுகிய
வடித்தோத தானை வத்தவன் றன்னை
வஞ்சஞ் செய்துழி வானறனை விடஇய
உஞ்சையிற றேனறிய யூகிய நதணை
சுரு உருவுக கொவவா வுறநோய கண்டு
பரிவுறு மாககளிற ருமபரி வெயதி
உதய குமர னுளங்கொண டொளித்த
மதுயலா ந குழலாள் வந்து தோன்றிப்
பிரசாரப் பாத்திரங் கையி னேந்தியது
எஃ திபரிய மென்றே சிந்தைநோய கூர
மனமனை மறுகின மாதனி யீன்ற

சுசு. கோசமபி - கொளசாமபிநகரம், இது, முதலிற குசாமபெனெப வுலை நிறுவப்பட்டதாதலின் இப்பெயர் பெற்றதென்பா, இது பாகதம், “கொடியணி நெடுமிற கொடிககோ சமபி” (பேரங் க ருசு எசு) கோமகளுகிய - அரசனாகிய

சுஉ. வடி - திருத்தம், “வானுடகும் வடிநீணத்தில்” (புறநா ௩௮) வத்தவன் - வகஸ்தேசத்தானாகிய உதயண்ண, “வயந்தக குமரன் வத்தவற குறாபப்” (பேரங் க ச௩ அ௩)

சுஉ - ந. வத்தவனறனை வஞ்சஞ் செய்துழி - (தனக்குத் திறை கொடாததுபற்றிச் சினந்து சாலங்நாயன்னென்னுந் தனமநதிரியால் யந்திர யானையைக்காட்டி வஞ்சகமாகப் பிடிப்பித்துப் பிரசுசோதனென்னுமரசன்) உதயண்ணைச் சிறைப்படுத்தியபொழுது

சுசு. உஞ்சையில் - உச்சயினிகரத்தில், இஃது அவநகிராட்டி லுள்ளது, பிரசுசோதனனுடைய இராசதானி, இறையே அவநகியென்றும் வழங்குவர் தோன்றிய - வேறறுருவங்கொண்டு தோன்றிய யூகியநதனை-பிராமசந்தர யோகிபெனப்பவருடைய குமாரன், உதயண்ணுடைய மந்திரிகள் நாலவருடொருவன்

சுசு. பரிவுறுமாககளில் - துன்பமுற்ற சனங்களைப்போல

சுசு - சு. பிரசுசோதனை உதயண்ணை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்திய பொழுது அவனைச் சிறைமீட்டற்கு யூகியென்பவன் மாறுவடிவங்கொண்டு உச்சயினி நகரப்பெருந்தெருவை யடைந்ததும், அதனைக் கண்டேராபலரும் பரிவுறுசு குழந்தையாகிய இவற்றை உதயணகுமாரகாவியத்துள்ள உஞ்சைக் காண்டத்தாலுணாக

எஃ திபரியம் - ாண்டு ஆச்சரியமென்னும் பொருளைத்தந்தது நின்றது சிந்தைநோயகூர - மனவருத்தம் மிக, சிந்தை - சிந்தாகுலம், “என்றுண்டாங் கொல்லினிக் கடப்பி நாளெனுஞ் சிந்தையே” (கீவக ககடுக)

டுக - எஃ குறுமாககளும் விடரும் தூரத்தரும், மாசுகளிற் பரிவெயதி, குழலாள் தோன்றி ஏந்தியது திபரியமென்று நோயகூரவெனக்.

அணிமலாப பூங்கொம பகமலி யுவகையிற்
பத்தினிப பெண்டிா பண்புட னிடேம
பிசசையேற்றல பெருந்தக வுடைத்தெனக
எடு குளனணி தாமரைக கொழுமலா நாபபண
ஒருதனி யோங்கிய திருமலா போனறு
வானறரு கற்பின மனையுறை மகளிரிற்
முனறனி யோங்கிய தகைமைய ளன்றோ
ஆதிரை நல்லா ளவணமனை யிமமனை
அஃ நீபுகல வேண்டு நேரிழை யென்றன
வடதிசை விஞ்சை மாநகாத தோன்றிக
தென்றிசைப பொதியிலோர சிறறியாற் றடைசரை
மாதவன றனனூல வலவினை யுருப்பச
சாவம படடுத தனித்துய ற்றாடம

எஉ. பூங்கொம்பு - மணிமேகலை

எஉ - ச பூங்கொம்பு பத்தினிபபெண்டிா இடம் பிசசையேற்றல பெருந்தகவுடைத்தெனக கூற.

எடு - கூ மணி ச அ - கூ, பெருங் க கூசு கக

எஎ வானறருகற்பு - மழையைப் பெயவிக்குங் கற்பு, (மணி கக சக - இஃ, “ஆங்கவை யொழிசுவை யாயி னாயிழை, ஒங்கிரு வானத்து மழையுரின மொழியது” (உஉ கூஅ - கூ) என்று பின்வருதல் காண்க, “தெய்வந தொழாஅள் கொழுநற ரெழுதெழுவாள, பெயயெனப் பெய்யு மழை” (குறா, ௧௫), “வறனோடின வைபந்தது வானறருங் கற்பினா” (கலி. கக)

எக - கூ திருமலாபோன்று ஆதிரைநல்லாள் தான தனியோங்கிய தகைமையள் அன்றோவெனக

அக வடதிசை விஞ்சைமாநகா - வடதிசையிலுள்ள வித்தியாதர நகரமாகிய காஞ்சனபுரத்தில்

அஉ. பொதியில் - பொதியினமலை

அக. வலவினையுருப்ப - வலியதீவினையுழல், உருப்ப - தோன்ற வென்றுமாம

அக - ச மாதவனறனனூற சாவமபட்டு.

(பி - ம்.) எஉ ‘பூங்கொடியகமலி’ எஎ. ‘வானறருசிறப்பின்’ எஅ. ‘தனியோங்கியதகைமை’ எக ‘நல்லாளகனமனை’ அஉ. ‘தென்றிசை மருங்கினோ’ அக. ‘மாதவனறனமுன’

அரு வீனில வெம்பசி வேடையொடு திரிதரும

காயசண டிகையெனுங காரிகை தானென

கரு — பாத்திரங்கோண்டு பிச்சைபுகக காதை முற்றிற்று

அக காரிகை - பெண

அக - சு தோன்றி அடைகரையில் மாதவனற சாபம்பட்டுத் திரி
தருங் காயசண டிகையெனுங் காரிகையெனக், மணி கள ௨௧ - ௪௩, ௨௦
௨௨ - ௪

அ௦ அக எனறன்ன காயசண டிகையெனுங் காரிகையெனக்

க - அக “மாதே, கேளாப, நல்லா சென்றெய்தி ஊட்டலும்,
முனிவன், ‘ஒருவனதோன்றும், அவன் பூண்பானல்லன், அகவையி
னன்’ என, நீததோன ஒழியாநாதலின், ஒருநாளுகிப் போழ்த்தத்து
தோன்றினன், அப்போழ்த்தது நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது, மாதவா
வியந்தது அறிஞவமென்று பாவைபாறசேறலும் அஃது, ‘அறவண்ணரியும்’
என்று என்னவை வருத்திற்று, இதுகேள், மண்ணாளவேந்தன் வணங்கிப்
பெற்றேனென்று வளாபப், உண்மையின், அவன் வேந்தனாயினன், அலத்
தற்காலே ஆகியது, ஒழித்தல் தகாது” என மாதவனுரைத்தலும், மணி
மேகலை தாயரொடு தாழ்ந்தேத்திக் கடினஞ்ஞொடு கோலத்தோடு பெருந்
தெருவடைதலும், மாகக்ஞம் விடரும் தூரத்தரும் பரிவெய்தித் திப்பிய
மென்று நோயகூர, பூங்கொம்பு, ‘பெருந்தகவுடைத்து’ என அதுகேட்டுக்
காரிகை, ‘நீ புகலவேண்டும்’ என்றன்னென வினமுடிவு செய்க

பதினாறாவது

ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை

[பதினாறாவது மணிமேகலைக்கு ஆதிரை பென்னும்
பத்தினிப்பெண்டிர் பாத்திரணித்த பாட்டு]

ராங்குவள நெய்தி கேளென விஞ்சையா

பூங்கொடி- மாதாக்குப் புருந்ததை யுரைப்போன

க. சங்கிவள ஒருசொல (நீருக்கீழ் கக.) இவள - ஆதிரை

க - உ விஞ்சையாபூங்கொடி - காயசண டிகை மாதாக்கு - மணி
மேகலைக்கு, ஆதிரைக்கென்றுமாம மாதாக்கு உரைப்போனெனக், புருந்ததை -
ஆதிரைக்குச் சம்பலித்ததை

(பி - ம்.) க. ‘சங்கெனசெய்தி’

ஆதிரை கணவ னுயிழை கேளாய
 சாதுவ னென்போன் நகனில் னுகி
 ௫ அணிபிழை தன்னை யகன்றனை போகிக
 கணிகை யொருததி கைதூ னால
 வட்டி-னுஞ் சூதினும் வான் பொருள வமங்கி
 கெட்ட பொருளின் கிளைநே நிறுதலிற்
 பேணிய கணிகையும பிறாநலங் காட்டிக்
 ௧௦ காண மிலிபெனந கையுதிரு நோடலும்
 வங்கும போகும் வானிநா தாழ்முடவ
 தங்கா வேடகையிற முன்னு தொலவுழி
 நளிமிரு முநநி வளிகலன வெளவ
 ஒடிமரம் பறறி யூதிரை யுதைப்ப
 ௧௫ நகந் தாரணா நாகா வாழ்மலை

௩ - ௪. கணவன சாதுவனென்போன

௫. ஆதிரையைப் பிரிந்துசென்று.

௬. கணிகை - வேசை. கைத்தூண - தீய ஒழுக்கத்தால் வந்த உணவு,
 கை - ஒழுக்கம், “கடவ தன்றுநின் கைத்தூண வாழ்க்கை” (சீவப் ௧௫,
 ௫௭) நலகவென்பதனபின், ‘உண்டு’ என்று ஒருசொல் வருவிக.

௭ வட்டினும் சூதினும் - வட்டாடலிலும் சூதாடலிலும், மணி
 ௧௪ ௧௩. வழங்கி - கொடுத்தது.

அ கணிகைக்கும் வட்டிற்சூதிற்சூதிற் கொடுக்கப்படுதல்பற்றி,
 ‘கெட்டபொருள்’ என்றா பொருளினகிளை - பொருளினபகுதிகள்

௧௦. காணமிலி - பொன்னிலலாதவன கையுதிருக்கோடலும், உம
 உடனிகழ்ச்சி, “நீயெனப் பேச லோடும் மயங்கி வீழ்ந்தான்” (சீவக.
 ௩௮௬) எனபுழிப்போல கையுதிருக்கோடல மணி. ௩ ௪௦௧, ௫ ௫௫

அ - ௧௦ கேடுறுதலிற் கையுதிருக்கோடலுமெனக்

௧௧. வாணிகா - வியாபாரிகள்

௧௨ தங்கா வேட்கை - பலவிடத்தும் செல்ல வேண்டுமென்ற விருப்
 ௩ ம தானென்றது சாதுவனை

௧௩ வளி - காற்று கலன் - கப்பல காற்றால் கப்பல கவிழ

௧௪ ஒடிமரம் - பாயமரத்தின் ஒடிந்ததுண்டம், “கூம்பிறற் துண்டந
 தழுவிக் கிடந்தான்” (சீவக. ௫௧௩.) உதைப்ப - செலுத்த, “ஒடுந் திரைக
 ளுதைப்ப வருண்டுருண்டு” (சீவக. ௫௧௬)

௧௫ ழு மணி ௧௬ ௩௩ நாகரென்பதன பொருளை, மணி அ
 ௫௪ - ஆம் அடியின் குறிப்பிற் பாகக, உடையிலலாம்ற் சஞ்சரிப்பவராதலின்
 நாகா, ‘நகசாரணா’ எனப்பட்டார, நகம் = நகம் - நிருவாணம் சாரண
 ராகிய நாகா,

பக்கஞ் சாரந்தவா பானமைய னுயினன
நாவிய கேநிற நனமரம பற்றி
போயினன றனனோடு யிருயா போந்தோ
இடையிருள யாமத தெய்திரைப் பெருங்கடல்
உரு "டைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தமமுடன
ராதுவன றுணுஞ் சாவுற றுனென
ஆதிரை நல்லா ளாங்கது தானகேட
நா ரேயோ வெள்ளமு லீமம்
தாரீ ரோவெனச சாற்றினன கழறி -
உரு கடல்க காணிற் பெருகுழிப் பந்தது
முடலை விறகின முன்பெரி பொத்தி
நிககவென கலாவன வினைபாய னுயப்பா
புகுழிப் புகுவே னெனறவா புகுதலும

கசு பானமை - பகுதிதனமை, மணி ந நக

ந - கசு கணவன சாதுவனெனபோன, ஆகிப் போகி உண்டு வழங்கிச்
செல்வழி வெளவுதலாற பற்றிச் சாரந்து அவாபானமையனயினனெனக
சாதுவன கடலில் இறந்தானென்று கேட்ட ஆதிரையின் செயதியை
இனிக கூறுவார

கஅ. போயினன - சாதுவன உயய - பிழைக்க

கக இடையிருளயாமதது - இருளையுடைய இடையாமத்தில,
யாமம் - இரவு, "யாம மும்பக லுமமறி யாமையால்" (சீவக கரு)

உரு மணி கஅ சுச, சீலப் கரு உஅ - கூ உடை கலப்படடு
உடைந்த கப்பலில் அகப்பட்டு ஒழிந்தோர் - இறந்தோர்.

உக என - என்று சொல்ல

கஅ - உக போந்தோர் சாவுற்றனென

உக. சாம - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும விறகடுக்கு, மயானமுமாம,
உச. தாரீர் - தருவீர்.

உரு. சுடலைகான - மயானம் படுத்தது - செயது தொடுகுழிப்படுத்த
தல் மணி, சு சுச.

உச முடலைவிறகு - முறுககுண்ட விறகு, "முடலை யாககை முழு
வலி மாககன" (பெரும்பாண், சுச) பொத்தி - மூட்டி, "தீயமுறப்பொத்தி"
(உரு) எனறா முன்னும

உஎ உயப்ப - செலுத்த

உஅ புகுழி - புககவிடத்து, அவள் - ஆதிரை

கஅ - உஅ போந்தோர், ஒழிந்தோர் தமமுடன சாதுவனும் சாவுற்ற
னென, நல்லாள் அதுகேட்டிக கழறிப் படுத்தது பொத்தி அதிற் புகுதலு
மென்க.

- படுததுடன் வைத்த பாயற பள்ளியும்
 ௩௦ உடுதத கூறையு மொளொளி யுறுஅ
 தாடி-ய சரத்தமு மசைந்த டந்தலிற
 குடி-ய மாலைபுந் தொனன்றம் வழாது
 விமையலாத தாமரை யொருநனி யிருந்த
 திருவின செயயோள போனவினி திருபாதி
 ௩௫ தீபுங் கொல்லாந் தீவினை யாடபு யோன
 யாது செயநே னென்றவ னே வதலும்
 ஆதிரை கேளுன னரும்பெற்ற கணவனை
 னுாதிரை கொண்டாந் குயயப்ப போகி
 நகக ரரணர நாகி வாழமலை
 ௪௦ பக்களு சோந்தனன பல்லியாண புறுஅன
 சந்திர ததத னெனுமொ லாணிகன
 வங்கந் தன்னெடும வந்தனன றேறுறு
 நினபெருந துனப மொழிவாய நீயொ
 அந்தரந் தோனறி யசரீரி யறைதலும்
 ௪௫ மையரி யுணக னுமுதுயா நீங்கிப
 பொயகைபுக் காடிப போதுவாள் போனது
 மனவகவல் வினறி மனையகம் பருந்தென
 கணமணி யனையான கடிதீங் குறுகென
 பண்ணிய முட்டாள் பொழிமுழை சருக

- ௨௬ பாயறபள்ளி - படுககையிடம்
 ௩௦ உருது - உருமல் ௩௧ ஆடிய - பூசிய
 ௩௨ வழாது - வழுவாமல், ௩௩ தாமரை - தாமரை மலரில்
 ௩௪ திருவின செயயோள - திருமகள், மணி
 ௩௬ யாதுசெயகேன - என்ன செயவேன அவள் - ஆதிரை
 ௩௭ அரும்பெற்ற கணவன - பெறுதற்கரிய கணவன்
 ௪௪ அந்தரம் - ஆகாயம் அசரீரி - அருவமாய எங்கும் நிறைந்துள்ள
 முத்தறெய்வம் ௪௬ போதுவாள் - வருவாள்
 ௪௭ கவல்வு - கவலையடைதல் மனையகம் - மனையிடம்
 ௪௮ கணமணியனையான - கணவன், சிலப் ௧௩ எடு உறுக என்று
 ௪௯ முட்டாள-வழுவாளாய, "புண்ணியமுட்டா" (பட்டினப் ௨௦௪)
 (பி-ம்) ௨௬ 'படுததுடன்மைத்தபாவனைப்பள்ளியும்' ௩௮ 'கொண்டாங்குயிருயப்போகி' ௪௪ 'அந்தரத்தோனறி' ௪௫ 'அழிதுயா நீங்கி',
 'அழியாது நீங்கி'

- ௩௦ அருமபெறன மரபிற பத்தினிப பெண்டிரும்
 விருமபினா தொழுதம் வியபின வாமினன
 ஆங்கவல கணவனு மலை ரடைகளை
 ஓங்குயா பிறங்க லொருபர நீழல்
 மஞ்சடை மாலகட ஆழந்தேரய கூடநது
- ௩௧ துஞ்சு துயில் கொள்ள வர சூாமலை வரபூம
 நகக சாரணா நயநிலை தோன்றி
 பகசஞ் சோநது பரிபுலம் பினனிவன
 தானே தாயின வந்தன னவியன
 ஊனுடை பிவவுடம் பணவென நெழுப்பலும்
- ௩௨ பற்றவா பாண்ட மயகதறு மரபிற
 கற்றன னாதிற நநதொழின பாககா
 நறறு நீங்கித தொழுதுரை யாடி
 ஆங்கவ நுரைபோ ருநதிறல் கேளாடி
 நங்கெக குருமக னிருந்தோ னவனபரமு
- ௩௩ மோநதரு னீயென வவருடன போகிக

௩௦ பெண்டிரும், உமமை உயாவு சிறப்பு

சக-௩௦ மணி. க௩ எள

௩௧ வியப்பு-ஆசசரியம் ஆதிரை வியப்பினளாயினன

மேலே சாதுவன செய்தி கூறுவார

௩௨ கணவனும்-சாதுவனும்

௩௩ பிறங்கல்-மலை நீழல் - நழுவில்

௩௪ நேரய கூடநது - வருத்தம் மிகுந்து

௩௫ துஞ்சுதுயில்கொள்ள - (சாதுவன) மிகக நத்திரைகொள்ள

சூர்-அசகம் ௩௬ நயமிலா - இனிமையிலலாதவா

௩௭ பரிபுலம்பினன - இவன மிகவும் வருந்தினான், “பகக நீங்கு
 மின பரிபுலம் பினரென” (சீலப் ௧௦ ௨௨௬), “பரிபுலம் பிலத்ததும்
 வருத்தம் வீட” (மலைபடு சக௭.)

௩௮ எழுப்பலும்-சாதுவனை எழுப்பலும்

௩௯ அலாபாடை - நாகாகளுக்கரிய பாண்டிபை

௪௦ கடுந்தொழினமாககள் - நாகா

௪௧ அருந்திறல் - பெறுத்தற்கரிய திறலையுடையாய

௪௨ இருந்தோன முற்று கூடு என-என்று நாகாசொல்ல

(பி-ம்) ௩௩ ‘ஒங்கியபிறங்கல்’ ௩௪ ‘மாககடலிழந்த’ ௪௦ ‘பாடை
 யினமயகதற’, ‘மயக்குறு’ ௪௨ ‘தொழுதுரையாடலும்’

கனாடு குழிசீராக கழிமுடை நாற்றமு
 வெவ்வேன புணங்குதும ஷீரணிய ஷீருகணகயில
 ஶாணகுதவ பிணாவோடி ந்தது போலா
 பெண்டிட ஷீருநத பெற்றி ஶோககிப
 ௪௩ பாணபிற பிணித்தவன பாவன மமய ஶாகி
 கோநிபா மரத்தில குளிர்நத பிணன வன
 ஶங்குந வநத காரண மெனவெவ
 ஆங்கவற கல்கட ஶூழறநத ஶூழறநத
 அந்நதது வில மல்கட ஶூழறநதோன
 ௪௪ வ்ருநதின வலியவ வமநின பாவநா
 மமிக கிவபதோட பவலகலயக கொந்தது
 வெவதந் ஶுணா வெவடுவ கொநிடென
 அவ்லா கோட ஶா வவ வயநத
 வெவ்லா கோட கோன வெவாடெ வெவநதது
 ௪௫ பெணபுரு முநாடி புநின வெனிந மாககட

௬௬ குழிசி - பாண கழிமுடை நாற்றமு - மிக்க புலால் நாற்றமு

௬௭ உணங்கல - வறறல

௬௮ எணகு - கரடி பிணவு - பெணகரடி, “பனறி புலவாய”
 (தொல் மரபு ௫௮) எனனும குத்திரத்தில், ‘ஒன்றிய’ எனறதனால, பிண
 வெணபது கரடி கருங் கொள்ளப்பட்டது

௬௯ பெண்டி - மனைவி

௭௦ பாடையிற்பணித்து - பாவையிறுலே வயமாககி

௭௧ கோடு - கிளை, நிழல் - நிழலில், அவன - நாகாளுடைய குருமகன்.

௭௨ வந்தகாரணமென்னென - வந்தது யாதுகருதியென்று கேட்ப
 வந்தகாரணம் சிலர் கடு கௌசு

௭௩ அவறகு - குருமகனுக்கு

௭௪ அளியன - அளிகத்தக்கான, “அளியன றுனே முதவா யிர
 வலன” (முருது ௨௮௪.)

௭௫ என - என்று குருமகன் சொல்ல

௭௬ - எ. மரக்காள, நம்பிக்கு வேண்டும்கொடுமென

௭௭ அயாநது - கலைபுறது.

௮௦ உணடி - உணவு இன்றெனின் - இல்லையாயின

(பி. ம்.) ௭௧ ‘குளிர்நதவன்பின்ன’ ௭௩ ‘ஆங்கவனல்கட’ ௭௬.
 ‘நங்கையக கொடுமின’ ௭௬ ‘கெட்டேன’

குண்டே? ஞாலத் துறுப்ப னுண்டென்றிற்
காண்குலம் யாங்களுங் காடநீவா யாமெனத்
தூண்டிய சினத்தினன ரெல்லெனச் சொல்லும்
மயங்குங் கவனஞ் சனனுயிர் கோறலும்
அந் நாயகறு பரமகவ கடிந்தன? கேளாய
பிறந்தவா ராதலு மிறந்தவா பிறத்தலும்
உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற அணமையின
நலவறஞ் செயலோர் நல்லுல நடைதலும்
அலவறஞ் செயலோர் நடுநர நடைதலும்
சுடு உண்டென வுணாதலி னுரவோர் களைந்தன?
நண்டனை யாமெனக் கநிரை யெய்தி
உடம்புவிட லோடு முயிருந்ந சொண்டோர்
இடம்புகு ரென்றே யெய்க்கிற் குறைத்தாய
அவயுயி ரெவ்வனாப் போய்ப்புகு மவ்வதை
சுடு ரெவ்வன முறையெனச் சினவா திதுநோர்
உறறதை யுண்டு முடலுயிர் வாழவுழி

அக உறுப்பயனுண்டோ அஉ காண்குலம் - அநிலேம

அக சினத்தினன சொல்லென - கோபமுடையவனுய்ச சொல்வா
யென்று நாகருடைய குருமகன கேட்ப, சொல்லும் - சாதுவன சொல்லுவான்.

அடு கயககு - கலங்குதல், “கயககு நல்லம” (கசு கஅ) எனநூ
முன்னும், பி லெ, கஅஅ, உஉக

அச - டி கள்ளையும் கொலையையும் அறிவுடைபோர நீக்கினா.

அச - எ. இவவடிக்கன, “உறங்குவதுபோலுஞ் சாககா கிறங்கி, விழிப்
பது போலும் பிறப்பு” (கசு க) எனனும் கருளின் பொருளைத் தழுவி வந
திருத்தல் காண்க

அக ஆலதம் - பாவம், அறமல்லாததென்றபடி.

கடு உரவோர் - அறிவுடைபோர

அஎ - கடு உணமையின, உணாதலின் உரவோர் களைந்தனா

கசு கண்டனையாக - அநிந்தாயாகு. என - என்று சாதுவன
சொல்ல கநிரை - பெருஞ்சிரிப்பு.

கடு. செவ்வனம் - நேரே, “திருவிளி பூம்பொழிற் செவ்வனஞ்
சோநது” (கீவக நிகடு.) என - என்று குருமகன சொல்ல

கசு. உயிரவாழவுழி உடல உறறதைபுண்ணும்.

(பி - ம்) அக ‘உண்டோமாகக் குறுப்ப’ அக - ச, ‘சொல்லலு
மயககும்’

மறறைய வுடைய மனனுயிர நீங்கியுற
 றடிந்தெரி யுடைய னுந் தானுண் றாதெனின
 உடம்பிடைபு போனதொன லுண்டென வுணர்நீ
 ௧௦௦ போனா துடங்கோ புககிலுண டெனப
 தியானை வல்லே னியாருந் புணரகுவா
 உடம்பினை டெடழிய விரியல் நாசதம
 நடநாசேரட ரேறல் கனவினுங் காணகுவை
 யாங்கனா டோக யவையிர செயவினை
 ௧௦௧ புண்ட லாநைகிற புகுவது தெளிநி
 னாநவ னுரைதகது டெரிவிழி நாநனும
 நனநறி டெடடி நல்லடி வீழ்ந்து
 நாளு புலுங் கைகிழி னிவையுடா
 புலுநறை வாழிபி னோம்பித் தாறநேன்
 ௧௦௨ தமக்கொழி மரபிற் றாவுறு காறுப
 அமககா நல்லற மெடுதகுவை பெயறலும
 னன்று மொனனுந் நன்னெற்ப படாகுவை
 உணறனக் கொல்லு ரெலியற முறைககேன
 உடைகல் மாகக ஞாயிருயந் தீங்குமுன்
 ௧௦௩ அநிதொழி லொழிந்தவ ராருயி ரோம்பி

-
- ௧௦௧ தடிந்து - டெடடி ௧௦௦, புககில - புகுமிடம்,
 ௧௦௨ ஈவதம - ஈாதம ௧௦௧ கேசை - நெடுநூலம்
 ௧௦௨ - ந உயிரசேறல் கனவினுங் காணகுவை
 ௧௦௪ - ந. உயிர புகுவது.
 ௧௦௬. அவன - சாதுவன ௧௦௭ நன்று - தருமம்
 ௧௧௦ தமக்கொழிமரபின் - தமக்கெனநே தீரந்த முறைமையினை
 புடைய.
 ௧௧௦ - ௧௧ மரபினை புடைய நல்லறமெனக்.
 ௧௦௬ - ௧௧. நாநனும எடுத்துரைபெயறலும
 ௧௧௨ படாகுவை - செல்வாய
 ௧௧௧ ஒலலும நெறி - இயலும வழி, இவ்வடி, "ஒலலும வகையா
 ன்றவினை யோவாதே, செல்லுமவா யெல்லாரு செயல்" (௧௧) என்ற துற
 வின் கருத்தைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க
 ௧௧௩ அநிதொழில் - கொல்லுநகொழிவ
 (பி ய்) ௧௦௭ 'நன்னெறிசெட்டித் தன்னடி' ௧௧௦ - ௧௧ - 'என
 றெனக் கொழிய தேமுற மேககாநனநிலலற' ௧௧௨ 'நனநிது சொன்னாய'

மூததுவிளி மாவொழித தெவவுயிர மாடடும
தித்திற மொழிகெனச சிறுமக னுரைப்போன
சங்கமக காசு நிவவறஞ செயகேம

ஆங்குனக காசு மருமபொருள நொனெனப

சஉ௦ பணடும பணடுங் கலங்கனிழ மரகநனை

உண்டே மவாத முறுபொரு ளீங்கிவை

விரைமர மெனறுகில விழுந்தித குப்பைபேர

டிவைபிவை கொள்கென வெறித்தனன கொணரது

ரகதிர தகத நென்னும வாணிநன

சஉ௧ வங்களு சோநததில் வரதுட னேறி

விரைமர புருந்திங் கிவவொடு வாழரது

கவையி நனபல தானமுஞ் செய்கனவ

ஆங்கன மாகிய வாதிறை கையாற

புங்கொடி கலைய டிரரை பெறுகென

சஉ௨ பணையகம் புருந்து பணிமே கல்கதான

புணைய வோவியம் போல நிறறலும

தொழி மாவலங் கொண்டு தூயரறு திளளியோ

டமுத மரபியி னனகரை நீறைகரப

சகக மூததுவிளிமா - முதுமையுற்று இறகரும் விலங்குகள

ககௌ தீத்திறம் - கொலை என - என்று சாதுவன சொல்ல

கஉஉ விரைமரம் - சந்தனம் அகில முதலியன , விரை - வாசனை

கஉ௩ என - என்று நாகன சொல்ல

கக௧ - உ௩ உரைப்போன இவையிவை கொள்கெனவெனக

கஉ௧ வங்களுசோநததில் - சோநத கப்பலில

கஉ௨ ஆங்கனமாகிய - அததனமையை உடையளாகிய

உ - கஉ௩ உரைப்போன, பிச்சை பெறுகெனவெனக

ககக பிச்சை வாங்குமபொழுது துறவறத்தினா மொன்னமாக நிறக
வேண்டுமெனபது விதியாதலின, 'புணைய வோவியம் போல நிறறலும'
என்றா, புணைய வோவியம் - வண்ணங்களைக் கொண்டெழுதாத வடிவைக
கோட்டின சித்திரம், மணி உஉ அஅ, நெடுநல் கசன, ந

கக௩ அனகரை மணி கக. கக௧

(பி-ம்) கஉ௦ 'பணடுபணடங்குககலங்' கஉ௨ 'ஆயிழைகையாற'

கக௩ 'சுரபியினகனகனை'

பாரசு மடங்களுமபதிபரிணி பறுகென
கநந ஆதிரை பிடன ஸாருபிர மருநகென

கந.—ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை முற்றிற்று

கநந ஆருயிரமருந்து - அனனம்

கநந-ந நிறைதர இட்டனனெனந

உ - கநந உரைப்போன, 'ஆங்கனமாகிய ஆதிரைகையாற பிச்சை பெறுக' எனது சொல்ல, மணிமேகலை மனையகமபுருந்து நிறறலும், ஆதிரை தொழுது வலவெண்ணி ஆருயிர மருந்திட்டனனென முடிபு

பதினேழாவது

உலகவறவி புக்க காதை

[பதினேழாவது மணிமேகலை

காயசண்டிகைபென்னும் விச்சாதரிவயிற்று யானைத்தீபவித்து
அம்பலம்புககபாட்டு]

பத்தினிப பெண்டிர் பாததூ னேற்ற

பிச்சைப பாததிரப பெருஞ்சோற றமலை

அறத்தி னீட்டிய வெண்பொரு ளறவோன

திறத்து வழிப்படு-ஞ் செய்கை போல

க பத்தினிபபெண்டிர் - ஆதிரை பாததூண - (இயலபுடைய மூவா முதலாயினாகும் தென்புலத்தார முதலிய நாலவாக்கும்) பகுத்துக் கொடுத்த உண்ணப்படும உணவு, பாததல-பகுத்தல இதனால், ஆதிரையின் இல வாழ்க்கைநலம் கூறப்பட்டது, "பழியஞ்சிப பாததூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை, வழியெஞ்ச லெஞ்ஞானறு மில" (குறள், ௪௪) பெண்டிர் து பாததூண

உ அமுதசுரபியிலுள்ள பெரிய சோற்றறுத்திரளை, அமலை - திரளை "அமலைக் கொழுஞ்சோறு" (புறநா ௩௪)

க - உ ஏற்ற பாததிரம்

௩ அறத்தின் ஈட்டிய - நலவழியே சம்பாதித்த ஒண்பொருள் குறள், ௪௬௦

௩ - ௪ அறவோன திறத்து வழிப்படும செய்கைபோல - அறவோ னிடத்துப் பெருகுதலுறுஞ் செய்கையைப்போல, அறவோன - சறபாததி (பி - ம்) க 'பாததூணியத்த'

நி வாங்குகை விருந்த பன்னுயிரக களிசுதுத
நானறெல்ல விலலாத தைசடை நோகுகி
பாளைத் தீநோயாவயிற நடக்கிய
நாயசனா முகையெனுங் காரிகை வணங்கி
நெடியோன மயங்கி நிலிசைத் தோனறி

க0 அடலரு முநநீ ரடைத்த ஞானது
குரங்குகொணாந தெநிந்த நெடுமலை யெல்லாம்
அணங்குடை யனக்கா வபிற புக்காங்
கிட்ட தாழறாக கிடமுற கடுப்பசிப
பட்டே நெனறன பழனினைப் பயக்கால்

ரம தானப்பொருள, பாததிரத்தின பெருமைக்குத்தக்கபடி பெருகுதலுறு
மெனப்பதை, “ விருந்தின, துணைத்துணை வேளவிப் பயன ” (குறள், ௮௭),
“ அறப்பயனும, தானசிறி தாயினுந் தக்காராகப் பட்டக்கால், வானசிறிதரப்
போர்த்து விடும ” (நாலடி ௩௮) என வருவனவற்றாலுணராக

௬ தைக்கமையை (காயசண்டிகை) நோக்கி

உ - ௬ ஒண்பொருள வழிப்பேருசெய்கைபோலப் பெருஞ்சோற்ற
மலைதான தொலைவில்லாத தைக்கமையை நோக்கியெனக்

௭ யானைத்தீநோய - பஸமகவியாதி

௮ காரிகை மணிமேகலையை வணங்கி

௯ நெடியோன - திருமால் மயங்கி - பருவதமுனிவரும் நாரதமுனி
வரும் அம்பரீடனுக்கிட்ட சாபமாகிய அநதகாரத்தைத் தான ஏற்றுக்கொண்ட
மையால் மயக்கமுற்று தோனறி - இராமனாக அவதரித்து நெடியோன
நிலமிசைத் தோன்றிமயங்கியென மாற்றாக திருமால் இராமனாக அவதரித்த
பொழுது, முறகூறிய சாபாந்தகாரத்தால் மயக்கமுற்றிருந்தாரென்பதைப்
பின்வருஞ் செயபுளாலுணராக “ கன்னியநதுழாயக கமலலோ சன்னறய
ரதற்கு, மன்னுநனமக் னுகியே வந்தனனுதித்து, முனனை யத்தகாரத்தி
னான மூடிடப் பட்டுத், தனனை மாயனென றறிந்திடா துறைநதனை
சாராதே ” (இலங்கை உத்தர அம்பரீடனை ஆழிகாதத் ௮௫)

க0 முநநீ - ஆக்கல் முதலிய மூன்றுநீர்மையையுடைய கடல்
அடைத்த ஞானது - இலங்காரங்களுசெல்ல அடைத்தநாளில்

௧௨ அணங்கு - வருத்தம், தெய்வத்தனமையுமாம் அளக்கா - கடல்
புக்காங்கு - புகுந்தாற்போல

௧௧ - ௨ மலையெல்லாம் அளக்கா வயிறுபுக்காங்குகெனக்

௧௩ இட்டது ஆற்ற - இட்டபொருளால் தணியாத

௧௪ பட்டேன - அடைந்தேன வினைப்பயத்தாற் பட்டேனெனக்

(பி - ம்) ௫ - ௬ ‘ அளிக்கத்தான ’ ௯ ‘ நெடுமானமயங்கி ’

கடு அனலை கேனீ யாருயிர் மருததுவி
துன்னிய வெனனோயை துடைப்பா யென்றதும்
எடுத்த பாததிரத தேந்திய முழுதம்
பிடித்தவள் கைபிற பேண்ணின் பெய்தலும்
வழிகாடப் பெருமபசி நீங்கி மற்றவள்

உ௦ துயர நீங்கித் தொழுதன ஞ்ரைக்கும்
மாதில் வாலொளி வடதிரைச் சேடி
காசில்காளு சனாரக கடிநக ருளலேன்
விஞ்சையன் றனனென வெவவினை யுருப்பந்
தென்றிதைப் பொதியில் காணிய வந்தேன்

உரு கடுவர லருவிக கடுமபுனல் தொழிந்த
விடுமணற் காணியாற் றியைந்தொடுங் கடுந்தேன்

கடு ஆருயிர் மருததுவி - அரிய உயிரைப் பாதுகாக்கும் மருந்தை
புடையாய், ஆருயிரமருந்து - அன்னம்

கசு துன்னிய - நெருங்கிய எனனோய் - எனது பஸ்மக் வியாதியை
என்றலும் - என்று காயசண்டிகை சொல்லலும்

சு - கசு காரிதை, நோக்கி வணங்கி, 'எனனோய் துடைப்பாய்' என
றலு மெனக்

க௭. அமுதம் - அன்னத்தை

கஅ அவள்கையில் - காயசண்டிகையின்கையில் பிடித்துப்பெய்தலும்

கக. அவள் - காயசண்டிகை உ௦. தொழுது உரைப்பாள

கக - உ௦. அவள் நீங்கி நீங்கித் தொழுது உரைக்கும்.

உக வாலொளி - வெள்ளிய ஒளி சேடி - வித்தியாதரருக்கு சேடி
வெள்ளிமலைக்கண் உள்ளதாதலின், அதற்கு வாலொளி கூறப்பட்டது,
"வெள்ளி மாலவரை வியனபெருகு சேடி" (சிலப். சு க)

உஉ காசு - குற்றம் காஞ்சனபுரமாகிய காவலையுடைய நகரம்.

உ௩. விஞ்சையன் - கணவனாகிய வித்தியாதரன் உருப்ப - தோற்ற,
அழலவென்றமாம்

உச. பொதியில் - பொதியினமலை காணிய - காணுதற்கு

உ௩ - ச விஞ்சையனொடு வந்தேன்.

உரு. கடுவரல் - விரைந்தவருந்ல் கொழித்த - தெளளிய

உசு. கானயாறு - காட்டாறு. ஒருங்கிருந்தேன் - கணவனுடனிருந்தேன்

உச - சு வந்தேன் கானயாற்றிருந்தேனெனக்

(பி - ம்.) கசு. 'துன்னியவெனனோய்' உஉ. 'காஞ்சனக்கடிகா',
'காஞ்சனபுறநகா' உச 'காணியவருவேன்'

புரிநூன மாபிற் றிரிபுரி வாசடை
 மரவுரி புடையன விருசசிக னெனபோன
 பெருங்குலை பெண்ணை க கருங்கனி யிணையதோர
 ௩௦ இருங்கனி நாவற் பழமொன றேறத்திக
 தேக்கிலை வவநததர போணறு மாபிற்
 பூங்குடழ பொயகை யாடச செனதேறா
 திணை புருத்ததிற செருககொந் தொனதேவ
 நாலா வதத நருங்கனி சிதைத்தேன
 ௩௩ உடையலே வேடகைபின வஞ்ஞம விருசசிகன
 நண்பன வெண்ணை க கருங்கனிப சிதைத்தன
 சித்திநற் நாவற் றிரிய மாவ
 திரா முண்பு லொருகனி தருவ
 தகுகனி புண்டோ மரம் மான
 ௪௦ மருந வியாநகையின வஞ்ஞபித் திவதுவ
 பன்னீ ராண்பு லொருநா வல்ல

௨௭. புரிநூல - முறுக்கிய பூணூல திரிபுரிவாசடை - திரித்து
 முறுக்கிய நீண்டசடை

௨௮ மரவுரியுடையன - வறக்கிலமாகிய ஆடைபையுடையன உடை
 யனுகிய விருசசிகனெனபோன

௨௯ பெண்ணை - பனை கருங்கனி - கரியகனி, பெரியகனி பென்று
 மாம

௩௦ நுருமை - பெருமை நாவல் - சம்புமரம்

௩௧ - ௨. சேணநாறுபூ, சேண - நெடுநதாரம் பரப்பிணையுடைய
 பொயகை ஆட - நீரட

௨௮ - ௩௨ விருசசிகனெனபோன, நாவற்பழமொனறையேறதி வைத
 துப் பொயகையாடச செனதேறாதுகவெனக

௩௩ உருத்தலின - பயனகொடுப்பத தோற்றுத்தலினால் செருக்கு -
 களிப்பு

௩௩ - ௪ உருத்தலிற் சென்று காலால் அநதகனியைச சிதைத்தேன

௩௩. வேடகை - விருப்பம்.

௩௪ கருங்கனிச்சிதைத்தன என்னைக கண்டனன.

மேலவருவன விருசசிகன கூற்று

௩௭ திபயம் - தெயவலோகத்திலிருந்து உண்டாயது, இச்சொல்
 திவயமெனனும் வடமொழிச்சிதைவு, திவ - தெயவலோகம், மணி எ கூள்.

௩௮. ஆண்டு - வருடம் ௩௬ - ௪௦ உண்டோரா பசியை நீக்குவா

(பி - ம்) ௩௬ 'வைத்துச்சென்றாற்றுப்பரப்பிற்' ௩௭ - ௮. 'திபய
 மாகிய வீராறு'

ஞாந் றோனபினே ஞாந் கனி சிதைந்தாய
 அநதரஞ் செல்லு மந்திர நிழநது
 தந்தித தீவாறு றனிததுய ருழநது
 சடு முநந லாநபு ன முநாகனி நானீங்
 குணனு நாநுன அறுபசி களைகென
 அநந வாகநவ னிடட சாபம்
 இநநா லோலு நிவங்கொடி கெடுத்தனை
 வாடுபசி புழநது பாபுனி போயின

௫௦ பாபுமி முருனிபாயாமலை பொழிந்தென
 அவ்வலை செயதிக கஞ்சின னகனறு
 விவகொரி விஞ்சையன விழுமோர டெய்தி
 ஆரணங் காசிய வருந்தவன றனனறு
 காண மின்றியுங் கடுநோ புழநசனை
 ௫௫ வானூ டெய்துகென மந்திர றந்தென

சஉ நோனபு - விரதம். சிதைத்தாய - அழித்தாய
 சங் மந்திரத்தை இழநது
 சச தந்திததீ - பலமகவியாதியென்று வழங்குகிற யானைத்தீயென
 னும நோய, சீவக. ஈகச தனிததுயா - ஒப்பற்ற துன்பம்
 சடு முநநாலாண்டு - பன்னிரண்டு வருடம்
 சத. உறுபசி - மிகப் பசியை களைகென - நீங்குகவென்று
 சஎ. அவன - விருசசிகன சாபம் - சாபத்தை, சாபத்தின் முடி
 வெல்லையாகிய நாளென்றமாம, ஆகுபெயர்
 சஎ - அ இளங்கொடி, சாபத்தைக் கெடுத்தனை
 சக உழநது - வருந்தி முனி - விருசசிகன
 ௫௦ ஒலி முழங்குகின்ற அருவியாலுண்டாகிய பாயோசனத்தை
 புடைய பொதியினமலையை பாடிமிழ புறநா சக

௫௧ அவ்வலைசெய்திககு - மனத்திறஞ்றறியதை ஆராயாது செயத
 என செய்கைக்கு, “அவ்வலைவந் தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்” (௨௧௨),
 “பலபல நாழஞ் சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன் றனை, அவ்வலைமைதவிரத்த
 வழகன்” (ச ௫) எனப் பேர்யாழ்வார் திருமொழியில் வருதல்காண்க
 இஃது அலைவலையென்றும் வழங்கும்

௫௨ விழுமம் - துன்பம்

௫௩ ஆரணங்கு - அரியதெய்வத்தன்மை

௫௪ - ச அருந்தவன றனனறு கடுநோபுழநதனை

௫௫ வானூடு எழுக என - வானிடத்து எழுவாயென்று வித்தியாதரன் சொல்ல

(பி - ம்) சக ‘உறுதுயா’ சக ‘உழநதமாமுனி’ ௫௦ - ௫௨ ‘ஒழித்தே, னவலககவலை செயவினையஞ்சி, யிலகொளி’

ஊனுயிர் நீங்கு முருப்பொடு தோன்றி
வயிறுகாய பெருமபசி வருததுமென தோற்றகுத
தீங்கணி கிழங்கு செழுங்காய நல்லன
ஆங்கவன் தொணரவு மாறறேனா
௩௦ நீங்க லாற்றி எனடுஞாய ரெய்தி
ஆங்கவ னாகெனந் தருளொடு முறைப்பொன
ரபபுக தீனினுட டரிழந் தருங்கிற
மரப மிலலாந் தழிப்பொடு ரெலவா
ஆற்றி மாங்கா - காற்றுகூழை யாகி -
௩௧ நோற்றோ முறைவதோ நோனந் முறைடாது
பலநா வாரியு வ்வெடு போச
அப்பதிப்புகுநென றவனயாந் ரெயய
இப்பதிப்புகுநீங் தபாறுறை கினதேன
இந்திர நோட்டை விழவணி வருகவ

௩௬ உடம்பினினறம் உயிரீங்குதறகுக் காரணமாகிய வெப்பத் தோடு

௩௭ வயிறுகாய பெருமபசி மணி ௧௪ ௩ வருததுமெனதோற்றகு - வருததுமெனந் எனப்பொருட்கு

௩௮ தீங்கணி - இனியபழம் நல்லனவெனபதை ஒவ்வொன்றோடும கூட்டுக

௩௯ ஆற்றேனாக - பசிதணியேனாக

௪௦ அவன் - வித்தியாதரன்

௪௧ தமிழகமருங்கில - தமிழநாட்டில, “இமிழகடல வரைப்பிறறமிழக மறிய” (சிலப் ௩ ௩௭)

௪௨ கம்பம் - நடுக்கம் கழிப்பெருஞ்செலவா - மிகப்பெரிய செலவத்தை யுடையாரா

௪௩ மு மணி ௧௬ ௩௩ ஆற்றாமாக்கள் - வறிஞர்

௪௪ நோற்றோ - முற்பிறப்பில தவஞ்செய்தோர் நோனநா - வலி மையையுடையநா, நோனமை - வலி, “சாப் நோனஞான” (புறநா ௧௪) நா - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௪௫ - ௬ செலவா நோற்றா, ஆகி உறைவதோ நகரெனக்

௪௬ பலநாள் ஆயினும் - ஆகாயவழியே செல்லக்கூடாமையாற பல நாள் ஆகுமாயினும் நிலனெடுபோகி - பூமியில நடந்துசென்று

௪௭ அவன் - வித்தியாதரன்

(பி - ம்) ௩௭ ‘எனதேறகவன்’ ௪௪ ‘அருந்தணையாகிய’ ௪௬ ‘நிலைநாடுபோகி’

எ௦ வந்து தோன்றியிம மாநகா மருங்கே
என்று பெருமபகி கண்டன னிரங்கிப்
பினவரும் பாண்டல நெண்ணின்ன கழியும்
சுனிவில் பொய்சி தனித்தனை வணங்கினேன்
மணிமேகலையென வானபதிபட்டாகேன

எந் துககர துடைசூர துககா மாதவா
சுககர வாளக கோட்டமுண்டாங்கதிற்
பலாபுக திறந்த பருவாய வாயில்
உலக வறவி பொன்னுடைத்தனிடை
ஊர ராங்க ணுறுபசி பழந்தோர்

அ௦ ஆரு மின்னாவி னருமபிளி யுறேர
இருவேராத தோந்தாங் கருப்போர் பலாங்
வரிவாழ் கூட நதன்பாற போகென
புங்கவல போகிய பின்ன ராயிழை
ஒங்கிய விதியி னெருட்டை பொதுங்கி

அந் வலமுறை முழுமுறை வந்தனை செயதங்
உலக வறவி னெருதனி யேறிப்
பதியோர் தாமொந் பலாதெழு தேந்தும்
முதியோர் கோட்ட முழைப்பின வணங்கிக்

எ௦ இம்மாநகா மருங்கே வந்துதோன்றியெனக்

எ௨ கழியும் - நீங்குவான

எ௪ மணிமேகலை வீளி வானபதிபட்டாகேன - சிறந்த ஊராகிய
காஞ்சனபுரத்திற்குச் செல்வன

எந் துககம - பிறப்பு முதலியன, நாலவகைச் சத்தியங்களுள் துககம்
முதலாவது

எ௭ - அ மு மணி எ கூட - அ அதனிடை - அவவுலகவறவியில்

எ௯ - அ ஆங்கதில் ஒன்றுண்டு

அ௦ ஆருமினமையின் - பாதுகாப்போர் ஒருவரும் இல்லாமையினாலே

எ௮ - அக அதனிடை இருப்போர் பலா

அ௨ வடு - வகி, 'வடுவாழ் கூடநதல்' என்றது மணிமேகலையை

அ௩ ஆயிழை - மணிமேகலை

அந் வலமுறையாக மூன்றுமுறை வந்து பணிந்து, 'வந்து' என்று
ஒரு சொல் வருவிக்

அஅ முதியோள்கோட்டம் - சம்பாபதிகோயில் மும்மையின் வணங்கி-
மனம் வாகுக் காயங்களால் வணங்கி, மூன்றுமுறைவணங்கி யென்றுமாம்
(பி - ம்) அச. 'ஒருபடைபோகி' அஅ 'முறைமையின வணங்கி'

கரு துடை—நெடுநிலைந காரணங் காட்டிய
 கூடு தருதுணை பாவையைத் தானொழுது தேத்தகி
 வெயிலைத் வெமரிய வேயகரி தானததுந்
 தாணி தாடலைத் தோனறிய தெனனா
 பதிதின வயநதிய பைதன மாகநட
 எழுத கரடிபோ டாயிழை ந்தானறி
 கூடு ஆபுத திரானகை யமுத கரடியிலே
 திராவமுந வயக வேறபோரா தாமென
 னெனெனிய பரவத தொலியெழுந தன்றே
 யாணாப பைந மயல மருங்கென

கௌ — உலகவற்றவிபுக்க காதை முற்றிற்று

கூடு மணிமேகலையொடு மறையேரையும உளப்படுத்தி, 'தரு
 துணைப்பாவை' என்றா பாவையை - கருதிதபாவையை

கூடு வேயகரிகாணம் - மூங்கில கரிந்தகாடு

கூடு பைதல - துனாம.

கூடு ஏறபோராகிய யாவரும் வருகவென்று மணிமேகலை சொல்ல

கூடு எழுந்தனறு - எழுந்தது கூடு யாணா-புதுமருவாய

கூடு - அ அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தனற்றென

கூடு - கூடு காயசண்டிகையென்னுங்காரிகை 'தாணி வணங்கி, 'என
 னென துடைப்பாய' என்றலும், மணிமேகலை பெய்தலும், அவன பரி நீங்கிக
 தொழுது உரைக்கும், அவனம உரைப்பவள, 'அதனபாற போக' என்று
 கூறிப் போகியினனா, ஆயிழை ஒதுங்கி வந்த வந்தனை செயது ஏறி வணங்
 கித தொழுது ஏத்தித் தோன்றி, 'ஏறபோராயாவரும் வருக' என, அம்பல
 மருங்கு ஒலியெழுந்தனற்றென வினமுடிவு சொபக

(பு - ௧௦) கூடு 'தருதுணைப்பாவை' கூடு 'திராவமுந தாமென'

ப தி னே ட் டா வ து

உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை.

[பதினேட்டாவது மணிமேகலை அம்பலமடைந்தமை சித்திராபதி
உதயகுமரனுக்குச்சொல்ல அவன் அம்பலம்புக்க பாட்டு]

ஆங்கதது கேட்டாங் கருமபுண ணைகவயிற்
றீததுறு செங்கோல சென்றுகட டாங்குக்
கொதித்த வுள்ளமொடு குரம்புகொண்டேறி
விதுபபுறு நெஞ்சினள் வெயதுயிர்த்துக் கலங்கித்
நீ தீர்ப்பலிவ வறமெனச் சித்திரா பதிதான்
கூத்தியன மடநதையாக கெல்லாங் கூறும்
கோவல னிறந்தின கொடுநதுய ரெயதி
மாதவி மாதவா பள்ளியு ளடைந்தது

க. ஆங்கததுகேட்டு - மணிமேகலை பிக்குணிககோலம் பூண்டு பிச்சை
யேற்று யாவருக்கும் உணவு கொடுத்தலைக்கேட்டு ஆங்கு - அப்பொழுதே

உ தீததுறுசெங்கோல - தீயினகண் பழக்கக் காயதலுற்ற செந்நிறத்
தையுடைய நாராசம் சுட்டாங்கு - சுட்டாரதேபோல

ங் குரம்பு கொண்டி ஏறி - வரம்பைத் தாண்டியெழுந்த, என்றது
வரம்பு கடந்தென்றபடி, “குரம்பெழுந்த குற்றங்கொண்டேறா” (நாலடி
கடுங்)

ச விதுபபுறு - நடுக்கமுற்ற, விரைதலுற்றவென்றுமாம்

டு தீர்ப்பல இவ்வறமென - மணிமேகலைகொண்ட இவ்வறத்தைத்
தீர்த்து விடுவேனென்று எண்ணி சித்திராபதி - மாதவியின் தாய்

சு எல்லா நாடகக் கணிகைகளுக்கும் சொல்லுவாள்

க - சு அதுகேட்டு ஏறி நெஞ்சினளாய வெயதுயிர்த்துக் கலங்கி இவ்
வறத்தைத் தீர்ப்பவென்று எண்ணிக் கூத்தியன மடநதையா எல்லாருக்
கும் சித்திராபதி கூறுவாள்

மேலவருவன சித்திராபதி கூற்று

அ மாதவா பள்ளியுள் - சங்கத்தாரான அறவணவழிகளுடைய உறை
விடத்து, பள்ளி - முனிவா உறைவிடம்; சீலப் டு களக்

எ - அ கோவலன் இறந்தமைகேட்டு மாதவி அறவணவழிகளிடம்
புருந்து துறவுபூண்டமையை, “சங்கம் மாதவ ருறைவிடம் புருந்தேன, மற

(பி - ம்) க ‘புண்ணக்கையிற்’ ன் ‘குரங்கொண்டெழுந்த’,
‘குரம்பு கொண்டெழுந்த’ எ ‘நிறைந்தபின்’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை கஅஎ

நகுதக கனறே நன்னெடும பேருநா

க0 இதுதக கென்போக கௌளுரை யாயது

காதலன வீயக கடுநதுய ரெயதிப

போதல செயயா வுயிரோடு புலநது

நளியிரும பொய்கை யாடுநர் போல

முளியெரிப புகூஉ முதுகுடிப பிறநத

கரு பத்தினிப பெண்டி ரலலேம பலாதம

கைத்தூண வாழ்ககை கடவிய மனறே

பாணமகன் படடுழிப படுஉம பான்மையில்

யாழினம போலு மியல்பின மனறியும

வண நீதத மாசறு கேளவி, அறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்நது உர
வோ னருளினன” (உ : ௫௯ - ௬௯) என வயநதமாலைக்கு மாதவி கூறிய
தாக இநதூலிலும், “மறறதுகேட்டு மாதவி மடநதை, கோதைத
தாமங் குழலொடு களைநது, போதித தானம புரிநதறந் கொள்ளவும்”
(உஎ ௧௦௬-௮), “போதியினகீழ் மாதவாமுன புண்ணியதா னமபுரிநத,
மாதவி தனறுறவுங் கேட்டாயோ தோழி” (உ௯ ‘காதலனறன’) எனச
சிலப்பதிகாரத்தம் வருவனவறறலுணாக

௯ நகுதககனறு - சிரிககதககது பேருநா - பேருநில

௮ - ௯ அடைநதது நகுதககனறு.

க0 இது தநகு எனபோககு - இசசெயகை தகுதியுள்ளதென்று
சொல்லும் அறிஞாக்கு, தககது விகாரம எள்ளுரை - இகழ்ச்சியுரை

கஉ போதலசெயயா - நீங்காத புலநது - வெறுதது

நந - உ மணி உ நஅ - ௯

௬௩ நளி இருமபொயகை - குளிராத பெரிய குளம் ஆடுநா - ஆடுவோரா

௬௬ - ச மணி உ சடு

கக - ௫ காதலனவீயத துயரெயதிப புலநது வரிபுகும பத்தினிப
பெண்டி ரலலேம யாம

கடு - ௬ பலருடைய கையதாகிய உணவை உணவொழிதலில் உரி
மையையுடையேம்

க௭ பாணமகன் - பாணன படடுழி - இறநதவிடதது

கஅ இயலபினம - இயலபையுடையேம்

க௭ - ௮ பாணமகனையும் யாழையும் உவமை கூறினாள், நாடககணி
கையாதலின்

(பி-ம்) க0 ‘தககெனறவாககெள்ளுரை’ கஉ ‘போதலசெல்லா
வுயிரோடுபுலநது’ க௭ ‘பானமையின்’

நறுநதா துண்டு நயனில் காலே

உ௦ வறுமழுத குறகுகும வண்டு போலபுவம

வினையொழி காலேத திருவின செவவி

அனையோ மாகி யாடவாத துறப்போம்

தாபதக கோலந தாங்கின மெனப

தியாவரு நகூஉ மியலபின தனறே

உரு மாதளி யீனற மணிமே கலைவலவி

போதவிழ ரெவவி பொருநததல விருமரிய

உலைய பூமரணு புலகாள வணடின

செய்யா விவாஸு செவவிதி நருநதந

வை கொணா டாங்கவ லேந்திய கடி லெய்யா

ந௦ பிசசை மாசாசா பிறாகை காட்டி

மற்றவன றவனன மணிமே கலைகனைப

பொற்றோக கொண்டு போரேத னுற

கக நயன - பசை, எனறது செல்வத்தை

உ௦ வறுமழு - பீதனில்லாதது பாசனையாகது வண்டு உலையா
தல “வணமுற றுறகுகுங் கொண்டி மகன்ரை” (மணி கஅ (௧)),
மதுரைக் (௧௭௨ - ௪) உக வினை - நலவினை

உ௧-௨ “தவநகோ மருங்கிற றிருமகள் போலப், பயந்தீர் மருங்கிற
பறறுவிட டொரீஇ, இட்டதை யுண்ணு நீலம் போல, ஒட்டிடத் தொட்டு
முறுதி வாழுகையுட, பத்திமை கொள்ளா” (பெருங் கக (௧) க௭௭-௪௧),
“புண்ணிய முலநதபின பொருளி லாகன்கை, கண்ணிலா துறந்திடும்
வண்ணமீ” (நூர் முத்தி க௭)

உ௩ தாபதககோலம் - வித்தைக கோலம், பிககுணிக கோலமுமாம்

உ௪ நகூஉம இயலபினது - பழிகுகும இயலபையுடையது

உ௬ ரெவவி - சமயம்

உ௭ உதபகுமாளை இவனே வண்டாகக் கூறியதுபோல, “உதய
குமரனெனு மொருவண் டினீஇய, விரைவொடு வந்தேன” (க௦ - ௬௧)
என்று சித்திராபதி கூறியதாக இக்காதையிலேயே பின்னும் கூறுவா,
“பொண்டிர் நலமெவனவித தண்சாரற றுதுண்ணும், வணமுற றுறப்பான
மலை” (கலி ௪௦) என்று நலமெனை வண்டாகக் கூறியிருந்தல காரண

உ௮ சிதையாவுள்ளம் - வேறென்றால் அழிபாதவுள்ளம்

உ௯ கடினா - பிசசைப்பாததிரம் நக அவன - உதபகுமாரன

ந௨ போரேதனுகின - வாரேனாயின

(பி - மீ) ௨௬ ‘வினையொழிகாலே’ ௨௭ ‘செவவினபொருந்தல’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை கஅசு

கடும னேற்றி யரங்குஞ்ஞ் போகி
வடுவொடு வாழு மடநதையா தமமோரா
நடு அனையே னை யரங்கு கூத்தியா
பாடியாகம் புரட்டி அமர்வ னென்றே
வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து
வஞ்சக கிளவி மாண்பொடு தோந்தது
செறிவலை நல்லாரா சிலாபுறஞ் சூழ்த
சுருமவியா பொடித்த கோலவாண முகத்தள
நடுநீதா பதி காற்றி போகி
புறப்படுகா வேந்த னிருப்பதிடங் குறுகி
அரவ வனமொடு தேனின மாராகும
சுருமணை ஞெளரிய திருநா நெருசிறைப

நக சுடுமண - செங்கல நசு வடு - குற்றம்

நசு - (ந) மடநதையா தமமோரணையினி - மடநதையரை ஒப்பே
லாகி, சூர் ஸுடைச்சொல்

நக - (ந) பதிலாரிற் குழுகுற்றப்பட்டாரை ஏழு செங்கற்குமத்தி
அங்கு குழுகித்துப் புறத்துவிடுத்த மரபாதலின சித்திராபதி இங்ஙனம்
புறஞ்செய்வாராயினா, இதனை, “சுடும னேற்ரு வடுநீங்கு சிறப்பின”
(சிலப கசு கசுசு) எனப்பதனாலும், அதன் விசேடவுரைகளாலும் உணராக

நக வஞ்சினம் - சபதம் நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து - மனங்கொடுத்தது,
‘செங்குண சிவந்த நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து’ (அருட. என் றா முன்னம்

(ந) - நக சித்திராபதி கூறும் ‘மாதவி பன ரிபுளடைந்தது நடுக்க
கலையு, அத்து எள்ளரைப்பது, யாம பதிகரி ப் பன ருபதேயம்,
வாழ்கலாக கடலியமனறே, இயல்பினம், அன்றியும் வொடுபொருட்கலம்,
துறப்பேய், தாங்கினமென்பது நகுமியலபினது, ஆதலால், மன்கையகல
யைப் பொருளோடுகொண்டு போதுவேன, அங்ஙனம் போதேனாயின மா
பின்ன’ என்ற வஞ்சினஞ் சாற்றியென

நஅ கிளவியைத் தோந்தது

சடு வியா - வோவை பொடித்த - தோன்றிய

சஉ இளங்கோ வேந்தன் - உதயகுமரன்

சக வண்கும தேனும் நல்லமணத்தே செலவனவாதவின, இங்ங
சோத்துக் கூறப்பட்டன, இதனை, “மங்கைநல்லவா” (சிலப அகஉ) என
னும் செப்புகுநரையாவுணராக

சச தருணை ஞெளரிய - மொணடுவந்திட்ட மணலபரந்த, “தரு

(இ - ம) நசு ‘மடநதையா தமமோரி’ நகி ‘ஆடற்குத்தியா’ நசு
‘மரபினைன்றென்’ சச ‘திருமணனஞெளரிய’

- சடு பவழத் தூணததுப பசுமபொற் செஞசுவர்த்
 திகழொளி நித்திலச சித்திர விதானதது
 ள்ளங்கொளி பரந்த பரிங்குசெய் மண்டபத்துத
 துளங்குமா லூர்த்தித் தூமலாப பள்ளி
 வெணடிரை விரிந்த வெண்ணிறச சாமரை
- ரு0 கொணடிரு மருங்குங் கோதையா வீச
 இருந்தோன றிருந்தடி பொருந்தினினை நேத்தித்
 திருந்தெயி றிலங்கச வெவ்வினினககவன
 மாதவி மணிமே கலையுட னெய்திய
 தாபதக கோலந தவறின றேவென
- ருரு வரிதுபெறு சிறப்பிற குருகுரு வுயிர்ப்ப

மண்ண ஞெமிரிய திருநகா முற்றதது” (நேநேல் சு0, பேநீங் க சள*
 ககூள்) ஒருசிறை - ஒருபக்கம்

- சடு பவழத்தூணம் - பவளத்தாலாகிய தூண, சிலப் ரு கசஅ
 சக நித்திலம் - முதது, எனறது, முததாலாகிய சலவியையும் தூங்
 கினையும் சித்திர விதானம் - சித்திரங்குளையுடைய மேற்கட்டி, மணி
 ககூ ககஉ - ஈ, “ஒவிய விதானத துரைபெறு நித்திலதது, மாலைத சாமா
 வளையுட னெறி” (சிலப் ஈ ககக-உ)

சடு - எ தூணத்தினையும் சுவரினையும் விதானத்தினையுமுடைய மண்
 டபமெனக

சஅ துளங்கும மான ஊர்தி - ஒளி அசைதலையுடைய சிவக!தனம்
 ஊர்தி - வறுதற்கிடமாகவுள்ள ஆசனமெனனுமொருளது பள்ளி - இடம்

சக தெண்டிரை விரிந்த - வெள்ளிய அலைகள் போலே விரிந்த

ருக இருந்தோன - உதயகுமரன எத்தி - எத்த

சள - ருக் மண்டபத்துப் பள்ளியில் இருந்தோனெனக.

ருஉ, நகரு - சிரித்தது. அவன - உதயகுமரன்

ருச தாபதககோலம் - தவவேடம், எனறது பிக்குணிக கோலத்தை
 தாபதா - தவமுடையவா. என - என்று உதயகுமரன கேட்ப

ருஉ - ச அவன நகருத் தாபதககோலம் தவறினேரேவென.

மேலவருவன சித்திராபதிசுற்று, உதயகுமரன இருந்தவிடம் அவைக
 களமாதலின மணிமேகலை செய்தியைச சிலேடையாற் கூறுவாள

ருரு குருகு கருவுயிர்ப்ப - குருக்கத்திபெற, மாதவிபெற, குருகு -
 குருக்கத்தி, குருக்கத்தி மாதவியென வழங்கப்பெறும் பின்னாக காஞ்சி
 கூறுபாடுதலின பிறவைகள் சனவெனவும் ஒருபொருள் கொள்ளலாம்

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம் புக்ககாதை கசூக

ஒருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி
பாடலசால சிறப்பிற் பரதத தோங்கிய
நாடகம் விருமப நன்னலங் கவினிக
காமா செவனிக கடிமல ரவிழந்த

கூ௦ துதைய குமரனெனு மொருவண் டுணீஇய
விரைவொடு வந்தேன் வியனபெரு மூதூர்ப்
பாழமம் பறந்தலை யம்பலத தாயது
வாழ்கநினை கண்ணி வாய்வாள வேந்தென
ஓங்கிய பௌவத துடைகலப் பட்டோன

கூ௬. திருமணிககாஞ்சி யெனபதற்கு அழகிய கரிய காஞ்சிமரமென
றும், அழகிய மணிமேகலையென்றும் பொருள்கொளக் மேகலைக்குக் காஞ்சி
யென்று பெயர் உளதாதல, “எதிருந் துதலு நிலையின் மையுமா, மணிமே
கலையு மொருமரப் பெயரும், கருதுங் காஞ்சி யென்னுங் கடடுரை” எனனும்
தீவாகரக்குத்திரத்தாலும், “ஒருமரப் பெயரு மோரிசைப் பெயரும், கச்சிப்
பதியுமே கலையுங் காஞ்சி” எனனும் பிங்கலக்குத்திரத்தாலும் துணியப்படும்.

கூ௭ பரதமெனபதற்குப் பரதகண்டமென்றும் நாடகநூலென்றும்
பொருள்கொளக் ழு பதிகம், உஉ

கூ௮ நாடகம் - நாடுகளின் இடமும், ஆடலும் நாடகம் இவளாற சிறப்
பெய்துமாகலின், “நாடகம் விருமப்” என்றோ, “நாடக மேதது நாடகக்
கணிகை” (சிலப் பதி கடு) என்றுவருதல காண்க

கூ௦. ‘உதயகுமரனெனு மொருவண்டு’ என்றது முன்னிலைபுறம்;
அஃதாவது முன்னே நிற்கின்றவரை நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறு போலக்
கூறுதல். உணீஇய - உண்ணும் பொருட்டு, உண்ணுதல் - மிசைதலும்
அனுபவித்தலும்

கூ௨ பாழம் பறந்தலை அம்பலதது - பாழிடமாகிய புறங்காட்டைச்
சாராத உலகவறவியினிடத்து, பறந்தலை - புறங்காடு, “களளியம் பறந்தலை
யொருசிறை யலகி” (புறநா உச௦)

கூ௩ கூஉ குருகுக்குடியிரப்ப ஓங்கிய காஞ்சி, நலங்கவினிக் கடிமலர
விழந்தது, அதனை உதயகுமரலுக்கிய வண்டு உண்ணும்பொருட்டு வந்தேன்,
அக்காஞ்சி அம்பலத்தாயதெனக்

கூ௬ கண்ணி - தலைமாலு, “கண்ணி காரநறுங் கொன்றை” (புறநா
க) நின்கண்ணி வாழ்கவென்றல் மாபு, புறநா ககூ, “தாமரை யுறை
யுஞ் செயயாள, வருவினா தம்மைப் புல்லாள வாழ்கநங் கண்ணி மாதோ”
(சீவக ககூ௦) என - என்று சித்திராபதி சொல்ல புறநா எள். கூ;
பு. வெ கக

கூ௪. பௌவம் - கடல், உடைகலப்பட்டோன் - கப்பல் உடையப்
பட்டோன், “உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்” (கசூ. உ௦)
என்றோ முன்னும், “உடைகலப் பட்ட வெங்கோன்” (சிலப் கடு. உக)

(பி - ம்) கூ௮ ‘நன்னயம்’ கூஉ ‘பாஅழம்’

கூடு வானபிணை பெற்றென மறவவட சூரையேபான்
மேனிய பளிங்கின விநாதிற் பாவையில்
தோவிய செயதென நெழிவேன் முன்னாந்
காதகன எநெகை தலைபிணி விநாதி
நாதின வனமுலை நிறைநெரித ததூஉம்

எஃ ஒத்தொளிர் பவளத நுளனொளி சிறந்த
முதநாகூர்தி தன்ன முளனொபிற றமுதம்
அருந்தே மாதக வாருயிர தளிப்ப
விருந்தின் ஏறல் மடவிய தூஉம்
மாயிதழக சூவளை மலரிடற்கு தோயி

எஃ காயவேல வென்ற கருங்கய வெநிங்கனா

கூடு வானபிணை - சிறந்ததெப்பம் அவடகு - சித்திராபிங்கு
மேலவருவன உதயகுமரன் கூற்று

கூசு பளிங்கின - பளிக்கறையினகணுள்ள விருந்திற் பாவை இஃது
- புதுமையினையுடைய பாவையாகிய இது

கூஎ ஒளிபாடு பற்றியென்று - சித்திரை செயகையென்று

கூசு - எ மணிமேகலை தன்னையென நினைந்து அருந்திப் பளிக்கறையிற் புருந்த
பொழுது அவளைச் சித்திரமென்று தான் எண்ணியிருந்ததாக உதயகுமரன்
கூறினான், “தாமோளி மண்டபம் . எத்திறத் தாணின் னிளவொகாடி
யுரையென” (கூ - ௧௨ - ௧௨) என்று முன்பு வந்திருந்ததல் காண்க

கூஅ தலைபிணி - கடடியகடமி, தலைதல - கட்டுதல் விடா - விடா
வாப

கூஅ - கூ அங்கைகளை பிணிவிடாவாய் முலையை இறைபளவ நெரித்த
செயகையும், இறை - சிறிது

எஃ பவளவென்றது வரைய

எக முததுக்கூர்த்தனன் - முததுக்கள் கூடாமையுற்றவொத்த எயிறு -
1161

எஃ அருந்த விருந்த - உண்ணுதற்கு ஆசைப்பட்ட, “அருந்தே
மாதக வாருயிர முதலவனை” (கூசு - கூஅ) என்றும் முன்னும்.

எக - உ “முளவா வையிறுநா றமுதம் முனியாது மாந்திக், கொள
ளாத வினபக கடற்பட்டனன்” (கூக - ௪௧௧)

எஃ விருந்தினமூரல் - புதிய இளங்கை அருமபுதல் - தோற்றுதல்

எக - கூ எயிறுமுதத்தையுண்ண ஆசை. றற் எனதுயிர மாயிப்புறல்
வண்ணப் புனமுறவல் செயததும்

எசு மாயிதழ - கரிய இதழ

(பி - பி) கூசு ‘முலையிறநெரித்த தூஉ’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ககந

அறிவுபிறி தாகிய தாயிழை தனக்கெனச்
 செனியகம புநுஉச சென்ற செவவியும்
 பரிவகுபுறத தெறிநத பவளப பாவையென்
 உளவகொண் டொளிததா னுயிராககாப பிட்டென
 அ) நிையிருள் யாமத திருநதேன முன்னாப்
 பொன்றிகழ் மேனி யொருததி தோனறிக
 செங்கோல காட்டிச செய்தவம புரிநத
 அங்கவ டன்றிற மயாப்பா யெனறனள்
 தெய்வப கொல்லோ திபரியங் கொல்லோ
 அரு எய்யா மையலேன் யானென் நவன்சொல்லா
 சித்திரா பதிகாந சிறுநடை பெய்தி
 அததிறம் விடுவா யரசினங் குருகில

எசு பிரிதாகியது - வேறுபட்டது ஆரிடை தனாக - மணிமே
 கலேகரு

எள புநுஉ - புருது செவவி - அழகு

எச - எ ஒட்டி வென்ற கண்கள் ஆயிரைக்கு அறிவு பிரிதாகிய
 தென்று குறிப்பித்துச் செலிக்கண்ணே சென்ற செவவியும்

எஅ மணி. ச கஉச பரிவகு - உவ்வனத்திலுள்ள பரிக்கறை
 பாவை - மணிமேகலை

எக. கொண்டு - ஈரித்த னுடம் அருமபியனுடம் செவவியும் ஆகிய
 இவற்றைக்கொண்டு உயிராககாப்பிட்டு - உயிரைக் காததலசெய்து

எஅ - க பாவை கொண்டு உயிராககாப்பிட்டு எனனுளத்து உயிரை
 என்க.

அ0 இருந்தேன முன்னா - துயிலாதிருந்தேனுடைய முன்பு
 “பொங்குமெல மமளியிற பொருந்தா திருந்தோன, முன்னாத தோனறி”
 (எ சு - ஏ) என்று முன்பு வந்திருத்தல காண்க

அக ஒருத்தியெனறது மணிமேகலா தெய்வத்தை

அந. அயாப்பாய - மறப்பாய. அஉ - ந மணி. எ அ - கச

அ0 - அந. இருந்தேன் முன்னா ஒருத்தி தோனறிக காட்டி அவள
 திறம் அயாப்பாயென்றனளென்க.

அந - ச என்றனள், தெய்வமோ? தெய்வலோகத்து நோனறி
 பொருளோ?

அரு எய்யா மையலேன் - குறையாத மயக்கமுடையேன

அஎ அததிறம் விடுவாய - ‘அங்கவ டன்றிற மயாப்பா’ என்று வினா
 கனவிற றேனறிய ஒருத்தி கூறிய அதனை விடுவாடாக

(பி - ம்.) எள - அ ‘செவிகுறுக குறுஉச சென்ற செவவியும் பசு
 பொற்’

காமக் தள்ளாட் டிடைமயக் குற்றன்
தேவாக் காயினுஞ் சிலவோ செப்பின்

கூ0 மாதவன் மடநதைக்கு வருந்தாதாய் ரெய்தி
ஆயிரஞ் செங்க ணமராகோன் பெற்றது
மேருக் குன்றத் தூருநீச சரவணத்
தருந்திறன் முனிவர்க் காரணங் காகிய
பெரும்பெயாப் பெண்டிர் பின்புளம் போக்கிய

கூ1 அங்கி மனையா எவ்வா வடிவாய்த்
தங்கா வேட்கை தனையவட் டணித்ததூஉம்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டிறற் குருசில்

அஅ மயக்குற்றன் - மயங்கிச்செய்த செயதிகள்.

அக செப்பிற் சிலவோ? பலவுள்ளன வென்றபடி.

உதயகுமரனுக்குத் துணிவு பிறத்தற்பொருட்டு இரத்திரன் அகலையை
விரும்பியது முதலியவற்றைச் சித்திராபதி கூறுவான்

கூ0 மாதவன் மடநதை - கௌதமன் மனைவியாகிய அகலையை

கூ0 - கூக இரத்திரன் கௌதமமுனிவர் மனைவியாகிய அகலையை
விரும்பிச் சோநது அமமுனிவர் சாபத்தால் ஆயிரங்கண பெற்றொன்று
பது புராணத்தை

கூஉ மேருக்குன்றத்து - இமயமலையினிடத்து, “இமையவில் வாரா
கிய” (கலி. ௩௮.) ஊரும நீச சரவணத்து - பரந்த நீரையுடைய சர
வணத்தில், சரவணம் - தருப்பைக் காட்டினை யுடையதொரு பொய்கை.

கூ௩ முனிவர் - ஸத்தரிஷ்டிகள்

கூ௪ பெரும்பெயாப்பெண்டிர் - பெரிய புகழையுடைய மனைவியா

கூ௫. அங்கி மனையாள் - அக்கினிதேவன் மனைவியாகிய ஸவாஹா
தேவி, அவரவாடிவாய - அவ்வம்முனி பத்தினிகளின் கடிவாய.

கூ௬. வேட்கை - விருப்பம். அவண் - அவ்விடத்து

கூஉ - கூ. முன்னொரு காலத்தில் அக்கினிதேவன் ஸத்தரிஷ்டிகளு
டைய மனைவிகளை விரும்பி அந்தச் சந்தர்ப்பம் பொறுக்கமாட்டாமற் காட
டுக்குப் போனபொழுது அவன் எண்ணத்தையறிந்த ஸவாஹாதேவி அம்
முனிவரெழுவா மனைவிகளுள் அருந்தி யொழிந்தோருடைய வடிவத்தை
முறையே யெடுத்த வேறுவேறு காலங்கூறிச் சோநது அவன் வேட்கை
யைத் தணித்தாளென்று ஸ்ரீ வியாஸபாரதநீதி உள்ள ஆரணிய பாவத்தில்
உஉ௪ - கூ ஆம் அதியாயங்களால் தெரிகின்றது

(13 - ௩.) அஅ. ‘உற்றென்’ அக. ‘செபுவனன்’ கூஉ ‘குன்றி
தொரு நீசசரவணத்’ கூ௬. ‘வேட்கையவன் னணித்ததூஉம்’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ௧௯௮

கன்னிக் காவலுங் கடியிற் காவலும்
தன்னுறு கணவன் சாவுறிற் காவலும்
௧௮௦ நிறையிற் காத்துப் பிறாபிறர்க் காணாது
கொண்டோ னல்லது தெய்வமும் பேண்பை
பெண்டிர்தங் குடியிற் பிறநதா ளல்லள்
நாடவா காண நல்லரங் கேறி
ஆடலும் பாடலு மழகுந் காட்டிச்
௧௮௫ சுருப்புநாண் சுருப்பினி லருப்புக்கணை நூவச
செருககய னெடுங்கட் சுருக்குவலைப் படுததுக
கண்டோ ரெஞ்சங் கொண்டகம் புகுதுப
பண்டோ ரொழியிற பயன்பல வாங்கி

௧௮ கன்னி - கன்னிப்பருவம் கடி - கலயாணம்

௧௮௦ நிறை - நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தல், “சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர், நிறைகாக்குங் காப்பே தலை” (துறள், ௧௮௭) என்று வருதல்காண்க பிறாககாணாது - அயலாரைப் பாராமல்

௧௮௧. கொண்டோன் - கணவன், மணி. ௧௩ ௬

௧௮௨ பெண்டிர் - குலமகளிர்.

௧௮௧ - ௨ “தெய்வந தொழாஅள் கொழுநற நெழுதெழுவாள்” (துறள், ௧௮௮.)

௧௮௩ நல்லரங்கு - எழுநோல அகலத்தினையும் எண்கோல நீளத்தினையும் ஒரு கோல் குறட்டியரத்தினையும் வாயதலிரண்டினையுமுடைய அரங்கு (சிலப். ௩ ௧௦௧ - ௧௦௨.)

௧௮௪ கூததும் பாட்டிம் அழகும ஆகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி “ஆடலும் பாடலு மழகு மென்றிக் கூறிய மூன்றி னெனறுகுறை படாமல்” (சிலப். ௩ ௮ - ௯), “அழகிகுத் தாடு கினறாள்” (சீவக. ௧௨௫௪)

௧௮௫ சுரும்பு - வண்டு. விகாரம் அருப்புக்கணை - மொட்டை மல ராகிய அம்பு, அரும்பு விகாரம் “சுரும்பு விலலியை யருப்புக்கணை மைநதனை” (௨௦ ௧௨), “சுரும்பு விலலியருப்புக்கணை தூவ” (௨௦௮ ௧௮) என இந்துலுள்ளே பின்பும் வருதல காண்க

௧௮௬ சுருக்குவலை - ஒருவகைவலை படுதது - அகப்படுத்திக்கொண்டு

௧௮௭ அகம் - வீடு

௧௮௮ பயன்பல - பொருள் அணிகலம் ஆடை முதலியன

(பி-ம்.) ௧௮௮ - கூ. ‘கணைநூஉயச செருக்கி’ ௧௮௮ ‘பண்டெட்டா மொழியின’

வண்டிற் றுறககுங் கொண்டி மகளிரைப்
 ககடு பாரண்பயிற் பிணிததுப் படிற்றுரை யடக்குதல்
 கோனமுறை யன்றோ குடறற கென்றலும்
 உதைய குமர னுள்ளம் பிறழ்ந்து
 விரைபரி நெடுநகோ மேறசென் றேறி
 ஆயிழை யிருந்த வம்பல மெய்திக்
 ககடு காடமா செல்வி கடிப்பசி களைய
 ஓடுகைக கொண்டுநின் றாட்டுநள போலத்
 தீப்பசி மாககட்டுச செழுஞ்சோ நீத்ததுப்
 பாத்திர மேந்திய பாவையைக் காண்டலும்
 இடங்கழி நாமமொ டடங்கா னுகி

ககக வண்டின - தேனைக்கொண்டு மலரைத்தூறகுகும் வண்டுபோல
 2 ண்டு, பாத்திரையாகுவமை, “நறுந்தா துண்டு நயனில காலே, வறுமடிக்
 தூறகுகும் வண்டு போலகுவம்” (கக-உடு) என்று இக்காதையிலும், “பருகு
 வாரிற் புலவிப் பயங்கண் மாறத் தூறகுகு, முருகு விமழு குழலா போல
 மொய்கொ மிப்பி, உருப பூங்கொம் பொய்யப் புலவித் தீந்தேன் பருகி
 அருகு வாயிட் டாப்ப வண்ணன் மெல்லச் சென்றான்” (கசகடு) என்று
 சீவகச்சீர்தாமனியிலும் வந்திருத்தல் காண்க கொண்டி மகளிர் - பொருள்
 கொள்ளுதலையுடைய பரத்தையா, கொண்டி - கொள்ளையுமாம், “நெஞ்ச
 நடுக்குறுக கொண்டி மகளிர்” (மதுரை: ௧௦௮௩)

ககடு படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை

ககக கோனமுறை - செங்கோனமுறை. என்றலும் - என்று சீத
 நாராதி கூறலும்

ககஉ. உள்ளம் பிறழ்ந்து - மனம் வேறுபட்டு

ககங் விரைபரி வினைத்தொகை.

ககச ஆயிழை - மணிமேகலை அம்பலம் - உலகவறவி

ககடு காடமாசெல்வி - தூங்கை, “காடமா செல்வி கழிபெரு ,
 கோட்டமும்” (சு ௧௩) என்றா முன்னும், அமாதல் - விரும்பியுறைதல்
 கடிப்பசி களைய - பேய்களின் பசியைத் தணிவித்தற் பொருட்டு

ககடு - சு. ஊட்டுநளாகிய காடமா செல்விபோலவென இயைக்க

ககங் - அ பாத்திரமேந்தி மாககட்டுச செழுஞ்சோநீத்த பாவை -
 மணிமேகலை காண்டலும் - உதயகுமரன் கண்டவுடன்

ககக இடங்கழிகாமம் - வரமின்றிப் பெருகியகாமம், இராகவேக
 மெனபாரு முளா (மணி. ௧0 உஉ), “இடங்கழி நெஞ்சத்திளமை யானே”
 (சீலப். உங் ௩௭.)

(பி - ம்.) ககஉ ‘உள்ளகம் பிறழ்ந்து’ ககடு ‘களைஇய’ ககச - எ.

ஊட்டுவளபோல. தீப்பலிமாககட்டு’

கடி.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை க்குள்

கஉ0 உடம்போ டென்ற னுள்ளகம புருந்தென்

நெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சக களவி

நோற்றாண் வாழ்க்கையி னெசிதவந தாங்கி

ஏற் றான் விருமபிய காரண மென்னெனத்

தானே தமிழ் ணின்றேன முன்னா

கஉ1 யானே கேட்ட வியலபெனச ரென்று

நல்லா யென்கொ னற்றவம புரிந்தது

சொல்லா யென்று ஆணிநாடன் கேட்ப

என்னமா காதல னிராகுல னீங்கிவன்

தன்னடி தொழுதலுந் தகவென வணங்கி

கஉ2 அறைபோய் நெஞ்ச மவன்பா லணுகினும்

இறைவனே முன்கை யீங்கிவன் பற்றினும்

தொன்று காதலன சொல்லெதிர மறுதகல

நன்றி யன்றென நடுங்கினண் மயங்கிக

கேட்டது மொழிவேன் கேள்வி யாளரிற்

கஉக கள்வி - மணிமேகலை.

கஉஉ நோற்றாண் வாழ்க்கை - விரதங்களாற படடினி விட்டு உண்ணு
+ லையுடைய வாழ்க்கை, வாழ்க்கை தவத்திற்கு அடை நொசிதவந -
+ னுண்ணிய தவம், “நோற்றாணல யாககை நொசிதவத்தோ” (திரு. ௧0
உஉ௩.)

கஉ௩ ஏற்றாண் - இரததுண்ணுமுணவு

கஉ௪ - ௫ எனென்க கேட்டல் இயலபென்று உதயகுமரன்
+ சன்று.

கஉ௫ நற்றவம புரிந்தது என்கொல

கஉ௬ கேட்ப - உதயகுமரன் கேட்ப.

கஉ௭ என்னமா காதலன இராகுலன - இவன் எனனை விருமபிய
+ ணவனாகிய இராகுலனாவான், என்றது பழம்பிறப்பின செய்தி கூறியபடி

கஉ௮ வணங்கி - மணிமேகலை வணங்கி.

கஉ9 அறைபோய் - ஒட்டைபோய் நெஞ்சம் அறைபோய் அவன்
பால் அணுகினுமென்க.

கஉ௦ தொன்று - பழமை

கஉ1 நன்றியன்று - நன்மையன்று.

கஉ2 கேட்டது மொழிவேன் - நீ கேட்டதற்கு விடை கூறுவேன்

(12 - 13.) கஉக ‘வஞ்சகங்களி’ கஉ௩ ‘காரணம் யாதென’ கஉ௪

‘நல்லா யெனக்கொ நற்றவம புரிந்தது’ கஉ௫ ‘துணைநாடன் கேட்ப’

கநடு ரோட்ட செவியை நீ யாகுவை யாமெனிற்
 பிறத்தலு முததலும் நிணிப்பட் டிரங்கலும்
 'இறத்தலு முடைய திடுமபைக் கொள்கலம்
 மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
 மிக்க நல்லறம் ஹிருமபுதல் புரிந்தேன்
 கச0 மண்டமா முருககுங் களிறனை யார்க்குப்
 பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ
 கேட்டனை யாயின வேட்டது செய்கென
 வாட்டிற் குருசிலை மடக்கொடி நீங்கி
 முத்தை முதலவி முதியா னிருந்த

அவன் கேட்டது, முன்பு, 'நல்லா யெனகோ னற்றவம் புரிந்தது'
 (கஅ கஉக) என்பதனாலுணரப்படும் கேள்வியாளரின் - கேள்வியாளர்
 களால்.

கநடு. நீ துளைக்கப்பட்ட செவியை யுடையாயாயின.

கநச - டி. எனின்மொழிவேனென இயையும் இதில், "கேட்டி
 னுய கேளாத தகையவே கேள்வியாற, ரோட்கப் படாத செவி" (சகஅ)
 என்னும் துறவின் பொருள் அமைந்திருத்தல் காண்க

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று

கநஎ இடுமபை - துன்பம் கநஅ. யாக்கையாகிய இது.

கநசு - அ. இஃது உடையது கொள்கலமென்க. இவ்வடிகளிற
 போலவே, "வினையின் வந்தது வினைக்குவினை வாயது, . . . மிககோ
 யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (ச ககந - உக) என்று இந்நூலுள்ளே முன
 னும் மக்கள் யாக்கையை இழித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

கநக நல்லறம் - தயாதருமம்

கச0. மண்டு அமா முருககும் களிறு - மிககுச செலலுகின்ற போரை
 அழிகும் யானை

கசக. உண்டோ - இல்லை யென்றபடி.

கச0 - சக. 'களிறனை யார்க்குப், பெண்டிர் கூறும் பேரறிவுண்டோ'
 என்றது முன்னிலைப்புறம், இப்படியே, "இளமை நாணி முதுமை யெய்தி,
 . . . செறிவனை மகளிர் செப்பலு முண்டோ" (ச க0எ - க0) என்று
 உதயகுமரனை நோக்கிச் சுதமதி கூறியதாக இந்நூலில் மூன்பு நீதி கூறி
 யிருத்தல் காண்க.

கசஉ. வேட்டது - விருமபியது.

கசந. குருசிலை - உதயகுமரனை மடக்கொடி - மணிமேகலை.

கசச. முந்தை - முத்தை, வலித்தல் விகாரம் முதியான் - சம்பாபதி.

(பி - ம்.) கச0. 'மண்டலமாகுகளிறு', 'மண்டமரவேங்குகளிறு,'

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ௧௯௯

௧௪௫ குச்சரக் குழிகை தன்னகம் புக்காங்
காடவா செய்தி யறிகுநா யாரெனத்
தோடலா கோதையைத் தொழுதன னேத்தி
மாய விஞ்சை மந்திர மோதிக்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வடிவாய்

௧௫௦ மணிமே கலைதான் வந்தது தோன்ற
அணிமலாத் தாரோ னவளபாற் புகருக
குச்சரக் குழிகைக் குமரியை மரீஇப்
பிச்சைப் பாததிரம் பெருமபசி யுழந்த
காய்சண் டிகைதன் கையிற் காட்டி

௧௫௫ மாயையி னெளித்த மணிமே கலைநீ
ஈங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணாகேள்
ஆங்கவ ளிவளென் றருளா யாயிடிற்
பன்னு ளாயினும் பாடு கிடப்பேன்

௧௪௫ குச்சரக்குழிகை = கூாச்சரகுழிகா - கூாச்சரதேசத்துப் பணி
பமைந்த சிறிய கோயில் கூாச்சரதேசம் சிறப்பதிற பெயா பெற்ற தென
பா, “குச்சரக் குழிகைக் குமரியை மரீஇ” (௧௫௨) என்று இக்காதையி
லேயே பின்னும் வரும், கூாச்சரமென்பது குஜ்ஜரமென்று கன்னட
பாஷையில் வழங்கப்படுகின்றது

௧௪௬ அறிகுநா - அறிவோ ௧௪௭ கோதை - சம்பாபதி

௧௪௮ மந்திரம் - மணிமேகலாதெய்வம் உபதேசித்த வேற்றுரு எய்து
விகடும் மந்திரம், மணி. ௧௦ ௮௦

௧௪௯. காரிகை - பெண்.

௧௫௦ - மணிமேகலை காரிகைவடிவாய் வந்தது தோன்றவென்க.

௧௫௧. தாரோன - உதயகுமரன். அவளென்றது, காயசண்டிகை
வடிவுகொண்டு நின்ற மணிமேகலையை

௧௫௨. குமரி - சம்பாபதி.

மேலவருவன உதயகுமரன் கூற்று

௧௫௩ - ௪ பாததிரத்தைக் கையிற் காட்டியென்க

௧௫௪ மண்ணீடு - சதையாற் செய்யப்பட்ட பாவை, மணி. ௬ ௪௭
மண்ணீடுகளுளென் ஏழ்ஊருபுலிரிகக

௧௫௮ பாடு - படுகை, பாடுகிடப்பேன - வரங்கிடப்பேனென்று
பொருள் கூறுவா அடியாரீக்கு நல்லார், “பாசண்டச சாததற்குப் பாடு
கிடந்தானாகு”, “பாசண்டன்பாற் பாடு கிடந்தாடகு” (சில. ௬ ௧௫
௩௦ எஅ.)

(பி-ம்.) ௧௪௫. ‘குஞ்சக்குண்டிகை’ ௧௪௬. ‘காயசண்டிகைவடிவாக
காரிகை’

இன்னுங் கோள மிமையோரா பாவாய்
 கசு0 பவளச செவ்வாய்த தவளவா ணையும்த
 அஞ்சனஞ் சேராச செநகையெ னெடுககணும
 முரிநதுகடை நெரிய வரிநதகலைப் புருவமும்
 குவிமுட் கருவியிங் கோணமுங் கூாநனைக்
 கவைமுட் கருவியு மாகிக் கடிக்கொள்க
 கசு0 கல்விப் பாகரிற் காபபுவலை யோட்டி
 வல்வா யாயின் மெலவிதின விளங்க
 முதுக்குறை முதுமொழி மொழி, கசு காட்டி

கசு0 இமையோரா பாவாய - தேவாகளுடைய தலைவி, “பவமறு
 வித்த வானோ பாவாய” (உ0 கசுஎ) என்று இரதாலிற் சிந்தா கே
 யைப் பின்பு கூறுதல காண்க

இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையின் நகைமுதலியவற்றால் தான வல்
 யழிந்து அவளுக்கு வயமாயினமை கூறுவான், தன்னை யானையாகும் அவ
 ளது நகைமுதலியவற்றை யானையையடக்கி வயமாகுமா கருவிகளாகவும்
 உருவக்குசெய்து கூறுகின்றான்

கசு0 ‘அஞ்சனஞ் சேரா’ என்றதனாற் கண்ணுக்கு மையெழுதாமை
 துணியப்படும்.

கசு0. கோணம் - தோட்டியென்னுங்கருவி, “கோணந் தின்ற வடு
 வாழ முகத்த” (மதுரைக். 0கஉ)

கசு0 கவைமுட்கருவி - கவைத்த முனையுடைய பரிககோல
 “கவைமுட் கருவியின் வடமொழி” பயிற்றிக், கல்லா வினோரு கவள
 கைபப” (முல்லை. ௩0 - ௬) கடிக்கொள - காவல்கொள்ள

கசு0 - ச. குவிமுட் கருவி முதலிய மூன்றும் யானையையடக்கு
 கருவி விசேடங்கள், “அஃரமதி யிருமபொடு கவைமுட் கரீஇ, பீலி சுற்றிய
 வேணு வெண்காழ, யானை” (பெருங். க ௩௨ கசு - ௮)

கசு0 - சுச நகை குவிமுட்கருவியும், கண கோணமும், புருவம்
 கவைமுட் கருவியுமாகிக் கடிக்கொளவென இயைக்க, இது நிரனிறை

கசு0 கலவியாகிய பாகாகளாற் காததலாகிய வலையைப்போகிக்,
 ‘மடவகெழு நோக்கின் மதிமுகந் திறப்புண, டிடங்கழி நெஞ்சந் திளமை
 யானை, கல்லிப் பாகன கையகப் படாஅ, தொல்கா வுள்ளத் தோடு மாய்
 னும்” (சீலப். ௨௩ ௩௬ - ௬) என்றதிற் கலவியைப் பாகனாக உருவக்கு
 செய்திருத்தல காண்க.

கசு0. முதுக்குறை முதுமொழி - பேரறிவைப் புலப்படுத்திய மொழி,
 எனபது, ‘பிறத்தலு மூத்தலும்’ என்றது முதலியவற்றை

கசு0 - எ யாழோசைபோல இனிமையாக மொழிகளை எடுத்துக்
 காட்டி, யானை யாழிற்கு வயமாகுமாதலின், இவ்வனம் கூறினான், இதனை,
 “காழ்வரை நிலலாக கடுங்கன்றி நெருத்தல, யாழ்வரைத் தவகி யாங்கு”

הגדלה

புதுக்கோட்டை நகர வெட்டிப் பரப்பாகிவிட்டதை
புகாரி நன்றி செய்து புகருக

கலி 11 தி 11 ண புத, கலி 11 ண கலை, கலி 11

ஒழியாப் போகே னுன்னடி தொடலேன

இ கிருஷ்ண யென்றன னிறைமுகன டுமொன

உயர்நீதிமன்றம், சென்னை, 19.12.2018

[illegible]

(199. 2.) “அண்ணியிழை மகனாகும் யானையும் வணக்கது, மண்ணியா லி வீணை”

(பெ)நங். க ந-ரு ௧00 - ௧0௧, இசைபிரி விவட்டுக் தேரற்றம் யானை

(பாஸ்) மேலு மெனனிந், இசைவகேதான மரும்கிணைப்புகி (விவர. எசஅ)

புல வேரத்தின் வெந்தொழில் வயக கருணை, ஈனாகாமுறத தழி'.

(5) குமர்தா, சி, இக் கிராமத்தில் வல்லுமை மிகுந்த ஒருவருக்கு உரிமை மதகப்

புதுமுகக் கவிதையை, 'நிமிருமீதிர்' வசனம் (நக) என்பனவற்றாலறித

கசுஅ புறையகன்கெகன்சிபபம் வாளை ௧௦. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 84

(9) கனறு கருதி : சகலவிதமான யானை ரிஷாபி : அடியறிது சுருதி

கசக கு.சி.பா.வா.வி.வ. ந.மங்கு.ப. ம.ந.ப.ப.ந.ந.ந.

கனக அடித்தாடுதல், குற்றங்களுள் அனைத்துமே தீயது பின் வந்து

“எனவற்றா லுணராக” (மீ.மு. ஐயாசா அந். “தொண்டிலே யுங் கிடன” (கலி.

ச.ச) கீழ்க்கண்டவற்றை யெயினாந் னடிதொடு கூணித், அடிதொடு படு

புள்ளிது” (கூலங் கைய ‘சுவடுபோடு’, ‘தூய்யோடு’), தாய்

கனெ இதுகுறை - இஃது எனகது றே னிந்தகாரியு குறை - கார்

1. முனைவேண்டி நான் துவிர்த்துறவேண்டுமே நாக்கும், வேண்டுப் வேண்டி

(6) வேண்டினாக கருவாந்து, (பொருளின்) நாடிச் சிறிது இறைமையை உதய

(அ) மான.

மே-கா - உயை ||

க-புலவ சிவசுப்பிரகாச அய்யங்கார்-ஏறி சென்னை நகர சபை கல்வித் துறை

தீயப்பயிர்விடுவதை ஆகக் குறைந்தும் தூக்கியாவது கொண்டு வரவேண்டும்.

[illegible]

பொருள்கிணறு ஏதேனும் (1) உரிமையுடையது (2) உரிமையற்றது (3) உரிமையுடையது (4) உரிமையற்றது

பொருத்தி கொண்டு எந்த அகலம் இல்லாமல் போனது என்று அவர் சொன்னார்.

[illegible][illegible]

1990-ம் ஆண்டு, 13-ஆம் திருத்த சட்டத்தின் கீழ் குடிசைகளை குடிசைக்கு
விற்பனை செய்ய அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது. ஆனால், யாருடைய குடிசைகளை விற்பனை

[illegible]

காண்கிசெனறு துணிநதுவியைப்பயன்படுத்தி - அங்குள்ள மரங்களிலிருந்து கட்டிடக்கலைக்குரிய பொருள்களைப் பெறும் முறை - ஆவிரோடு நிகழ்த்தி மையங்கி - வேட
புகழேந்தி' எனவும் - சூலபொருள் - உதய பஞ்சமஸ்திரா - லக்ஷ்மி - ச

உதயசக' என்று கூறியிருப்பதைக் கொண்டு எத்தனை காய்சன

[illegible]

என நனனென விரை முடிபு முடித நாயகனாபாதிபாதி பவருபாதிபாதிபாதி
(கி - 2) (கி - 2) (கி - 2) (கி - 2) (கி - 2) (கி - 2) (கி - 2) (கி - 2) (கி - 2) (கி - 2)

(பு-ம்.) புதுக்கோட்டை திருநாடு அய்யங்கார் (பு-ம.)

பத்தொன்பதாவது

சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய காதை

[பத்தொன்பதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகை வடிவாயச்
சிறைக்கோட்டம்புக்குச் சிறைவீடு செயது சிறைக்
கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய பாட்டு]

முதியா டிருந்தபடி முமமையின் வணங்கி
மதுமலராத தாரோன வஞ்சினங் கூற
ஏடவிழ் தாரோ யெங்கோ மகண்முன்
நாடாது துணிநது நாநலகூந தீனையென
இ வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச
சித்திர மொன்று தெய்வங் கூறலும
உதய குமர னுள்ளங் கலங்கிப்
பொதியறைப் பட்டோரோ போன்றுமெய் வருந்தி

க முதியாள - சம்பாபதி முமமை - மனம வாகருக காயங்கள் .
மூன்றுமுறை யென்றுமாம்

உ தாரோன - உதயகுமரன் வஞ்சினம் - சூளுறவு அஃது, “உன்
னடி தொட்டேன” (மணி. ௧௮ ௧௭௧) என்றது

மேல்வருவன செய்வதனை கூறது

ச நாடாது துணிநது - ஆராயாது துணிவுற்று நாநலகூநதனை -
நாவறுமையுற்றாய் என்றது, “எண்ணித் துணிக் கருமந துணிநதபின்,
எண்ணுவ மெனப் திழுகு” (சகௌ) எனனும் துறவின் பொருளாத
தழுவி வருதவாறு காண்க மணி. ௧௦ ௩௪.

இ வித்தகா - சிறபாசாரிகள், “வித்தக ரியற்றிய, கணகவ ரோவி
யம்” (௩ ௧௩௦ - ௩௧) “வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச, சித்
திரச செய்கை” (௩ ௧௬௭ - ௮) என முன்பு வருதிருத்தல காண்க, “வித்
தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்தது” (சிலப். ௨௮ ௨௨௬)

சு ஒன்றுதெய்வம் - பொருந்திய தெய்வம்

ச - சு நல்கூநதனை யெனக் கூறலுமெனக்.

அ பொதியறை - துவாரமில்லாத மேறை, மணி. ௪ ௧௦௩
“போதார பிறவிப் பொதியறையோர்” (சிலப். ௧௦ ௧௧௧)

(பி - ம்) க ‘முறைமையின வணங்கி’

கக.—சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்டமாக்கியகாதைஉ௦௩

அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றே
 க௦ செங்கோல காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம்
 பையர வலகுல பலாபசி கனையக்
 கையி லேந்திய பாததிரர் திப்பிய
 முத்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச்
 சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்
 கரு இந்நிலை யெல்லா மிளங்கொடி செய்தியிற்
 பின்னறி வாமெனப் பெயாவோன் றன்னை
 அகல்வாய் ஞால மாரிரு னுண்ணப்
 பகலர சோட்டிப் பனையெழுந் தார்ப்ப
 மாலை நெற்றி வான்பிறைக கோட்டு

கூ அலவர் - மணிமேகலை அயாப்பாய - மறப்பாய
 க௦ செங்கோல காட்டிய - செங்கோன்முறையை எடுத்துக் காட்
 டிய தெய்வமுமென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை, உமமை எதிரது
 தழீஇயது திப்பியம் மணி. எ கூஎ

க - க௦ உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலாதெய்வம் செங்கோன்
 முறையை எடுத்துக்காட்டி, மணிமேகலை திறத்தை, மறப்பாயென்று
 கூறியதனை, “கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும் . அவன் வயி
 னுரைத்தபின்” (௭ அ - ௧௪), “பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றி

. அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றன” (௧௮ அ - ௩) என
 இந்நூலுள்ளே முன்புபுரத்தவாற்றலுணராக

கக - உ கனைய எந்திய பாததிரம்

க௩ முததைமுதலவி மணி. க௮ ௧௪௪ பிறைத்தாய - தவறு
 செய்தாய.

௧௪ இதூஉம் - இதுவும்

௧௫ இந்நிலையெல்லாம் - செங்கோல காட்டிய தெய்வமுதலிய மூன
 றன் வரலாற்றையும் இளங்கொடி - மணிமேகலை

௧௬ பெயாவோன்றனை - பெயாநது செல்லும் உதயகுமரனை

இனி இராததிரியை யானையாக உருவகித்துக் கூறுவார

௧௮ பகல அரசு - சூரியனாக அரசனை பனை - பறை, யானை
 செல்லுங்கால அதனவாவை எல்லாக்கும் தெரிவித்தற்குப் பனை முழங்
 கும், “வெருஉப்பறை நுவுலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு செல்
 வின் வெருளி வேழம்” (பொருந். ௧௭௧ - ௨)

௧௯ மாலை நெற்றி - அநதிககாலமாகிய நெற்றி பிறைக்கோடு -
 பிறையாகிய தந்தம்

(பி-ம்.) கக. ‘பசிகெபெய’ ௧௫ ‘உன்னிலை யெல்லாயிளங்கொடி
 செய்தியாயிற்’

மணி 6 மகலை

உருகியுள்ள பாகவெற்றிய பாகவெற்றி—சு.உ.
உருகியுள்ள பாகவெற்றிய பாகவெற்றி—சு.உ.

காமா செலவை நீட்டிப்பதில்லையென்று 1971-ம் ஆண்டு
புறநாடு கட்டாயத் தொகுதித் தொலைபேசுத் துறைமுகப்
நிறையழி தோற்றமொழிந்தது. பின்னர் நிறையழி
நகர நம்பியா லோட்டேரித் தட்டாக்கிப் பதிந்தவிடம்
உரு மகர வீணையினை கிடைத்துப் பதிந்தது. பின்னர்
விளிப்புணர்நின் செலவுத் தொகுதித் தொலைபேசுத்
பொருள் நெருங்கிப் பதிந்தது. பின்னர்

20 நீலயானை - நீலம் நிறப் பூம்பூண்டு பூக்களால்
மேலோர - பாகா, “மேலோர பூக்களால்” (நீலம் நிறப் பூம்பூண்டு பூக்களால்)
“மேலோர வீதி” (மதுரைக்காடு) : மலையாளப் பழக்கம்

உக காமாசெங்கை - விநாயகமாயிவதுதிக்கை நான் பேர்ச்செ ஸீதாய

உஉ. — சூதாடகராம - எழிலப்பால் மலர்ந்து கண்டி நாமுனைநக
மதம், இதனை, “பாத யானையிற் பங்குபட்டுப் பிழைதநாகம்; அருகிலுருகு
நிமிர்ந்திடக் கல்பிழைத் தோழி; புதித வேழிப்பா பாலுணர்வுமெழுகு
பொடி யாகித், கரித்தி ரங்கன்றி” நலத்தொழிற் தேயத்தோழி நுகர்ந்து
(கம்ப. வரை ௬) என்னுரு செயலாளரானாக, வேங்கை மலர்நின் முனை
மெனறுமாங்கு, “விசுக்கருநி கிரிமதம் வேங்கை நூறு” (கம்ப. வரை ௭) என
செருகி “காவிழி” “காலவிரிந்தி” “கீர்நறைப்பயிற்” “செழுநிலை” “காவிழி”
கிளாக திண்ணிசேமம்” (மருது. அஉ) எனக் கூறியிருக்கின்றன.

உதவி-க. பெயர்-பேரன்னை-வேளாளர் கொட்டினை இணைத்து
இரவுவனவையிழை - நாயுடு நடப்பது இணைத்து

உச. நாயுடு - காதுவளசெலவா - நாயுடு நாயுடு நாயுடு நாயுடு
(சிலப். கசு ௧00) வளையோ - மகளிரா

உதி- "மீகவீணை" மகரயாழ், இது நாலகை யா (களு) எனறுபுகட்டிப் பதினேழு நரம்புகளை யுடையது கிளைநரம்பு- குரல், இயிர், துடிக்கம், விளரி, கைக்கிளை யெனனும் ஐந்துமாம், இதனை "கிளையெழுப்புட்டி" என்கின்றது. (கலை. ௧௪. ௧௦௦) விளையோ - மகளா

(பி - ம்.) உள் 'நகரம் பிரியாவினையேதா' 'புத்தகங்கள்' நக (ம - ப)

‘தீர்மானத்தின்படி’

கக.--சிறைக்கோட்ட முத்திரை விவரங்கியகாதைஉரதி 0-க

- 11) அக குருகி ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
உறையுட் குழைத்து ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
12) மறுவில செய்து பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
மாதவி மகளாய் முத்திரை திரிதிரிற் றுபுட்பு ப்முத்திரை
காவலன் மகளை ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
காய்ப்பி யாட்டி ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
ஊரமுழு தறியு முத்திரை ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
13) ஆற்ற மாக்கட் ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
ஏறறது மிடுதலு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
மேறசென் றவிர்தலு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
நுற்பொரு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
முதியாள் கோட்டத் தகவயி ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
14) அமுத சுரபியை ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
பதியக திரிதரும் ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்

15) புற அக குருகி ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
யுயிர்த்து புற அக குருகி ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
மும், குதிரைமலையை ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
யாக குதிரைமலையை ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
கவிரல வழங்குதல காணக் "ஊதுலை குருகி ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
என்றா முன்னம் ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
கக - 2) பெயர்திருநெல்லை ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
வர்கு உளவகிழிபப எரிபொத்தி உயிர்த்து அலன் ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
இன்று ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
தடன பிசையிடுதற்கு வெளிப்பட்டு வந்தமை கூறுவார
2) உயிர்த்து ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
வரிககொண்ட - வேறறுருவகொண்ட, உளவரியவது பிண்டவா விராட
ககாதது பிறிதருவக கொண்டு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
லா (சில) 2) அச - 2) கிருதகிரிமலையு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
லெனறு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
2) அக - 2) ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்

16) 'மாதவிமகளாய்' ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
கோள் மன்றம் - உலகவறல் ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
17) காவலன்கன - உதயகுமார ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
18) மு. மணி. தள. சுச. ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
19) வாமகுதலம் கொடுத்தலம் இப்போது ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
அவா எவலிடத்திலும் வலிந்து சென்று கொடுத்தலம் கொடுத்தலம்
அறபொருளுணர்வு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
20) வாவுதி - கொண்டு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
(15 - 16) 2) 'பைந்தெய்து' ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்

அதிகமல் வேரத னடிபிழைத தாரை
ஒறுக்குந தண்டத துறுசிறைக கோட்டம்
வீருப்பொடும் புகுந்து வெயதுயிராததுப் புலமா?

சடு ஆங்குப் பசிபுறு மாருயிர மாக்களை
வாங்கு கையகம் வருநதநின் றூட்டலும்
ஊட்டிய பாததிர மொன்றென வியநது
கோட்டங் காவலா கோமகன றனக்கிப்
பாததிர தானமும் பைநதொடி செய்தியும்

டு0 யாப்புடைத தாக விசைத்துமென நேகி
நெடியோன் குறளுநு வாகி நிமிரதுதன்
அடியிற் படியை யடக்கிய வநநாள்
நீரிற் பெய்த மூரி வராசிலை
மாவலி மருமான சீர்கெழு திருமகள்

சஉ. பிழைத்தாரை - பிழை செய்தாரை

சங் தண்டதது - தண்டத்தினையுடைய சிறைக்கோட்டம் - சிறைச் சாலை

ங0 - சசு மணிமேகலை துணித்தனராமென வாங்கிப் புகுந்து நின்று
மாககளை ஊட்டலுமெனக

இவள பலரையும் உண்பித்தலைக் கண்ட கோட்டங்காவலா லியப்பற
றுச்சென்று அரசனுக்குத் தெரிவித்தல் இனிக கூறப்படும்

டு0. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக இசைத்தும் - சொல்லு
வேம

சஎ - டு0 கோட்டங்காவலா லியப்பு தானமும் செய்தியும் கோமக
னுக்கு இசைத்துமென்றேகியெனக

டுக. திருமால் வாமனனாகிப் பேருருவங்கொண்டு

டுஉ அடக்கிய - அடக்க அந்நாளில் அடக்கிய அந்நாளென
இயைத்துப் பெயரெச்சுத் தொடராககினுமமையும்

டுங் நீரிற் பெய்த - நீருடை பூயியைக்கொடுத்த , பூயியைத் தாரை
வாரத்துக் கொடுத்தவென்றபடி

டுஉ - ங. அடக்கிய நீரிற் பெய்தவெனவியைக்க

டுச மாவலி மருமான மகள் - மகாபலியின் வழித்தோன்றலாகிய
அரசனுடைய மகள் , அரசன பெயர்புலப்படவில்லை *

* மகாபலியின் பரம்பரையரசா யாபென்று வினாவியபொழுது அரசாங்கத்துச் சிலாசாதன பரிசோதகாக்களுள் ஒருவராக இருந்த, ஸ்ரீ வி.

(பி - ங்.) டுஉ - ங. 'அனனாளங்கது பெய்து'

கக. — சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கியகாதை 20௭

௩௩ சோத்தி யென்னுந் திருத்தகு தேவியொடு
 போதவிழ் பூம்பொழில் புருநதனன் புக்குக
 கொம்பாத் துமபி குழலிசை காட்டப்
 பொங்கா வண்டின நல்லியாழ் செயய
 வரிகுயில பாட மாமபி லாமு

௩௩ சோத்தியென்று பெயர் கூறப்படும் செல்வமிக்க தேவியுடன்

௩௪. போத - மலரும் பருவமுள்ள அருமபு

௩௭ குழல் - வேயவகுழல் ௩௮ பொங்கா - சோலை

௩௭ - ௮ இவ்வடிகளிறு போலவே, “குழலிசை துமபி கொளுத்திக
 காட்ட, மழலை வண்டின நல்லியாழ் செயய” (ச ௩ - ௪) என்று முன்பு
 வந்திருத்தல் காண்க

௩௯ வரி - வரிப்பாட்டு கீற்றுமாம்

௭ங்ஐகையாங்கள் அனபுடன் எழுதியனுப்பியவிடை வருமாறு ‘பாண
 மர்சத்து அரரர்கள் மகாபலியின் பரமபரையைச் சோந்தவா, அவர்களின்
 கலவெட்டுக்கள், வட ஆக்காடு ஜில்லா வேலூருக்கடுத்த திருவல்லமென
 கிற கிராமத்திலும், மைஸூர் ஸமஸ்தானத்தில் துஸ்கான்போடே என்கிற
 ஊரிலும் கிடைத்திருக்கின்றன, ‘மூவ்வுலகிலும் தொழப்பட்டவனாகும்
 தேவர்களுக்கும் அகரர்களுக்கும் தலைவனுயிருக்கின்ற பரமேசுவரனாகத்
 வாயில் காக்கும்படியாக நியமிக்கப்பட்ட மகாபலி துலத்தைச் சேர்ந்த
 னன்’ என்று சில பாணவாசகங்கள், தங்களுக்குரிய கலவெட்டுக்களிறு சிறப்
 பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் பாணகுலத்தைச் சோந்த செப்புப் பட்டயங்கள்
 இரண்டு உண்டு அவற்றில் ஒன்று, சிதம்பரம் கனகலம்பையின் முகப்பைப்
 போன்றேயுந்த பராதகனென்று சொல்லப்பட்ட வீரநாராயணச் சோழன்
 பாணவம்சத்தை நின்றுலந் செய்து அவர்களின் நாட்டைக் கங்கவந்தத்தைச்
 சோந்த அத்திமல்லெனற அரனுகுக் கொடுத்ததாகச் சொல்லுகின்றது
 இந்த வீரநாராயணன் கி பி 1௮-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சீவத்
 திருத்தான மறறொரு செப்புப்பட்டயத்திற் கீழே எழுதப்பட்டிருக்கும்
 வம்சாவலி கிடைத்தது பலி, அவன் மகன் பாணன், அவன் குலத்திறு
 பிறந்தவன் பாணநீராசன், இவ்வம்சத்தைச் சோந்த அசோக அரசர்கள்
 மரிசுநபிறகு இருசோன ஜயநந்தி வர்மன் (இவன் ஆந்திரேசத்திந்த
 மேக்கிலிருந்த நாட்டை ஆண்டவன்), அவன் மகன் முதலாம் விசயாதித்
 தன், அவன்மகன் ஐக்கேக் மல்லனென்கிற மல்லதேவன், அவன்மகன்
 பாணவத்தியாதரன், அவன்மகன் பிரபு மேருசேவன், அவன் மகன் முத
 லாம் விகிரமாதித்தன், அவன் மகன் புகழ்விப்பவர் கண்டனென்கிற
 இரண்டாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் விசயபாதுவென்று கூறப்பட்ட
 இரண்டாம் விகிரமாதித்தன் (இவன் கிருஷ்ணராஜனென்ற அரசனுக்கு
 நேசன்) இந்த அரசர்களின் காலம் தெரியவில்லை”

(பி - ம்.) ௩௩ ‘சேரத்தையெனுந்’, ‘சேரத்தையெனுந்’ ௩௪.

பொருந்தினன்புகு’, ‘புருநதனன்புகு’ ௩௭. ‘கொம்பலாதது குழ
 லிசைகாட்ட’

கக--சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கியகாதை ௨௦௯

மணிமலாப பூமபொழி லகவயி னிருந்த
 பிணவுக்குரங் கேற்றிப் பெருமதா மழைக்கன
 மடவோரக கியற்றிய மாமணி பூரல
 கடுவ னாகடுவது கண்டுநகை பெய்தியும்
 எந் பாகிலை ரெற்றிநத பசங்காற கழையொடு
 வாலவீ செறிந்த மரபு அங் கனடு
 நெடியோன் முன்னொடு கீனமுன் னுமென,
 தொடிசேர் செங்கையிற ரெழுநீர்நீர் நேந்தி ம
 ஆடற கூத்தினே டிநயந தெரிவோ
 அந் நாடகக காப்பிய நன்னு னுனிப்போ
 பண்ணியாழ நரமபிற பண்ணுமுறை நிறுப்போ

௭௨ பிணவுக்குரங்கு - பெருங்குரங்கு, “பன்றி புலவாய் நாயென
 முன்று மொன்றிய வென்ப பணவென பெயர்க்கொடை” (கோ. ௧. ௧௦. ௫௮) எனனும் சூத்திரத்தில், ‘ஒன்றிய’ என்றதனால், ‘பிண’
 என்பது குரங்குக்கும் கொள்ளப்பட்டது

௭௩ மடவோரக்கு - மகளிரக்கு

௭௪ கடுவன - அண்குரங்கு, “குரங்கி னேற்றினைக் கடுவனென
 றலும்” (தேவ. மரபு கு. ௬௮) என்குவது - செலுத்துதலை

௭௨ - ௪ கடுவன, பிணவுக்குரங்கை யேற்றி ‘நெய்’ என்குது
 கண்டு நகையெய்தியுமெனக் கடு கழை - மூங்கில

௭௬ வாலவீ - வெள்ளியமலா மரம - வெண்கடம்பு

௭௭ நெடியோன் - கண்ணன் முன் - தமையன், என்றது ப
 ிவரை

௭௮ - ௭ கழைக்குக் கண்ணனும் வெண்கடம்பிற்குப் பலித
 வமைகள் மராததிற்குப் பலிதவா கல். ௨௬ க, கா. ௧௯

௭௮ தொட - வீரவீ, “தொடித்தோட்கை” (மதுரை 1. ௩௪)

௭௯ அலிநயம் - கதைதழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருள்தோன்ற
 நககாட்டி அபிரியப்பது

௮௦ நாடகம் - கதைதழுவீ வருங்குதது காப்பியம் - காவயம் நாட
 க காப்பியமாகிய நன்னுலெனக் குனிப்போ - கூறது ஆராயவோ
 துறப்பொரு ளுணர்நதோ நுனித்தனா’ (௩௮) என இக்காதையிலேயே
 முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௮௧ பணக்கையுடைய வீணைநரமபுகளிற பணக்கை முறையே நிறுது
 வோ

(பி-ம்.) ௭௨. ‘பெருந்தாமரைக்கண்’ ௭௪ ‘கண்டு மகிழ்வெய்தியும்
 ௭௬ ‘காலிக்கையொடு’

தண்ணுமைக கருவிக கண்ணெறி தெரிவோர
 குழலொடு கண்டங் கொளச்சீர் நிறுப்போர
 பழநிய பாடல் பலரொடு மகிழ்வோர
 அந் ஆரம் பரிந்த முத்தங் கோப்போர
 ஈரம் புலாந்த சாந்தந் திமிரவோர்
 குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைப்போர
 அஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ் பிணைப்போர
 நன்னெடுங் கூந்த னறுவிறை குடைவோர
 கூ0 பொன்னி னுடியிற் பொருந்தாபு நிற்போர
 ஆங்கவா தமமோ டகலிரு வானத்து
 வேந்தனிற் சென்று விளையாட் டயாந்தது

அ௨ தண்ணுமைககருவி - மத்தளம், இதனை உத்தமத்தோற கருவி
 யெனபா கண்ணெறி தெரிவோர - அதன முகத்தில அடித்தலை ஆராய்
 வோர கண் - வாத்தியங்களின் முகம். "பண்ணமை முழுவின் கண்
 ணெறி யறிந்தது" (சீலப். ௩. ௬௧)

அ௩ குழலொடு கண்டம் கொள் - வேயங்குழலொடு பட்டற்றுப்பாட்டல்
 பொருந்தும் வண்ணம் சீர - தாளவறுதி

அ௪ பழநிய பாடல் - முற்றுப்பெற்ற இசைப்பாடல் மகிழ்வோர -
 மகிழ்ந்து பாடுவோர

அந் ஆரம் பரிந்தமுத்தம் - ஆரம் அறுபதிலாற சித்தியமுத்ததுக்கள்

அ௬ புலாந்த சாந்தம் - உலாந்த சந்தனம்

அ௭ குங்குமவருணம் - சிவந்த தொயயிறகுழம்பு இழைப்போர -
 எழுதுவோர

அ௮ ஆயிதழ் பிணைப்போர அழகிய இகழைத் தொடுப்போர

கூ0. ஆடி - கண்ணாடி

௭௯ - ௯௧ தெரிவோரும், நுனிப்போரும், நிறுப்போரும், தெரி
 வோரும், நிறுப்போரும், மகிழ்வோரும், கோப்போரும், திமிரவோரும்
 இழைப்போரும், பிணைப்போரும், குடைவோரும், நிற்போருமாகிய அ
 களோடென்க

௯௧ - ௨ வானத்து வேந்தனில் - இந்திரனபோல, "வேந்தன்மேய
 தீம்புன லுலகமும்" (தோஃ. அகத கு ௮), "வேந்தனும் வேந்து கெடும்
 நயன், அ௬௧) என வருதலால், வேந்தனென்றதற்கே 'இந்திரனெனது
 பொருள்குறினும் இழுக்காது விளையாட்டு அயாந்தது - விளையாட்டை
 விரும்பிச்செய்தது

(15-ம்.) அ௪ 'பழனிப்பாடல் பலவொடு மகிழ்வோர' அ௮ - அ
 கோப்போர, செங்கழுநீராற சேயிதழ் பிணிப்போர' அ௯, 'கூந்தனறு
 விறை கூ0. பொன்னணியாடி', 'பொன்னணி யாடியின்'

கக.---சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கி||காதை உகக

குருந்துந் தளவுந் திருந் துமலாச செருந்தியும்
முருகுவிநி முல்லையுந் கருவிளம் பொங்கரும்
கூரு பொருநதுபு நின்று திருந்துகை செய்து
குறுங்கா னகுலமு நெடுஞ்செனி முயலும்
பிறழ்நதுபாய் மானு மிறுமபகலா வெறியும்
வமமெனக கூடய் மகிழ்துணை யொடுதன்
செம்மலாச செங்கை காட்டுபு நின்று
க00 மன்னவன் ருனு மலாககனை மைநதனும்
இன்னிள வேனிது மிளங்காற செல்வனும்
எந்திரக் கிணறு மிடுங்கற குன்றமும்
வந்துநீ முருவியு மலாபபும் பந்தரும்
பரப்புநீர்ப் பொய்கையுந் கரப்புநீரக கேணியும்
க00 ஒளிததுறை யிடங்கரும் பளிககறைப் பள்ளியும்
யாங்கணுந் திரிந்து தாழ்நதுவினை யாடி

கக தளவு செம்முல்லை செருந்தி - ஒருமரம், இது செருந்தென
வும் வழங்கும்

கச முருகு - வாசனை கருவினை - ஒருமரம், "அந்தண ணகிலுந்
சந்தனக் குழையும், கருவிளங் கோமம்" (பெருங். க சக டஉ - ௩.)
பொங்கா - சோலை, கிளையுமாம்

கக நகுலம் - கீரி கூள இறுமபு - குறுங்காடு வெறி - ஆடு

கஅ வமமெனககூடய - வாருமென்று கூலி வாருமென்றது
என நினைந்து, "கதுமெனக கரைநது வமமெனக கூடய" (பெருங்.
க0க) மகிழ்துணை - இராசமாதேவி

கக காட்டுபு - காட்டி - க00 மலாககனை மைநதன - மனமதன

க0க இன்னிள வேனில - இனிய இளவேனிற் பருவம், அந்தாஸ்து
சித்திரை வைகாசி மாதங்கள், 'சீலப். அ' இள இளங்காற செல்வன் -
தென்றறகாற்றுகிய செல்வன், "சிறுகாற செல்வன் மறகிற றாடி"
(சீலப். ச கஅ)

க0உ எந்திரக்கிணறு - நீரை நிறைக்க வேண்டுமாயின நீரை உத்ப
போக்கவேண்டுமாயிற் போக்குதற்குரிய கிணறு. இடுங்கறகுன்றம் - செப
குன்று

க0ச கரப்பு நீரககேணி - மறைதலையுடைய ிரையுடைய கிணறு
இதனை அந்தக்கேணி யென்பா

க0டு பளிககறை - பளியகறை பள்ளி - இடம்

க0சு. யாங்கணும் - கிணறும் குன்றமும் அருவியும் பந்தரும் பொப

(பி - ௩.) கக 'குருகுந்தளவு திருமலா சொரிந்து', 'குருகுந்தளவு
திருமலாச செருந்தியும்' கள. 'வீருமபுகயாவெறியும்', 'இருமபுகவாடுவெறி'
க0உ 'இடுதற்குன்றமும்' க0ச 'கரப்பு நீரககணிபு'

மகத வினைஞர் மராட்டக கமமந்ரும
 அவந்திக கொல்லரும் யவனத தமதந்ரும
 தண்டமிழ் வினைஞர் தமமொடு கூழிக
 கக0 கொண்டினி தியற்றிய கண்கலா செயவினைப
 பவவத திரளகரற பணமணிப போதினைத
 தவள நித்திலத தாமந் தாமந்
 கோணச சநதி மாண்வினை விதானந் துக
 தமனியம வேய்ந்த வகைபெறு மணபிற
 ககடு பைஞ்சேறு மெழுகாப பசுமபொன மண்டபத்

க00 - கேணியும் இடங்களும பள்ளியுமாகிய எவவிடத் தம திரிபு -
 மணவனனானும் மைநனும் வேணிலும் செலவனும் திரிபு

க00 - கூ இவ்வடிகளிற போலவே, 'அந்தக கேணியு மெந்திர
 ன்ணைந், தண்பூங் காவுந் தலைத்தோன ற்ருவிய, வெண்கதைக குன்றெரு
 னெனவெ பிறவு, வினையோக கியற்றிய வினையாட் டிடத்த, சித்திரபட்டி
 ன் - சக சோதி' (பெருங். க 000 - 00 - 00). 'பனிககறைப் பூய்யும்
 பசுமபெறி களத்த, மணிககயிற றுசன மறவிய விடத்த, கொய்யமலாச
 டுய்யு பொய்கைக கலையு, மந்தக கேணியும் வந்துபெயர் கூலி' (பெருங்
 000 - 000 - 00) என வருதல காண்க

க00 மகதவினைஞர் - மகதநாட்டுப்பிறந்த இடத்தின வேலைக்காரர்
 மராட்டக - மகாராஷ்டிர தேசம்

க00 அவந்தி - அவந்தி தேசம் யவனம் - யவனதேசம்

க00 - 00 மகததேசத்துப் பிறந்த இடத்தின வேலைக்காரர் முதல்
 'பா தொழிலிற பெயர் பெற்றவரெனவரும்' 'யவனத தேசந்ரு மவந்திக
 கொல்லரும், மகதத்துப் பிறந்த மணிவினைக் காரரும், பாட்டிப் பிறந்த
 பசுமபொன வினைஞரும், கோசலத் தியன்றவோவியத் தொழிலரும் மகத
 நாட்டு வண்ணக கமமந்ரும' (பெருங். க 000 - 000 - 00) எனபதனாறு
 பூணாக

க00 - கூ மேற்கூறிய மகதவினைஞர் முதலியோர் தண்ணிய தப்
 நாட்டிற்பிறந்த தொழில செயவாருடனேகூடி

க00 நித்திலததாமம் - முததுமலை

க00 கோணசசநதி - கோணமாகிய சநதி, "சநதிக் கோணமும்
 சந வாணியும்" (பெருங். க 000 - 000) விதானம் - மேற்கட்டி

க00 தமனியம் - பொன.

க00 பைஞ்சேறு மெழுகா - ஆபியால மெழுகப்பபாத, 'பைஞ
 சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகா' (பெரும்பாண். 000), சந்தனத்தால்
 மெழுகிய வென்றபடி, "மங்கல வெள்ளை வழித்துமுத தோத்தகின்"
 (நீலாக. க000) எனவருதல காண்க

(பி-ம்.) க00 'மாட்டகமமந்ரும' க00 'செமபொன மண்டபத்து'

ககக.--சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மரக்கியாகாதை உத்த

திருதிரு திருவன் சென்றினி தேறலும்
வாயிலுக் கிசைத்து மன்னவா னருளாற
சேய்மலத தனறியுள், செவவியின வணங்கி
எனரா மண்ணசைஇ யிகலுளந் துரபா

கஉ௦ வஞ்சி நிநுநது வஞ்சி குடி

முறஞ்செலி யானையுந் தேரு மாவும்

பறங்கெழு நெடுவாள் வயவரு மிடைநக

தலைகதாரா சேனையோடு மல்தகததலை வந்தோ

ககக இரத்திரதிருவன் - இரத்திரச செவவட்டையர் அரசன்

கிக - ககக இரத்திரதிருவன், தேவியோடுபுகுகக் கணந் உளந் தி
நோக்கியும் பாவையாமெனறும் நகையயத்யும எத்தியும ஆவதா
மோடு சென்று ஆயாநது பொருநதுபு ள்ன்றி நகைசெய்து கூஉகக் காட்டுபு
புள்ளு யாங்கணுந் திரிந்து விளையாடி மண்டபத்தது அவன சென்று இனித
எறலுமெனக

கக௪ வாயிலுக்கு இசைத்து - வாயில காவலாகுநத (புதித்த)
யருளால் - கட்டளையால்

ககஅ சேய்மலததனறியும் - ஆரமான இடத்தே பாய் ள்ன்றி தலவந
மலம் செவவியின - சமயகதில

கஅ - ககஉ கோட்டநகாவலா ள் சைத்து மெனற எதி இசைத்து
வண்ணகியெனக கூட்டி

ககக குறையாத மண்ணோடுபுபி, மாறுபாடு உளந் தைக செலுத

கஉ௦ வஞ்சியின இருந்தி, ருஜூரிலிருந்து வஞ்சி குடி - வஞ்சியி
மாலையைசுழி "பூவா வஞ்சியிர் பூத்த வஞ்சி, வாயவா (வண்ணநதரை
மணிமுடி க கணிநது" (உக கி) - கிக) என்று சிலப்பதிகாரத்தும கூற
பட்டிருத்தல காணக.

ககக - உ௦ இதனை, "எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்த, ன்
கத தலைசென நடலகுறித தனறே" (தொல். புறந் கு ௪), வாயில
வஞ்சி தலைமலநது, கூட்டாமண கொளலகுறித தனறே, வஞ்சி வண
கார வணக்கிய வண்டாபபக குஞ்சி மலைநதாரென (கொ" (11 - ௧௦
௪) என வருவனவறந் துணாக

கஉக முறஞ்செலி யானை - முறம் போலும் காதுகளைபுடைய யானை
முறஞ்செலி வாரணம்" (சிலப். க௦ உச௪)

கஉஉ மறம் - ஆணமை வயவா - வீரா

கஉ௩ தலைத்தாச சேனையோடு - முதனமையாகிய வசிப்படை
யோடு, சிலப். உக அ௦ மலைத்து - மாறுபட்டு தலைமலதோரெனறத

(19-ம்.) ககக 'சிவவனேறின னெனறலும்' ககக எஞ்சா மண்
ணசை மேலுலநதுரப' கஉக - உ 'மாவ, நறங் கெழுநெடுகொள மறவரு

சிலைக்கய நெடுங்கொடி செருவேற் றடக்கை
 கடடு ஆர்புனை தெரிய ன்ளங்கோன் றன்னால்
 காரியாற்றுக் கொண்ட காவல் வெண்குடை
 வலிகெழு தடக்கை மாவண் கின்ளி
 ஒளியொடு வாழி யூழிதோ றாழி
 வாழி யெங்கோ மன்னவா பெருநதகை
 கடடு கேளிது மன்னோ கெடுகெனின பகைஞா
 யானைத் தீநோய்க் கயாநதுமெய் வாடியிம
 மாநகாத் திரிபுமோர் வம்ப மாதா
 அருஞ்சிறைக கோட்டத தகவயிற் புருந்து
 பெருமபெயா மன்ன நின்பெயா வாழ்ததி
 கடடு ஐயப் பாத்திர மொனறுகொண் டாகு

சேர பாண்டியர்களை, பின், “சிலைக்கய நெடுங்கொடி” என்று வருத
 லால் இங்ஙனங் கொள்ளப்பட்டது

கஉச சிலைக் கயல் நெடுங்கொடி - சேரனுடைய விற்கொடியை
 யும், பாண்டியனுடைய கயற்கொடியையும்

கஉடு ஆர் - ஆததி, இது சோழர்களுக்கு உரிய அடையாள மாலே
 இங்ஙனகோன் - தம்பி, இவன் யுவராசாவாக இருத்தலின், ‘இங்ஙனகோன்’
 என்றா போலும்

கஉச காரியாறு - ஒருநதியின் பெயர் இதனை, ‘காரியாற்றுத்
 தஞ்சிய நெடுங்கிளளி’ (புறநா. சஎ), ‘செலகதிமுன னளிப்பார தந்திருக்
 காரிக் கரைபணிநது” (பெரிய. திருநா டசட) என வருவனவற்று
 லுணராக பெரும் போர்புரிவோர் ஆற்றிடையே அது செய்தல் இயலபு,
 “உடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக், கடுமபுனற் கங்கைப் போயாற்று
 வென்றோய” (சிலப். உஅ கஉ௦ - உக)

கஉ௭. மாவண்கிளளி விளி, இஃது அரசன் பெயர்

கஉ௩ - ஏ வருதோருடைய கொடிகளை இங்ஙனகோறற் காரியாற்றுக்
 கொண்ட மாவண்கிளளி யென்க.

கஉஅ ஒளி - உறங்காநிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற அரசரிடத்துள்ள
 கடவுட்டன்மை, ‘இளைய ரினருடைய சென்றிகழார் னின்ற வொளியோ
 டொழுகப் படும’ (குறள், சுசஅ), ‘உறங்கு மாயினுமன்னவன் றன்
 னொளி, கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமால்’ (சீவக. உசஅ)

கஉக அயாநது - கவலையுற்று.

கஉ௨ வம்பமாதா - காயசண்டிகை, வம்பு - புதுமை.

கஉச. பெரும்பெயா - மிக்கபுகழ், ‘பெரும்பெயா மன்னவன்’
 (சிலப். கஉ: கஉஅ.)

(பி - ம்.) கஉஅ. ‘ஒளியொடு வழாஅனாழி’ கஉக. ‘வாழியெங்கோ
 வாழிய பெருநதகை’

ககூ.-சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாகியகாதை உகரு

மொய்கொண் மாககண் மொசிக்கவுண் சுறந்தனள்
 ஊழிதோ லாழி யுலகங் காதது
 வாழி யெங்கோ மன்னவ வென்றலும்
 வருக வருக மடக்கொடி தானென்
 கசு0 நருள் புரி நெஞ்சமொ டரசன் கூறலின்
 வாயி லாளரின மடக்கொடி தான்சென்
 றுய்கழல வேந்த னருள்வா றியவெனத்
 தாங்கருந தன்மைத் தவத்தோய் நீயா
 யாங்கா கியதிவ வேந்திய கடிஞையென்
 கசுரு றரசன் கூறலு மாயிழை யுரைக்கும்
 விரைததார வேந்தே நீநீடு வாழி
 விஞ்சை மகள்யான விழவணி மூதூ
 வஞ்சந திரிந்தேன வாழிய பெருந்தகை
 வானம் வாய்க்க மணவனம் பெருருக
 கரு0 தீதின றுக கோமகற் கீங்கி
 தையக் கடிஞை யமபல மருங்கோர

ககூ. மொய - நெருக்கம் மொசிக்க - உண்ண, "மையுண்
 மொசித்த வொக்கலொடு" (புறநா. ககூ.)

ககூஉ - கூ மாதா புகுந்து வாழத்திக் கொண்டு ஊணசுறந்தனள்

ககூஅ என்றலும் - என்று கோட்டங்காவலா கூறலும்

ககூஎ - அ சிலப். கக' கரு - கூ, உரு' கஅக - உ, உஎ ககூ -
 சு(), உஅ கஅரு - கூ.

ககூகூ மடக்கொடி வருக வருகவென்று.

கசுக. வாயிலாளரின - வாயிலாளாகலால்

கசுஉ. வாழியவென - வாழகவென்று மணிமேகலை சொல்ல

மேல்வருவது அரசன் கூற்று.

கசுச நீ ஈந்திய இப்பாததிரம் எங்கே கிடைத்தது.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

கசுஎ. விஞ்சை மகனென்பதற்கு மந்திரத்தால் உருமாறிய மகனென
 றும் லீத்தியாதர மகனென்றும் இருபொருள் கொள்க, விஞ்சை - மந்திரம்
 பின்வருவனவும் இப்படியே ஏற்பபொருள் கொள்ளுதற்குரியவை

கசுக. வானம் - மழை. கரு0. கோமகற்குத் தீதினருக

கரு0 - கரு ஈது ஐயக்கடிஞை - இது பிச்சைப்பாததிரம்

(பி - ம்.) ககூ 'முசிக்க', 'பொசிக்க' கசுஉ 'தாள் வாழிய'
 கசுந 'தவத்தோரீ' கசுரு. 'அரசுகூறலும்' கசுக. 'விரைதார வேந்தே
 நீழி' கரு0 - கரு. 'கோமகன்றனகிடு, கைய கடிஞை'

தெய்வந் தநதநு திபபிய மாயது
யானைத் தீரோ யருமபிசு கெடுத்த
பூனுடை மாககட குபிரமருந் திதுவென
கருநி யானசெயற் பாலதென லிளங்கொழுக னென்று
வேருதன கூற மெலலிய லுரைக்கும்
சிறையோர் கோட்டன் சீததரு ணைஎசத
தறவேராக காகரு மவ்வாழியரென
அருஞ்சிறை விட்டாங் காயிழை யுரைத்த
கருந் பொருந்தவா தமமாற பெருமபொரு ளெய்தக
கறையோ ரிலலாக சிறையோர் கோட்டம்
அறவோராக நாககின னரசரள வேந்தென.

கக — சிறைகசோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை முற்றிற்று

கருஉ திபபியமாயது - தெய்வலோகத்திருந்து உண்டாகிய பொருளாகவுள்ளது

ககச உடம்பு மெலியுதலாகளுக்கு உயிரைக்கொடுக்கும் மருந்து என - என்று மணிமேகலை சொல்ல. கருஉ ழயணி உடுக்க

கருஉ - அ சிறைச்சாலையை விடுத்தது தாய்மைசெய்தது அவ்விடத்தையுள்ளபொருளிய மனதையுடைய முனிவர்களுக்கு உரிய இடமாகச் செய்யும் நவேன் செயற்பாலதென்று மணிமேகலை சொல்ல

ககடு பெருமபொருள் - அறம், ஞானமுமாம்

ககக கறையோர் - கடாம் கொடுப்போர் வல்லாக கோட்டமெனக் என்றதனால், அரசன கறைவீடுசெய்த செங்கோன முறைபாட்டையெனன்ற வாரியிறம், இதன், “சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின யாத்தம், கறைப்படு மாககள் கறைவீடு செய்வி, னிடுபொரு ளாயினும் படுபொரு ளாயினும், உற்றவாக குறுகி பெற்றவாக காமென, யானை யெருத்ததக் கணிமுர சீபீக, கோனமுறையறந்த கொற்ற வேந்தன்”, “சிறையோர் கோட்டஞ் சீமின யாங்கணுங் கறைகெழுநாடு கறைவீடு செயமமென” (சிலப் உஉ கஉச - ஈக, உஅ உபக - ச), “தமபியை முகத்தது னைக்கி னாரபிணி கோட்டஞ் சீப்பித் துற்தவனாண்டைப், பாரபிணி கறையி னீங்கப் படாமுர சுவைவி யென்றன” (சீவக. உஉஎஉ) எனப்பனவற்றுலறிக

க - ககஉ தாரோன வணங்கிக் கூறத் தெய்வம் கூறலும், உள்ளம் வலங்கி வருந்தி அறிவாமெனப் பெயாவோனறனை நீயானை தொடர

(12 - ம்.) கருஉ ‘தெய்வநதநு திபபியமாயது’ ககச ‘மானிடமாகக் ஞாயிரமருந்திது’ ககசு. ‘வேந்தன் கூறி’ கருஉ ‘கோட்டஞ் சிறைத்தது’ கருஅ ‘அறவோர் காகருமவாழிய’ கருக ‘அருஞ்சிறை விட்டதாயிழை தானென’ ககஉ ‘மறவோர் நாகககினளாசான்’

உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உகள

எஃகு உளங்கிழிபப அவன பொததி உயிர்த்துப் போயபின, மணிமேகலை
 ஸ்ரீதனரென்று கருதி வாங்கிக் கோட்டரபுகுநது மாகக்களை ஊட்டலும்,
 காவலா வியநது கோமகனுக்கு இசைத்தகமெனறேகி, திருவள சென்று
 ஏறலும், வாயிலுக்கிசைத்து வணங்கி, 'மன்னவ, வம்பமாதா ஊண் சுரந்த
 னள்' எனறலும், 'வருகவருக' என்று அரசன் கூறலின, மடக்கொடி
 வாயிலாளரிற் சென்று, 'நின் அருளவாழிய' என, 'யுககாகியது' என்று
 அரசன கூறலும், ஆயிழைபுரைக்கும் அந்நவ முரைப்பவள், 'உயிராமரூது
 இது' என, 'யான செயதறபாலது என' என்று வேந்தன்கூற, மெல்லி
 யல் உரைக்கும், அந்நவம் உரைப்பவள், 'நீ செயறபாலது அந்நவோககு
 ஆகும்து' என, வேந்த பெருமபொருளெயதுதற்குக் கோட்டத்தை
 அறவோககு ஆக்கினனென வினைமுடிவு செய்க

இருபதாவது

உதயகுமரனைக் காஞ்சனன்
 வாளாலெறிந்தகாதை.

[இருபதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவேய்தக் காயசண்
 டிகை கணவனாகிய காஞ்சனனென்னும் விச்சாதரன் வந்து
 காயசண்டிகையாமெனக்கருதி அவள் பின்னிலைவிடா
 உதயகுமரனைப் புதையிருட்கண் உலகவறவியில்
 வாளாலெறிந்துபோன பாட்டு.]

அரச னுணையி னாயிழை யருளால்
 நிரயக கொடுஞ்சிறை நீக்கிய கோட்டம்
 தீபபிறப புழந்தோர் செவ்வினைப பயததான்
 யாப்புடை நற்பிறப பெய்தினா போலப்
 னு பொருளபுரி நெஞ்சிற் புலவோன் கோயிலும்

உ நிரயக கொடுஞ்சிறை - நரகவேதனையைச் செய்யும் கொடிய
 சிறை கோட்டம் - அறை

நு தீபபிறப்புழந்தோர் - கொடிய பிறவியிற்பிறந்து வருந்தினோ

ச யாப்பு - பொருத்தம்

டு. பொருள் புரிநெஞ்சிற் புலவோன் - சத்தியம் நான்கினையும் விரும்
 பிய நெஞ்சினையுடைய புத்தன், பொருள் - சத்தியம்

(பி - ம்.) நு 'செய்தவம் பயந்ததால்', 'செய்த தவப்பயததால்'
 ச 'எதய்ன்போல'

அருள்புரி நெஞ்சத் தறவோர் பள்ளியும்
 அட்டிற் சாலைப் பு மருநதுநா சாலையும்
 கட்டுடைச செலவக் காபபுடைத தாக
 ஆயிழை சென்றதூஉ மாங்கவ டனகரு
 ௧௦ வீயா விழுசசோ வேந்தன் பணித்ததூஉம
 சிறையோர் கோட்டஞ சீததரு ணெஞ்சத்
 தறவோர் கோட்ட மாககிய வண்ணமும்
 கேட்டன னுகியத தோட்டார குழுவியை
 மதியோ ரௌளினு மன்னவன் காயினும்
 ௧௧ பொதியி னீங்கிய பொழுதிற் சென்று
 பற்றினன் கொண்டென பொற்றே ரேற்றிக்
 கற்றறி விசசையுங் கேட்டவ றுரைக்கும்
 முதுககுறை முதுமொழி கேட்குவ னென்றே

சு அறவோர் - பெளத்தமுனிவர் “அறவோர் பள்ளியு மறனோம்
 படையும்” (சிலப். ௩௧௬), “அருணெஞ்சத், தறவோர் கோட்டம்”
 (௧௧ - ௨) என்று இக்காதையிற் பின்பு கூறுதல காண்க

எ அட்டிற்சாலை - மடைபபள்ளி அருநதுநாசாலை - போசனசாலை
 அ கட்டு - உறுதி காபபு உடைத்தாக - காவலை யுடையதாக.

௨ - அ கோட்டம் காபபுடைத்தாகவென இயைக்க

க ஆயிழை - மணிமேகலை

௧௦ வீயாவிழுசசோ - மாறாத சிறந்த கீதநி பணித்தது - சொல்லி
 யது அது, “யானசெயற் பாலதெ னிளங்கொழிகு” (மணி. ௧௧௬ கருந்)
 என்றது

௧௧ - ௨ அருணெஞ்சத் தறவோர் மணி ௨௦ சு

௧௩ கேட்டனனுகி - (உதயகுமரன்)கேட்டு தோட்டாருழலி தோட்
 டா குழலியென விகாரம், சிலப் ௧௩ 198

௧௪ மதியோர் எள்ளினும் - அறிவுடையோர் இகழுவாராயினும்
 காயினும் - கோபித்தாலும்

௧௩. பொதியில = பொது இல - அமபலம்

௧௪ பற்றினன்கொண்டு - பிடித்துக் கொண்டு

௧௪ விசை - வித்தை, உமமை இறந்தது தமிழியது.

௧௮ முதுககுறை முதுமொழி மணி ௧௮ ௧௬௪, ௨௦ எச

(பி - ம்.) எ ‘அருந்தினர்’ கூ ‘சென்றதுமாங்’ ௧௧ - ௨ ‘சிறை
 யோர் னீங்கிச் சிறையோர்கோட்ட, மறவோர் கோட்ட’ ௧௩ ‘தோட்டலா
 குழலியை’ ௧௩ ‘நீங்கிப் பொழுதிற்’ ௧௪. ‘கற்றறி விஞ்சையும்’ ௧௮
 ‘முதுககுறை மொழியுங் கேட்குவன்’

உதயகுமாரனை வாளாலெறிந்தகாதை உகக

மதுக்கமழ் தாரோன் மனங்கொண் டெழுநது

உ0 பலாபசி களையப பாவைதா னெதுங்கிய

உலக வறனியி னுடுசென் றேறலும்

மழைசூழ் குடுமிப் பொதியிற் குணறததுக்

கழைவளா கானயாற்றுப் பழனினைப் பயததால்

மாதவன மாதாக கிட்ட சாபம்

உரு ஈராருண்டு வந்தது வாராள்

காயசண் டிகையெனக கையற வெயதிக்

காஞ்சன னென்னு மவடன் கணவன

ஒங்கிய முஞ் றுளவந் திழிநது

பூத் சதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையும்

நு0 மாதவ ரிடங்களு மனறமும் பொதியிலும்

கக தாரோன் - உதயகுமான் உ0 ஒதுங்கிய - சென்ற

உக ஊடு - ஊளே

க - உக சென்றனும் பணிதததுடம் வண்ணமும் கேட்டு எள்ளி னும் காயினும் சென்று குழலியைப் பற்றிக்கொண்டு ஏற்றிக் கேட்க கேட குவ'னென்று மனங்கொண்டு தாரோன் எழுநது சென்று ஏறலுமெனக

மேலே, காஞ்சனன் காயசண்டிகையைத் தேடிட'போந்ததும், உதய குமாரனைக் கொன்றதும் கூறப்படும்

உஉ பொதியிறுணறம் - பொதியின் மலை

உங் கழை - மூங்கில் யாற்று - ஆற்றில்

உச மாதவன் - விருச்சிகன், மாதாகரு - காயசண்டிகைக்கு

உரு ஈராருண்டு - பன்னிரண்டாவது வருடம்

உசு கையறவு - செயலறுதல் உடு - சு காயசண்டிகை வாராள்

உஅ முஞா - காவிரிப்பூம்பட்டினம் இழிநது - இறங்கி, என்றத னால், காஞ்சனன் ஆகாய கமனமுடையனென்பது பெறப்பட்டது, “விஞ சையன் போயினன் விலங்குவின் படாந்தென” (கஉக) என்று இக்காதை யிற் பின்வருதல் காண்க

உக பூதசதுக்கம் - தவவேடத்தில் மறைந்துரின்று அத்தவத்திறகு இழுககானவற்றினகண் ஒழுகும் பொயவேடத்தார முதலிய அறுவகை யோரையும் பாசத்தாற கடடி அடித்துணை பூதம் நிறற்றகிடமாகிய சதுக்கம், சுட்கம் - நாறநதி, “தவமறைந் தொழுகும் பூதம் புடைத்துணை பூத சதுக்கமும்” (ரு, கஉஅ - நச) என்று சிலப்பதீ கார்த்து வருதல் காண்க பூ - பொலிவு

நு0 மனறம் - ஊருக்கு நடுவாய எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி, “மனற மும் பொதியிலும்” (முருது உஉசு)

(பி - ம்) உ0 ‘களைஇயபாவை தாளுடுங்கிய’ உச ‘மாதவனமாற கிட்ட’ உஅ. ‘வந்தபுகுநது’ உக ‘பூதச சதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையும்’

தோந்தனன் றிரிவோ னேந்திள வனமுலை
 மாந்தா பகிநோய் மாற்றக கண்டாங்
 கின்றுநின் கையி னேந்திய பாததிரம
 ஒன்றே யாயினு முண்போர பலரால்
 ௩௫ ஆனை தீநோ யருமபசி கணைய
 வான வாழ்க்கைய ரருளிநர் கொல்லென்ப
 பழைமைக கட்டுரை பலபா ராட்டவும்
 விழையா வுள்ளமொ டவன்பா னீங்கி
 உதைய குமரன் றன்பாற் சென்று
 ௪௦ நரைமூ தாட்டி யொருததியைக் காட்டித்
 தண்ணறல் வண்ணந் திரிந்துவே முகி
 வெண்மண லாகிய கூந்தல் காணும்
 பிறைதுதல் வண்ணங் காணு யோநீ
 நரைமையிற் றிரைதோற றகையின் றுயது
 ௪௫ விறலவீற் புருவ மிவைபுங் காணாய்
 இறவி னுணங்கல போன்றுவே றுயின
 கழுநீரக கண்காண் வழுநீர் சுமந்தன
 குமிழ்முக கிவைகா னுமிழ்ச் சொழுகுருவ
 நிரைமுத் தணைய நகையுங் காணாய்

௩௧ திரியோன - காஞ்சனன

௩௨ கண்டு - காஞ்சனன் கண்டு

மேலவருவன காஞ்சனன கூற்று

௩௫ நோய - பஸமகலியாதி ௩௬ வானவாழ்க்கையா - தேவா

௩௫ - சு களைய அருளிநாகோல

௩௭ பலபாராட்ட - பலவற்றைக் கூறிப் பாராட்ட.

௩௮ அவன - காஞ்சனன

௪௦ கரைமூதாட்டி - நரையையும் முதுமையையும் முடையவன

௪௧ 'தண்ணறல் வண்ணம்' என்பது முதலியன மணிமேகலை கூற்று

அறல் - கருமணல்

௪௪ நரைம - வெண்மை

௪௬ இறவின உணங்கல் - இரால்மீனின வற்றல்

௪௬. நகை - பல்

(பி - ம்.) ௪௧ 'தண்ணல வண்ணந்திரிந்து வேருகிய' ௪௨, 'கூந்த
 வுங் காணாய்' ௪௪ 'நறைமயிற்றினா தேறறறோகையின்' ௪௮ 'ஒழுக்குவ',
 'ஒழுக்குவன' ௪௬, 'பல்லவகாணாய்'

உ௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உஉக

- ௫௦ சுரைவித தேய்ப்பப் பிறழ்நதுவே றுயின
இலவிதழ்ச செவ்வாய் காணு யோநீ
புலவு புண்போற புலால்புறத திடுவது
வள்ளைத் தாள்போல வடி கா திவைகாண்
உளநான் வாடிய வுணங்கல் போன்றன
- ௫௫ இறுமபூது சான்ற முலைபுங காணாய்
வெறுமைப போல வீழ்நதுவே றுயின
தாழ்ந்தொசி தெங்கின மடல்போற றிரங்கி
வீழ்நதன விளவேய்த் தோளுங காணுய
நரம்பொடு விடுதோ லுகித்தொடா கழன்று
- ௬௦ திரங்கிய விரலக ளிவையுங காணாய்
வாழைத தண்டே போன்ற குறங்கினை
தாழைத் தண்டி- னுணங்கல காணாய்
ஆவக கணைக்கால காணு யோநீ
மேவிய நரம்போ டென்புபுறங காட்டுவ
- ௬௫ தளிரடி வண்ணங காணு யோநீ
முளிமுதிர தெங்கி னுதிரகா யுணங்கல
பூவினுஞ் சாந்தினும புலான்மறைத தியாத்துத
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந தெரியாய் மன்னவன் மகனென

-
- ௫௦ சுரைப்பழத்தின் விதை பலலுககு உவமையாதலை, “சுரைவித
துப் போலுநதம பல” (நாலடி. நடகடு) எனபதனாலுமுணாக
- ௫௨ புலவு - புலால்நாற்றம
- ௫௩ வள்ளைத்தான - வள்ளைத்தண்டி வடிகாது - வடிந்தகாது
- ௫௫ இறுமபூது - அதிசயம், “இறுமபூது போலுமல் திறிநதருணீ
யென” (சிலப். பதி ௬)
- ௫௭ திரங்கி - திரைநது.
- ௫௯ உகித்தொடா - நகத்தின் தொடாச்சி
- ௬௧ குறவகு - துடை, இணை - இரண்டு ௬௩ ஆவம - அம்புகூடி
- ௬௬ முளிமுதிரதெங்கு - உலாந்த முதிரந்த தெண்ணை
- ௬௭ “புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத திடுவது” (சு ௧௧௪) என்றா
முன்னும

௬௯ தெரியாய் - தெரிநதுகொள்வாய

(பி-ம்.) ௫௩. ‘வடிந்தகாது’ ௫௫ ‘சான்றனமுலையிவை காணுய’

௫௮ ‘தோளிலைகாணுய’ ௫௯. ‘உகிரொடு கழன்று’ ௬௩. ‘காலிவையுங
காணுய’ ௬௭ ‘புலான் மறுத்தியாத்தது’

எ0 விஞ்சை மகளாய மெல்லிய லுரைததலும்
தற்பா ராடெமென் சொற்பயன கொள்ளாள்
பிறன்பின் செல்லும் பிறன்போ னோகும்
மதுக்கம் மூலங்கன மன்னவன் மகற்கு
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்ததுக் காட்டிப்
எ1 பவளக் கழிகைபிற் றவளவா ணகையும்
சுவளைச் சொகணுங் குறிப்பொடு வழாஅள
சங்கிவன் காதல னாசலி னேந்திழை
சங்கொழிந் தனனென விகலெரி பொத்தி
மற்றவ னிருநத மன்றப் பொதியினுட
அ0 புறநடங் கரவிற டுகொளித் தடங்கினன்

எ0 விஞ்சைமகளாய - காயசண்டிகையாய மெல்லியல் - மணி
மேகலை

மேலவருவது காஞ்சனன் செயதி.

எ௨ பிறனென்றது உதயகுமரனை இங்கே பிறன்பின் செல்லு
மென்றதுபோல, “எண்ணிப்பத தங்கை யிடடா லிந்திரன மகளுமாவகே,
வெண்ணையக்குன நெரியுற றுறபோன மெலிந்தபின் னிறகுமனறே”
(௪௩௬) என்று சீவகசிந்தாமனியிலும் வந்திருந்ததல காண்க.

௪௪ 10. மணி. ௧௮ ௧௬௭

எதி பவளக்கழிகை - பவளக் குண்டம் என்றது உத்தட்டினை

௪௬ குறிப்பு - இங்கு

எதி - ௬ இவ்வடிகளின் பொருளோடு, “ஒத்தொளிர பவளத்துள
ளொளி சிறந்த . . . உளங்கொண டெள்ளித்தா னுயிரக்காப்பிட்டு”
(௧௮ ௭0 - ௭௬) என்று உதயகுமரன் கூறியவாக்கியம் ஒப்புநோக்கற்
பாலது

௪௭ இவனென்றது உதயகுமரனை காதலன் - ஆசையாக

௪௮ நாகு முறிந்தனன் - இவ்விடத்திலேயே தங்கிவிட்டான், என
னைச் சலிந்தாடுவதுமாம், நாகு, தன்மையை யுணர்த்துதலை, “நாகு
ளிப்பன்” (மணி. ௧௪ ௪௮) என்பதிற காண்க. இவ் - மாறுபாடு

௪௯ மனற்பொதியில் - மனறமாகிய பொதியில், இருபெய
ரொடு இப்படியே, “மனற்பொதியிற, கந்தனுட நெடுகிலை கடவுட்
பாவை” (௨௧ ௬ - ௭) என்று பின்னுமவரும்

௮0 இங்கே காஞ்சனனுக்குப் பாம்பை உவமை கூறியதற்கேற்ப,
‘வேக வெந்தி நாகங் கிடந்த, போகுயா புறநீர் புகுவான் போல’,
‘வெஞ்சின் வரவ நஞ்செயி நருமபத, தன்பெரு வெஞ்சியி னெழுந்தபை
(13 - 15) ௭0. ‘மெல்லியலுரைக்கத்’ எ௨. ‘பிறாபின் செல்லினும்
பிறாபோல’ ௪௪ ‘எடுத்ததுக்காட்டப்’ எதி ‘பவளக் கழிகையும்’ ௪௮.
‘ஆங்கொழிந்தனனென வகையெரி’ ௪௬. ‘பொதியிற்’

உ0.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உஉ௩

காஞ்சன னென்னுங் கதிர்வாள விஞ்சையன்
 ஆங்கவ னுரைத்த வரசினங் குமரனும
 களையா வேடகை கையுதிரக கொள்ளான்
 வளைசோ செங்கை மணிமே கலையே
 அந் காயசண டிரையாய்க் கடினெ யேந்தி
 மாய விஞ்சையின் மனமயக குறுத்தனள
 அம்பல மருங்கி லயாநதறி வுரைத்தவிவ
 வம்பலன் றனனெழுவ வைகிரு னொழியாள
 இங்கிவள் செயதி யிடையிருள யாமதது
 கூ0 வநதறி சுவனென மனங்கொண் டெழுநது
 வானோப பாகனை மீன்றிகழ் கொடியனைக
 கருப்பு வில்லிபை யருப்புக்கனை மைந்தனை
 உயாவுத துணையாக வயாவொடும போகி
 ஊரதுஞ் சிவாமுக தொருதனி யெழுநது
 கூந வேழம வேடடெழும் வெமடலி போலக
 கோரில கழிந் து வாயி னீங்கி
 ஆயிழை யிருந்த வம்பல மனைநது

விரிதசென, விருந்தோ னெழுநது” (கூஅ - கூ, ௧0௪ - கூ) என இக்காதை யிலேயே கூறுதல் காண்க

அஉ அவன - மணிமேகலை அந் கையுதிரககொள்ளான் - நீக்கான
 மேலுருவன உதயகுமரன உட்கோள்

அகூ. மாயவிஞ்சையின் - மாயவிசுத்தையினால்

அ௪ அயாநது - வருந்தி, மறந்தென்றமாம அறிவுரைத்த - பழ
 மைக்கட்டுரை பல பாராட்டிய

அஅ வம்பலன் - அயலான வைகிருள் - வைகறைப்பொழுது

கூக வானதோ - ஆகாயத்தில் உலவும் சென்றறகாறருகிய தோ

கூஉ மணி. கஅ ௧0௮, ௨௮ ௧0, “மைதுழா நெடுங்கணா மனத
 த்ட காமனா, ரைதுலங்க கவாகனை யருமபு வைத்தவே” (துளங். குமார ௮)

கூ௩. உயாவுத துணையாக - வினாவுநதுணையாக, கொண்டென்று
 ஒருசொல் வருவிகக, தனியே சென்றென்னதபடி வயா - வேடகை
 மிகுதி, “வயாவென கிளவி வேடகைப் பெருக்கம்” (நெல்ல. உரி
 கு எந்)

கூ௪ போயவன நடுஇரவில் மீட்டும் எழுந்த வந்தான

(பி - ௩௦) அஉ - ௩ ‘உரைத்த வலாதார வேந்தனும, களையாவேட
 கையிற கைவிதிற் கொள்ளா’ அஅ ‘வம்பலனறனனோட்டவை கிரு
 ளொளியான்’ அகூ ‘எங்கிவைசெயதி’ கூக ‘பாகனமீன்’ கூ௩ ‘உயிர்த
 துணையாக வயாபொடும’, ‘உறநுணையாக வயாவொடும’

வேக வெந்நீ நாகங் கிடந்த
 போகுயர் புறநனை புகுவான் போல
 ௧௦௦ ஆகந் தோய்ந்த சாந்தல நுறுத்த
 ஊழடி யிட்டத னுள்ளகம் புகுதலும்
 ஆங்குமுன் னிருந்த வலாதா விஞ்சையன்
 ஈங்கிவன் வந்தன னிவள்பா லென்றே
 வெஞ்சின வரவ நஞ்செயி றருமபத
 ௧௦௫ தனபெரு வெகுளியி னெழுநதுபை விரித்தென
 இருந்தோ னெழுநது பெருமபின் சென்றவன
 சுருமபறை மணித்தோ டுணிய வீசிக
 காயரண டிகையைக கைக்கொண் டந்தரம்
 போகுவ லென்றே யவளபாற புகுதலும்
 ௧௧௦ நெடுநிலைக கந்தி னிடவயின விளங்குக
 கடவு ளொழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்

௬௮ தீ - வீடம்

௬௯ போகுயர் புறநனை - நிகவுயர்ந்த புற்றின துவாரம்

௬௮ - ௬ மணி. ௨௦ ௮௦, ௧௦௪ - ௫

௧௦௦ சாந்து - சந்தனம் அலருறுத்த - பலரறியச்செய்ய

௧௦௧ ஊழடி அடியீட்டு - முறையே அடிவைத்து, 'ஊழடிமுட்டம்'
 (தற்கீ. ௨௫௮) அதன உள்ளகம் - அம்பலத்தின் உள்ளிடம்

௧௦௩ என்று - என்று கருதி

௧௦௪ நஞ்சு எய்து அரும்பு - வீடத்தைப் பல வெளிப்படுத்த,
 வீடத்தையுடைய பலதோன்ற வென்றுமாம்

௧௦௫ பை - படம் ௧௦௪ - ௫ மணி. ௨௦ ௮௦, ௬௮ - ௬

௧௦௬ இருந்தோன் - காஞ்சனன்

௧௦௭ சுருமபு அறை மணித தோள் - மலையை யொத்த அழகிய
 கோள். சுருமபு - மலை, அறை உவமவுருபு.

௧௦௯ போகுவல் - போவேன

௧௦௨ - ௬ வீஞ்சையன் இருந்தோன், இவன் இவள்பால் வந்தா
 னென்று எழுந்த சென்று வீசிப் போகுவென்று புகுதலுமெனக்

௧௧௦ கந்த - தூண்.

௧௧௧ கடவுள் எழுதிய - மயுற பண்ணப்பட்ட, "மயனெனக்
 கொப்பா வகுத்த பாவையி, நீங்கேன" (மணி. ௨௧ ௬௩ - ௩) என்று
 பின்வருதல் காண்க

(பி - ம்.) ௬௯ 'போய்புற' ௧௦௩ 'ஈங்குவந்தனன்' ௧௦௭ 'தோள்
 வீச' ௧௧௦ 'கந்தனிடவயின்' ௧௧௧. 'பாவயாககுரை'

உரு.—உதயகுமரனைவாளாலெறிந்தகாதை ௨௨௫

அணுக லணுகல் விஞ்சைக் காஞ்சன
மணிமே கலையவண் மறைந்தாரு வெய்தினள்
காயசண் டிகைதன் கடும்பசி நீங்கி
ககரு வானம் போவுழி வந்தது கேளாய்
அந்தரஞ் செல்வோ ரந்தரி யிருந்த
ளிந்த மாலவரை மீமிசைப் போகார்
போவா ருளரெனிற் பொங்கிய சினததன்
சாயையின் வாங்கித் தன்வயிற் றிலேஉம்
க௨௦) ளிந்தங் காக்கும விந்தா கடிக்கை
அமமலை மிசைப்போ யவள்வயிற் றடங்கினள்
கைமமை கொள்ளோல் காஞ்சன விதுகோ
ஊழ்வினை வந்திக் குதய குமரனை
ஆருயி ருண்ட தாயினு மறியாய

மேலவருவன கந்திற்பாவை காஞ்சனை நோக்கிக் கூறும் கூற்று
கக௨ அணுகல் அணுகல் - அணுகாதே அணுகாதே
கக௪ - ௫ தனபசி நீங்கிக் காயசண்டிகை வானம்போவுழி அவருக்கு
வந்த துன்பத்தைக்கேள்

கக௬. அந்தரஞ் செல்வோர் - தேவா அந்தரி - தூக்கை
கக௭ விந்தமாலவரை - விந்தியமலை

கக௯ - ௭ விந்தியமலையிலிருந்ததல் பற்றித் தூக்கைக்கு விந்தாஸனி
யென்றும் ஒரு பெயருண்டு, “விந்தா சனிகொண்கள்” (வங்குர் கோவை)

கக௮ - ௨௦ விந்தமலையைப் பாதுகாக்கும் விந்தாகடிகை யென்பவள்,
யாரேனும் அமமலைமேற்போனால் மிக்க கோபத்தை யுடையளாய்ச் சாயை
யினால் அவர்களை இழுத்துத் தனவயிறறிலிடுவள் பிரமதேவரிடம் வரம்
பெற்ற ஸிஹ்மிகை யென்னுமரக்கி இலங்கைகருசு சென்ற அநுமானை
நிழலாலிழுத்துத் தடைப்படுத்தியதாக ம்ரீமத வர்ணமீகராமாயணம், கந்தர
காண்டத்தால் தெரிகின்றது

கக௯ - ௨௧ காயசண்டிகை விந்தாகடிகையின் வயிற்றில்டங்கினள்

க௨௨ கைமமை கொள்ளோல் - சிறுமையைக் கொள்ளாதே, சிறுமை
யெனந்து ஆராயாது செய்தலை இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையுடைய
பழம்பிறப்பின் நாயகனென்பதனை ஞானத்தால் உறிந்த கந்திற்பாவை
அவன இறந்தது பற்றி, மணிமேகலையை அமங்கலையாக் கினைந்து அவனைக்
கொள்ளாதேயென்று கூற்றிறென்னலுமாம், கைமமை - அமங்கலை

க௨௩ - ௪. மடைத்தொழில் செய்வோனை முற்பிறப்பில் வெட்

(பி - ம்.) க௨௨. ‘விஞ்சையா காஞ்ச’ கக௩. ‘மற்றுருவெய்தினள்’
கக௭ ‘மீமிசைச்செல்லா’ கக௮. ‘சினத்தாள்’ கக௯ - ௨௦. ‘சாகை
யின் .. தகைவையிற்றழுவ, மந்தவ’

கஉரு வெவ்வினை செய்தாய் விஞ்சைக காஞ்சன
அவவினை நின்னையு மகலா தாங்குறும்
என்றிவை தெய்வங் கூறலு மெழுநது
கனறிய நெஞ்சிற் கடுவினை யுருத்தெழ
விஞ்சையன போயினன விலங்குவினை படாநதென்

உ௦ — உதயகுமரனைக்காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை முற்றிற்று.

டியபாவம் உதயகுமரன் வெட்டுண்ணை செய்தது, அஞ்ஞம் ஆராயது செய்தலின் கீ அறியாய இவ்வரலாற்றை, மணி. உக - ஆம் காசை, சஎ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும், உட - ஆம் காசை, அஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும் உணாக

கஉஅ கடுவினை - உதயகுமரனைக் கொன்றபாவம்

கஉக விலங்கு - குறுக்காக

க - கஉக கோட்டம் காப்புடைததாக, தாரோன் கேட்டு மனங் கொண்டு எழுந்து சென்று ஏறலும், கணவன், கையறவையதிவந்து இழிந்து தோந்து திரிவோராய்க் கண்டு பலபாறாட்டவும் நீங்கிச்சென்று காட்டி மெல்லியல உரைத்தலும், விஞ்சையன் புகு கு ஒளிதது அடங்கினன் அர சிளங்குமரனும் கொள்ளான் மனங்கொண்டு எழுந்து போகி எழுந்து கழிந்த நீங்கி அணைந்து புகுத்தலும், விஞ்சையன், எழுந்து சென்று ப்பு புகுத்தலும், பாவை உரைக்கும் அந்நன்ம உரைப்பது கூறலும், விஞ்சையன் எழுந்து படாநது போயினனென வினைமுடியு செய்தக

(பி - ம்) கஉக 'விலங்குவினை'

இருபத்தொன்றுவது

கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை

[இருபத்தொன்றுவது மணிமேகலை உதயகுமரன்மடிந்ததுகண்டு உறுதுயரேயது, நெடுநிலைக்கந்தின் நின்ற பாவை வருவதுரைத்து அவள் மயக்கொழித்தபாட்டு]

கடவு ளெழுதிய நெடுநிலை கந்தின்

குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின்

க கடவுள் எழுதிய - துவதிகளையொத்த பாவையை மயன்பண்ணின, "கடவுட் பாவை" (எ) என்பா பின்னும்

உ குடவயின் - மேற்றிசையிடத்தே

(பி - ம்.) உ. 'அமைந்த நெடுநிலை'

உக.—கந்திற்பாஸுவ வருவதுரைத்தகாதை ௨௨௭

- முதியாள கோட்டத தகவயிற் கிடநத
மதுமலாக குழலி மயங்கின ளெழுநது
நி விஞ்சையன் செய்தியும் வென்வேல வேநதன்
மைநதற சூறறது மன்றப பொதியிற்
கந துடை கெடுநிலைக கடவுட் பாவை
அங்கவற குரைதத வறபுதக கிளவியும்
கேட்டன ளெழுநது கெடுகனிவ வருவெனத்
க(1) சோட்டலாக குழலி புளவரி நீங்கித்
திட்டி விடமுண நின்னுயிர போநாள -
கட்டழ லீமத தென்னுயிர சுட்டேன
உவவன மருங்கி னின்பா லுள்ளம
தவிரவிலே னாதலிற் றலைமக டோன்றி
கநி மணிபபல லவததிடை யெனையாங் குய்த துப்

ந- முதியாள கோட்டம் - சம்பாபதி கோயில்

க - ௩ இவ்வடிகளால் சம்பாபதி கோயில், கந்திறபாவைக்கு மேற்
றிசையிலுள்ளதென்று தெரிகின்றது

ச குழலி - மணிமேகலை

இ விஞ்சையன் - காஞ்சனன் வென் - வென்றி “வென்வே லாட
லன்” (பு - ௭௭, ௭௯)

சு மைநதறகு - உதயகுமரனுக்கு மனறப்பொதியில் மணி ௨0 என
எ கந்திறபாவை

அ அங்கவறகு - காஞ்சனனுக்கு அறபுதம் - ஆசசரியம்

க இவ்வுருக கெடுகவென்று.

க0 குழலி சுட்டு உள்வரிநீங்கி - மறைநத வேடமொழிநது, என
றது காயசண்டிகையின் வடிவமொழிந்தென்றபடி

இனி, உதயகுமரனைக்குறித்தது மணிமேகலை புலம்புதல் கூறப்படும

கக. தட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு, மணி.

க சக, இதனைப் பாம்புக்கு அரசென்றுங் கூறுவா

க௨ கட்டழல் - மிகக்கருபு ஈமம் - மயானம்

கக - ௨ இவ்வடிகளாற் போனபிறப்பின் செய்தி கூறினா

கச தலைமகள் - மணிமேகலாதேயவம்

க௩ - ச உவவனத்திற் கண்டபொழுது உதயகுமரனபால் மணி
மேகலைக்குக் காதலிருந்ததென்பதை, “புதுவோன பிணறைப் போன
தென னெஞ்சம், இதுவோ வனனா காமத தியற்கை” (இ அக - ௯0),
“அவனபாலுள்ள, நீங்காத தன்மை நினக்குமுண்டாகலின்” (க0 சச -
இ) என முனவந்திருத்தலாலுணாக

(பு - ௩.) இ ‘வென்வேல’ க0. ‘தோட்டக்குழலி’, ‘தோட்டலா
குழலி’ கக. ‘விடமுண்டு’

பிணிப்பறு மாதவன் பிழைகை காட்டி
என்பிறப புணர்ந்த வென்முற றேன்றி
உன்பிறப பெல்லா மொழியின் றுரைத்தலிற்
பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர பிறத்தலும்

- ௨௦ அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினக குரைத்துநின் னிடாவினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல
வைவாள் விஞ்சையன் மயக்குறு வெஞ்ஞியின்
வெவவினை யுருப்ப விளிந்தனை யோவென
- ௨௫ விழுமக் கிளவியின் வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
அழுதன ளேங்கி யயாவுயிரத் தெழுதலும்
செல்லல் செல்லல் சேயரி நெடுங்கண்
அல்லியந் தாரோன் றன்பாற் செல்லல்
நினக்கிவன் மகனாத தோன்றிய தூஉம்
- ௩௦ மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்

௧௬ பிணிப்பறு மாதவன் - புத்தன பிணிப்பு - பறறு, "பிணிப் பறுத தோர்தம் பெற்றி யெய்தவும்" (சிலப். ௧௫ ௧௦௦)

௧௪ - ௮ தலைமகள் தோன்றி உயததுக காட்டித் தோன்றி உரைத் தலினெனக

௨௦ சால்பு - அமைதி, இன்பமாமம் மறம் - பாவம்.

௧௬ - ௨௦. மணி. ௨௧ ௧௧௩ சிலப். ௩௦ ௧௩௮ - ௧.

௨௪ உருபு - கோபிகக விளிந்தனையோ - இறந்தாயோ.

௨௩ - ௪ உருபு வெஞ்ஞியின் விளிந்தனையோ.

௨௫ விழுமக்கிளவி - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்கள்.

௨௬. அயாவுயிரத்து - நெட்டுயிரப்புகசொண்டு எழுதலும் - மணி மேகலை எழுதலும்

மேல, மணிமேகலையை கோக்கிக் கந்திறபாவை கூறுதலைச் சொல்லு வார

௨௭. செல்லல் செல்லல் - போகாதே போகாதே. சேயரிநெடுங் கண் விளி.

௨௮ அல்லி - அகவிதழ் தாரோன் - உதயகுமரன்.

௨௧ மகனா - கணவனாக, "நேரதக் ஷண்டோ றுமமக னுர்க்கு" (சிலப். ௧௬ ௧௭) எனக கணவனை மகனாரென்று கூறியிருத்தல் காண்க.

௩௦ மனக்கினியாககு - உதயகுமரனுக்கு மகளாவதூஉம் - மனைவி யானதும்

(பி - ம்.) ௧௬. 'பிணிப்புமாதவன்' ௨௨. 'காதலன்' ௨௬ 'தலை மகனாய்த தோன்றியதூஉம்'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை ௨௨௯

பண்டும பண்டும பல்பிறப் புளவால்
 கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை
 தடுமாறு பிறவித் தாழ்சரு தோற்றம்
 விடுமாறு முயல்வோய் விழுமங் கொள்ளேல
 ௩௫ என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்
 பொன்றிகழ் மேனிப பூங்கொடி பொருந்திப்
 பொய்யா நாவொடிப் பொதியிலிற் பொருந்திய
 தெய்வ நீயோ திருவடி தோழுதேன்
 விட்ட பிறப்பின் வெய்துயிராத தீங்கிவன்.
 ௪௦ திடடி விடமுணச செல்லுயிர போயது
 நெஞ்சு நடுங்கி நெடுநதுயா கூரயான்
 விஞ்சையன் வாரி னிவன்விளிந ததுஉம்
 அறிதலு மறிதியோ வறிநதனை யாபிற
 பெறுவே னல்லநின் பேரரு ளீங்கென

௩௨ நீ அறிந்துகொண்ட முற்பிறப்பில் மட்டுமல்ல, காணாதல - அறிதல

௨௯ - ௩௨ தோன்றியதுஉம் ஆயதுஉம் கண்ட பிறவியேயல்ல
 பண்டும பண்டும பலபிறப்புளவாலென இயைக்க

௩௩ தாழ்தரு - தங்குகின்ற, அழுநதுகின்ற வென்றுமாம்

௩௪ விழுமம் - துன்பம்

௩௫ சொல்லியுரைத்தல் - கூறிவிளக்குதல், “அன்றதனா சாற
 றும்” (சிலப். ௧௦ க௩) எனபுழிப்போல

௩௬ பூங்கொடி - மணிமேகலை

மேல, மணிமேகலையின் வினாவும், கந்திற்பாவை கூறும் விடையும்
 கூறப்படும்

௩௭ விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. இவன் - உதயகுமரன்

௩௮ - ௪௦. இவன் உயிர்போதற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௧ யான நெடுநதுயா கூர், கூர் - மிக

௪௨ விளிந்ததுஉம் - இறந்ததற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௩ அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ, இஃது, “உண
 ணலு முண்ணேன வாழலும் வாழேன” (கலி. ௨௩) எனபனபோல
 நின்றது.

௪௪. நல்ல நினது பெருங்கருணையை யான் இவ்விடத்திற் பெறு
 வேன், என்றது, நீ கூறும் விவரையக்கேட்கும் விருப்பமுடையே னென்ற
 வாறு என - என்று மணிமேகலை சொல்ல.

(பி-ம்.) ௩௨ ‘பிறவை யெல்லாவ காரிகை’ ௩௩ ‘பொதியிற
 ரேன்றிய’ ௪௪. ‘பெறுவேனில்லநின்’, ‘பெறுவனேன்’

சடு ஐயரி நெடுநக ணுயிழை கேளெனத்
தெய்வக கிளவியிற நெயவங கூறும்
காயங் கரையெனும் பேரியாற றடைகரை
மாயமின மாதவன வருடொரு னுரைத்தது
மருளுடை மாககண மனமாசு கழுஉம்
௫௦ பிரம தருமனைப் பேணிவி ராகி
அடிசிற சிறப்பியா மடிகளுக காக்குதல
விடியல வேலை வேண்டின மெனறலும்
மாலை நீங்க மனமகிழ வெய்திக
காலை தோன்ற வேலையின வுநட

சடு ஆயிழை விளி சக தெய்வம் - கத்திற்பாணம்

சஎ அடைகரை - அடைகரையில்

சஅ மாதவன வருபொருள் - புத்தன் அவதாரிதலை உலகத்திற பாவங்கள் அதிகரிக்கும் காலந்தோறும் அப்பாவங்களைப் போக்கி அரு ளறத்தை நிலைநிறுத்தி உயிர்களை நிருவாண மடைவித்தற பொருட்டுப் புத்த தாமதார முண்டெனப்பது பௌத்ததூற்றணிபு, 'ராரெண ணூற்றே ருரெட டாணடிற், பேரறி வாளன றேனறும்' (௧௨ எஎ - அ), "மற வீரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற், அறவெயில விரித்தாங் களப்பி லிருத்தி யொடு, புத்த ஞாயிறு சோனறறுங் காறும்" (௨௧ ௧௬௫ - எ) 'புலவன முழுதும் பொய்யின லுணாகதோன, உலகுயக கோடற் கொருவனரேன் றும் அந்நா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல த்னஞப் பிறவி யிழுகஞநிலை" (௨௫ சடு - அ), "கரவரும் பெருமைக கபிலையம் பதியின் அளப்பரும் பாரழிதை யளவின்று நிறைத்துத், துளக்கிலிப்புத்த ஞாயிறு தோன்றி" (௨௬ சச - சு) என இரதூலுள்ளே பலவிடத்தும் வருதல காண்க

சக மருளுடை மாககள் - மயக்கத்தைபுடைய மனிதா மனமாசு - காம் வெகுளி மயக்கங்கள், 'வெல்கல வெகுளல் பொல்லாத காட்சி யென, றுள்ளந் தனனி லுருப்பன மூன்றும்" (௩௦ எ௦ - எ௧) என்பதனு லுணாக கழுஉம் - கழுவும்

இக அடிகளுக்கு அடிசிறசிறப்பு ஆக்குதலெனக்

௫௨ விடியல வேலை - நாளவெயிறகாலம், வைகறைப் பொழுதென ிறும் பொருந்தும்

இக - ௨ அடிகளுக்கு அடிசிற சிறப்பு விடியல வேலையாககுரல் வேண்டினமென்று மடையனை நோக்கிக் கூறுதலும்

சஎ - ௫௨ அடைகரையில் உரைத்தது கழுஉம் பிரமதருமனைப் பேணி விடியலவேலையில் ஆக்குதலை வேண்டினமெனறலுமெனக்.

இ௩ மாலை - இரவு

இச காலை - நாளவெயிற காலம் வருஉ - வருது

(பி-ம்.) சஅ 'ஆயமனமாதவன' இக 'அடிசிற சிறப்பியாதெலுக் காக்குதல' இ௩ 'மாலைநீங்கி'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உருக

௫௫ நடைத்திறத திடுக்கி நல்லடி தளரந்து
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனைச்
சீல நீங்காச் செய்தவத தோராகு
வேலை பிழைத்த வெகுளி தோன்றத்
தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே றுக
௬௦ வாளிற் றப்பிய வலவினை யன்றே
விராமலாக கூந்தன் மெல்லிய வின்னே
யிராஞ்ஞன் றனை யிட்டக லாதது
தலைவன் காகஞ்ஞ தம்பொருட டாகிய

௫௫ நடைத்திற்து இடுக்கி - நடைவகையால் வழக்கி

௫௬ மடைக் கலம் - சோற்றுப்பாததிரம் மடையன் - சமையற்
காரன்

௫௭ சீலம் - பஞ்சசீலம், தச்சீலமுமாம் கொல்லாமை (அஹிமனஸ்),
பொய்சொல்லாமை (ஸத்தியம்), களவினமை (அஸதேயம்), காமமினமை
(பிரமசரியம்), இரஸாமை (அஸங்கிரஹம்) என்னும் இவை பஞ்சசீலம்,
இவைவந்தனோடு உயர்ந்த ஆசனத்து இருத்தல் கிடத்தலினமை, சந்தனம்
மாலே முதலியன தரியாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை, பாட
லாடல் வீருமபாமை, உதயத்திற்கு முன்பு புசியாமை என்னும் ஐந்தும்
சேரத் தச்சீலமாம் பஞ்சசீலத்தன, இரவாமை நின்ற நிலைகளத்தின
கண் களஞ்ஞனையையச் சோதனாக கூறுவாருமுளா. நீல மயம்.
கொல்லாமை, திரட்டாமை, வியபசரியாமை, பொய்கூறுமை, களஞ்ஞ
னையை யென்னுமிவை பஞ்சசீல மென்றும், இவை இல்லறத்தாரா எல்
லோராகும் உரியனவென்றும், இவைவந்தனோடு இரவில் அயமையிலல்லா,
உண்ணவபுசியாமை சந்தனம் முதலிய மணமுள்ள பொருள்களை உப
யோகியாமை, தரையிற பாயமேலே படுத்தல் என்னும் மூன்றுஞ்சே
அஷ்டாங்கசீலமென்றும், இவை இல்லறத்தாரில் நிஷ்டாபராகளுக்கே
உரியனவென்றும், இவைவந்தனோடு நாட்டியம் கானம் முதலியவற்றை
வீருமபாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தொடாமை யென்னும் ஆவிரணமும்
சேரத் தச்சீலமென்றும், இப்பத்தும் துறவிகளுக்கே உரியனவென்றும்,
இப்பத்தில வியபசரியாமை நின்றவிடத்திற பிரமசரியம் கூறப்படுமென
றும் தார்மிக சூத்திரமென்னும் பௌத்ததூல கூறும்

௫௮ பிழைத்தவெகுளி - தவறினமையால் வந்த கோபம்

௬௦ தப்பிய - வெட்டிய கூக மெல்லியல் விரி

௫௯ - ௬௨ இப்படியே, “மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை
உடற்றுணி செய்தாங் குருத்தெழும் வலவினை, நஞ்சுவிழி யாவி னல்லுயிர
வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே” (உரு ௮௨ - ௫) என்று
இராசமாதேவியை நோக்கி மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்பு வருத்தல்
காண்க

௬௩ தலைவன் - கடவுள். காகமும் - காப்பான், தடுப்பானென்றபடி,
(பி-ம்.) ௫௭ ‘நீங்காத தேசத்தோர்க்கு’ கூக ‘விராககூத்தல்’

அவல வெவ்வினை யென்போ ரறியார
 கூடு அறஞ்செய் காத லன்பினி னாயினும்
 மறஞ்செய் துளதெனின் வல்வினை யொழியா
 தாங்கவ வினைவந தணுகுங் காலைத்
 தீங்குறு முயிரே செய்வினை மருங்கின
 மீண்டுவரு பிறப்பின மீளினு மீளும
 எடு ஆங்கவ் வினைகா னாயிழை கணவனை
 ஈங்கு வந்திவ விடாசெய் தொழிந்த
 தின்னுங் கேளா யினங்கொடி நல்லாய
 மன்னவன மகற்கு வருந்துதாய ரெய்தி
 மாதவ ருணாததிய வாயமொழி கேட்டுக்
 எடு காவல னின்னையுங் காவலசெய தாங்கிடும்
 ஈடுசிறை நீக்கி யிராசமா தேவி
 கூட வைககுங் கொட்பின ளாகி
 மாதவி மாதவன் மலரடி வணங்கித்

கூட - ச. வினையைத் தலைவன காகருமென்போ அறியாரென இயைக்க. செய்தவன் நுகாநதாலன்றி வினை தொலையாதெனறவாறு

கூக மறம் செய்துளதெனின் - பாவம் செய்யப்பட்டிருப்பின வல வினை கூட்டு கூடி தீங்கு - துன்பம்.

எடு அவவினை - மடையினை வெட்டியபாவம். கணவனை - உதய குமரனை

எடு - எக அவவினை ஈங்குவந்து உன கணவனை இவலிடா செய தொழிந்ததெனக்

இனி, மணிமேகலைக்குப் பின் வருவனவற்றைக் கந்திறபாவைத் தெய வம் கூறுதல் கூறப்படும

எஃ மகற்கு வருந்து - உதயகுமரன் இறந்ததற்காக வருந்தும்

எச உணாததியவன் ஒருவனாயினும் உரைக்க வந்தோர் பலராத வின, 'மாதவருணாததிய' என்றார். வாய - உண்மை

எடு காவல செய்தாங்கிடும் - சிறையில் வைப்பான

எக இராசமாதேவி - பட்டத்துத்தேவி

எள கொட்பு - கொள்கை. எடி. மாதவன் - அறவணவடிகள்

(பி - ம்.) கூடு 'அறஞ்செய்த காதலன்னபின்' கூள 'ஆங்கவெவ வினை வந்தென நுகாத' எஃ. 'வருந்துயரெய்தி' எச 'மாதவருரைத்த', 'மாதவருணாதத' எடு. 'காதலினினையுங் காவல்செய் தீங்கிடும்'

உக.—கந்திதீர்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உரு

திது கூறவவ டன்னொடுஞ் சோநது
 அ0 மாதவ னுரைதத வாய்மொழி கேட்டுக
 காதலி நினையுங் காவ னீக்குவள
 அரசாள் செலவத தாபுத திரன்பாற
 புரையோரப் பேணிப் போகலும் போகுவை
 போன லவனொடும பொருளுரை பொருந்தி
 அநி மாநீர் வங்கத தவனொடு மெழுநது
 மாயமில் செயதி மணிபல லவமெனும்
 சிவகத தின்னுஞ் சேறலு முண்டாற்-
 தீவ திலகையிற் றன்றிறங் கேட்டுச்
 சாவக மன்னன் றனனா டடைநதபின்

எக திது - மணிமேகலை சிறைநில வைக்கப்பட்டிருத்தல

அ0 வாய்மொழி - உண்மைமொழி, சிலப். ௧0 ககஉ

எக - அக இராசமாதேவி நீக்கி வைக்குவகொடபினளாகிக்கேட்டு
 நன்னைக காவல நீக்குவனென்க

அஉ. ஆபுத்திரனெனது புண்ணியராசனை, இது, “நாக புர்தது
 நன்னக ராளவோன. பூமிசந திரனமகன புண்ணியராசன” (உச
 ௧௬௬ - ௭0) என்று தருமசாவகன மணிமேகலைக்குக் கூறியவாறற லுணரப்
 ப்டிம, புண்ணியராசனை ஆபுத்திரனெனதே இநதுலிற் பெருமபாஷா
 வழங்குவா

அ௩. புரையோர - சங்கத்தார, புரை - உயாச்சி. போகலும்
 போகுவை - போதலையுஞ் செயவை

அ௪ பொருளுரை - தருமபதம், “பொய்யில் புலவன் பொருளுரை”
 (மணி. ௨௨ ௬௧) என்றது, நாகபுரத்தின் பக்கத்ததாகிய சோலையிலுள்ள
 தருமசாவகன ஆபுத்திரனுக்குக் கூறும் உபதேசமொழிகளைக் குறித்து
 நின்றது பொருந்தி - ிகட்டு அமமொழிகளாவன, “அறனு மறனு
 மணித்தம, நித்தத், திறனுந் துக்கமுஞ் செலலுயிரப் புக்கினும், சார்பிற்
 றேற்றமுஞ் சார்பறுத துயதிரும், ஆரிய னமைதிரும்” (௨௫ ௩ - ௬) என
 பவைகள்

அ௫ - ௭ மணிமேகலை நாகபுரத்திலிருந்து ஆகாயவழியே போந்து
 மணிபல்லவத்தை யடைந்தாளென்றும், ஆபுத்திரன் கப்பலவழியே வந்து
 அததீவத்தை அடைந்தாளென்றும், இநதுல, ௨௫ ௨௬ - ஆம் அடி முதலிய
 ௪௦௦௭, ௧௨௪ - ஆம் அடிமுதலியவற்றிலும் விளங்குந்லால், ‘வங்கத்தவ
 றொடு மெழுந்த’ என்பதற்குப் பின்பு கப்பலேறி மணிபல்லவத்தை யடை
 வோனாகிய ஆபுத்திரனிடத்தினின்று நங்கி ஆகாயவழியே யெழுந்தென்ப
 பொருள்கொண்டு எழுந்து சேறலுமுண்டென வியைக்க வங்கத்தவனொடு
 மெனபது ஐந்தாவதன் மயக்கம்.

அ௬ சாவகமன்னன் - சாவக நாட்டரசனாகிய ஆபுத்திரன்

(பி - ம்.) அ௩. ‘போகலும் போகும்’ ‘போகினும் போகுவை’
 அ௫ ‘அவனொடுமேறி’

கூ0 ஆங்குத தீவமவிட டருந்தவன் வடிவாய்ப்

புகுகொடி வஞ்சி மாநகர புகுவை

ஆங்குந நகரத தறிபொருள் வினாவும்

ஓங்கிய கேள்வி யுயரநதோர பலரால

இறைவ நெங்கோ நெவயுயி ரனைத்தும்

கூரு முறைமையிற் படைத்த முதலவெனென் போர்களும

தன்னுரு விலலோன பிறவுருப படைப்போன்

அனனோ னிறைவ னாகுமென போரகளும

துன்ப நோனபித தொடர்பாபா டறுத்தாங்

கின்ப அலகுசசி பிருத்ததுமென போரகளும

க00 புத விகாரப புணாப்பென் போரகளும

பலவேறு சமயப படிற்றுரை யெல்லாம

மல்லியங் கோதை கேட்குறு மநநாள்

இறைவனு மிலலை யிறநதோர பிறவார

அறனோ டென்னையென நறைநதோன நனைப்ப

க0ரு பிறவியு மறவியும் பெறறியி னுணராத

நறுமலாக கோதை யெளனினை நகுதி

கூ0 தீவம் - மணிபல்லவம்

கூக வஞ்சிமாநகர - சேரர்களுடைய இராசதானி, மலைநாட்டி லுள்ளது

கூச - ரு படைத்த முதலவனே இறைவன் என்கோன என்போர களுமெனக். இவர்கள் பிரஹ்மவாதிகள், "பேரூல கெல்லாம் பி.மவாதி யோ, தேவ னிட்ட மூட்டை யென்றன" (உஎ கூச - எ) என்று வரு தல காண்க இவர்களை ஓரணிய கருப்பவாதிகளென்றும் கூறுவா

கூச - எ என்போர்கள் - அத்துவைத வாதிகள்

கூஅ நோன்பு - கனமங்கள் இததொடர்பாபாடி - இரதப் பந்தங்கள்

கூஅ - கூ நோன்பு அறுதது இருத்ததுமெனபோர்கள் - காமபஹ்ம வாதிகள்

க00 புணாப்பெனபோர்கள் - பூதவாதிகள்

கூச - க00 இவ்விடிகளிற்கூறிய சமய இலக்கணங்களுட் சிலவும், இன னும் பலவும் இதனால் உஎ - ஆம் காதையால் விளங்க வுணரப்படும்

க0க படிற்றுரை - பொயமமொழி

க0ச. அறனொடு எனனை - தருமத்தால் வரும் பயனயாது? அறைந தோன - பூதவாதி

க0ரு அறவி - தருமத்தோடு பொருந்தியவழி

க0சு எள்ளினை நகுதி - இகழ்ந்து சிரிப்பாய்.

(பி-ம்.) கூச 'தானுருவில்லோன்' கூஅ. 'நோனபிறனொடர்பாடி' க0௩ 'இலலைபிறவிறுநதோர பிறவார'

உக.—கத்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உருநு

எள்ளினை போலு மிவ்வரை கேட்டிங்
 கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப புணர்த்துனை
 ஆவகுறிற நொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக
 கக0 காமபன தோளி கனாமயக குறறனை
 எனறவ னுரைகரு மிளங்கொடி நல்லாய்
 அன்றென் றவன்முன் னயாநதொழி வாயலை
 தீவினை புறுதலுஞ் செத்தோர பிறத்தலும்
 வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்
 கக1 வழுவறு மரனு மண்ணுங் கலலும்
 எழுதிய பாவையும் பேசா வென்ப
 தறிதலு மறிதியோ வறியாய் கொல்லோ
 அறிபா யாபி னாக 11 கேவாய்
 முடிதலுநு சிறப்பின் முதா யாங்கனும்
 கஉ0 கொடித்தோ விதியுந் தேவா கோட்டமும்
 முதமர விடங்களு முதுநீர்த துறைகனும்
 பொதியிலு மனறமும் பொருந்தபு நாடிக்
 காப்புடை மாநகாக காவலுங் கணணி
 யாப்புடைத தாக வறிந்தோர வலிதது
 கஉ1 மண்ணினுங் கலலினு மரத்தினுஞ் சுவரினும்
 கண்ணிய தெய்வதங் காட்டுநா வருகக
 ஆங்கத தெய்வத மவவிட நீங்கா

க0ச - எ அனறந்தோனறனை இவ்வரைகேட்டு எள்ளினை நகுதி போலும்

ககஉ அயாநதொழி வாயலை - மறந்தொழியாய்

ககநு மணி. உக கக - உ0

ககச வாயே - உணமையே ககடு - சு மணி. உக கஉடு - சு

கக௭ அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செயதியோ

கஉ0 தேவா கோட்டம் - தேவா கோயில்.

கஉக முதுமரம் - பழையமரம்

கஉந. காவலுங்கணணி - காவலையுங் கருதி

கஉச யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக வலித்து - எண்ணி

கஉச தெய்வதங்காட்டுநா - தெய்வத்தை நிறுத்ததுவோ

(பி-ம்.) க0௭ 'போலுமெனனுரை கேட்டிங்கு' க0௮ 'பிறப புரைக்குவை' கக0 'காமபிணைத்தோளி' ககஉ 'அனறவனறனருன்' ககநு 'செனனோ' ககச 'மடக்கொடி மடவாய்' ககக 'வருமிறப பின்' கஉச 'அறிந்தோரியறறி' கஉச 'கண்ணய்புருவங் காட்டுநா வருத்த'

ஊன்கணி ஞாகட் குற்றதை யுரைக்கும்
என்றிறங் கேட்டியோ விளங்கொடி நல்லாய்
சந்ரு மன்பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளோன
துவதிக் கெனபேன் றென்றுமுதிர் கந்தின்
மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையின்
நீங்கேன் யானென் னிலையது கேளாய்
மாந்த ரறிவது வானவ ரறியார்
கந்ரு ஓவியச் சேனனென் னுறுதுணைத் தோழன்
ஆவதை யிநங்காக காருரைத் தனரோ
அவனுடன் யான்சென ருடிட மெல்லாம்
உடனுறைந் தார்போ லொழியா தெழுதிப்
பூவும புகையும் பொருநதுபு புணர்து
கசுந் நானளி வருந்தவென னலம்பா ராட்டின
மணிமே கலையான் வருபொரு ளெல்லாம்
துணிவுட னுரைத்தே கெனசொற் றேறெனத்
தேறே னலலேன நெய்வக கிளவிகள்
ஈறுகடை போக வெனக்கரு ளென்றலும்

கஉஅ ஊன்கணிஞாகடகு - மானிடர்களுக்கு, கீங்க. இச
மேலவருவன, மணிமேகலைக்குத் தனது வரலாற்றைக் கந்திற்பாவை
கூறுங் கூற்று

கநக தவசிகனெனபேன் - துமதிகனென்று பெயர் கூறப்படுவேன்
தொன்று முதிர்கரு - டுழமை முதிர்ந்த ஞான

கநஉ. மயன் - தெய்வத்தச்சன், அஞ்சத்தச்சனென்றுங் கூறுவா
கந்திற்பாவை இருத்தற்கிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டமும் மயனாற் செய்
யப்பட்டதென்று இதனால், சு ககஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றால் தெரிகி
றது ககடு ஓவியச்சேனை - சித்திரசேனை

கந௭ அவனுடன் - சித்திரசேனனுடன். ஆடிடம் - விளையாடுமிடம்
கசஉ தேறென் - தெளிவாயென்று கந்திற்பாவை சொல்ல.

மேலவருவன மணிமேகலை கூற்று

கசந தெய்வக்கிளவிகளைத் தேறேனல்லேன், தெளிவேனென
படி.

கசச. ஈறு கடைபோக - மாணம் இறுதியாக “கடைபோகச் சொல்ல
முய்த தா” (நாலடி. ககக) என்றலும் - என்று மணிமேகலை சொல்ல
லும்

மேல வருவன கந்திற்பாவை கூற்று.

(பி-ம்.) கநஉ ‘பாவையை’ கநடு ‘ஓவிய சேனை’ கநக
‘பொருநதுவகொணாந்து’ கச௦. ‘நாநலம் வருந்தவென்னலம்’ கசக
‘மணிமேகலைக்கு வரு’ கசச. ‘ஈறுயிர் கடைகொனெனக் குறையென்ற
லும்’

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உருள

கசுநு துவதிகனுரைக்குஞ் சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன

வருவது கேளாய் மடக்கொடி நல்லாய

மன்னுபிர் நீங்க மழைவளங் கரந்து

பொன்னெயிற் காஞ்சி நகாகவி னழிய

ஆங்கது கேட்டே யாருயிர் மருந்தாய

கரு0 சங்கிம முதியா னிடவயின வைத்த

தெய்வப் பாததிரஞ் செவவிதின் வாங்கித்

தையனிற பயந்தோர தமமொடு போகி

அறவணன் ருனு மாங்குள னுதலீற

செறிதொடி காஞ்சி மாநகா சோகுவை

கருநு அறவண னருளா லாயதொடி யவலூப

பிறவண மொழிந்தனின் பெற்றியை யாகி

வறனோ டில்கின மழைவளந் தருடம்

அறனோ டேந்தி யாருயி ரோம்புவை

ஆய்தொடிக் கவலூ ரறனோடு தோன்றும்

கசு0 ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள

பிறவற முரைத்தோர பெற்றிமை யெல்லாம்

அறவணன் றனக்குநீ யுரைத்த வநாள

தவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற றேற்றமும

கசுநு உரைக்கும் முற்று சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன - யான
சொல்லுதலையுஞ் செயவேன

கசுள மணி. கக அந், உடு க0உ நீங்கக் கரந்து - நீங்குமபடி
மறைந்து

கசுள - அ மணி. உஅ கடுசு - எ கடு0 முதியாள - சம்பாபதி

கடுஉ நிற்பயந்தோ - மாதவியும் சுதமதியும்

கடுந் ஆங்கு - காஞ்சிநகரில் கடுசு செறிதொடி விளி.

கடுந் - ச ஆங்கு உளனாதலீற சோகுவை.

கசுக - நுசு அதுகேட்டு வாங்கிக் காஞ்சிமாநகா சோகுவை யெனக்

கடுசு பிறவணமொழிந்து - வேற்றுமதப் பற்றொழிந்து.

கடுஎ வறன் ஓந் உலகில் - வரட்காலம் பரந்த உலகத்தில்

கடுஅ அறனோடு - அமுதசுரபி கடுஎ - அ மணி. கடு நுந் - ச

கசுக பிறவற முரைத்தோர - வஞ்சி நகரத்தில் மற்றைச் சமயதரு
மங்களைச் சொன்னோருடைய

கசுந் சார்பு - துவாதசுவிதானம். அவை, “பேதைமை செய்கை
யுணாவே யருவுரு, வாயி லூறே நுகாவே வேட்கை, பற்றே பவமே

(பி - ம்.) கடுநி. ‘அருளவாய் கொடி’ கடுஎ. ‘மறனோடுல்கின’
கசு0, ‘ஏதுக்கு நிகழ்ச்சி’

பவமறு மராககமும் பானமைபி னுரைத்து
 கசுரு மறவிரு னிரிய மனனுரி ரேமுற
 அறவெயில விரிததாங் களபபி லிருத்தியொடு
 புத்தக ஞாயிறு தோன்றுங் காறும்
 ரெத்தும் பிறந்தாஞ் செம்பொருள காவா
 இததல நீங்கே னிவங்கொடி யானும்
 கஎடு தாபரு நீயுந் தவறின் றுந்
 வாயவ தாசரின் மனப்பாட டறமென
 ஆங்கவ னுரைத்தனும் மவனமொழி பிழையாய்
 பாங்கிய னல்லறம் பலவுஞ் செய்கடின்
 கசரி முற்றத்தது கினனுயிர சடைகொள
 கஎடு உததர மகந்த துறுபிற்ப பெலலாம
 மாண்பிற்ப பாகி யருளற மொழியாய்

தோற்றம் வீண்பபய, னிறறென வருத்த வியலப் ஞாறும்” (மணி. ௨௪
 க(௮) - அ, ந(௮) ச(௮) - அ) என்பன

கசுச பவம் - கரும்புகடின் கூட்டம், “பவமெனப் படுவது கரும்
 வீட்டம்” (௮௮ சு(௮) என வந்தல காண்க

கசுரு மறவிருள - பாஹாகிய இருட்டி ஏழுற - நிருவாணமாகிய
 இன்பத்தை அடைபயமுடி ஏழம் - இன்பம்

கசுசு ஐருத்தி - அனீமாசி யாந் சித்திகளெட்டும் “எத்திறத்
 தாக்கு மிருத்தியுஞ் செய்தும்” (௨௪ சு(௮) என்று பின்னும் வருத்தல
 காண்க, சித்தி எண்பயவொப்பதென்று கூறுதலுமுண்டு, “எண்பத
 தொன பதுகிசரி யியலபிடு ஓனவென்று, பண்பொதற் றுண்பொருளைப்
 பாரிப பகரகலையே” என்பது வீர யாப்பி. ௧௧, உதாரணம்

கசுஎ தோன்றுங்காறும் - தோன்றுமளவும்

௧௪அ செம்பொருள் - தரும், மெய்புணர்நடரா நெஞ்சிற்கெல்லாம்
 செம்மையுடைதாய்ச் தோன்றலின், இப்பெயாபெற்றது, “செம்பொருள்
 கண்டாவாய்ச் சொல்” (குறள், ௧௧) காவா - காத்து

கசுசு இததலம் - இக்காஞ்சி நகரத்தை கசுஎ அறம் வாயவதாக

கஎஉ ஆவன - அறவணன் பிழையாய் - தப்பாயாய்

கசுச - எஉ ஆவன உரைத்து நின் மனப்பாட்டறம் வாயவதாகவென
 உரைத்தனும் கஎஉ நல்லறம் - காருணியம்

கஎசு கசரிமுற்றம் - காஞ்சி நகரிடம், “வஞ்சிமுற்றம்” (சீலப்.
 ௨௮ ௧, ௩௪) கடை - முடிவு

கஎடு உததரமகந்தம் - வடமகந்தாடு

கஎசு ஒழியாய் - நீங்காயாய்

(பு - ம்.) கசுச ‘வேமறு மராககமும்’ கசுஅ ‘செம்பொருளிக
 வாய’ கசுசு ‘இத்திற நீங்கேன’ கஎஉ ‘வாங்கிய நல்லறம் பலவுஞ்
 கஎடு ‘புத்தமல்லகத்துனபிற்ப’

உக.—கத்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உருக

மாண்பொடு தோன்றி மயக்கங் களைந்து
 பிறாககற மருளும் பெரியோன றனக்குத்
 சலைசசா வரையுங் சார்பறுத சுயதி
 கஅ௦ இன்னுங் கேட்டியோ நன்னுதன மடந்தை
 ஊங்க னோங்கிய வுரவோன றன்னை
 வாங்குதிரை பெடுத்த மணிமே கலாதெய்வம்
 சாது சககரற காரமு தீததோய்
 சது நின்றிறப பென்பது தெளிநதே
 கஅ௧ உவவன மருங்கி னின்பாற றேறறி
 மணிபல லவததிடைக கொணாநதது கேளெனத்
 துவதிக னுரைத்தலுந் துயாககட னீங்கி
 அவதி யறிநத வணியிழை நல்லாள
 வலையொழி மருளையின மனமயக கொழிதலும்
 க௧௦ உலகுதுயி லெழுப்பினன மலாகதி ரோனென.
 கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை முற்றிறறு

கஎ௧ தலைசசா. கருய - முதலமாணுக்கருய, சாவகன = பூராவ
 கன - கேட்பவன், “தரும் சாவகன றன்னடி வணங்கி” (உரு உ) எனபா
 பின்னும் சார்பு - பன்னிருசிதானம், மணி. மட சது - அ உயதி -
 பிழைப்பாய

கஅ௧ உன குலத்தில் முர்பு அறச்சதால் மயாச்சியற்றிருந்த அறி
 வுடையோனாகிய ஒருவனை ஊங்குண - முன்பு “அங்குகயி லெறிந் தி
 ஊங்குணோ நினைப்பின்” (புறநா. மக) ‘போருதக கண சின் ஊங்
 கணோ மருங்கிற, கடற்கடம் பெறிந்ர காவலன்” (சிலர். உஅ க௧௪ - ௫)

கஅ௨ துரை எடுத்த - அமுந்தி இறவாவண்ணம் சடலினைறும்
 எடுக்க எடுத்த கலையை, சிலப்பதிகாரம், கரு உஅ - ஆம் அடி முசலிய
 வற்றிற காண்க

கஅ௩ சாதுசககரறகு - சாதுசககரனென்னும் முனிவனுக்கு

கஅ௪ டது - இதனெனமையை யுடையது

கஅ௫ அவதி - எல்லா கரு மலாகதிரோன வினைத்தொகை

க - கரு குழலி எழுந்து கேட்டு எழுந்து நீங்கி வெயதுயிர்த்துப்
 புலம்பி அமுதேங்கி அபாயுயிர்த்தெழுதலும், இருந்தெய்வம் உரைத்தலும்,
 பூங்கொடி பொருந்தி, ‘நின்பொருள பெற்றவேன’ என, தெய்வவகூறும்,
 அங்குனங்கூறும் தெய்வம், ‘எனசொற்றேறு’ என, மணிமேகலை, ‘எனக்கு
 அருள்’ என்றலும் துவதிகனுரைக்கும், அங்குன்முரைக்குத் துவதிகன்
 உரைத்தலும், நல்லாள நீங்கி மயக்கொழிதலும், கதிரோன துயிலெழுப்பின்
 னென வினைமுடிவு செய்ய

(பி - ம்.) கஎ௫ - ‘அறமொழியும் பெரியோன’ கஎ௧ ‘சாவறுத
 துயதி’

இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்காதை

[இருபத்திரண்டாவது மணிமேகலை பொருட்டால் மடிந்தான்
உதயகுமரனென்பது மாதவாவாயக்கேட்ட மன்னவன்
மணிமேகலையை மந்திரியாகிய சோழிகவேனுதியாற
காவல்கொண்ட பாட்டு]

க -வுண் மணடிலங் காரிருள சீபப
நெடுநிலைக கந்தி னின்ற பாவையொடு
முதியோள கோட்டம வழிபடல புரிந்தோ
உதய குமரற குற்றதை யுரைப்பச
ரு சாதுயா கேட்டுச சககர வாளதது
மாதவ ரெலலா மணிமே கலைநீன
இளங்கொடி யறிவது முண்டோ விதுவெனத
துளங்கா தாங்கவ ளுற்றதை யுரைத்தலும
ஆங்கவ டன்னை யாருயிர நீங்கிய
க(1) வேந்தன் சிறுவனொடு வேறிடத தொளித்து
மாபெருங் கோயில வாயிலுக் கிசைத்துக்
கோயின மன்னனைக் குறுகினா சென்றீங்
குயாந்தோங் குசகி யுவாமதி போல

-
- க கடவுண்மணடிலம் - சூரியள ந முதியோள - சம்பாபதி
உ - ச பாவையொடு கோட்டத்தை வழிபடல புரிந்தோ உற்றதை
முனிவாக்கு உரைப்ப
ரு சாதுயா - உதயகுமரனிறந்த துன்பம், மணி. கூ சுங்
சு. மணிமேகலையை நோக்கி
எ இளங்கொடி - மணிமேகலை, விளி இது - உதயகுமரனிறந்தது
என - என்று முனிவா கேட்ப
சு - எ மாதவரெலலா மணிமேகலையை நோக்கி இதனை ி அறிவது
முண்டோவென
அ. துளங்காது - நடுங்காது
இனி, சககரவாளக் கோட்டத்துள்ள முனிவா அரசனையடைந்து
உதயகுமரன் காஞ்சனலை இறந்தது மொழிதல கூறப்படும்
கக வாயில - வாயில காப்போர் கஉ சிலப். ௨0 சஎ
கந உவாமதி - பூரணசந்திரன், புறநா ௩ 1.

நிவந்தோங்கு வெண்குடை மண்ணக நிழற்செய
கடு வேலுங் கோலு மருட்கண் விழிகக
தீதின் றுருள்கநீ யேந்திய திகிரி
நினக்கென வரைந்த வாண்டுக னெல்லாம்
மனக்கினி தாக வாழிய வேந்தே
இன்றே யல்ல விபபதி மருங்கிற்
உ௦ கன்றிய காமக் கள்ளாட் டயர்ந்து
பத்தினிப் பெண்டிர் பாற்சென் றணுகிழம்
நற்றவப் பெண்டிர் பின்னா ம போக்கிழம்
தீவினை யுருப்ப வுயிரீறு செய்தோ
பாராள் வேந்தே பண்டும பலரால்
உ௬ மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணெடியோன்
தன்முன் றேன்ற றகாதொளி நீயெனக
சன்னி யேவளிற் காந்த மன்னவன்
இநநகா காபபோ யாரென நினைஇ

கச செய வியங்கோள்

கசு திகிரி தீதின்று உருள்க , தீது - இடையூறு

கஎ மதுரைக் எழுஉ வரைந்த - எல்லையிட்ட

கஅ இனிது பன்மையெ ருமை மயக்கம்

காமவிகுதியாற கொலையுண்ட உதயகுமரன் பொருட்டு வருந்தா
வண்ணம், முடகால்தது அநாகரத்திற் காமவிகுதியால் தீங்கிழைத்துக்
கொலையுண்ட இருவருடைய சரித்திரங்களை அமமுனிவார்களுள் ஒருவர்
அரசனுக்குக் கூறுதல் மேற்கூறப்படும்

உ௦ கன்றிய - அடிப்பட்ட , “காமமே கன்றி நின்ற” (கீவக உக௦)
அயாந்து - செய்து காமக்கள்ளாட்டு மணி கஅ அஅ, உடு கூக

உஉ நற்றவப் பெண்டிர் - நல்ல தவஞ்செய்யும்களிர், நற்றவம் -
வீடு பெறுதற்குச் செய்புந் தவமுமாம், “நற்றவஞ்செய வாரங்கிடந் தவஞ்
செயவாராகு மஃகிடம்” (கீவக எஎ)

உச. பண்டும உமமை எதிரது தழீஇய எச்சப்பொருள்து

உடு மன்மருங்குறுத்த - இராசகுலத்தை இல்லையாக்கின , ‘குாமருங்
கறுத்த மொயம்பின் மதவலி’ (முருகு உஎடு) மழுவாணெடியோன் -
பரசராமன் , மதுரைக் சடுடு, மு அகநா உஉ௦ டு

உஎ கன்னி - தூக்கை , சம்பாபதியுமாம் காரதமன்னவன் - காரத
னென்னும் பெயரையுடைய அரசன்,

உஅ இநநகரெனறது, காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை நினைஇ-நினைந்து
(பி - ம்) உச. ‘தகாதொழி’

நாவலந தன்பொழி னண்ணார் நடுகுறந்
 ௩௦ காவற கணிகை தனக்காங் காதலன்
 இகழநதோர் சாயினு மெஞ்சுத லிலலோன்
 கசநத் னுமெனக் காதலிற் கூஉய்
 அரசா னுரிமை நின்பா லின்மையிற்
 பரசு ராமனின் பாலவந் தணுகான்
 ௩௫ அமர முனிவ னகத்தியன் றனது
 துயாநீங்கு கிளவியின் யான்றோன் றளவும
 கசநதன காதல காகநதி யென்றே
 இயைநத நாம ம்பபதிக கிட்டங்
 குளவரிக் கொண்டவ வுரவோன் பெயாநாட்
 ௪௦ டௌஞரீக காவிரி யாடினள வருஉம
 பார்ப்பனி மருதியைப் பாங்கோ ரின்மையின்

உக சிலப் உடு களந நாவலநதண்பொழில் - சமபுத்தீவில
 நண்ணா - படைவா

௩௦ காவறகணிகை - களததாடுங் கூத்தி, இராகநடை வேசை
 யெனபா அரும்பதவுரையாசிரியர் (சிலப் ௫ ௫௦), இவள அரசன காமக்
 கிழத்திபோலும் காதலன் - மகன்

௩௧ எஞ்சதல் - குறைதல்

உக - ௩௧ நண்ணா இகழநதோராய் நடுகுறநகரையினும் எஞ்ச
 தலிலலோன்

௩௨ கசநதனுமென-கசநதன காததற்குரியனாவனென்று சினைநது.
 கூஉய - அழைத்து

௩௦ - ௩௨ காதலனும் எஞ்சதலிலலோனுமாகிய கசநதனெனக்

மேலவருவது, கசநதனை நோக்கி அரசன் கூறும் கூற்று

௩௩ கசநதன கணிகைமகளுதலின், அவனபால அரசவுரிமை
 இலதாயிற்று.

௩௫ அமரமுனிவனாகிய அகத்தியன்

௩௫ - ௭ இமமன்னவன் அகத்திய முனிவாபாற பத்திமையுடைய
 ஞாதலை, “கஞ்ச வேடகையிற் காந்தமன வேண்ட, அமர முனிவ னகத்
 தியன் றனது, கரகங் கலிமுதத காவிரிப் பாவை” (மணி பதி. ௧௦ - ௧௨).
 எனபதனாலுணராக

௩௭ கசநதன அண்மைவீளி காததல் வியங்கோள் ‘என்று
 கூறி’ என வுருவீக்க

௩௧ உள்வரிககொண்டு - வேற்றுருவங்கொண்டு நான் - நாளில
 இனிக கூறப்படுவது, பத்தினிப்பெண்டிபாற சென்றனுதித் தீங்
 குற்றேன கதை

(பி - ம்) ௩௧ ‘இகநதோ - கரையினும்’ ௩௭ ‘கசநதன காததலின்’

- யாப்பறை யென்றே யெண்ணின னாகிக்
காவிரி வாயிலிற் ககந்தன் சிறுவன்
நீலா வென்ன நேரிழை கலங்கி
சடு மண்டிணி ஞாலத்து மழைவளந் தநூஉம்
பெண்டி ராயிற் பிறாடுஞ்சு புகாஅர்
புககேன் பிறனுளம் புரிநான் மாபன்
முதழிப் பேணு முறையெனக் கிலலென
மாதய ரெவ்வமொடு மனையசம் புகாஅள்
௫௦ பூத சதுகசம் புக்கனன் மயங்கிக்
கொண்டோற் பிழைத்த குற்றந் தானிலேன
சண்டோ னெஞ்சிற் கரப்பெனி தாயினேன
வானறநு கறபின் மனையறம் பட்டேன
யானொய குறறம் யானறி கிலலேன்
௫௫ பொய்யினை சொல்லோ பூத சதுசகததுத
செயவ நீயெனந் சேயிழை யரற்றலும்
மாபெரும் பூதந் தோனறி மடக்கொடி

௪௨ யாப்பறை - உறுதியற்றவன்

௪௩ காவிரி வாயிலில் - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்திறைகழிசுநற வாயிலில், "காவிரி வாயிறு கடைமுகங் கழிநது" (சிலப் ௧0 டுட)

௪௪ என்ன - என்றுகூற நேரிழை - மருதி சடு புறநா ௨

௪௫ பிறனுளம்புககேனெனக் இக்கருத்தைத்தழுவி, "தீதிலா வடமீன" (சிலப். ௧ ௨௪) எனபதில், 'தீது' எனபதற்கு, 'பிறாடுஞ்சு புகுதல்' எனத் துடியார்க்கு நல்லார் பொருள் செய்திருத்தல் காண்க புரிநான் மாபனென்றது, தன் கணவனாகிய அந்நணனை

௪௬ மாதயரெவ்வம் - மிக்க துன்பம், மணி ௧0 ௪௨ புகாஅள் - புகாளாய

௫0 பூதசதுகசம் - தவமறைந்தொழுகும் தன்மைமீலானா முதலிய அறவகையினரைப் பாசத்தாறகட்டிப் புடைத்தாணனும் பூதம் நிறறலை யுடைய சதுகசம், சதுகசம் - நாறச்சுதி, பூதசதுகசத்தினை வரலாற்றைச் சிலப்பதிகாரம், ௫ ௧௨௮ - ஆம் அடிமுதலியவற்றினுணாக

௫௧. கொண்டோன் - கணவன் ௫௨. கரப்பு - ஒளித்தல்

௫௩ வானறநுகர்பு - மழையைத்தரும் கறப்பு. மனையறம் பட்டேன - இல்லறத்திற்குத் துணையாக நிறறலை ஒழிந்தேன.

௫௪ யானறிகிலலேன - யானறியேன.

௫௫ பொய்யினையொல்லோ - பொய்மையை யுடையாயோ

௫௬ - ௬ நீ இல்லையாயினையோ ௫௭. பூதம் - சதுகசப்பூதம் (பி - ம்.) ௪௨ 'எள்ளினனாகி' ௫௭. 'மாபெருந்தெய்வம்'

நீகே னென்றே நேரிழைக் குரைக்கும்
தெய்வந தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதெழுவாள்
சு0 பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்
பிசியு நொடியும் பிறர்வாய்க் கேட்டு
விசிபிணி முழுவின் விழாக்கோள் விருமபிக்
கடவுட் பேணல் கடவியை யாகலின்
சுரு மடவர லேவ மழையும் பெய்யாது
நிறையுடைப் பெண்டிர் தமமே போலப்
பிறாநெஞ்சு சுடேம பெற்றிபு மிலலை
ஆங்கவை யொழிசுவை யாயி னுயிழை
ஒங்கிரு வானதது மழையுநின் மொழியது
எ0 பெட்டாக கொழுமும் பெண்டிரைப் போலக்
கட்டா துன்னையென் கடுந்தொழிற பாசம்
மன்முறை பெழுநாள் வைததவன வழும
பின்முறை யல்ல தென்முறை யிலலை

இசு - சு0 துறள், இசு.

சுசு பொய்யில்புலவன் - திருவளஞவா பொருளுரை - பொருளை
யுடைய சொல், தருமவாாததையுமாம் தேறாய் - தெளியாயாய், சீலப்.
உஅ கசுஅ.

சுஉ, பிசி - பிதா (புதி), பொய்யுமாம் நொடி - விடுகை

சுந விசிபிணிமுழுவின் விழா - கட்டப்பட்ட கட்டினையுடைய முழ
வினையுடைய விழா.

சுசு கடவியையாகலின் - கட்டப்பட்டாக வுடையையாகலின்.

சுரு மடவரல் முன்னிலைபெயா

சுசு நிறை - நிறுத்தல் பெண்டிர் தமமேபோல - பெண்டிரைப்
போல

சுஎ பெற்றியுமில்லை - தன்னையுமில்லை.

சுஇ - எ மணி உஉ சரு - சு

சுஅ அவை - பிசியையும் நொடியையும் கேட்டலும், விழாக்கோள்
விருமபலும், கடவுட்பேணலும்.

எ0 பெட்டாகு - விருமபியவண்ணம் பெண்டிரைப்போல - பெண்
டிரை கட்டுவதுபோல.

எஉ ஏழுநாள - ஏழுநாளாம். வைதது. சொன்னடை, அரசன்
முறையாக ஏழுநாள் பொறுத்தவைத்திருந்து என்றலுமாம். வழு உம -
தவறும்

(பி - ம்.) இசு. 'தொழுவன்' சுஉ 'கேட்டும்' சுந. 'விருமபியும்'

ஈங்கெழு நாளி ஸீளங்கொடி நின்றால்
எடு வாங்கா நெஞ்சின் மயரியை வாளாற்
ககந்தன் கேட்டுக் கடிதலு முண்டென
இகந்த பூத மெடுத்தாரை செய்ததப
பூத முரைதத நாளா லாங்கவன்
தாதை வாளாற் றடியவும பட்டனன்
அஃ இன்னுவ கேளா யிருங்கட லுடுத்த
மண்ணுள் செலவதது மன்னவ ரேறே
தரும தத்தனூந தன்மா மன்மகள .
பெருமதா மழைக்கண் விசாகையும் பேணித்
செய்வங் காட்டுந திபரிய வோவியக
அடு கைவினை கடந்த சண்கவா வனப்பினா
மைததுனன முறைமையால யாதோர மணவினைக்
கொத்தன னென்றே யூமுழு தலரெழப
புனையா வோவியம புறம்போந தெனன
மனையக நீங்கி வாணுதல் விசாகை
கூஃ உலக வறவியி னுடுசென் றேறி
இலகொளிக கந்தி னெழுதிய பாவாய்
உலகா பெருமபழி யொழிப்பாய நீயென
மாநக ருள்ளீர மழைதரு மிவளென.

எடு மயரி - மயக்கமுடையான்

எச - சு ஏழுநாளிற் கடிததலுமுண்டு

எஎ இகந்தபூதம் - தீமையைக் கடந்தபூதம்

எஅ நாளால் - நாளில் அஃ - அக. புறநா டகூந

இனிககூறப்படுவது, நற்றவப்பெண்டா பினனுளம்போககித தீவருற்
ரேன் கதை

அஉ - டு தருமதத்தனூம விசாகையும் வனப்பினா

அக. யாதோர மணவினைக்கு - காந்தருவவிவாகத்திற்கு.

அஎ ஒத்தனா - இயைந்தனா

அஅ புனையாவோவியம் - வண்ணங்களைக் கொண்டிருந்தாமல் வடி
வைமாத்திரம் கோட்டினசித்திரம், மணி கசு ககூக செயற்கையழகு
யாதொன்றும் இனமையின், இவ்வனங்கூறினா

கூஃ ஊடு - உள்ளே கூஉ. என - என்ருவிசாகைவேண்ட.

கூஉ. இவன மழையைத் தருவாளெனறு.

(பு - ம்) அஎ. 'ஒத்தனரெனறே' கூஃ. 'ஊடுவந்தேறி'

நாவுடைப் பாவை கங்கையை யெடுத்தலும்
 கூடு செய்வங் காட்டித் தெளித்திலே னாயின்
 மைய லூரோ மனமா சொழியாது
 மைசதுனன் மனையான் மறுபிறப் பாகுவேன்
 இப்பிறப் பிவனெடுங் கூடே னென்றே
 நற்றாய் தனக்கு நற்றிறஞ் சாற்றி
 ௧௦௦ மற்றவள் சன்னி மாடத தடைந்தபின்
 தரும தத்தனுந் தநதையுந் தாயரும
 பெருநகா தன்னைப் பிறகிட் டேகித
 தாழ்தரு துன்பந் தலையெடுத தாயென
 நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி
 ௧௦௫ மிககோ ருறையும் விழுப்பெருஞ் செல்வததத்
 தககண மதுரை தான்சென் றடைந்தபின்
 தரும தத்தனுந் தன்மா மனமகன
 விரிதரு பூங்குழல் விசாயையை யல்லது
 பெண்டிரைப் பேணே னிப்பிறப் பொழிகெனக
 ௧௧௦ கொண்ட விரதந் தன்னுட கூறி
 வாணிக மரபின் வருபொரு ளீட்டி
 நீணிதிச செவ்வனாய் நீணில வேந்தனின்
 எட்டிப் புப்பெற றிருமுப் பதற்றியான்

௧௪ நாவுடைப்பாவை - கத்திறபாவை, மணி ௨௧ ௩௭ - ௮ எதித
 தல் - உயாததல்.

௧௭ மறுபிறப்பில் மைததுனன் மனைவியாவேன மைததுன்னென
 றது தருமத்தனை

௧௬ நற்றிறம் - விரதம் ௧௦௦ அவள் - விசாகை

௧௦௨ பெருநகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம் பிறகிடடு - பினைவைத்து

௧௦௩ தலையெடுத்தாய - நீக்கினாய்

௧௦௬ தககணமதுரை - கூடல், மணி ௨௨ ௧௨௧, தககணம்
 பாகதச்சிதைவு

௧௦௭ தருமத்ததனும் உமமை இறந்ததுதழீஇயது.

௧௧௦ கொண்ட - மேற்கொண்ட -

௧௧௧ வாணிகமரபு - கொளவது மிகையும் கொடுப்பது குறையு
 மாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல்

௧௧௩ எட்டிப்பூப்பெற்று - அரசனாற் கொடுக்கப்படும் எட்டிப் பட்டத
 திறஞரிய பூவைப்பெற்று, இதன் வரலாற்றை இரணால், ச ௫௮ - ஆம்
 அடியின்குறிப்பிற் பாக்க. இருமுப்பதிறநியாணம் - அறுபதுவருடம்,
 என்றது அவன் பிராடத்தை, ஆறந் திரட்டி யாணடுனக்காயது”
 (௧௨௬) என்று பின்பு விசாகை கூறுதல் காண்க.

டொட்டிய செவ்வத துயாநதோ னுயினன்
 ககரு அநத ணை னெருஷன் சென்றீங்
 கென்செய் தனையோ விருந்திச செலவ
 பத்தினி யிலேலார் பலவறஞ் செய்யினும்
 புத்தே னுலசம புகாஅ ரென்பது
 சேட்டு மறிதியோ கேட்டனை யாயின்
 சுஉ௦ நீட்டித் திராது நின்னக ரடைகெனத்
 தககண மதுரை தான்வறி தாக
 இப்பதிப் புகுநதன விருநில வேந்தே
 மறநவ விவலா வநதமை கேட்டுப்
 பொறறொடி விசாகைபு மனைப்புறம் போநது
 சுஉரு லலா ணுணை பல்லோ நாபபணை
 அலலவை கடிநத வவன்பாற சென்று
 நமபுணை மறிநதில் நமமை முனனுள்
 மமமா செய்த வனப்பியாங் கொளித்தன
 ஆறைந் திரட்டி யாண்டுனக காயதென
 சுஉ௦ நாரைங் கூந்தலு நரைவிரா வுறறன
 இளமையுங் காமமும யாங்கொளித் தனவோ
 உளனில் லாள் வெனக்கீங் குரையாய்
 இப்பிறப் பாயினியா நின்னடி படையேன
 அப்பிறப் பியானின் னடித்தொழில் கேட்குவன்

ககச ஒட்டிய - திராத

க௦௭ - கச தருமத்ததனும் கூறி ஈட்டிப் பெற்று உயாநதோன
யின்னெனக

கஉ௦ அடைக என - அடைவாயென்று அந்தணான கூற

கஉ௨ புகுநதனை - தருமத்ததன புகுநதனை

கஉ௬ அலலவை - பொயமுதலியன

மேலவருவது விசாகைகூறறு

கஉஅ மமமா - மயக்கம் உனப்பெனறது இருவருடைய அழகையும்

கஉ௦ நாரைங்கூந்தல் சிலப் க௦ சந.

கஉ௬ - ஁௦ என கூந்தலும் - எனது கூந்தலும் கூந்தல் - மயிர
மாததிரையாய ஐவகையுமுணாததலின, 'நரைவிரா வுறறன' என்று
பன்ம கூறினா, "வண்ணப்போ தருசசித்து மகிழ்வாளுத் தகையவே"
(கீவக. கசச)

கஉச. அப்பிறப்பு - மறுபிறப்பு.

(டி - ஁) கஉக 'யாங்குருத்தனவோ.'

கநடு இளமையு நில்லா யாக்கையு நிலையா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புததே ஞாலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுததுணை யாவது
தானஞ் செய்யெனத் தரும தததனும
கச0 மாமன் மகள்பால் வான்பொருள் காட்டி
ஆங்கவ னவளுடன் செய்த நல்லறம்
ஒங்கிரு வானத்து மீனினும் பலவாற்
குமரி மூததவக் கொடுங்குழை நல்லாள்
அமர னருளா லகனக ரிடுஉம்
கசடு படுபழி நீங்கிப் பல்லோர் நாப்பட்
கொடியிடை வீதியின் வருவோள் குழன்மேல்
மருதி பொருட்டான் மடிந்தோன் றம்முன்
கருகிய நெஞ்சினன் காமங் காழ்கொளச
சுரியிரும் பிததை சூழ்நதுபுறந் தாழ்நத
கடு0 விரிபூ மாலை விருமபின்ன வாங்கித

கநடு - சு “இளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலலா” (சிலப்
ந0 ககக) கநஎ புததேஞாலகம் - தேவருலகம்
கநடு - அ மணி உஅ கூஅ - க00
கநக தானஞ்செய்யென - தானஞ்செய்யென்று விசாகைசொல்ல
கச0 மாமனமகள் - விசாகை, மணி உஉ கூக
கசந குமரிமூதத - கன்னிபபெண்ணுகவிருநது வறிதே மூப்புறந்,
“குமரி மூததவென பாததிரம்” (கச எஎ) என ஆபுத்திரன கூறியதாக
முன்னும கூறியிருத்தல் காண்க நல்லாள் - விசாகை
கசச அமரன் அருளால் - கருதிற்பாவையிலுள்ள துவதிகனென
னும தேவனுடைய கருணையால்
கசடு படுபழி - மைததுனன முறையால் யாமோரா மணவினைகரு
ஒத்தனரென்று ஊகூறிய பொயப்பழி
கசடு - சு நாப்பணவருவோள் - விசாகை
கசஎ மருதி - முறகூறிய பாப்பணி மருதி தமமுன் - தமையன
கசஅ கருகிய நெஞ்சு - இருண்ட நெஞ்சு, தாழ்கொள - வயிரங்
கொள்ள, மணி டு உ0 காழ்கொளக கருகிய நெஞ்சினனெனக
கசக சுரியிரும்பித்தை - சுரிநத சுரிய தன குடியியல், “சுரியிரும்
பிததை பொலியசு சூட்டி” (பொருந கச0)
கடு0 மாலையை விருமபி வாங்கி
(பி - ம்) கநடு ‘நில்லாது’

தொல்லோர கூறிய மணமீ தாமென
எல்லவிழ் தாரோ னிடுவான் வேண்டி
பாலை வாங்க வேறிய செங்கை
நீலக குஞ்சி நீங்கா தாக்கலின்

கருநு ஏறிய செங்கை யிழிந்தல் தந்தக
காரிகை பொருடெனக் கஞ்சன் கேட்டிக
கடுஞ்சினந் திருகி மகன் ரயர், நோகதான
நைந்தன றன்னை வாள்ா லெறிந்தனன
ஊழிதொ ஹாழி யுலாங் காதது

கரு0 வாழிய வெங்கோ மன்னவ வென்று
மாதவா தமமுனோரா மாதவன் கூற்றும
வீயா விழுச்சோ வேந்தன் கேட்டனன்
இன்றே யல்ல வென்றெடுத துரைத் து
நன்றறி மாதவிா நல்லபல காட்டி னிர

கருநு இன்று முளதோ விவனினை ஹைரொன
வென்றி நெடுவேல வேந்தன் கேட்பந
திதின முக செங்கோல் வேந்தென
மாதவா தமமுனோரா மாதவ் ஹரைகதம
முடிபொரு ணுணாநதோர முதலீ ருலகிற
கரு0 கடியப பட்டன வைந்தன வவற்றிற

கருஉ எஸ் - விளக்கம் இடுவான வேண்டி - இடலிருமயி

கருநு வாங்க - கொளஞ்சிற்பொருட்டு

கருசு நீலககுஞ்சி - கருமையையுடைய குடுப் லீலம் - கருமை
“நீல யானை மன்னவன்” (கீவக. ௧௪௮)

கருநு - ச னக நீங்காதாகலின்

கருநு - கூ விசைக்கஞ்ச குட்டுதற்பொருட்டு மாலையாங்கு தற்கு ஏறிய
கை குஞ்சியினின்றும் இழிந்தலென்று கருந்தன கேட்டு

கரு௭ சினந் திருகி - கோபமமுதுகி, “காயசினந் திருகிய கடுந்திறல்
வேனில” (பேரும்பாண். ௩) நோக்கான் - நோக்கானாய் இது நோக்க
கல் நோக்கம்.

கருக - கூ0 மு. மணி நக கந எ - ௮ ௧௬௨ வீயா - மாறாத

கருநு - “இன்றேயல்ல” எனபதனை இக்காதையில் கக - ஆம் அடி
யிற்காண்க

கருநு உரைமென = உரையுமென - சொல்லுமெனது

கரு௭ வேந்தே, செங்கோல் திதினருகவெனது

கரு௮ உரைக்கும் - உரைப்பான.

கரு௯ முடிபொருள் உணாநதோர - பரமாதத தத்துவஞானிகள்

கரு0 கடியப்பட்டன - விலக்கப்பட்டன ஐந்தாவன, கள், பொய்,

களும் பொய்யுங் களவுங் கொலையும்
தள்ளா தாகுங் காமந தம்பால
ஆங்கது கடிந்தோ ரலலவை கடிந்தோரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்கள்

௧௭௫ நீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா ரகந் தன்னிடை யுழப்போர்
சேயரி நெடுங்கட் சித்திரா பதிமகள்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் பொருஅள
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தனள்

௧௮௦ மற்றவள் பெற்ற மணிமே கலைதான்
முற்ற முலையினண் முதிராக கிளையிள்
செய்குவன் றவமெனச சிற்றிலும பேரிலும்
ஐயங் கொண்டுண் டம்பல மடைந்தனள்
ஆங்கவ ளன்னியல் பினளே யாயினும்

௧௮௫ நீங்கா னவளை நிழலபோல் யாங்கனும்
காரிகை பொருட்டாற் காமங் காழ்கொள

களவு, கொலை, காமமென்பன, “களும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு முளாக களவமென றாவோரா துறந்தவை” (௨௪ எ - ௮) என்பா யினனும் அவற்றின் - அவவைந்தனள்ளே

௧௭௧ - ௨ காமம், கன்முதலிய நான்கினையும் நீக்காது என்றது, காமமுடையோ மரத நான்கு குற்றங்களையும் உடையாராவரென்றபடி

௧௭௩ ஆங்கது - அததன்மையதாகிய காமத்தை அலலவை கடிந தோ - அல்லாத கன்முதலியவற்றையுங் கடிந்தோராவா

௧௭௪. நீங்கினரன்றே - அக்காமத்தை நீங்கினோரே,

௧௭௬ உழப்போ - வருந்துவோ

௧௭௮ - ௬ நீங்காரே ரகத்தில துன்பமனுபவிப்போராவா.

மேல உதயகுமரன் செய்தி கூறப்படும்.

௧௭௮. காதலனுற்ற கடுந்துயர் - கோவலன் கொலையுண்டிறந்தது

௧௭௯ மாதவாளளியுள் - பெளத்த சங்கத்தாரான அறவணவழிக ளுடைய உறைவிடத்தில்.

௧௭௮ - ௯ மணி ௨ ௮ - ௬, ௧௮ எ - ௮

௧௭௭ - ௬. மகளாகிய மாதவி பள்ளியுள் அடைந்தனள்

௧௮௦. அவள் - மாதவி. ௧௮௨. தவம் செய்குவனென்று

௧௮௩. ஐயம் - பிச்சை. அம்பலம் - உலகவறவி

௧௮௮. அவளை நிழலபோல யாங்கனும் நீங்காளுய

௧௮௬ காரிகைபொருட்டு - மணிமேகலைபொருட்டு காழ்கொள - முற்ற. மணி ௨௨ ௧௮௮.

(பி - ம்.) ௧௭௩. ‘அவைகடிந்தோரென’ ௧௭௬. ‘அடைதலும்’

ஆரிரு ளஞ்சா னமபல மடைந்தனன்
காயசண் டிகைவடி வாயினள் காரிகை
காயசண் டிகையு மாங்குள ளாதலிற
கசு0 காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சைய நெருவன் றேன்றி
ஈங்கிவன் பொருட்டால் வந்தன னிவனென
ஆங்கவன றீவினை யுருதத தாகலின
மதிமருள் வெண்குடை மன்ன நின்ம்கன்
கசுரு உதய குமர நெழியா னாக
ஆங்கவ டன்னை யம்பலத் தேற்றி
ஒங்கிருள யாமத திவினையாங் குய்ததுக்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சையன் றன்னைபுந டுஉய்
உ00 விஞ்சை மகளபா லிவன்வந தனனென
வஞ்ச விஞ்சையன் மனதையுந கலக்கி
ஆங்கவன் றன்கை வாளா லம்பலத
திங்கிவன றன்னை பெறிந்ததென் றேத்தி
மாதவா தம்முளோரா மாதவ னுரைத்ததும
உ0ரு சோழிக வேனாதி தன்முக நோக்கி

கஅஎ. அஞ்சானாகி அமபலமடைந்தனன்
கஅஅ காரிகை - மணிமேகலை கஅக* உள்ள - உள்ளாள்.
ககக வாய்வாள் - தப்பாத வான்
ககஉ இவளபொருட்டு - காயசண்டிகையின் பொருட்டு
ககந அவன் - உதயகுமரன், காஞ்சனனுமாம்
ககசு. மருள் உவமவுருபு, மணி. ச உஎ
ககசு அவள் தன்னை - மணிமேகலையை
ககஎ இவனை - உதயகுமரனை
உ00 விஞ்சைமகள் - காயசண்டிகை
உ0ந. எறிந்தது - அத்திலினை வெட்டியது

உ0ரு ஏனாதினென்பது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்
களுள்ளொன்று, இதனை, “மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்” (தொல்
புறத கு அ) என்பதற்கு ஆசிரியர் நீச்சிலுர்க்கினியர் எழுதியவுரையாலும்,
அதில், “போக்கட லாற்றம் புரவிததோப் பலபடைக்குக, காககடல்
பெற்ற கரையனரே - போக்ககெல்லாம், தானாதி யாகிய தாரவேந்தன
மோதிரஞ்சே, ரேனாதிப பட்டத திவன” என்று அவர் எடுத்துக்காட்டிய
பழம்பாட்டாலுமுணாக, பெரியபுராணத்துக் கூறப்பட்டுள்ள திருந்
தொண்டார்களுள் ஒருவர்க்கு ஏனாதிநாநாயனரெனத் திருநாமம் இது
(பி - ம்.) ககசு ‘மதிமருணெடுங்குடை’

யானெயற் பால் திளங்கோன் றன்னைத
தானெய தசுறை நகலின் விஞரையன்
மாதவா நோன்பு மடவா சற்பும
காவலன் காவ ஸின்றெளி னின றல்
௨௧௦ பசனை முறையெத மன்னவன் வழியோர்
துயாவினை யான னேன்றின னென்பது
வேந்தா தனென யுயுவதன முன னம்
சங்கிவன் றனனை யு மீமத னேற்றிக
சணிகை மகளை யுங் காவலசெய கென்றன்
௨௧௫ அணிகிளா நெடுமுடி யரரான் வேந்தென்

௨௨ — சிறைசெயகாதை முற்றிறறு

பாறியே வர் குடிபெயாபோலும் “அழிதொட்டான்” எனபதற்கு
‘எனமோதற்கு செறிதத சேனாதி’ (சிலங். ௨௧௯௭) என்று ஆசிரீடா
நிச்சுரிக்கரியமுதியிருக்கின்றனா மேற் கூறியவாற்றலும் இக்
காதையின் தலைப்பில் ‘மாதிரியாகிய சோழிகவேனாதி’ என்றிருத்தலா
லும், ‘சோழிகவேனாதி’ எனபதற்குச் சோழனுடைய எஞ்ஞமோதற்கு
செறிதத சேனாதிபும் மாதிரியுமாகிய ஒருவனென்று பொருள்கொள்ளு
தல் பொருத்தமுடைத்து

௨௦௭ காஞ்சனன தகுதியிலலாதவனாயினான்.

௨௦௬ - ௭ யான் செயற்பாலதை தான் செயததனாலெனக்

௨௦௮ - ௯ காவலினறெனின், நோன்புமின்று, கற்பு” என்று “அரு
திற லரசா முறைசெயி னலலது, பெரும்பெயாப பெண்டாருக்கு உத்புச
சிறுபாது” (சிலப். ௨௮ ௨௦௭ - ௮.)

௨௧௦ மகளை முறைசெய்த மன்னவன் - கனறையிழந்த பசுவின்
துடரைத் தீர்த்ததற்குத் தன் மகளைக் கிடத்தி அவன் மார்பில் உருகாசெல
லுமபடி தேரையூர்த மடவோவரன் இதனை, “மேலை, நறவைக்கன
நூரந்தானைத் தருவது மூரந்தான்” (பழ. ௬௩), “வாய்ற கடைமணி
நடுநா நடுநக, வாலின் கடைமணி யுதுநீர் நெஞ்சுகடத் தானறன், அரும்பெற்ற
புதலவனை யாழியின் மடிச்சீதான், பெரும்பெயாப புகாரென புதியே”
(சிலப். ௨௦ ௫௩ - ௬), “கறவை முறைசெய்த காவலன்கா ணமமான”
(சிலப். ௨௧ ‘புறவுற்றை’), “மருளும் பசுவொன்றின் மமமானோய தீர்,
உருளு திருத்தே ருமவோன்” (குலோத்துங்கசோழனுலா) எனபன
உறளுலும், பெரிய புராணத்திலுள்ள திருவாரூச சிறப்பாலுமுணாக.

௨௧௧ துயாவினை - தீவனை ௨௧௨ - ௩ முன்னம் ஏற்றி

௨௧௪ கணிகைமகள் - மணிமேகலை

௧ - ௨௧௫ மண்டிலம் சீப்பப் புரிந்தோர் உரைப்பக்கேட்டு மாதவ
ரெல்லாம் மணிமேகலையை நோக்கி, ‘இதனை நீயறிவதுமுண்டோ’ என,
(பி - ம்.) ௨௦௬ ‘காவலனறித தங்காவலான்’

உவன உரைத்தலும், அவனைச் சிறவனெடு வேறிடத்தொரித்து இசைத் துச் சென்று குறுகி ஒரு மாதவனுரைத்தலும், வேட்டு வேந்தன், 'உரையும' என, ஒரு மாதவனுரைக்கும், அங்ஙனமுரைக்கும் மாதவன் ஏத்தி உரைத்தலும், வேந்து காவல் செய்கெனறன்னென வினைமுடிவு செய்க

இருபத்து மூன்றுவது சிறைவிடுகாதை

— [இருபத்து மூன்றுவது மணிமேகலை சிறைவீடுசெய்த இராசமா தேவி குறைகொண்டிரப்பச சீலங்கோதேத பாட்டு]

பன்னவ னுருளால் வாரந தவையெனும^௧
 நன்னெடுங் கூந்த னரைமு தாட்டி
 அரசாக காயினுங் குமரற் காயினும்
 திருநிலக் கிழமைத தேவியாக காயினும்
 னு சட்டுரை விரித்துங் கற்றவை பகாநதும்
 பட்டவை துடைக்கும் பயங்கெழு மொழியினள
 இலங்கரி நெடுங்க ணிராசழா தேவி
 கலங்களு ரொழியக கடிதுசென றெயதி
 அழுத்தி ஸீமா தாயிழை தனைனத^௨
 க௦ தொழுதுமுன் னின்று தோன்ற வாழ்த்திக்
 கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச

உ நரைக்கூந்தல் - வெண்மையைபுடைய கூந்தல்

௩ - ச ஆயினுமென்பது விகற்பப்பொருளைத் தருவதோரிடைச் சொல்
 எண்ணிடைச் சொல்லுமாம்

௫ கட்டுரை - பொருள பொதிந்த சொல்

௬ பட்டவை - உண்டான துன்பங்கள் பயம் - பிரயோசனம்

௭ - ஈ விரித்தும் பகாநதும் துடைக்கும் மொழியினள

அ கலங்களு - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பம் கடிது
 சென்று - விரைவாகச் சென்று

க - அ வாசநதவை யெனுமுதாட்டி, மொழியினள, தேவியது அரு
 ரொழிய மன்னவனருளாற் கடிதுசெனறெயதி யென்க

க௦. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து

க௧ கொற்றங்கொண்டு - அரசவரிமையைக்கொண்டு, "கொற்றங்
 கொண்டு கோலினி தோசசென" (பெருங். உ ௫ எ௩) குடிபுறங்

(பு - ம்) ஈ. 'பட்டதுதுடைக்கும்' கூ 'அழுதன்னடிவீழ்ந்து'

செற்ற தெவ்வா தேளந்தம தாக்கியும்
தருப்பையிற் கிடத்தி வானிற் போழ்நது
செருப்புகன் மன்னர் செல்வுழிச செல்கென
கரு மூதது விளிதலிக் குடிப்பிறந் தோர்க்கு
நாப்புடை பெயராத நானுததக வுடைததே
தன்மண் காததன்று பிறாமண் கொண்டன்
றென்னெனப் படுமோ நின்மகன் மடிநதது
மன்பதை காககு மன்னவன் றனமுன்

காத்து - குடிசைப் பிறா நலியாமற் பாதுகாத்து, "குடிபுறங் காது
தோமயி" (குறள், ௮௪௬)

கஉ. செற்றம் - பகைமை நெடுகாலம் நிகழ்வது தெவ்வா - பகைவா

கங் தருப்பையிற்கிடத்தி - பரப்பிய தருப்பையுல்லிற் கிடத்தி
போழ்நது - பிளந்து

கச செருப்புகல் மன்னா - போரின்கண்ணே புகருப் போரசெய்து
வீழ்தலையுடைய அரசா செல்வுழிச செல்க என - செல்லுமுலகத்திலே
செல்தவென்று அநதனா கூறும் வண்ணம்

கரு மூததுவிளிதல் - மூப்புறறு இறத்தல் இககுடி - சோழபரம்
பரை

கங் - க. போரிலிறவாமல் முதுமையுற்று நோயால் இறந்த அரசு
ருடம்பை அநதனா தருப்பைப்புல்லிர்கிடத்தி, தமது ஆணமையே பற்றுக்
கோடாக யுத்தத்திலேயிறந்த அரசாசெல்லும் உலகத்திலே இவா செல்க
வென்று அவவுடம்பை வாளாற பிளந்து அடக்குதல் மரமாதலின் இவருவங்
கூறினா இப்படியே, "ஒடன மரீஇய பீடின மனனா, . . திறம்புரி பசும
புற் பரப்பினா கிடப்பி, மறங்கந் தாக் நல்லமா வீழநத, நீள்கழன் மறவா
செல்வுழிச செல்கென, வாளபோழ்ந் தடக்கலு முயநதனா" (புறநா. ௧௩),
"மூப்பினும் பினியினும் இறவாது அமாகளதது வீழநதோரே துறக்கம்
பெறுவா" (தோல். அகத கு சச, ந) என வந்திருத்தல் காண்க, அகநா
௧௧ க - ங, பாகக

கச நாப்புடை பெயராத - இதனைக் கூறுதற்கு எனது நாவானது
புடைபெயர மாட்டாது நானுததகவுடைதது - நானுநதகுதியையுடைதது,
"மூலத்தனை யெனபது நானுததக வுடைததே" (புறநா. ௩௬)

கஉ - சு தமதாக்கியும் மூததுவிளிதல் இககுடிப்பிறந்தோர்க்கு
நானுததகவுடைதது

கஎ - அ நின்மகன் மடிநதது, தன் மண் காததமையாலன்று, பிறா
மண் கொண்டமையாலுமன்று, காமத்தால், அவலிறப்பு யாதென்று கூறப்
படும.

கக மன்பதை - உயிர்ப்பனமை

(பி - ம்.) கஉ. 'செற்றதெவ்வாதேயநதது' கச 'நானுததக
வுடைததென'

உ௦ துன்பங் கொள்ளே லென்றவள் போயபின்
கையாற றுள்ளங் கரந்தகத் தடக்கிப்
பொய்யாற் றொழுககங் கொண்டுபுற மறைத்து
வஞ்சஞ் செய்குவன் மணிமே கலையையென
றஞ்சி லோதி யரசனாக கொருநாட்

உரு பிறர்பின் செல்லாப் பிக்குணிக் கோலத்
தறிவு திரிந்தோ னரசிய ருனிலன்
கருமபுடைத் தடக்கைக காமன் கையற
அருமபெற ளிளமை பெருமபிறி தாக்கும
அறிவு தலைப்பட்ட வாயிழை தனக்குச

ரு௦ சிறைதக கன்று செங்கோல் வேந்தெனச்

உ௦ கொள்ளேல் - கொள்ளாதே அவன் - வாசந்தவை

இராசமாதேவி, அரசனை யடைநது மணிமேகலையைச் சிறைமீட்டு
உடன்கொண்டு சென்று தன காவல்லவைதது வஞ்சித்தல இனிகூறப்
படும்

உ௧ கையாறறுள்ளங்கரந்த - செயலறவினையுடைய உள்ளத்தை
மறைத்து, என்றது புத்திரசோகத்தை வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி.

உ௨ பொய்யாற்றொழுககங் கொண்டு - பொய்வழிகட்குண் டொழுகு தலைக
கொண்டு புறமறைத்து - புறத்தே தோன்றாமல் மறைத்து; என்றது மணி
மேகலையை வஞ்சித்தறகெண்ணிய தனது தீயவெண்ணத்தை, ஒருவாற்ற
னும் வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி.

உ௩ மணிமேகலையை வஞ்சஞ் செய்குவேனென்று கருதி.

உ௪ அஞ்சிலோதி - இராசமா தேவி

உ௫. கோலத்து - வேடத்தைக்கண்டு

உ௬ அறிவுதிரிந்தோன் - அறிவு வேறுபட்ட உதயகுமான்

உ௭ கையற - செயலற

உ௮ இளமை - இளமையை பெருமபிறிதாகும் - பயன்படாது
கெடச்செய்யும்.

உ௯ - அ. கையறப் பெருமபிறிதாகருமெனக.

உ௧. தலைப்பட்ட - கோபட்ட, முகனமைப்பட்ட வென்றுமாம்.

ரு௦ தககன்று - தகத்தன்று, விகாரம். வேந்த அணமை விரி
என - என்று இராசமாதேவி சொல்ல

உ௪ - ரு௦. அஞ்சிலோதி ஒருநாள அரசனாகுச சிறை தககன்றென
வெனக.

(பி-ம்.) உ௬. 'அறவியறிநிந்தோன்'

சிறப்பின் பாலார் மக்க ளல்லார
 மறப்பின பாலார் மன்னாக கெனப்
 தறிந்தனை யாயினிவ் வாயிழைத் தனனைச்
 செறிந்த சிறைநோய் தீர்க்கென றிறைநோய்
 ஈடு என்னோ டிருபரினு மிருக்கவிவ விளங்கொடி
 தன்னோ டெடுபரினு தகைக்குந ரில்லென
 றநகவ டனைக ஈட யவடன னோடு
 கொங்கனிற் குழலாள் கோயிலுட புககாங்
 கறிவு திரித்திவ வசனக ரெல்லாம்
 ௪௦ எறிதரு கோலமயான தெய்வ லென்றே
 மயறபகை யூட்ட மறுபிறப் புணர்ந்தாள்
 அயாப்பது தெய்வ லறிவின ளாகக்

கூ - உ சிறப்பினபாலார் மக்கள் கலவிமுதலிய லிசேடமுடைய
 வா புதலவா அல்லார் மறப்பினபாலார் - அல்லா வா மறத்தற் குரியவா
 எனபது - என்று பெரியோர் கூறுதலை இவ்வழகத்திற் காண்க “உறறுட்டி
 யுதலியு முறுபொருள் கொடுத்தும் ஒரு குழப்பிறாது பலலோ
 ருள்ளும், பூத்தோன வருக வெனது தவருள், அறிவுடையோளு றாசுந் செல்
 லும், வேறறமை தெரிந்தாறபா ளுள்ளும், சூப்பா லொருவன் கூறபின்,
 மேறபா லொருவனு மவனகட் பரிமே” (புறநா. ௧௮௩) எனபதன்
 பொருளையும், “அரம்போலும்” (குறள், ௧௬௭) எனபதன் பொருளையும்
 ஒருவாறு தழுவி வந்திருத்தல் காண்க

கூ - ஆயிழை - மணிமேகலை

கூ - சிறைநோய் - சிறைத் துன்பம் தீர்க்கென்று - தீர்க்கவென்று

இறை - அரசன்

கூ - தன் ஓடு எடுப்பினும் - தனக்குரிய ஓட்டைப் பெரிப் பிச்சைக்
 குப் புகுவாளாயினும் தகைக்குநா இவ் - தடுப்பவா ளல்லலை, “அணித்
 தகை யுடம்பு” (கீவக. ௧௧௭௨) என்று - என்று கூறி

கூ - அவடனைக்கூடிய - மணிமேகலையை யடைந்து

கூ - குழலாள் - இராசமாதேவி

கூ - அ குழலாள் அவளோடு கோயிலுட்புகு

கூ - அறிவுதிரித்தது - அறிவைமருந்தால் வேறுபடச்செயது, மீத
 தாககி யென்றபடி

௪௦ எறிதருகோலம் - அடிகளுக்கோலத்தை, கலலெறியுங் கோ
 லத்தை யெனதுமாம் செய்குவெனது - இவளுக்கரசு செயவேவெனது
 கருதி

௪௧ மயறபகையூட்ட - பித்தேறுதற்குக் காணமாகிய மருந்தை
 யூட்ட, “வஞ்ச முண்டு மயறபகை யுற்றோ” (கீவக. ௧௨௨) உணர்ந்
 தாள் - மணிமேகலை

௪௨ அயாப்பது - மறப்பது

௪௩ - உ. “மயறபகை யூட்டின மறுபிறப் புணர்ந்தே, னயாப்பது

கல்லா வினைஞ றொருவனைக் கூடய்
வல்லாங்குச் செய்து மணிமே கலைதன்
சுரு இணைவள ரிளமுலை யேந்தெழி லாகத்துப்
புணாகுறி செய்து பொருந்தின னென்னும
பாணமைக் கட்டுரை பலாக்குரை யென்றே
காணம பலவுங் கைந்நிறை கொடுப்ப
ஆங்கவன் ரென்றவ் வாயிறை யிருந்த
ரு0 பாங்கி லொருசிறைப பாடுகென் றிணைதலும
தேவி வஞ்ச மிதுவெனத் தெளிந்தா
நாவியன மந்திர நடுங்கா நோதி
ஆண்மைக் கோலத் தாயிழை யிருப்பப்
காணம பெற்றோன் கடுநதுயரெய்தி
ருரு அரசு ருரிமையி லாடவ ரணுகா

செய்யா வறிவினே னுயினேன் ” (கஉ - ஈ) என்று பின்பு வருதல் காண்க
உணர்ந்தாள் அறிவினளாக

சச வல்லாங்குச்செய்து - வல்லபடி செய்து, “வடியா நாவின் வல
லாங்குப் பாடி” (புறநா. சஎ)

சஅ காணம - பழங்காசு, சீவக. கக்கள, ந கைந்நிறை கொடுப்ப -
கைந்நிறையக் கொடுப்ப, நிறை விகாரம், “நிலநெளிபரந்த வனதே”
(சீவக. சநூ) என்பதில், ‘நெளி’ என்பதுபோல

சஈ - அ ஒருவனைக்கூடய், ‘வல்லாங்குச்செய்து புணாகுறிசெய்து
பொருந்தினனென்னுங் கட்டுரையைப் பலாகும் உரை’ என்று கூறிக்
காணமபலவு கொடுப்பவனாக

சக ஆயிழை - மணிமேகலை

ரு0 பாவகு இல ஒரு சிறைப்பாடு - அழகில்லாத ஒரு பக்கத்தி
னிடத்தே, பக்கத்துள்ள ஒரு காவலிடத்தென்றுமாம்

சக - ரு0 அவனசென்று பாடுசென்றிணைதலுமென்க

ருக தேவி - இராசமாதேவி இது - இவளின், என வந்தது

ருஉ நாவியல் மந்திரம் - நாப புடைபெயருமளவிலே உச்சரிக்கப்படும்
மந்திரம், என்றது வேறற்றுவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை; “ஆறெழுத
தடவகிய வருமறைக கேள்வி, நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி” (முருகு
கஅக - எ)

ருக - ஈ ஆயிழை, இது தேவிவஞ்சமெனத்தெளிந்த மந்திரத்தை
ஒதிக் கோலத்துடனிருப்பவென்க

ருக அரசுருரிமையி லாடவரணுகா - அரசருடைய தேவிமாரிருக்
கும் அந்தப்புரத்தில் ஆணைக்கள குறுகா, “ஆடவா குடிகாவருங்கடி
வரைப்பின” (நெடுநல். க0௭), அந்தப்புரத்தை, “குழைமுகப் புரிசை”
(சீவக. உ௭௭) என்பா நிரூபிக்கத்தேவீ

(பு-மீ.) ருஈ, ‘ஆண்மைக’

நீர்பக கொடுமக, ணினைப்பறி யேனென்
 நகரா சைவிட் டாங்கவன் போயபின்
 மசனேநோய செயநாளை வைப்ப தென்னென்
 றுயயா நோயி ணுண்ணுழிந் தன்னென்ப
 கூ0 பொயநோய காட்டிப், புழுக்கறை யடைப்ப
 ணுண்ணுழி மந்திர முடைமையி னந்த
 வாணாதன மேனி வருந்தா திருப்ப
 ஐயென விமமி யாயிழை நடுங்கிச்
 செயதவத தாட்டியைச் சிறுமை செயதேன்
 கூ௫ எனமசற குற்ற விடுககண பொருது
 பொன்னே ரீனையா பொறுக்கென றவடொழ

நகராகத்தை யடைதற்குரிய கொடுமையையுடைய இவ்வது சீப
 வெண்ணுதை நானறிந்திலேனெனக் கருதி இராசமாதேவி வியபிசுரிக
 குங்கருத்தடைபாளென்று அவலிளைஞன் கருதினானபொலும்

௫௭ அகநகா - அந்தப்பரம்

நக - எ காணப்பெற்றேன, தயவெயதி அறியேனென்று கைவிட்
 பெய்யபின்னெனக் கூ - ௫௭ மணி. ௨௩ கூச - ௫

௫௮ உதயகுமாணுக்குக் காமரோயை உண்டாகக்கி கொல்லுவித்த
 இவளை இனி உயிருடன் வைத்தல நமதன்பிறகு யாதுபயனென்று இராசமா
 தேவி கருதி

௫௯ உயயாரோயின் - உயிரைத்தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய
 ரோயினால், மருந்தாற போக்கவொண்ணாத ரோயினுலென்றுமாம்

கூ0 புழுக்கறை - புழுங்கச்செய்யும் அறை, "புழுக்கறைப் படடோர
 போன்று" (௩ கூ௫) என்றா முனனும

௫௮ - கூ0 (இராசமாதேவி) வைப்பதென்னென்று காட்டி அடைப்ப
 பென்க

கூ௨ வாணாதல - மணிமேகலை ௫௮ - கூ௨. மணி. ௨௩ கூச - எ.

கூ௩ ஐயெனவிமமி - விரையப்பொருமி "ஐயென விளையு" (சீவந.
 சச௮), 'மோதிரந்தொட் டையெனன நோக்கினா" (சீவக. ௧0௪0)
 ஆயிழை - இராசமாதேவி

கூச செயதவததாட்டியை - மணிமேகலைக்கு, ஐ உருபு மயக்கம்
 சிறுமை - குற்றம் என்றது மயற்பகையூட்டியது முதலிய மூன்றனையும்

கூச - ௫ பொறுது செயதேனெனக்

கூ௬ பொன்னேரீனையா - திருமகளின் மறுதலைப்பாலவாய், திரு
 மகளுக்கு நோகிய அத்தன்மையை யுடையாயெனினுமையும் (மணி.
 ௨ கூச), "கோளரிகருந் நிகரனா" (திருச்சிற். ௨௨௫) அவள் - இரா
 சமாதேவி

மேலவருவன் மணிமேகலை கூறறு.

(பி - ம்.) ௫௬ 'நினைப்பறியேனெனாழி' கூச. 'பொறுக்கெனற்றன்
 டொழ'

நீல பதிதன் வயிற்றிற் றேன்றிய

ஏலங் கமழ்தா ரிராகுலன் றன்னை

அழற்க னாக மாருயி ருண்ண

எடு விழித்த லாற்றே னென்னுயிர சுடுகாள்

யாங்கிருந தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப

பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை

உடற்சமு தனையோ வுயிரகசமு தனையோ

உடற்சமு தனையே லுன்றான் றன்னை

எடு எடுததும் புறங்காட்டி ட்டுனர் யாரே

உயிரகசமு தனையே லுயிர்ப்புகும புகில

செய்ப்பாட்டு வினையாற் றெரிநதுணர் வரிய

தவவுயிரக் கன்சினையாயி னுய்தொடி

எவ்வுயிரக் காயினு மிரங்கல் வேண்டும்

அடு மறமுன மகனை மாபெருந் தேவி

செற்ற சளவன் செய்தது நேளாய்

மடைக்கலன் சிதைய விழந்த மடையனை

உடறறுணி ரெய்தாந குருத்தெழும வலவினை

சுஎ - அ தோன்றிய இராகுலனறனை

சுஈ அழற்கண நாகம் - திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு, அட்டல் - வீடம், “ஐந்தலை யரவின ிற்றத தாழல குளிகக லுற்றா” (சீவந். எசுசு), “அழலவாய நாகத் தாரெயி நழுந்தினா” (சிலப். ஐ கஉச)

எடு விழித்தல - உயிர வாழ்தல, நாகத்தின் தொழிலாகதினுமமையும்

எக இளவழிகாணறனக்கு யாங்கிருந்தமுதனை, அழுதி லாயெனறபடி

எடு புறங்காடு - மயானம்

எஈ. புகில - புகுமிடமாகிய உடம்பு, “கோக்காரொடா லெய்ய தோர புகிலை” (நாலடி சக)

எஎ வினையெனறது, நலவினை தீவினையெனலும் இரண்டையும,

எசு - எ வினையால உயிரபுகுமபுகில் தெரிநதுணர்வரியதெனக்

எஅ அனபின்யாயின - அனபையுடையாயின ஆயதொடி விரி

எஈ எவவுயிரக்காயினும் - எல்லவுயிரக்கும்

அடு மாபெருந்தேவி - இராசமாதேவி, விரி

அக கோபித்த காஞ்சனை கொலைசெய்தற்குக் காரணமான தீவினை யைக்கேள் அஉ மு. மணி உக ஐசு

அந உடம்பைத் துண்டமாக வெட்டினமையால் தோன்றி யெழுந்த வலிய தீவினை

(19 - ம.) எடு ‘இழித்தலாற்றேன்’ எடு ‘மபபுறங்காடு’ எடு ‘செயற் பாட்டுவினை’ அஈ ‘உருத்தெழுமவலினை’, ‘உருத்தெழுப்பாவம்’

நஞ்சவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி
 அடு விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே
 யாங்கறிந் தனையோ வீங்கிது நீயெனிற
 பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்த திதுவென
 மொய்மமலாப் பூம்பொழில் புக்கது முதலாத்
 தெய்வக கட்டுரை தெளிந்ததை யீடு
 சு0 உற்றதை யெல்லா மொழிவின் றுரைதது
 உற்று முரைசெயு மணிமே கலைதான
 மயற்பகை பூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தேன்
 அயாபபது செய்யா வறிவினே னாயினேன்
 சலலாக கயவன் காரிருட் டான்வர
 சுடு நல்லா யானுரு நான்கொண டிருந்தேன்
 ஊனொழி மந்திர முடைமையி னன்றே
 மாணிழை செய்த வஞ்சம பிழைத்த
 சந்தரஞ் சேறலு மயலுருக கோடலும்

அச. அரவின - அரவினா நல்லுயிர் வாங்கியெனறது, முற்பிறப்
 பின செய்தியை

அடு வீட்டியது - கொன்றது, வீழ்த்தியதென்பதன் மருஉவுமாம்.

அந - டு வினை, முற்பிறப்பில் உயிரை அரவின வாங்கி இப்பிறப்
 பில் விஞ்சையன் வாளால் வீட்டியது

அசு இது - இச்செய்தியை அள புருந்தது - சமப்பித்தது

அஅ பொழிவு - உவவனம்

அக தெய்வககட்டுரை - கந்திரபாவைத்தெய்வக் கூறிய பொருள்
 பொதிந்த சொல்

க0 ஒழிவின்று - விடாமல் அள - க0 இதுவென வுரைத்தெனக்

கக. மணிமேகலை பின்னும் சொல்லுவான்

கந அயாபபது - மறப்பது

கச கயவன் - கீழமகன், கொடியவனுமாம் இருள் - இருளில்

கடு நான ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்

கசு - டு. மணி. உந சந - டுள

கஎ வஞ்சம - ஊனொழிந்தனளென்று பொயநரோய காட்டிப் புழுக
 கரை யடைத்தது பிழைத்தது - தப்பியது

கசு - எ. மந்திரமுடைமையினன்றே வஞ்சம பிழைத்தது

கஅ அயலுருக்கோடல - வேறறுருவங் கொள்ளல்.

(பி - ம்.) கக. 'உடைமையினன்றே'

சிறதையிற் கொணடினென சென்ற பிறவியிற்
 ௧00 காதலற் பயந்தோய் கடுநதுயா களைந்து
 திதுறு வெவ்வினை தீர்ப்பது பொருட்டால்
 தையா லுன்றன் றடுமாற் றவலத
 தெய்யா மையநீந தின்னரை கேளாய்
 ஆளபவர் கலககுற மயங்கிய நன்னாட்டுக்
 ௧0௫ காருக மடநதை கணவனுங் கைவிட
 ஈனற குழவியொடு தான்வே ருதி
 மானரோ திசைபோய் வரையாள் வாழ்வுழிப்
 புதலவன் றன்னையோர் புரிநூன் மார்பன்
 பதியோ ரறியாப பானமையின் வளாகக

௧௮ - ௧0௧ போனபிறப்பில எனக்குக கணவனையிருந்தோனை இப்
 பிறப்பில மகனாகப் பெற்ற உனது துயரைக்களைந்து வினையைத் தீர்த்து
 பொருட்டே சேறலும் கோடலும் சிறதையிற் கொணடினென நெனச
 ௧0௨ தையால் விளி.

௧0௨ - ௩ தடுமாற்று அலதது எய்யா மையல் - தடுமாறுதற்கு
 காணமாகிய வருத்தத்தைச் செய்யும் அறியாமையாகிய மயக்கம் , மையல் -
 செல்வச் செருக்குமாம் , “மையனமத யானைநிரை மன்னன்” (கீவக.
 ௫௮௯)

மேல, காமம், கொலை, கள, பொய், களவு ஆகிய இவ்வவைதும் நீக்கற்
 பாலனவென்று இராசமாதேவிகு மணிமேகலை உபதேசித்தல் முதலியன
 கூறப்படும்

௧0௪ அரசா கொடுங்கோல் செலுத்ததலால், யாவரும் தத்தம் நிலை
 தடுமாறிய நல்ல நாட்டில், கல். ௫

௧0௫ காருகமடநதை - இல்லறவொழுக்கினளாகிய ஒருத்தி, நெய்
 வோ குலத்துப் பிறந்த ஒருத்தியென்றுமாம் கைவிட - துறக்க.

௧0௬ குழவியும் தானும் வெவ்வேறிடத்துப் பிரிவுற்று.

௧0௭ மான்று - மயங்கி வரையாள் - தன்னலம் விலைகொடுப்பாரா
 யாவாக்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார ஆகாதாரெனும் வரையற்ற
 யிலலாளாய

௧0௪ - ௭ நாட்டிற் காருகமடநதை கணவன் கைவிடுதலால், வேருகி
 மான்று போய் வரையாளாய வாழ்வுழியெனக் இல்லறவொழுக்கின
 ளாகிய இவள் கற்பொழிந்த வரைவினறி வாழ்தற்கு அரசனது கொடுங்
 கோனமை காரணமாதலின், ‘ஆளபவர் கலககுற’ எனபது கூறப்பட்டது,
 ‘மாதவா நோன்பு மடவா கற்பும், காவலன் காவ லினதெனினினரால்’
 (௨௨ ௨0௮ - ௯) என்று இக்கருத்து முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௧0௮ - ௬. புரிநூன் மார்பன் புதலவனறனை வளாக்க.

கக௦ ஆங்கப் புதலவ னவடிற் றறியான
தானபுணர்ந் தறிந்தாடு ன றனனுயிர நீத்தது
நீர்நடை வேட்கையி னெடுங்கட முழலும்
குனமுதிர மடமான் வயிறுகிழித தோடக
கான வேட்டுவன் கடுங்களை தூர்ப்ப

கக௧ மானமறி விழுந்தது கண்டுமன மயங்கிப்
பயிரகருல கேட்டதன் பான்மைய னாகி
உயிர்ப்பொடு செங்க ணுகுதக நீர்கண்
டோட்டி யெய்தோ னோருயிர துறந்ததும்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டங் கண்ணி

க௨௦ கடாஅ யானைமுன கட்கா முற்றோ
விடாஅது சென்றதன வெண்கோட்டு வீழவ
துண்ட களளி னுறுரெருக காவது
கண்டு மறிதியோ காரிகை நல்லாய்

கக௦ ஆங்கப்புதலவன் - அங்கவனம் வளாககப்பட்ட புதலவன் அவன்
திறம் - அவன் தன்னுடைய தாயெனனுந் தன்மைய

கக௧ பின்னறிந்தெனக

கக௨ நீர்நடை வேட்கையின் - நீரைநசிய விருப்பத்தால், நடை
வேட்கை விளைந்ததாக, “நின்னடை வேட்கையி னி”வலா வரு
வதை” (புறநா. ௩), “நீர்நடைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிகும்”
(சிலப். ௧௧ எ) கடம் - காடு

கக௩ குல - கருப்பம் கக௪ தூர்ப்ப - செலுத்த

கக௫ மானமறி - பெணமான, மானகுட்டியுமாம்

கக௬ பயிரகருல - பயிராகிய குரல, பயிர - மிருகங்களுள் ஒன்றை
மற்றொன்று அழைக்கும் ஒசைக்குறிப்பு, “மடமா னுகு பிண்பயி ரழைப்
பின்” (புறநா. ௧௫௭)

கக௭ ஒட்டியெய்தோன் - வேட்டுவன், சுட்டு

கக௮ - ௯ நீத்ததும் துறந்ததும் கேட்டு மறிதியோ, இதனால்
காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது

க௨௦ கடாஅயானை - மதயானை, “கடாஅக களிற்றின்மேல்”
(குறள், ௧௦௮௭) கட்காமுற்றோ - கள்ளை விரும்பியுண்டு களித்தோர

க௨௧ கோடு - கொம்பு

க௨௨ - ௨௩ கட்காமுற்றோ இங்ஙனமாதலை, “புதுக்கோள யானை
முன் போற்றுகு சென்று, மதுக்களி மயக்கத்து விரை மாயந்த தூஉம்”
(மணி. ௧௨ சது - ௬) என்றதொலுமுணர்

(பு - ம்.) கக௮ - “ஒட்டியெய்தோன்”

பொயயாற்றெழுசாம பொருளுனக கொண்டோ
 சஉரு கையாற றவலங் கடந்தது முண்டோ
 களவோ வாழ்க்கைய ருறாஉங் கடுந்துயா
 இளவேயத தோளாயக கிதுவென வேண்டா
 ானபே ருலகத்து வாழ்வோரக கிங்கிவை
 துனபந தருவன துறத்தல வேண்டும
 கரு கழற கலவி யனறாற காரிகை
 சொறறஞ் செயுத்தோ முற்ற வுணாநதோ
 மலனமா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போ
 அலலன மாககட கிலத்து நிரப்புநா
 திருந்தே ரெலவளை ரெலலுல் கறிந்தோ
 கருரு வருந்தி வந்தோ ரருமபசி களைந்தோ
 துனப மறுக்குந துணிபொரு ஞுணாந்தோ
 மனபதைக கெல்லா மன்பொழி யாரென
 ஞான நனனீர் நனகனந தெளித்துத

கஉச பொயயாற்றெழுசாம - பொயவழிக் கெழுமுதல பொரு
 ளெனக கொண்டோ - காரியமாக கொண்டோ

கஉரு கையாற்றவலம் - செயலறவாகிய துனபம்

கஉச களவோ வாழ்க்கையா - களவே உழவுபோலும் இலவாழக
 கைப பொருளாக வுடையோ, “கைப்பொருள் வெளவுங் களவோ வாழக
 கைக, கொடியோ” (பெருவாண். சுப - சக) கடுந்துயா - மிக்க துன்பம்

கஉஅ இவை - காமமுதலிய இவைவந்தும்

கரு கலவி காரிகை அன்று - கலவி அழகுடைத்தன்று, என்றது
 பின்பு கூறப்படும் நறகுணங் கிலாதவழிக் கலவி அழகுடையதன் நென்ற
 வாறு இவ்வடியை முன்னுள்ள அடியோடு கூட்டித் துனபம் தருவனவற
 றைத் துறவாவழிக் கலவி அழகுடைத்தனென்று பொருள் கூறினும்
 பொருந்தும்

கருஉ. “மலனமா ஞாலத்து வாழ்வோ” (சிலப். ௩௦ உபஉ)

கருரு அலலனமாககடகு - வறுமைத் துன்பமுடையதாககு

கருஉ - ௩ நிரப்புகிற வாழ்வோரென்போ

கருச எலவளை விளி

கருச - ௫ அருமபசி களைந்தோரே செல்லுலகறிந்தோ

கருச துணிபொருள் - பரமாதத் தத்துவஞானம்

கருச - ௭ அன்பொழியாரே துணிபொரு ஞுணாந்தோ.

கருஅ ஞானனனீர் - ஞானமாகிய நல்லநீரை நனகனம் - நனருக.

(பி - ம்) கருரு ‘நிரப்பினா’

தேன ரோதி செவிமுதல் வாரத்து
 கச0 மகன்றுயா நெருப்பா மனமவிற காக
 அகஞ்சுடு வெந்தி யாயிழை யவிப்பத்
 தேறுபடு சின்னீர் போலத் தெளிந்து
 மாறுகொண் டோரா மனத்தின ளாகி
 ஆங்கவ டொழுதலு மாயிழை பொறுஅள
 கசடு தான்றொழு தேத்தித் தகுதி செய்தலை
 காதலா பயந்தோ யன்றியுங் காவலன்
 மாபெருந் தேவியென் றெதிவணங் கினளென்

உரு — சிறைவிகோதை முற்றிற்று.

கருக தேனரோதி - இராசமாதேவி செவிமுதல் - செவியிடம்
 கச0 மகன்றுயா - புதல்வனிறந்த துயரம், புத்திரசோகம்
 கசக அகம் - உள்ளிடம் ஆயிழை - மணிமேகலை
 கருஅ - சக, ஞானநீரைத் தெளித்து வாரத்து வெந்தியை அவிப்ப
 வெனக
 கசஉ தேறு - தேற்றுகொட்டை
 கசரு மாறுகொண்டு - பகைமைகொண்டு
 கசச ஆங்கவள - இராசமாதேவி ஆயிழை - மணிமேகலை
 கசக காதலற பயந்தோயன்றியும் - எனது முற்பிறப்பின் நாயகனை
 இப்பிறப்பிற் பெற்றதல்லாமலும்
 கசக - எ காவலன் மாபெருந்தேவியென்று - அரசன பட்டத்துத்
 தேவியாகவு முள்ளாயென்று
 க - கசஎ வாசந்தவையென்னும் மூதாட்டி, மொழியினள், அவள்
 மன்னவனருளாற் சென்றெய்தித் தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி, 'மன்ன
 வனநன்முன் துன்பங்கொள்ளே' என்ற போயபின், அஞ்சிலோதி காரது
 அடக்கிக் கொண்டு மறைத்து, 'மணிமேகலையை வஞ்சஞ் செய்குவல்'
 என்று ஒருநாள் அரசனுக்கு, 'சிறை தக்கன்று' என, 'தீரக' என்று
 இறைசொல், குழலான அவளோக்கே உய்ப் புகு, 'செய்குவல்' என்று ஊட்ட,
 அறிவினளாக, கொடுப்ப அணைதலும், இருப்ப, போயபின், அடைப்ப,
 இருப்ப, அவள் தொழ மணிமேகலை ஒழிவினதுரைத்து மறவும் உரைசெய
 யும், அவ்வனமுரைசெய்பவள் அவிப்ப, அவள தொழுதலும், ஆயிழை
 பொறுஅளாய், 'மாபெருந்தேவி' என்று எதிர் வணங்கினளென வினை
 முடிவு செய்க

இருபத்துநான்காவது **ஆபத்திராட்டைந்த காதை**

[இருபத்துநான்காவது மணிமேகலை மாநகரோழிநது
ஆபத்திராட்டைந்த பாட்டு]

மனன குமரனை வஞ்சம புணராதத
 தொன்முது கணிகைதன் சூழச்சிற நொயவன்
 விஞ்சையன் வானின் விளிந்தோ நெய்ப்பது
 நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுமெய் வருந்தி
 ௫ மாதவி மகடனை வான்சிறை நீசக
 காவலன் நேனி காறகீழ விழந்தாள்
 கரவே ரல்கு வருந்தவ மடவா
 உரவோறு களித்த பொருபுத தெய்வயா
 ஆயிரா கண்ணே னவிரயம் விழுஉகதொ
 ௧௦ மாயிரு ஞானத தத் தோன்றிய வைவரு
 ஆங்கவன் புகல்கே டருந்தான் முனிநத
 ஓங்கிய சிறப்பி நொருநூற்று நாலாரு
 திருக்கிவா மணிமுடித தேவாகோன் றனமுன்
 உருபாதி முனிநத வென்குலத் தெய்வத்திபு
 ௧௫ ஒன்று கடைநின்ற வாறிரு பதினாரித

-
- ௧ மனனகுமரனை - உதயகுமரனை புணராதத - சேததிய
 ௨ முதுகணிகை - சித்திராபதி, எழுவாய பொன்முது, ஒரு
 பொருட பன்மொழி போயவன் - உதயகுமரன்
 ௩ விளிந்தோன் - இறந்தான்.
 ௪ மாதவிமகடனை - மணிமேகலையை நீசக - சித்தகற்பொருட்டு
 ௫ காவலனேறி - இராசமாதேவி ௫ - ௬ நீசக வீழந்து
 ௬ - ௭ கணிகை, விளிந்தோனென்பதைக் கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து
 ௭ 'அமவோ' எனபது முதலியன சித்திராபதிசூற்று
 ௮ புதலவன் - சயந்தன் ௧௫ நூற்றிருபதொருவா
 (பி - ௩௦) ௫ - ௭ 'சிறைதவிாதத, காதலனேறி' ௧௫ ஒன்று டங்க
 யிட்ட'

தொன்றுபடு மாநகரத் தோன்றிய நாண்புதல்
யானுறு துன்ப மியாவரும் பட்டிலா
மாபெருந தேவி மாதா யாரினும்
பூவிலை யீத்தவன் பொன்றின னென்று

உ௦ மாதவி மாதவா பள்ளியு ளடைந்ததும்
பரந்துபடு மனைதொறும் பாததிர் றோந்தி
அரங்கக கூத்திசென் றையங் கொண்டது
நகுத லல்லது நாடகக் கணிகையா
தகுதி யெனனா தன்மை யன்மையின்

உ௧ பன்னவன் மகனே யன்றியு மாதரால்
இநக ருறு உ மிகுகணு முண்டால்
உமபளந தழீஇப் பெயர்மண னெடுங்கோட்டுப்
பொங்குதிரை யுலாவும புண்ணைபங் கானற
கிளாமணி நெடுமுடிக கிளவி முன்னு

உ௨ இளவேனி லிறுப்ப லிறுமபூது சானற

கக தொன்று - பழமை

கஅ மாபெருந்தேவி லீளி மாதா - நாடகக்கணிகைகள்

கஎ - அ மாதரெல்லாருள்ளும் யானுறு துன்பம் யாவரும் பட்டில
ரென இயைக்க

கக பூவிலை - அறறைப்பரிசும், “பூவிலை மடநாயகரேவற சிலதியா”
(சிலப் ௫ ௫௧) ரத்தவன் - கோவலன்

உ௦ மாதவாபள்ளி - அறவணவடிகள் உறையுமிடம்

உ௨ அரங்ககூத்தி - மணிமேகலை

உ௧ - உ அரங்ககூத்தி, பாததிர்மேந்திச சென்று மனைதொறும்
ஐயங்கொண்டதும்

உ௦ - உ௨ அடைந்ததும் கொண்டதும் நகுதற்குக் காரணமாவனவே
யன்றி நாடகக் கணிகையாளுடைய இயல்பன்மையால் அவற்றை அவாக
குத தகுதியென்று கூறா, இனி, ‘நாடகக்கணிகையா’ எனப்பதை எழுவா
யாகக்கொண்டு அவா தகுதியென்னு ரெனினுமமையும்

உ௫ மன்னவன் மகனேயன்றியும் - உதயகுமரனுக்கு உண்டான
இடிகணல்லாமலும் மாதரால் - மணிமேகலையால்

உ௬ இடிகண - துன்பம்

உ௭ உம்பளம் - உப்பளம், லீகாரம் கோடு - கரை

உஅ கானல் - கடற்கரைச்சோலை

உ௬ நெடுமுடிகிள்ளி - ஓர் அரசன் முனா - முன்னா

உ௦ இறுப்ப - தங்குதலால், இறுமபூது - அதிகயம் இறுப்பச
சானற

(பி - ம்) கஅ. ‘மாதாயாவரும்’, ‘மாதவாயாவளாயினும்’

பூநாறு சோலை யாருமி லொருசிறைத்
தானே தமிழ் லொருத்தி தோன்ற
இன்ன ளார்கொ லீங்கிவ ளென்று
மன்னவ னறியான் மயக்க மெய்தாக்
௩௩ கண்ட கண்ணினுங் கேட்ட செவியினும்
உண்ட வாயினு முயிர்த்த மூக்கினும்
உற்றுண ருடம்பினும் வெற்றிச்சிலைக காடின்
மயிலையுஞ் செயலை மாவன குவையும
பயிலிதழ் கமலமும் பருவத் தலாந்த
௪௦ மலர்வா யம்பின் வாசங் கமழப்
பலர்புறங் கண்டோன் னணிநதுதொழில் கேட்பு
ஒருமதி யெல்லை கழிப்பினு முரையாள்
பொருவரு பூங்கொடி போயின வநநாள்
யாங்கொளிக் தனவல் விளங்கொடி யொன்றே
௪௩ வேந்தரை யட்டோன் மெல்லியற நோவுழி

௩௧ சோலை - சோலையில் ஒருசிறை - ஒருபக்கத்தில்

௩௨ தானேதமிழள் - தான்தனித்தவளாய

௨௬ - ௩௨ முனனாத தோன்றவெனக

௩௩ நங்குள்ளாகிய இததனமையையுடையாள் யாவ்ளாவென்று

௩௪ அறியான் - அறியாநாய மன்னவன் மயக்கமெய்தி

௩௬ வாயென்றது நாவின் உயிரத்த - மோந்த

௩௭ உற்றுணருடம்பு - திண்டியுணருடம்பு

௩௮ மயிலை - மலலிகைவிசேடம் செயலை - அசோகு

௩௯ பயிலிதழ் - செறிந்த இதழ் ௪௦ கமழ - கமலத்தால்

௩௮ - ௪௦ மயிலை முதலியனவாகிய அம்பெனக

௩௯ - ௪௦ கண்ணினும் செவியினும் வாயினும் மூக்கினும் உடம்பினும்

காமனுடைய மலரம்பின் வாசங்கமழத்தலால் பாணிகூறிய, 'கண்ட கண்' முதலியன அரசனுடைய பொறிகள், என்றது, வேறுவேறு காலங் களில் வேறு வேறு பொருள்களால் அனுபவிககப்படுவன ஒருகாலத்தா அளவகண்ணே அனுபவிககப்பட்டன வென்பதாம்

௪௧ பலர் புறங்கண்டோன் - அரசன்

௪௨ மதி - மாதம் கழிப்பினும் - கழித்தாளாயினும் உரையாள் - சொல்லாளாய் ௪௩ அநாள் - அநாளில்

௪௪ தோவுழி - தேமும்பொழுது

(பி - ம்.) ௩௩ 'இன்னலையாகொல' ௪௨ 'கழிப்ப வுடையாள்'

நிலத்திற் குளித்தது நெடுவிசும பேறிச
 சலத்திற நிரிடமோர சாரணன் றோழன்
 பன்னவ னவனை வணங்கி முன்னின்
 நென்னுபி ரீனையா வீங்கொகித தாளுள்ள
 ௫௦ அன்னொ றொருத்தியைக் கண்டிரோ வடிகள்
 றொல்லுமி னெனது தொழுவவ னுரைப்பான்
 சலாடி லே னுயினுங் காரிகை தன்னைப்
 பண்டறி வுடையேன் பாரத்திப் கேளாய்
 நாக நாடு நடுக்கின் முள்பவன்
 ௫௧ வாகை வேலோன் வலாவணை நேகி
 வாச மயிலை வயிறுதுட் டோன்றிய
 டீவிவனை யென்போள பிறந்த வநநாள்
 இரவிசூலத் தொருவ னிணைமுலை தோயக
 கருவொடு வருமெனக் கணியெடுத்த துரைத்தனன்

சக நிலத்திற்குளித்தது - நீரிற்புகுவதுபோல நிலத்திற்குருந்து நெடு
 விசுமபேறி - சந்திரசூரியாகளை எட்டிப்பிடித்தற்குச் செலவதுபோல நீண்ட
 ஆகாயத்திற்கென்று

சஎ சலத்தில திரியும் - பூமிமேல நடப்பது போல காமேலே நடந்து
 திரியும்

சக - எ குளித்தது ஏறித் திரியும் ஒருசாரணன் தோன்றவெனக்
 நிலத்திற் குளித்தல் முதலியன அறபுத் சத்தியாகிய இருத்தியெனப்படும்.
 தன் சகனையாகிய சத்தோதனனுக்கு ஞானமுண்டாகக்குதற்பொருட்டு
 சலத்திற் குளித்தல் முதலிய பலவற்புதங்களைப் புத்தன காட்டினென்று
 அகவர்க்கு அப்போதி சத்துவமொன்பவரற் செய்யப்பட்டன. புத்தசரித்த
 தனக் கூ-ஆம் வாகைத்தால தெரிகின்றது, “நீரின்றி பூல்ல வானி னினைத்
 தழி யொதுவகு கின்ற, சாரண மெனம் ராவா சமணரி லிருத்தி பெற
 றோ” (௨ ச) என்றா துடமணி நீகண்டிடையாரும், “வானு டிழிங்
 கோன்” (௧௦ டுட) என்று இந்நூலில் முன் வந்திருத்தல் காண்க,
 பெருங் டு. ச அக - கூ, பாகக

சஅ அவனை - அச்சாரணனை ௫௦ அன்னொ - அத்தனமையான

சஅ - ௫௧. அவனை வணங்கி நின்று சொல்லுமினென்று மன்னவன்
 தொழுவெனக்.

௫௩. அறிவுடையேன் - அறிதலுடையேன் ௫௫ வாகை - வெற்றி

௫௫ - கூ தேவியாகிய வாசமயிலை. ௫௭ அநநாள் - அநநாளில்

௫௬ கரு - கருப்பம் வரும - வருவான் கணி - தூவல்லல நிமித்
 திகன. ௫௭ - கூ அநநாளிற் கணியெடுத்துரைத்தனன்.

(பி-ம்.) சஎ ‘திரியுஞ் சாரணன் சென்ற’ சஅ - கூ. ‘முன்சென்றே’
 யென்னுயிர் ௫௦ ‘காணிரோ வடிகள்’

- சு0 ஆங்குப் புதல்வன் வருஉ மல்லது
புகுகொடி வாராள புலம்ப லிதுகேள
தீவகச சாந்தி செயயா நாளுன
காவன மாநகா கடலவயிறு புகுஉம
மணிமே கலைதன் வாயமொழி யாலது
- சு1 தணியா திரதிர சாபமுண் டாகலின
ஆங்குப்பதி யழிதலு மீங்குப்பதி கெடுதலும
வேந்தரை யட்டோய மெய்யெனக கொணடி க
காசின மாநகா கடல்வயிறு புகாமல்-
வாசவன விழாககோண மறவே லென்று
- எ0 மாதவன போயின வநநாட் டொட்டுமிக
காவன மாநகா கலக்கொழி யாதாற்
றன்பெயா மடநதை துயருறு மாயின
மனபெருந தெய்வம் வருதலு முண்டென
அஞ்சினே னரசன நேவிபென நேத்தி
- எ1 நனமனம் பிறந்த நாடகக கணிகையை
என்மனைத தருகென விராசமா தேவி
களஞ்ரும பொய்யுங் காமமுங் கொலைபும

-
- சு0 வருஉமல்லது - வருவானேயன்றி
சுசு புகுகொடி - பீலிவளை புலம்பல - வருநகாடித்
சுஉ தீவகசசாந்தி - இநதிரவிழவு
சுங் நகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம்
சுசு மணிமேகலை - மணிமேகலா தெய்வம் அங் - நகா கடல
வயிறு புகுதல
- சுஉ - ச செயயாநாளில் வாயமொழியால் நகா கடலவயிறுபுகுஉ
மெனக சுச - இ. இநதிரசாபமுண்டாதலின, அது தணியாது
- சுசு. ஆங்கு - அக்காலத்தே பதியிரண்டில், முன்னது நகரம், பின்
னது அரசன சுசு காசு - குற்றம் சுசு மறவேல - மறவாதே.
- எ0 மாதவன - சாரணன். எக கலக்கு - கலங்குதல
- எஉ மடநதை - மணிமேகலை
- எங். தெய்வம் - மணிமேகலா தெய்வம்
- எடு. நாடகககணிகை - மணிமேகலை
- எசு. தருகென - தருவாயென்று சித்திராபதி கேட்ப
- எஎ 'களஞ்ரும பொய்யும' எனபது முதலியன இராசமாதேவி கூற்று
(பி - ம்.) சுசு. 'அழிதலுமங்குப் பதிபுகுதலும' எ0. 'மாதவனு
ரைத்த வநநாட்' எஉ. 'துயருமாயின எடு 'நஞ்சனையிறந்த நாடகக
கணிகை'

உள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை
தலைமையாக கொண்டநின் றலைமையில் வாழ்க்கை
அ0 புலைமையென் றஞ்சிப போந்த பூங்கொடி
நின்னொடு போந்து நின்மனைப் புகுதாள
என்னொ டிருக்குமென் றீங்கிவை சொல்வுழி
மணிமே கலைதிற மாதவி கேட்டுத்
துணிகயந் துகள்பட்ட் துளங்கிய வதுபோற
அரு றெளியாச சிந்தையன் சுதமதிக் குரைத்தது
வளியெறி கொம்பின் வருந்திமெய்ந் நடுங்கி
அறவண ரடிவீழ்ந் தாங்கவா தமமுடன
மறவேன் மன்னவன் றேறிதன் பாலவரத்
தேனிபு மாயமுளு சித்திரா பதியும்
கூ0 மாதவி மகளு மாதவாக காண்டலும்
எழுந்தெதிர் சென்றாங் கிணைவளைக கையால

எஅ உரவோர் - அறிவுடையோர் துறந்தவை - நீக்கியவை

எஎ - அ மணி. ௨௨ கஎ0 - எ௨.

எக தலைமையில் வாழ்க்கை - கலையான பரத்தைமைத் தொழில்,
“மேலோ ராயினு தாலோ ராயினும், பாலவரை தெரிந்த பகுதியோ ராயி
னும், பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட டொழியும், கணிகையா வாழ்க்கை
கடையே” (கக கஅ0 - அ௩) என்றா சிலப்பதிகாரத்தும்

எஎ - க மணி ௨ இஎ

அ0 புலைமை - அசுத்தமுடையது பூங்கொடி - மணிமேகலை

அ௨ இருக்கும் - இருப்பான றங்கிவை சொல்வுழி - இவற்றை
இராசமாதேவி சொல்லும்பொழுது

இனி மணிமேகலையின் செய்திகேட்ட மாதவி அறவணவடி களுடன்
இராசமாதேவிபால் வருதல் கூறப்படும்

அ௩ திறம் - காவலிலிருத்தல் திறத்தைக் கேட்டு

அ௪. துணிகயம் - தெளிந்த நீர்நிலை துளங்குதல் - கலங்குதல்.

அரு சிந்தையன் - சிந்தையாளாய்.

அ௸ வளியெறிகொம்பின் - காற்றூலகைக்கப்பட்ட பூங்கொம்புபோல

அ௨ - அ ஈங்கிவை சொல்வுழி மாதவி கேட்டுத் தெளியாச்சிந்தை
யாளாய உரைத்தது வருந்தி நடுங்கி வீழ்ந்து அவருடன் இராசமாதேவிபால்
வரவென்க.

அ௧ ழு மணி. ௨௪. ௧௪௧ ஆயம் - சிலதியா கூட்டம்.

(பி - டி.) எக ‘தலைமையாநின்ற தன்மையில்’

சொழுந்தொகை மாதவன் றுணையடி வணங்க
 அறிவுண் டாகவென் றுங்கவன் கூறலும்
 இணைவனை நல்லா னிராசமா தேவி
 கூடு அருந்தவாக கமைந்த வாசனங் காட்டித்
 திருந்தடி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபின்
 யாண்டுபல புககநும மிணையடி வருந்தவென்
 காண்டரு நல்வினை துமமையீங் கழைத்தது
 நாததொலை விலை யாயினுந் தளரந்து
 க00 மூத்ததிவ யாககை வாழ்கபல லாண்டெனத்
 தேவி கேளாய் செய்தவ யாககையின
 மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்
 பிறந்தாரா மூத்தாரா பிணிநோ யுறறார்
 இறந்தார ரெனகை யியலபே யிதுகேள்
 க0டு பேதைமை செயகை யுணாவே யருவுரு
 வாயி லுறே நுகாவே வேடகை

கூச - ச நல்லாளாகிய தேவி ஆசனங் காட்டி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபின்னக

கூஎ. 'யாண்டு பலபுகக' என்பது முதலியன இராசமாதேவி கூற்று

கூஎ - அ என நல்வினை இணையடி வருந்த துமமை ஈங்கழைத்தது

கூக நாததொலைவில்லையாயினும் - நூடது நா மெலிதலில்லையாயினும், சொல்வனமை குறைந்திலதென்றபடி.

க00 இவயாககையென்றது, அறவணவடிக்குடபை. என - என்று இராசமாதேவி சொல்ல

கூக - க00 "நரைமுதிர யாககை நடுவகா, நாவி, னுரைமூ தாளான" (கஉ ஈ - ச) என்று முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க

க0க 'தேவிகேளாய்' என்பது முதலியன அறவணவடிகள் கூற்று தவயாககை - தவவுடம்பு

க0உ. வீழ்கதிர் - அததமிககுஞ் சூரியன. மாணத்திறகுச் சூரியன அததமித்தலை உவமை கூறுதல் பெளத்ததூனமரபு "சாககாடெனப் தருவுருத் தன்மை, யாககை வீழ்கதி ரெனமறைந் திதிதல்" (க0 க0உ-க) என இநதூலிற் பின்பு வருதல் காண்க

க0க - ச பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்கள் உடலுக்கு இயற்கையென்றபடி.

க0இ - அ பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டும துவாதச நிதான

(பி - ம்.) கூடு 'காட்டத்' கூஎ 'புககினுமிணையடிவருந்தக்' கூக 'நாததொலைவில்லா யாயினுங்கிளரந்து' க00 'மூத்தயாககை', மூத்த விவயாககை' க0ச. 'இதுகெடப்'

- பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பயன்
இற்றென வகுதத வியலபீ ராறும
பிறந்தோ ரறியிற பெருமபே றறிகுவா
- கக௦ அறியா ராயி னுழ்நர கறிகுவா
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவின்
ஓதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
இயற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ ணுணடெனக கேட்டது தெளிதல
- கக௫ உலக மூன்றினு முயிரா முலகம்
அலகில பலலுயி ரறுவகைத தாகும்
மககளுந தேவரும் பிரமரு நரகரும்
தொகக விலங்கும் பேயு மென்றே
நலவினை தீவினை யென்றிரு வகையாற
- க௨௦ சொல்லப் பட்ட கருவினுட் டோன்றி
வினைப்பயன வினையுங் காலை யுயிராகடகு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டும்
தீவினை யெனப் தியாதென வினவின்
ஆயதொடி நல்லா யாங்கது கேளாய
- க௨௫ கொலையே களவே காமத தீவிழை
வுலையா வுடம்பிற ரோனறுவ மூன்றும்

மெனப்படும, இவற்றினியலபை, இநதூல, ௩௦ - ஆம் காதையால் உணாக
கக்க பேதைமை - அவிச்சை
க௨ இவற்றை - துவாதச நிதானங்களை ககச கோடு - கொம்பு
ககக - ச பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டது மறந்து கேட்டது
தெளிதலெனக
கக௫ 'உலகமூன்றினும்' என்பதுமுதற் செய்கை கூறப்படும
கக௫ - சு உயிராமுலகம் அலகில - உயிராகிய உலகம் அளவில்லா
தன செய்கை கூறுதற்கு அங்கமாக ஈண்டு அறுவகை யுயிராகளும் கூறப்
பட்டன ககச - அ பேயுமென்றே அறுவகைத தாகுமெனக
க௨௦ சொல்லப்பட்ட கரு - மேற்கூறிய மககட்கருமுதலிய ஆறும்,
"தெய்வக கருவுந் திசைமுகக கருவும்" (பதி. ௨௮) என்று முன்பு வந்
திருத்தல காண்க

- ககக - ௨௨. செய்கை, இருவகையால் தோற்றிக் காட்டுமெனக
க௨௫ காமததீவிழைவு - காமமாகிய கொடிய விழைவு.
க௨௫ - சு. கொலையும் களவும் காமமுமென உடம்பிறரோனறுவன
மூன்றும்

(பி - மீ.) ௧௦௮ 'இவவீராறும' ௧௧௦ 'நரகடைகுவா' ௧௨௦ 'பட்ட
பிறப்பினுட்டோன்றி' ௧௨௫ 'தீவழகரு'

பொய்யே குறளை சடுஞ்சொல் பயனில
 சொல்லெனச் சொல்லிற் றேன்றுவ நான்கு
 வெஃகல வெஞளல் பொல்லாக கட்டியென
 கங் ௦ மூன்று தனனி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
 பத்து வகையாற பயன்றெரி புலவா
 இத்திரம் படரா படாகுவ ராயின
 விலங்கும் பேபு நரகரு மாகிக
 கலங்கிய வுளாக சுவலியிற றேன்றுவா
 கங் ௫ நலவினை யெனப் தியாதென வினவிற
 சொல்லிய பத்தின் றெகுதியி னீங்கிச
 சீலந தாங்கித் தானந தலைநின்று
 மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
 தேவரு மககளும் பிரமரு மாகி
 சசு ௦ மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குலா
 அரைசன றேவியோ டாயிழை நலவி

கஉ௭ குறளை - கோள

கஉ௭ - அ பயனில சொல் - அறம் பொருளினபங்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொல்

கஉ௭ வெஃகல் - வீருமபல், வெஞளல் - கோபித்தல், வெஃகல் முதலிய மூன்றும் முறையே காமம் வெஞளி மயக்கமெனப்படும்

கங் ௦ உருப்பன - தோன்றுவன

கஉ௭ - ஈக தீவினையெனப்பது, மூன்றும் நான்கும் மூன்றுமெனப் பத்து வகைப்படும்

கங் ௨ இத்திரம் - கொலை முதலிய தீயவழிகளில் படரா - செல்லா

கங் ௨ - ச நீல மொக்கல் செய் கசு ௦, சமய மேற இக்கருத்து, “விலங்கு நரகரும் பேயகளு மாகும், கலங்களுத் தீவினை கடியின” (உரு சக - ௨) எனப் பின்னும் வருதல் காண்க

கங் ௭ சொல்லியபத்து - கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், வெஃகல், வெஞளல், பொல்லாக காட்சி யெனப்பன

கங் ௭ சீலம் - பஞ்சசீலமுதலியன கங் ௭ மணி உச கக

கங் ௭ - க நீல மொக்கல் செய் கசு ௦, சமய மேற

கஉ௭ - ஈக நீல புத்த செய் உச, கடு, சமய மேற

கசு ௦ மகிழ்ச்சிவினை - நலவினை

கரு ௦ - ச ௦ மணி ஈ௦ சடு - அக

கசு ௭ ஆயிழை நலவீரெனத்து, மாதவியையும் சுதமதியையும் ஆயுத தையும்

(பி - ம்.) கஉ௭ ‘பயனில்’ கஉ௭ ‘வெஞடல்’ கங் ௦ - ஈக ‘மூன்று ம, பத்துவகையெனப்’ கங் ௭ ‘நீகி’ கசு ௭ ‘அரசன்’

புரையோர் நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
முறுபிறப் புணர்ந்த மணிமேகலை
பிறவறங் கேட்ட பின்னுள் வந்துணக்
சசநு கித்திறம் பலவு மிவற்றின பகுதியும்
முத்தேர் நசையாய் முன்னுறக் கூறுவல்
என்றவ் நெழுதனு மிளங்கொடி யெழ்து
நன்றறி மாதவ னல்லடி வணங்கித்
தேனியு மாயமுன சித்திரா பதியும்
சசநு மாதவா நன்மொழி மறவா சமயமின்
இந்நாள் மருங்கினயா னுறைவே னுயின்
மன்னவன் மசறகிவன் வருங்குற் றென் குவர்
அந்ந திரை டடைந்ததற பின்னா
மாதின் மணிபல் வைத்தொழு தெத்தி
சசநு வகுதிபுட் புகரு மாதா திளிதனக்
செஞ்நா நல்லறம் யாங்குணுள், செய்குவல்
எனக்கிட ருண்டென தீர்ச்சல் வேண்டா
மனக்கினி யீரென் றவவரபும் வணங்கி
வேந்தறு பொன்போல விழ்ச்சிற் றமறைநத
கசுடு அநதி மாலை யாயிழை போகி
உகை வறவியு முதியாள குழிகையும
இவ்வுரைகள் கந்தமு மேத்தி வலங்கொண்

கசஉ புரை - குற்றம் நல்லறம் - அருளறம்

கசச பிறவறம் - மறறைச சமயதருமம்

மேன

சசநு - சு இத்திறம் பவறறையும் இவற்றின பகுதியும் கூறு

கசஎ இளங்கொடி - மணிமேகலை கசக மணி உச கக

கசஅ நனற்றிமாதவன் "நனற்றி செட்டி" (மணி கசு கடு)

கடுது கண்ணகியைத் தரிசுத்ததொருநாடு வஞ்சகரத்திற புகருது

கடுஅ அடியையும் உம் இறந்ததழியுத

கசுடு அநதிமாலையில்

கசக முதியாள குழிகை - சம்பாபதி கோவில்

கடுக - சுடு "வெந்தறு பொன்னி நெதிர்ப்புய" (அகநா எக)

கசஉ காதம் - தூண், என்றது கந்தர்பாண்டைய, ஆகுபெயர்,
"கல்கெழு கடவுள் கந்தரங்கலிட" (அகநா ௮௨)

(பி - ன்) கசஉ 'நலவினை போற்றிக்' கசச-நு 'பின்னுள்ளனைநகு'
கசக 'முத்தொகையாக முன்னாக கூறுவன்' கடுடு 'மறவாதயமின்'
கடுஉ, 'இவள் கூறறெனவரைகுவர்' கடுக, 'அடைந்தபின்னாள்' கடுக
'வெந்தாறு பொன்' கசுக 'முதியாள் கோட்டமும்'

பந்தர மாறூப் பறந்து சென் றுமிழை
 இந்திரன் மருமா னிருமபதிப புறத்தோர்
 கூசுந் பூம்பொழி லகவடி னிழிந்து பொறையுமித்
 தாங்குவாழ் மாசவ னடியிணை வணங்கி
 இந்ரகாப் போயா திந்ரக ராநும
 மன்னவன் யாரென மாதவன் கூறும
 நாக புரமிது நன்னக ராளவோன
 கசுநு புரிந் திரனமகன் புண்ணிய ராநா
 ஈங்கிவன பிறந்த வநநாட டொட்டும் -
 ஓங்குரா வானத்துப் பெபலிசுர பறியாது
 மண்ணு மரனும் வாய்ப்பல தருஉம
 உணர்வன் லுருக்கு நோயுயிரக கிலவெனந
 சஎநு தனநாரந தாரேன றன்றிறங் கூறினன்
 அகைமலாப பூம்பொழி லருந்தவன றுனென
 உச—ஆபுத்திரனாடடைந்தகாதை முற்றிறு.

கசுநு அந்தரம் அரு - அ - யமேவழியாக, மணி சு உகக
 கசுசு, இத்திரன் மருமான - புண்ணியராசன், மருமான - வழிந்
 தோனநல பதி - நாகபுரம்
 கசுநு அகவமின் - உள்கிடத்தே
 கசுசு மாதவன் - தரும சாவகன் [நாள்
 கசுஅ யாரென - யாரென்று மணிமேகலைகேட்ப கூறும் - சொல்லு
 களக தொட்டும் - தொடங்கியும், மணி கந் நிக்
 களஉ பெயல் - மலை பிழைப்பு அறியாது - சவறுதலையறியாது
 களந் தருஉம - கொடுக்கும் களச உயிரகளுக்கு நோயிலலை
 களந் தகை - கடடிய தாரேன றன் - புண்ணியராசனது
 களச அகைமலா - மலாந்தமலா, “அகைமததம்” (தகை கூஅ)
 அருந்தவன் - தருமசாவகன்

க - களச தொனமுதுகணிகை கேட்டு வருந்நி வீழாது, எததி,
 ‘தருந’ என, இராசமாதேவி ஈங்கியை சொல்லுழி, மாதவி அறவணவடி
 னாடன வர, காண்டலும், எதிரென்று துணையடி வணங்க, அவன்,
 ‘அறிவுண்டாக’ என்று கூறலும், இராசமாதேவி காட்டி வீளக்கிச செயத
 பன், ‘வாழ்க’ என, ‘தேவிகேளாய், கலவீர கேணமின், மணிமேகலை,
 முன்னுறக கூறுவல்’ என்று அவனெழுதலும், இளங்கொடி எழுந்து
 வணங்கி என்று வணங்கிப் போகி எததி வலங்கொண்டு சென்று இழிந்து
 பொறையுமிதது வணங்கி, “யாது யா” என மாதவன் கூறும்,
 அருமனம் கூறும்ருந்தவன் கூறினனென வினைமுடிவு செயக

இருபத்தைந்தாவது

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

[இருபத்தைந்தாவது மணிமேகலை ஆபுத்திரனை மணிபல்லவத்
திடையழைத்துப் புத்தபீடிகைகாட்டிப் பிறப்புணாத்தி
வஞ்சிமாநகாபுக்கபாட்டு]

அரச னுரிமையோ டப்பொழில் புருநது
தரும சாவகன் றன்னடி வணங்கி
அறனு மறனு மரித்தமு நிதத்த
நிறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுபிரப புக்கிலும
ரு சாபிற நேற்றமுஞ் சாபறுத் துயதியும
ஆரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டுப்
பெண்ணினை யில்லாப பெருவனப புறமுன
கண்ணினை யியக்கமும் காமனோ டியங்கா
அங்கையிற பாத்திரங் கொண்டறங் கேட்கும

க அரசன் - புண்ணியராசன். உரிமை - மனைவீ, “உரிமைமுன
, போக்கி யல்லா லொளியுடை மன்னா போகா” (கீவக ௨௭௨)

உ தருமசாவுகனென்பது, அப்பொழிலில் நோற்றுவதியும் ஒரு
முனிவன் பெயர் இப்பெயர்கருத தருமங் கேட்பவனென்பது பொருள்

௩ மறன் - பாவம் அறிததம் - அறிததியப்பொருளின் வகை

௩ - ச நிதத்தநிறன் - நிததியப் பொருளின் வகை துக்கம் - பிறப்பு,
பிணி, முப்பு, சாககாடு, விருமபியன் பெருமை, வேண்டாதன பெறுதல்
என்னும் ஆறும் புகழில் - புகழிடம்.

௮ சாபிறநேற்றம் - பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டு நிதானத்
தினது தோற்றம் உயதி - பிழைத்தல், “செய்தி கொன்றோக குயதி
யில” (புறநா ௩௪), “உயதிக கால முரையீ ரோவென” (சிலப்
௧0 ௨௪0)

௯ ஆரியன் - ஆசிரியன், என்றது புத்தனை.

௭ பெருவனப்பு - பேரமுரு

௮ இயக்கம் - இயங்குதல் இவ்வடியோடு, “உருவி லாளனெடுருவம்
பெயாபய” (௮ ௬) என்று முன்வந்தது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(15 - 16) ௯ ‘அறிவுறக்கேட்டு’ ௧ ‘அங்கைப் பாதநீரங்’

உரு. ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை உள

- க0 இங்கிணை யில்லா ளிவள்யா ரென்னக
காவலற் றொழுது கஞ்சக னுரைப்போன்
நாவலந் தீவிலிந் நங்கையை யொப்பரா
யாவரு மிலலை யிவடிந மெல்லாம்
கிள்ளி வளவனோடு கெழுதகை வேண்டிக
கரு கள்ளவீழ் தாரோய் கலத்தொடும் போகிக
காளிரிப் படப்பை நன்னகா புககேன்
மாதவ னறவண னிவள்பிறிப் புணாநதாங்
கோதின னென்றியா னன்றே யுரைத்தேன்
ஆங்கவ ளிவளவ் வகனகா நீங்கி
உ0 ஈங்கு வந்தன னென்றலு மிளங்கொடி
நின்சைப் பாத்திர மென்சைப் புருந்தது
மன்பெருகு செல்வத்து மயங்கினை யறியாய்
அப்பிறப் பறிந்திலை யாயினு மாவயிற்

க0 யாரென்ன - யாரென்று அரசன் கேட்ப [வெனக
க - க0 அரசன் புருந்து வணங்கிக் கேட்டி, 'இவள் யா' என
கக கஞ்சகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஞ்சகன் மணிமேகலையின் வரலாற்றை அரசனுக்குக் கூறுதல் இனிக
கூறப - டும

கக இவள் திறமெல்லாம் - இவளுடைய வரலாறு முழுதும்

கச கிளவளவனெனறது, உதயகுமரன் தந்தையை. கெழுதகை -
உரிமை, எனறது நட்பை

கக காலிரிபடப்பை நன்னகர் - காலிரியைத் தோட்டக் கூற்றிற்கு
எல்லையாகவுடைய காலிரிப்பும் பட்டினம், படப்பை - பககமுமாம்,
காலிரி படப்பைப் பட்டினம்" (சிலப் கரு - கருக)

கஅ அனதே - யான போயவந்த அககாலத்தே

கக - அ இவள திறமெல்லாம் அன்றே யுரைத்தேன்.

உ0 இளங்கொடி - மணிமேகலை.

கக - உ0. உரைப்போனாகிய கஞ்சகன், 'ஈங்குவந்தனன்' என்றலும்

உக. 'நின்னைப் பாத்திரம்' என்பது முதலியன, புண்ணியராசனை
நோக்கி மணிமேகலை கூறுகூறறு பாத்திரம் - அமுதசுரபி

உஉ. செல்வத்து - செல்வத்தால்.

உக அப்பிறப்பு - போனபிறப்பு, எனறது, சாலிவயிற்றிற் பிறந்த
பிறப்பை

(பி - ம்) கஅ 'ஒதினனெறியானன்றே' கக 'ஆங்கவடானவக
கக'

- றிபரிதப பறிந்தலை யென்செய் தனையோ
 ௨௫ துமணிப்பல் லவமவலங் கொண்டா லல்ல
 பிணிப்புறு பிறையின் பெற்றியை யறியாய்
 ஆங்கு வருவா யரசநீ யென்றப
 பூங்கமழ் தாரோன் முன்னாப புகன்று
 மையறு விசும்பின் மடக்கொடி பெழுதுது
 ௩௦ வெயயவன் குடபால வீழா முன்னா
 வானின் றீழிந்தது மறிதிறை யுலாவும
 பூநா றடைகரை யெங்கணும போகி
 மணிப்பல் லவமவலங் கொண்டு மடக்கொடி
 பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காண்டலும
 ௩௫ தொழுதுவலங் கொள்ளவத் துமணிப ரீடிகைப
 பழுதில் காட்சி தன்பிறப புணாததக
 காயங் கரையெனும பேரியாற் றடைகரை
 மாயமின மாதவன றன்னடி பணிந்து
 தருமங் கேட்டுத் தாடொழு தேத்திப
 ௪௦ பெருமகன் 'நன்னெடும பெயாவோரக கெல்லாம்
 விலக்கு நரசரும பேயகளு மாகரும

- ௨௪ பிணிப்பு - பற்று பெற்றி - தன்மை
 ௨௪ ஆங்கு - மணிபல்லவத்திற்கு நீ ஆங்கு வருவாயென்று
 ௨௮ தாரோன் - புண்ணியராசன்
 ௨௦ - ௨௮ இளங்கொடி புகன்று
 ௨௬ மடக்கொடி - மணிமேகலை
 ௩௧ இழிந்து - இறக்கி ௩௪ மாதவன் - புத்தன்
 ௨௬ - ௩௪ மடக்கொடி எழுதுது இழிந்து போகி வலங்கொண்டு
 காண்டலுமெனக்
 ௩௬ பழுது - குற்றம் ௩௫ - ௪ பீடிகைக்காட்சி உணர்த்த
 ௩௪ அடைகரை - அடைகரையிலுள்ள.
 ௩௮ மாதவன் - பிரமதருமன்
 ௩௬ 'தருமங்கேட்டு' எனபது முதலியன, பிரமதருமனை முன்னிலை
 யாககி மணிமேகலை கூறுங்கூற்று
 ௪௦ பெருமகன் - அரசன், என்றது அத்திப்பதியை பெயாவோரக
 கெல்லாம் - அவநதி நகரத்திற்குச் செல்வோரெல்லோருக்கும்
 (பி - டி) ௨௪ 'பெற்றிமைபுணராய்' ௨௮ 'முன்னாப்பொருநறி'
 ௩௫ 'கொள்ளத்ததுமணிப' ௩௬ - ௪ 'பிறப்புணராத, சாயங்கரை'

உநி. ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதைஉளக

கலங்களுத் திவினை சடிமின் கடிந்தால
 சேவரு மகசனும் பிசமரு மாகுதா
 ஆகலி னல்வினை யயரா தோமபுமின்
 சநி புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணாநதோன்
 உலகுயக கோடற் கொருவன் றேன்றும்
 அநரா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல
 தின்னாப் பிறனி யிழுககுந ரில்லை
 மாற்றருங் கூற்றம் வருவதன் முன்னம்
 னு பொற்றாமி னறமெனச சாற்றிக் காட்டி
 நாககடிப பாக வாய்ப்பறை யறைநதீர
 அவவாடை கேட்டுந்ம மடிதொழு தேதத
 வெவவுரை யெங்கடகு விளமபினி ராதலிற்

சஉ கலங்களுத்திவினை - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பத்
 தையுண்டாகும் கொலை முதலிய பததுவகையினதாகிய பாவத்தை

சச நலவினை - கொல்லாமை முதலிய பதது வகையினதாகிய
 புண்ணியத்தை ஆயராது ஒம்புமின் - மறபாது பாதுகாத்திடுமின்

சடு புலவன் - ஞானி, புத்தனெனப்பது இப்பொருட்டு முழுதும்
 பொய்யின் றுணாநதோன் - ஸாவஜ்ஞன்

சக உலகுயக கோடற்கு - உலகைப் பிழைப்பதற்குப் பொருட்டு
 எகதேவனெனப்பது புத்தன பெயராகளுள் ஒன்றாதலின் இங்ங், 'ஒருவன்'
 எனரா

சடு - கூ புலவனும் உணாநதோனுமாகிய ஒருவன் உலகை உயக்
 கோடற்குத் தோன்றுமெனக்

சஎ அவனறம் - அவனற கூறப்படும் அறம்

சஅ இனனா - துன்பம் இழுகருகரிலலை - தப்புவாரிலலை

சஎ - அ மணி கஉ கூக - கடு

சக மாற்றருங் கூற்றம் - பிறரால் தடுத்தற்கரிய இயமன், "மாற
 ரருங் கூற்றம்" (தோல் புறத்தினை கு உச), "மருதில் கூற்றம்"
 (புறநா டு)

டு பொற்றாமினென்று சொல்லிப் பொருளை விளங்கச்
 செய்து, சாற்றி - நிறைத்தெனதுமாம், "நிவநதுசெ ணீத்தது குளங்
 கொளச சாற்றி" (யதுரைக் உசக)

டுக நாவை கடிப்பாக வாயாகிய பறையை அறைநதீர, கடிப்பு -
 பறையடிக்குங் குறுத்தி, "நாககடிப பாக வாய்ப்பறை யறையினும்"
 (சிலப் கச உக)

சடு - டுக பெயாவோக்கெல்லாம் சாற்றிக் காட்டி அறைநதீரென
 இயைக்க

டுக வெவவுரை - பதினாறுநாளில் இராகுலன் திட்டிலிடமென்னும்
 பாம்பால் இறப்பானென்றும், நீ அவனோடு தயில மூழ்குவையென்றும்
 (பி - ம) சக 'உலகுயக கேட்டதகு'

பெரியவன் றேன்ற முன்னரிப் பீடிகை
 ௧௫ சரியவ னிட்ட காரணந தானும்
 மன்பெரும் பீடிகை மாய்ந்துயிர் நீங்கிய
 சன்பிறப் புணர்ச்சதலு மென்னென் றியான்றொழ
 முற்ற ஷுணர்ந்த முதல்வனை யல்லது
 மற்றப் பீடிகை தன்மிகைப பொருஅது
 ௬௦ பீடிகை பொறுத்த பின்ன ரல்லது
 வானவன் வணங்கான் மற்றவ் வானவன்
 பெருமகற் கமைத்துப் பிறந்தார பிறவியைத
 தரும் பீடிகை சாற்றுக வென்றே
 அருளின னுதலி னுயிழை பிறவியும்
 ௬௫ இருளறக் காட்டு மென்றெடுத் துரைத்த
 தன்றே போன்ற தருந்தவர் வாய்மொழி
 இன்றெனக் கென்றே யேததி வலவகொண
 உங்கிவ ளின்னண மாக விறைவனும

சொன்ன சொற்கள், இதனை இஃதால் ௬-ஆம் காதை, ௪௮ - ஆம் அடி
 முதலியவற்றினுணாக

௧௪. பெரியவன் - புத்தன் பீடிகை - பீடிகையை

௧௫ கரியவன் - இந்திரன், "தேவாகோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை"
 (௮ ௧௨) என்று முன்பு வந்திருத்தலக் கணக

௧௬ - ௭ காரணநதானும் உணாததற்குக் காரணமும் என்னவென்று
 யான்றொழ.

௧௮. முற்றவுணர்ந்தமுதல்வன் - எல்லாமறிந்தமுதல்வன், ஸாவஜ
 னன், மணி ௧௦௧ ௧௬ பொருஅது - சுமவாது, முற்ற

௬௧. வானவன் - இந்திரன்.

௬௨. பெருமகர்க்கமைத்து - புத்தனை அநிஃதுகோடற பொருட்டு
 இயற்றி பிறந்தார் பிறவியை - பிறந்தோருடைய பழம்பிறப்பின் செய்தி

௬௩. சாற்றுக - உணாததுக [யை]

௬௪. அருளினன் - ஆணைதந்தான். ஆயிழை பிறவியும் - உன் பிற
 வியையும்.

௬௬ - ௪. அவ்வானவன் அமைத்துச் சாற்றுகவென்று அருளின

௬௭ இருளற - மயக்கமற. [னெனக்.

௬௮. அருந்தவா. முன்னிலை கணவந்தது.

௬௯ - ௬ அன்று உரைத்ததாகிய வாய்மொழி

௬௯ - ௭. எனக்கு வாய்மொழி இன்றைக்குரைத்தது போன்ற
 தென்று.

௬௮. இவன் - மணிமேகலை. இன்னணமாக - இப்படி இங்கேயிருக்க.
 இறைவன் - புண்ணியராசன்

(13-15) ௧௬. 'பீடிகை தன்மிகைப் பெருஅது' ௬௭ - ௬. 'மரு
 ளறக் காட்டுதுமென் றெடுத்தாரைத்த, வன்றே'

உரு. ஆபுத்திரனோதிமணிபல்லவமடைந்த காதை உரு.

- ஆங்கப பொழிலவிட் டகநகர் புக்குத்
 எ0 தநதை முனியாத தாய்பசு வாக
 வந்த பிறவியு மாமுனி யருளாற
 குடாததொடா மாலை சூழா தாங்கோர
 அடாப்பொன முடடையு ளடங்கிய வண்ணமும்
 மாமுனி யருளான மககளை யிலலோன்
 எரு பூமிசந திரனகொடு போந்த வண்ணமும்
 ஆயதொடி யரிவை யமரசந தரியெனும்
 தாயவாயக கேட்டுத் தாழ்துய ரெய்தி -
 இறந்த பிறவியின் யாயசெய ததூஉம்
 பிறந்த பிறவியின் பெற்றியு நினைந்து
 அ0 செருவேன மனனா செவவிபராத துணங்க
 அரைகவீற றிருந்து புரையோரப் பேணி
 நாடகங் கண்டு பாடற பானமையிற
 கேளவி யினனிசை கேட்டுத் தேவியா
 ஊடற செவ்வி பாரததுநீ டாது

- எ0 முனி - மணமுகமுனிவன், மணி கடு. ச.
 எக அடா - தகடு எஉ - ந. மணி. கடு கந - ச
 எக - ந அருளால் அடங்கியவண்ணமும்,
 எரு. பூமிசநதிரன - நாகபுரத்தரசன்
 எச - ரு இலலோனாகிய பூமிசநதிரன்
 எக அமரசநதரி - பூமிசநதிரன் மனைவி.
 சுஅ - எஎ இறைவனும் விட்டுப் புகருப் பிறவியும் அடங்கியவண்ண
 மும் போந்தவண்ணமும் கேட்டுத் துயரெய்தியெனக்
 எஅ இறந்தபிறவி - போனபிறப்பு யாய - தாய, என்றது சாலியை
 இறந்தபிறப்பின் செய்தியை மணிமேகலையாலுணர்ந்தான போலும்
 எக. பெற்றி-பேறு, என்றது பசுவயிற்றிற்பிறந்தது முதலியவற்றை.
 அ0 செவவி - தம் குறைகூறுதற்கேற்ற மனமொழிமெய்கள இனி
 யனங்காலம் உணங்க - வாட
 அக. வீற்றிருந்து - வருத்தமின்றியிருந்து; செம்மாள்திருந்தென்றமாம்;
 முருத எ0, ந புரையோரப்பேணி - பெரியோரை வழிபட்டு, அமைச்சர்
 களையும் புரோகிதர்களையும் விருமபித துணைக்கொண்டென்றமாம்
 அஉ - ந. பட்டினப் ககந
 அச ஊடல - பிணங்கல, 'வழக்காட்டு' என்பா வேண்பாரமலை
 உரையாசிரியா, நீடாது - தாமதியாமல்

(பி. ம்) எஉ 'மாலை சூடியாங் கோர்' எக. 'அரிவையாசுந்தரி
 யெனும்'.

அடு பாடகத் தாமரைச சீறடி பணிந்து
தேமரு கொங்கையிற் குங்கும மெழுதி
அங்கையிற் துறுமலா சரிசுழற் சூட்டி
நறுமுகை யமிழ்துறாஉந திருநகை யருந்தி
மதிமுகக கருங்கட செங்கடை கலக்கக

கூடு கருப்பு வில்லி யருப்புககளை தூவத
தருக்கிய காமக் கள்ளாட டிகழ்ந்து
தூவறத் துறத்த நன்றெனச சாற்றித்
தெளிந்த நாதனை செவிமுத லீட்டவித்
தேத மினற யின்று விளைந்தது

கூடு மணிமே கலைநான காரண மாகவென்
றணிமணி நீணமுடி யரசன் கூற
மனமவே ருயினன மனென மந்திரி

அடு பாடகம் - ஒருவகை காலணி

அக குங்குமம் - குங்குமச் சாந்து

அஎ அங்கையின் - அங்கையினாலே துறுமலா - நெருங்கியமலர்
அங்கையிற் சூட்டி

அஅ முகை - அருமடி, நறுமுகைபோலுந் திருநகை

கூடு. கருப்புவில்லி - மனமதன் அருப்புககளை - மொட்டரும லராகிய
அருமடி வில்லி கணையத்தூவ

கக காமக்கள்ளாட்டு - காமமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடும் விளை
யாட்டு மணி உஉ உடு ; “காமக் கள்ளாட்டவகினா மயங்க” (சிலப்
உஉ கஉஎ)

அஉ - கூக ‘நாடகங்கண்டு’ என்பது முதலியன காமக்கள்ளாட்டிற்கு
அடை.

கஉ தூவறத்ததுறத்தல் - பற்றுக்கோடறத்ததுறத்தல், கலி ககஅ

கக நாதன் - தருமசாவகன், முதல் - இடம் வித்து - அவன் கூறிய
உபதேசமொழி கூச ஏதமின்றாய - குற்றமில்லாமல்.

கக. நீணமுடி - தொன்றுதொட்டுவந்தமுடி, குலத்தின் பெருமை
கூறியவாறு, “நெடுமுடிக் குருசில” (சீவக உகச.) அரசன் - புண்ணிய
ராசன்

கக - கூ. வித்து, மணிமேகலை காரணமாக இன்று விளைந்ததென்று
அரசன் கூற

எஎ - கூக அரசன், துயரெய்தி நினைந்து இகழ்ந்து சாற்றித் கூற

கஎ. மன - அரசன்

மேலவருவன், சனமித்திரனென்னும் மந்திரி கூற்ற.

(பி - ம்) அடு. ‘சீறடிபிடித்து’ அஅ ‘அமிழ்துறு திருநகை’ கூடு
‘கருப்புவில்லங்கன்’ கஉ ‘தூவறத்ததுறத்தல்’

உரு.—ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை உஅங்

சனம்த் திரனவன் றுடொழு தேததி
 எங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி
 ௧௦௦ துங்கோ னுனனைப் பெறுவதன் முன்னாட்
 பனனீ ராணடிப் பதிகெழு நன்னாடு
 மன்னுயிர மடிய மழைவளங் கரந்தீந்
 கீனறாள் குழவிச கிரங்கா ளாசித
 தானறணி தினனுந தகைமைய தாயது
 ௧௦௫ காயவெங் கோடையிற காரதோன் றியதென
 நீதோன றினையே நிரைததா ரணனல் -
 சோன் றிய பின்னாத தோனறிய வுயிராக்டு
 வானம் பொய்யாது மணவளம் பிழையா
 தூனுடை யுயிராக னுறுபசி யறியா
 ௧௧௦ நீயொழி காலை நினனா டெல்லாம்
 சாயொழி குழவி போலக் கூஉம்
 துயாநிலை யுலகங் காதத லின்றிநீ
 உயாநிலை யுலகம் வேட்டனை யாபின
 இறுதி யுயிராக ளெயதவு மிறைவ
 ௧௧௫ பெறுதி விரும்பினை யாகுவை யன்றே

௧௧௧ கேண்மதி - கேள், மதி முன்னிலையசை
 ௧௦௦. துங்கோன் - பூமிசந்திரன்
 ௧௦௧. இப்பதிகெழுநன்னாடு - இந்நகரத்தினையுடைய நல்லசாவுகநாடு.
 ௧௦௨. கரந்த - மறைந்தது ௧௦௧ - ௨ மணி. ௧௧ ௫௫ - ௬.
 ௧௦௩. னனறாள் - தாய். ௧௦௧ - ௪. ௩௮ தகைமையதாயது.
 ௧௦௩ - ௪ “ தந்தையை மக்கள் முகம்பா ராமல், வெந்த சாகம் வெவ்
 வே றருந்தி ” (தமிழ்நா ௧௮)
 ௧௦௮ பிழையாது - தப்பாமல். ௧௦௩ உயிர்கள் அறியா
 ௧௧௦ ஒழிகாலை - நீங்கியபொழுது
 ௧௧௧ கூஉம் - கூப்பிடும், முற்று
 ௧௧௦ - ௧௧ “ தாயி னாவாக குழவி போல, வோவாது கூஉம் ” (புறநா
 ௪), மணி ௨௫ ௨௩௬ - ௭
 ௧௧௩. உயாநிலையுலகம் - முததியுலகம், “ உயாநிலையுலகமுஞ் சிறிது ”
 (துறந் ௩௬௧ ௨) வேட்டனை யாயின - விரும்பினையாயின.
 ௧௧௪ இறுதி - மரணம் உயிர்கள் இறுதியெய்தவும
 ௧௧௫ பெறுதி - இலாபம்
 ௧௧௩ - ௫ வேட்டனையாயின விரும்பினையாகுவை
 (பி - ம்.) ௧௦௦. ‘ துங்கோனினனை ’ ௧௦௨ - ௩ ‘ வளங்கரந்த, தீனறாள் ’
 ௧௧௨ ‘ காக்கலொன்றுநீ ’ ௧௧௪ ‘ இறுதியுலகமெய்தவு மிறைவன் ’

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பும
மன்னுயிரா முதலவ னறமுமீ தன்றால்
மதிமா ரோந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதலவன் கேட்டு

கஉ௦ மணிபல் லவமவலங் கொளவதற் கெழுந்த
தணியா வேடகை தணிததற் கரிதால
அரசு முரிமையு மகநகாச சுற்றமும
ஒருமதி யெலலை காததனின கடனெனக்
கலஞ்செய கமமியா வருகெனக் கூஉய

கஉ௫ இலங்குநீர்ப புணரி யெறிகரை யெய்தி
வங்க மேறினன் மணிபல லவத்திடைத்
தங்கா தககலஞ் சென்றுசாரந் திறுத்தலும்
புரைதீர காட்சிப் பூங்கொடி பொருந்தி
அரைசன கலமென நகமகிழ் வெய்திக்

கஉ௦ காவலன நன்னொடுங் கடற்றிரை யுலாவும்
தேமலாச சோலைத் தீவகம வலஞ்செய்து

ககசு தன்னுயிராகு - தன் உயிர வருந்துதற்கு ஒம்பும்பாதுகாக்கும்.
ககஎ மன்னுயிரா முதலவன் - புத்தன் அறம் - காருணியம் ஈது -
நீ துறந்து முததியடைதற்கெண்ணியது ஈது முதலவனது அறமுமன்று
ககசு - எ புத்தனை, 'பாதுககதுககி' (நீலகேசி) என்று கூறியிருத்
தல காண்க

ககஅ. மதி மாறோந்தனையென்றான, பிறவுயிரகளின் வருத்தத்தை
நீக்கக்கருதாது தனப்பயனைக் கருதித் துறத்தற்கு எண்ணினமையால்

ககசு முதுமொழி-அறிவுவாயந்த மொழி. முதலவன்-புண்ணியராசன்
கஎ - ககசு. சனமித்திரன், மன மனமவேறாயினெனென்று தொழுது
வந்தி முதுமொழி கூற கஉ௩ மதி - மாதம்

கஉச கலஞ்செய்கமமியிர - கப்பலில் தொழிலசெய்வோர், "கலம்
புணர் கமமியா" (மணி எ. ௭௦) கஉ௫ புணரி - கடல

ககசு - உசு. முதலவன் அம்மொழியைக் கேட்டுக் காததல நின்கடனெ
னக் கூறிக் கூஉய் எய்தி ஏறினெனெனக்

கஉஎ தங்காது - இடையே தங்காமல் இறுத்தலும், தஉசலும்

கஉஅ. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு பூங்கொடி - மணிமேகலை.

கக௦ - கக காவலன நன்னொடும் வலஞ்செய்து

(பி - ம்) கஉச. 'கம்மியர் கடனெனக்கூஉய'

உரு.-ஆபத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்த காதை உரு

பெருமகன் காணும் பிறப்புணர் விகும

தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட

வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற

கரு குலநத பிறவியை யுயர்மணிப பீடிகை

கையகத தெடுததுக காண்போரா முகத்தை

மையறு மணடிமம போலக காட்ட

என்பிறப பறிநதே னென்னிடா தீரநதேன்

தென்றமிழ் மதுரைச செழுங்கலைப் பாவாய்

கசு மாரி நடுநாள வயிறுகாய பசியால்

ஆரிரு ளஞ்சா தமபல மணைநதாந

கிரந்தூண் வாழககை யென்பால் வந்தோர்க்

கருந்தூண் காணு தழுங்குவேன கையில்

நாடுவறந கூரினுமீவ வோடுவறந கூரா

கசு தேடா வழிய லெழுந்திது கொள்கென

அமுத ஈரரி யங்கையிற றந்தென

பவமறு வித்த வாறோ பாவாய

உணர்விற றேனறி யுரைப்பொரு ளுணர் ததும்

கரு பெருமகன் - அரசன், அண்மைவிளி

கசு - கரு பூங்கொடி பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து காட்ட

கரு உலநதபிறவி - போனபிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியை

கரு மையறமணடிம - குற்றமற்ற கண்ணடி, “வயக்குறமண் டிலம்” (கலி உரு.)

கரு - எ. மணடிமமபோலப் பீடிகை உலநத பிறவியைக் காட்ட.

மேலவருவன, பழம்பிறப்புணர்நத புண்ணியராசன் கூற்று

கரு தமிழ்மதுரை சிறுமான் கூச - எ கலை - வித்தை

கசு மாரிநடுநாள - மழையையுடைய ஞானிரவில

கசு இரந்தூண் ணுமுணவையே வாழககைப் பொருளாகவுடைய எனபாலவந்தோர் பொருட்டு.

கசு அமுங்குவேன - வருந்தவேன, பெயர்

கசு - ரு மணி கசு கசு - ரு.

கசு அங்கையின - அழகிய கையினால்.

கசு. பவம - கருமக் கூட்டம்

கரு - சஎ இவ்வடிகளிற கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலில் கசு - ஆம் காதை, ரு - ஆம் அடி முதலியவற்றால் உணரக்

கசு உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்,

(பி - ம்) கரு - க ‘என்னிடா தீரத்த, தென்’ கசு ‘காணுதழு வேன்’ கசு ‘எடாபரியல்’

மணிதிக முனிரொளி மடநதை நின்னடி

கடு0 தேவ ராயினும் பிரம ராயினும்

நாமாசு கழுஉ நலங்கிளா திருந்தடி

பிறந்த பிறவிகள் பேணுத லல்லது

மறந்து வாழேன மடநதையென நேத்தி

மன்னவன மணிமே கலையுட னெழுந்து

கடு0 தென்மேற் காசு சென்று திரையுலாம்

கோமுகி யெனனும் பொய்கையின கரையோர்

தூமலாப புனைத துறைநிழ லிருப்ப

ஆபுத திரனே டாயிழை யிருந்தது

காவற நெய்வதங் கண்டுவந் தெயதி

கசு0 அருந்தியா மருந்துமுன் நன்கையிற் கொண்டு

பெருந்துயா தீர்த்தவப் பெரியோய வந்தனை

அநநா ணின்னை யயாததுப் போயினா

பின்னா வந்துநின் பெற்றிமை நோக்கி

கசு0 மணி - பளிங்கு, “மணிமரு டெண்ணீர்” (மலைபடு ௨௮௦);
முத்துமாம

கடு0 நா மாசு - நாககுற்றம் கழுஉ - போகும்

கடு௨ பிறவிகள் - பிறவிகளதோறும் பேணுதல் - உட்கொண்டு வழி
பதெல கடு௩ மடநதை விளி

கசு௧ - ௮௩ நின்னடிகளைப் பிறவிகளதோறும் பேணுதல்லது மற
வேன.

கடு௮ உலாம் - உலாவும். கடு௯, கரை - கரையில்

கடு௩ - ௭ மன்னவன எத்தி எழுந்த சென்று கரையில் நழுவில்
இருப்பவெனக்

கடு௧ தெய்வதம் - தீவதிலகை

கசு0 ‘அருந்துயா மருந்து’ என்பது முத்தியின, தீவதிலகை புண்
ணியாரசனை நோக்கிக்கூறும் கூற்று உயிராமருந்து - சோறு

கசு௧ பெருந்துயா - பசித்துயா வந்தனை - வந்தாய

கசு௨ அநநாள் - போனபிறப்பில் மதுரையிலிருந்து கப்பலவழியே
வந்து இத்தீவத்தை அடைந்த அநநாளில் அயாந்து - மறந்து போயினா :
பெயர்.

கசு௩ பெற்றிமை - தன்மை, என்றது, “உண்ணு நோன்போடுயிர
பதிப் பெயர்த்தமை” (மணி கசு ௯௮)

(பி - ம்) கடு௧ ‘நாமுறைபுகழ்ந்த நலங்கிழத்திருந்தடி’ கடு௮.
‘ஆயிழைத்தனைக்’ கசு0 ‘மருந்துன்னவகையிற்’ கசு௧. ‘வருந்துயா நீக்
கிய மறவோன’

உரு.-ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்த காதை-உஅஎ

நின்குறி யிருநது தமமுயிர நீததோ
 கசுரு ஒன்பது செட்டிக ளுடலென் பிவைகாண்
 ஆங்கவ ரிடவுண் டவருடன் வந்தோ
 ஏங்கிமெய் வைத்தோ ரென்பு மிவைகாண்
 ஊர்திரை தொகுத்த வ்யாமணல புதைப்ப
 வாயமலாப புனனை யணிநிழற் கீழால்
 கஎ௦ அன்புடை யாருயி ரரசற் கருளிய
 எனபுடை யாககை யிருநது காணாய்
 நினனுயிர கொன்றாய நின்னுயிர கிரங்கிப்
 டினனாள் வந்த டிறருயிர கொன்றாய
 கொலைவ னையோ கொற்றவ னுயினை
 கஎரு பலாதொழு பாததிரங் கையி னேந்திய
 மடவர னல்லாய நின்றன மாங்கா
 கடல்வயிறு புகுகது காரணங் கேளாய

கசுச நின்குறியிருநது - நீ இறந்தவிடத்து உண்ணானோன்புடனி
 ருநது, குறி - இடம்

கசுச ஆங்கவரிடவுண்டு - அவ்வொன்பது செட்டிகளும் உணவளிக்க
 உண்டு.

கசுஎ மெய்வைத்தோ - உயிரீங்கினோ, மணி சு ககக.

கசுஅ ஊர்திரை தொகுத்த - பரந்த அலைகள் திரட்டிய

கசுச ஆயமலா - அழகியமலா கீழால் - கீழிடத்தே, உருபு மயக்கம்.

கஎ௦ அன்பையுடைய அரியவுயிரை உனக்குக் கொடுத்த. ஆருயி
 ரொன்றது, ஈண்டு விஞ்ஞானஸகந்தத்தை களக் காணாய - பாராய.

கசுஅ - எக. புதைப்பக் கீழால் யாககையிருநது கானையெனக்

கஎ௦ - எக இவ்வழிகளோடு, “அன்போ டியைநத வழக்கென்ப வாரு
 யாக, கென்போ டியைநத தொடாபு” (குறள், எக) எனபது ஒப்புநோக்கற்
 பாலது

கஎச கொலைவன் - கொல்லுதலைச் செய்பவன், “கொலைவன் யா
 கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்” (புறநா கடுஉ)

கஎஉ - ச ‘நின்னுயிர கொன்றாய’ என்பது முதலியன வஞ்சப
 புகழ்ச்சி

கஎடு ‘பலாதொழுபாததிரம்’ எனபது முதலியன தீவதிலகை
 மணிமேகலையை நோக்கிக் கூறுங்கூற்று

கஎச நகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

கஎச - எ நகா கடலில் அமுநதிற்று

(பி - ம்) கசுச ‘ஆங்கவா மடவாரவருடன்வந்தோ’ கசுஅ ‘ஊதை
 யீட்டிய வ்யாமணல’ கஎச ‘மடவரலாய’

நாக நன்ன டாள்வோன நன்மகள்
பீலிவளை யென்பாள பெண்டிரின மிக்கோள்

கஅ௦ பனிப்பகை வானவன் வழியிற றேன்றிய
புனிற்றிளங் குழையொடு பூங்கொடி பொருந்தியித்
தீவகம வலஞ்செயது தேவர்கோ னிட்ட
மாபெரும பீடிகை வலங்கொண டேததுழிக்
கம்பளச செட்டி கலமவந திறுபப

கஅ௫ அங்கவன பாற்சென் றவன்றிற மறிந்து
கொற்றவன மகனிவன் கொள்கெனக கொடுத்தலும
பெற்ற வுவுகையன் பெருமகிழ வெயதிப
பழுதில காட்சிப பைந்தொடி புதல்வனைத
தொழுதனன வாங்கித் துறைபிறக் கொழியக

கக௦ கலங்கொண்டு பெயாநத வனறே காரிருள
இலங்குநீ ரடைசுரை யககலங் கெட்டது
கெடுகல மாகுகள புதல்வனைக கெடுத்தி ௮
வடிவேற கிளளி மன்னனாக குரைப்ப

கஎஅ நாகநன்ன டாள்வோன - வளைவணன

கஅ௦ பனிப்பகைவானவன் - சூரியன். வழி - பரம்பரை

கஅக பூங்கொடி - பீலிவளை

கஅ௦ - அக பூங்கொடி பொருந்தியதனை இநதூல, ௨௪ - ஆம காதை,

௨௬ - ஆம அடி முதலியவற்றாலுணாக

கஅக - ௨ இததீவ மெனறது மணிபலவததை

கஅக பீடிகை - புத்தபீடிகை ஏததுழி - துக்கிக்கும்பொழுது

கஎஅ - அக மகள் எனபாள மிக்கோள பூங்கொடி குழுவியொடு

பொருந்தி வலஞ்செயது வலங்கொண்டு ஏததுழியெனக.

கஅச இறுபப - தவக

[தலை

கஅ௫ அவனதிறம் - அவன காவிரிப்பூம்பட்டினத்திறகுச செலலு

கஅக கொடுத்தலும - பீலிவளை கொடுத்தலும.

கஅக. தொழுதனனவாங்கி - தொழுதுவாங்கி, மணி. கக. ௨௦
பிறகு ஒழிய - பின்னொழிய.

கக௦ இருள - இருளில கக௨ கெடுத்தது - இழந்தசெய்தியை.

(பி. ம்) கஅஎ 'உகையன்' கஅக 'தொழுதனன வணங்கி' கக௦,

'கொண்டுபோயவனன்றே' கக௨ 'கெடுத்தமாகள புதல்வனைக கெடுத்து'

உரு. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவம்மைந்த காதை உஅக

மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொருஅன்
ககரு நன்மணி யிழநத நாகம போனறு
கானலுங் கடலுங் கரையுந் தோவுழி
வானவன விழாக்கோண் மாநக ரொழிநதது
மணிமே கலாதெயவ மற்றது பொருஅன்
அணிநகா தன்னை யலைகடல கொள்கென

உ௦௦ விட்டனள் சாபம் பட்ட திதுவாற
கடவுண் மாநகா கடல்கொளப் பெயாநத
வடிவேற றடககை வானவன போல
விரிதிரை வநது வியனகா விழுங்க
ஒருதனி போயின னுலக மன்னவன

உ௦௫ அருநதவன றன்னுட னுயிழை தாயரும
வருநதா தேகி வஞ்சியுட புககனா
பரப்புநீர்ப் பெளவம் பர்தொழுக காப்போள்
உரைததன் கேடக வுறுகுவை யாயினின
மன னுயிர முதலவனை மணிமே கலாதெய்வம்

ககச உறறது பொருஅன் - உண்டான துன்பத்தைப் பொருளாகி.

ககரு. மணி எ. ககக ககச தோவுழி - தேருமிடதது

கக௭ வானவன் விழாக்கோள் - இநதிரவிழாவெடுத்தலை.

கக௭ - எ. தோவுழி ஒழிந்தது

உ௦௦ பட்டது - உண்டான செயதி

உ௦௪ ஒருதனி - துணையின்றி மன்னவன் - நெடுமுடிக்கிள்ளி

உ௦௫ அருநதவன் - அறவணவடிகள், ஆயிழைதாயா - உன் தாயா ,
என்றது மாதவியையும் சுதமதியையும்.

உ௦௭ பெளவம் - கடல காப்போள் - மணிமேகலாதெய்வம் பலா
தொழப் பெளவத்தைக் காப்போளெனக்

உ௦௮ உரைததன் - சொல்லப்பட்டன, முற்று

உ௦௭ - ௮ மேற்கூறிய செய்திகள் காப்போளால் எனக்கு உரைக்கப்
பட்டனவெனக் இனி, 'உரைததன்' எனப்பதைப் பெயராக்கி, 'கேடக
வுறுகுவையாயின்' எனப்பதோடு கூட்டிப்பொருளுரைப்பினும் பொருநதம்

உ௦௮ - ௯ நினமன்னுயிர முதலவனென்றது கோவலன் மரபில முற
பட்டானொரு வணிகனை

(பி'-ம்) ககச - ௯ 'மன்னது தெய்வம்மற்றது பொருஅளகனகா
தனை' ககச 'கானலும் பொழிலும்' உ௦௦ 'விட்டது சாபம்' உ௦௪ - ௫
'போயினருநதவன் றன்னுடன்' உ௦௭ 'புககனன்' உ௦௭. 'பலா
கொளக் காப்பான்'

௨௯௦ முன்னு ளெடுத்தது மநரா ளாங்கவன்
அறவர சாண்டது மறவணன் றன்பால்
மறுபிறப பாட்டி வஞ்சியுட் கேட்பையென்
றந்தரத தீவகத தருந்தெய்வம போயபின
மன்னவ னிரங்கி மணிமே கலையுடன்

௨௯௧ துன்னிய தூமண லகழத தோன்றி
ஊன்பிணி யவிழவு முடலென் பொடுங்கித்
தான்பிணி யவிழாத தகைமைய தாகி
வெணசுதை வேயநதவ ணிருககையி னிருநத
பணபுகொள யாககையின் படிவ நோக்கி

௨௯௨ மன்னவன மயங்க மணிமே கலையெழுந
தென்னுற றனையோ விலங்கித்தத் தாரோய்
நின்னு டடைந்தியா னின்னையீங் கழைத்தது
மன்னு நின்றன மறுபிறப புணாததி
அநதரத தீவினு மகனபெருந தீவினும

௨௯௩ நினபெயா நிறுத்த நீணில மாளும

௨௯௦. முன்னுள் மரக்கலமுடைந்த அக்காலத்தில்

௨௯௧. அறவரசாண்டது-புண்ணியதானஞ்செய்தது, மணி ௨௯ உள்

௨௯௨ தெய்வம் - தீவதிலகை

இனி, மணலைத்தோண்டித் தன்பழைய உடம்பைக்கண்டு புண்ணிய
ராசன் வருந்ததலும் மணிமேகலை அவளைத்தேற்றுதலும் கூறப்படும

௨௯௩ தூ - தூயமை அகழ - தோண்ட

௨௯௪ ஊன்பிணியவிழவும் - தசையினிப்பிணிப்பு நீங்கவும்

௨௯௫ தானென்றது யாககையை பிணியவிழா - கட்டவிழாத

௨௯௬ வெள்ளிய சுண்ணசசாந்தால வேயப்படடு அவவிடத்து இருத்
தல போல இருந்த.

௨௯௭ படிவம் - வடிவம் ௨௨௨ ஈங்கு - இதீவததிறகு

௨௨௩ மறுபிறப்பு - பழம்பிறப்பு

௨௨௪ அநதரததீவினும் - இரண்டாயிரம் சிறுதீவுகளிலும் அகன
பெருந்தீவினும் - நான்கு பெருந்தீவுகளிலும், மணி ௬ க்கு - ௬

௨௨௫ பெயா - புகழ

௨௨௬ - ௫ நின்னையீங்கழைத்தது உணரத்தி நிறுத்தற்பொருட்டே
யெனக

(பி - ம்) ௨௯௧ 'ஆங்கவனறனை' ௨௯௨ 'கேட்டுவை' ௨௯௪
'மன்னவன் வணங்கி' ௨௯௪ - ௫ 'உடனுறனுன்னியது வரமணலகழத்
தோன்றின' ௨௯௫ 'தகைமைத்தாகி' ௨௯௬ 'வேந்தவரிருகை' ௨௯௭
'கொளாகை' ௨௨௪ 'அநதரதீவின'

உரு.—ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை உகக

அரசர் தாமே யருளறம் புண்டால்
பொருளு முண்டோ பிறபுரை தீர்த்தம்
கறமெனப் படுவ தியாதெனக் கேட்பின்
மறவா திதுகேண மன்னுயிரக கெலலாம

உரு உண்டியு முடையு முறையுந் மலலது
கண்ட திலலெனக் காவல னுரைக்கும்
என்னுட் டாயினும் பிறநாட் டாயினும்
நன்னுத லுரைத்த நலலறஞ் செய்கேன
என்பிறப் புணர்த்தி யென்னை நீ படைத்தனை
உரு நின்றிற் நீங்க லாற்றேன யானெனப்
புனகண கொள்ளனி போந்ததற் கிரங்கிநின்
மனபெரு நன்னாடு வாயெடுத தழைக்கும்

உஉ உலகத்திற் குற்றநீர்த்ததற்குப் பொருளேயிராது, எல்லா வுயிர்
களும் குற்றமற்றனவாமென்றபடி பிற இடைச்சொல் புரை - குற்றம்

உஉ - எ இவ்வழிகளினபொருள், 'மன்னவெனப்படி மன்னுயிரப்
படி' என்னும் பழமொழியின் பொருளை விளக்கிறது.

உரு உண்டி முதலியவற்றையல்லாமல் உறையுள் - இருப்பிடம்,
"பகுதுணடு பல்லுயி ரோம்புத னாலோ, தொகுத்தவற்று எல்லாந தலை"
(துறள், ௩௨௨), "உண்டி யுறையு ளுடுகை யிலையீந்தரா" (ஏலாதி ௧)

உக கண்டதிலலென - கண்டதிலலையென்று சொல்ல

உஉ - ௩௩ அறமெனப்படுவது எல்லாவுயிரகட்கும் உண்டி முதலிய
வற்றைய்தலையன்றி வேறு கண்டதிலலையென்று மணிமேகலை சொல்ல,
உண்டி முதலியவற்றை ஈதலே அறமென்றபடி.

உகஉ ஆயினும் எண்ணிடைச்சொல்

உக௩ நன்னுதல் உரைத்த - நீ சொல்லிய செய்கேன - செய்யவேன

உக௪ என்பிறப்பு உணர்த்தி - என்பழம்பிறப்பை அறிவித்து பழம்
பிறப்புணர்த்தி, நலலறம் பூணுதற்குரிய விசேடவுணர்வினதற்குக் காரண
மாயிருந்ததுபற்றி, "என்னை நீ படைத்தனை" என்றான இது, "நான்வன
றன மகள்" (சிலப் ௨௬ "தென்னவன்") என்றற போன்றது

உக௫ நின்னிடத்தினின்றும் பிரியும் வனமை யிலலேனென்று அரசு
சன் சொல்ல

உக௬ புனகண கொள்ளல் நீ - நீ துன்பங்கொள்ளாதே, போந்ததற்கு
இரங்கி - நீ இங்குவந்ததற்கு வருந்தி

உக௭ நாடு உன்னையழைக்கும்

உக௮ - எ மணி உரு ௧௧௦ - ௧௧

(பி - ம்.) உஉ 'உண்டோபுரைதீர்த்தமென' உஉஅ, 'கேட்ப' உரு
உரு 'உண்டியுமுறுதியு முறையுந்மவலலது'

வங்கத தேகுதி வஞ்சியுட செலவனென்
றந்தரத் தெழுநதன் ளணியிழை தானென்.

உரு — ஆபத்திரானோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை முற்றிற்று.

உகூஅ ஏகுதி - போவாய

உகூக. அந்தரத்து - ஆகாயத்தில அணியிழை - மணிமேகலை

க - உகூக அரசன், புருநது வணங்கிக் கேட்டு, 'இவள யா' என்னக் கஞ்சுகன், 'ஈங்குவந்தன்' என்றலும், 'இளங்கொடி, வருவாய' என்று புகன்று எழுந்த இருந்த போகி வலங்கொண்டு பீடிகையைக் காண்டலும், அதனைத் தொழுது அவள வலங்கொள்ள, அப்பீடிகை உணர்த்த, பணிந்து, 'போனந்து' என்று ஏத்தி வலங்கொண்டு இன்னணமாக, இறைவனும் விட்டுப் புகுக்க கேட்டு எய்தி நினைந்து கள்ளாடிகழந்து சாற்றி, 'வினாந்தது' என்று கூற, மந்திரி சனமித்திரன், தொழுதேத்தி, 'மன்னவ, மதிமா ரோந்தனை' என்று முதுமொழிகூற, முதலவன் கேட்டு, 'காததல நின் கடன்' என்று கூறிக் கூடியக் கரையெய்தி ஏறினன், அக்கலம் சென்று சாராநிறுத்தலும், பூங்கொடி, பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து, 'பீடிகை இது' எனக் காட்ட, மன்னவன் வலங்கொண்டு ஏத்தினன், அவனுக்குப் பீடிகை பிறவியைக் காட்ட, மன்னவன், 'மறந்துவாழேன்' என்று ஏத்தி மணிமேகலையுடன் எழுந்த சென்று இருப்ப, தெய்வம் கண்டு வந்தெய்தி, 'பெரியோய, வந்தனை, உடலென்பு இவைகாண், எனபுமிவைகாண், காண்ப, கொன்றாய, கொன்றாயாயின மடவரன்லலாய, நகா கடல வயிறு புககது, காரணங்கேளாய, மணிமேகலா தெய்வம் சாபமிட்டனன், இதுபட்டது, உலகமன்னவன் போயினன், தாயரும் புகந்நா, தேடக் உறுகுவையாயின, வஞ்சியுட கேட்பை' என்று தெய்வம் போயின, மன்னவன் இரங்கிப் படிவம் நோக்கி மயங்க, மணிமேகலை எழுந்து, 'கண்டது இல்' என, காவலன் உரைக்கும், அங்ஙனம் உரைப்பவன், 'நீங்கலாற்றேன யான்' என, அணியிழை, 'ஏகுதி, செலவன்' என்று எழுந்தன்னென வினை முடிவு செய்க

இருபத்தாறுவது வஞ்சிமாநகர்புக்க காதை

[இருபத்தாறுவது மணிமேகலை கண்ணகிகோட்டமடைந்து
வஞ்சிமாநகர புக்கபாட்டு]

அணியிழை யந்தர மாறு வெழுநது
தணியாக காதற் றுய்கண் ணகியையும்
கொடைகெழு தாதை கோவலன் றன்னையும்
கடவு ளெழுதிய படிமங் காணிய
ரு வேடகை துரப்பக கோட்டம் புகுநது
வணங்கி நின்று குணமபல வேத்தி
அறபுககட னிலலாது நற்றவம் படராது
கறபுககடன பூண்டு துங்கடன முடிதத

க அணியிழை - மணிமேகலை

உ தணியா - குறையாத தாயகண்ணகி - தாயாகிய கண்ணகி

ங கொடைகெழுதாதை கோவலன் - ஈதல பொருந்திய தாதையாகிய கோவலன், கோவலன் கொடையிற் சிறந்தவனென்பது, கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொண்டு கணவனாக நீபுண்ட பாபபணியின் கொலைப்பாவம் நீங்குதற்குத் தருமாசனத்தோருரைத்த நூல் வழியே தானஞ்செய்து அப பாபபணியைக் கணவனாக்கி கூட்டிப் பாதுகாததானென்றற்றொடக்கத்துச் சரித்திரங்களால் நன்கு புலப்படும், இதனை, சீலப்பதீகாரத்திற் காண்க, கரு ருச - எரு

ச (இமயமலைச்சிலையால்) தெய்வமாகப் பண்ணிய வடிவத்தைத் தரி சித்தற்பொருட்டு, “கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமத்து” (உஅ உஉஅ) எனச் சீலப்பதீகாரத்து வந்திருத்தல் காண்க

ரு வேடகை துரப்ப - ஆசைசெலுத்தித்தலால் கோட்டம் - கோயில், இது சேரன் செங்குட்டுவனாற் கட்டுவிக்கப்பட்டது

எ. ‘அறபுககடன’ எனப்பது முதலியன மணிமேகலை கூற்று அற புககடன - காதலன்றிய உடனிறத்தலும் தீப்பாயத்தலும் நற்றவம் படா தல் - நல்ல தவவழியிற் சேறல், அஃதாவது கைமமை நோன்பை நோற்று உடம்பை வருத்துதல்

அ கறபுககடன பூண்டு - கறபைக்கடனாக மேற்கொண்டு, “கற்புக் கூடம் பூண்ட விததெய்வ மல்லது, பொறபுடைத் தெய்வம் யாங்கனடில மால்”.

(பி - ம்) ச ‘படிவங்காணிய’ ரு ‘கோட்டமபுககு’ எ - அ ‘நிலலா வற்றவஞ்சிறக்க கறபுககடம்பூண்டு’

தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப
 ௧௦ ஒருபெரும பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்போள்
 எமமிறைக் குறற ஷிடுக்கண் பொருது
 வெமமையின் மதுரை வெவவழற் படுநாள்
 மதுரா பதியெனு மாபெருந தெய்வம்
 இதுநீர் முன்செய் வினையின் பயனாற்
 ௧௫ காசில பூம்பொழிற் கலிங்கநன் னாட்டுத

(சீலப் ௧௫ ௧௪௩-௪) எனவும், “கற்புக்கடம் பூண்டு காதலன் பின்போந்த, பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான கண்டா” (சீலப் ௨௬ - ‘தற்பயநாள’) எனவும் கண்ணகியை முறையே கவுந்தியடிகளும் அடித்தோழியும் சிறப்பித்துப் பாராட்டியிருத்தல் காண்க கண்ணகி கற்பை மறக்கற்பென்றும் சீரியகற்பென்றுங் கூறுவா நுமகடன் முடித்தது - ௨ம முடைய கடனை நிறைவேற்றியது, என்றது இங்கே மதுரையை அழற் படுத்திச் சிதைத்துப் பதினான்காம் நாளிற் கோவலனைச் சென்று கூடியதை உணர்த்திற்று.

எ - அ இவ்வடிகளின் கருத்து இன்னதாதலை, “காதல ரிறப்பிற்களை யெரி பொத்தி, ஊதுலை குருகி னுயித்தகத் தடங்கா, தினனுயிர்வ ரீயா ராயின, நன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவா, நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ, டெனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம படுவா, பத்தினிப் பெண் டா. மாபெரும பத்தினி” (௨ ௪௨-௫௫) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தலாலுணர்க

௧ - ௬ அணியிழை எழுந்த புருந்து வணங்கி நின்ற தெதி அருளல் வேண்டுமென்று அழுது நிற்பவெனக்.

௧௦ பத்தினிகடவுள் - கண்ணகி

௧௧ ‘எமமிறைக்கு’ எனபது முதலியன, பத்தினிகடவுளாகிய கண்ணகி வராததை இறை - கோவலன் இடுக்கண் - துன்பம், இங்கே கொலை

௧௨ வெமமையின் - கோபத்தால் மதுரை - மதுரையை படுநாள் - படுத்தும்நாளில், விகாரம்

௧௩, மதுராபதியென்பது மதுரையமபதியின் அதிதேவதையினது பெயர், “மதுரா பதியென்னு மாத” (சீலப் ௨௨ ‘மாமகளும’) “மாபெருங்குடன் மதுரா பதியென்பேன்” (சீலப், ௨௩ ௨௨)

௧௪ ‘இதுநீர்’ எனபது முதலியன, மதுராபதி தனக்குக் கூறியதைக் கொண்டு கூறும் பத்தினிகடவுள் வராததை வினை - தீவினை. பயன் - பிரயோசனம் இது பயன் ஆல் அசை

௧௫. காசு - குற்றம்

(பி - ம்) ௧. ‘என்றெழுந்தனணிற்ப’, ‘என்றமுதனணிற்ப’ ௧௬-௪ ‘தெய்வத், மதுநீர்செய்தவினை’

தாய மன்னவா வசவுங் குமரனும்
 சிங்க புரமுஞ் செழுநீரக கபிலையும்
 அங்காள் கின்றோ ரடற்செரு வுறுநாள்
 மூவிரு காவத முன்னுந ரினறி
 உ௦ யாவரும் வழங்கா விடத்திற பொருளவேட்டுப
 பல்கலன் கொண்டு பலரறி யாமல்
 எல்வளை யாளோ டரிபுர மெய்திப
 பண்டக கலம்பகா சங்கமன றனனைக
 கண்டனா கூறத தையனின் கணவன்
 உ௧ பாரத்திபன் றொழிலசெயும பரத னென்னும்
 தீததொழி லாளன நெறநெனப பற்றி
 ஒற்ற னிவனென வுரைத்து மன்னற்குக்
 குற்றமி லோனைக கொலைபுரிந திட்டனன
 ஆங்கவன மனைவி யழுதன ளரற்றி

கசு ஞாநியராகிய வசவும் குமரனும் கள கபிலை - கபிலபுரம்
 கசு - எ சிங்கபுரம் வசவுக்கும், கபிலை குமரனுக்கும் உரிய நகரங்கள்.
 கஅ ஆள்கின்றோ. பெயா நான் - நாளில்.
 கசு மூவிருகாவதம் - ஆறுகாதம் முன்னுநா - முற்படுவோர், அணுகு
 பவருமாம்

உ௦ வழங்கா - செலவாத வேட்டு - விரும்பி

உ௧ கலன் - ஆபரணம்

உ௨. எல்வளை - ஒளிபொருந்தியவளையையுடையான், என்றது நீலி
 யை, அரிபுரம் - சிங்கபுரம்

உ௩ பண்டககலம் - பொன்னாலாகிய அணிகலம், பண்டம் - பொன்;
 பண்டமும் கலமுமாம், பண்டம் - சரக்கு பகா சங்கமனறனை - விறகும்
 சங்கமனென்னும் வணிகனை

உ௪ தையல் - விளி

உ௫. பாரத்திபனென்றது வசுவை பரதனென்றது கோவலனது
 பழம்பிறப்பிலுள்ள பெயர்

உசு நெறநென - விரைவாக.

உ௭ ஒற்றன் - வேயத்து அறிபவன் மன்னாக்கு உரைத்து

உ௯. மனைவி - நீலியென்பவள் அழுது அரற்றி

(பி - ி.) கள 'செழிநீரககபிலையும்' உ௦. 'இடத்துப்பொருள்' உ௨
 'எரிபுரமெய்தி' உ௩. 'படைக்கலம்பகா' உ௪. 'கண்டவாகூறத்தைய
 லென' உ௭. 'உரைத்துமன்னவனொற'

- ௩௦ ஏங்கிமெய பெயாப்போ ளிறுவரை யேறி
இட்ட சாபங் கடடிய தாகும்
உமமை வினைவர துருத்தலொழி யாதெனும்
மெயமமைக கிளவி விளம்பிய பின்னும்
சீறறங் கொண்டு செழுநகா சிதைத்தேன்
- ௩௫ மேறசெயநல வினையின விண்ணவாச சென்றேம
அவவினை யிறுதியி னடுகின்ப பாவம்
எவவகை யானு மெய்துத லொழியா
துமப ரிலவழி யிம்பரிற் பலபிற்ப
பியாங்கணு மிருவினை யுய்ததுமைப போல
- ௪௦ நீங்கரும் பிறவிக் கடலிடை நீந்திப்
பிறந்து மிறந்து முழுவோம பின்னா
மறந்து மழைமற் மகதநன டுடிகு

௩௦ மெயபெயாப்போள - உயிரவிடுவோள இறுவரை - பெரியமலை ,
“இறுவரை யிலாவதோ ரிலங்கெயிற றரியென” (சீலக ௧௮௩௩.)

௩௧ கடடியதாகும் - பந்தித்ததாகும்

௩௨ உமமைவினை - பழவினை உருத்தல - தோன்றுதல், “உழு
வினை யுருத்தவந் தூட்டு மென்பதாம” (சீலப். பதி ௫௭), “ஒளிப்பினு
முழவினை யூட்டாது கழியாது” (இறை கு. ௨, உரை)

௩௩ கிளவி - சொல்

௩௪ - ௩௬ மாபெருந் தெய்வம் விளம்பியபின்னுமெனக்

௩௫ - ௩௬ இச்சாபவரலாறு, “கடிபொழி லுய்தத கலிங்கநனனாட்டு,
வடிவேற றடக்கை, வசவுங் குமரனும், வழுவிற் சாபம், பட்டனா”
(சீலப் ௨௩ ௧௮௮ - ௭௦) என்று கண்ணகிக்கு மதுரைமா நகரத்தெய்வங்
கூறியதாக இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தலாலும் விளங்கவுணரப்படும்.

௩௬ நகா - மதுரை

௩௭ விண்ணவாசசென்றேம - கணவனும் யானும் தேவராயச சென்
றேம

௩௮ அவவினை - மேறசெய நலவினை அடுகின்பபாவம் - மதுரையை
யழித்த கோபத்தாலுண்டான பாவம்

௩௯ - ௪௦ பாவம் எய்துதலொழியாது

௪௦. உமபா இலவழி - தேவருலகத்தில் நலவினை நுகாச்சியிலலாத
விடத்து

௪௧ - ௪௨ பல்பிறப்பியாங்கணும் - எல்லாப்பிறவியின கண்ணும் இரு
வினையுய்தது - இருவினைகளாற் செலுத்தப்பட்டு

௪௨. மகதநனனாட்டுக்கு - மகதநாட்டுக்கு

(பி - மீ) ௩௦ ‘மெயவைப்போள’ ௩௧ ‘சாபங்கிட்டிய’ ௩௪,
‘கொண்டுதிருநகா’ ௩௬ - ௪௦ ‘பாவை வெம்பகை’ ௪௧, ‘உறழ்வோம பின்’
௪௨ ‘மழைவருமதநன’

- கொருபெருந் திலகமென் றுரவோ ருரைக்கும்
கரவரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியின்
சடு அளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத்
துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றிப்
போதி மூலம் பொருநதிவந் தருளித்
தீதறு நால்வகை வாய்மையுந் தெரிநது
பன்னிரு சார்பின் பகுதித் தோற்றமும்
ரு அநநிலை யெல்லா மழிவுறு வகையும
இறநென வியம்பிக குற்றவீ டெய்தி

சக திலகம் - மேலாதல். கபிலை இராசதானியாதலின், இங்ஙனம் கூறப்பட்டது

சச கரவு - மறைததல். கபிலையம்பதி - கபிலநகர்; இது, கபில ரென்று பெயருள்ள ஒரு முனிவா தவருசெய்தற்கு முன்னம் இடமாயிருந் ததுபற்றி இப்பெயர் பெற்றதென்பா, கபிலவனதுவெனவும் வழங்கும்

சடு பாரமிதை - உடம்பு நேரவும் உறுப்பு நேரவும் பொருள் நேரவும் தானமுதல் ஞானமீருகவுள்ள பததும் பூரித்தல் (மணி. உக: உக), (க) தானபாரமிதை, (உ) சீலபாரமிதை, (ங) க்ஷமாபாரமிதை, (ச) வீரிய பாரமிதை, (ரு) தியானபாரமிதை, (சு) பாஜஞாபாரமிதை, (எ) உபாயபார மிதை, (அ) தயாபாரமிதை, (க) பலபாரமிதை, (கௌ) ஞானபாரமிதையென பன். இவை தசபாரமிதையெனவும் தசாபாரமெனவும் வழங்கும்; இதனை “தானஞ்சீ லம்பொறை தகக தாய வீரியம், ஊன மிஃறி யானமே யுணாச சியோ பெயமு, மானமில் லருளினை வைத்தலே வலிம்மையு, ஞான மீராம் பாரமிதை நாடுங்கா லிவைகளும்” (நீல. மொககல. அஅ), “இன்பஞ்சால் பெரும்பா மீரானது முடனிறைதது, நன்கன நிலபெற்ற நாதன” (நீல மொககல அஅ, சுமய), “தானமே முதலாகத் தசபா ரினைத்தருளி, ஊன மொன நிலலாமை யொழிவினறி யியற்றினையே” (வீர யாப்பு. கக, உதா ரணம்) என வருவனவற்றாலுணாக அளவின்று - அளவிலாமல்.

சக. புத்தஞாயிறு - புத்தஞகிய ஞாயிறு

சௌ போதி - அரசமரம், எனறது மகாபோதியை.

சஅ நால்வகைவாயமை - துகக முதலியன

சக. பன்னிருசார்பு - பேதைமைமுதலிய துவாதச நிதானங்கள்.

ரு. பன்னிருசார்பின் அழிவும

சக - ரு “சார்பிற் றேற்றமுஞ் சார்பறுத துயதியும்” (உரு. ரு) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

ரு. இற்று - இததன்மைதது, இதனைத் தோற்றத்தோடும் வகை யோடும் தனித்தனியே கூட்டுக குற்றவீடெய்தி - காமம்முதலிய குற்றங் களினின்றும் விடுதல்பெற்று, “குற்றவீ டாக மாநிக் குணங்களைக் குறைத்த லாகும்” (சிவ - சித்தி. பாபகம, செளத்திராநதிகனமதம், சு.)

(பி - ம்) சச. ‘கபிலையம்’ சடு. ‘அளவின்று நிறைநது’ சௌ. ‘பொதிநதுவந்தருளி’

எண்ணருஞ் சக்கர வாள மெங்கனும்
அண்ண லறக்கதிர் விரிகருங் காலைப்
பைந்தொடி தந்தை யுடனே பகவன்
ருடு இந்திர விகார மேழுமேத துதலின்
துன்பக கதியிற் றேறறந் தினறி
அனபுறு மனத்தோ டவனறந் கேட்டுத்
துறவி யுள்ளந் தோன்றித் தொடரும
பிறவி நீதத பெற்றிய மாகுவம்
சு0 அததிற மாயினு மநேக காலம்

ரு௩ அண்ணல - தலைமை முனப்புத்தனை ஞாயிறாக உருவகித்த
தற்கேற்ப ஈண்டு அவனுலுபதேசிக்கப்படும் அறங்களைக் கதிராக உருவக்கு
செய்தாரா

சஉ - ரு௩ மகதநாட்டிற் கபிலையம்பதியில் நிறைத்துத்தோன்றி வந்
தருளித் தெரிந்து இயம்பி எய்தி விரிகருங்காலையெனக்

ரு௪. பைந்தொடி - முன்னிலைப்பெயர்

ருடு இந்திரவிகாரம் ஏழும் - இந்திரனால் நிருமிக் கப்பட்ட அரங்கு
கள் ஏழினையும்; இவை காவிரிப்பூம்பட்டினத்தள்ளவை, ஆகாயசாரிக
ளாகிய சாரணா இருந்து பெளததாக்கத்தின் பொருளை யாவாக்கும் விளங்க
உணர்த்துவதற்கு இடமாக இருப்பவை, இதனை, “பணையைந் தோங்கிய
பாசிலைப் போதி, அணிதிகழ நீழ் லறவோன நிருமொழி, அநதர சாரிக
ளாற்றநதனா சாற்றும், இந்திர விகார மேழுடன் போதி” (சீலப். ௧0. ௧௧-
௪) என்பதனாலுணரக் ஏதுதுதலின் - ஏத்திய புண்ணியத்தால், இதனால்,
கோவலனும கண்ணகியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்தபொழுது இவற்றை
ஏத்தி வழிபட்டார்களென்பது பெறப்பட்டது.

ரு௬ துன்பகத்தி - துன்பத்தைச்செய்யும் இழிந்தபிறப்பு தோற்
றாவு - தோன்றுதல் ‘இனறி’ என்றதனால், நறகதியிற்பிறத்தல் கூறப்
பட்டது

ரு௭. அவனறம் - அவன்செய்யும் தருமோபதேச மொழிகளை.

ரு௮ - ஏ. காலையிற் கேட்டெனக்

ரு௮ துறவி - துறத்தல் உள்ளத்தே துறவி தோன்றியெனக்,
“மாதவி துறவிகு” (௨ ௧0) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தல்
காணக், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாசில், “அளவியை” என்னும் ௧0 -
ஆம் செய்யுளின் விசேட வுரையில், ‘துறவு துறவியென நின்றறபோல்
அளவு அளவியென நின்றது’ என்று பேராசிரியர் எழுதியிருக்கின்றனா

ரு௯ பெற்றி - நிருவாணம்

ருடு - ௬ ஏதுதுதலின், இன்றிக் கேட்டுத் தோன்றி நீதத பெற்றிய
மாகுவமென்க.

(பி - ம்.) ரு௯ ‘விரிகரும்போது’ ரு௪ ‘பைந்தொடித்தந்தை’

ருடு ‘விகாரமேழுந் துதித்தலிற்’ ரு௭ ‘அன்புறுமனத்தோபற்றறம்’

எததிறத தாாககு மிருத்தியுஞ் செய்குவ
நறைகமழ் கூந்த னங்கை நீயும்
முறைமையி னிந்த மூதா ரகத்தே
அவ்வவா சமயத தறிபொருள கேட்டு
சுரு மெய்வகை யினமை நினககே விளங்கிய
பின்னாப பெரியோன பிடகநெறி கடவாய்
இன்னநில வியலபெனத தாயெடுத துரைத்தலு

சுசு. இந்நதி - வீததி

சுஉ. 'நறைகமழ்கூந்தல்' எனபது முதலியவற்றால் மணிமேகலைக் குப்பின நிரழவன கூறுவான்

சுந. இந்த மூதாரெனந்து வஞ்சி நகரத்தை

சுரு. மெய்வகையினமை - உண்மையிலவாமை

சுசு. பெரியோன பிடகநெறி - புத்தன அருளிச்செய்த ஆகமங்களின் வழியை. புத்த தனம் சங்கமென்னும் மூன்று மணிகளும் யாதோ ரிடை யூறுமினறி இருத்தற்கு இடமாய்க் கூடையோலுதலின், பெளத்தாகமங்கள் பிடகமெனப் பட்டனவென்பா, பிடகம் - கூடை பிடகம் வினயபிடகம், ஸுத்திரபிடகம், அபிதாமபிடகமென மூன்று வகைப்படும, இவற்றைத்திரி பிடகமென்றும், பிடகத்திரயமென்றும் வழங்குவா, இவற்றுள் முதலாவது வினயபிடகம், விபங்கம் கண்டகம் பரிவாரபாடமென மூன்று வகைப்படும இவற்றுள், விபங்கம் பாராஜிகாதி பிரதம்பாகமென்றும் (இது சங்கத்தி லிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது), பிராயச்சித்தாதி துவீதீய பாகமென்றும் (இது பிராயச்சித்தத்ததரல் நிவிர்த்தித்தற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது) இரண்டு பகுதியுடைத்தது, கண்டகம் மஹாவாககம், கூலலவாகக மென இரண்டுபகுதியுடைத்தது இரண்டாவது ஸுத்திரபிடகம் தீரக்க நிகாயம், மத்தியமநிகாயம், ஸடயுகத நிகாயம், அங்கோதாரநிகாயம், கூடத்தி ரக நிகாயமென ஐந்து வகையினையுடைத்தது, [நிகாயம் - கூட்டம்] இவற் றுள் கூடத்திரக நிகாயம் கூடத்திரகபாடம், தருமபதம், உதானம், இததி யுரதம், ஸுத்திரநிபாதம், விமானவஸது, பிரேதவஸது, ஸதேரகாதை, ஸதேரீகாதை (ஸதேரரென்றும், ஸதவிரரென்றும் உத்தம பிக்ஷுக்களுக்குப் பெயர்), ஜாதகம், நிராதேசம், பிரதிஸம்பிதா மாககம், அபதானம், புத்த வம்சம், சரியாபிடகமெனப் பதினைந்து பகுதியுடைத்தது மூன்றாவது அபி தார்பிடகம் தருமசங்கினி, விபங்கம், கதாவஸதுப்பிரகரணம், புத்தகல்ப பிரஜ்ஞபதி, தாதுகதை, யமகம், பிரஸதானப் பிரகரணமென ஏழு வகை யினையுடைத்தது, "ஆதத னேயெனத தெளிந்தவ ணமாநதிருந தவாகருசு, குத்தி ரமமிது வினயமு மிதுவிது பிறிதாம், சாததி ரமமிவை மூன்றென வன்றவத தோன்றல், பாத்தது ரைக்குநதன பதப்பொருள் பலவகைப் படவே" (நீல புத்த கரு)

சுஎ. தாய - கண்ணகியாகிய பத்தினிகடவுள்

(பி. உ.) சுசு. 'இத்திறத்தாாககு' சுரு - சு. 'விளங்கிப்பின்னாப் பெரிபான்'

மினையன் வனையோ னென்றுனக் கியாவரும்
 வினையோரு ஞரையரா வேற்றுருக் கொள்கென
 எ௦ மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந தநத
 மந்திர மோதியோரா மாதவன் வடிவாய்த
 தேவ குலமுந தெறழியும பள்ளியும
 பூமலாப பொழிலும பொயகையு நிடையது
 நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
 எரு நன்னெறி காணிய தொன்னுற புலவரும்
 ஸங்கனும் விளங்கிய வெயிற்புற விருகக்கையிற்
 செங்குட டுவனெனுநு செங்கோல வேந்தன
 பூதத வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற்
 போததொழிற் றுனை குஞ்சிபிற் புனைய

இனி, மணிமேகலை வேற்றுருக்கொண்டு வஞ்சிநகரத்தானளே செல்லுதல் கூறப்படும்

௬௮ - ௬ மணி ௧௦ - ௬ - ௮௦

எ௦ தெய்வதம் - மணிமேகலாந்தபவம்.

௬௧ மந்திரம் - வேற்றுருவெய்துவிகும மந்திரம்

௬௨ குலம் - கோயிலு, “தேவகுலநிழல்” (ஆரார ௩௨) தெற்றி - வேதிகை, திண்ணையுமாம் பள்ளி - சாலை, “ஒதுக்கின நிணிமணற் புதுப் பூம் பள்ளி” (புறநா. ௩௩)

௬௩ மிடையது - நெருங்கி எரு காணிய - கண்ட

௬௪ - ௬ தேவகுலம் முதலியன மிடையது முனிவா முதலியோர் என கணம் விளங்கிய இருக்கையென

௬௬. செங்குடடுவன் - சேரன், இவன் இளங்கோவழிகளின் தமையன், கண்ணகியின் பழுவததைப் பிரதிட்டிப்பித்தோன்

௬௭. பூததவஞ்சி - வஞ்சிமலர், பகைவா நாட்டைக் கொள்ள நினைந்து போசெய்தற்கு அவாமேற் செல்வோர் அதற்கு அறிஞரியாக அணிந்து கொள்வது, இது முதலுக்கேற்ற அடையத்தது நின்றது பூவாவஞ்சி - வஞ்சிநகர, வெளிப்படை, இந்நகரை வாடாவஞ்சி யெனதுங் கூறுவா, “பூவா வஞ்சியிற் பூதத வஞ்சி, வாயவா நெடுநதகை மணிமுடி கணிந்து” (௨௬ ௮௦ - ௮௧) எனச் சிலப்பதிகாரத்தும் வருதல் காண்க

௬௮ - ௮ இருக்கையினையுடைய பூவா வஞ்சியென

௬௯. தானை - சேனை குஞ்சி - குடில்

௭௦ - ௬ பூவாவஞ்சியிற் பூததவஞ்சியைத் தானை குஞ்சியிற் புனைய வென

(13 - 15) ௬௮ ‘என்றுநீயுணர்’ ௬௯ ‘வேண்டுநக கொள்கென’ ௭௦ ‘தெய்வகுலனுந்’ ௭௧ ‘பூவாவஞ்சியிற் பூததவஞ்சி’ ௭௨ - ௮௦ ‘புனைந்து நிலநாடெல்ல’

அ௦ நிலநா டெல்லைதன் மலைநா டென்னக்
கைமமலை களிற்றினந தமமுண் மயங்கத்
தேரு மாவுஞ் செறிகமுன மறவரும்
காரமயங்கு கடலிற கலிகொளக கடைஇக
கங்கையம போயாற றடைகரைத் தங்கி

அரு வங்க நாரியி நதனவடக் கிழிநது
கனக விசயா முதற்பல வேந்தா
அணைவரை வென்றவ ரம்பொன முடிமிசைச
சிமைய மோங்கிய விமைய மாலவரைத்
தெய்வக கலலுந தன்றிரு முடிமிசைச
௯௦ ரெயபொன வாகையுஞ் சோத்திய சேரன

அக கையையுடைய மலைபோலுங் களிற்றினம் மயங்க - கலகக.

அ௦ - அக மலைநாடென்று சொல்லுமவண்ணம் களிற்றினங்கள் மயங்க
வென்ற, செல்லும் நெறிககணுள்ள நாகெள யான்களின் மிகுதியால் மலை
நாடென்று சொல்லப்பட்டன

அந கலிகொள - முழங்க கடைஇ - செலுத்தி

அரு நாலி - மரககலவிசேடம், இம்மொழி மலைநாட்டில் வழங்குகின்
றது வங்கநாவி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை இழிநது - இறங்கி

அசு கனகவிசயா - கனகனும் விசயனும், இவா ஆரியவரசா பல
வேந்தா - உத்தரன, விசித்திரன, உருத்திரன, பைரவன, சித்திரன, சிங்
கன, தனுத்தரன, சிவேதன முதலியோரா, இதனை, சிலப்பதிகாரம், உசு -
ஆம் காதை, கஅஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

அஎ அணைவரைவென்று - எல்லோரையும்வென்று, உமமை விகார
வகையால் தொக்கது அவ்வென்றது கனகவிசயரை

அஅ சிமையம் - உச்சி

அக தெய்வகல - பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவடிவம் அமைத்
தற்குரிய கல

௯௦ வாகை - வாகைமலர், பகைவரை வென்றோர் வென்றதற்கு
அறிஞரியாக அணிந்துகொள்ளுவது, அரசர் அம்மலரைப் பொன்னாற
செய்து அணிந்துகொள்ளுதல் இயல்பாதலின், 'செய்பொன்வாகை' என
றா, "பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை" (உஉ) எனவும், "பொலந்தும்பை"
(௯௭) எனவும் புறநானூற்றுந் கூறியிருத்தல் காண்க

அஎ-௯௦ அவா முடிமிசைச கலலும் தன முடிமிசை வாகையுஞ்
சோத்திய சேரனென இயைக்க

எசு - ௯௦ புனைய மயங்கக் கலிகொளக கடைஇத் தங்கி இழிநது
வென்று சோத்திய சேரனென

(பி - ம்) அச 'கங்கைப் பேரியாற்றடை' அரு 'வங்கநாவாயிதன்
வடகிழக்கிழிநது' அசு 'முதற்சின வேந்தா' ௯௦ 'செம்பொன'

விறற்றலவெய்யோன் நன்புகழ விளங்கப்
பொற்கொடிப் பெயாப்பேம பொன்னகாப் பொலிந்தன
திருந்தநல லேது முதிர்ந்தன தாதலிற் [ள
பொருந்தநால வாயமைபும புலப்படுத்த தற்கென

உசு.—வஞ்சிமாநகா புகக்காதை முற்றிற்று.

சேரன் செங்குடுவென வடநாடு சென்று ஆரியவரசரை வென்று கற
கொண்டமீண்ட வரலாற்றை, சிலப்பதிகாரம், காலகோட காதை முதலிய
வற்றால் உணராக

கூக விறற்றலவெய்யோன் - விலவலியை விரும்பினோன், “வெம்
முனை வெற்றி விறலவெய்யோன்” (பு - வெ சுஅ)

எள - கூக. வேந்தன் சேரன் வெய்யோன், அவனறன் புகழெனக்

கூஉ பொற்கொடி - அழகியகொடி, என்றது வஞ்சிக்கொடியை
நகா - வஞ்சி, “பூங்கொடிப் பெயாப்பேம, திருந்திய நன்னா” (உஅ
க0க - உ) என்று பின்வருதல் காண்க

கூக - உ விளங்கப் பொலிந்தன

கூக நலலேது - நலவினையாகிய காரணம்

கூஉ - கூ ஆதலிற் பொலிந்தன

கூச நாலவாயமை - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியம், அவை சூகநம்
முதலியன, அவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பா

கூஉ - ச புலப்படுத்தற்குப் பொலிந்தனனெனக்

க - கூச அணியிழை எழுந்த புகுந்து நின்று எத்தி, ‘அருளால்
வேணடம்’ என்று அழுதுநிற்ப, பத்தினிகடவுள் உரைப்பாள, அங்கு
முரைப்பவளாகிய தாய, ‘இன்னதிவலியலபு’ என எடுத்துரைத்தலும்,
மணிமேகலை ஒதி வடிவாயப் பொன்னகாப் பொலிந்தனனென வினை முடிவு
செய்க

(பு - டீ) கூஉ, ‘கொடிபெயாப்’ கூக ‘திருந்தநலலேது’ கூச ‘நல
வாயமை’

இருபத்தேழாவது சமயக்கணக்கார் தந்திறங்கேட்ட காதை

[இருபத்தேழாவது வஞ்சிமாநகர்ப்புறத்துச் சமயக்கணக்கார்
தந்திறங்கேட்ட பாட்டு]

நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னேவெனச
சமயக கணக்கா தந்திறஞ் சாராநது
வைதிக மாராககத தளவை வாதியை
எயதின ளெய்திரின் கடைப்பிடி யியம்பென

௫ வேத வியாதனுங் கிருத கோடியும் -
ஏதமில் சைமினி யெனுமிவ வாகிரியா
பதது மெட்டு மாறும் பண்புறத
தததம் வகையாற ருமபகாந திட்டனார்
காண்டல கருத லுவம மாகம

க௦ மாண்டைய வருததா பததி யோடியல்

க நவை - குற்றம். பொருள - தத்துவம்

உ சமயக்கணக்கா - சமயநூலுணர்நதவா; வாதிகள். திறம் -
தொகுதி, இடமுமாம்

க - உ மணி பதி அள - அ. உரைமினேவெனச்சாராநது

ஈ அளவைவாதி - பிரமாணவாதி

ச கடைப்பிடி - சித்தாந்தம் இயம்பென - சொல்லென்று மணி
மேகலை வினாவ

ஈ - ச அளவைவாதியை எயதி இயம்பென

௫ 'வேதவியாதனும்' என்பது முதலியன அளவை வாதியின்

சு ஏதம் - குற்றம்

[வாராததை.

௫ - அ வேதவியாதன பததளவையும் கிருதகோடி எட்டளவையும்
சைமினி ஆறளவையும் பகாநதிட்டனரெனக

ஈ 'காண்டல' எனபது முதலியவற்றால் பததளவைகளின் பெய
ரும், அவற்றினிலக்கணமுங் கூறப்படும. காண்டல - பிரதத்தியக்கம கருதல-
அனுமானம், இது கருத்தெனவும் வழங்கும்.

க௦ இயல்பு - ஸ்வபாவலிங்கம்.

(பி - ம்.) ஈ 'அளவைவாதியை' அ 'பகாநதிட்டனா' கூ. 'காண்
டலகருத்தே' க௦, 'ஆண்டவருத்தாபததியோடியைபு'

பைதிக மபாவ மீட்சி யொழிவறி
வெய்தியுண் டாரெறி யென்றிவை தமமாற்
பொருளி னுண்மை புலங்கொளல் வேண்டும் -
மருளில் காட்சி யைவகை யாகும்

கடு கண்ணால் வண்ணமுஞ் செவியா லோசையும்
நண்ணிய மூக்கா னுற்றமு நாவாற்
சுவையு மெய்யா லுறுமெனச் சொன்ன
இவையிவை கண்டுக்கேட் டியிரததுண றெறுத
துக்கமுஞ் சுகமு மெனததுயக கறவறிந்

உ௦ துயிரும் வாயிலு மனமுமூ றினறிப
பயிலொளி யொடுபொரு ளிடம்பழு தின்றிச
சுட்ட றிரிதல் கவாகோட றேனறாது
கிட்டிய தேச நாம சாதி
குணக்கிரி யையி னறிவ தாகும்

உரு கருத்தள வாவது

கக. ஐதிகம - ஐதித்யம அபாவம - இனமை. மீட்சியொழிவறிவு -
மீட்சியினால் ஒழிந்த பொருளை அறியுமளவை, எனறது பாரிசேடத்தை.

கஉ. உண்டாரெறி - சமப்பவம் இவை தமமால் - காண்டல் முதலிய
இந்தப் பத்துப் பிரமாணங்களாலே

கங் புலங்கொளல் - அறிதல்

கச. 'மருளில்' என்பது முதலாகக் காட்சியளவையின் இலக்கணம்
கூறப்படும் மருள் - மயக்கம் காட்சி - பிரததியக்கப் பிரமாணம்

கக துயகரு - தடை

உ௦. வாயில் - இரத்திரியம் ஊறு - இடைபூறு

உக. ஒளி - சேர்மஞ்சரியாக்கினிகள்

உஉ சுட்டல் - பொருளுண்மை மாதிரை காண்டல் திரிதல் -
ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கருதல், இது விபரீதமெனப்படும கவாகோடல் -
சந்தேகம்; "கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரியவே,
கொண்ட றிரிவாம்" (சிவ - சித்தி, சுபக்கம், அளவை ௩)

உரு 'கருத்தளவு' என்பது முதல் அனுமானப் பிரமாணம் கூறப்
படும, கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

(பி - ம்.) கக 'மீட்சியொழி' கஉ - ௩ 'உண்டாரெறியெனறிவை
தம்மாற்போ பொருளினுண்மையுளங்' கடு - ௪ 'ஒசையு, மூக்காநுற்றமு
நாககாறசுவையும்' கஅ - ௬, 'உண்டியிரததுற்றுத், துக்க சுகமெனத் துயத்
தறவறிநது' உ௦ - உக 'மனமுமூனறிப, பயிலொழியொடும் பொருள்'

2௭.—சமயக்கணக்கர்த்தந்திரங்கேட்ட காதை ௩௦

குறிகொ ளனு மானததனு மேயத
தகைமை யுணருந தனமைய தாகும்
மூவகை யுறறு பொதுவெகச முதலாம்
பொதுவெனப் படுவது சாதன சாத்தியம்
௩௦ இவையந நுவய மினரு யிருநதும்
கடநதிகழ் யானைக கானவொலி கேட்டோன
உடங்கெழில் யானையங் குண்டென வுணர்்தல
எசச மெனபது வெள்ளவே துவினால
நிசசயித தததலை மழைநிகழ் வுரைததல்
௩௫ முதலென மொழிவது கருககொண முகிலகண
டி-தும்மை பெய்யு மெனனியம் 19௫௪ல

௨௬ அனுமானதது - அனுமானத்தால், “ அனுமானமாவது . சாத் தியத்தையொழியச சம்பவியாததாகிய சாதனத்தாற சாத்தியத்தைப் பற்றிப் பிறக்கும் ஞானமாகும் ” (நீல நரும் செய கூஉ, சமய) அனுமேயம் - அனுமிதது உணரப்படுவது.

௨௮ அது - அவ்வனுமானவளவை, அது பொதுவெனவும், எசச மெனவும், முதலெனவும் மூன்று வகைப்படும

௨௯ சாதனம் - ஏது சாத்தியம் - துணிபொருள

௩௦ இவை - இவற்றிற்கு அநநுவயம் - சோககை, அஃதாவது நியத மான உடனிகழ்ச்சி

௩௧ கடம் - மதம். கானம் - காடு ௩௨, உடங்கு - உடனே

௨௯ - ௩௨ பொதுவெனப்படுவது உணர்தலெனக் பொதுவைச சாமா னியானுமானமென்பா.

௩௩ - ௪ வெள்ள ஏதுவினால - வெள்ளமாகிய சாதனத்தால் அத தலை - அவ்விடம் எசசமெனபது வெள்ளவேதுவினால அததலை மழை நிகழ்வு நிசசயிததுரைத்தல இதனைச் சேஷானுமானமெனவும் காரியானு மானமெனவும் கூறுவா

௩௫ கரு - குல முகில - மேகம் ௩௬ இது - இம்மேகம்

௩௫ - ௬ முதலென மொழிவது சூற்கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு இது மழை பெய்யுமென்று நிசசயித்தல. இதனைக் காரணனுமானமெனவும், பூர் வானுமானமெனவும் கூறுவா இது வரற்பாலதை முன்னமே அனுமிப்பது

௩௬ - ௬. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள அனுமானங்களை, “ இடித்து மின்னி யிருண்டு மேக மெழுந்த போதிது பெய்யுமென, நடுத்த துமமகில் சந்த முநி யலைத்த வாப்புன லாறுகொண, டெடுத்த வந்திட மால வரைக்க ணிருந்து கொண்டல சொரிந்ததென்று, முடித்த துமமிவை காட்சியனனு மானமென்று மொழிந்திடே ” (சிவ சிந்தி பாபகம், உலோகாயதனமதமுதலை, உ) எனபதனனுமுணாக

(பி - ம்) ௨௬ ‘குறிகொள’ ௩௦ ‘இவைதமொடநுவய’

என்னு மேதுவி னென்றுமுக் காலம்
தன்னி லொன்றிற் சாராநதுள தாகி
மாண்ட வுயிரமுதன மாசின் ருக்கி
ச௦ காண்டற் பொருளாற கண்டில துணாதல்
உவம் மாவ தொப்புமை யளவை
கவய மாவாப போலுமெனக கருதல்
ஆகம வளவை யறிவ னூலாற
போக புவன முண்டெனப புலங்கொளல்
ச௬ அருத்தா பத்தி யாய்க்குடி கங்கை
இருக்கு மென்றற கரையிலென நெண்ணல்
இயலபி யானேமே லிருந்தோன் றேட்டிக்
கயலொன் றியா ததுவே கொடுத்தல்

௩௮. தன் - பனமையொருமை மயக்கம்

௩௯. உயிர்முதல் - உயிரும் இந்திரியமும் மனமும், “ உயிரும்
வாயிலு மனமுமு நின்றி ” (உஎ ௨௦) எனரா முன்னும்

உவமவளவை —

ச௨ கவயமா - ஒருவகை மிருகம் ஆப்போலும் - பசுவையொக்கும்.

ச௧ - ௨ “ கண்ணன கருமுகில்போல் வண்ணனெனக கேட்டவ
னைக, கண்ணுமுணா வொப்பெனவே காண ” என்றும் வரும்

ஆகமவளவை —

ச௩ அறிவனூல் - ஆபதன் வாககியமாகிய நூல்

ச௪ போகபுவனம் - சுவாகக நாகங்குள புலங்கொளல் - அறிதல்.

ச௬ - ௪ ஆகமவளவையாவது புலங்கொளலெனக இதனைச்
சாததமென்றும், உரையளவையென்றும் கூறுவா

அருந்தாபத்தியளவை —

ச௬ ஆய்க்குடி - இடைச்சேரி

ச௭ - ௬ இது பொருளளவையென்றும் கூறப்படும், “ அடுத்தல்
கோதும் பொருளருத தாபத்தி யாமதுதா, நெடுத்த மொழியின்கு செப
புவ தாகுமிவ வுரினூளா, படைத்தவ ரெனன்றி படையா தவருமுண
டென்றுமிவன, கொடுப்பவ னெனன்றி கொடாதாரு முண்டென்றுங்
கொள்வதுவே ” என்றும் வரும்

இயல்பளவை .—

ச௮. இருந்தோன ஒன்றுதாவெனிலென வருவித்தக கொள்க
தோட்டி - அங்குசம்

ச௯ - ௮ “ மாமே லிருந்தொரு கோரு வென்றிசுள்ளிக் கோறா
லும், சோமே லிருந்தொரு கோரு வென்றிறா லேதுணிநது, பூமேவு
(பி - ம்) ச௮ ‘ இயையிலியானே ’

உஎ.—சமயக்கணக்கீதத்திற்கேட்ட காதை' ௩௦௭

ஐதிக மென்ப துலகுரை யிம்மாத்

௫௦ தெய்திய தோர்பே யுண்டெனத் தெளிதல்

அபாவ மெனப் தின்மையோரா பொருளைத்

தவாதவ விடத்துத் தானிலை யெனறல்

மீட்சி யெனப் திராமன்வென் றுனென

மாட்சியி லிராவணன் றேற்றமை மதித்தல்

௫௧ உள்ளநெறி யெனபது நாராசத் திரிவிற்

கொள்ளத் தருவது காந்தமெனக் கூறல்

கண்ணமுத தங்கோல கொடுத்தலும் பூதலத்தே, நாமே வியலபெனறு கூறுவா நல்லசொன னாவலரே , சோ - மதில

ஐதிகவளவை —

சக உலகுரை - உலோகவாதம் , அஃதாவது காண்பரம்பரையால் வரும் வாககியம்

சக - ௫௦ “கொன்பயில வேலைக் கடலபுடை ருமுறு குவலயத்தோ, ரனபுட னூலி லலகையுண் டென்பாக ளென்பதுவு, மின்பயில் புறநில விடநாக முண்டெனப் ரென்பதுவும், என்பர்க னாவல ரென்பது மைதிக மெனபாகளே ” எனறும் வரும்.

அபாவவளவை —

௫௧ - உ. அபாவமாவது இன்மையாகும் , அஃது ஒரு பொருளை இல்லையெனபது

மீட்சியளவை —

௫௪ மாட்சிலை - பெருமையில்லாத

௫௩ - ச இஃது ஒழிபெனவும் பாரிசேடமெனவும் கூறப்படும் ; “சீரா ரொழிபென்று செப்பப் படுவது திண்புவிமேற, போராடி நினறு பொருதா ரிருவாதம் போகக்களத்தப, பாரா ரிராகவன வெனறு நெனிறறன் பரிசழிநது, நேரா மிராவணன் றேற்றசொல லாகி நிகழ்வதுவே ” எனறும் வரும் மூன்று பெயரிலே இருவரைக் களவாலல ரொனரூல நின்றவொருவனைக் களவெனென்றறிகையும் அது

சம்பவவளவை —

௫௫ நாராசத்திரிவின - இருப்புச்சலாகையின் சலனத்தால்

௫௫ - சு உள்ளநெறியெனினும், உண்டாநெறியெனினும், சம்பவமெனினும்மொககும் , “துயக்கற வுணமை யெனநா வலாக னெனிற துரைப்ப, நியற்கைப் பொருளினே யிறறென லாமிது தானுரைக்கின, வியக்குறற காலசலிக குநதீச சுமெவிய னீராகுளிரும், வயக்குறற மணவலி தெனறுபட டாவரு வழங்குவதே ” எனறும் வரும் , ஆயிரத்தில நூறுண்டென்பதும், நூற்றிலே தொண்ணூறுண்டென்பதும் அது.

மேல உவனம் முதலிய அளவைகளுக்குக் காட்டிப்போந்த, “கண்ணை கருமுகிலபோல ” எனறறொடக்கத்துச் செய்யுட்கள், சீவஞான சிந்தியார், சுபகம, அளவை இலக்கணத்திற்கு மறைஞானநேச்சிகர் எழுதிய உரையிற் காணப்பட்டன

எட்டுள பிரமா னுபா சங்கள்
சட்டுணர் வொடுநீரி யக்கோட லையம் —
தேராது தெளிதல் கண்டுண ராமை

௬௦ எய்து மிலவழக குணர்ந்ததை யுணாதல்
நினைப்பென நிகழ்வுசட் ணெர்வெனப் படுவ
தெனைப்பொரு ளுணமை மாததிரை காண்டல்
திரியக கோட லொன்றையொன றென்றல்
வினிகதி ரிப்பியை வெள்ளியென் றுணாதல்

௬௧ ஐய மென்ப தொன்றைநிச சயியா
மையற் றறியோ மகனோ வென்றல்
தேராது தெளிதல் செண்டு வெளியில
ஓராது தறியை மகனென வுணாதல்
கண்டுண ராமை கடுமாப புலியொன்

௭௦ றண்டலை முதலிய கண்டுமறி யாமை
இவ்வழக கென்பது முயறகோ டொப்பன
சொல்லின்மாத திரததாற் கருத்திற றேனறல்
உணராததை யுணாத லுறுபனிக குத்திப்
புணரத்தின மருந்தெனப் புலங்கொள நினை ததல்

௭௧ நீனைப்பெனப் படுவது காரண நிகழாது
நினக்கிவா தாயுந தநதையு மென்று
பிறாசொலக கருதலிப் பெற்றிய வளவைகள் -

இதுகாறும் காட்சிமுதலிய அளவைகள் பததும் அவற்றினிலகணங்
களும் முறையே கூறப்பட்டன

இனி, சுட்டுணாவு முதலிய பிரமாணபாசங்களுட்மே அவற்றினிலக்
கணங்களும முறையே கூறப்படும்
பிரமாணபாசங்கள் எட்டு. —

௬௭ பிரமாணபாசங்கள் - பிரமாணப் போலிகள்.

௬௮. எனைப்பொருள் - எல்லாப்பொருள் ௬௯ இப்பி - சிப்பி

௬௯ மையல் - மயநகம் தறி கட்டை

௭௦ செண்டு வெளி - ஒருவகை முற்றம்

௭௧ ஓராது - உணராது

௭௨ கடுமாவாகிய புலி, கடுமை - சினம் கண்டுணராமையை

உபேட்சாத்தக ஞானமென்பா

௭௩ அண்டலை, ஐ : சாரியை எக. கோடு - கொம்பு

௭௪ மருந்து - பரிகாரம்

௭௫ இப்பெற்றிய - இததன்மையையுடையன, முற்று.

(பி. ம்) ௬௬ 'நிசசயியாது' ௬௭ 'கடுமருப்புலியிலோந்து'

உஎ.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்ட காதை ௩௦௯

- ௨ பாங்குறு முலோகா யதமே பௌத்தம்
சாங்கிய நையா யிகமவை சேடிகம
- அ௦ மீமாஞ சகமாஞ சமயவா சிரியா
தாமபிரு கற்பதி சினனே கபிலன்
அகக பாதன் கணாதன சைமினி
மெயப்பிரத தியமனு மானஞ சாததம்
உவமான மருததா பத்தி யபாவம்
- அரு இவையே யிப்போ தியனறுள வளவைகள்
என்றவன் றன்னைவிட் டிறைவ னீசனென்
நின்ற சைவ வாதினோ படுதலும்
பரசுநின் றெயவ மெப்படித தென்ன
இருசுட ரோடி ய மானனைம பூதமென் .
- ௯௦ றெட்டு வகையு முயிருமயாக கையுமாய்க

எஅ. பாவஞ - பகுதி அக சினன் - புத்தன

அஉ அககபாதன் - அககபாத முனிவா, இவருக்குக் கௌதம முனிவரென்றும் பெயருண்டு கணாதனென்பதற்கு நெய்யைப் புசிப் பவனென்றும் பொருள், கணம் - நெய், இவா இக்காரணத்தால் கண சனரென்றும் பெயர் பெறுவா

அ௩. பிரத்தியம் - பிரத்தியககம் சாததம் - ஆகமம்

எஅ - அரு. உலோகாயதம் முதலிய அறுவகைச் சமயங்கட்கும் முறையே பிரகஸ்பதி முதலிய அறுவரும் ஆசிரியரெனவும், மேற்கூறிய பத்தனைகளுள் அவர்களாற் கைக்கொள்ளப்பட்டு இப்பொழுது வழங்கும் அளவைகள் பிரத்தியககமுதல அபாவமிறுதியாகிய ஆறுமேயெனவும் கொள்க உலோகாயதம் முதலிய அறுவகைச் சமயங்களுள், உலோகாய தத்திற்குப் பிரத்தியககமொன்றும், பௌத்தத்திற்குப் பிரத்தியககத்தோடு அனுமானமும், சாங்கியத்திற்கு அவ்விரண்டினோடு ஆகமமும், நையாயிகத் திற்கு அமழனறனோடு உவமானமும், வைசேடிகத்திற்கு அநநான்கினோடு அருத்தாபத்தியும், மீமாஞ்சகத்திற்கு அவ்வைந்தனோடு அபாவமும் பிர மாணமாமெனக் கொள்க.

அ௬ எனறவன் - அளவைவாதி.

சைவவாதம் :-

அ௬ இறைவன் - எப்பொருளினார் தங்குகின்ற கடவுள் ; இறை - தங்குதல்

அஅ துதிககப்படும் நினது தெய்வம் எத்தன்மையையுடையதென்று மணிமேகலை வினாவ.

அ௯ இருசுடா - சந்திரசூரியா இயமானன் - யாகத்தலைவன்.

கட்டிநிற் போனங் கலையுருவி னோனும்
படைத்துவினை யாடும பண்பி னோனும்
துடைத்துத் துயாதீர் தோற்றத தோனும்
தன்னில் வேறு தானென் றிலோனும்

௯௫ அன்னோ ளிறைவ னாகுமென் றுரைத்தனன்
பேருல கெல்லாம பிரம வாதியோ
தேவ னிட்ட முட்டை யென்றன
காதல் கொண்டு கடலவணன் புராணம்
ஓதின னாரணன் காப்பென றுரைத்தனன்

௧௦௦ கற்பவ கைசந தங்கா லெண்கண
டெற்றெ னிருத்தஞ் செவிசிக கைமுகம்
குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச்

௧௧ கலையுருவினோன் - கலைகளை உருவாகவுடையவன், “ஐயா
றதன்மிசை யெட்டுத் தலையிட்ட, மையில வானகலை மெய்யுடன்
பொருந்தி” எனறா; நீருக்கீழ் ௧, பேர்

௧௩ துடைத்து - சங்கரித்து. துயர்தீராதோற்றத்தோன் - உயிர
களது இளைப்பொழிகும பெருமையையுடையவன்.

பிரமவாதம் :-

௧௪ - எ. உலகெல்லாம் ஒரு தேவனிட்ட முட்டையென்று பிரம
வாதி கூறினான்

வைணவவாதம் -

௧௫. கடலவணன் - திருமால் புராணம் - பழமை

௧௬ ஓதினான் - வைணவவாதி.

வேதவாதம் -

௧௦௦ ‘கற்பம்’ எனபது முதல வேதவாதி கூற்று சநதம் -
சந்தோ விசிதி எண் - சோதிடம்

௧௦௧, நிருத்தம் - நிருத்தம் சிகை - சிகை

௧௦௦ - ௧௦௨ கற்பம் சந்தோவிசிதி சோதிடம் நிருத்தம் சிகை
வியாகரணம் எனனுமிவ்வாறும் முறையே வேதத்திறருக கை கால கண
காது மூக்கு முகம் எனனும் உறுப்புக்களாகவுள்ளன, இதனை, “முகம்
வயாகரணந தஸய ஜயோதிஷந நேதர முசயதே, நிருத்தம் சரோதர
முத்திஷ்டஞ் சநதஸாம் விசிதி - பதே, சிகைகாரணநது வேதஸய ஹஸ
தென கல்பாநபரஸ்குதே” எனனும் சுலோகத்தாலும்றிநது கொள்க,
இது பாணினியவயாகரணத்தைச் சாராததும், பட்டோஜி நீக்ஷீகராற
செய்யப்பட்டதுமாகிய சரீர்தகௌஸ்துபமெனனும் வடநூலின் முதலி
லுள்ளதாகிய பஸபசமென்னு மாநிகத்தில உதகரிககப்பபட்ட தெனபா,
இதுபற்றியே கற்பம் முதலியவாறும் வேதாங்கமெனப்பபடும், “ஆறங்க
மாவன : உலகியற சொல்லையொழித்து வைதிகச சொல்லையாராயும்
நிருத்தமும், அவவிரணடையும் உடனாராயநத ஐநகிரத தொடக்கத்து
வியாகரணமும், போதாயனியம் பாரத்துவாசம் ஆபததமபம் ஆத்திரேயம்
முதலிய கற்பங்களும், நாராயணீயம் வாராகம் முதலிய கணிதங்களும்,
எழுத்தாராயசரியாகிய பிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமு

உஎ.—சமயக்கணக்கர்த்திறங்கேட்ட காதை நகக

சாராபிற ரேன்றா வாரண வேதக்
காதி யநத மிலையது நெறியெனும்
க௦நி வேதிய னுரையின விதியுங் கேட்டு
மெய்ததிறம் வழககென விளம்பு கினற
எத்திறத தினுமிசை யாதிவ ருரையென
ஆசீ வகநூ லநிறத புராணனைப
பேசுநின் னிறையார நூற்பொருள் யாதென
கக௦ எலையில பொருள்களி லெங்குமெப பொழுதும்
புலலிக கிடநது புலப்படு கினற

மாம ” (தோல் புறத. சூ ௨௦ ; கலி கடவுள்) என்பர் ஆசிரியா நச்சி னுர்க்கினியர்

க௦௩ சாராபிறேன்றா - ஓரிடத்திற்கேன்றாத ; ஸவயம்புவெனற பழ. தீருவள்ளுவமாலையில் வேள்ளிவீதியார் (சஉ) பாட்டில் வேதம், “செய்யாமொழி” என்று கூறப்பட்டிருந்ததல காண்க ; இக்கருத்தை, “நாததிக மலவது சொல்லலை யாயினமு னாப்பயநத, சாததிரமாவது வேதமனரேவது தானசயம்பு, சூததிரி நீயது வல்லை யலாமையிற சொல லுகிராய, போததநதி யோவதன நீமையென ருனபொங்கிப பூதிகனே”, “பூதிகன ருனது சொல்லலும் யானது வல்லனெல்லாம், சாதிகண்டா யெனத தானறள ராதது சாற்றுக்கெனரூட், காதியென ருனுமொரநத மென ருனுமுண் டேலதற்கு, நீதியி னாலுரை நீயினி யானது நோவ நெனருன ” (நீல. வேத செய ௩-௪) என வருவனவற்றாலுணாக வேதக்கு - வேதத்திற்கு க௦நி வேதியென - வேதவாதி

க௦௪ மெய்ததிறம் - நூலவகைகள் , மெய்யுணாததுவனவற்றை மெய்யெனரா , “மெய்ததிறம் வழக்கு நனபொருள் வீடு ” (க : கக) என முன்பு வந்திருந்ததல காண்க “யாமெய்யாக கண்டவற்றுள் ” (௩௦௦) எனனும் திருக்குறளில், ‘மெய’ எனபது இப்பொருள் தாதலறிக. வழக்கு- உலகியல

க௦௫ - எ இவவடிக்களற கூறப்பட்டுள்ளவை மணிமேகலையின் உட்கோள

ஆசீவகவாகம் —

க௦௬ ஆசீவகநூல - சமணசமயத்தின் பாருபாடு இரண்டனுள் ஒருவகைக்குரிய நூல , “அன்னதோர வாயமை யாசீ வகனம் ணாகளிற கூறும் ” (சிவ சிந்தி பரபகம், ஆசீவகமதம், க.) புராணன் - முதி யோன். ஆசீவகமதம் முறகாலத்துச சமநுண்டமென்று பெயருள்ள ஒருரிற் பரவியிருந்ததென்று நீலகேசியால தெரிகினறது

க௦௭ இறை யார - கடவுள் யாவன நூற்பொருள் யாதென - உனது நூலிற சொல்லப்படும பொருள் என்னவென்று மணிமேகலை கேட்ப

க௦௮ - ௧. “ஆததனு நூலும் பொருளு நிகழ்ச்சியும், பாததன சொல் லிற் பயம்பெரி தாதலி, னோததுரை யேயிங் குரையென றுரைத்தனள், சாததிரம் யாவையுந தன்னிக ரிலலாள் ” (நீல ஆசீவக. செய. கஉ)

(பி - ம்) ௩௦௩ - ௪ ‘வேதத, தாதியநத மிலை யதுவே நெறியெனும்’

வரம்பி லறிவ னிறைநூற் பொருள்களைந்
 துரந்தரு முயிரோ டொருநால் வகையனு
 அவவனு வுற்றுங் கண்டு முணர்ந்திடப்
 ககடு பெயவகை கூடிப் பிரிவதுஞ் செய்யும்
 நீவநீ தீக்காற் றெனநால் வகையின
 மலைமர முடம்பெனத் திரள்வதுஞ் செய்யும்
 வெவ்வே றுகி விரிவதுஞ் செய்யும்
 அவ்வகை யறிவ துயிரெனப் படுமே -
 கஉ௦ வற்ப மாகி யுறுநிலந் தாழ்நது
 சொற்படு சீதத் தொடுகவை யுடைத்தாய்
 இழினென நிலஞ்சோந் தாமுவது நீாதீத
 தெறுதலு மேற்சே ரியலபு முடைத்தாங்

ககஉ. வரம்பிலறிவன் இறை - அநநத் ஞானியாகிய மற்கலி
 தேவனே எமது கடவுள். நூற்பொருள்கள் ஐந்தது - நவகதிரோனனும் நூலிற்
 கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள் ஐந்தாகும்.

ககந. அப்பொருள்கள் உயிரும் நாலவகை அணுககளுமாம்.

ககஉ - ந. ஆசீவக மத்ததினாகருத் தெய்வம் மறகலியெனப்பதும்,
 நூல நவகதிரெனப்பதும், அதிற் கூறப்பட்ட பொருள்கள் ஐந்தென்பதும்
 ஆகிய இவற்றை, “என்றஹ் மறகலி தானே யிறையினி, யொனப்பது வாங்
 கதிர தூலயா முடையன, மனபெறு துண்பொரு ளைநதியல பாயவை,
 யினப் நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச்சொல” (நீல. ஆசீவக செய. கந)
 எனப்பதனாலறிந்துகொள்க, “மறகலி நூலின் வகையிது” (ககடு) என்ற
 இக்காதையிலேயே பின்வருதல் காண்க.

ககச. அவவனு வென்றது உயிரை

ககடு கூடி - நிலவனு முதலிய நாலவகையணுககளோடு கூடி.

ககச - டு இவவடிகள உயிரனுவின இலக்கணங் கூறின.

ககசு. மேற்கூறிய நாலவகையணுககளும் இவையெனறபடி.

ககஎ - அ. அநநாலவகையணுககளும் திரள்வதுஞ்செய்யும், விரி
 வதுஞ்செய்யும்

ககசு - அ இவவடிகளால் மேற்கூறிய நாலவகையணுககளின
 பொதுவிலக்கணம் கூறப்பட்டது

கஉ௦. வற்பம் - வனமை. நிலம் வற்பமாகியுறும்.

கஉ௦ - உஉ தாழ்நது உடைத்தாய்ச்சோநது ஆழ்வது நீரோனக

க௦ந தெறுதல் - சுடுதல்

கஉஉ - ந தீ, பெறுதலும் மேற்சேரியலபு உடைத்தது.

(பி - ம்) ககந - ச ‘நாலவகையினு, மூவனு’

௨௭.—சமயக்கணக்கர்த்தந்திறங்கேட்ட காதை கக்க

காற்று விலங்கி யசைததல கடனிலை
 கடடு வேற்றியல பெய்தும கிபர் தத்தால்
 ஆதி யிலலாப பரமா ணுககள்
 தீதுற நியாவதுஞ் சிதைவது செய்யா —
 புதிதாய்ப் பிறந்தொன் றென்றிற புகுதா
 முதாநீ ரணுநில வணுவாய்த திரியா
 கந ௦ ஒன்றிரண டாகிப பிளபபதுஞ் செய்யா
 அன்றியு மவலபோற் பரபபதுஞ் செய்யா —
 உலாவுந தாழு முயாவதுஞ் செய்யும் .
 குலாமலை பிறவாக கூடும் பலவும்
 பினனையும் பிரிந்துதந தன்மைய வாகும்
 கநடு மன்னிய வபிரமாயச செறிநதுவற பமுமாம
 வேயாயத துளைபடும் பொருளா முனைககும்
 தேயா மதிபோற செழுநில வரைபபா
 நிறைநதவிவ வணுககள் பூதமாய நிகழிற
 குறைநது மொததுங் கூடா வரிசையின்

க௨௪. விலங்கி - குறுக்கிட்டி. இவை - இவ்வணுககள்

கக்க - ௨௪ இவ்வடிகளாற கூறப்பட்டுள்ள ஐந்து பொருள்களின்
 இயலபைப பினைவருஞ் செய்யுட்களாலுமறிக. “நிலநீ ரெறிகாற் றுயிரின்
 னியலபும், பலநீ ரவற்றின் படுபா லவைதாம், புலமா கொலியொனறெழிய
 முதறகாம், சலமா யதுதனை மையைமே முதலாம்”, “எறிததன முதலா
 யினதீ யினவாம், செறிததல லொலியோ டிவைகாற் றினவா, மறிததல்
 லறிகல லவைதா முயிராம், குறிதத பொருளின் குணமாலிவையே” (நீல.
 ஆசீவக, கள - ௮)

க௨௫ வேற்றியலபு - வேறுதனமை

க௨௭. யாவதும் - சிறிதும் சிதைவது - அழிதல

க௨௬ அவலபோல - அவலைப்போல கநடு வறபம் - வனமை

க௨௬ வேய - மூங்கில ககள தேயாமதி - முழுமதி.

க௨௬. குறைந்தும் ஒத்தும் கூடா - பின் சொல்லப்படுமளவிற குறைந
 தும் அளவொத்துங் கூடுவனவல்ல

க௨௬ - ௪௧ “ஒன்றினை யொருவி மூன்றங் குற்றிடா விரண்டிவிட்டு,
 நின்றிடா திரண்டு கூடு நெறிநில நான்கு நீரமூன, நின்றிரண்டழல்கா
 லொன்றா விசைநதிடும் பூமி யிவவா, நெனறுநீர் தீகா லாகி யீணடுவ தெனநி
 யமபும்” (சீவ. சிந்தி பரபகம், ஆசீவகனமதம், ஏ) எனவருதல காண்க.

(பி - ப்) க௨௪ ‘ஆறுறுவிகே யசைததல கடிவை’ க௨௫ ‘வேற
 றியலையதம்’ க௨௭. ‘யாதுஞ்சிதைவது’ க௨௮ ‘புததாபபிறந்தொன்று’
 க௨௬ ‘பிறவாயக கூடுமலையும்’ க௨௯ - ௫. ‘தன்மையதாக, வன்னிய’
 க௨௬ வேயிரத்தளைப்படும’ க௨௭ ‘வரைப்பால’ க௨௬ ‘கூடாவரியின்’

கச௦ ஒன்று முககா லரைகா லாயுறும்
துன்றுமிக கதறா பெயாசொலப படுமே
இககுணத தடைநதா லலலது நிலையச
சிககென் பதுவு நீரா யிழிவதும்
தீயாயச சுடுவதுங காற்றாய வீசலும்

கச௫ ஆய தொழிலை யடைந்திட மாட்டா
ஓரணுத தெய்வக கண்ணோ ருணாகுவா
தேரா பூதத திரட்சியு னேனோ
மாலைப் போதி லொருமயி ரறியா
சாலத திரணமயிர தோற்றுதல சாலும்

க௫௦ கருமம் பிறப்பும் கருநீலப் பிறப்பும்
பசுமம் பிறப்பும் செமம் பிறப்பும்
பொன்ன பிறப்பும் வெண்ண பிறப்பும்
என்றிவ வாறு பிறப்பினு மேவிப்
பண்புறு வரிசையிற பாறபட்டுப் பிறந்தோ
க௫௫ கழிவெண் பிறப்பிற கலந்துவீ டீண்குவா

கச௩ சிககென்பதுவும் - வனமை யுற்றிருத்தலும், “வறபமாகி யுறு நிலம்” (க௨௦) என்று இக்காதையில் முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

கச௪ தெய்வககண்ணோ - கேவல ஞானிகள்.

கச௭ தேரா - அறியா ஏனோ - மறையோ, என்றது, கேவல ஞானிகளல்லாதாரை

கச௪ - ஏ ஓரணுவை ஏனோ தேராரெனக்

கச௮ போது - காலம்

கச௯ சாலும் - மேற்கூறியதற்கு உவமையாக அமையும்.

க௫௦ கரும்பிறப்பென்றது நாக சனமத்தை

க௫௫ கழிவெண்பிறப்பு - மிகவெளியிய பிறப்பு.

க௫௦ - ௫௫ இவ்வடிகளிற கூறிய கரும்பிறப்பு முதலியவைகள் முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையவை, “வெண்மைநன பொன்மை செம்மை நீலகழி வெண்மை பச்சை, உண்மையிவ வாறி னுள்ளநு கழி வெண்மையோங்கு வீட்டின, வண்மைய தாகச சேரு மறறிவை யுருவம் பறறி, உண்மையவ வொட்டுத தீட்டுக கலப்பினி லுணரு மென்றன” (சீவ சித்தி பரபகம், ஆசீவகனமதம், ௮) ஈனடுப்பிறப்புக்களை வகுத்துக்

(பி - ம்) கச௦ ‘அரைக்காலாபுந’ கச௧ ‘மிக்கவகளிற’ கச௩ ‘சிககென்பதாஉ நீராயிழைவதுந’ கச௪ ‘தீயாசுகடுவதுங காற்றாய வீசுவதும்’ கச௫ - ௬ ‘மாட்டா, தோரணு’ கச௭ ‘நேரலாபூதத திரடரியுனா னோ’ கச௮ ‘மயிருமறியா’ க௫௪ - ௫ ‘பாறபடக கழிந்த, கழிவேய பிறப்பிற கலந்து வீட்டினவா’

2௭.—சமயக்கணக்காதத்திறங்கேட்ட காதை ௩௧௫

அழியல லேண்டா ரதுவறற் பாலா
 இதுசெம போகவி னியலபிது தப்பும
 அதுமண டலமென் றறியல வேணடும
 — பெறுதலு மிழத்தலு மிடைபு றுறுதலும
 ௧௬௦ உறுமிடத தெயதலுந துக்கசுக முறுதலும
 பெரிதவை நீங்கலும பிறத்தலுஞ் சாதலும
 கருவிற் பட்ட பொழுதே கலகஞும
 இனபமுந் துன்பமு மிவையுமணு வெனத்தகும்
 முன்னுள வுழே பின்னுமுறு னிப்பது
 ௧௬௫ மறகலி னூலின் வகையிது வெனசச
 சொறறடு மாற்றத தொடர்ச்சியை விட்டு

கூறியதுபோல, “மணியுயிரி பொன்னுயிரி மாண்ட வெள்ளியின, அணியுயிரி செம்புயிரி ரிருமபு போலவாம, பணியுயிரி ரிறுதியாப பேசினேனினித, துணியின மெனத்தொழு திறைஞ்சி வாழத்திஞா” (சீவக. ௩௧௧௧) என்று உயிரகளை வகுத்துக் கூறியிருத்தல காண்க

௧௬௬ ‘அது’ என்றது கழிவெண்பிறப்பினே.

௧௬௭ ‘இது’ என்றது கருமபிறப்புமுதல கழிவெண்பிறப்பு இறுதியாகவுள்ள பிறப்புக்களில் முறையே பிறந்து வீடுபெறுதலை

௧௬௯ - ௧௭௨. பெறுதலமுதற் சாதலீருகவுள்ளவைகள் கருவிற சோந்த பொழுதே கலப்பனவாம

௧௬௩. இனபதுன்பங்களாகிய இவைகளும் அணுவென்று கூறப்படும்

௧௬௪ - ௧௬௬. இவ்வழிகளின் பொருளோடு, “பேறிழ விடைபு றின பம் பிரிவினா திருக்கை மற்றும், வேறொரு ஞாட்டிற் சேறல வினாநதிடு மூப்புச சாதல, கூறிய வெட்டு முன்னே கருவினுட கொண்ட தாகும், தேறிய ஓழிறி படஞ்ச செலவதிவ வுலக மென்றான”, “புண்ணிய பாவமென்னு மிரண்டணுப பொருந்த வைத்தே, எண்ணிய விவற்றினோடு மேழென வெங்கனோடு, நண்ணிய வொருவன கூறு ஞானமிவ வாற தென்று, கண்ணிய கருத்தி னோக்கா கதியினைக் காண்ப ரென்றான” (பீடா தீர்த்தி பர பககம், ஆசீவகன் ௧-௧௦) என்னும் செய்யுட்களை ஒப்பிடுக

௧௬௫ மறகலிதேவனது ஒன்பது கதிரென்னும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள வகை இதுவாகுமென்று ஆசீவகமத்ததோன சொல்ல

௧௬௬ சொறறடுமாற்றததொடாசசி - தடுமாற்றச சொறறடுடாசசி, என்றது பூரவோத்தர விரோதமுள்ள ஆசீவகமத்ததோன கூற்றை.

(13 - 15) ௧௬௬ ‘அழியலவேண்டா வதுவறற்பாலா’ ௧௬௭ ‘வேண்டிதலும்’ ௧௬௮ ‘இறத்தலும்’ ௧௬௯ ‘உடயிறுத்தபதலுந் துக்கமுஞ் சுகயிறுதலும்’ ௧௭௦ ‘பொழுதேபிறககு’, ‘பொழுதேயிறகும்’ ௧௭௧ ‘இவையியையெனத்தகு’ ௧௭௨ ‘மறகலினூலின் வகையிதுவென்று’ ௧௭௩ ‘சொறறடுமாற்றத’

நிகண்ட வாதியை நீயுரை நின்னல்
புகழந் தலைவனயார நூற்பொருள யாவை
அப்பொரு ணிகழவுங் கட்டும் வீழும்

கஎ௦ மெய்ப்பட விளம்பென விளம்ப லுறுவோன
இந்திரா தொழப்படு மிறைவனெம மிறைவன
தந்த நூற்பொரு டன்மாததி காயமு
மதன்மாததி காயமுங் காலா காயமும
தீதில சுவனும் பரமா ணுகசுரும
கஎ௧ நலவினை புந்தி வினையும்ல வினையாற
செய்வுறு பந்தமும வீடுமித திறத்த .
ஆனற பொருடன றனமைய தாயும் —
தோன றசார வொன ின றனமைய தாயும்

கஎ௦ மெய்ப்பட - உண்மைப்பட

கச௭ - எ௦ நிகண்ட வாதியை நோக்கி உங்கள் தலைவன யார்? நூற்
பொருள்கள யாவை? அப்பொருள்களின் நிகழ்ச்சியையும், பந்தத்தையும்,
வீட்டினையும் சொல்லுவாயென்று மணிமேகலை கேட்பு. நிகண்டவாதி - சம
ணா இருதிருத்தாரில ஒருவகையான, இவன நிககந்தவாதியென்றும் திகம
பரவாதி யென்றும் கூறப்படுவன இறைவன, நூல், பொருள், பொரு
ணிகழ்வு என்னும் இந்நான்கினையும் முறையே ஆபதன, ஆகமம், பதாராதம்,
பிரவாததியெனபா

நிகண்டவாதம் —

கஎ௧ சதேந்திராகளாலே வணங்கப்படும் அருகனே எமது ஸவாமி,
சதேந்திராவாரா பவணேந்திரா நாற்பத்திருவரும், வியந்தேந்திரா முப
பத்திருவரும், கற்பேந்திரா இருபத்திருவரும், சந்திரனும் சூரியனும் நரேந
ந்திரனும் மிருகேந்திரனுமென்பார்

கஎ௨ தந்த நூற்பொருள் - அருகன உண்பெண்ணிய அங்காகம்
பூவாகம் பருசுருதியாகமென்னு மூன்று ஆகமங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள
பொருள்கள்

கஎ௩ காலமும ஆகாசமும

கஎ௨ - கூ தந்தநூற்பொருள்கள் தருமாதிகாயம் முதல் வீடு இறுதி
யாகவுள்ள இந்தப் பத்துப் பகுதியின்

கஎ௩ - கூ இவ்வழிகளாற கூறப்பட்டுள்ள இறைவனையும் அவன
கூறிய நூற்பொருள்கள் பத்தையும், “எனக்கேட்டாங் கெடுத்தாரைப்பா
ளிந்திராக் தொழப்படுவான், தனக்காய தருமமு மதருமமுங் காலமு மனப்
பாட்டி லாகாய முயிரருவும் புண்ணியமே, நினைக்குங்காற பாவமே கடமீ
டென்றிறுத்தி” (நீல மொககல ௨௨) என்னும் செய்யுளாலும் அறிந்து
கொள்க

(பி - ம்) கச௮ ‘புகழ்ந்த தலைவன்’

உஎ.—ரமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை நுகள்

அறிததமு நிததமு மாகி சீன்று
 ௧.௮0 துனிதத குணததோரா கணததின் கண்ணே
 தோற்றமு மிலையுங் கேடு மென்னும
 மாற்றரு மூன்று மாககலு புரித்தா
 நிமப முளைதது நிகழ்த நிததிய
 நிமபத தப்பொரு ளனமை யறிததியம
 ௧.௮௫ பயற்றுத தன்மை கொதுகும் மாயம்
 இயற்றி யப்பய றழிதது மேதுத
 தருமாசதி காயந தானெங்கு முளதாயப
 பொருளகளை நடத்தும் பொருநத நித்தியமா

௧௭௬ - ௮0 ஒருபொருள ஒரேகணத்தில் அறித்தியத்தன்மை நித்தியத் தன்மையென்னும் இரண்டையும் அடையுமென்பதை, “கல்வியானல லனே காமாதி யாற்றியன, செல்வத துயாநதான குலத்தினிற் றாழ்நதன னும், வல்லுவா னென்றென்று வல்லா னிதுவனரே, நிலலாமை நிதத் தில” (நீல மொககல ௧௧௩, ௧௧௪) எனபதனாலு முணாக. கணம் = கூடுணம்

௧௮0 - ௮௨ ஒருபொருள ஒரேகணத்தில் உறபத்தி ஸதிதி நாச மென்று மூன்றையுமடையுமென்பதை, “உருவப் பிழம்பப் பொருளென் றுரைப்பனிப் பாறயாமோ, பருவத்தி மூப்பரி யாயப் பெயரென்பன் பாலழிந்து, தருவித துரைத்த தயிருரு வாயமுமமைத தன்மையதாம், திரு வதத தென்பொரு ளாதலேத தேர தெளியிதெனருன” (நீல மொககல ௧௨௨) எனனுஞ் செய்யுளாலும், ‘உருவப்பிழம்பாகிய புறகலத்தைப் பொரு ளெனப்பேன், பாலதயிர முதலாயின அதனது பரியாயமென்பேன், பாற் பரி யாயதது நின்ற புறகல திரவியம் தயிரப்பரியாய மடைநது பரிணமித்தலின் உறபத்தி ஸதிதி விநாசாதமகமாகித் தூஷிக்கப்படாத பெருமைத்தாம் என பொருளென்று தெளியென்று சொன்னா’ எனனும் அதனுரையாலு மறிந்து கொள்க

௧௭௭ - ௮௨ பொருள உரித்தாமெனக் ௧௮௬ நிமபம் - வேம்பு

௧௮௫ - ௬ இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள திருஷ்டாந்தத்தின் இயல்பை, “பெற்றது தானுங்கும் மாயத் திரிபு பயற்றியவடே, இற்றதிது வென திட்டமென பாயிவ விருமையினும், தெற்றெனத் தோந்தோரா பொரு ளெனனை தேற்றினித் தேற்றலையேன், மற்றது வாயை மயிரெனச் சொல்லு வன் மனனுமெனருன” (நீல மொககல ௧௨௬) எனபதனாலுமுணாக குமமாயம் - புழுக்கிய பசைப்பயற்றேடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக கப்படுவதொரு சிற்றுண்டி, இஃது இப்பெயரோடு விஷ்ணுவாலயங்குளில இக்காலத்தும் வழங்கி வருகின்றது, “குமமாயத்தொடு வெண்ணெய் வீழுக” (நீல மொககல ௧௨௬) எனபதில், ‘குமமாயம்’ என பதற்கு ஸ்ரீய நவாஸமாழனிகர், ‘குழையசசமைத்த பருப்பு’ என்று பொருள செய்திருக்கின்றனா, “பயற்றது குமமாயம்” (நீல கு ௨௧௬, மயிலே மேற)

௧௮௭ - ௮. தருமாதிகாயம் எங்குமுளதாகி எககாலத்தும் பொருள களை நடத்துமெனக்

அப்படித் தாசியுன்மாத திகாயமும்
 கக௦ எப்பொருள களையு நிறுத்த லீயற்றும்
 காலங் கணிக மெனுங்குறு நிகழ்ச்சியும்
 மேலுங் கற்பத் தின்னெடு நிகழ்ச்சியும்
 ஆககுமா காய மெல்லாப பொருட்கும்
 பூசு குமிடங் கொடுக்கும் புரிவிற றாகும்
 கக௮ சிவ னுடம்போ டொத்துக் கூடித்
 தாளி ல்சுவை முதலிய புலன்களை நுகரும்
 ஓரணு புறகலம் புறவுரு வாக்கும்

கஅக - ௯௦ அதனமாததிகாயம் எப்பொருள்களையும் நிறக்கசெய்யும்.

கஅ௭ - ௯௦. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள தருமாததிகாயம் அதரு மாத் திகாயங்களின் இலக்கணங்களைப் பின்வருபவைகள் நன்கு புலப்படுத்தும: “அத்தியா யமூததியா யளவி நேசியாய, ஓததள வுலகிலே டெலக் லோக மாம, தத்துவந் தீனசெய்து தமமத் தமமமா, மத்திகள செலவொடு நிலையிற் கேதுவாம்”, “அச்சநீர தேவோடு மீனை யீரத்திடா, அச்சநீ ரன்றியத் தேரு மீனசெலா, அச்சநீர போலத்தம் மத்திசேறலை, இச்சையு முயற்சியு மினறியாககுமே”, “அந்தரத் தறுபத்து மூன்ற தாகிய, இந்நிர படலமு நிரைய மேழகளு, மந்தர மலைமண்ணு மற்று நின்றிடா, அந்தமி னிலையதம் மத்தி யிலலைபல”, “பறவையின் சிறகொடு பாத நின்றழி, நெறியிறை செலவொடு நிலையை யாக்குமால், உறவிபுற கலமிவை யோட நிறறலைக், செறிவுறத் தமமத்தம் மத்தி செய்யுமே” (மேருமநீர வைசயந்தனமுத்தி அஅ, ௯௦, ௪௪, ௬௨, “தருமாததிகாயம், குயவன திகிரிக்குக் கீழிடடசிலை போலவும், தேருக்கு அச்சப்போலவும், கலத்திறுக் கடலபோலவுமாம்”, “தருமாத் தியும் அதரு மாத் தியும் பக்பிககுச சிறகுங் காலம்போற் சீவபுற கலங்களுடைய கமனத்திற்கும் ஸத்திதிக்கும் அப்பிரோகசாதனமாம்” (நீல மொக்கல, ௨௭ - அ, ௩மய) கக௬ கணிகம = கூணிகம

கக௬ - ௯ காலம் குறுங்கழ்ச்சியையும் நெறிநிகழ்ச்சியையுமாககுமெனக், “கூணிகமெனபது எழுசெங்கழுநீரிதழை ஒரு குறட்டிலடுக்கிப் பலவானு யினனொருவன் மிகவுங் கூரியதோருளினவைத்துக் கூடமிட்டுப் புடைத்தால ஆரும்புரையற்று ஏழாமபுரையிற செல்லுமளவாம், இனிககற்பமாவது, ஓசனையகன்றுயாந்தோ வாசிரமலை கருப்பினி யுடுத்த பட்டாடைத் தோகை பட்டுக் கையறத்தேயந்ததாம்” (நீல. மொக்கல. ௯௬, ௪மய)

கக௯ - ௯. ஆகாயம் எல்லாப்பொருட்கும் இடங்கொடுக்குஞ் செயலை யுடையது, “பாந்திடங் கொடுக்கும் விசம்புதோ யுளம்” (மலைபடு. ௮௮)

கக௮ - ௯ சீவன உடம்போடொத்துக்கூடிப் புலன்களை நுகரும்

கக௯ ஓரணு - பரமாணு, அவவணு புறகலமும் புறவுருவுமாகும் புற்கலமென்றது உடம்பை, புறவுருவென்றது மறறை வடிவங்களை

(பி - ம்) கக௮ ‘ஒத்துத் தோன்றி’

உஎ.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்ட காதை நகக

- சோசா னலவினை தீவினை யவைசெயும்
 வருவழி யிரண்டையு மாற்றி முன்செய்
 ௨௦௦ அருவினைப் பயனனு பவிததறுத திடுதல
 அதுவீ டாகு மென்றன னவனபின
 இதுசாங் கியமத மெனறெடுத துரைப்போன
 தனையறி வரிதாய்த தானமுக் குணமாய
 மனநிகழ வின்றி மாணபமை பொதுவாய
 ௨௦௧ எல்லாப் பொருளுந் தோன்றுதற் கிடமெனச்
 சொல்லுதன் மூலப் பகுதிசித ததது -
 மானென றுரைதத புத்தி வெளிப்பட்
 டதனகணு காயம் வெளிப்பட டதன்கண
 வாயு வெளிப்பட் டதனக ணங்கி
 ௨௦௨ ஆனது வெளிப்பட டதனக ணப்பின
 தனமை வெளிப்பட டதினமண் வெளிப்பட்
 டவற்றின் கூட்டத் தினமணம் வெளிப்பட
 டாரப்பயு மனத்தாங் கார விகாரமும்
 ஆகா ாததிற செவியொலி விகாரமும்

௧௯௮ நலவினை நலவினையையும், தீவினை தீவினையையும் உண்டாக்
 கும், இன்பதுன்பங்களை யுண்டாகுகுமெனினும் பொருநதும்

பந்தத்தினிலக்கணங் கூற்றிறிலா “அவவினையாற, செயவுறு பந்த
 மும்” (௧௭௭ - ௬) என்று முன்னாக் கூறினமையின

௧௯௯ வருவழியிரண்டு - நலவினை வருமவழியும் தீவினைவருமவழியும்
 முன்கூய - முன்பிறப்பிற் செயத

௨௦௦ என்றனன் - என்று நிகண்டவாநி கூறினன்

௧௯௧ - ௨௦௧ வீட்டிலக்கணம் இவ்வழிகளாற் கூறப்பட்டது போல,
 “பெரும்பாவ மந், துயத்தபு பெறுதூயாம வீடெனலே, மரும்பாவ காரிநீ
 யாவாவா யதுகேட்டாய், வரும்பாவ மெநிகாதது மனனுநதம் பழவினையும்,
 ஒருங்காக் வுதிராததநக லுயிராததாயமை வீடெனருள” (நீல மொககல
 ௪௭) எனனும் செய்யுளில வந்திருத்தல காண்க

சாங்கியவாழ்ம் -

௨௦௨ சொல்லுதல் மூலப்பகுதி - சொல்லப்படுவது மூலப்பகுதி சித்
 தம் - மூலப்பகுதி

௨௦௩ மாண் - மகத்தத்துவம். மகத்தத்துவத்திற்குப் புத்தியென்றும்
 ஒரு பெயருணடு

௨௦௪ அங்வு - அங்கினி ௨௧௦ அப்பு - நீர்

௨௧௨ கூட்டம் - ஸமஷ்டி

உகடு வாயுவிற் றொககு மூறெனும விகாரமும்
அங்கியிற் கண்ணு மொளியுமாம விகாரமும்
தங்கிய வபபில்வாய் சவையெனும விகாரமும்
நிலக்கண மூககு நாற்ற விகாரமும்
கொலபபட் டிவற்றிற் றொககு விகாரமாய

உஉ௦ வாககுப பாணிபாத பாயு ருபததமென
ஆக்கிய விவைவெளிப படடிங் கறைநத
பூத விகாரத தானமலை மரமுதல
ஒதிய வெளிபபட் டிலகாய் நிகழ்நது
வந்தவழியே யிவைசென் றடங்கி

உஉரு அநதமில் பிரளய மாயி று மளவும்
ஒன்று யெங்கும் பரநதுநித தியமாம
அறிதற் கெளிதாய் முசகுண மன்றிப
பொறியுணர் விக்கும பொதுவு மன்றி
எப்பொரு ளுநதோன றுதற்கிட மன்றி

உஉ௦ அப்பொரு ளெல்லா மறிநதிடற் குணாவாய
ஒன்று யெங்கும் பரநதுநித தியமாய்
நின்றுள வுணாவாய நிகழ்தரும் புருடன்
புலமா பொருளாக ளிருபத தைநதுள
நிலகீ தீவளி யாகா யமமே

உஉரு மெய்வாய கண்மூக குசசெவி தாமே
உறுசவை யொளியூ றேசைநாற றமமே
வாககுப பாணிபாத பாயு ருபதத

உகடு தொககு - துவக்கநதிரியம் ஊறு - பரிசம்

உகஅ நிலக்கண - நிலத்தினகண

உஉக இவையென்றது கருமேந்திரிய பஞ்சகத்தை

உஉ௩ ஒதிய வினையாலணையும் பெயர்

உஉ௪ - ௩௨ இவ்வழிகளாற் புருஷ தத்துவத்தின் இலக்கணம் கூறப் பட்டது, இதனை, “எத்திறத் தினுஞ்செய யானகுண மொன்றிலன, நத்துவ னினபி னபேதன லேபக, னித்திய நெனகு முளனெடுங காட்சியன, றய்த்த லுடையனென றேன்றலு மெனறா” (நீல சாங்கிய எ) எனபதனாலு மறிந்துகொள்க

(பி - டி) உஉ௪ ‘முககுணமினி’ உஉஅ ‘பொருளுமினி’

உஎ.—சமயக்கணக்கர்த்தத்திற்கேட்டகாதை நடக

- ஆககு மனோபுத்தி யாங்கார சித்தம்
உயிரெனு மானமா வொன்றொடு மாமெனச
உச௦ செயிரறச செப்பிய திறமுங் கேட்டு
வைசே டிகனின் வழக்குரை யென்னப
பொயதீர பொருளுங் குணமுங் கருமமும
சாமா னியமும விசேடமுங் கூட்டமும
ஆமாறு கூற மதிறபொரு ளென்பது
உச௩ குணமுந் தொழிலு முடைததா யெததொகைப்
பொருளுக்க கு மேதுவா மப்பொரு ளொன்பான்
ஞாலநீர தீவளி யாகா யந்திசை
கால மானமா மனமிவற றுண்ணிலம்
ஒலியுறு நிறஞ்சுவை நாற்றமொ டைந்தம்
உ௩௦ பயிலகுண முடைதது நின்ற நான்கும
சுவைமுத லொரோகுண மவைகுறை வுடைய

உ௩௮ புத்தி - மகத்தத்துவம் சித்தம் - பிரகிருதி

உ௩௩ - கூ இவ்வடிகளால் இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் கூறப் பட்டன, இதனை, “மன்னுயிர தெற்றென விலலது மானசெருக, கென னவு மிந்திய மைந்தைந் தொருமனம், அன்னதன் மாதந்திரை யைந்தைநது பூதமும, பன்னிய வையைம பதப்பொரு ளென்றன” (நீல. சாங்கிய சு) எனப்பதனொழுணாக தெற்றெனவிலலது - பிரகிருதி செருக்கு - அகந காரம்

உச௦ கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு

உச௧ உரையெனன - சொலவாயென்று மணிமேகலை கேட்ப

வைவேடிகாரதம் —

உச௩ சாமானியம் - பொதுமை விசேடம் - சிறப்பு கூட்டம் - சமவாயம், இதனை உடனடிணாப்பென்றும் கூறுவா.

உச௪ ஆறுகூறும் - ஆறு பகுதியாகும்

உச௬ அப்பொருள் ஒன்பான் அந்தப்பொருள் ஒன்பது வகைப் படும

உச௪ - சு பொருளென்பது உடைத்தாய ஏதுவாகும்

உ௩௦ ன்னநான்கு - நீர தீ காற்று ஆகாயமெனப்பன

உ௩௧ சத்தம் முதல நாற்றம் இறுதியாகிய ஐந்தனுள், நீர சத்தம் முதலிய நான்கு குணங்களையும், தீ சத்தம் முதலிய மூன்றினையும் காற்றுச் சத்தம் முதலிய இரண்டினையும், ஆகாயம் சத்தமொன்றினையு முடையன

திசை முதலிய நான்கின இலக்கணங்களும் ஒரு பிரதியிலும் காணப் படவில்லை, பின் வருவனவற்ற ளளும் சில இப்படியே யுள்ளன

ஓசை யுற்றி நிறநாற் றஞ்சுவை
மாசில பெருமை சிறுமை வனமை
பொன்னை சீரமை நொயமமை விடிவம்

௨௩௩ என்னு நீரமை பசகமுத லனேகம்
கண்ணிய பொருளின குணங்க ளாகும்
பொருளுங் குணமுங் சரும மியற்றற
சூரிய வண்மை தருமுதற் பொருத்தான
போதலு நின்றலும் பொதுககுண மாதலிற்

௨௩௪ சாதலு நிகழ்தலு மப்பொருட் டன்மை
ஒன்றலு கூட்டங் குணமுங் குணியுமொ
றென்றிய வாதியு முரைததன னுடனே
புத்த வாதியைப் புகனீ யென்னத

— தாதகிப் பூவுங் கடடியு மிடடு

௨௩௫ மற்றுங் கூட்ட மதுக்கனி பிறந்தாங்கு

௨௩௨ - கூ இவ்வுடி சாரற் குணங்கள் பகுத்துக் கூறப்பட்டன

௨௩௩ - அ பொருளும் குணமும் கருமத்தைச் செய்ந்தது உரிமையையுடையன பொருள் குணமென்னும் இரண்டாலும் பித்தபொது கருமமென்றபடி உணமை - ஸத்துவம் முதற்பொது - பரசாமானியம், முத்த பொது உணமை - அருமெனக்

௨௩௪ ஒன்று - லிசேடம் அன்று - லிருநிலிமு, விய நான்கு புத்தக நின்ற பரமானுக்கள் ஒன்று அண்ணலுள்ள தென்கூட்டம் - ஸமவாயம் பூவடி லிசேட சீரண இலக்கணமும், சமவாயத்தின் இலக்கணமும் கூற்றிற்று

௨௩௨ - ௨௩௩ - ௨௩௪ - ௨௩௫ - லிசேடவாதி

௨௩௨ - கூ உடிக்களாற் கூறப்படலின் பொருள்கள் புறநிலையவர்ப “நெறி ட்டனப் படுவது நின்ற மெய்மனமய நிறிலுங் கரிய வொறு சொற்பொருள், செறியயான சொல்லி உபயித குணநொழில் பொறியினைய பொதுச்சிறப் புடனபு ணாப்பதே”, “பூதமநொடு திரைமனம் பொழுதாயி, ரோனிய பொருள்கடா மொனபதாமனவ, நயிற் குணமுற் றியலபு செய்கபும், போதரும பொருட்புடை பெயர் - யாகுமே”, “பெரியதும் பின்னது மாய தப்பொது, உரிதன்றி பொருளாக லேசை செலுத்தது பொற்றுமை, தெரிவுற் வருவது சிறப்ப தாந்குணங், கிரியையக் கித்தற்கெனக் கித்ததல கூட்டமே” (நீல. வைகேசிக ௨ - ௩) பொருளு செய்புட்களாலு முணாக

௨௩௩ புகலீ என்ன - நீ சொல்வாயென்று மணிமேகலை சொல்ல, புத்தாநம் —

௨௩௪ தாதகிபூ - ஆத்திபூ கடடி - கருப்புகட்டி

௨௩௫ மற்றும்கூட்ட - கூட்டற்குரிய மற்றைப் பொருள்களையும் கூட்ட மதுக்கனி பிறந்தாங்கு - மதுவினிடத்துள்ள மதச்சுடி தோன்றி னுற்போல

உஎ.—சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை நடந

குறறிநிம பூதத துணாவு தோனறிமும்
அவவுணா வவவப பூதத தழிவுகளின
வெவவேறு பிரியும் பறையோ சையிறகெடும்
உயிரொடுங் கூட்டிய வுணாவுடைப பூதமும்

உஎ௦ உயிரில் லாத வுணாவில் பூதமும்
அவவப பூத வழியவை பிறகரும்
மெயவகை யிதுவே வேறுரை விகற்பமும்
உணமைப பொருளுமுலோ காயத னுணாவே
கண்கூ டல்லது கருத்தள வழியும்

உஎ௧ இமமைப மிமமைப பயனுமிப பிறப்பே
பொயமமை மறுமையுண டாயவினை துயததல

உச௬ பிருத்வி முடிலிய ஐந்து தத்துவங்களின் சமவாயதளில் அறிவு உதிக்கும், பூதங்கள் ஐந்து உண்டென்பது பூதவாநியின் கொள்கை நிலம், நீர், தீ, வளியென்ப பூதம் நான்கேயென்பது உலோகாயதன கொள்கை

உச௮ பறை - பேரிகை ஒசையின் - ஒசையைப்போல

உச௯ - அ ' மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின் கூட்டத்தில் மத சக்தி பிறந்தாற்போல பிருத்வியாதி பஞ்சபூதசமவாயதது ஞானசகாதி டோனறி அவை வளர் வளர்ந்து அந்நப பூதங்கள் பிரிந்தால அவை தம மின்மாகிய பூதங்களாகி சென்று சேரும்' (நீல. பூத இ, சமய.)

உஎ௨ வேறு உரைவிகற்பமும் - யானகூறும் வேறுள்ள சொல் விகற்பங்களும்

உஎ௩ உணமைப்பொருளும் - தத்துவங்களும். உலோகாயத னுணாவே - உலோகாயத னுணாததைவகளை, உலோகாயதன கொள்கையினை, முகநுவசித்தியார் பாபகத்ததுள்ள உலோகாயதன மதந்தாலும், "காட்சியே அளவை யாவதென்றும், நிலம் நீர் தீ வளியென்ப பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடததாற்றேனறிப் பிரிவால் மாயவாய உடம்பினகண்ணே அறிவு மதுவினகட் களிப்புப்போல வெளிப்படாழியும்மன்றும், இறந்தவ்யாதி பின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவனவென்றாற் சொல்லும் உலோகாயதம்" (குறள், உசு) என்று பரிமேலழக ரெழுதியவாற்றாலு முணர்க

உஎ௪ - நட உலோகாயதன கொள்கைகளுள் பூதம் நான்கேயென்ப தொழிந்ததைவகை தன கொள்கையோ டொகருமாசலின், 'வேறுரை விகற்பமும் உணமைப்பொருளு முலோகாயதனுணாவே' என்றான

உஎ௫ கண்கூடு - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம் கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

உஎ௬ இம்பிறப்பே - இப்பிறப்பிலே தானே கழிவன ாண்டு 'கழிவன்' என்று ஒருசொல் வருவிகை.

உஎ௭ துயததல - அனுபவித்தல துயததல பொயமமை.

என்றலு மெல்லா மராககமுங் கேட்டு
 நன்றல வாயினு நான்மா றுரைக்கிலேன
 பிறநதமுற பிறப்பை யெய்தப் பெறுதலின்
 உஅ0 அறிநதோ ருண்டோ வென்றுநக கிடுதலும்
 தெய்வ மயக்கினுங் களுவுறு திறத்தினும்
 மைய லுறுவார மனமவே ருமவகை
 ஐய மன்றி யில்லையென் றலுநின் -
 தந்தை தாயரை யனுமானத் தாலல
 உஅ௫ திரத ஞாலத் தெவவகை யறிவாய
 மெய்யுணா வின்றிமெய்ப் பொருளுணா வரிய

உ௭௭ என்றலும் - என்று பூதவாதி சொல்லலும் கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு

உ௭௪ - ௭௭ இவ்வழிக் கூறப்பட்டுள்ளவற்றைப் பின்வருஞ் செயயுகள நனகு புலப்படுத்தும் 'அணிகொளாரத் தரசனை கேட்கெனப், பினிகொண மூஞ்சிப் பிசாசகன சொல்லுவான, குணிகு ணமமெலுங் கூற்றில னுலதென, துணிவைம பூதம்க ளேதொழில் சொல்லுவேன', 'தினெனென் நீநில நீாவளி காயத்தாற், கண்ணு மூககொடு நாமெய் செபிகளாய, வண்ண நாற்றஞ் சுவையிடுகு டுறொலி, எண்ணுங் காலே யியைநதுழி மெய்துமே', 'ஐதுங்கூட்ட யறிவினமாதினா, வந்து போனறி மதுமயக் காற்றலி, நைதி நாளுங் குடஞ்சுடா நாட்டம்போற் சிந்தி னுலைய சென்றினஞ் சேருமே', 'உலகெலாமவை யேயுயி ருணடெனச், சொல்லாருரை சொற்றெளிந் தேறினறு, பலக லாங்களுஞ் செய்ப பயனிலா, புலங் காவதன றேவட்குப் போந்ததே', 'சென்ற காலத்தினு, செலவிறந் காலத்தது, தின்ற காலத்தி லுமயிந் திகழ்ச்சியே, யென்று யிவ்வுல கற்பன மைத் தேயிது, வன்ற தென்றுரைப் பாரயப்ப பாகளே' (நில. பூத. ௩ - ௭)

உ௭௬. முற்பிறப்பை எய்தப்பெறுதலின் - முற்பிறப் புணாச்சியைப் பூததீடிகையால் நான அடையப்பெற்றதை சாரியைநிறக் இரண்டனுர்ப் தொந்தது 'நன்றலவாயினும்' (உ௭௮) என்பதுமுகல் உண்டோ' (உஅ0) என்பது இறுதியாகவுள்ளவ மணிமேகலையின் உட்கோள

உஅ0. என்று க்கிடுதலும் - என்று மணிமேகலை உட்கொண்டு மறு பிறப்பில்லையென்ற பூதவாதிகூற்றை நினைந்து நகைத்தது, நகைத்தவனோ யென்று வினாவி யஅவனுக்குத் தான் பழம்பிறப்புணாநத்தைத் தெரிவித்தலும்.

உஅ௧ - ௩ பழம்பிறப் புணாநதேனென்றது, மையலுறு வார மனம், தெய்வமயக்கினும் களுவுறுதிறத்தினும் வேறுபடும லிதமேயாகும், அது, பிரத்தியக மனமையாற் சாதேகமேயன்றி வேறில்லையென்று அவன கூறலும்

உஅ௩ - ௫ இவ்வழிகள், பிரத்தியக்கமின்றி அனுமான அளவை கொள்ளாத பூதவாதிகு அவ்வளவை யுணடென்று கூறுமுகத்தால மறுமை யுணடென மணிமேகலை சாதித்ததைக் கூறின

உஅ௪ மெய்யுணாவு - சத்தியஞானம் மெய்ப்பொருள் - பரமார்த்த தத்துவங்கள்.

உள.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்டகாதை நடநு

ஐய மல்லதிது சொல்பெ பெருயென
உளவரிக கோலமோ னெனிய பொருளுரைத
தைவகைச சமயமு மறிந்தன வாங்கென்

உள.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்டகாதை முற்றிற்று.

உஅஎ ஐயமல்லது இது - இது சநதேகமன்று சொல்லப்பெறய - சொல்லாபே

உஅச - அள இவ்வழிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள புதவாதி கூறறுக்களும் அவற்றிற்கு மணிமேகலை கூறிய விடையுமாகிய இவை, “இறைவனு மில்லையிறந்தோர் பிறவா, ரறனோ டென்னையென நறைதோன நனைப், பிறவியு மறவியும் பெற்றியி லுணர்ந்த, நறுமலாக கோதை யெள்ளினே நகுதி, யெள்ளினே போலு மிவவுரை கேட்டிங், கொள்ளிய துரையென வுனபிறப புணர்த்துவை, யாங்குநிற கொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக, காமபன தோள் கனாமயக குற்றனை, என்றவனுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லா, யன நென நவனமு னயாநதொழி வாயலை” (உக க0க - கட) எனக் கந்திற பாலை மணிமேகலைக்கு வருவதுரைத்ததாக முனவந்ததோடு ஒப்புநோக்கற்பாலன

உஅஅ உளவரிககோலம் - மறைந்த வேடம்

உஅக இக்க தையிற கூறியவை பசுதுமதங்களாக விருப்ப, இங்கே, ‘ஐவகைச்சமயம் என்றது இழுககன்றோவெனின, அளவை வாதமுதலிய ஐந்தும் ஒருவகையிலும், ஆச்வகவாதம் நிகண்டவாத மென்னும் இரண்டும் ஒருவகையிலும் அடங்குமென்பராதனை, அன்றெனக், ‘அவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமும், செவலி தனமையிற நிகதையின வைத்திலேன” (உக சஉ - ச) என்று அறவணவழிகளுக்கு மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்னும் வருதல் காண்க. “ஐம்பெருகு சமயமு மறந்தோற நனவென” (பெருங். க ௩௬ உச௬) ஆங்கு - வஞ்சிக் கரத்தில

க - உஅக (மணிமேகலை) சார்த்து அளவைவாதியை எய்தி இயம்பென, அவன அளவைகளென்றன, என்றவன் நனைவிடச்சி சைவ வாசியை நின்றொய்வம் எப்படித்தென்ன, அவன இறைவனுக்கு மெனறுரைத்தன, பிரமவாதி முட்டை யென்றன கடலவன்ன புராணமோதினன காப்பெனறுரைத்தன அவற்றோடு வேதியனுரையின விதியுங்கேட்டு இவருரை இசையாவென்று நினைந்து, ஆச்வகனை நோக்கி, ‘இறை யார் தூறபொருள யாது’ என, அவன, ‘வகையிது’ என்ன, நிகண்டவாதியை நோக்கி, ‘மெய்ப்படலிளம்பு’ என அவன அது விடாகு மென்றன, அவன்பின் சாங்கியா செப்பியதிற்றுக் கேட்டு, ‘வைசேடிக’ நின்வழக்கையுரை’ என்ன, அவனும் உரைத்தன, உடனே பூதவாதியை நோக்கி, ‘நீபுகல்’ என்ன அவன, ‘வினைதுயத்தல் பொய்மமை’ என்றலும், நக்கித்தலும், அவன இல்லையென்றலும், ‘எவ்வகையறிவாய், இது சொல்லப் பெறய’ என உரைத்து ஐவகைச் சமயமுமறிந்தனளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தேட்டாவது கச்சிமாநகர்புக்ககாலை

[இருபத்தேட்டாவது தாயரோடு அறவணரடிகளையுந் தோந்து
கச்சிமாநகர்புக்கடசேன்றபாட்டு]

ஆங்குத தாயரோடறவணாத தோந்து
வாங்குவிற் றுனை வானவன வஞ்சியின
வேற்று மன்னரு முழினைவெம் படையும்
போற்புறஞ் சுற்றிய புறக்குடி கடந்து
நு கருங்கைத் தாமபின மனைவனா தோகையா
கருங்குழல் கழிஇய கல்லை நீரும்
எந்நீர் வாவியி லினைஞ்ரு மகளிரும்
தந்தி லாடிய சாந்துகழி நீரும்

க ஆங்கு - வஞ்சி நகரத்தில தாயா - மாதவி சுதமதி

உ வாங்குவிற் - வீரநாதனில் வானவன - சேரன

ங் வேற்றுமன்னா - பகையரசா உழினைவெம்படை - உழினை
மாலையைசூழி அரணைக்காக்கும் வெவ்விப்படை உழினை புறம்தலை
வளைப்போரும் அரணை காப்போருமாகிய இருதித்தினரும் அணிதற்கு
உரியது

ச போல உவம் உருபு புறக்குடி - புறத்தே யிருத்தற்குரிய பல
கை மாந்தரும் குடியிருக்கிடம், என்றது புறநகரத்தை, இது புறஞ்
சிறையென்றும் புறப்படைவீடென்றும், புறஞ்சேரியென்றும் கூறப்படும்

ங் - ச புறநகர நாலவகைப் படைவீரரும் பிறருஞ் செறித்திருத்த
தற்கு இடமாகிலி, இங்ஙனங் கூறப்பட்டது

ரு சருங்கை - நீர்செல்லுதற்குக் கற்களாற் கரந்துபடுத்தது தாம்பு -
சல்தாரை சருங்கையாகிய ஊம்பெனக், “நீணிலம் வகுத்து நீர் நிரந்து
வந் திழிந்தாச், செணிலத் தியற்றிய சித்திராச் சருங்கைசோ கோணிலத்து
வெய்யவாங் கொண்டு சுறத் தடங்கிடங்கு” (சீவக. கச்சு), “சருங்கை
வீதி மருங்கிற்போகி” (சிலப். கச்சு கூடு), சருங்கையின் இயல்பு இருப
தாம் பரிபாடலாலு முணரப்படும

‘சருங்கைத் தாமபன்’ (ரு) எனபது, ‘பாய்தலின்’ (கௌ) என மேல்
வருவதனோடு சென்றியையும்

சு கழிஇய - கழுவி

எ எந்நீர்வாவி - வேண்டிப் பொழுது நீரை நிறைத்தற்கும் வேண்
டாதபொழுது போக்குத்தற்கும் உரிய யந்திரங்களைபுடைய நீரலை, இஃது
இலவநதிகையெனவுங் கூறப்படும் இளைஞா - ஆடவா

அ ஆடிய - பூசிய. சாந்து - சந்தனம்

புவிதா வலன்றன் புண்ணிய நனனாட்
 ௧௦ சிவிறியுங் கொம்புஞ் சிதறுவிரை நீரும்
 மேலை மாதவா பரதம விளககும்
 சீல அபாசகா செங்கைநறு நீரும்
 அறஞ்செய் மாகக ளகினமுதல புகைத்து
 நிறைந்த பந்தற நகம்புவாரா நீரும்
 ௧௧ உறுபுழை ணுருமற கந்தவுத் திறிறை
 செறித்தரைப் போதஞ் செழுமனை நீரும்
 என்றிந நீரே யெங்கும் பாயதலிற
 கவறிய கராமு மிடங்கரு மீன்களும்
 ஒன்றிய புலவொழி யுடம்பின வாகித

௧. காவலன் - அரசன் புண்ணியநனனாட் - புண்ணியசனா யுடைய
 நல்ல நட்சத்திரத்திலு, என்றது, அரசனுடைய சனம் நட்சத்திரத்தி
 லென்றவாறு

௧௦ சிவிறி கொம்பு என ணுரிணமும் நீரை வீசங் கருவிவிசேடங்
 கள், சிவிறியைப் பெருநாறு, தியென்று கூறுவா

௧ - ௧௦ ஒருவன் வித்திருக்குமகாலும் அவன் பிறந்த நட்சத் திரத்தி
 லும் இறந்த பின்பு அவன் இறந்த நாளிலும் சிறப்புச் செய்யவேண்டுமென
 பது தரும் நூற்றுணிபு பிறந்தநாள் விழவை வெள்ளணி நாளென்பா

௧௧ உறுபுழைவா - மேனமையையுடைய முனிவா ஐ சாரியை

௧௨ ஈல் பாசகா - பஞ்சசீலத்தையுடைய உபாசகா, பெருந்தரில்
 ஓலலறம் நட்சத் தம் ஆடவரையும் மகளிரையும் முற்றைய உபாஸகரென்றும்
 உபாஸகைக்கொன்றும் கூறுதல் மரபு

௧௩ பந்தல தகாபு - தண்ணீர்ப் பந்தலிலுள்ள நீர்க்குடம் வாகி -
 ஒழுக்குகின்றனா

௧௪ உறுபு முரணுமல - உறுபுககள் மாறுபடாமல் 'நோ
 கடடி சொதே னிரியாசம் பச்சிலை, ஆர மகிலுறுப்போ டாறு' (சீலப்.
 ௩௧ கசு, அடியார். மேற்.) கந்தவுத்தியினால் - சோததற்குரிய வாசனைப்
 பண்டங்களால், உத்தி - சோதலால், இது யுகத்தியென்னும் உடமொழிச்
 சிதைவு

௧௫ - ௧௭ கருங்கைத் தூம்பிற பாயதலினென்க

௧௮ கன்றிய - பகைமையிறழும்பிய கராம இட - கா என்னும்
 இரண்டெழுத்து விலக்கினால், "கொடுந்தாண முடைய மிடங்
 கருவ கராமம்" (குறிஞ்சிப். ௨௭௮)

௧௯ - ௨௦ பாயதலிற புலவொழிந்தன

(பி-ம்.) ௧௧ 'தகம்பமா நீரும்' ௧௨ 'காதபுந்தியினால்' ௧௩ 'செறித்
 தமைப் போதஞ் செழுமணிநீரும்' ௧௪ 'எங்கும் பரததலின'

உ௦ தாமரை குவளை கழுநீர் ராமபர
புமிசை பரந்து பொறிவண் டாபப
இந்திர தனுவென விலங்கக முடுத்த
வந்தெரி பொறிகள் வதைமாண் புடைய
கடி மதி லோங்கிய விடைநிலை வரைபபிற்

உ௦ தாமரை முதலிய மூன்றும் பகற்புவென்றும், ஆம்பல இராபபு
பென்றது கூறவா அடியார்க்கு நல்லார், இதனை, சிலப்பதிகாரம், உ-ஆம்
காதை, ௧௪ - ௫ ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையிற் காண்க

உ௧ மிசைபரந்து - மேலேபரவப் பெற்று, இவ்வெச்சம் காரணப்
பொருட்டு ஆரபபப் பரந்தென்க

உ௨ கலவைநீர் முதலியன பாயப்பெற்றுப் பலநிறப்பூக்களை யுடை
மையின, அகழிக்கு வானவில் உவமையாயிற்று, “சந்தரம்ம லாகளெண்
னெய் சண்ணை தாது குங்குமம், சந்தனக்குழம்பு மேற்பரந்து பாடி குழந்
தகழ், அந்தரத்தருசகனைய னிரந்து குழுகிடந்ததோர், இந்திரததனுவின
வண்ண மென்ன தன்ன தாகுமே” (மேருமந்தர. வைசயநதன முததி)

௫ உ௨ கலவைநீரும் சாந்துகழிநீரும் விரைநீரும் நறுநீரும் வார
நீரும் மனைநீரும் ஆகிய இந்நீர் சுருங்குகைத் தாம்பிலை எங்கும் பாயதலின்
உடம்பின்பாகிப் பரத்தலான இவங்கு அகழென்க

உ௩ பொறிகள் - யந்திரங்கள், அவற்றின் வகையைப் பின்வருவன
வற்றூணாக மாற்றவா மறப்படை மலைதும்பில் பற்றி, ஹற்றுவரைக
கொல்லியொடு தூக்கியெறி பொறியும் தோற்றமுறு பேயகூறு துற்று
பெரும் பாம்பும் கூற்றமன், கழுகுதொடா குந்தமொடு கோணமா”, “விற
பொறிகள் வெய்யவீடு குதிரைதொட ரயிலவான், கற்பொறிகள் பானவ
யன் மாடபடு செந்தீக, கொற்புனைசெய கொள்ளிபெருங் கொக்கெழில்
செய கூகை, “நற்றலைக் கிருக்கும்வலி நெருக்குமா நிலையே”, “செம்புருகு
வெங்குகளிக் குமிழ் வந்திர் தெங்கும், வெம்புருகு வட்டுமிழ் வந்நெய்முகை
துமிழ் வ மெட்டிழ் வ வேலுமிழ் வ கலலுமிழ் வ வாகித், தம்புலன்க ளாலய
ஊர் தாடபடுதத பொறியே”, “கரும்பொனியல் பன்றிகுந் நாகமவிடு
சகடம், குரங்குபொரு தகரினெடு கூர்ந்தரிவ நுண்ணூல், பரந்தபசும்
பொற்கொடி பதாகையொடு கொழிக்கும், திருந்தும்பி நெவ்வாதலை பணிப்
பத்திருந் தினனே (சீவக. ௧௦௧ - ௪), “வளைவிற பொறியும், கருவிர
லாகருங் கலலுமிழ் கவண்ம பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியும், காய
பொன் னுலையுங் கலலிடு கூடையும், தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டிலை
யடுப்பும், செவயுங் கழுவுங் புதைபுழை, மையவித் துலாருங் கைபெய
ருசியும், சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையும், எழுவரு சீப்பு முழுவிரற்
கணையமும், கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவும்” (சீவக. ௧௫ ௨௦௭-௧௧)

உ௪ கடிம்தில் - காவலாகியம்தில், என்றது, ஏனையெய்தாத உயாச்சி
யும் புறத்தோரக்கு அகழலாகா அடியகலமும் அகத்தோரக்கு நின்ற விறை
செய்யலாந்தலை யகலமும் கல இட்டிகைகளாற் செய்யப்பட்டிருத்தலிற்
குத்தப்பட்டாமைபு முடையதெனவாறு

உ௩ - ௪ “உயாவகலந் திணமை யருமையிற் நானகி, னமைவர

உரு பசுமினீ பரநது பஃரெழி நிறைந்த

வெள்ளிக குன்ற முன்கிழிந தன்ன

நெடுநிலை தோறு நிலாச்சகை மலரும

கொடிமிடை வாயில் குறுகினள் புககுக்

கடைகாப் பமைந்த காவ லாளா

௩௦ மிடைகொண் டியங்கும வியன்மலி மறுகும்

பன்மீன் விலைஞா வெள்ளுபபுப பகருநா

கணனெடை யாட்டியா காழியா கூனியா

மைநரிண விலைஞா பாசவா வாசவா

என்னுநா மறுகு மிருங்கோ வேட்களும்

௩௩ செமா| ரெயளுருந கஞ்ச காரரும

பைமபொன் செயளுரும பொன்செய் கொல்லரும

மரநகொஃ ரசசரு மணனிட டாளரும

ணென்றுரைக்கு தூல ” (குறள், எசு௩)

உரு மினீ - காவறகாடு ச - உஅ நடநது குறுகினன புககெனக

உசு - அ உள கிழிநதனன வாயில் புககு - புகருது

உசு கடைகாபபமைந்த - வாயில் காததற்ககலமைந்த

௩௦ மிடைகொண்டு - நெருங்குதல கொண்டு

௩௧ மீன்விலைஞா - மின்விலைப்பரதவா உப்புப்பகருநா - உப்பு விற

பா ஆவா, உமணரும் உமடடியரும, அளவருமாம, பகாதல - விறறல.

௩௨ கள் நொடையாட்டியா - கள்ளைவிறகும விலைச்சியா, நொடை - விலை, “நறவுநொடை” (பெரும்பாண். கசக) காழியா - பிடுகிவாணிகா கூவியா - அபபவாணிகா, ‘காரகற கூவியன பாகொடு பிடித்த” (பெரும் பாண். ௩௭௭)

௩௩ மைநரிண விலைஞா - ஆடுகிவாணிகா பாசவா - இலையமு திடுவா, அனறி, கயிறுதிரிதது விறபாரும, பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி விறபாருமாம வாசவா - பஞ்சவாசம விறபா, அவை, “தக்கோலந தீம் பூத தகைசா லிலவங்கம, கப்பூரஞ சாதியோ டைநது” (சீஃப். ௫ உசு, அடியார். மேற) எனபன

௩௪ கோவேடகள் - குயவா, இப்பெயா வேடகோவரெனவும வழங்கும

௩௫ செம்பு செயஞ்ஞா - செம்பு கொட்டிகள் கஞ்சகாரா - வெண கலககனஞா

௩௬ பைமபொன செயஞ்ஞா - பொறபணி செயவோ பொன செய கொல்லா - உருககுததட்டா

௩௭ மரநகொஃரசசா - மரததை வெட்டுநதசசா, கொல்லல - வெட் (பி - ம்.) உள ‘நெடுநிலைமனை தோறும்’ ௩௩ ‘பைநரிணவிலைநா’

௩௮ ‘செயநரும’ ௩௭ ‘மறவகொறசசா’

வரந்தர வெழுதிய வோவிய மாககனும்
தோலின் றன்னருந துன்ன வினைஞரும்
ச௦ மாலைக காரருங் காலக கணிதரும்
நலந்தரு பண்ணுந திறனும் வாய்ப்ப
நிலங்கலங் கண்ட நிகழக காட்டும்
பாண ரென்றிவர் பலவகை மறுகும்
விலங்கரம் பொருடும் வெளவளை போழ்தோ
ச௬ டிலங்குமணி வினைஞ ரிரீதிய மறுகும்
வேததியல் பொதுவிய லென்றிவ விரணடின
கூத்தியல் பறிந்த கூத்தியா மறுகும்
பாலவே றுந வெணவகைப் பட்ட
கூலங் குவைஇய கூல் மறுகும்
௬௦ மாகதா சூதாவே தாளிகா மறுகும்

டல் மண்ணீட்டாளர் - சிறபாசாரிகள், அனற்ச சுதையாற பாவையுள்
ரீட்டன பண்ணுவாரென்றும் குயவரென்றும், மணி. சு ச௭

௩௮ ஒவியமாககள் - சித்திரகாரிகள்

௩௯ தோலின் துணை - செம்மரா, உறைகாரரும், பறம்பா முல்
லாயினொருமாம் துன்னவினைஞர் - தையற்காரர்

ச௦ மாலைக்காரர் - மாலை தொடுப்போர் காலக்கணிதர் - சோதிட
நூலோர் இவர்கள் கணிகளெனவுங் கூறப்படுவர்

ச௧ பண - இசை, பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியெனனும்
பெரும் பண்ணுமாம் திறம் - அவற்றின் கிளைகள் அவை இருபத்தொரு
வகைப்படும்

ச௨. நிலம் - மூலகைத்தானம், அவை எழுத்தும் அசையும் சீரும்
கலம் - யாழ் கண்டம் - குரல்

ச௩ பாணர் - இசைக்காரர், இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும்,
மண்டைப் பாணருமென்ப பாணர் பலவகையினராவார்

ச௪ விலங்கரம் - வாளரம் வளைப்போழநர் - சங்குப்பா

ச௬ மணிவினைஞர் - முதல்ககோப்பார்

ச௭ கூத்தியல்பு - கூத்தினிலக்கணம் கூத்தியர் - பதியிலார்

ச௯ - எ மணி. உ கடி - கூ. சடி பால் - பகுதி

ச௯ குவைஇய - குவித்த கூலமறுகு - கூலக்கடைத்தெரு

சடி - கூ எணவகைக் கூலங்களாவன "நெல்லுப் புல்லு வரகு
நினை சாமை, இறுக்கு தோரையொடு கழைவினை நெலலை" (சீலப். ௬
௨௩, அடியார். மேற்.) எனபன, கூலம் பதினெணவகைத்தென்பா கூத்த
நூலார், சீலப். பதி 88-9, ௬ 22-3, சு 34-6, உரை

௬௦ மாகதா - இருந்தேத்தவார, சூதா - நின்றேத்தவார,
வேதாளிகா - பலவகைத் தாளத்திலாவோர், "சூதா வாழத்த மாகதா
(பி - ம்.) ௩௮. 'வரந்தரவெழுதும்' ௩௯ 'தோலினொருமினரும்'

போகம புரககும் பொதுவாபொலி மறுகும்
 கண்ணுழை கல்லா துண்ணுற கைவினை
 வண்ண வலுவையா வளர்திகழ் மறுகும்
 பொன்னுரை காண்போர் நன்மனை மறுகும்
 ௧௫ பனமணி பகாவோர் மன்னிய மறுகும்
 மறையோ ரருந்தொழில் குறையா மறுகும்
 அரைசியன் மறுகு மமைச்சியன் மறுகும்
 எனைப்பெருந் தொழிலசெ யேனோ மறுகும்
 மனறழம் பொதியிலுஞ் சந்தியுஞ் சதுக்கழம்
 ௧௬ புதுக்கோள யானையும் பொற்றாப் புரவியும்
 கதிகுற வடிப்போர் கவினபெறு வீதியும்
 சேனோங் கருவி தாழ்ந்தசெய குன்றழம்

பாவல, வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப” (மதுரைக். ௬௭௦ - ௭௧),
 ‘குதா மாகதா வேதா ளிகரொடு”, “மாகதப் புலவரும் வைதா ளிகரும்,
 குதரும்” (சிலப். ௫ சஅ, ௨௬ எச - ௫)

௧௭ பொதுவா - பொதுமகளிர் ௧௨ துழைகல்லா - துழையாத

௧௮ வண்ணவறுவையா - பல் நிறங்களைபுடைய உடை நெய்வோர்,
 புடைவை வீறபாருமாம் “நோககுதுழை கல்லா துணமைய . அறு
 வை” (பொருந். ௮௨ - ௩)

௧௯ பொன்னுரை காண்போர் - பொன்னை உரைத்தவுரையை
 அறுதியிடும் பொன்வாணிகர்

௨௦ பனமணி பகாவோர் - பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்களை விற்கும்
 வாணிகர்

௨௧ அருதணா வீதி

௨௨ இராசப் பெருந்தெருவும் மந்திரிகள் வீதியும்

௨௩ எனை - எனை, விகாரம் ஏனோ - சேனாதிபதிகள் முதலி
 யோர்

௨௪. “மனறழம் பொதியிலும்” (மணி. ௨௦ ௩௦) சந்தி - முச்சந்தி
 யும் ஐஞ்சந்தியும் சதுக்கம் - நாற்சந்தி, “சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங்
 கடம்பு, மனறழம் பொதியிலும்” (முருகு. ௨௨௫ - ௬)

௨௫ புதுக்கோள யானை - புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்டு வந்த மாளை,
 மணி. ௧௨ ச௫, ௧௮ ௧௯௮ பொற்றாப்புரவி - பொன்னுலாகிய கிண
 கிணர் மாலையையணிந்த குதிரை

௨௬ கதிகுற - நடையில் மேம்பாடுற வடிப்போர் - பயிற்றும் யானைப்
 பாகரும், வாசிவாரியரும், வடித்தல் - பயிற்றல், “வடிகயிருயநது”
 (சீவக. ௭௧௪)

௨௭. சேண - நெடுந்தூரம் செய்குன்றம் - கட்டமலை

(பி - டி.) ௨௮ ‘போகம புரககுமுழவா’ ௨௯ ‘ஒண்ணுறகைவினை’

௩௦. ‘மனறழங் கவலையும்’ ௩௧ ‘கவினகொள வீதியும்’

வேணவா மிகுக்கும் விரைமரக காவும்
விண்ணவா தங்கள் விசம்பிட மறந்து
சூடு நண்ணுதற கொத்த நன்னீ ரிடங்களும
சாலையுங் கூடமுந் தமனியப் பொதியிலும்
கோலங் குயினற கொள்கை யிடங்களும
கண்டுமகிழ் வுற்றுக் கொண்ட வேடமோ
டந்தர சாரிக ளமாந்தினி துறையும்
எஃ இரதிர விகார மெனவெழில் பெற்று

சூ. வேணவா - வேடகையாலுண்டாகிய அந் வேடகையாவது, பொருள்கண்மேல் தோன்றும் பற்றுள்ளம், அவாவாஃது, அப்பொருள்களைப் பெறவேண்டுமென்று மேனமேல் நிகழும் ஆசை 'செய்யுணமருவகிள வேடகை யெனனு, மையெ னிறுதி யவாமுன வரினே, மெய்யொடுங் கெடுத்த லெனமனா புலவா, டகார ஊகார மாதலவேணும' (தொல். உயிர. கு. உஅஅ) எனபதனால் முடித்துக்கொள்க

சூடு நீரிடங்கள் - பொய்கை முருவியைவகள்

சூ. சாலை - அறச்சாலைகள் தமனியப்பொதியில் - பொன்னால்கிய அம்பலம் "பொன்னம்பலமு முண்டு" (சிலப். பதி. ௪௦ - ௪௧) என்பா அடியார்க்கு நல்லார், "கண்ணெலாந் கவாவன கனக கூடமும" (சூளா. நகர. ௭) என்று வருதல் காண்க

சூ. கோலங்குயினற - சிந்திர மெழுதப்பெற்ற கொள்கையிடங்கள் - வீரதங்களை அனுடழித்த திருத்தறஞ்சிய தவச்சாலைகள், கொள்கை - வீரதம், "தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின முடிமார" (முருகு. அக), "கோவலனை சென்றக் கொள்கையி னிருந்த, காவந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி" (சிலப். ௧௪. ௧௩ - ௧௪)

உ. - சூ. வியனமலி மறுகுமுதற கொறகை யிடங்கள் இறுதியாக உள்ள இடவீச்சேடங்களை மண்டம்கலை கண்டெனக் இவ்வடிகளிற போலப் பறப்ப சாதியாருடைய குழியிருப்புகளையும் இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல் காண்க "வேயா மாடமும் வியனகல் விருககையும் பாடலசால் சிறப்பிற் படடினப் பாககமும" (சிலப். ௩. ௭ - ௩௮)

சூ. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அயாந்து - விரும்பி

எ. இரதிரவிகாரம் - புத்தனாலயத்தில் இரதிரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்கு 'விகாரம் - கையாற் கருவியாற் பண்ணுது மனத்தால் நிருமித்தல்' என்பா அடியார்க்கு நல்லார், சிலப். ௧௦. ௧௪

சூ. - எ. இரதிர விகாரமெனது காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் புத்த சைத்தியத்துள்ள ஏழாவகிளையும், இஃது, 'அந்தர சாரிக ளமாந்தினி துறையும்' எனபதனாற் பெறப்பட்டது, "அந்தர சாரிக ளறைந்தனா சாற்று, மிந்திர விகார மேழுடன் போகி" (௧௦. ௧௩ - ௪), "இரதிர விகார மேழுடன் புகாவ, தந்தர சாரிக ளாறைம் பதினமா" (உ. ௧௨ - ௩) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

(பி-ம்.) சூ. 'விசம்பிடை'

நவையறு நாத நல்லறம் பகாவோர
உறையும் பள்ளிபுக கிறைவனை நல்லாள
கோவலன ருதை மாதவம் புரிந்தோன்
பாதம் பணிந்துதன பாததிர தானமும்
எடு தானப பயததாற சாவக மன்னவன்
ஊனமொன றினறி யுலகாள செல்வமும்
செலவற கொணாரதத தீவகப பீடிகை
ஒலகாது காட்டப் பிறப்பினை யுணர்நததும்
உணர்நதோன் முன்ன ருயாதெய்வந தோன்றி

எக நலவ - குறறம் நாதன - புத்தன நல்லறம் - அருளறம் பகா
வோ - சங்கத்தார

எஉ பள்ளி - தவததோர உறைவிடம். “ஐயருறை பள்ளியிடம்”
(சீவக. கஎஅஉ)

எ௦ - எஉ இரதிரவிகாரம் பள்ளிகு உவமம்

எ௩ கோவலனருதை - மாசாததுவான, இவன, மதுமையிற கோவ
லன கொலுபுண்டது முதலியவற்றை மாடலன்னெனும் மறையவன கூறக
கேட்டித தனபொருளை யெல்லாம் தானஞ்செய்துவிட்டுக் காவிரிப்பூம்
பட்டினத்திற புத்தகசத்தியத்தான எழு விகாரங்களிலுயிருநது நோற
கும் பௌத்த முனிவர்களுக்கு முன்னேசென்று துறவுபூண்டானுதலின,
‘மாதவம் புரிந்தோன்’ என்றா, இதனை, “மைநதற குறறது மடநதைக
குறறதும், செங்கோல வேநதற குறறதுங் கேட்டுக், கோவலன ருதை
கொடுத்த யெய்தி, மாபெருந தானமா வானபொரு ளீததாக, கிநதிர
விகார மேழுடன புககாக, கந்தர சாரிக ளாறைம் பதினமா, பிறநத யாக
கைப் பிறப்பற முயன்று, துறந்தோர தம்முன் றறவியெய்தவும்” (உஎ
அஅ - கூடு), “மாசாததுவான ருன்றுறப்பவும்” (உக உரைப்பாட்டு
மடை) எனச சீலப்பதி காரத்து வருதலாலும், இக்காலையிற பின்னே
வரும், “தையலகேள்” (கூ௩) என பது முதலியவற்றாலும் அறிநது
கொள்க

எச தன பாததிரதானம் - தன கையிலுள்ள அமுதசுரபியென்னும்
பாததிரததாற செய்யப்படும அன்னதானம்

எடு தானப்பயம் - முறபிறப்பிற செயத அன்னதானத்தாலுண்டா
கிய புண்ணியம், பயம் - பிரயோசனம் சாவகமன்னவன் - சாவக நாட
டரசனாகிய புண்ணியராசன்

எடு - கூ உலகாளுதற்குக் காரணம் தானப்பயன்

எஎ செலவற கொணர்நது - புண்ணியராசனை அழைத்துவந்து
பீடிகை - புத்தபீடிகை

எஅ. ஒலகாது - தளராது. எஎ - அ பீடிகையைக் காட்ட.

எக. உணர்ந்தோன் - புண்ணியராசன் தெய்வம் - தீவதிலகை
(பி - மீ.), எச ‘பாததிரததாலனமுந’ எஅ. ‘ஒலலாது காட்ட’

அ0 மனங்கவல் கெடுத்தது மாநகா கடல்கொள

அறவண ரடிகளுந் தாயரு மாங்குவிட்

அறவா திப்பதிப் புருந்தது கேட்டதும்

சாவக மன்னன றன்னு டெய்தத

தீவகம் விட்டித திருநகா புருந்ததும்

அரு புககபி னந்தப் பொய்யுரு வுடனே

தக்க சமயிக டந்திறங் கேட்டதும்

அவ்வவா சமயத தறிபொரு ளெல்லாம்

செவவி தனமையிற் சிந்தைவை யாதது

நாத னலலறங் கேட்டலை விருமபி

சு0 மாதவற றோந்து வந்த வண்ணமும

சொல்லின ளாதலிற் றாயோய் நினனையென

நலவினைப் பயனகொ ணன்கண டதுவெனத்

தையல கேணின றுதையுந் தாயும்

செயதநீ வினையிற் செழுநகா கேடுறத்

அ0 மனங்கவல் கெடுத்ததும் - உள்ளம் கவலைகொள்ளுதலைக்
கெடுத்ததும் கவல் - கவலுதல், முதனிலைத் தொழிற்பெயர் நகா -
காலிரிபூம்பட்டினம்

அ2 இப்பதியெனறது வஞ்சியை கேட்டதும் - (திவதிலகையால்)
நான கேட்டதும்

அ3 தீவகம் - மணிபல்லவம்

அரு புககபின் - புருந்த கண்ணகி கோட்டம் தொழுதபின் பொய்
யுரு - மாதவன் வடிவு

அசு சமயிகள் - அளவைவாதி முதலியோர்

அஅ செவவிது அனமையின் - திருத்தமுடையன அல்லாமையின்,
செவவிது பன்மை யொருமை மயக்கம்.

அக நாதன் நலலறம் - புத்தன் கூறிய தருமங்களை மணி. ௨அ எக

சு0 மாதவறறோந்து - அறவண வடிகளைத்தேடி

கக 'தாயோய்' எனறது முதலியன கோவலனருதை வாததை

கங் தையல விளி தாதையும் தாயும் - கோவலனுங் கண்ணகியும்

கசு. தீவினை - முற்பிறப்பிற் சங்கமனைக் கொலவித்ததனாலாகிய
பாவம் நகா - மதுரை

(பி - டி.) அ2 'புருந்ததுங் கேட்டதும்' அங் 'தன்னோடெயத்'
அசு. 'தீவகம் விடஇத்திரு' அரு. 'புக்கவளிந்த' அஅ. 'செவவித்தனமை'
கசு 'திருநகா'

கூடு துன்புற விளிந்தமை கேட்டுச் சுகதன்
 அனபுகொ ளறத்திற கருகனே னாதலின்
 மனைத்திற வாழ்க்கையை மாயமென றுணர்ந்து
 தினைத்தனை யாயினுஞ் செலவழும் யாககையும்
 நிலையா வென்றே நிலைபெற வுணர்ந்தே
 க00 மலையா வறத்தின மாதவம் புரிந்தேன்
 புரிந்த யானிப பூங்கொடிப் பெயாபபடேம்
 திருந்திய நன்னகா சோந்தது கேளாய்
 குடக்கோச சேரலன் குடுவா பெருந்தகை
 விடாச்சிலை பொறித்த வேந்தன் முன்னா

கூடு விளிந்தமை - இறந்தமை சுகதன் - புத்தன், நல்ல வருகையை
 யுடையவென்று பொருள், நல்ல நடையையுடையவெனென்றுமாம்

கூச - டு தீவினையிற கொலையுண்டிறந்தமையைக கேட்டு

கூச அனபுகொள அறம் - நல்லறம் அருகன் - பக்குவி

கூள மனைத்திற வாழ்க்கை - இலவாழ்க்கை மாயம் - பொய்

கூஅ தினைத்தனையாயினும் - தினையளவாவது

கூஅ - கூ மணி. ௨௨ க௩௫ - கூ

க00 பெளத்ததருமம் பூரவோத்தர விரோதமில்லாததென்பராத
 லின், 'மலையாவறத்தின்' என்றா, மலைதல் - மாறுபடல், "முரணைத் திரு
 வற முரத்தியை" (சு), "முனபின் மலையா மங்கலமொழியின்" (உசுசு)
 என இந்நூல், ௩0 - ஆம் காதையில் வருதலுங்காண்க புரிந்தேன் - செய
 தேன்

க0க கொடி - வஞ்சி க0௨ நகா - வஞ்சிநகா

க0க - ௨ இந்நகா, 'பொற்கொடிப் பெயாபபடேம் பொன்னகா"
 (௨சு சு௨) என்று முன்னும் கூறப்பட்டது

க0௩ குடக்கோச்சேரலன் - மேனாடிற்றகு அரசனாகிய சேரன்,
 குடக்கு - மேற்கு, கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்றாகிய குட
 நாட்டிற்கு அரசனென்பதுபற்றிக் குடக்கோவென்று ரெனினுமமையும்,
 "குடக்கோ முனிசேரன்" (சிலப். சிறப்.) குடுவா பெருந்தகை - குட
 நாட்டாக்கு அரசன், குட்டும் கொடுந்தமிழ்நாடுகளுள் ஒன்று, "குடக்
 கோக குடுவன்" (சிலப். ௨சு சுசு), "இயறோக குடுவன்" (சிறு
 பாண். சசு)

க0ச விடாச்சிலை பொறித்த வேந்தன் - நெடுஞ்செல்லாதன்,
 இவ்வளவநாட்டரசர்களை வென்று சென்று இமயமலையில் தனது இலச
 சினையாகிய வீறபொறியைப் பொறித்தமையால், இமயவரம்பென்னவும்,
 விடாச்சிலை பொறித்த வேந்தனென்னவும் பெயாபெற்றான், இவனை இமய

(பி-ம்.) கூடு - கூ 'விளிந்தமை கேட்டுச் சுகதன், நன்கொன்றறத்
 திற்கு' கூஅ 'தினைத்தனைத்தானும்' கூக 'நிலையாதென்றே விலைபெற
 வுணர்ந்து' க0க - ௨. 'பெயாபடி, திருந்திய'

க0௫ துபபடு செவவாய்த துடியிடை யாரொடும்
இப்பொழில் புகுநதாங் கிருநத வெலலைபு
இலங்கா தீவததுச சமனொளி யென்னும்
சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளும்
தரும சாரணா தங்கிய குணத்தோர்

கக0 கருமுகிற் படலததுக ககனத தியங்குவோர்
அரைசற் கேது வவவழி நிகழதலீற
புரையோர் தாமுமிப பூம்பொழி லீழிநது
சற்றலத திருநதுழிக காவலன் விரும்பி
முற்றவ முடைமையின் முனிகளை யேததிப்

வரமபன நெடுஞ்சேரலாதனெனவும் கூறுவா இது, பதிற்றுப்பத்தில்
இரண்டாம் பததாலுணரப்படும, “இமடஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி,
மாணவினை நெடுந்தோ வானவன்” (௩௩) எனப் புறநானூற்றிலும்,
‘வீடாச்சிலை பொறித்த விறலோன’ (௨௮ ௧௩௬) எனச் சிலப்பதி
காரத்திலும் இவன் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க

க0௫ துபபு - பவளம் துடி - உடுகை

க0௩ - சு சேரலனும் பெருந்தகையுமாகிய வேந்தன் முன்னொரு
காலத்தது துடியிடையாரொடும் இப்பொழிலிற் புகுநது இருந்தவிடத்
தென்க

க0௭ - சு இலங்கைத் தீவததுள்ள சமனொளியென்னும் மலையை
யடைநது வலங்கொண்டு மீண்ட சாரணா இம்மலை சமந்தமென்றும்,
சமந்தக் கடமென்றும் பெயர் பெறும் இதன் வரலாறு இந்நூல் ௧௧-ஆம்
காதை ௨௨-ஆம் அடியின் குறிப்பிற் கூறப்பட்டது தங்கிய குணத்தோர் -
குணங்கள் தங்கப்பெற்றோர்

கக0 முகிற்படலம் - மேககூட்டம் ககனம் - ஆகாயம் ககனத்
தியங்கல் இருத்திகளில் ஒன்று

௧௧௧ அரசற்கு - இம்மவரம்பனுக்கு ஏது அவ்வழி நிகழதலின் - நல
வீனையாகிய காரணம் பயனளித்தற்கு அவவிடத்தே தோற்றுதலினாலே

௧௧௨ புரையோர் - மேற்கூறிய தருமசாரணா

௧0௬ - ௧௨ சாரணரும் குணத்தோரும் இயங்குவோருமாகிய புரை
யோர்

௧௧௩ கற்றலதது - சிலாதலத்தில காவலன் - சேரன்

௧0௪ - ௧௩ வேந்தன் இருந்தவெலலைபுள் அவனுக்கு ஏது நிகழ்
தலிற் புரையோரும் இழிநது அப்பொழிலிற் கற்றலத திருந்தபொழுது

௧௧௪ முனிகளை - தருமசாரணரை

(பி - ம்.) க0௫ ‘துவாபடு செவவாய்’ ௧0௬ - ௧0 ‘தருமசாதனா,
தன்னின் பூததாராகு முகிற்படலத்திற்ககன்’ ௧௧௪, ‘முனிகளையேவிப்’

ககடு பங்கயச சேவடி விளக்கிப் பான்மையின்
அங்கவாக கறுசுவை நாலவகை யமிழ்தம
பாத்திரத் தளித்துப் பலபல சிறப்பொடு
வேதத்தை யாரொடு மேத்தின் னிறைஞ்சலிற
பிறப்பிற னுன்பமும் பிறவா வின்பமும்

கஉ௦ அறத்தகை முதலவ னருளிய வாய்மை
இன்ப வாரமு திறைவன் றெளிமுதல
துன்ப நீங்கச் சொரியு மநநாள்
நின்பெருந தாதைக் கொன்பது வழிமுறை
முன்னோன் சோவலன் மன்னவன் நனக்கு

கஉடு நீங்காக காதற் பாங்க னுதலிற்
ருங்கா நல்லறந தானுங் கேட்டு
முன்னோர் முறைமையிற் படைத்ததை யன்றித்
தன்னு னியன்ற தனமபல கோடி
எழுநா ளெல்லையு ளிரவலாக கீத்துத

க௩௦ தொழுதவம் புரிந்தோன் சுகதற் கியற்றிய

ககசு அறுசுவையாவன, கைப்பு, காப்பு, புளிப்பு, உவாப்பு, துவாப்பு, தித்திப்பு எனபன குறள், சஉஅ, பரிமேல். நாலவகையமிழ்த மாவன உண்பன, தின்பன, நகருவன, பருகுவன, மணி. உஅ உசக - உ அமிழ்தம் - உணவு

கக௩ - அ காவலன், விருமபி ஏத்தி விளக்கி அளித்து ஏத்தி இறைஞ சலினெனக

கஉ௦ அறத்தகை முதல்வன் - புத்தன், தருமராசனெனறவாறு வாயமை - நாலவகைச் சத்தியம்

கக௯ - உ௦ மணி. உ சுச - எ, ௩௦ கஅசு - அ

கஉக இறைவன் செவிமுதல - அரசனுடைய செவியிடத்தே

கஉ௦ - உக வாயமையாகிய அமுதை.

கஉ௩ நினபெருநதாதைக்கு - உன் தாதையாகிய கோவலனுக்கு

கஉ௭ முறைமையின் - நலவழியாலே முன்னோர் தேடிவைத்த பொருளையல்லாமல்

கஉ௯ எழுநாளென்றல் ஒருமரபு

க௩௦ புரிந்தோன் - முற்கூறிய முன்னோனாகிய கோவலன் சுக தற்கு - புத்தனுக்கு

(பி-ம்.) ககடு 'விளக்கிய பான்மையின்' ககசு 'அமிழ்தம்' ககஅ 'வேதனிறைஞ்சலின்' கஉஉ 'சொரியு முன்னாளில்' கஉ௯ 'எல்லையி ரவலாககளித்து'

வானோங்கு சிமையதது வாலொளிச சயிந்த
 மீனோக கெல்லா மிடாகெட வியனற ந
 கண்டுசொழு தேததுங் காதலின் வந்தித
 தண்டாக காட்சித் தவத்தோ ரருளிக
 கட்டு காவிரிப் பட்டினங் கடலகொளு மென்றவத
 தூவுரை சேட்டுத் துணிநதிவ ணிருந்த
 தின்னுங் கேளாய் நன்னெறி மாதே
 தீவினை புருப்பச சென்றநின் றுதைபும
 தேவரிற் றேற்றிமுற செய்தவப் பயத்தால
 கசு0 ஆங்கத தீவினை யின்னுந் துய்த்துப்
 புங்கொடி முன்னவன போதியி னலலறம்
 தாங்கிய தவத்தாற றுன்றவந் தாங்கி
 காதலி தன்னொடு கபிலையம் பதியில்

கடக சிமையதது - மலையில் வாலொளிச்சயிந்தம் - வெளியே
 ஒளியையுடைய ஆலயம் சயித்தட - சைத்தியமென்னும் வடமொழிச
 சிதைவு, இது சேத்யமெனவும் வழங்கப்பெறும் மணி உஅ களடு

கடஉ ரோககு - இவ்வலத்தோராககு, “ரோகவடிவில்
 (சிலப். பதி டுட, உட களசு), “ரோக குரைப்பாம் பதிக, சது
 ியனற வாரே” (சீவந. உக)

கடச. தண்டாககாட்சி - நீங்காத அறிவு

கடட - ச ிசதவத்தோமெனறது ஆண்டொள் முனிவர்களை

கடசு யான இவ்விடமிருந்தது தூவுரை கேட்டமைபாலேயே
 யெனக

இதுகாறும், தான துறந்ததற்கும் வஞ்சிக உடைந்ததற்கும் ஆண்டே
 வதிவதற்கும் காரணங்கூறிய மாசாத்துவான, மேலே பெரியோர் தனக்குக்
 கூறிய செய்தி முதலியன கூறுவான

கடஅ சென்ற - கொலையுண்டிருந்த.

கடசு முறசெய் தவப்பயத்தால தேவரிற் றேற்றியென்க

கசு0 ஆங்கத்தீவினை - முறகூறிய தீவினையின் பயனை துய்த்து -
 அனுபவித்தது

கசக பூங்கொடி விளி முன்னவன - புத்தன்

கசட காதலி - கணணகி கபிலையம்பதி - கபிலக்கா, இது புத்தன்
 பிறந்த இடம், கபிலவஸ்துவென்றுங் கூறப்படும்

(13-15.) கடக - உ ‘வாலவளைச சயிந்தம், மேனோக கெல்லா மடா
 கெட’ கடட ‘காதலனவந்து’ கட்டு - சு ‘மென்ற, துமுரைகேட்டுத்
 துணிந்தியா னிருந்தேன்’ கடஅ. ‘தீவினையிறுப்ப’ கடசு. ‘தோற்றமுன்’
 கசக ‘போதியா நலலறம்’

நாத னல்லறங் கேட்டுவி டெய்துமென்
 கசநி றற||தக கிளவி யறிந்தோர் கூறச
 சொற்பய னுணர்நதேன் றேகை யானும
 அநநா ளாங்கவ னறநெறி கேட்குவன்
 நின்னது தன்மையந நெடுநிலைகநதிற் றுன்னிய
 துவதிக னுரையிற் றுணிரதனை யன்றோ
 கநி0 தவநெறி யறவணன் சாற்றக கேட்டனன்
 ஆங்கவன் றுணுநின் னறததிற் கேதுப
 பூங்கொடி கச்சி மாநக ராதலின்
 மறறம மாநகா மாதவன் பெயாநாட்
 பொற்றொடி தாயரு மப்பதிப படாநதனர்
 கநிநி அன்னதை யன்றியு மணியிவை கேளாய்
 பொன்னெயிற காஞ்சி நாடுகவி னழிநது
 மன்னுயிர மடிய மழைவளங் கரததலின்
 அநநகா மாதவாக கைய மிடுவோர

கச்சி. நாதன் - புத்தன் எய்தும் - அடைவான்.
 கசநி கிளவி - சொல
 கச்சி பயன் - பிரயோசனம். தோகை விளி
 கசஎ அவனறநெறி - புத்தன் உபதேசிகரும் அறவழிகளை
 கச்சி - எ யானும் அறநெறி கேட்குவன்
 கசஅ நின்னது தன்மை - உனது பிறகாலச் செயதியை
 கசஅ - கூ. நின்னது தன்மையைத் துவதிகனுரையால் தெளிந்தா
 யன்றோ
 கநி0 (கந்திபாவையால் நீ அறிந்தாயெளபதை) அறவணவடிகள்
 சொல்லக்கேட்டேன்
 கநிக அவனறநும - அறவணவடிகளும் ஏது - ஏதுநிகழ்ச்சிகளுரிய
 இடம்
 கநிஉ பூங்கொடி விளி
 கநிச பொற்றொடி தாயரும் - உன்னுடைய தாயராகிய மாதவியும்
 சுத மதியும்
 கநிந - ச பெயாநாளில் தாயரும் உடனசென்றோ
 கநிச காஞ்சிநாடு - காஞ்சி நகரத்தையுடைய நாடு
 கநிஎ மு. மணி. கக அந் மடிய - இறக்க கநிஅ ஐயம் - பிச்சை.
 கநிச - எ மணி. உக கசஎ - அ.
 (பி - ம்.) கசநி - கூ 'கழறச்சொற்பய' கசஎ 'அறநெறிகடவேன்'
 கச்சி 'துணிரதனை தவநெறி' கநிச. பொற்றொடித்தாயரும்" கநிநி
 'அன்னதன்றியும்'

இன்மையி னிரந்த ரெய்தினர் காணாய்
 ௧௬௦ ஆருயிர மருந்தே யந்தாட் டகவயிற்
 காரொனத தோன்றிக் காத்தனின் கடனென
 அருந்தவ னருள வாயிழை வணங்கித்
 திருந்திய பாததிரளு, செங்கையி னேந்திக்
 கொடிமதின் முதூரக குடககணின் றோங்கி
 ௧௬௧ வடதிசை மருங்கின் வானத் தியங்கித்
 தேவா கோமான் காவன் மாநகா
 மண்மிசைக கிடந்தென வளந்தலை மயங்கிய
 பொன்னகர் வறிதாப புலவென்றாயது
 கண்டுளங் கசிறத வெண்டொடி நங்கை
 ௧௬௨ பொற்கொடி முதூரப் புரிசை வலங்கொண்டு
 நடுநக ரெலலை நண்ணின ளிழிந்து
 தொடுகழற் கிள்ளி துணையிளங் கிள்ளி
 செம்பொன மாசகினைத் திருமணிப் பாசடைப்
 பைம்பூம போதிப பகவற கியற்றிய

௧௬௩ எய்தினா - (அம்மாத்தவா) வந்தார ௧௬௦ மருந்தே விடா

௧௬௦ - ௬௧ மணி. ௨௧ ௧௬௧ - ௮

௧௬௧ காலை உவமைகூறினா, இவள் கைமமாறு கருதாமல் அந்நி
 கின்றமையின “கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டெனனாறு
 றுங் கொல்லோ - லகு” (துறங், ௨௧௧), “வந்து தோன்றினன மாமழை
 போலென” (௨௮ ௧௮௩) எனப்பாபின

௧௬௨ மாசாஃதுவானை ‘அருந்தவன்’ என்றா, துறவு பூண்டமை
 யின்

௧௬௪ மூதூரக்குடககண - பழையமையாகிய ஸ்ரீ நகரத்தின் மேற்
 நிசைக கண்ணே ௧௬௬ மாநகா - அம்மாவதி.

௧௬௮ பொன்னகா - காஞ்சிநகர் வறிதாப புலவென்றாயது - செல்லா
 மின்றிப் பொலிவிழந்திருந்ததை

௧௬௯ நங்கை - மணிமேகலை ௧௭௦ புரிசை - மதில்

௧௭௨ தொடுகழற் கிள்ளியின தம்பியாகிய இளங்கிள்ளி, கிளப்பி -
 சோழன்

௧௭௩ சினை - கிளை. திருமணி - அழகிய மரகதமணி பாசடை -
 பசிய இலை

௧௭௩ - ௪. இவ்வுடிகளிற் கூறியது போலவே, “பவளச செழுஞ்
 (பி - ன்.) ௧௬௩ - ௬௦ ‘காணவாருயிர’ ௧௭௨ ‘அருந்தவருள்’
 ௧௭௪ ‘மிசைகிடந்தன வளந்தலை மயக்கிப்’ ௧௭௮ ‘வறிதாய்ப்புல்’
 ௧௭௦ - ௭௧ ‘புரிசை புலங்கொண்டு, நடுகரெலலை நண்ணநள்ளிழிந்து’

கஎடு சேதியந தொழுது தென்மேற காகத்
தாதணி பூம்பொழி ருன்சென் றெய்தலும
வையங் காவலன் றன்பாற சென்று
கைதொழு திறைஞ்சிக் கஞ்சக னுரைப்போன்
கோவலன் மடநதை குணவதம் புரிநதோள

கஅ௦ நாவலந தீவிற் றுனனி மிக்கோள்
அங்கையி னேந்திய வழுத சுரபியொடு
தங்கா திப்பதித தருமத வனத்தே
வநது தோன்றினண் மாமழை போலென
மந்திரச சுற்றமொடு மன்னனும விரும்பிக

கஅ௫ கந்திற் பாலை சுட்டுரை யெல்லாம
வாயா கின்றென வந்தித தேத்தி
ஆய்வனீ நல்லா டன்னுழைச சென்று
செங்கோல கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ

கடா மரகதப பாசடைப, பசும்பொன மாச்சினை விசுமபகம் புதைக்கும்,
போடு” (வி. யாபபு ௧௧, உதாரணம்) என்று மகாபோதியை இங்ஙனம்
சிறப்பித்துக் கூறியிருந்தல காண்க மகாபோதி பொன்மயமாயிருந்த
தென்பதுபற்றிப் பெளத்தா இக்காலத்தும் அரசமாததைப் பொற்றகட
டால் அலங்கரித்து வழிபடுவா

கஎடு சேதியம் - கோயில

கஎஉ - டி துணையிள புகிளளி பகவற்கியற்றிய சேதியத்தைத்
தொழுது

கஎஎ வையங்காவலன் - துணையிளங்கிளளி

கஎஅ கஞ்சகன் - சட்டையிட்ட பிரதாளி

கஎ௧ ‘கோவலன் மடநதை’ எனபது முதலியன கஞ்சகன்குற்ற
மடநதை - மகள்

கஅஉ தருமதவனம் - தருமத்தைக் கொடுக்கும் வனம்

கஅ௩ மழைபோல் வநது தோன்றினென்று கஞ்சகன் கூற

கஅச மந்திரசுற்றம் - மந்திரிகள்

கஅடு கந்திற்பாவையெனறது காஞ்சியில் ஒரு தூணில் உடையும
தெய்வத்தை

கஅச வாயாகின்றென - உண்மையாகின்றதென்று வந்தித தேத்
தியுத மேற்கூறிய கந்திற்பாவையை

கஅஎ. நல்லாள தன்னுழை - மணிமேகலையிடத்து

கஅஅ. ‘செங்கோல’ எனபதுமுதல துணையிளங்கிளளி கூற்று

கஅஅ. மணி. எ அ - ௧௦.

(பி - ம்.) கஎடு ‘சேதிமநதொழுது’ கஅஉ. ‘தருமதாவனத்தே’
‘தருமசாவனத்தே’ கஅஅ ‘தெய்வம் பிழைத்தோ’

கொங்கலிற் குழலா கற்புக்குறை பட்டோ

ககூ நலத்தகை நல்லாய் நன்னு டெல்லாம

அலத்தற் காலை யாகிய தறியேன்

மயங்குவேன முன்னரோ மா தெய்வந் தோன்றி

உயங்கா தொழிநின் னுயாதவத தாலோ

காரிகை தோன்று மவளபெருங் கடினஞயின்

ககூடு ஆருயிர் மருந்தா லகனில் முய்யும்

ஆங்கவ ளருளா லமராகோ னேவலில

தாங்கா மாரியுந் தானனி பொழியும்

அன்ன லிரந்த வகனகா புகுந்த

பின்ன ணிகழும் பேரறம் பலவாற

உஊ காவறங் கூரினு நீாவறங் கூராது

பாரக வீதியிற் பண்டையோ ரிழைத்த

கோழுகி பென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியொடு

மாமணி பலலவம் வந்த தீங்கெனப்

பொயகையும் பொழிலும் புனைமினென் றறைந்தத்

உஊ தெய்வதம் போயபிற செய்தியா மமைத்த

திவவிட மென்றே யவவிடங் காட்டவத

ககக அலத்தறகாலை - வறுமைக்காலம் அறியேன் - அறியேனாகி

கஅஅ - சு மணி. கஊ சசு - ஓ

ககங் உயங்காதொழி - வருந்தவேண்டா

ககச ஞானம - தோன்றுவான் கடினஞ் - பிச்சைப்பாததிரம்

ககஓ ஆருயிர்மருந்து - சோறு ககங். மாரி - மேகம்

ககசு - எ அவளருளால் கோன ஏவலிற் பொழியும்

ககஅ அனனான் - அமமங்கை ககக பின்னான் - பிறகாலத்து

உஊ காவறங்கூரினும் - மழைபெய்யாதொழியினும் கூராது

உஊ பண்டையோரிழைத்த - முன்னோ செய்த. (முற்று

உஊ இலஞ்சி - பொயகை

உஊ புனைமின் - அலங்கரித்துச் செயின், பிறரையும் உளப்படுத்திக் கூறியது இது

உஊ (துணையிளங்குள்ளி) காட்ட

(பி - ம்.) ககஉ 'முன்னரோமா தெய்வந்' உஊ - ஓ 'பொதியிலும் புனைமினென்றறைந்த, தெய்வதம்'

திவகம் போனற காவகம் பொருந்திக
கண்டுளஞ் சிறந்த காரிகை நல்லாள்
பண்டையெம் பிறபரிணைப பானமையிற் காட்டிய

உ௧௦) அங்கப் பீடிகை யிதுவென வறவோன்
பங்கயப் பீடிகை பானமையின் வகுத்துத்
திவ நிலை டயந திருமணி மேகலா
மாபெருந் செய்வமும் வந்தித் தேத்துதற
கொத்த கோயி லுளத்தகப் புணைது

உ௧௩) விழவுஞ் சிறப்பும வேந்த னியற்றத் -
தொழுதகை மாதர் தொழுதன னேத்திப்
பங்கயப் பீடிகைப் பசிபிணி மருந்தெனும்
அங்கையி னேந்திய வழத சரபியை
வைத்துநின் றெல்லா வுரும வருகெனப்
உ௨௦) பைத்தர வலகுற பாவைதன கிளவியின்
மொய்த்த மூவறு பாடை மாககளிற்
காணா கேளா காள்முட மாணோ
பேணு மாககன பேசா பிணித்தோர்
படிவ நோனபியா பசிரோ யுற்றோர்

உ௧௧) திவகம் - மணிபல்லவம். காவகம் - சோலையினுள்ளே

உ௧௦) அங்கப் பீடிகை - மணிபல்லவத்திருந்த புத்த பீடிகை. அற
வோன் - புத்தன்

உ௧௧ வகுத்து - செயது.

உ௧௨ உளத்தக - நினைத்தறகுத்தக உ௧௩ மாதா - மணிமேகலை

உ௧௪ பங்கயப் பீடிகை - பாதபீடிகையில்.

உ௧௬ வருகென - வருகவென்று மணிமேகலை கொல்ல

உ௧௭ - கூ பீடிகையில் அமுதசரபியை வைத்தெனக

உ௨௨ காணா - குருடா கேளா - செவிடா அவயவஹீனாககு
இரங்குதலைப் பத்து நிஷ்டைகளுள் ஒன்றெனப்பா

உ௨௩ பேணுமாககன - பாதுகாக்கப் படாதமாககன என்றது
அகத்திகளை

உ௨௨ - ௩ மணி. ௧௩ ௧௧௧ - ௨.

உ௨௪. படிவநோன்பியா - தவவேடததையும் நோனபையுமுடைய
வா.

(பி-ம்.) உ௧௩. 'மாதெயவந்தனையும்' உ௧௪. 'துதித்தனனேத்தி'
உ௧௬ 'எல்லாவகையிரும' உ௨௦. 'தன்னையின்'

- உஉரு மடிநல் கூர்ந்த மாககள் யாவரும்
பன்னா றுயிரம் விலங்கின் றெகுதியும்
மன்னுபி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி-
அருந்தியோக கெல்லா மாருயிர மருந்தாயப
பெருந்தவா கைப்பெய் பிசையின பயனும்
உரு0 நீரு நில்முங் காலமுங் கருவியும்
சீர்பெற வித்திய வித்தின் விளைவும்
பெருகிய தென்னப பெருவள ஓ சுரப்ப
வசித்தொழி லுதவி வளநதந ததுவெனப்
பசிபிணி தீர்த்த பாவையை யேத்திச
உரு6 செல்லுங் காலேத தாயா தம்முடன
அலல்வை கடிந்த வறவண வடிகளும்
மல்லன மூதூர மன்னுயிர முதலவி
நல்லரசு சரலை நண்ணினா சேறலும்

உஉரு மடிநல்கூர்ந்த மாக்கள் - உடுத்தற்கு ஆடையுமின்றி வறுமை யுற்றமாககள் சோம்புதலால் வறுமையுற்ற மாக்களென்னுமமையும்

உஉ௬ பெருந்தவா கைப்பெய் பிசையின பயன பெருகுதலை, 'அறப்பயனும், தானசிறி தாயினுந் தக்காரைகை பட்டக்கால, வானசிறி தாப போர்த்து விடும' (நாலடி. ௩௮) எனபதனாலுணாக மணி. கள
ர - ச

உரு௧ வித்திய வித்து - விதைத்தவிதை

உரு௨ (அப்பாத்திரம்) சுரப்ப

உஉ௬ - ௩௨ பிசையின பயனும் வித்தின் விளைவும் பெருகிய தென் னசு சுரப்ப

உரு௩ வசி - மழை : மணி. க ளக

உரு௪ பாவையை - மணிமேகலையை. ஏத்தி - மேற்கூறிய காணா முதலியோர துதித்து

உரு௫ காலே - காலத்தில தாயா தம்முடன - மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவருடன்

உரு௬ அலல்வைகடிந்த - அறமல்லாதவற்றை நீக்கிய

உரு௭ உயிரமுதல்வி - மணிமேகலை.

உரு௮ அறச்சரலை - தரும் சரலையை.

உரு௯ - ௮ தாயா தம்முடன அறவணவடிகளும் உயிரமுதலவியின் அறச்சரலையை நண்ணுதலும்

(பி - ம்.) உஉரு. 'நல்கூந்தலமக:தளயாவரும்' உஉ௮ - ௯ 'மருந்த, பெருங்' உரு௩ 'தொழிலுதவி வந்ததுவெனன்'

சென்றவர் தம்மைத் திருவடி வணங்கி

உச௦ நனறென விரும்பி நல்லடி கழுவி

ஆசனத் தேற்றி யறுசுவை நால்வகைப்

போனக மேந்திப் பொழுதினிற் கொண்டபிற

பாசிலைத் திரையலும் பளிதமும் படைத்து

வாயவ தாகவென் மனப்பாட் டறமென

உச௫ மாயைவிட டிறைஞ்சினன் மணிமே கலையென்.

உ.அ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை முற்றிறறு.

உ௩௯ சென்று வணங்கி உச௦ கழுவி - விளக்கி.

உச௨ பொழுதினில் - காலமபெற.

உ௩௯ - சஉ மணி. உ.அ ககச - ஏ

உச௩ திரையல - வெற்றிலை பளிதம் - பச்சைக் கருப்பூரம்

உச௪ வாயவதாக - தப்பாது பலித்திடுக

உச௫ மாயை - மாய உருவம், என்றது அவன் கொண்ட ஆடவர்

உருவத்தை

க - உச௫ மணிமேகலை, 'தோனது கடந்த வாயில குறுகின புக்குக் கண்டு மகிழ்ந்தது' பள்ளிபுகுப பணிந்து சொல்லினளாதவின, அருந்த வன, 'நின்னை கண்டது என நலவினைப் பயன்கொல்' எனதுகூறி, 'காத் தல நின்கடன' என அருள, ஆயிழை வணங்கி ஏந்தி ஓங்கி இயங்கி வலங் கொண்ட இழிந்து தொழுது சென்றெய்தலும், கருச்சுணுரைப்போன, 'வந்து தோன்றினன்' என, மன்னனும் வீருமபி ஏத்திச்சென்று காட்ட டல்லாள் பொருந்தி வகுத்துப் புனைந்து ஏத்தி வைத்து, 'வருக' என, காணா முதலியோரும் விலங்கின தொகுதியும் மன்னுயிரடங்கலும் வந்து னண்டி ஏத்திச் செல்லுங்காலையில் தாயா தம்முடன் அறவணவடிஞ்ஞம் னண்ணினா சேறலும் மணிமேகலை வணங்கி வீருமபி கழுவி ஏற்றி ஏந்திப் படைத்து விட்டு இறைஞ்சினனென வினைமுடிவு செய்க

(பி - ௩.) உ௩௯. 'திருவடிதொழுது' உச௦. 'நல்லடி விளக்கி', 'நல லடிதழுவி' உச௨ 'ஏந்தம்'

இருபத்தொன்பதாவது
தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட
காதை

[இருபத்தொன்பதாவது மணிமேகலை, காஞ்சிமாநகர்க்கட்சென்ற
பின்னர் அறவணரடிகளும் தாயருஞ்செல்ல அவரைக்கண்டு
இறைஞ்சித் தருமங்கேட்ட பரட்டு]

இறைஞ்சிய ஹிளங்கொடி தனனை வாழ்த்தி
அறநதிகழ நானி னறவண னுரைப்போன்
வெனவேற் கிள்ளிககு நாகநா டாள்வோன்
தன்மகள பீலி வளை தான் பயந்த

ரு புனிற்றிளங குழவியைத் தீவகம பொருந்தித்
தனிககலக கம்பளச செட்டிகைத் தரலும்
வணங்கிக கொண்டவன் வங்க மேறறிக
கொணாநதிடு மநநாட் கூரிரு ளியாமத்
தடைகரைக கணித்தா வமபி கெடுத்தலும்

க0 மரக்கலங் கெடுத்தோன் மைந்தனைக் காணு

-
- க இளங்கொடி தனனை - மணிமேகலையை
ந வென் - வென்றி கிள்ளி - நெடுமுடிகக்'ளளி' நாகநாடா ன
லோன - வளைவணன்
ச மகளாகிய பீலிவளை பயந்த - பெற்ற
டு குழவியை - குழந்தையை தீவகம - மணிபல்லவம்
சு தனிககலம் - ஓற்றைக்கப்பல
ந - சு பீலிவளை, தான் கிள்ளிககுப் பயந்த குழவியைத் தீவந்த
தைப் பொருந்திக் கம்பளச செட்டியின கையில் தரலும்
எ அவன் - கம்பளசசெட்டி.
அ கூரிரு ளியாமத்து - மிகக் இருளையுடைய இடையிரவில்
க அணித்தா - சமீபமாக அமபி - கப்பல்.
க0 கெடுத்தோன் - கம்பளசசெட்டி மைந்தனை - குழந்தையை
(பி - ம்.) க. 'இறைஞ்சிய றிளவிலங்' இ. 'தீபம்பொருந்தி'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டதருமங்கேட்டகாதை ஈசுள

தரைசற் குணாத்தலு மவனயர் வுற்று
 விரைவனன் நேடி விழாக்கோண் மறப்பத்
 தன்விழாத தவிர்தலின் வானவா தலைவன்
 நின்னுயிராத தந்தை நெடுநுகுலத் துதித்த
 கடு மன்னுயிரா முதலவன் மகர வேலைபுள
 முன்னிய வங்க முங்கிக் கேடுறப
 பொன்னி னூசி பசங்கம பளத்துத
 துன்னிய தென்னத தொடுகட லுழந்துழி
 எழுநா னெலலை யிடுக்கண்வந தெய்தா
 உடு வழுவாச சீலம வாயமையிற கொண்ட
 பாண்டியிற நனாது பாண்டு கம்பளம்
 தானிக் குறற தன்மை நோகுகி
 ஆதி முதலவன் போதி மூலதது
 நாத னாவோ னளிரீர்ப் பரப்பின்

-
- கக அரைசறகு - நெடுமுடிக்கிளளிககு அயாவற்ற - வருநதி
 கஉ விரைவனன் - விரைபவனாகி தேடி - குழந்தையைத்தேடி
 லால விழாக்கோள - இநதிரவிழாக கொளளுதலை
 கங வானவாதலைவன் - இநதிரன்
 கச நின்னுயிராததந்தை - கோவலன்
 கடு மன்னுயிரா முதலவனென்றா, அருளறம் பூண்டோளுதலின்.
 கசு முங்கி - முழுகி
 கஎ ஊசி வணிகனுக்கும், பசங்கம்பளம் கடலுக்கும் உவமம்
 கஅ உழந்துழி - வருநதி நீந்தியபொழுது
 கடு - கூ எழுநாளெலலை உயிரா முதலவன் தொடுகடலுழந்துழி
 யெனக (மணி. உஅ கஉங - ஈடு), “நன்னுவுழி யின்றி நாளசில நீந்த”
 (கடு ஈக) என்றா சிலப்பதிகாரத்தும்.
 ‘எழுநாள’ (கக) என்பதைப் பின்வரும் ‘கொண்ட’ (உடு) என்பத
 னோடு கூட்டினும் பொருந்தும்
 உடு சிலத்தை நால்வகை வாய்மையுடன் கொண்ட.
 உக பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக் கம்பளமாகிய ஆசனம்
 உக - உ மணி. கச உஅ - கூ
 உங - ச ஆதி முதலவனாகிய நாதனா கற்பாலோன், என்றது, முற்
 கூறிய வணிகனை, இவ்வனம் புத்தனாகற பாலோரைப் போதிசுததுவரென
 பா னளி - பெருமை
 (பி-ம்.) கக ‘அரசாக்குரைத்தலும்’ கசு. ‘முருங்கிக் கேடுற’ கஅ.
 ‘கடனீர்துழி’ கக. ‘எலையுருவநதெய்த’ உக - உ ‘கம்பளத தானிக
 குறற’ உங ‘அதிரமுதலவன்’ உச - இ. ‘நாதநாவான் ... நீ பரப்பி,
 செய்வம்’

உரு எவ்வமுற்றுன்றன தெவ்வந் தீரெனப்
பவவத தெடுத்துப் பாரிதை முற்றவும்
அறவர சாளவு மறவாழி புருட்டவும்
பிறிதோ துதவும் பெற்றிய னென்றே
சாரண ரறிந்தோர காரணங் கூற

௩௦ அந்த வுதவிக் காங்கவன் பெயரைத்
தந்தையிட்ட டன்னினத தையனின் னுறவியும்
அன்றே கனலி னனவென வறைந்த
மென்பு மெனிமணி மேகலா தெய்வம்
என்பவட் கொப்ப வவனிடு சாபத்து

உச - ௩ ராகனுவோன் கடலில் துன்பமுற்றான், அவனது துன்பத்தைத் தீர்ப்பாயென்று மணிமேகலா தெய்வத்திற்கு இதிரன் சொல்ல

உச பாடியதை, மணி. உச ௪௩, பாரயிதைபத்தும் உயிருறுப்பு பொருணோச்சுவகையான முப்பதாமென்பா, “அருணெறியாற பாரயிதை யாறைதது முட்டைக்கிப், பொருண்முழுதும் போதியினகீழ் முழுதுணாகத முனிவரனறன் அருண்மொழியா னல்வாயமையறிந்தவரே பிறப்பறுப்பாரா, மருணெறியாற பிறநூலு மயக்கறுக்கு மாறுள போ” (திந்தாத் தந்தோகை சிவ சித்தி. பரபகம, சௌதாராநி கணமதம உ, ஞாநாப்) பாரயிசை பெண்புதற்குக் கரைய அடைவதென்று பொருள் காணடுக கூறிய தானமு லியபததும் ராமப்பெற்றவனெனமையின் புத்தன் தசபல னென்று வழங்கப்படுவன் டுப்பத்தினுள், காண்பாற எதயை விளங்கக் கூறுவதாகிய நாயாமினது மென்றும் அலொனறு டடமொழியிலிருப்ப நாகத தெரிகின்றது. இது ஸ்ரீ ஷீஷிகுரீ செய்த எமஸ்கிருத தைவ தம், ௩-ஆம் எந்தததுள கச - ஆவது சுலோகத்தாலும் அதற்கு ௩ மலிநாத லுப் செய்த வியாக்கியானத்தாலும் உணரப்படுமென்பா முற்றும் - பூரிககவும

கச - உச மணி. உச கஅக - உ உள அறவாழி - தருமசக்கரம்

உச - அ எழுத்துப் பிறவிதோறும் உதவும்பெற்றியள

உஅ - கூ பெற்றியனென்றாகூற

௩௦ அந்தவதவிகு - மேற்கூறிய வணிகனைக் கரையேற்றிய அ. 1 வுபகாரிததத தான மறவாதிருத்தலேப புலப்படுத்தற பொருட்டு.

௩௧ தந்தை - கோவலன னனை - நினக்கு துறவியும் - துறந்தலையும்.

கச - ௩௧ சிலப். ௧௩ உஅ - ௩௭

௩௦ - ௩௩ மணி. எ ௩௩ - அ.

௩௪, எனப்பவட்கொப்ப அவனிசொபதது என்றதனால், மணிமேகலா தெய்வம் சாபிட்டமை பெறப்பட்டது, அது உரு ககஅ - ௨௦௦ - ஆம் அடிகளால் உணரப்படும்

(பி - ம்.) உக ‘அறிந்தோராரணங்கூற’ ௩௧. ‘தாதையிட்டனன்’ ௩௪ ‘என்பவட்குரைப்பவ வனிசொபதது’

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நசுகூ

- ந.நி ௨௩௩கடல் கொள்ளின் றுயரும் யானும்
பகருநின் பொருட்டா லிப்பதிப் படர்நதனம்
என்றது மறவணன் றுனினை பிறைஞ்சிப
பொன்றிகழ் புதத பீடிகை போற்றும்
தீவ திலகையு மித்திறஞ் செப்பினள்
- சு0 ஆதலி னன்ன வணிககர் மருங்கே
வேற்றுருக கொண்டு வெவ்வே றுரைக்கும்
நூற நறைச் சமய நுண்பொருள் கேட்டே
அவயுரு வென்ன வைவகைச் சமயமும
ரெவசி தன்னையிற் சிநகையின் வைத்திலேன்
- ச.நி அழகண மெய்ப்பொரு ளுருருக வென்ன
நொடி குவெ னங்காய் நுண்ணிதிற் கேணீ
ஆதி பினேந்திர னளவை யிரண்டே
ஏதமில் பிரததியங் காத்தா வெனனச

ந.நி நகா - காலிரிப்பூபட்டினம்

க.ம - ந.நி தனவிழாநாடலின, மணிமேகலா நெய்வாழ்நிற
கொப்ப வானவா தலைவனாகிய அவன இட்ட சாபத்தால் நகரைக் கடலு
கொள்ளாவனக

௩.௩௩ ௨௪ மணி. ௨௪ ௨௩ - சுகூ நக பதி - காஞ்சிநகரம்

௩.௩ - சு மணி. ௨௩ கடுக - ச

௩.௩ ௨௪ மணி - ௨௪ ௨௩ அறவணவடிகள் கூற்றம்

௩.௩ - சு புதத பீடிகை போற்றும் தீவிலகை, மணி. ௩௩ ௨௩ - சு

௩ - ௩.௩ மணி. ௨௩ களச - ௨௩௩ சு0 நகா - வஞ்சிநகரம்

௪௨ சமயம் - அளவவாழ்முதல புதவாத மிறுதியாகிய சமயங்கள்

௪.௩ மணி. ௨௩ ௨௩கூ

௪.௪ செவவிது பனமையொருமை மயக்கம்

௪.௩ அடிகள் விரி என்ன - என்று மணிமேகலை கேட்ப

௪.௪ நொடி குவென - சொல்லுதேன.

‘நொடி குவென’ எனபது முதலியன அறவணவடிகளுடைய கூற்ற

௪.௪ சினேந்திரன் - புததன

௪.௩ ஏதம் - குற்றம் பிரததியம் - பிரததியக்கப் பிரமாணம், மணி.

௨௩ அ.௩ கருதளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

௪.௩ - அ என்ன இரண்டேயென்க

(பி - ம) ௩.௩. ‘அறவணவடியினை’ ௩.௩ ‘திசுபவத்த பீடிகை’

௩.௩. ‘தீவதிலகையும்’ சு0. ‘ஆதலினந்தவணி’ ௪.௨. ‘நூற்றியசமய
நுண்’

* சுட்டுணா வைப்பிரத தியக்க மெனசரொளி

௫௦ விட்ட நா நாம சாதிருணக் கிரியைகள்

மற்றவை யனுமா னததுமடை யும்மெனக

காரண காரிய சாமா னியக்கருத

தோரீற் பிழைக்கையு முண்டுபிழை யாதது

கனலிற் புகைபோற் காரியக் கருததே

௫௫ ஏனை யளவைக ளெல்லாங் கருத்தினில

ஆன முறைமையி னனுமான மாமபிற

பகக மேதுத் திட்டாநத முபநய

நிகரான மெனன வைநதுள வவற்றிற்

பகக மிமமலை நெருப்புடைத தெனறல

* இவ்வுட முதலியவற்றால் இக்காலதயிற கூறப்பட்டுள்ள பிரத்தியக் கம அனுமானமெனனும் இரண்டளவையிலக்கணங்களும், அவற்றின பாக்குபடுகளும் இன்ன தூலின கருத்தைத் தழுவி வந்தனவென்று விளங் காமையாலும், தமிழிலுள்ள தருக்கங்க்கிரகம், அன்னம்பட்டியம் முதலிய வற்றிலும், சிவஞானசித்தியார் சுபககத்துள்ள அளவையிலக்கணத்திற்குப் பலமுதிய உரைகளிலும் வந்துள்ள குறியீடு முதலியவைகள் வேறு முறையாக இருத்தலாலும், இயன்றவளவு விசாரித்தும் இந்த முறையுள்ள பழைய தூல்கள் இக்காலத்தது வழங்கவில்லை யென்று வடமொழித் தருக்க தூல்கள் பலவற்றிலும் மிகக் பாணமத்திய முள்ளவரும், முன்பு குமப கோணத்தில வசித்தவருமாகிய குறிச்சி மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீ ரங்கா காரியரவர்கள் முதலிய மஹா வித்துவான்கள் பலரும் சொல்லி விட்டமை யாலும், இவற்றைப்பற்றி இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதய பாடசாலைத் தலைவரும் பெளத்தமதாசாரியருமாகிய ஸ்ரீ ஸுமங்குளரை விசாரிக்கும்படி செய்ததற்கு அவர் பிரத்தியக்கம் அனுமேயம் ஸ்ராததீதயமெனப் பிரமா ணம் மூன்று வகைப்பட்டுமென்றும், அவற்றுட் பிரத்தியக்கத்தினிலக்கணம் அங்கோத்ரா நிகாயமெனனும் தூலிலுள்ள காலம் சூத்திரத்திலும் மத்திய மத்தாயமெனனும் தூலிலுள்ள மஹாஹஸித் பதோபம் சூத்திரத்திலும் அனுமேயத்தின் லக்கணம் மேற்கூறிய தூல்களிலுள்ள அனுமான சூத்திரங் களிலும் ஸ்ராததீதயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய தூலிலுள்ள மஹாஸிஹ் மநாத சூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளன வென்றும்ட்டுந் தெரிவித்தமை யாலும், அந்நூல்களும் அவற்றைப் புலப்படுத்துவோரும் கிடைக்காமை யாலும், இந்தப் பாகத்திற்குக் குறிப்புரை எழுதப்படவில்லை, ஆயினும் முதலிற கூறிய வித்துவான்களுடைய முன்னிலையிற் பலமுறை ஆராய்ச்சி செய்து எட்டில் இருந்தவாறே மூலம் மாதிரம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(பி - ி) சுக 'வைகப் பிரத்தியக்கம்' இக, 'மானத்தடையுமெனக்' இஉ 'காரியஞ்சாமானிய' இச, 'கனலியிற் புகைபோல்' இடு 'ஏனை யளவைகள்' இஎ - அ 'திருட்டாநதமுபனபளிக் மெனவைநது'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நூறு

- கூடு புகையுடைத தாதலா லெனலபொருந் தேது
வகையமை யடுக்களை போற்றிட் டாந்தம
உபநய மலைபும புகையுடைத தென்றல
நிகமனம புகையுடைத தேநெருப புடைததெனல்
நெருப்புடைத தலலா தியாதொன் றதுபுகைப
- கூடு பொருத்த மின்று புனலபோ லென்றல
மேவிய பக்கதது மீட்சி மொழியாய்
வைதன் மியதிட் டாந்த மாகும
தூய காரிய வேது சுபாவ
மாயிற் சத்த மரித்த மென்றல
- எடு பககம பண்ணப் படுத லாலெனல
பகக தன்ம வசன மாகும்
யாதொன்று யாதொன்று பண்ணப் படுவ
தறிததங் கடம்போ லென்றல சபககத
தொடாசசி யாதொன றறிததமல லாத்து
- எடு பண்ணப் படாத தாகாசம போலெனல
விபககத தொடாசசி மீட்சிமொழி யெனக
அரன்னு வயத்திற பிரமாண மாவ
திவவெள் ளிடைக்கட குடநிலை யென்றல
செவ்விய பககந தோன்றாமை யிலெனல
- அடு பகக தன்ம வசன மாகும
இனமையிற் கணடில முயற்கோ டென்றல
அநநெறிச சபககம யாதொன் றுண்டது
தோற்றர வடுக்குங் கைநெல்லி போலெனல
ஏற்ற விபககத துரையென லாகும்
- அடு இவ்வகை யேதுப பொருள்சா திபபன
என்னைகா ரியம்புகை சாதித்த தென்னில

(பி - ம்) கூஉ - ந. 'முபநயமு மலையுடை புகையுடைத தெனனி
கமனம்' கூந - ச 'நெருப்புடைததன நெருப்புடைததலலாதியாது'
கூடு 'புலன்போலென்றல' கூக. 'மேயவிப்பக்கத்து' எக - உ. 'பககந
தன்ம வசனமாகும், யாதொன மியாதொன்று' எந - டு. 'அரித்தியங்
கடம்போலென்றல் சபககத, தொடாசசியாதொனணிதத மல்லாது,
பண்ணையிலாகாதா காசம்போலென்றல' எஎ. 'அனனுபவயத்திற' அடு
'பககநதன்ம' அடு 'எயதுபபொருள்' அக - எ. 'புகைசாதித்தல் புகை
யுள்ள விடத்திது நெருப்பு'

- புசையுள விடத்து நெருப்புண் டென்னும
அன்னுவயத் தாலு நெருப்பிலா விடத்துப
புசையிலை யென்னும வெதிரேகத தாலும
- ௯௦ புசைஇ நெருப்பைச சாதிதத தென்னில
நேரிய புகையி னிகழ்ந்நண டான
ஊரதரச சாமங் கௌடிச சாமம
வாயத, நெருப்பின்வரு காரிய மாசலின்
மேனோக கிககறுத திருப்பபடைத திருப்ப
- ௯௫ தாமே நெருப்பைச சாதிகக னென்றிம
அன்று வயஞ்சா திககின் முன்னும
சமுதாயையுங் கணிகை யையும
தமநி லொருகா லத்தோ ரிடத்தே
அன்று வயங்கண் டானபிற காலத்துக
௧௦௦ கழுதை யைககண்ட விடத்தே கணிகையை
அனுமிக்க வேண்டு மது கூ டாநெருப்
பிலாவிடத் துப புகையிலையென னேரத
நெருத்தா கு வெதிரேகரு சாதிககு மென்னில
நாயவ லிலலாக சமுதாயின் பிடரின
- ௧௦௫ ரிவாலு மிலையாக காணப் பட்ட
அதனைபே கொண்டு பிறிதோ ரிடத்து
நரிவாவி னுனைய வாலையனு மிததல
அரிசா ராது லதுவு மாகா
தொடிய வுபநய நிகமன மிரண்டும
- ௧௧௦ திட்டாந தத்தி லேசென் றடங்கும
பகக மேதுத திட்டாந தங்கள்
ஓகத நலலவுந தியவு முளவதில
வெளிப்பட்டுள தனமி யினையும்

(பி - ி) ௮௮ ' அன்னியத்தாலு ' ௯௨ - ௫. ' ஊர்தித்திசசாம வண் ணர்கௌடச சாயம, வாயதத நெருப்பின்வரு காரியங்களாநிறுதின மேனோககிறுத திருப்பகான நெருப்பை ' ௯௬ ' அன்னுவயசாதிககின் ' ௯௬ - ௧௦௧ ' எனனுவயகலிறக காலத்துங், கணிகையைக கண்டவிடத்தே கழுதை, யனுபவிகக வேணுமேதுவேண்டா ' ௧௦௧ - ௩ ' நெருப், பிலலாத விடத்துப புகையிலை யென்று நெருதிருத்தரு ' ௧௦௫ - ௬ ' பட்டத ரணையே ' ௧௦௭ - ௮ ' வாலையனு மிககவரிதாமனனுனதுவு ' ௧௦௯ ' ஓட் டிய வுபாயமிசமன ' ௧௧௧ ' பககமேதுந திருட்டான நதங்கள் '

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நடுந

வெளிப்பட்ட ளெசாத் தியதன் மததிறம
ககடு பிறிதில் வேறும் வேறுபாட் டிணையும்
தன்கட் சாத்திய நயநதருத லுடையது
நன்கென் பக்கமென நாட்டுக வதுதான்
சத்த மரிதத நித்தமென் றென்றைப
பறறி நாட்டப் படுவது தன்மி

கஉ௦ சததரு சாத்திய தன்ம மாவது
நித்தா நிதத நிகழுநல் லேது
மூன்றாய்த தோன்று மொழிந்த பக்கத்
தூன்றி நின்றலுஞ் சபக்கத்துண் டாதலும்
விபககத் தின்றியே விடுதலுஞ் சபக்கம்

கஉடு சாதிக கிறபொரு டன்றை பக்கத்
தோதிய பொதுவகை யொன்றி யிருத்தல்
சத்த வரித்தஞ் சாத்திய மாயின்
ஒத்த வரித்தங் கடாதி போலெனல்
விபக்கம் விளமபில யாதொன் றியாதொன்

கங௦ றரித்தமல் லாதது பண்ணப் படாத
தாஅ காசம் போலென் றாகும்
பண்ணப் படுதலுஞ் செயலிடைத் தோன்றலும்
நண்ணிய பககஞ் சபக்கத் திலுமாய்
விபக்கத தினறி யரித்தத தினுக்கு

கஙடு பிகததரு மேதுவாய் விளங்கிற் றென்க
ஏதமி றிட்டார் தம்மிரு வகைய
சாதன் மியம்வை தனமி யமமெனச
சாதன் மியமெனப படுவது தானே
அரித்தந கடாதி யன்னுவயத் தென்கை

கச௦ வைதன மியதிட் டாநதரு சாத்தியம்
எய்தா விடத்தி லேதுவு மின்மை
இததிற நல்ல சாதனத் தொத்தன

(பி - ம்.) ககடு 'இணவுந' ககக 'சாத்தியநதருதலு' ககஅ
'மனிததமென் றென்றை' ககக 'பற்றநாட்ட' ககக - ௨௦ 'தனமிரதரு
சாத்திய' கஉ௨ 'தோன்றிமொழிந்த' கஉ௦, 'சாதிக்க பொருடன்றை'
கங௦ 'அளித்தமொன்றுபண்ண' கங௦ - நக, 'பண்ணப்படா தாகாசம்'
கங௨, 'செயதலுடைத தோன்றலும்' கஙச 'அணித்தினுக்கு மிகத்தரு'
கஙச - ௭, 'இருவகைசாதன'

தீய பக்கமுந் தீய வேதுவும்
 தீய வெடுததுக காட்டு மாவன
 கசநு பக்கப் போலியு மேதுப் போலியும்
 திட்டாநதப் போலியு மாஅ மிவற்றுட
 பக்கப் போலி யொன்பது வகைப்படும்
 பிரததி யகக விருதத மனுமான
 விருததஞ் சுவசன விருதத முலோக
 கருடு விருதத மாகம விருதத மப்பிர
 சித்த விசேடண மப்பிர சித்த
 விசேடிய மப்பிர சித்த வுபயம்
 அப்பிர சித்த சம்பந தம்மென
 எண்ணிய விவற்றுட் பிரததியக்க விருததம்
 கருடு கண்ணிய காட்சி மாறுகொள லாகும்
 சததஞ் செவிகுப புலனன் றென்றல்
 மற்றனு மான விருத்த மாவது
 கருத்தள வையைமா றுகக கூறல்
 அநித்தியக கடத்தை நித்திய மென்றல்
 கருடு சுவசன விருததநதன சொன்மாறி யியமபல்
 என்னுப் மலடி யென்றே யியமபல்
 உலக விருதத முலகின்மா றுமுறை
 இலகுபதி சந்திர னல்ல வென்றல்
 ஆகம விருத்தந்தன் னூன்மா றறைதல்
 கருடு அநித்த வாதியா யுள்ளவை சேடிகள்
 அநித்தி யததைநித் தியமென நுவறல்
 அப்பிர சித்த விசேடண மாவது
 தத்த மெதிரிககுச சாத்தியந் தெரியாமை
 பெளத்தன் மாறாய் சின்றராங் கியணிக்
 கருடு குறித்துச சததம் விநாசி யென்றல்
 அவனவி நாச வாதி யாதலிற்
 சாத்திய விநாசமப் பிரசித்த மாகும்

(பி - ம்) கசநு-ச. 'ஏதுவு நடுதீய வேதுகாட்' கசக 'போலியு
 மென விவற்' கசஅ.க. 'பிரத்தியகமனுமான, விருததஞ்சுவன விருத்த
 முதலோத' கருக-உ. 'சித்தசேடணமாகப் பிரசித்திய விசேடிய' கருஅ.
 'அளவை மாறாகூறல்' கருக 'அநித்தக' கசஉ - ந. 'உலகவுரையிலகு
 மதிதந்திர' கசச. 'தன்னூதைமாறறைத்'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருங்கேட்டகாதை நூநூ

- அபபிர சித்த விசேடிய மாவ
 தெதிரிகுத தன்மி பிரசித்த மின்றி
 ௧௭௫ இருததல் சாங்கியன் மாறாய் நின்ற
 பௌததனைக் குறித்தான் மாசசை தனியவான்
 என்ற லவன நான்ம வாதி
 ஆசலிற நன்மி யப்பிர சித்தம்
 அபபிர சித்த வுபய மாவது
 ௧௮௫ மாற னோக்குத் தன்மி சாத்தியம்
 ஏறு தப்பிர சித்தமா யிருததல்
 பகாவை சேடிகள் பௌத்தனைக் குறித்துச்
 சுருத வியதொகைப் பொருட்குக் காரணம்
 ஆன்மா வென்றும் சுசமுமான் மாவும்
 ௧௮௫ தாமரை யாமையி லபபிரசித் தோபயம்
 அப்பிர சித்த சம்பந்த மாவ
 தெதிரிக கிசைந்த பொருள்சா தித்தல
 மாறும் பௌததற்குச் சத்த வரித்தம்
 கூறி லவன்ன கொள்கையஃ தாகலில
 ௧௯௫ வேறுசா திகக் வேண்டா தாகும்
 ஏதுப போலி யோதின முன் றாகும்
 அசித்த மனைகாந திகமவிருத தமமென
 உபயா சித்த மன்னியதா சித்தம்
 சித்தா சித்த மாசிரயா சித்தம்
 ௨௦௫ எனநான் சுசித்த முபயா சித்தம்
 சாதன வேது விருவாக்கு மினறிச
 சத்த மரித்ததங் கட்டிலத் தெனறல
 அன்னியதா சித்த மாறாய் நின்றற
 குன்னிய வேது வன்று யொழிதல
 ௨௦௦ சத்தஞ் செயலுற லரித்த மென்னிற
 சித்த வெப்பா டல்லது செயலுறல

(19 - ௩.) ௧௭௭ - ௪. 'யாவது தன்மி யெதிரிகுத தன்மமாசித்த மின்றி' ௧௭௭ 'எனருலவனாறமவாதி' ௧௮௫ - ௬. 'அப்பிரசித்த, மப்பிர சித்த சம்பந்த' ௧௮௭ 'எதிரிகருதியிருந்த பொருளசாதிகை' ௧௮௮-௯ 'அனித்தங் கூடுவன' ௧௯௧ - ௨. 'எனருகுஞ்சித்தம்' ௧௯௪ - ௩. 'சித்த மாசசியாசித்தமுமன்' ௧௯௫ - ௬ 'சித்தமாவது சாதன' ௨௦௦. 'செய லுறுதலினித்த' ௨௦௧ 'சத்த வெளிப்பாடு'

- உய்த்த சாங்கியனாக கசிதத மாசும்
சிததா சிதத மாவ
தேதுச சங்கய மாய்ச்சா திததல
௨௦௫ ஆவி பனியென வையுரு நின்றே
தூய புகைநெருப புண்டெனத் துணிதல்
ஆசிரயா சித்த மாறு னவனுக்
கேற்ற தன்மி யின்மை காட்டுதல்
ஆகாசம், சதத குணததாற பொருளா மென்னின்
௨௧௦ ஆகா சம்பொரு ளல்லவென் பாற்குத
தன்மி யசித்த மகைகாந திகழும்
சாதா ரணமசா தாரணஞ் சபககைக
தேச விருததி விபகக வியாபி
விபககைக தேச விருததி சபகக
௨௧௫ வியாபி யுபயைக தேச விருததி
விருத்த வியபி சாரியென் றுறு
சாதா ரணஞ்சபகக விபககத துக்கும
ஏதுப் பொதுவா யிருத்தல சததம
அறிதத மறியப் படுதலி னென்றால்
௨௨௦ அறியப் படுதனித தாறிதத மிரணடுகும்
செறியுங் கடம்போ லரித்தத் தறிவோ
ஆகாசம போல நிததத தறிவோ
என்ன லசாதா ரணமா வதுதான்
உன்னிய பக்கத துண்டா மேதுச
௨௨௫ சபக்க விபககந தம்மிலின் றுதல
சத்த நித்தந கேடகப் படுதலின்
என்னிற் கேட்கப் படலெனு மேதுப
பககத் துள்ள தாபி னல்லது
சபக்க விபககத்து மீட்சித் தாதலிற்
௨௩௦ சங்கய மெய்தி யநேகாந திகமாம்
சபக்கைக தேச விருத்தி விபக்க

(13 - ம்) ௨௦௪ 'ஏதுசங்கயமாயநிச்சயி' ௨௦௬ 'உண்டெனத்தெளி
தல்' ௨௧௨ - ௫. 'சாதாரணவபசகனகத்தெருவித்திவிபககவிபாபிவிபகக
தெசவிருததி' ௨௧௬ 'விருத்தாவியாபிசாரி' ௨௨௬ - ௩௧, 'பககத்து
மிடததாதலிற், சபகக தேசவிருததி'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நடுள

- வியாபி யாவ தேதுச சபக்கத்
 தோரிடத தெய்தி விபககத் தென்கும
 உண்டாத லாகுஞ சத்தஞ செயலிடைத்
 உந்நு தோன்று தாகு மரிதத மாகலின்
 என்னு லரிதத மென்ற வேதுச
 செயலிடைத் தோன்று மைக்குச சபக்கம
 மின்னினு மாகா சத்தினு மின்னின்
 நிகழ்ந்தா காசத்திற் காணு தாகலின்
 உச௦ அரிததநு கடாதியி னொத்தலிற கடம்போல
 அழிநது செயலிற் றேனறுமோ மின்போல்
 அழிந்து செயலிற றேனறு தோவெனல
 விபககைக தேச விருத்தி சபக்க
 வியாபி யாவ தேது விபககத்
 உசநு தோரிடத துறறுச சபக்கத்தொத தியறல
 சத்தஞ, செயலிடைத் தோன்று மரித்தமா தலினெனின்
 அரித்த வேதுச செயலிடைத் தோன்றற்கு
 விபக்க வாகா யத்தினு மின்னினும
 மின்னி நிகழ்ந்தா காரததுக காணுது
 உநு சபக்கக கடாதித டமயில
 எங்குமா யேசாரத மல்ல மின்போல
 அந்ததமாயச செயலிடைத் தோன்றுதோ கடம்போல
 அரித்தமாய்ச செயலிடைத் தோன்று மோவெனல
 உபயைக தேச விருத்தி யேதுச
 உநு சபக்கத் தினுமவிபக கத்தினு மாகி
 ஓாதே சத்து வாதத்திததல சததம
 நிதத மமூாதத மாதலி னென்னின்
 அமூாதத வேது நிததத் தினுகஞ்ச
 சபக்கவா காச பரமா ணுககளின்
 உச௦ ஆகா சத்து நிகழ்த்து மூந்த்தமாம்

(பி - ம்) உநச உண்டாதலாம்' உநடு 'ஆகுநித்த மாதலின்'
 உநசு 'எனருந்தத' உநஅ - ச௦ 'மினனி' நிகழாகாசத்தாதலினததநு
 கடாதியின்' உசநு 'விபக்கவறதேசவிருத்தி' உசடு - ஏ 'இயநல,
 செயலிடைத் தோன்றலிற் சொல்லனித்த மெனனித்த வேறுச' உந௦.
 'கடதிகடனினைவெகுமா' உநு - ச. 'தோன்றுமோ வென்று, முடியச
 தேசவிருத்தி'

பரமா ணுவினிக ழாமையா ணும
விபக்க மாண கடசுகா திகளிற்
சுகதது நிகழ்ந்து கடத்தொழிந் தமையினும்
ஏகதே சத்து நிகழ்வதே காரதமன்

௨௩௫ றமுாததி மாகாசம் போல நித்தமோ
அமுாதத் சுகமபோ லநிதத மோவெனல்
இருதத வியபிசாரி திருந்தா வேதுவாய்
விருதத வேதுவிற் குமமிடங் கொடுதல
சதத மநிததஞ் செயலிடைத தோன்றலின்

௨௪௦ ஒத்த செனினச செயலிடைத தோன்றற்குச்
சபக்கமா ளுள்ள கடாதி நிற்கச்
சதத நிததங் கேடகப் படுதலிற்
சதத துவமபோ லெனசசாற றிநிதல்
இரண்டி-னுஞ் சங்கயமா யேகாநத மல்ல

௨௪௫ விருத்தந் தன்னைத் திருததக விளம்பின்
தனமச சொரூப விபரீத சாதனம
தனம் விசேட விபரீத சாதனம
தன்மிச சொரூப விபரீதசாதனம
தனம் விசேட விபரீத சாதனம்

௨௮௦ என்ன நான்கு வகைய தாகுமத
தன்மச சொரூப விபரீத சாதனம்
சொன்ன வேதுவிற சாததிய தன்மத்
தருவங் கொடுதல சதத நித்தம்
பண்புப் படுதலி னென்றற் பண்ணப்

௨௮௫ படுவ தநிததமா தலிற்பண்ணப் பட்ட
வேதுச சாததிய தனமநித் தத்தைவிட்
டநிததங், சாதிதத லான்விப ரீதம்
தன்ம விசேட விபரீத சாதனம்

(13 - ம்) ௨௪௩ 'சுகத்திங்குழந்து' ௨௪௫ 'ஆகாசம்போனிததமோ'
௨௪௬ 'அமுாதமோச சுகமம் போலநிததமோ' ௨௪௭ 'வியாபிசாரி
யாவது விருததவேதுவலிற்' ௨௪௮ - ௪௦ 'கொடுதத, மனிததஞ் செய
லிடைத தோன்ற, லொத்தெநினசெயலிடை' ௨௪௦ - ௪௧ 'தோன்றற்கு,
சனைசபக்கமா' ௨௪௩ - ௪ 'சாடுத, விரண்டிவங்கய' ௨௪௬ - ௮௩ 'தன
மசசருமவிபரீத சாதனஞ், சொன்னவிசற சாநதியதனமத், தருவங்கெடல்'
௨௮௮ - ௯ 'விபரீதஞ் சொன்ன'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நூறு

- சொன்ன வேதுச சாததிய தன்மம்
 உகூ0 தன்னிடை விசேடங் கெடசசா தித்தல்
 கண்முத லோககு மிரதிரி யங்கள்
 எண்ணிற பராததந தொககுநிற் றலினால்
 சயனா சனங்கள் போல வென்றால்
 தொககு நிறறல் னென்கின்ற வேதுச
 உகூநு சயனா சனத்தின பராததம்போற் கண்முதல
 இநதியங் களையும் பராததத்திற சாதிததுச
 சயனா சனவா னைப்போ லாகிக
 கண்முத லீந்தியத துகும பரனாய்ச
 சாதிக கிறநிர வயவமா யுள்ள
 நூ00 ஆன்மா வைசசா வயவ மாகச
 சாதித துசசாத தியதன் மத்தின்
 விசேடங் கெடுத்த லின்விப ரீதம்
 தன்மிச சொருப விபரீத சாதனம்
 தன்மி யுடைய சொருபமாத திரத்தினை
 நூ0நு ஏதுத தானே விபரீதப் படுத்தல
 பாவந திரவியங் கன்ம மன்று
 குணமு மனநெத திரவிய மாமெக
 குணமன மததுண மையினவே ருதலாற
 ராமா னியவிசே டம்போ லென்றற்
 நூக0 பொருளுங் குணமுங் கருமமு மொன்றாய்
 நின்றவற றனனிடை யுண்மைவே ருதலா லென்று
 காட்டப் பட்ட வேது முனறினுடை
 உண்மை யேதுப் படுத் தும பொதுவாம
 உண்மை சாததியத தில்லா மையினும்
 நூகநு திட்டாந தத்திற சாமானிய விசேடம்

(பி - ம்) உகூ - கூ0. 'ஏதுசசாதிய, தமைநதனனிடை' உகூ
 'கண்ணறிவோககு மிரதிரி' உகூஉ 'தொகுதது நிறறலினற்' உகூஉ -
 ச. 'போலவென்றற், நெருகுததுநிற்றலி னெனனிறை' உகூச - அ
 'சாதிசயனப்பாளை, போறகண' உகூஅ - க 'பாயனாக, சாக்கினிராவயவ'
 நூ00 'சாமயமாகச' நூ0உ 'விசேடங்கொடுத்தலின்' நூ0உ - ச
 'விபாதந, தன்மிசசுருபரித்ததானந' நூ0எ 'குணமனநெதிரவியாமாமெக'
 நூகக 'நின்றவயிறறிடை' நூகஉ - ச 'ஏதுமனறினுடை, யுண்மைபேதுப்
 படுத்தும்பொருளா, முண்மை சாததிய சாதியத்திலிலவா'

போக்கிப் பிறிதொன் றில்லாமை யானும்
பாவ மென்று பகர்ந்ததன் மியினை
அபாவ மாகுத லான்விப ரீதம்
தனமி விசேட விபரீத சாதனம்

ந.உ.௦ தன்மி விசேட வபாவஞ் சாதித்தல்
முன்னங் காட்டப் பட்ட வேதுவே

பாவமா கின்றது கருததா வுடைய
கிரியையுங் குணமுமா மதனை விபரீதம்
ஆகிய தாதலாற் றன்மி விசேடம்

ந.உ.௩ கெடுத்தது தீய வெடுத்துக்காட் டாவன
தாமே திட்டாந்த வாபா சங்கள்
திட்டாந தம்மிரு வகைபபடு மென்றுமுற்
கூறப் பட்டன லிங்க ணவற்றுட்
சாதன மியதிட டாநதவா பாசம்

ந.ந.௦ ஒதி லேநது வகையுள தாகும்
சாதன தன்ம விகலமுஞ் சாத்திய
தனம் விகலமு முபய தன்ம
விகலமு மநன்னு வயமவிப ரீதான்
னுவய மென்ன வைதன் மியதிட்

ந.ந.௩ டாந்த வாபா சமுமை வகைய
சாததி யாவி யாவி ருத்தி
சாத னாவி யாவி ருத்தி
உபயாவி யாவிருத்தி யவ்வெதி ரேகம்
விபரீத வெதிரேக மென்ன லிவற்றுட்

ந.ச.௦ சாதன தனம் விகல மாவது
திட்டாந தத்திற் சாதனங் குறைவது
சதத ரீதத மமூர்தத மாதலான்
யாதொன றியாதொன் றமூர்ததமது நிதத
மாதலாற் காணபுற்றது பரமாணு விலெனிற்

(பி - ம்) ந.உ.௧ - எ 'யானு, மயவாபமென்று பகர்ந்ததன்' ந.உ.௩ -
ச 'கிரியையாகுமதனைவிபரீத, மாதலாலதன்விசேட' ந.ந.௧ - ந 'தன்
மியமிகலஞ் சாததிக, மகனம் விகலவுபைய விகவ மன்னனுவையம் விபரீ
தானு' ந.ந.௪ - இ 'எனமதனினமிய திருட், டாந்தமுமையவகைய'
ந.ந.௬ - க 'சாத்தியாலியா ..லிருத்தி, யவவிதிரேகவிபரீதவிதிரேக
மிவற்றுட்' ந.ச.௪ 'காணவுற்றது'

௩௬௫ றிட்டாந தபபர மாணு

நிதத்த தோடு மூாதத மாதலாற
சாததிய தனம நிதத்ததுவ நிரம்பிச
சாதன தனமவமூாத தத்துவங் குறையும்
சாததிய தனம விகல மாவது

௩௬௫ காட்டப பட்ட திட்டாந தத்திற்

சாததிய தனமங் குறைவு படுதல
சத்த நிதத மமூாதத மாதலால
யாதொன றியாதொன றமூாததமது நிததம்
புத்திபோ லென்றும்

௩௬௬ றிட்டாநத மாகக காட்டப பட்ட

புத்தி யமூாதத மாகி கின்றே
அநிதத மாதலாற சாதன வமூாததத்துவம்
நிரம்பிச சாததிய நிதத்ததுவங் குறையும்
உபய தனம விகல மாவது

௩௬௭ காட்டப பட்ட திட்டாந தத்திலே

சாததிய சாதன மிரண்டுங் குறைதல்
அன்றியு மதுதான சன்னு மசன்னும்
என்றிரு வகையா மிவற்றுட்சன னுவுள
உபய தனம விகல மாவ

௩௬௮ துள்ள பொருடகட சாததிய சாதனம்

கொள்ளு மிரண்டுங் குறையக காட்டுதல
சத்த நிதத மமூாதத மாதலான
யாதொன றியாதொன றமூாததமது நிததம்
கடம்போ லென்றிற் றிட்டாநத மாகக

௩௬௯ காட்டப பட்டகடந தாலுண டாகிச

சாததிய மாயுள நிதத்த துவமும
சாதன மாயுள வமூாதத துவமுங் குறையும்
அசன்னு ளுள்ள வுபயதனம விகலம்
இல்லாப பொருடகட சாததிய சாதனம்

௩௭௦ எனனு மிரண்டுங் குறையக காட்டுதல

(பி - ம்) ௩௬௮ - ௫௦ 'அமூாததங் குறையும், சோததியனம் விக
லங், காட்டபபட்ட' ௩௬௯ - ௬ 'குறைத, லினறியுமதுதான சன்ன சன்னு,
மென்றிருவகையாமவற்றுட்' ௩௭௦ 'கடம்போலெனத திருட்டாநதங்'
௩௭௧ - ௫ 'சாதன, வெலையிரண்டுங் காட்டுதல'

சத்த மரித்த மூத்த மாதலான்
யாதொன் றியாதொன்று மூத்தம தறித்தம
ஆகாசம போலெனுந திட்டந தத்துச
சாததிய தனமமா யுள்ள வரித்தமும

௩௮௦ சாதன தனமமா யுள்ள மூத்தமும
இரண்டு மாகாச மசத்தென் பானுக
கதனக ணினமை யானே குறையும்
உண்டென பானுக காகாச சீதத
அமூத்த மாதலா லவனுக்கும் குறையும்

௩௮௩ அநனுவய மாவது சாதன சாததியம
நம்மிற கூட்ட மாததிரஞ்சொல் லாதே
இரண்ட னுடைய வுண்மையை காட்டுதல
சத்த மரித்தந் கிருத்த மாதலீன
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்தம தறித்தமெனும்

௩௯௦ அன்னுவயஞ் சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே
கிருத்த வரித்தந் காணப் பட்ட
என்ற லன்னுவயந தெரியா தாகும
விபரீதான னுவயம் வியாபகத் துடைய
அன்னுவயத் தாலே வியாபபியம் விதித்தல

௩௯௩ சத்த மரித்தந் கிருத்தத தாலெனின
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்த மரித்தமென
வியாபகத தாலவியா பகத்தைக கருதா
திராரொன றியாதொன றரித்தமது கிருத்தமென
வியாபகத தாலவியாப பியத்தைக கருதுதல

௪௦௦ அபபித கருதின் வியாபகம் வியாபபியத்தை
இன்றியு கிகழத லீனவிப ரீதமாம
வைதன்மிய திட்டாந் தாதுச
சாததி யாவியா விருத்தியாவது
சாதன தன்ம மீனா

௪௦௩ சாததிய தன்ம மீனா தொழிரல

(பி - ம்) ௩௮௨ - ச 'இன்னமையான குறையு, நித்தாவமூத்த முண்டென்பானுக, காகாசசித்தாவத்தமாதலா, லவனுக்குங்குறையும்' ௩௮௩ 'சாதியசாதன' ௩௮௬ - ௯௦. 'கிருத்தமரித்த, மன்னுவயஞ்' ௩௯௧ - ௨, 'பட்ட, தொன்றலென்று' ௩௯௪. 'வியாபியம்விதித்தல' ௩௯௬ 'மனித்தமே' ௩௯௭ - ௪௦௩ 'வியாபகத்தை, ஸினஸி' ௪௦௪

சதத நிதத் மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்தமு மன்றது
அமூரத்தமு மனறு பரமாணுப போலெனின
அபபடித, திடாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட

சக௦ பரமாணு நிததமாய் மூர்த்த மாதலிற்
சாதன வமூரத்த மீண்டு
சாததிய நிதத மீளா தொழிதல்
சாத னுவியா விருத்தி யாவது
சாத்திய தன்ம மீண்டு

சகரு சாதன தன்ம மீளா தொழிதல்
சதத நிதத மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்த மன்றஃ
தமூரத்தமு மனறு கன்மம்போ லென்றல்
வைதன் மியதிட டாந்த மாகக்

ச௨௦ காட்டப் பட்ட கன்மம்
அமூரத்தமாய நினைற யநிதத மாதலிற்
சாததிய மான நித்திய மீண்டு
சாதன மான வமூரத்த மீளா
துபயாவி யாவிருத்தி காட்டப் பட்ட

ச௨ரு வைதன் மியதிட் டாந்தத்தி னின்று
சாதன சாததியங்கண் மீளாமை யன்றியும்
உணமையி னுபயா வியாவி ருத்தி
இன்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
எனவிரு வகையுணமையின்

ச௩௦ உபயாவி யாவிருத்தி யுள்ள பொருட்கட்
சாததிய சாதன மீளா தபடி
வைதன மியதிட் டாந்தங் காட்டல்
சதத நிதத மமூரத்த மாதலின்
என்றாற கியாதொன் றியாதொன்று நித்தமன்

(பி - டி) ௪௦௮ - ௬ 'மனறுபரமாணுபபோலெனின, படிவைதன மிய
திருட்டாந்தம்' ௪௧௧ - ௨௧. 'மாகாட்டப்பட்டதன்மமூரத்த மானினறையனிற
தமாதலின்' ௪௨௪ - ௫. 'காட்டப்பட்ட, தன்மிய திருட்டாந்த' ௪௨௬ 'மீளா
துமையினறியு'.

- சுநடு றமூர்த்தமு மன்றா காசம்போ லென்றால்
வைதன்மிய திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
ஆகா சம்பொரு ளென்பாற்
காகாச நித்தமு மமூர்த்தமு மாதலாற்
சாத்திய நித்தமுஞ் சாதனமா ளுள்ள
- சசு அமூர்த்தமு மிரண்டு மீண்டில வின்மையின்
உபயாவி யாவிருததி யாவது
சத்த மரித்த மூர்த்த மாதலான்
என்றவிடத் தியாதொன் றியாதொன் றரித்த
மூர்த்தமு மன்ன ருகாசம போலென
- சசுடு வைதன் மியதிட் டாநதங் காட்டில
ஆகா சமபொரு ளல்லவென பானுக்
காகாசந தானே யுண்மையின் மையினுற்
சாததிய வரித்தமுஞ் சாதன மூர்த்தமும்
மீட்சியு மீளா மையுமில் யாகும்
- சடு அவ்வெதி ரேக மாவது சாத்தியம்
இல்லா விடத்துச் சாதன மின்மை
சொல்லாதே விடுத லாகுஞ் சத்த
நித்தம பண்ணப் படாமையா லென்றால்
யாதொன றியாதொன்று நித்த மன்று
- சடுடு பண்ணப படுவ தல்லா ததுவும்
அன்றெனு மிவ்வெதி ரேகந தெரியச
சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே பண்ணப
படுதலு மரித்தமுந கண்டே மாதலான்
என்னின் வெதிரே கநதெரி யாது
- சசு விபரீத வெதிரேக மாவது
பிரிவைத தலைதடு மாறாச சொல்லுதல்
சத்த நித்த மூர்த்த மாதலின்
எனற லென்று நின்ற விடத்து
யாதோ ரிடத்து நித்தமு மிலையவ

(பி - ம்) சுநசு 'திருட்டாநதமாகக் காட்டப்பட்ட' சசுஅ 'ஆகா சத்தின்கண்ணே நித்தமும்' சசுச 'இன்மையாவிருததி' சசுக 'மீட்சியு மீளாமையுமாகும்' சடுஅ, 'படுதலுமரித்தமனித சுவகண்டே' சசுடு 'விதிரா விதிரை' சசுந - ச 'இடதகள, யாதொரிடத்து நித்தியமில்லை'

௩௦.—பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை ௩௬௫

சகூடு விடத்து மூர்த்தமு மில்லை யெனாதே
யாதோ ரிடத்து மூர்த்தமு மில்லையவ்
விடத்து நித்தமு மில்லை யென்றால்
வெதிரேக மாறு கொள்ளுமெனக கொள்க
நாட்டிய விபபடித தீயசா தனத்தாற்

சஎ௦ காட்டு மனுமான வாபா சத்தின்
மெய்யும் பொய்யு மிததிற விதியால்
ஐய மின்றி யறிநதுகொ ளாயநதென.

உசு—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை முற்றிற்று.

(பி - ம்) சஎ௦ - எக 'ஆபாச, மெய்யும் பொய்யும்'

மு ப ப தா வ து

பவத்திறமறுகெனப்

பா வை நோற்ற காதை

[முப்பதாவது பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற பாட்டு]

தானந் தாங்கிச சீலந தலைநின்று

போன பிறப்பிற புகுநததை யுணர்ந்தோள

க மணீ ௩௦ எஅ. சீலம்-பஞ்சசீலம், அஷ்டாங்கசீலம், தச்சீலமென
மூன்று வகைப்படும, இவற்றினியலபை, இந்நூல் உக-ஆமகாதை, இஎ-
ஆம் அடியின் குறிப்பாலும் அறிக, மணிமேகலை பிக்குணி யாதலின், இவற்
றுள், தச்சீலமே ஈண்டுக்கொள்ளற்பாலன, “எண்ணிகநத காலங்க ளெம
பொருட்டான மிகவுழன், நெண்ணிகநத வுலகங்கனிருடா வொருங்குணாக,
தெண்ணிகநத தானமுஞ் சீலமு மிவையாககி, யெண்ணிகநத குணத்தினு
னெம்பெருமா னல்லலோ” (நீல சமய) என்றும், “தோடா ரிலங்கு
மலாகோதி வண்டு வரிபாட நீடு துணாசோ, வாடாத போதி நெறிநீழன
மேய வரதன பயநத வறநூல், கோடாத சீல விதமேவி வாயமை குணஞ்
நாளு முயலவரா, வீடாத வினப நெறி சோவா துனப வினசோத னுஞ்
மிலரோ” (வீர. யாபபு ௩, மேற்) என்றும் தானசீலங்கள் கூறப்பட்டு வரு
தல காண்க.

உ. உணர்ந்தோள் - மணிமேகலை. பழம் பிறப்பில நிகழ்ந்தவற்றை
அறிதற்குரிய அறிவும் யோகவிர்த்தியைப்போன்ற இருதகியும் பக்குவி
களுக்கு எப்படியேனும் உண்டாகுமென்பது பௌத்ததூறறுணிபு இப
பழம் பிறப்புணர்ச்சியையும் இருதகியையும் முறையே மணிபல்லவததுள்ள

புத்த தன்ம சங்க மென்னும்

முத்திற மணியை முமமையின் வணங்கிச்

ரு சரணு சுதியாய்ச் சரண்சென் றடைந்தபின்

முரணு திருவற மூத்தியை மொழிவோன்

புத்தபீடிகைக காட்சியாலும், மணிமேகலை தெய்வத்தாலும் மணிமேகலை அடைநதானென்று இந்நூலிலுள்ள கூ, க0-ஆம் காண்களில் கூறுதல் காண்க. மஹாபோதிவிருகத்தினடியிலிருநத பொழுது வந்ததார்த்தனுக்கு முறப்பிறப்புகளில் நிகழ்ந்த செய்திகள் மனத்திற்குற்றிய பின்னரே ஸதய சதுஷ்டயஞானம் தோற்றியதென்று புத்தசரித்திரம் கூறும்

கூ. புத்த தன்ம சங்கமென்னும் - புத்தனும் தருமமும் சங்கமுமென்ற புத்தன் - ஸாவஜ்ஞன, பாளிபாஷையிலுள்ளதாகிய மகாவரீகீ மென்னும் நூலிலுள்ள மகாகண்டகமென்னும் பாகத்திலும், மத்தியமநிகாயத்துள்ள ஆரியபரியேஷண ஸுத்திரத்திலும், கீரீகநிகாயத்துள்ள மகாபரிநிர்வாணஸுத்திரத்திலும், மஹாபதான ஸுத்திரத்திலும் புத்தசரிதம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா த்ருமம் - அவன்கூறிய அருளறங்கள், அவை அபிதருமம், ஸுத்திர தருமம், வியயதருமமென மூன்றுவகைப்படுமென்றும், ... அஹதூன அபிதருமவகைகள் அபிநீர்மாரீத ஸங்கிரகமென்னும் நூலிலும், ஸுத்திர தாமவகைகள் ஸாரஸங்கிரகமென்னும் நூலிலும், வியயதாமவகைகள் பிராகீழகீதகவியயவிநிச்சயமென்னும் நூலிலும் அருகத்தாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும், இம்மூன்றுவகைத் தருமங்களும் பீடகத்தீரயத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும் கூறுவர். ஸங்கம் - பௌத்தரில் துறந்தோர்களின் கூட்டம், இதிலுதறந்த இருபாலாரும் கலப்பினறி வேறுவேறிடங்களில் இருத்தலவேண்டுமெனபதும், அவர்களில் பிக்ஷுக்களுக்குப் பிக்ஷுணிகள் வணங்கி நடத்தலவேண்டுமெனபதும், பதினமருக்குக் குறையாமலிருத்தல வேண்டுமெனபதும் விதி

சு முத்திறமணி - தருமணி, மேற்கூறிய புத்த தரும சங்கத்தைத் தருமணியென்பா; முமமையின் வணங்கலாவது - “புத்தம் சரணங்கசசாமி, தாமம் சரணங்கசசாமி, ஸங்கம் சரணங்கசசாமி” என்பனவற்றை மூன்று முறை ஜபித்து மூன்றுமுறை பணிதல், இனி, ‘முமமையின் வணங்கி’ என்பதற்கு மனோவாக்குக்காயங்கனென்னும் முக்கரணங்களால் வணங்கியென்னும் பொருத்தம்

ரு. சரணுகதி - அடைக்கலம் அடைதல்

உ. ரு. உணர்ந்தோள வணங்கிச்சென்று அடைந்தபின் என்க, என்றது, மூன்று ரதங்ககளையும் மணிமேகலை வணங்கியபின் என்றவாறு

சு முரணுத் திருவறமூத்தியை - பூரவோத்தர விரோதமில்லாத தர்மஸ்வரூபத்தை, “மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்” (உஅ : ௧00), “முனபின் மலையா மங்கல மொழி” (௩௦. ௨௬௧) என இந்நூலுள்ளே வறத்திருத்தல் காண்க, தங்களை தருமத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் உத்தமமானதென்று கூறுவா பௌத்தர்

மேல்வருவன அறவணவடிகள் கூற்று.

(பி - ம்) ச ‘முறைமையின் வாங்கிச்’

அறிவு வறிதா யுயிர்நிறை காலத்து
முடிதயங் கமரா முறைமுறை யிரப்பத்
துடித லோக மொழியத தோன்றிப்

௧௦ போதி மூலம் பொருநதி யிருநது

எ அறிவு வறிதாய - நிருவாண இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து அதனைப் பெறுவதற்குரிய ஞானமினறி, காரணகாரியஞானமினறியென்றுமாம்; மணி ௧௦. எ.

அ அமரா - மஹாராஜிகலோகம் முதலிய ஆறு உலகிலுமுள்ள தேவர்கள், மணி பதி ௨௮ - ௧

௧ துடிதலோகம் - துஷிதலோகம்; கௌதம புத்தராக அவதரித்த பிரபாபாலரெனனும் போதிஸத்தவா இங்ஙனம் அவதரிப்பதற்கு முன்பு இருந்தவிடமென்பா, “தொழும்பிய ரிதயமல ரொருபொழுதும் பிரிவரிய துணைவ னெனலா, மெழும்பிரவி கிரணரிக ரிலகுதுகில புனைசெய்தருளிறைவ னிடமாம், குழுவுமறை யவருமுனி வரருமரி பிரமநூர் கவனு மெவரும, தொழுதகைய விமையவரு மறமருவு துதிசெய்தெழு துடித புரமே” (வீர யாப்பு ௩௩, மேற்) என்னுஞ் செய்யுள் துடித்புரமென்று ஒரு புத்தஸ்தலம் பூமியிலிருந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றது, துடிதவிமானமென்ற ஒரு விமான மிருப்பதாக நீலகேசியுரை (புத்த ௧௪௨) கூறுகின்றது தோன்றி - கோசல தேசத்திற் கபிலவாஸதுவற் சாக்கியசக்கரவாததியாகிய சுத்தோதனனுடைய பட்டமகிஷியான மாயாதேவியின் வயிற்றிலிருந்து அவள வலமருங்குல வழியே உலும்பினிவனத்தில் அவதரித்தது, இங்ஙனம் அவதரித்ததை, “உலும்பினி வனத்து ளொண்குழைத் தேவி, வலம்படு மருங்குல, வடுநோ யுறும், லானறே னவவழித் தோன்றின னாதலி, னீனறே ளேழநா ளினனு யிர வைத்தாள” (விம்பசாரகதை, சிவ சித்தி பரபக்கம், செனத்தி ராந்திகன மதமறுதலை, ௫, நீல குண்டல ௪௧) என்னும் செய்யுளாலுண்க

அ - ௧ ாணடுக கூறியதுபோலவே, “சக்கர வாளத்தத் தேவரெல லாம், தொக்கருங் கீணடித் துடித லோகத்து, மிககோன பாதம் விழநதன ரிரப்ப” (௧௨ எ௨ - ௪) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௧௦ போதிமூலம் - இக்காலத்துப் புத்தகையென்று வழங்கப்படுவ தும் நைரஞ்சரா அல்லது பல்துனியென்று கூறப்படும நதிககரையிலுள்ளது மாகிய இடத்தில் ஐந்து கிளையையுடைத்தாய விளங்கிய அரசமாததின அடியில், போதி - அரசமரம், இஃது ஐந்துகிளையையுடைத்தாதல், “பிணையை நோங்கிய பாசிலைப் போதி, யணிதிகழ நீழ லறவோன” (சிலப். ௧௦ ௧௧ - ௨) என்பதறை பெறப்படுகின்றது. வித்தாரத்தன உண்மையறிவை யடைதற்குத் துறவுபூண்டு பலவிடத்தும் சென்று பலவாறுமுயன்று முடி வில் இம்மரத்தடியிலவந்து சீலசமாதியிலிருந்து பழம்பிறப்புக்களை யறிந்து தசபாரமிதையும் நிறையப்பெற்று (மணி. ௨௧ - ௨௬) ஆராய்ந்தபொழுது ஸத்தியசதுஷ்டய ஞானமுழுதும் அவனுக்குத் தோற்றினமையால், இம்மரம் மஹாபோதிவிருக்தமென்று பெளத்தாக்களால் மிகப்பாராட்டி, நெடுந்தூரத் திருந்தும் திகளுநோக்கி வணங்கப்படுவது பண்டைக்காலத்தில் இதென (பி - ம்) எ ‘அறிவுதோயவுயிரின்ற’ ௧ ‘துடிதலோகம்’

மாரனை வென்று வீரனாகி

குற்ற மூன்று முற்ற வறுகும்

வாமன வாயமையேமக கட்டுரை

ஹட்டிலிருந்த பௌத்தர்கள் வடகிசைநோக்கி இதனைத் தொழுது வந்தார்களென்றும் தெரிவித்தது, “போதிவிருட்சம் வடக்கேயிருப்பதென்று பௌத்தன் தொழுதலால் திருக்குளத்தெனக்” (சிவ. சிந்தி செளதராதிகன மதமறுதலை, ௩௩, உரை) இம்மாதத்தின்கீழிருந்து ஞானமெற்றமையால், புத்தன் போதிவேந்தென்று கூறப்படுவன

கக மாரனை-நற்குணநசெயகைகளை நீக்கித் திருணநீசெயகைகளை வீளைவிப்பவனாகிய ஒரு தேவன், இவனுக்கு அறுவகைத் தேவலோகங்களிலும் அதிகாரமுண்டு இவன் புத்தனுக்கு ஞானமுண்டாகாவண்ணம் தன் மகளிரா மூவரும் தானுமாகவந்து பல்வகையான இடையூறுகளைச் செய்து முடிவில் தோலவியுற்றான், “தாமநறுங் குமுன் மழைக்கட்டளிரியலா தம் முன்னர்க், காமனையே முனநதொலைத்தாற் கண்ணோட்டம் யாதாங்கொல்” (வீர யாப்பு. கக, மேற) மாரனைவென்றமையால், புத்தனை மாரஜித்தென்று கூறுவா, வீரியம் தசபாரமிதைபுனொன்றதவின். அதனையுடையா னென்பா “வீரன்” என்றா, வீரியமென்றது, இங்கே அறிவு பெறுநதூணையும் பல்வகையான இடையூற்றறினுக்கும்ஞ்சாது மடிவின்றி முயன்ற முயற்சியை, அது, “வீனைவாய போதியையுறுமளவும் வீனைமடியான, நளாவின்றி யோடியதாளினுனவல்லோ” (நீல மொககல். அஅ, சமயா) என்பதன்றி பெறப்படும், “காமந் கடந்த வாமன” (தி எள, “மாரனை வெல்லும் வீர” (கக கக) என்றா முன்னும், இராமனை யுத்த வீரனென்றும், கன்னனைத் தானவீரனென்றும், புத்தனைத் தயாவீரனென்றும் கூறுவா வடநூலா, கஉ. குற்றம் மூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள், “காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்” (உருக) என்று இக்காதையிற் பின்னுங் கூறுவா, இம் மூன்றையும் துவரத் துறந்தமையின், புத்தன் முக்குற்றங் கடிந்தோனென்று கூறப்படுவன; மணி. ௫: ௧௦௦, அடிக்குறிப்பைப் பாகக், ‘அறுகும்’ என்றதனால், குற்றமூன்றையும் கட்டென்றாராயிற்று, “போய்க் குற்ற மூன்று மறுத்தான் புகழ் கூறுவேற்கென, வாய்க்குற்ற சொல்லின் வழுவுங் வலவனறே” (துண்டலகேசி, அவையடக்கம்) இனி, பொய், கொலை, கள, காமம், களவு என்பனவற்றை ஐங்குற்றமென்ற வழக்குவது முண்டு, “களனும் பொய்யும் துறந்தவை” (மணி உச எள - அ), “வீடு கொண்ட நல்லறம் பகாந்து மனைபதைக் கெலாம் விளங்கு திங்க ணீரமையால் வீரிதிலங்கு மன்பிடுனெ, மோடுகொண்ட வெண்ணுரைக் கருங்கடற் செழுஞ்சுடா முளைத்தெழுந்த தென்னலாய முகிழநிலங்கு போதியி, னுடுகின்ற மூவகைப் பவங்கடந்து குற்றமானவைந்தொடங்கொ மூன்றறுத்த நாதன்” (வீர யாப்பு ௩, மேற) என வருதல் காண்க

கஉ. குற்றம் மூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள், “காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்” (உருக) என்று இக்காதையிற் பின்னுங் கூறுவா, இம் மூன்றையும் துவரத் துறந்தமையின், புத்தன் முக்குற்றங் கடிந்தோனென்று கூறப்படுவன; மணி. ௫: ௧௦௦, அடிக்குறிப்பைப் பாகக், ‘அறுகும்’ என்றதனால், குற்றமூன்றையும் கட்டென்றாராயிற்று, “போய்க் குற்ற மூன்று மறுத்தான் புகழ் கூறுவேற்கென, வாய்க்குற்ற சொல்லின் வழுவுங் வலவனறே” (துண்டலகேசி, அவையடக்கம்) இனி, பொய், கொலை, கள, காமம், களவு என்பனவற்றை ஐங்குற்றமென்ற வழக்குவது முண்டு, “களனும் பொய்யும் துறந்தவை” (மணி உச எள - அ), “வீடு கொண்ட நல்லறம் பகாந்து மனைபதைக் கெலாம் விளங்கு திங்க ணீரமையால் வீரிதிலங்கு மன்பிடுனெ, மோடுகொண்ட வெண்ணுரைக் கருங்கடற் செழுஞ்சுடா முளைத்தெழுந்த தென்னலாய முகிழநிலங்கு போதியி, னுடுகின்ற மூவகைப் பவங்கடந்து குற்றமானவைந்தொடங்கொ மூன்றறுத்த நாதன்” (வீர யாப்பு ௩, மேற) என வருதல் காண்க

கக புத்தனது நால்வகைச் சத்தியங்களாகிய இன்பத்தை விளைவிக்கும் பொருள் பொதிந்த சொல்

எ - கக. காலத்து இரப்பத் தோன்றி இருந்து வென்று வீரனாகி அறுக்கும் வாமனது வாயமையாகிய கட்டுரையெனக், மணி கஉ ௫அ - எச (14-பு.) கக ‘எனக் கட்டுரை’

இறந்த காலத் தெண்ணில்புத் தூர்களுந்
கடு சிறந்தருள் கூர்ந்து திருவாய் மொழிந்த
தீரறு பொருளி னீர்தொழி புடைத்தாய்த்
சார்பிற் றேன்றித் தத்துநின் மீட்டி
இலககணத் தொடர்தின்

கசு. கௌதம புத்தருடைய காணத்திற்கு முன்பு தருமங்குறைந்த ஒவ்வொருகாலததும் ஒவ்வொருவராகப் புத்தர்கள் பலர் அவதரித்து உபதேசஞ்செய்து தருமஸ்தாபனஞ் செய்தாகவுண்டிபுது பெளத்த நூற் றுணியாதவின், 'இறந்த காலத் தெண்ணில்புத்தராகளும்' என்றார்; கௌதம புத்தருடைய சரித்திரத்திலும், புத்த ஜாதக கதைகளிலும் இக் கருத்து ஆங்காங்குப் பெறப்படும்; கௌதம புத்தருக்கு முன்னையுள்ள புத்தர்களுள், இருபத்தெழுவர் பெயர்கள் மட்டும் இப்பொழுது தெரிவிக்கின்றன. அவை வருமாறு:—(௧) தண்ணகாரர், (௨) மேதங்கர், (௩) சாணககர, (௪) தீபங் கர, (௫) கௌண்டின்னியா, (௬) மங்கலா, (௭) ஸாமங்கலர், (௮) இரேவதா, (௯) சோபிதா, (௧௦) அநோமதாசி, (௧௧) பதுமா, (௧௨) ஸாதா, (௧௩) பது மோத்தரா, (௧௪) ஸாமேதா, (௧௫) ஸாஜாதர், (௧௬) பிரியதாசி, (௧௭) அர்த்த தர்சி, (௧௮) நர்மதாசி, (௧௯) வியததாதர், (௨௦) திஷ்யா, (௨௧) புஷ்பர், (௨௨) விபச்சித, (௨௩) சிசி, (௨௪) விருஷபா, (௨௫) கருதா, (௨௬) கேரவ காமா, (௨௭) கலியபா. இவ்விருபத்தெழுவரும் கௌதமபுத்தரும் ஸாவஜ்ஞ புத்தரென்று கூறப்படுவர். இஃது, இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதய யாட் சாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்கலரால் தெரியவந்தது தண்ணகாரன், மஹாவீரன் முதலிய இருபத்துமூன்று புத்தரென்பாரும் உளர்.

கசு - ௫ யான்கூறுவது, ஏமகட்டுரையும் திருவாய் மொழிந்ததுமாக வுள்ளதென்று அறவணவடிகள் கூறினொன்றாக

கசு ஈரறு பொருளின - பன்னிரண்டு பொருள்களால்; 'என்றது பேதைமை முதலியவற்றை அவையாவன - பேதைமை, செய்கை, உணர்வு, அருவரு, வாயில், உறு, நுகாவு, வேட்கை, பற்று, பவம், தோற்றம், வினைப்பயன் (மணி. ௨௪: ௧௦௫ - ௮); இவற்றை முறையே அவித்தைய, கர்மம் அல்லது ஸம்ஸ்காரம், விஞ்ஞானம், ஸாமஸ்யம் அல்லது ஸுபாசுபம், வட்டாயதனம், ஸ்பரிசம், வேதனை, தருஷணம், உபாநாசம், பவம், ஜகஜ்ஜம், ஸம்பலம் என்பா லுடனாவன. இவை தவிர்த்த சித்தாந்தமென்பபடும்; சிவ சித்தி செளத்திராநதிகன்மதம், கசு - உரை

'சாறுபொருளின்' (கசு) என்றது முதலியவற்றிற்குப் பின்வரும் 'பேதைமை' (ச௫) என்பது முதலியவற்றால் விவரணம் கூறப்படும்.

கசு - ௮ 'சாபிறோனதி - சம்பந்தத்தால் உண்டாகி; சம்பந்தமென் றதுகாரணகாரியத்தொடர்த்தியை: 'சாபிறோற்றம்' (உதி. ௫) என்று பூசுபு ஸாதிருத்தல் காண்க. மேற்கூறிய பன்னிரண்டினுள் பேதைமையிலிருந்து செய்கையும், அதிலிருந்து உணர்வும், அதிலிருந்து அருவருவும், அதிலிருந்து வாயிலும், அதிலிருந்து உறுவும், அதிலிருந்து நுகாவும், அதி (பி - ம்.) உகி - ஸ. 'மொழிந்த, தீரறு பொருளினீர்மை யுடைத் தாய்'

- மண்டில வகையா யறியக் காட்டி
 ௨௦ எதிர்முறை யோபப மீட்சியு மாகி
 ஈங்கி தில்லா வழியில் லாகி
 ஈங்கி துள்ள வழியுண் டாகலிற்
 றக்க தகக சார்பிற் றேற்றமெனச்
 சொற்றகப பட்டு மிலக்கணத தொடர்பாற்
 ௨௧ கருதப பட்டுங் கண்டநான் குடைத்தாய்
 மருவிய சந்தி வகைமூன் றுடைத்தாய்த்

லிருந்து வேட்கையும், அதிலிருந்து பற்றும், அதிலிருந்து பவமும், அதிலிருந்து தோற்றமும், அதிலிருந்து வினைப்பயனும் தோன்றமெனக் கொள்க (மணி ௩௦: ௧௦௪ - ௮); இதனால் முதனமுறைத் தோற்றம் கூறியவாறாயிற்று தத்தமில் மீட்டும் இலகரு அண்ணத தொடர்தலின் - அப்பன்னிரண்டனுள் செய்கை முதலிய ஒவ்வொன்றும் தத்தமக்கு முன்னுள்ளவற்றில் நின்றும்தோன்றியதுபோலப் பன்னிரண்டாவதாகிய வினைப்பயனினினதும் எண்ணு முறையில் முதற்கண்ணிற்றதாகிய பேதைமை தோன்ற அதனினின்ற திரும்பவும் செய்கை முதலியன முன்தோன்றியவாறே தோன்றுதலால்; மீட்டும்: உமமை இறந்ததத்தீதியது பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டும் தங்கட்டோனாவன வற்றைநோக்கப் பகுதியாதலும், தங்கரு முதலாவவற்றை நோக்க விருதியாதலுமுடையனவென்பது பௌத்தா கொள்கை. இலகரு - குறி

௧௧ மண்டிலம் - வட்டம்; “ஊழின் மண்டிலமாச சூழமிநதுகாசசி” (௧௧௮) என்பா பின்னும்.

௨௦. எதிர்முறை ஒப்ப - தோன்றும் முறைமையைக்க, எதிர்தல் - தோன்றுதல், என்றது காரணத்தை இல்லையாக்கவென்றபடி. பேதைமை மீள்செய்க்கையும், அதுமீள் உணர்வும் அதுமீள் அருவுருவும், அதுமீள் வாயிலும், அதுமீள் ஊறும், அதுமீள் துகாவும், அதுமீள் வேட்கையும், அதுமீள் பற்றும், அதுமீள் பவமும், அதுமீள் தோற்றமும், அதுமீள்வினைப்பயனு மீளுமென்றவாறாயிற்று மீளுதல்: ஈண்டு இனமைப்பொருட்டு; மணி. ௩௦: ௧௧௧ - ௩௩

௨௧ இதுவென்றது காரணத்தை இல்லாவி - காரியங்கள் இல்லையாகி

௨௧ மேற்கூறிய பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டனுள், பேதைமை செய்கை என்னும் இந் திரண்டும் முதற்கண்டமென்றும், உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, துகாவு என்னும் இவ்வைந்தும் இரண்டாவது கண்டமென்றும், வேட்கை, பற்று, பவம் என்னும் இம்மூன்றும் மூன்றாவது கண்டமென்றும், தோற்றமும் வினைப்பயனும் நான்காவது கண்டமென்றும் கூறப்படும, மணி ௩௦: ௧௩௩ - ௪௭.

௨௪ செய்ய்கையும் உணர்வுஞ்சோதலை முதற்சாநியென்றும், துகர் - (தி - தி) - ௧௭ - “யீட்டுத” தொடர்தலின்மனமவகையறிய’ ௨௦. ‘முறைபிறப்பமீட்சி’ ௨௨ - ௩. ‘ஈங்கில்வழியுண்டாதலாற்றகக கசாநிற்’ ௨௪ ‘சொற்றகபபடுமிலக்கணத்’

தோற்றம் பார்க்கின் மூன்று வகையாய்த்
தோற்றற் கேறற காலமூன் றுடைத்தாய்த்
குற்றமும் வினையும் பயனும் வினைந்து

௩௦ நிலையில வறிய துன்பமென் நோக்க
உலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி
நால்வகை வாய்மைக்குச் சார்பிடனாகி
ஐந்துவகைக் கந்தத் தமைதி யாகி
மெய்வகை யாறு வழக்குமுக மெய்தி

௩௧ நயங்க ணன்காற் பயன்க ளெய்தி
இயன்றநால் வகையால் வினாவிடையுடைத்தாய்
நினமதி யினறி யூழ்பா டின்றிப்
பின்போக் கல்லது பொன்றக தெடாதாய்ப

வும வேட்கையுஞ்சோதலை இரண்டாளுசநதியென்றும், பவமும் தோற்ற
முரு சோதலை மூன்றாளுசநதியென்றும் கூறுவா, மணி. ௩௦ : ௧௪௮ - ௧௨.

௨௪. தோற்றம் - பிறப்பு, மணி ௩௦ ௧௧௩ - ௮

௨௮. மணி ௩௦ : ௧௧௩ - ௧௮

௨௯. மணி ௩௦ ௧௧௩ - ௪௪.

௩௦ - ௩௧ மணி ௩௦ : ௧௧௩ - ௮.

௩௨ நால்வகை வாய்மைக்கு - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியங்களுக்கு ;
மணி. ௨ : ௧௪ - ௪, ௩௦ ௧௮௪ - ௮.

௩௩. ஐந்துவகைக்கந்தம் - பஞ்சஸகந்தம் ; ஸ்கந்தம் - கூட்டம் ; மணி.
௩௦ : ௧௮௪ - ௯௦.

௩௪. ஆறுவழக்காவன. உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது
சாராத உண்மைவழக்கு, இல்லதுசாராத இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசாராத
இன்மைவழக்கு, இல்லதுசாராத உண்மைவழக்கு ; மணி. ௩௦ : ௧௧௧ - ௨௧௬.

௩௫. நயங்கநான்கு - ஒற்றுமைநயம், வேற்றுமைநயம், பிரிவின்மை
நயம், இயல்புநயம், மணி. ௩௦ : ௨௧௪ - ௨௮ பயன்கள் - பிரயோசனங்கள் ;
அவை நான்குவகைப்படும மணி. ௩௦ : ௨௨௬ - ௩௪

௩௬. நால்வகையால் வினாவிடையுடைமை - துணிந்துசொல்லல்,
கூறிட்டு மொழிதல், வினாவினவிதேதல், வாய்வாளாமை; மணி. ௩௦ : ௨௧௩ -
௪௬

௩௭. நின்மதி - நிரமாணம், உண்டாகுதல். உழப்பாடு - முடிவு
படுதல். தொடக்கமும் ஈறுமின்றியென்பதாய்.

௩௮. பின்போக்கு - தொடர்ச்சி ; இதனை ஸந்தானமென்பா ; அது
வாய்ஸந்தானம், தீபஸந்தானம், தாராஸந்தானம், பிபீலிகாஸந்தானம் என
(பி - ம்) ௨௪ - ௬ 'மூன்றாவகையாத, தோன்றமூன்றுடைத்தாய்
வினையும் பயனுங்குற்றமும்வினைந்து' ௩௭ - ௮ : 'நின்மதனினறியூழ்பாடின
பேபினபோக்கல்லது'

- பண்ணுந ரின்றிப் பண்ணப் படாதாய்
 ௪௦ யானு மின்றி யென்னது மின்றிப்
 போனது மின்றி வந்தது மின்றி
 முடிததலு மின்றி முடிவு மின்றி
 வினையும் பயனும் பிறப்பும் வீடும்
 இனையன வெல்லாந தானே யாகிய
 ௪௧ பேதைமை செய்கை யுணாவே யருவுரு
 வாயி லுறே நுகாவே வேட்கை
 பற்றே பவமே தோற்றம வினைப்பயன்
 இற்றென வகுத்த வியலி ராறும
 பிறந்தோ ரறிபிற் பெருமபே றறிகுவா
 ௪௨ அறியா ராயி னுற்றந கறிகுவர்
 பேதைமை யென்ப தியாதென வினவின்
 ஓதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
 இயற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
 முயற்கோடு னெனெனக கேட்டது தெளிதல

காண்குவகைப்படும பொன்றக்கெடாதாய - முற்றக்கெடாததாகி.

௩௮ - ௪௪. மணி ௩௦ ௨௦௦ - ௫௧.

இனிப் பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டுசொரபும் அவற்றின இலக் கணங்களும முறையே கூறப்படும.

௪௫ செய்கை - காமம் உணர்வு - விஞ்ஞானம், அருவுரு - காம ரூபம், “அருவுருத தன்மை, யாககை” (௧௦௨ ௩) என்பாபின

௪௬. வாயில - வட்டாயதன்ம, ஆவது, ஞானேந்திரியங்கள ஐந்தும் மன மும், ஊறு - ஸ்பரிசும், அஃதாவது இந்நிரியவிஷயசம்பந்தம். நுகாவு - வேதனை, அஃதாவது சுததுக்க அனுபவம். வேட்கை - தருஷண, அஃதா வது இன்பத்தை அடையவேண்டுமென்றும் துன்பத்தைப் போக்கவேண்டு மென்றும் உண்டாகுமாசை.

௪௭ பற்று - உபாதானம், அஃதாவது இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பொருள்களோடு ஒட்டிக் கொள்ளுதல வினைப்பயன்-காமபலம்

௪௮ இயலவு - ஸ்வபாவம். ௪௯. பெருமபேறு - நிர்வாணம்.

௫௦. இவற்றையென்றது நானகு சத்தியங்களையும் அவற்றை நன்கு விளக்குந துவாதச நிதானங்களையும்.

௫௧ - ௪. பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டதுமறந்து கேட்டது தெளிதலென்க, “பேய்மை யாக்குமிப் பேதைமைக் கள்வனோடுடனாயக,

(பி - டி.) ௪௧ ‘போனது மின்றி முடிதலுமின்றி’ ௪௮. ‘வகுத்த வீராரும், ௫௦ - ௫௧. ‘நாகயிருவாபேதையென்ப’ ௫௨ - ௩. ‘மயங்கலியற் படும’

௫௫ உலக மூன்றினு முயிரா முலகம்
 அலகில பலலுயி ாறுவகைத் தாகும்
 மக்களுந தேவரும் பிரமரு நரகரும்
 தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
 நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
 ௬௦ சொல்லப் பட்ட கருவிற் சார்தலும
 கருவிற் பட்ட பொழுதினுட் டோற்றி
 வினைபயன் விளையுங் காலே யுயிர்கட்டு
 மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டும
 தீவினை யென்ப தியாதென வினவின்
 ௬௫ ஆய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
 கொலையே களவே காமத தீவிழை

காமமுற ருமதன பயத்தினிற் காமனைக் கடந்து, நாம ரூஉம் புகழ்கொடுப்ப
 தோர நன்னெறி நண்ணும், வாமன் வாயமொழி மறநதிட்டு மறந்தொழி
 கினரூம்” (வீர. யாப்பு. ௫, மேற்) என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.
 இவ்வுடிகளாற பேதைமையது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௫௫. உலகமூன்றினும் - மூன்றுலகங்களுளளும்; உலகம் முப்பத்
 தொன்றென்பராவெனின மஹாராஜிகலோக முதலிய உலகம் இருபத்தாறி
 னையும் மேலுலகென்றும், நரகலோக முதலிய உலகமநான்கினையும் கீழுல
 கென்றாகொண்டு அவற்றை நடுநின்ற மனுஷ்யலோகத்துடன் கூட்டி,
 இந்நூலாசிரியர் உலகம் மூன்றெனக் கொண்டாரா போலுமெனக், “ திரு
 மேவு பதமஞ்சோ திசைமுகனே முதலாக, உருமேவியவதரித்த வுயிரனைத்து
 முயக்கொளவான், இவ்வுலகுங் கீழுலகு மிசையுலகு மிருணங்க, எவவுலகுந்
 தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரென்ன, பெரியோயந்” (வீர.
 யாப்பு. ௧௧, மேற்) என்பதில் உலகங்கள் மூன்றாகக் கூறப்பட்டிருத்தல்
 காண்க உயிராமுலகம் - சேதனப்பிரபஞ்சம்.

௫௬. அலகில - அளவிலலாதன.

௫௬ - ௮. மக்களும் தேவரும் பிரமரும் நரகரும் விவகும் பேயு
 மென்று பலலுயிர் அறுவகைத்தாகும், இவ்வறுவகைப்பிறப்பும் வந்ததி
 யெனப்படும்.

௬௨. “ விளைவினகண, வீயா விழுமந் தரும்” (குறள் ௨௮௪)

௬௦ - ௬௩. (செய்கை) சாரதலையும் இன்பத்தையும் கவலையையும்
 காட்டும்.

௬௬. காமத்தீவிழைவு - இருபெயரொட்டு

(பி - ம்) ௫௫. ‘உயிராகுலமு’ ௫௬ - ௭. ‘வகைத்தானுந் தேவரும்
 ௫௭ - ௮. ‘நரகரும், விவகும்பேயுமன்றே’ ௫௯ - ௬௧ ‘என்றிருபயத்தாற்
 சொல்லப்பட்டபிறப்பினுட் டோனறி’

- உலையா வுடம்பிற் றேன் றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறகை கடுஞ்சொற் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றேன் றுவ நான்கும்
- ௭௦ வெஃகல வெகுளல் பொல்லாக காட்சியென்
றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவா
இத்திறம் படரா படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நாகரு மாகிக
- ௭௧ கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றேன் றுவர்
நலவினை யென்ப தியாதென வினவிற்
சொல்லிய பததின் றொகுதியி னீங்கிச்
சிலந் தாங்கித் தானந தலைநின் று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
- ௭௨ தேவரும் மககனும் பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுன்குவா

௭௩. கடுஞ்சொல் - வனசொல்.

௭௪. பொல்லாககாட்சி - மயக்கம்; அஃதாவது உண்மையைப் பறி
யாண்டி.

௭௫. எ.உ. இவ்வடிகளிற கூறிய பத்துக் குற்றங்களையும் தசதோஷங்க
ளென்பது பொளத்ததால் வழக்கு

௭௬. சொல்லியபதது, “மருடரு மனம்வாய மெய்யிற் கொலை முதல்
வினைபத் தாமே” (சித்தாந்தத்தொகை, நீல புத்த, சுரு, சமய.) நிக
லாவது, இப்பததினின்றும் நீங்கிக் கொல்லாமை முதலிய பததினையும் பெறு
தல்; ‘பள்ளிவலம்புரிதல் தவஞ்செய்தல் தானஞ்செய்தல் என்னும் காயத்
தின்குணம் மூன்றும், மெய்யுரை, நலவார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படு
சொற்கூறல் என்னும் வாக்கின்குணம் நான்கும், அருணினைவு, ஆசையறுத்
தல், தவப்பற்று என்னும் மனத்தின்குணம் மூன்றும் ஆகிய நறகுணம் பதது’
என்று கூறுவாருளுள், சிவ. சிந்தி. சௌத்திராந்திகனம்தம், ௩௦, உரை.

௭௭. சிலத்தின் வகைகளை இநதால் உக - ஆம் காதை, ௭௮ - ஆம்
அடிகருநிப்பிற காண்க

௭௯. மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இனப்பம். மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம்.

௮௦ - ௮௧ இவ்வடிகளிற கூறியதுபோலவே, “விலங்கு நாகமும்
பேய்களும் மாகமும், கலங்களுத் திவினை கடியின் கடிந்தாற், றேவருமக்களும்

(பி - ம்.) ௮௨ - ௯. ‘பயமில், சொல்லே சொல்லிற் றேன் றுவ
நான்கும்’ எக - ௨. ‘மூன்றும்புததுவகை’ எக. ‘இத்திறப் படராஅர்’
என. ‘தொகுதிநீங்கி’

உணர்வெனப் படுவ ஹநகுலோ ருணாவீர்
 புரிவின் ருகிப் புலன்கொளா ததுவே
 அருவுரு வென்பதல் வுணாவு சாராத
 அநி உயிரு முடம்பு மாகு மென்ப
 வாயி லாறு மாபுங் காலை
 உள்ள முறுவிக்க வுறுமிட னாகும்
 ஊறென வுரைப்ப துள்ளமும் வாயிலும்
 வேறு புலனகளை மேவுத லென்ப
 கூ0 தகாவே யுணர்வு புலன்களை துகர்தல்

பிரமரு மாகுதி, ராகவி னலவினை யயரா தோம்புமின்” (உரு சக - ச)
 எனறு முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

சுரு - அக மு. மணி உச. ௧0௫ - ௪0.

அஉ உணாவு - இது பஞ்சஸகந்தத்துள் ஒன்றாகவும் கூறப்படும
 உறநகுலோருணாவின் - தூநகுலோருடைய உள்ளம் காதருதவழும் போகத்
 ருதவழியினி லாக்ஷிமாதிரிமாக நிறறலபோல.

அக. புரிவு இனருகி - செயபுருதொழில் யாதொன்றுமின்றி, புலன
 கொளாதது - விஷயங்களை அனுபவியாது ஸாக்ஷிமாதிரையாயிருத்தலை
 யடையது

அஉ - க உணாவு. உள்ளம், விஞ்ஞானமென்பன ஒரு பொருட்
 சொற்கள், இதுவே கருமத்தொகுதியோடுகூடிய வியவகாரதசையில் உயி
 ரென்று வழங்கப்படுமென்பதும், முடிவில் ஆன்மாவென்று ஒன்று இல்லை
 யென்பதும் பௌத்தாக்கொள்கை, நீல புத்த ௩௩ - ௬, ௪மய ஆன்மா இல்லை
 யென்பதனால் இவர்கள் அந்நான்மவாகிகளென்று கூறப்படுவா, இந்த
 இரண்டடிகளாலும் உணாவின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

அச - ௫. இவ்விரண்டடிகளாலும் அருவுருவின் இலக்கணம் கூறப்
 பட்டது

அசு வாயில், துவாரம், வழி, ஆயதனம், இடமென்பன ஒரு
 பொருட்சொற்றள்

அஎ. உள்ளமுறுவிக் - விஞ்ஞானத்தில் விஷயங்களையடைவித்தற்கு,
 உறும் இடனாகும் - உறற இடங்களாகும், இடங்கள் மெய வாய கண்
 மூக்குச் செவியென்னும் இந்திரியமைந்தம் மனமொன்றும்.

அசு - எ இவ்விரண்டடிகளாலும் வாயிவினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

அஅ. ஊறு - ஸ்பரிசம் அக புலன்களை - விஷயங்களை.

அஅ - க. வுடாயதனங்கள் விஷயங்களை ஸ்பரிசித்தல் ஊறெனப்படு
 மென்பா; இவ்விரண்டடிகளாலும் ஊற்றின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

க0 இதனால் தகாவினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி - ம்) அச - ௫ ‘மருவுணாவென்பதவவுருவுசாரத்துயிரு’ அசு
 ‘வாயிலூறுமாயுரு’ அஅ ‘ஊறென்றுரைப்பது’ அக - ௧0, ‘வேவுதலென்
 பது தகாவெனப்படுவதுணாவு புலனுக்காகதல்’

வேட்கை வீரும்பி துஞ்சியா ராமை
பற்றெனப் படுவது பச்சையு விறுவே
பவமெனப் படுவது கரும் கீட்டம்
தருமுறை யிதுவெனத் தார்தாள் சார்சல்
கூடு பிறப்பெனப் படுவதக் கரும்பு பெற்றிவினை
உறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு க்திகளிற
காரண காரிய வுருக்களிற ரேன்றல்
பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதாய்
இயற்கையிற் திரிந்துடம் பிடுமலைப் புரிதல்
கூடு மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவும்
தாக்குநிலை யாமைபிற் றுநதளர்ந் திடுதல்

கக. வேட்கை - தருவது ; ஆராமம் - நிரம்பாமை, “ஆராவியற் றவா” (குறள். ௩௭௦.) நிரம்பாமையாவது - தாமேயன்றித் தமபயனும் நி யாமையின், வேண்டாதனவாகிய பொருள்களை வேண்டி மேனமேல வா தல் ; இத்தலை வேட்கையதிலக்கணம் கூறப்பட்டது

கஉ. பச்சையு - ஒட்டிக்கொண்ட, இதனை பற்றின இலக்கணம் கூறப்பட்டது

கக. ஈட்டம் - கூட்டம், ஈண்டுக்கூறியதுபோலப் பவத்தைக் கரு தொகுதியென்று பின்னும் கூறுவா, கக, கசஉ.

கக. ச. இந்த இரண்டடிகளாலும் பவத்தின் இலக்கணம் கூற ப்பட்டது

கடு. கரும்புபெற்றியின் - கரும்புகளின் இயல்போடு.

கக. உறப்புணருள்ளம் - மிகப்புணர்ந்த விஞ்ஞானம், சார்பொடு களில் - சம்பந்தத்தோடு கூடிய பிறப்புவுகைகளில்.

க௭. இங்கே, ‘காரண காரிய வுருக்களிற ரேன்றல்’ எனப், கேற்ப, “அன்புடை யாருய் ராசற் கருளிய, வென்புடையாககை” (உ ௧௭௦ - ௭௧) என்று முன்னும் கூறியிருத்தல் காண்க.

கக. எ. உள்ளம் தோன்றலெனக்.

கடு - எ. இவ்வடிகளால் தோற்றத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

க௮. பிணி - வியாதி பிறிதாய் - வேறுகி.

கக. இயற்கை - ஸ்வபாவம். திரிந்து - வேறுபட்டு. இடுமலை - துன்.

க௮ - க. இவ்வடிகளாற் பிணியின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

க௦௦ - க௦௧. அநதம் - மாணம் இவ்வடிகளால் மூப்பின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி. ம்.) கச. ‘தருவதுமுறையென’ கக - எ. ‘உறப்புணர் பொருகுகளிற ரேன்றல்’ க௮. ‘சார்பிற்பிறகாய்’ கக ‘திரிந் லிடுமலையுறுதன்’ க௦௦ - க௦௨. ‘மூப்பெனப் படுவ தளவுதாக்குத் தெளிவுறுதல் சர்க்காடுனப்’

- சாககா டென்ப தருவுருத் தனமை
யாககை வீழகதி ரெனமறை திடுதல
பேதைமை சாரவாச செயகை யாகும்
க௦௩ செயகை சாரவா வுணர்ச்சி யாகும்
உணர்ச்சி சாரவா வருவுரு வாகும்
அருவுருச சாரவா வாயி லாகும்
வாயில சாரவா வுறு குமமே
ஊறு சாரவா நுகாச்சி யாகும்
க௦௪ நுகாச்சி சாரவா வேட்கை யாகும்
வேட்கை சாரவா பற்று குமமே
பற்றிற் றேனறுங் கருமத தொகுதி
கருமத தொகுதி காரண மாக
வருமே யேனை வழிமுறைத தோற்றம்
க௦௫ தோற்றஞ் சாரபின மூப்புப்பிணி சாககா
டவல மரற்றுக் கவலைகை யாறெனத்
தவலி றுன்பந தலைவரு மென்ப
ஊழினமண் டிலமாச் சூழுவின் நுகாச்சி
பேதைமை மீளச் செயகை மீளும்
க௦௬ செயகை மீள வுணர்ச்சி மீளும்
உணர்ச்சி மீள வருவுரு மீளும்

க௦௨ - ௩ சாககாதி - மரணம் அருவுருத்தனமையினையுடைய உடம்பு அதத்தமிழ்க்கு சூரியனைப்போல மறைந்துபோதல், இந்தவடிவமையே இந்நூலில் முன்பும் (௨௪ க௦௧ - ௨) கூறப்பட்டிருந்ததல் காண்க, இவ் வடிவகளாற சாககாட்டின இலக்கணம் கூறப்பட்டது

க௦௩ - க௦௩ இவ்வடிவகளாற பிணி மூப்புச் சாககாடென்னும் வினைப் பயன்களுக்கு இலக்கணங் கூறினா

க௦௪. அவல முதலியவற்றின் இலக்கணங்களை இப்புத்தத்தின் ௩௩ - ஆம் பக்கத்திற் பார்க்க

க௦௫ - ௭ மூப்பு முதலியன துக்கமெனவும் கூறப்படுமாதலின், அவைகள், 'தவலிற்றுன்பம்' எனப்பட்டன

க௦௬ ஊழ் இல மண்டிலமா - முடிவிலலாத வட்டமாக, ஊழ் - முடிவு, "ஊழ்பாடினறி" (௩௦ ௩௭) என்றா முன்னும், இந்நுகாச்சி சூழ்மெனக், ஊழின் - முறைமையினையுடைய என்னுமாம்.

க௦௭ - க௦௭ இவ்வடிவகளால் துக்கமும் துக்கோற்பத்தியுமாகிய வாய் மைகளிரண்டும் கூறப்பட்டனவென்பா

க௦௮ மீள - நீங்க, இல்லையாக வென்றுமாம்

(௩ - ௩) க௦௯ 'மறைந்ததீராதல்' க௦௭ 'அருவுருசாரவா' க௦௯ - ச கானமாகி, வருமயாயானாவறி'

அருவுரு மீள வாயின் மீளும்

வாயின் மீள வுறு மீளும்

ஊறு மீள நுகர்ச்சி மீளும்

கஉரு நுகாச்சி மீள வேடகை மீளும்

வேடகை மீளப் பற்று மீளும்

பற்று மீள நுகருமத தொகுதி

மீளும் கருமத தொகுதி மீளத்

தோற்ற மீளந் தோற்ற மீளப்

கஉ௦ பிறப்பு மீளும் பிறப்புப் பிணிமூப்புச்

சாங்கா டவல மரற்றுக் கவலை

கையா நென்றிடு கடையி றுன்பம்

எல்லா மீளும்வ வகையான மீட்சி

ஆதிச் கண்ட மாகு மென்ப

கஉரு பேதைமை செய்கை யெனறிவை யிரண்டும்

காரண வகைய வாத லானே

இரண்டாவ் கண்ட மாகு மென்ப

உணாச்சி யருவுரு வாயி லுறே

நுகாச்சி யென்று நோங்கப் படுவன

கச௦ முன்னவற் றிப்பபாற ஹனனிய வாதலின

மூன்றாங் கண்டம் வேடகை பற்றுக

கரும வீட்ட மென்கட டொர்ப்பவை

மற்றப் பெற்றி நுகாச்சி யொழுதுகூறுந்

குற்றமும் வினையு மாக லானே

கஉ௦. பிறப்பு - ஈண்டுப் புனாஜனனம், இப்படியே பின்னும் வரும்.

கஉ௩. மீட்சி இவ்வகையினையுடைத்து

கஉ௬ - ௩ இவ்வழிகளால தக்க நிவாரணமாகிய மூன்றாவதுவாயமை கூறப்பட்டதென்பா.

இனி, நான்து கண்டங்களும் முறையே கூறப்படும்

கஉ௭ - ௬ பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இரண்டும் காரணங் களாகவுள்ளனவாதலின, இவை முற்ற்கண்டமென்று கூறப்படும்

கஉ௮ - ௭. உணாச்சி முதலிய ஐந்தும், பேதைமை செய்கையென னும் இரண்டாலும் வந்தனவாதலின, இவை இரண்டாங் கண்டமென்று கூறப்படும்

கஉ௯ - ௮ வேடகை முதலிய மூன்றும் மேற்கூறிய நுகாச்சியொழுக

(பி - டி) கச௧ - ௨ 'பற்று, கருமவீடகம்' கச௨. 'பற்றுந், காச்சி'

கசடு நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே
மூப்பே சாவென மொழிந்திருந் துன்பம்
எனவிவை பிறப்பி லுழைகுபய னாதலின்
பிறப்பின் முதலுணர் வாதிச் சந்தி
நுகாரசி யொழுகுகொடு விழைவின கூட்டம்

கடுடு புகாரசியின் றறிவ திரண்டாளு சந்தி
கனமா கூட்டத் தொடுவரு பிறப்பிடை
முனவிச செலவது மூன்றாளு சந்தி
மூன்றுவகைப் பிறப்பு மொழியுங் காலை
ஆன்றிற மாகுகத் தாய் வுணாவே

கடுடு தோன்றல விடெனத் துணிந்து தோன்றியும்
உணர்வுள ளடங்க வருவாய்த் தோன்றியும்
உணர்வு முருவு முடங்கத் தோன்றிப்
புணாதரு மகக டெய்வமவ்வங் காகையும்
கால மூன்றுங் கருதுங் காலை

கசடு இறந்த கால மென்னல வேண்டு
மறந்த பேதைமை செயலாய் னவற்றை
நினைந்த காலமென நேரப் படுமே
உணாவே யருவுந் வாயி லுற்றே

கசடு இன ரண உண்டாகிய குற்றமும் அத்தனையுள்ளதாகும் வினையுமாக இருந்த
தலின், இவை முன்னுள்ளவெனவும் கூறப்படும், வேட்கை முதலிய
பூதநன்கு ஸ்வைகையும பற்றும் குற்றமெனவும் பவம் வினையெனவும்
கொள்க

கசடு - எ பிறப்பும் பிணிமுதலிய கனமபலனும் முறையிய வினைப்
பயனாக இருத்தலின், இவை நான்காங்குண்டமென்று கூறப்படும்

கசடு பிறப்பின் முதல் - செய்கை செய்கையும் உணர்வும் சோதல்
முதல்நீதியாகும்

கசடு கூட்டம் - சேருதல்

கசடு - குடு நுகாரசியும் வேட்கையும் கூடுதல் இரண்டாங்குநீதி
யாகும்

கடுக - உ பவமும் தோற்றமும் சோதல் முன்னுள்ளநீதியாகும்

கடுக - சுடி பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இவை இறந்தகாலத்

(பி - ம்.) கசடு - எ 'துன்ப, மிவை பிறப்பிலுழைகுபயனாதலின்'

கசடு - குடு உணர்வாதிபெ வினையினிடை முதற்சந்தி நுகாரசியினறிவ

இரண்டா' கடுக 'கனமகூடதொடு' கடுக 'ஆயுணாவே' கடுக

'உடங்கிய முணர்வாய' கடுக 'உடங்கித் தோன்றி' கசடு - அ

'காலமென விசைக்கூடமே மூப்பேசாவேபிணியே யவலமொற்றுக'

நுகாவே வேடகை பறறே பவமே
 ககரு தோற்ற மென்றிவை சொல்லுங் காலை
 எதிராக லமமென விசைக்கப் படுமே
 நிறப்பே நினியே மூப்பே சாவே
 அவல மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்
 குலனிய குற்றமெனக் கூறப் படுமே
 கஎ௦ அவாவே பறறே பேதைமை யென்றிவை
 புனையும்டை பவமும் வினைசெய லாகும்
 உணாச்சி யருவுரு வாயி லூறே
 நுகாச்சி பிறப்பு மூப்புப்பிணி சாவிலை
 நிகழ்ச்சிப்பய னாங்கே நேருங் காலை
 கஎரு குற்றமும் வினையும் பயனுந் துன்பம்
 பெற்ற தோற்றப் பெற்றிக ணிலையா
 எப்பொரு ளாகு மானமா விலையென
 இப்படி புணரு மிவைவீட டியலபாம்
 உணாவே யருவுரு வாயி லூறே
 கஅ௦ நுகாவே நிறப்பே நினிமூப்புச் சாவே
 அவல மரற்றுக் கவலைகை யாறென
 நவலப் படுவன நோயா குபமே
 அந்நோய தன நகுப

தனவென்றும், உணாவுமுதல் தோற்றமீருனவை பிகழ்காலத்தனவென்றும், தோற்றமுதற் கையாற்றுதியாகவுள்ளவை எதிரகாலத்தனவென்றும் கூறப் படுமே

ககக - எ௦ அவாவும் பறறும் பேதைமையுமாகிய இம்மூன்றும் துன்ப மென்று கூறப்படும்

கஎக பவமும் செய்கையும் வினையாகும்

கஎஉ - ச உணாச்சி முதலிய ஆறும் மூப்புப் பிணி சாககாடென்னும் வினைப்பயனென்றும் ஆகிய ஏழும் பயனாகக் கூறப்படும்

கஎக. தோனறிய இயல்பையுடைய பொருள்கள் நிலையா

கஎரு - அ இவ்வடிகள் முன்பு, “நிலையில் வறிய துன்பமென நோக்க, உலையா வீட்டிற குறுதி யாகி” (௩௦ ௩௦ - ௩௧) என்றதனை விளக்கி நின்றன.

கஎக - அஅ உணாவுமுதல் வினைப்பயனீருகவுள்ளவேழும் தூக்க மென்று கூறப்படும்; அதற்குப் பேதைமை முதலிய ஐந்தும் காரணமாகும், ஆதலால் தோனறுதல் துன்பம், அதற்குக் காரணம் பறறு; வீடு இன்பம், (19 - 20) கஎரு ‘துன்பமும்’ கஎஅ ‘உணருமென்பிவை’ கஅ௦ - அக ‘பிறப்பே மூப்பேசாவேயவலவாற்று கவலைகையாறென’

பேதைமை செய்கை யவாவே பறற்கு

கஅரு கரும் வீட்டமிவை காரண மாசும்

துன்பந தோற்றம் பற்றே காரணம்

இனபம் வீடே பறநிலி காரணம்

ஒன்றிய வுரையே வாயமைநான காவ

துருவு நுகாச்சி குறிப்பே பாவனை

கசு௦ உள்ள வறிவிலை யைங்கநத மாவன

அதற்குக்காரணம் பற்றினமையே, என்கிற நான்குரைகளும் நான்கு வாயமைகளாகும், “பிறநதோ ருறுவது பெருகிய துன்பம், பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரினபம், பற்றின வருவது முன்னது பின்னதற்றோ ருறுவது” (௨ - ௬ - ௭) என்று முனையும் வநதிருத்தல்காணக இவற்றை ஸததிய சதுஷ்டயமென்பா நீலகேசியுரையாசிரியா, இந்நான்கினுள் துகக்கவாரண மாகக்கம் எட்டுவகைப்படும், அஃது அஷ்டாங்கமாகக்கமென்றும் விசுத்தி மாகக்கமென்றும் பழுதிலாவாழ்க்கை யென்றும் கூறப்படும். இவ்வெட்டா வன — நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாயமை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்தோர தலைப்பாடு என்பன, “பழித திடாப பழுதில் வாழ்க்கை யெட்டையும் பாரித்து” (சிவ. சிந்தி பரபக கம், சௌத்திராநதிகன மதம், ௩௧), “நற்சாட்சி நல்லொழுக்க நல்வாயமை நல்வாழ்க்கை, நற்செய்கை யோடைநது நாடு”, “நன்முயற்சி நன்வா கடைப்பிடி நல்லோதம்பாற, செலகையுடனெட்டனைத்தந் தேறு” (11ரமந் தீர்மானாபு) என வருவனவற்றால்க இவ்வெட்டும் ஸமமிடக திருஷ்டி, ஸமமியக ஸங்கற்பம், ஸமமியக வாக்கு, ஸமமியக்கரும், ஸமமியகாச்வம், ஸமமியக வியாயாமம், ஸமமியகஸமிருதி, ஸமமியக ஸமாதி யெனது பெயா பெறுமென்றும், இவைகளே ஜனனமரண துகக்கதை மாற்றுதற்குரிய வழி யென்றும் அகுவகோஷபோதிஸத்துவரால் வடமொழியிற செய்யப் பட்டுள்ள புத்தரநிந்திரந்தின கடு - ஆம் வாக்கத்தால் தெரிகின்றன

கஅக துகாச்சி - வேதனை கசு௦ உள்ளவறிவு - விஞ்ஞானம்

கஅக - ௧௦ உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென னும் இவைவநதும் பஞ்சஸகநதமென்பப்டும் (சிவ. சிந்தி பரபகம், சௌத திராநதிகனமதம், ௬) அவற்றுள் உருவக்கந்தம், பூதவுரு உபாதாயவுருவென இருவகைப்படும். பூதவுரு - பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் நான்கு மாம், உபாதாயவுரு - வலி, இரதம், வன்னம், கநதமென்னு நான்குமாம், வேதனை - ருசலவேதனை (சுகவறிவு), அருசல வேதனை (துக்கவறிவு), ருசலா ருசலவேதனை (சுகதுக்கவறிவு) என்னு மூன்றாமாம். குறிப்பு - மெய வாய கண் மூகருச செவியென்னுமைநதும் மனமொன்றும் ஆகிய ஆறுமாம் பாவனையாவது - மனோவாக்குக காயங்களினால் உண்டாகும் நல்வினைபத்தும் தீவினைபத்தும் ஆகிய இருபதுமாம் “எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை யாறு ஞான, மொட்டிய குறிப்போ ராறு செய்கையு மிருப தாகக, கட்டிய (13 - ம்.) கஅரு ‘காரணமாகும்’ கஅக ‘குறிப்பினை, யுள்ளமறி விலை’

அறுவகை வழக்கு மயவின்று கிளபற்ற
 றெகையே தொடாச்சி தன்மை மிகுத்துரை
 இயைநதுரை யென்ற நானகினு மியைநத
 உணமை வழக்கு மின்மை வழக்கும்
 கசுநி உள்ளது சாரநத வுணமை வழக்கும்
 இல்லது சாரநத வினமை வழக்கும்
 உள்ளது சாரநத வினமை வழக்கும்
 இல்லது சாரநத வுணமை வழக்குமெனச
 சொல்லிய தொகைத்திற முடபுநா நடு

பஞ்ச கந்தந கணத்தினிற பங்கமாகும், தொடடநாற பதது மூன்றுஞ் சுகத
 நூற்றுணிவுதானே” (சிவ சிந்தி பரபகம், சௌத்திராந்திகனமதம்,
 ௩௦, மேற) என்று வருதல் காண்க இன்னும் இவற்றினிலக்கணங்களை,
 “ஓங்குருவம் வேதனை யுளக்குறிப்புப் பாவனையெய, தாவகுணாவென்றைந
 தாவகநதம்” எ-ம, “உருவமுடல் பூத முபாதாய மென்னு, மிருவித்ததி
 னுலுமெழு மென” எ-ம, “வேதனை துனின் பிவற்றின் விரவலுமென்,
 ரேதவொரு மூன்றெனேறோ” எ-ம, “பொறிவிதமோ னாநதம்
 பொறியைப் பொருத்தி, அற்றமன் முககுறிப்பென ருய” எ-ம, “வாசு
 மன மாககையிவை பாவனையென ரேமதியா, யாககுமிவை தாமறம்பா வம்”
 எ-ம, “இந்நால வகையினுமேயந தையமற வெண்ணுமெனம், விஞ்ஞான
 மெனறே விளம்பு” எ-ம, “இந்தவித மைநதுஞ்ச தானத தெழுந்தழிகை,
 பந்தமென வேதீதான பா” எ-ம, “அருககெதே லேபரம் முததியிவை
 யைநது, மறக்கெமொ நங்குறு வாம்” எ-ம வரும் திருவாக்காலும் (11-ம்
 கீர்யபாறு) அந்நதுகொள்க இநதப் பஞ்சஸகந்தக்கூட்டமே உயிரென
 பா, அது, “கவையொப் பனகை விரலை துநு, மிவைப்ப படிநைப்
 பிடியென ததுபாலவையப் படிந தங்குநு துகுநு, நவையப் பிடுவ
 லுயிரா மெனவும்” (நீல புத்த, ௩௦) என்றும் பாடலால் நன்குணாததப்
 படுகின்றது. இவ்வைந்தினுள்ளே குறிப்பினைக் குறிப்பென்றும், அது வட
 மொழியில் ஸம்ஸ்கிருதஸகந்தமென்று பெயா பெறுமென்றும் கூறுவாரும்,
 இரண்டொன்றிற்கு வேறு இலக்கணம் கூறுவாருமுளா

ககக - ௮ அறுவகை வழக்காவன தொகை, தொடாச்சி, தன்மை
 மிகுத்துரை, இடைநதுரை யென்ற நான்கொடுஞ்சோநத உணமை வழக்கு
 முதலிய ஆறுமாம். இயைநதுரையைத் தொகையிலக்ககி மூன்றென்பாரு
 முளா

ககக. தொகைத்திறமாவது உடம்பும் நீரும் நாடுமென்க, என்றது
 பலதாதுக்களின்கூட்டம் உடம்பென்றும் பலதுளிகளின்கூட்டம் நீரென
 றும் பலஆரகளின்கூட்டம் நாடுமென்றும் வழங்கப்படுமாறு போலப் பஞ்சஸ
 கந்தவாளின்கூட்டமே ஆணமாவென்று வழங்கப்படுவது தொகையென்ற
 (19-ம்) ககக - ௮ ‘சாரநதவுணமைவழக்கு, மில்லது சாரநத
 வினமை சாரநதவினமை வழக்கும்’

௨௦௦ தொடாச்சி வித்து முளைரா னென்றிந
 நிகழ்ச்சியி லவற்றை நெல்லென வழங்குதல்
 இயல்பு மிகுத்துரை யீறுடைத தெனறும்
 தோன்றிற் றென்று மூத்த தென்று
 மூன்றி னென்றி னியல்புமிகுத துரைத்தல
 ௨௦௧ இயைநதுரை யென்ப தெழுத்துப் பலகூட
 ரொல்லெனத் தோற்றும் பலநாட கூடிய
 எல்லையத் திவந னென்று வழங்குதல்

வாறு, இனி இத்தொகையினை உண்மைவழக்கு இனமைவழக்கு எனப்
 வற்றோடுசேர்த்து 'சுவருமரமும் ஆகக்கையும் கற்றையுங்கூடின சமுதா
 யத்தை விடென்று வழங்குமாறுபோலவும் பலவூருங்கூடின சமுதாயத்தை
 நாடென்றும் பற்றென்றும் வழங்குமாறுபோலவும் பஞ்சஸகந்தக் கூட்டத்
 தை ஆன்மாவென்று வழங்குவது கற்பனாகாமெனக்கொள்க' என்றும்,
 'மரம் காற்றை முகலியவற்றைப் பிரித்தால் வீழலையான்ற போலவும்
 ஊரகளைப் பிரித்தால் பற்றும் நாடுமில்லையான்ற போலவும் ஐந்து ஸகந்தங்
 களையும் பிரித்துண நுகரால் ஆன்மா இல்லையாமெனக் கொள்க' (சிவ
 சிந்தி பரபகம், உரை) என்றும் விளங்க அவற்றிற்கு உதாரணமாகாட்டி
 னுமுள்ளா; "ருவ்வென ரேதப்பட்டா னுருவாதி யைநதுங் கூடி,
 வகுப்ப ஸென்று ரைத்த ரெகையுண்மை வழக்க தாகு, முருவங் காதி
 யாய வைத்தது மொருவ னினது, தருவது தொகையினினமை வழக்க
 தாரு சாற்றங் காலே" (சிவ சிந்தி பரபகம், சௌத்திராந்திகனமதம், எ)

௨௦௦ - ௨௦௧ தொடாச்சியாவது - வித்திலிருந்து முளைபு முளையி
 லிருந்து காளுக்கோன்று நிகழ்ந்து நெல்லென்று வழங்குமாறுபோல எல்
 லாம் காரணகாரிய சம்பந்தமாகவுள்ளதென்பது, "காரண காரியத்தின்
 றொடாச்சியாய்க் கால மூன்றின், சோர்வறத் தோன்றங் கெட்டு வழி
 யென்கை தொடாச்சி யுண்மை, யோரூரி னெருவ னேயெக காலத்து
 முள்ளா னென்று, தோவது தொடாச்சி யினமை வழக்கதாரு செப்புங்
 காலே" (சிவ சிந்தி பரபகம், சௌத்திராந்திகனமதம், அ) என்று
 இத்தொடாச்சியை உண்மை வழக்கு இனமைவழக்கென்பவற்றோடு
 சாத்தி அவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறியிருத்தல காண்க.

௨௦௨ - ச. இயல்பு மிகுத்துரை - தன்மையிருத்ததுரை தன்மை
 மிகுத்துரையாவது - ஒரு பொருளினுடைய இறப்புப்பிறப்பு மூப்பு என
 பவற்றுள் ஒன்றையிலபை மிகுத்துச் சொல்லுதல். இதனை உண்மை
 வழக்கு இனமை வழக்கென்பவற்றோடு சாத்தி, "தோற்றிய பொரு
 ளக் கெல்லா நாசமாமென்று சொல்லு, மாற்றமுன் னுரைத்தன மற்றை
 மிகுத்துரை வழக்கினுண்மை, போற்றிய பொருள்கண்கட்குப் போனது
 போனமு திராகது, வேற்றுமைப்பட்ட தென்கை மிகுத்துரை யிலவழக்
 கே" (சிவ சிந்தி பரபகம், சௌத்திராந்திகனமதம், க) என்று
 முறையே அவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறியிருத்தல காண்க

௨௦௩ - எ தொன்கக்கும் இயைநதுரைக்கும் வேற்றுமையாதோ
 (19 - 20) ௨௦௪ 'நிகழ்ச்சியிலுறை'

உள்வழக குணாள் ல் வழக்கு முயற்கோ
 ளேளது சாராத அள்வழக காகும்
 உக௦ சித்தத்த துடனே யொத்த நுகாச்சி
 உளளது சாராத விலவழக காகும்
 சித்தமுற பவித்தது மின்போ லென்னை
 இல்லது சாராத வுண்மைவழக காகும்
 காரண மினறிக காரிய கோதல
 உக௧ இல்லது சாராத விலவழக காகும்
 முயற்கோ டின்மையிற் றேற்றமு மிலலெனல
 நான்கு நயமெனத் தோன்றப் படுவன
 ஒறுறுமை வேறுறுமை புரிவினமை யியலபென்க

னின் பலபொருள்களின் வரையறைப் படாததொகுதி தொகையாமெனறும்
 பலபொருள்களின் வரையறைப்பட்ட தொகுதி இயந்தூரையாமெனறும்
 கூறுவா

கக௬ - உ௦௭ இவ்வழகனால் தொகை முதலிய நான்களில்கணங்
 களும் கூறப்பட்டன

உ௦௮ - க௬ இவ்வழகனால் உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள
 ளது சாராதவுண்மை வழக்கு, உளளதுசாராதவிண்மை வழக்கு, இல்லது
 சாராதவுண்மை வழக்கு, இல்லது சாராதவிண்மை வழக்கெனறும் ஆறினில்க
 கணங்களும் முறையே கூறப்பட்டன, “அறுவகை வழக்கு நெறிபட
 யுணர்ந்து” என்பது பேராசிரியர், இவ்வறுவகை வழக்கின் பெயரும்
 அவற்றினில்ககணங்களும் சைவக் கூறப்பட்டம சத்தவ போலப் பின்வரும்
 இருவருத்தவகளிலும் கூறப்பட்டிருத்தல காண்க, “உளவழக்கில வழக்குள
 ளதுசாராத வுளவழக்கோ, ளேளது சாராத விண்மை வழக்குட னின்மை
 சாராத, வுளவழக கின்மை சாராத விலவழக்கென்றே ஈற்று, முளவழக்
 குளதுண்டென்கை முயற்கோடின ற்வவழக்கே”, “உணர்வு சாராத
 அணர்வுநிகை யுளளது சாராத வுண்மை, யுணர்வுபின்னற மென்கை யுள
 ளது சாராத விண்மை, யுணர்வு முன்பினறித் தோன்ற விலலது சாராத
 வுண்மை, யுணர்வில லதுசா ரின்மை யுள்ளங்கை யுரோம நாணே”
 (பி. சி. சி. பரமம், செளதிராநிகைமகம், ௧௦, ௧௧)

உ௧௭ - ௮ ஒறுறுமையம் வேறுறுமையம் புரிவினமையம் இயலபு
 நயமென நயங்கள் நான்கு வகைப்படும

(பி. சி.) உ௦௯ - ௧௦ ‘வழக்கேற்றமுகத்தித்ததுடனேயொத்த
 நுகாச்சி’ உ௧௨ - ௮ ‘உற்பவித்ததுமினை நான்குநயமென ததோன்றப்
 படுவதொற்றமை’ உ௧௮ - ௬, ‘இயலபென்க’

௩௦. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை ௩௮௫

காரண காரிய மாகிய பொருளகளை

உஉ௦ ஒன்று வுணர்த லொற்றுமை நயமாம்

வீற்றுவிற் றுக வேதனை கொள்வது

வேற்றுமை நயமென வேண்டல் வேண்டும

பொன்றக கெடாஅப பொருளவழிப் பொருள்கஞ்சுக்

கொன்றிய காரண் முதல்கா ரியத்தைத்

உஉ௫ தருத்த குல ளாந தானிலை யென்றல

புரிவினமை நயமெனப புகழல வேண்டும்

நெலவித தகதது னெனமுனை தோற்றுமெனல

நடவியலபுநய மிவற்றினுந் கொளபயன்

தொனக பொருளல தொன்றிலை யென்றம

உ௩௦ அபபொரு ளிடையபந ருகா தென்றம

உ௨௧ - ௨௦. இவ்வழிகளால ஒற்றுமைநயத்தின இலக்கணம் கூறப் பட்டது. உ௨௧. வேறுவேறாக அறிதல்.

உ௨௧ - ௨. இவ்வழிகளால வேற்றுமை நயத்தின இலக்கணம் கூறப் பட்டது

உ௨௩ பொன்றககெடாபபொருள் - முதறககெடாதபொருள். வழிப் பொருள் - காரியப்பொருள்

உ௨௩. உள்ளம் - விஞ்ஞானம்.

உ௨௪ புரிவினமை - செயதலிலாமை

உ௨௫ - ௬ “உணர்வெனப்படுவ துறங்குவோ ருணாவிற், புரிவின ருதிப் புலனகொளா ததுவே” (௩௦ அஉ - ௩) என்றா முன்னும்; விஞ்ஞானத்திலடங்கியிருக்கும் கண்மீதுமே மறுபிறப்பிற்குக் காரணமெனப்பா.

உ௦௩ - ௬. இந்த நான்கழிகளாலும் புரிவினமை நயத்தின இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

உ௨௪ - அ இவ்வழிகளால இயலபுநயத்தின் இலக்கணம் கூறப் பட்டது

உ௨அ இவற்றின் நாம் கொளபயன் - இந்த ஒற்றுமை நய முகவிய நயங்கள் நான்காலும் நாம் கொள்ளும்பயன் யாவையெனின்

உ௨௧ தொக்கபொருளவது - சோந்தபொருளகையவல்லாம். ஒன்று வேறுகிய ஒன்று

இவ்வழியாற் கூறப்பட்டது ஒற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனைனக.

உ௩௦ இவ்வழியாற் கூறப்பட்டது வேற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனைனக

(பி - ம்.) உஉ௦ ‘ஞாவுலனையொன்ற’ உஉ௦ - உ௨ ‘நயம் வீற்று வீற்றாதலெதனை கொளவது’ உ௨௩. ‘பொன்ககெட..’ உ௨௪ - அ. ‘புகலவேண்டுகென முனையீனது மெவல்லவியலபு’ உ௨அ - ௬. ‘பயனஞ் கொளபயன், நொழுகபொருளலெனநிலை

செய்வா னெடுகோட் பாடிலை யென்றும்
எய்துகா ரணத்தாங் காரிய மென்றும்
அதுவு மன்றத லாதது மன்றென்றும்
விதிமுறை தொகையினால் விரிந்த நான்கும்

உரு வினாவிடை நான்குள்

துணிந்து சொல்லல் கூறிட்டு மொழிதல்
வினாவின் விடுத்தல் வாய்வா ளாமையெனத்
தோன்றியது கெடுமோ கெடாதோ வென்றார்
கேடுண் டென்ற துணிந்துசொல் லாகும்

உசு செத்தான் பிறப்பா னேபிற வானே

என்று செப்பிற்

பற்றிற் தானே வன்மக னேவெனல்

மிகக்கூ றிட்டு மொழிதலென விளம்புவர்

உகக. செய்வான் - கருத்தா. இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது புரிவின்மை
நயத்தாற் போந்த பயனைனக.

உகஉ - க. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்ட இரண்டும் இயல்புநயத்தாற்
போந்த பயன்களைக்கொள்க, இங்ஙனங்கொள்ளாமல் இந்த இரண்டு
பயனையும் பிரித்து முன்னதை முன்னதனோடு கூட்டினும் பொருந்தும்.

உகச. விரிந்த: முற்று நான்கும் விரித்தனவெனக, நான்கும் -
நான்கு பயன்களும்.

உகடு வினாக்களுக்குரிய விடைகளென்க

உகசு. கூறிட்டுமொழிதல் - பகுத்தச் சொல்லல்

உகஎ வாய்வா ளாமை - பேசாதிருத்தல்; ஆசிரியர் நீச்சிறுக்கிவி
யீர், “அறுவகைப்பட்ட பாபபண்ப பக்கமும்” (கோல் புறத் உ0)
என்னுஞ் சூத்திரத்தில், ‘நாவிரு வழக்கிற் ரூபதப பக்கமும்’ என்பத
னுரையில், தவஞ்செய்வோர்க்கு உரியனவாக எடுத்துக் காட்டிய, ‘ஊணைச
யினமை, நீரண்சயினமை, வெப்பம்பொறுத்தல், தட்பம் பொறுத்தல், இடம்
வரையறுத்தல், ஆசனமவரையறுத்தல், இடையிட்டு மொழிதல், வாய்வா
ளாமை’ என்னும் எட்டினுள் இது வந்திருத்தல் காண்க.

உகடு - ஏ துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டுமொழிதல், வினாவின் விடுத்
தல், வாய்வா ளாமையென நான்குவிடைகளுள்ளன.

உகஅ - க. தோன்றியது - உண்டான பொருள், தோன்றிய பொருள்.
கெடுமென்பது ஒருதலையாதலின், ஈண்டுக்கேடுண்டென்றல் துணிந்து
சொல்லலாயிற்று, துணிந்து சொல்லலென்னும் விடையின் இயல்பு கூறப்
பட்டது.

உசு0 - சக. கூறிட்டுமொழிதலென்னும் விடையின் இயல்பு கூறப்
பட்டது

(பி. ம்) உகக. ‘தெடாபாடிலை யென்றும்’ உகஉ - க. ‘காணத்
தாங்காரியமென்றும்அதுவு மன்ற தாரதுவு மன்றே’ உகச - டி. ‘முறை
தொறை வினாவிடை நான்குள்’ உகக ‘உண்டென்னிற்றுணிந்து’

வினாவின் விடுத்தன் முட்டைமுந் திற்றோ
 உசடு பனைமுந் திற்றோ வெனக்கட் டுரைசெய்
 என்று லெம்முட்டைக கெப்பனை யென்றல்
 வாய்வா ளாமை யாகா யப்பூப்
 பழைதோ புதிதோ வென்று புகல்வான்
 உரைக்கு மாற்ற முரையா திருததல்
 உடு கட்டும வீடு மதன்கா ரணத்த
 தொடட்டித தருதற் குரியோ ரில்லை
 யாமே லுரைத்த பொருள்கட் கெல்லாம்
 காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்

உசச - சு. இந்தவடிகளால் வினாவின் விடுத்தவென்னும் விடையின் இயல்பு கூறப்பட்டது. உசஅ. பழைது - பழையது

உசஎ - க. இந்தவடிகளால் வாயவாளாமையென்னும் விடையின் தியல்பு கூறப்பட்டது.

உகடு - சக இவ்வடிகளிற் கூறிய விடைவகை நான்கும் தொல்காப் பிய உரையிற் கூறப்பட்டுள்ளன; கீளவி கு கக

உடு கட்டு - பந்தம் 'அதன் காரணத்தது' என்பதனைக்கட்டி னோடும் வீட்டினோடும் தனித்தனியே கூட்டுக.

உடுக. காமமுதலிய மூன்றும் முக்குற்றமெனப்படும.

உடுஉ - க மேற்கூறிய பொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் காமம் வெகுளி மயக்கமென்னும் இம்மூன்றும் காரணமாகும்; "காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற, ன்மங் கெடக்கெடு நோய" (குறள், ௩௬௦) என்று வந்திருத் தல் காரணம்

இனி, எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை முறையே நீக்குதற்குரிய பாவனைகள் கூறுவா.

மைத்திரீபாவனை கருணாபாவனை முதிதபாவனை அசுப்பாவனை உபே கூடாபாவனையெனப் பாவனை ஐந்துவகைப்படும, அவற்றுள்,

க மைத்திரீபாவனை ஒருதுறவி வசதியான ஓரிடத்தையடைந்த தக்க ஆஸனத்திலிருந்த பின்பு பின்வருமாறு தியானித்தலாம் 'உத்தம மான பிறப்பினையுடைய பிராணிகளெல்லாம் களிப்புற்று வாழ்வனவாகுக; அவையெல்லாம் துக்கம் வியாதி துராயையென்னும் இவைகளினின்றும் விடுபட்டனவாகுக, எல்லா மனிதர்களும் எல்லாதேவர்களும் நாகவாதையிற்றே பிடிக்கப்படுகிற யாவரும் ஸந்தோஷமுடையவாகனாக ஆகுக, அவர்கள் துக்கம் வியாதி துராயையென்னும் இவற்றினின்றும் விடுபட்டவா

(பி - ம்.) உசச. 'வினாவின்விடுத்தல் விரிக்குங்கால முட்டை' உசஅ - சு. 'கட்டுரையென்றால்' உசஅ - சு. 'புகல்வானுக்கு' உடுஉ, 'பொருள்களெல்லாம்'

அறித்தர் துகக மநான்மா வசசியெனத்

களாக ஆகுக 'மைதரம் ஸநேகம் அன்பு என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்; மைத்திரமென்பது குரோதத்திற்கு மாறானது; அவலிரண்மே ஓரிடத்து நிகழா, மைத்திரமென்பது தருஷ்ணையென்னு மாயையன்று, அவிததை அல்லது மோகம் காரணமாக தருஷ்ண பிறக்கும்; அதனால் துராசை பிறக்கும். மைத்திரமென்னும் ஸநேகத்திலிருந்து துராசை யுண்டாகித் ஒரு வனுக்குத் தன் துணைவன் விஷயமாக உண்டாகும் அன்புதான் மைத்திர மென்பது

உ. கருணாபாலனை : 'வறியவர்கள் வறுமை நீங்கிச் செல்வமுடைய வாகளாக ஆகுக' என்று பாவித்தல் கருணையாவது இரகசமுள்ள எண்ணம். அஃது, ஒருபிராணி துன்பமுறுவதைக் காணின், மனக்கலக்கத்தையும் அத துன்பத்தை நிவர்த்தி பண்ணவேண்டுமென்பதையும் ஒருவருக்கு உண்டாக் கும

ஈ. முத்திரபாலனை : 'ஆககமுடையவர்களுடைய நல்ல அதிர்ஷ்ட மானது எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தல் வேண்டும், ஒவ்வொருவருட தத் தங்கரு அமைநதுள்ள நலவினைப்பயனை அடைக' என்று பாவித்தல் முதினை யென்பதற்குச் சந்தோஷமென்பது பொருள், ஆனால் அஃது உலகப்பொருள் களைபுண்டமையால் உண்டாகுங்கனிப்பன்று, அது மைத்திரி, கருணையென னும் இரண்பொவ்வனைகளுக்கும் சம்பந்தமானது முற்கூறிய மூன்றுவகைப் பாவனைகளுள் ஏதாவதொன்றை அப்பியசிகருந் துறவி, தான் கருதிய பாவனையை முதலில் சிலவககளிடத்தும் அப்பால் ஒருதெருவில் வாழ்பவா களிடத்தும் அப்பால் ஒருராரிடத்தும் அப்பால் ஒரு தேயத்தாரிடத்தும் முறையே செலுத்திப் பயிலுதல் நலம்

ஈ. அகம்பாலனை : அசுபமென்பதற்குப்பொருள் அமங்கலம்; நல்ல அதிர்ஷ்டமென்பதன் எதிரொழியாயிருப்பதோடு மிகுந்த சிவன்மை வெறுப்பு என்பனவற்றையுண்டாக்குவதாகவுமுள்ளது. இதைப் பயிலும் ஒரு துறவி, சரீரமானது முப்பத்திரண்டு குற்றத்தாலாகக்கப்பட்டதென்றும் சாணியின் குவியலில் தோன்றி வளரும் புழுக்கள்போலக் கருப்பப்பையில் உண்டா கின்றதென்றும் மலங்கழிக்குமிடத்தைப்போல் அசுத்தத்தின் கொள்கலனா யிருப்பதென்றும் அருவருபான கசிவு அழிவுள்ள நல்குதுவாரங்களின் வழியே ஓயாமற் பெருகுங்ன்றதென்றும் ஜலதாரையையோல் வெறுத்தற் குரிய நாரற்றத்தை அது வெளிப்படுத்துகின்றதென்றும் பாவித்தல் 'சரீரத் தின் கால் அளவை ஒரு நிமிஷமே, மன்னலையும் துளையையும் நீரிற் போகட்ட உபபையும் காயந்த புலவீற் பற்றிய கொடும்பையும் கடலின் அலையையும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக் கிற ஜுவாலையையும் புன்னுனியிற்பட்ட பனித்துளியையும் போலப் பிறந்தபோதே அது நாசமாம்' என்று சரீரத்தின் நிலையின்மையைப் பாவித்தலும் அசுப்பாவனையின்பாற்படும

ஊ. உபேகஷாபாலனை எல்லாவுயிர்களையும் சமமாகப் பாவித்தலும் விருப்புவெறுப்பின்றி யிருத்தலுமாம். இது, மற்ற நான்கு பாவனைகளைக் காட்டிலும் மிகவுயர்ந்தது, அருகத்துக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவது, இது சமசித்தத்துவமென்றும் கூறப்படும்

(பி - ம்.) உருக - ச 'காரண மனிதத்தது நகையாறபாசசியென'

உருரு தனித்தப பார்த்தப பற்றறுத திடுதல்
மைத்திரி கருணை முதிதையென நறிரது
திருநதுநல லுணர்வாற் செற்றமற நிகெ
சுருதி சிநதன பாவனா தரிசனை
சுருதி யுயதது மயக்கக கடித

மைத்திரி, கருணை, முதிதம், உபேகையெனனும் நானகு பாவனை
களும் உயாவுபற்றிப் பிரஹ்மவிக்காபாவனையென்று கூறப்படும்; இவை
மஹாப் பிரஹ்மாக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவன

உருரு பார்த்து - அசுப்பாவனை பண்ணி பற்று - காமம்

உருசு - ரு. அசுப்பாவனையாற காமத்தையொழிக்கவென்றவாறு. உடம்
பினை அறித்தியம் துககம் அநானமா அசுசியென்று பாவித்தல் அசுப்பாவனை
யெனப்படுவதென்றி ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையென்றுங் கூறப்படும். இதனைச் சீவ
ஜானசிந்தியார், பரபகம் செளத்திராநதிகனமதம், உ - ஆம் திருவிருத்தத்
துரையிறகாணக இவவசுப்பாவனை, “நன்கென நாமுமி தெனறில் வுடம்பு
நயக்கின்ற தாயி, நெனபது வாயிலகடோறு முண்ணின் நமுகருசு சொரியத,
தினபதொ நாயு யிழுப்பத திசைதொறுஞ் சீப்பிலகு போழிதி, னின்பநன்
றற மிதனக் ணெவவகையாற்கொள லாமே” எனவும், “உறுபுக்க
டாமுடன கூடி யொன்றாயியைநத பெருமபை, மறைப்பில் விழைவிறகுச
சாவாய மகருவதேலிவ வுறுபுக, குறைததன போல வழுசிக சூன்றநது
குன்றநது சொரிய, வெறுப்பிற் கிடநத பொழுதின வேண்டப் படுவது
முண்டோ” எனவும், “எனதெனச கிநதித்த லானமற நிவவுடம் பின்பத
குக் காமம், நினைப்பத புனகத்தைப் போலச சிறியவு மூததவு மாசி,
வனைப் புகுமருந தமாவி காணவும் வாழவும் பட்ட, வினைய வுடம்பினைப்
பாவினானென தென்னலு மாமோ” எனவும் வருவது ஸ்டாலகேசிக் செய்யுட்
களாலுமுணாததப்பட்டது, “வினையின் வந்தது வினைக்கு வினையாயது,
மிககோ யிதினைப் புறமறிப் பாராய” (சு : ௧௩௩ - ௨௧), “என்புந
தடியு முதிரமும் யாகமையென . காயநதபசி யெருகவை கவாநது
ணைதையும்” (சு : ௧௦௭ - ௧௭) என இநதாலுள்ளே வந்தன அசுப்பாவனை
யின்பாற்படும்

உருசு - ஏ மைத்திரிபாவனை முதலிய மூன்றாலும் கோபத்தைப் போக
சுக

உருஅ சுருதி - ஞானதூற்பொருளைக் கேட்டல் சிநதன - சிநதனை,
சிநதித்தல் பாவனா - பாவனை, பாவித்தல், இது தெளிதலென்றுங் கூறப்
படும் தரிசனை - அறிதல், மேற்கூறிப் பாவனையைநதனுள் ஈண்டெகூறிய
சுருதி முதலியன உபேகூப்பாவனையின்பாற்படும்.

உருக உயதது - ஆராயநது

உருஅ - க உபேகூப்பாவனையால் மயக்கத்தைப் போகருகவென்ற
வாறு

(பி - ம்) உருரு ‘தமமிறபார்த்து’ உருசு - அ ‘மயிரிறநிரி
திறையு பிகையென நிருதருறற செற்றமறநிகெ சுருபசிநதனைபாவனை’
உருஅ - க ‘பாவனாதெச்சனை சுருதியுயதலுமயக்கு’

உசு௦ இநநால வகையான் மனத்திரு ணீங்கென்று
முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்
ஞான தீப நன்கனங் காட்டத்
தவத்திறம பூண்டு தருமங் கேட்டுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவைநோற் றனளென்

௩௦ -பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காதை முற்றிற்று.

உசு௦ இநநாலவகையெனறது, மேற்கூறிய சுருதிமுதலிய நான்கினை யும், மனத்திருள் -மயக்கம், 'இநநாலவகையான மனத்திரு ணீங்கு' என றது அனுவாதம்.

உசுக. முன்பினமலையா - பூரவோததர விரோதமில்லாத, மணி உஅ : ௧௦௦, ௩௦ : ௧.

உசுக - உ மொழியிறை காட்டவென்க.

உசுச பவத்திறம் - பிறப்பின் வகைகள் பாவை - மணிமேகலை

க - உசுச. உணராதோள வணங்கிச் சென்று அடைந்தபின் மொழி வேள் காட்டப் பாவைகேட்டுப் பூண்டு நோற்றனளென்க

(பி - ம்.) உசு௦ - ௬௨. 'இருணீங்கனனமொழியின தீபநன்கனக'

மணிமேகலை முற்றுப்பெற்றது.

உ
மணிமேகலைப்பாட்டு

முதற்குறிப்பு அகராதி

காதை.	பாட்டு.	பக்கம்.
உக	அணியியழையாதாம்	... உகந
க	அநதிமாலேங்கிய	... கக
உ௦	அரசனூனையினுயிழை	... உகஎ
உ௫	அரசனூரிமையோடு	... உகச
க௦	அறவோனாசனத்து	... க௦எ
க	ஆங்கதுகண்டவாயிழை	... க௦க
கஅ	ஆங்கதுகேட்டாங்கு	... கஅச
கஉ	ஆங்கவாதம்முடன்	... ககச
கச	ஆங்கவற்கொருநான்	... க௫உ
உஅ	ஆங்குத்தாயரோடு	... கஉச
பதி.	இளங்கதிர் ஞாயிறென்றும்	.. க
௫	இளங்கோன்கண்ட	.. க௫
உக	இறைஞ்சியவிளங்கொடி	... ககச
க௫	இன்னுங்கேளாயினங்கொடி	... ககந
கக	நங்கிவன் செய்தி	... ககக
அ	நங்கிவளின்னணம்	.. கக
க	உலகநதிரியா	... கக
உஉ	கடவுண்மண்டிலம்	... உச௦
உக	கடவுளெய்தியநெடுநிலை	... உஉச
க௦	தானநதாவகிச்	... கக௫
உஎ	நவையறுநன்பொருள்	... க௦க
உ	நாவலோங்கிய	.. கக
கஎ	பத்தினிபடுபண்டா	.. கஎஅ
ச	பரிதியஞ்செல்லவன்	... சஉ
கக	மணிமேகலாதெய்வம்	... ககஎ
எ	மணிமேகலைதனை	.. அ௫
உச	மன்னருமாரை	... உக௫
உக	மன்னவனருளால்	... உகந
கக	மாடுபெரும்பாத்திரம்	.. கசஉ
கக	முதியாடிருந்தடி	... உ௦உ
க	வயநதமாலேக்கு	... உஎ

மணிமேகலைப் மாயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களால் மணிமேகலையிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பகுதிகளை மூலங்களுள் இதுவரையிற் கிடைத்தவை வருமாறு —

இலக்கணக்கோத்து உரை

சூத்திர

மணிமேகலை

எண்

கூக “மன்னகுமாரன”

.. ச : கூக, உச க.

இலக்கண விளக்கவுரை.

எக “எட்டி குமா னிருந்தோன றனை”

.. ச . ந அ

,, “எட்டிபூ”

.. உஉ . ககந

உசச. “மாமறை மாககள் வருகுலங் கேண்போ”

கந சந.

,, “முதுமறை யந்தனா முன்னிபதுரைமோ”

கந . நுக

பின்புதிதார்,

அடியாகக் கல்லாருரை

பக்கம்

உரைப்பாயிரம்.

அ “நாடகக் காப்பிய நன்னு னுனிப்போ”

.. கக : அ0.

க “நாடகக் காப்பியம்”

.. ,,

பதிக்கம்.

கக “இறுப்பது சான்ற”

உ0 . கடு.

ச — அநதிமலைச சிறப்புச்செய்ககதை.

கஉக “எறகெடுத திரங்கி”

டு . கக

ந — இநதிரவிழ்ச்செடுததகதை

கக0. “வசிததொழி லுதவ மாதிரங்கொழுப்ப”

.. கச கடு

சு — கடலாடுககதை.

ககச. “சுரியற் குடி பெகொண குரும”

ந . ககக-உடு.

சு — கனத்திறமுரைத்தகதை.

உடு0 “கரந்தரு வெய்திய கடவு ளாளரும”

க . கடு

,, “தேவருமகளும நாளினும்”

... க . கக - எ

க0 — நாடககாணககதை

உசக. “நாலேழ நாளினும்”

க . அ

உஎக. “இலவந திகை யாங்குரா”

ந சடு - க.

கக — கொலைக்களக்ககதை

சஉச. “நினக்கிவன மகனா... காரிகை”

.. உக : உக-கஉ.

கஎ — ஆயச்சியாகுரவை

சடுக “முத்தை முதலவி யடிபிழைத தாயென”

... கக : கந

கக — ஊராகுழவரி.

சஎஎ. “ஊழவினை வநதிவ னுயிருண்டு கழிந்தது”

ச : கடுஉ.

சிவனானந்தியார் பரபக்கம்

தூருவொழியூர் ஞானபிரசாசருரை

செய்யுள்

எண்

சௌதராந்திகனம்தம்

மணிமேகலை

௩ “பேதைமை செய்கை நரகிருப்பா” { ௨௪ ௧௦௫ - ௧௦,
௩௦ ௪௫ - ௬
௩௦. “தீவியையெனபது ..பிரமரு மாகி” { ௨௪ ௧௨௩ - ௩௩,
௩௦ ௬௪ - ௮௦

சீவகசிந்தாமணி, நச்சினாககினியருரை

௨௧௦௭ “வேததியல . நங்கை” ௨ ௧௮ - ௩௧

திருக்குறள, பரிமேலழகருரை

௩௪௩ “மாதவா நோன்பு தங்கா” ௨௨ ௨௦௮ - ௯, பி - ம்.

௧௦௪௩ “குடிப்பிறப்பழிக்கும் விழுப்பங் கொல

லும்”

௧௧ ௭௬

தோல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை

சூத்திர

எண்

(எழுத்ததிகாரம்)

௧௩௪ “எட்டிப்பூ”

௨ ௧௩௩

(பொருளதிகாரம்.)

௨௩௩ ௩ “பாசனாபி காஞ்சு” .. ௪ ௮ - ௧௩.

செய் ௭ “பேதைமை . தெளிதல” ௩௦ ௩௧ - ௪

தோல்காப்பியம், நச்சினாககினியருரை

(எழுத்ததிகாரம்)

௧௩௪ “எட்டிப்பூ” ௨௨ ௧௩௩

“எட்டி குமர னிருநோன றன்னை” .. ௪ ௩௮

(சொல்லதிகாரம்)

௩௭ “யிமெருங் குழவு மெண்பேராயமும்” .. ௧ ௧௭, ௨௧ - ௩௮

(சொல்லதிகாரம், வேறுரை)

௪௬ “கலைபுற வலகுல கழுது குடைநதுணி” .. ௬ ௧௧௨

௪௪௩ “குருகு மணிககாஞ்சி” ௧௮ ௩௩ - ௬

நன்னூல், சங்கரநமச்சிவாயருரை

௧௩௩ “எட்டிப்பூ” ௨௨ ௧௩௩

௧௮௪ “சுருப்புநாண” . ௩ ௮ ௧௦௩

“சுருப்புவிவ” . ௧ ௮ ௧௦௩

௩௪௩ “மாமறை மாகுள் வரகுலங் கேணமோ” . ௩௩ ௩௩

“முதுமறை யநதணி முன்னிய துரைமோ” ௩௩ ௩௩

நன்னூல், மயிலைநாதருரை

௨௩௮ “வேணவா” பதி ௧௮

நலகேசி, சம்பந்திவாகாபாமனமுனிவருரை

செய்யுள்

எண்

௧௦௪௩ ௧௩௩ “இதகிறம் தோனறுவா” ௨௪ ௧௩௨ - ௪

“சிலநகாங்கு பிரமருமாகி” ௨௪ ௧௩௩ - ௬.

புத்தவாத. உஅ, சுடு. “தீவினை ..பிரமருமாடி” { உச : கஉ௩ ௩௬,
௩௦ : ௬௬ - ௮௦

மேற்கூறிய உரையாசிரியர்களுட் சிலரும் பிறரும் மணிமேகலையின் மூலவாக்கியங்களையே தமது உரைநடைவாகவும் தழுவினெழுதிப் பாராட்டியிருக்கின்றனர் —

பரிமேலழகர்

குறள், உ௦ - ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகை - ‘பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல்லென வாக்கின்கண் நிகழுமபாவம் நானக னுள்’ மணிமேகலை, உச கஉ௭ - ௮, ௩௦. ௬௮ - ௬ - ‘பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றேற்றுவ நானகும்”

உ௦௮ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘தன் காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றிந்நைய அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினை’ மணிமேகலை உச ௩௨ - “உமமை வ்னவந் துருத்தலொழியாது”

௩௬௨ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களாறு துன்பமுற்று’, ௩௭௦ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புக்கள்’ மணி ௩௦ ௬௬ - ௧௦௩ “பிறப் பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றயி, னுறப்புண ருள்ளவு சார்பொடு கதி களிற், காரண தாரிய வருக்களிற் றேனறல், பிணியெனப் படுவது சார்பற் பிற்றா, யிறறகையிற் றிரிந்துடம் பிடுமபை புரிதல், மூப்பென மொழிவ த்தத் தனவும், தாக்குநில யாமையிற் றுந்தளாந் திடுதல், சாககா டெனப் தருவுருத் தனமை, யாககை வீழ்கதி றெனமறைத் திடுதல்”, மணி. ௩௦ ௧௧௬ - ௮ - “தோற்றஞ் சார்பின மூப்புப்பிணி சாககா, டவல் மரற்றுக் கவலைகை யாறெனத், தவலிதுன்பந் தலைவருமெனப்”, மணி ௩௦. ௧௩௦ - ௩௨ - “பிறப்பு மீளும் பிறப்புப்பிணி மூப்புச், சாககாடல் மரற்றுக் கவலை, கையா றென்றிக் கடையி னுனபம்”, மணி. ௩௦ ௧௪௬ - ௬ - “நானகாங் கண்டமபிறப்பே பிணியே, மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துனபம்”, மணி ௩௦, ௧௬௭ - ௮ - “பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே, அவல் மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்”

அடியார்க்கு நல்லார்

சிலப் ௧ ௨௭, தீது - பிறாநெஞ்சு புருதல்’ மணி ௨௨. ௪௬ - “பெண்டி ராயிற் பிறா நெஞ்சுபுகா”

சிலப். ௧௬ ௬ - ௧௦ “பசியும் பிணியும் பகையும்” மணி. ௧ ௭௦

தேயவச்சிலையார்

தொல் சொல் ௧௩ ௧௩ ‘செப்பு நான்குவகைப்படும, துணிநது கூற லாவது தோன்றியது கெடுமோ எனறவழிக் கெடுமெனறல் .. .. வாய வாளாமையாவது ஆகாயப்பூ நனறே தீதோ என்றாந் குரையாடாமை” மணி ௩௦ ௨௩௬ - ௪௬

வேறு உரையாசிரியர்

தொல். சொல் ௧௩ ௧௬, ‘குமமாயத்திறகுப்பயறு’ மணி ௨௭ ௧௮௬.

நச்சினாகக்கினியர்

சீவந் ௧௬௨௬. ‘மணிமேகலையிற்கூறிய கலைகள்’ மணி. ௨ ௧௮-௩௧

மயிலைநாதர்

௩. ௧௩. ௨௬௬ ‘பயற்றதுகுமமாயம்’ மணி ௨௭ ௧௮௬

மணிமேகலையில் வந்துள்ள வேறுகதைகள்.

அடி எண்.

பதிகம்

க - அ சம்பந்திவததெய்வமாகிய சம்புவென்பவன், பூமிதேவிக்கு அரக்கரால் வரும் துயரத்தைப் போக்குதற்கு நாவல்மரத் தினகீழேறினு தவஞ்செய்தது.

க0 - கஉ காந்தனென்னுஞ் சோழனொருவனுடைய வேண்டுகோளால் அகத்தியமுனிவா, தமது கமண்டலத்திற்குத் காவிரியைப் பெருக்கச்செய்தது

உ௬ - ௩௧ சம்பாபதி புகாராகரத்திற்குக் காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று பெயரளித்தது.

க - ஆவது காதை

க - ௬ அகத்தியமுனிவா கட்டளையின்படி, தூங்கெயிலெறிந்த தொழித்தோட் செம்பியனென்னுஞ் சோழனொருவன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இரத்திரனாகு விழாசெய்தது

உ - ஆவது காதை

௪௬ - ௩௩ கண்ணகி மதுரையமபதியை அழித்தது.

௩ - ஆவது காதை

௫௩ - ௪. குரியனுடையகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாபதி காவிரிப் பூம்பட்டினத்தைச்சாராத ஒருவனத்தில் இருந்தமையால் அவ்வனம், சம்பாதிவனமென்று பெயாபெற்றதென்பது.

௫௫ - ௬ காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரமுனிவா இருந்தமையால், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சாராத ஒருவனம் கவேரவன மென்று பெயாபெற்றதென்பது.

௧௨௩ - ௪ பிரத்தியுமனன் பேடிக்கோலம்பூண்டிவாணசுரனுடையநகர வீதியிற்சென்று ஆடியது

௧௪௬ - ௭ அருச்சுனன் பேடிவடிவங்கொண்டு விராடநகரஞ்சென்றது

ச - ஆவது காதை

௧௫௭ - ௮ கிரகாற்பெருவனத்தான் முதுமைவேடம்பூண்டு வழக்குத் தீர்த்தது.

க௧ - ஆவது காதை

௮௩ - ௯ வறடநாலமொன்றில் உணவுகிடையாமைபால் கொள்கு முனிவா நாயுனைக்கவாநது தினனத்தொடங்கியபொழுது இரத்திரனகட்டளையால் மழைபெயத்தென்பது

க௩ - ஆவது காதை

௯௩ அசலமுனிவா பசுவின் புதல்வரென்பது

௯௪ சிருங்கிமுனிவா சமீகமுனிவருக்குப் பசுவினிடம் பிறந்தவ ரென்பது

௯௪ லிநிநிமுனிவா புலியின் புதல்வரென்பது

௯௫ லேசு கம்பளரென்பவா நரியின் புதல்வரென்பது.

கச - க. முனிவரிருவா பிரமதேவருடைய முன்னிலையில் தெய்வ கணிகை யொருத்திபால் தோன்றினரென்பது.

கரு - வது காதை

கக - க. பிரசுரோதனறை சிறைவைக்கப்பட்ட உதயணனைச் சிறை மீட்டறகு யூகியென்பவன் வேறுவடிவங்கொண்டு சென்றது

கௌ - ஆவது காதை

கௌ - கௌ அணைகட்டுதற்பொருட்டு வானரங்கள் மலைகளைக்கொணாந்து கடலிற போகட்டது

கஅ - ஆவது காதை

கௌ - கௌ அகலிகையை விருமபிய இரத்திரன் கௌதமமுனிவருடைய சாபத்தால் ஆயிரங்கண்பெற்றது

கௌ - க. அக்கினிதேவன் முனிவரெழுவாருடைய மனைவியரை விருமபியதை அவனமனைவி அறிந்து, அம்மங்கையா வேடத்தைத் தனிதனியே ஒவ்வொருகாலத்துப்பூண்டு, அவன் வேடகையைத் தணித்தது

கக - ஆவது காதை

கௌ - 2 திருமால் வாமனவடிவங்கொண்டு மாவலிபாலிந்து பின்பு பேருருவெடுத்தது அடியிற படியை அடக்கியது

உஉ - ஆவது காதை

உௌ. பரசுராமா அரசாருடைய பரம்பரையை வேற்றுத்தது.

உகௌ மனுவென்னுஞ் சோழராசன், தன்மகன்மேலே தோக்காலைச் செலுத்தி முறைசெய்தது

உௌ - ஆவது காதை

கௌ - கக காருகமடந்தையொருத்தியின் வரைவிலொழுகத்தால், அவளுடைய மகன் மரணமுற்றது

ககௌ - அ. வேட்டுவொருவன், அறிவில்லாமல், குலமுதிர்க்கொடுவனரை எய்து, அதனவயிறறினின்றும் நழுவிய குட்டியைக்கண்டு உயிரி நீத்தது

உச - ஆவது காதை

௭ - கௌ தேவனைக்கொடா நூற்றிருபத்தொருவா காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மாளிடக்கணிகையா மரபில முனடி பிறந்தார்களென்பது

உ௪ - ஆவது காதை

கௌ - ௩௧. கற்பினமிகக் நீலியென்பவளுடைய சாபத்தால், கோவலன் கொலையுண்டிறந்தானென்பது

௭௭ - ௧௦ சேரனசெங்குட்டுவன், கண்ணகியின் படிமம் சமைத்தற்கு வடநாட்டரசாக்கொடுவனறு இமயமலையிலிருந்து கலகொணாந்தது.

புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்.

சூ - சூடாமணிநிகண்டு
தி - திவாகரம்
நா - நாமலிங்கா நுசாஸனம்

பி - பிங்கலம்
ம - மணிமேகலை
வே - வேறு நூல்கள்

[இப்பெயர் நூளுள் ஒருபொருட் பலபெயராய் வருவனவுமுள்.]

அக்ஷயமூர்த்தி, சூ
அக்ஷயகன், தி.
அண்ணல், சூ
அதவயவாதி, நா
அநந்தலோசனன், தி.
அரக்கபந்த, நா
அரசரிமுலிருந்தோன், சூ
அருங்கலைநாயகன், தி
அருணெறிகாக்குஞ்செவ்வன், தி
அருள் நம்பூண்டோன், ம
அறத்தலைமுதலவன், ம
அறமபகாரத்தோன், வே
அறவாழியாளவோன், ம
அறவியங்கிழவோன், ம
அறவோன், ம
அறிவன், பி
ஆதி, சூ. தி.
ஆதிதேவன், சூ
ஆதிபுங்கவன், பி
ஆதிமுதலவன், ம.
ஆதிமுனிவன், ம
ஆரியன், ம
இயலகுணன், ம
உரகாதுயரமொழிபட்போன், ம
உலோகஜித, நா
எண்ணிலகண்ணுடையோன், சூ
எண்பிறக்கொழியவிருந்தோன், ம
ஏகதேவன், தி. ம
ஒருவன், ம
கணபிறக்களிக்குங்கண்ணோன், ம.
கந்தன், வே
கலைகட்கெல்லாம்நாதன், சூ
காமறகடந்தோன், ம
கௌதமன், நா.
சாககியமுனி, நா

சாககியன், சூ
சாககியவலிஹமன், நா.
சாரதன், சூ தி. பி
சாஸதா, நா.
சினந தவிரந்தோன், சூ
சினன், சூ தி. பி
சினேந்திரன், ம.
செவ்வன், சூ.
சைனன், சூ தி
செனத்தோதனி, நா.
தசபலன், நா.
ததாசுதன், சூ நா
தயாவீரன், ம
தாமராஜன், சூ நா
தருமதலைவன், ம
தருமன், பி.
தன்னுயிராககிரங்கான், ம.
திருநறிக்கடும்பகைகடந்தோன், ம.
திருமொழிக்கடைத்தசெவியோன், ம
துறக்கம்பேண்டாததொலவோன்,
நரகாதுயரகெடந்தப்போன், ம [ம.
நல்லறமபகாரந்தோன், வே
நற்றவமூர்த்தி, தி
நாதன், ம
பகவன், சூ தி. பி. ம
பகவான், நா
பஞ்சதாரைவிட்டவண்ணாகூட்டிய
பெருமான, சூ தி
பரதூகத்துக்கன், வே.
பாரமிசைந்தந்தோன், பி
பாரினமிசையோன், தி.
பிடகன், பி
பிணிபபுறமாதவன், ம
பிறக்கறமருளுமபெரியோன், ம

பறாகுகமுயலுமபெரியான, ம.
 பறாகுகுசியான, ம
 பறவிப்பினிமத்தகுவன, ம
 புலவன, தி
 புண்ணியமுதலவன, சூ. தி.
 புண்ணியமுாததி, சூ. தி.
 புத்தளாயிறு, ம
 பத்தன, தி. நா.
 புலவன், ம
 புனிதன், தி. பி
 பூமிநாநடந்தோன, சூ. நா
 பெரியவன, ம
 பெருமதவமுனிவன, ம
 பெருமதன, ம
 பெருநிவான, ம [வன, ம
 பொதுவறிவிக்கநது புலமுதுமாத
 பொதிததலைவன, ம
 பொதிநாதன, ம
 பொதிபகவன, ம
 பொதிமாதவன, ம
 பொதிமூலதநாதன், ம
 பொதியுரவோன, ம.
 பொதிவேந்தன், தி. பி. வே
 பெருமதன், வே.
 மன்னுயிரமுதலவன, ம
 மரபாத்தவசுதன, சூ. நா.

மாரணவெனறவீரன, ம.
 மாரஜித, நா
 மிககோன, ம
 முக்குறறுங்கழநதோன, தி
 முக்குற்றமிலலோன, தி
 முததன, தி
 முழுதுமுணாநதோன, ம
 முற்றவுணாநதமுதலவன, ம
 முவனவன, ம
 முரி, நா
 முனிந்திரன, சூ. நா
 முனைவன, பி
 வாதன, வே
 வரய, சூ. தி. பி
 வாமன, சூ. தி. பி. ம
 வாயமொழிசிறந்தநாவோன, ம.
 விநாயகன, சூ. நா
 ஜினன, நா
 ஜீனன, நா
 வகடபிஜனன, நா
 ஸநமாராகநாதன், வே.
 ஸமந்தபதரன, நா
 ஸாவழஞன், நா.
 ஸாவாராததவித்தன, நா.
 ஸித்தநாததன், வே.
 ஸுத்தன், நா. ம

இன்னும் பலவும்

மறுப்புக்கள்

புத்தா, பரதகக துககியாகிப டிறாககே உறுதிககுழந்தாராயி
னும், ஈசனணடெனருவது ஆனமாககளுணடெனருவது யாதொ
னறும் விளங்கககருமையாற பெரியோரகன, அவருடைய கொள
கைகளை எடுத்தெடுத்ததுககறிப பலவகையாக மறுத்து உரைப்பா
ராயினா, அமமறுப்புக்களுட சில வருமாறு,—

திருஞானரம்பந்தழ்ந்ததி நாயனார்

அருளிச்செய்த

தேவாரங்கள்

திருச்சிறுதம்பலம்

கோயில்

பட்டைத் துவராடைப் படிமங் கொண்டாடு

முட்டைக் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே

சிட்டா வாழ்திலைச சிற்றம் பலமேய

நட்டப் பெருமானை நாளுந் தொழுதோமே.

வெற்றையுமலவாரதுவராடையவேடத்தாரவாகளனுரைகொள்ளனமின
மற்றவருலகினவலமமவைமாரற்றகிலலார
கற்றவாதொழுதேத்ததுசிறுதம்பலங்காதலாற்றகழற்சேவடிக்கைதொழ
உற்றவருலகினனுறுதிக்கொளவலவரே.

திருநெல்வாயில்

குண்ட மணடுவாக கூறை மூடாசொற்

பண்ட மாகவை யாத பண்பினா

விண்ட யங்குநெல வாயிலார நஞ்சை

உண்ட கண்டரோம முச்சி யாரே

திருக்கழிபாளையம்

செய்ய நுணடுவ ராடையி னுரொடு

மெய்யின மாசு பிறக்கிய லீறிலாக

கைபா கேணமைய னோகழிப பாலையெம

ஐபன சேவடி யேயடைந் துயமநினே

நீருமேந்திரியர்

உடைதுறந் தவாகளு முடைதுவ ருடையரும்
படுபழி யுடையவா பகாவன விடுமினீர்
மூடவளா வயலணி மகேந்திரப பனரியுள
இடமுடை யீசனை யிணையடி பணிமினே

நீருலெண்காடு

போதியாகுள பிண்டியாகண மிண்டுமொழி பொருளெனனும
பேதையாக ளவாபயிறிமி நறிவுடைப் புதுகேணமின
வேதியாகள வீரம்பியசர் விபனறி செவண காட்டானென
ரோதியவா யாதிரொரு தீதுவொன றுணருமினே.

நீருலையாறு

குண்டாடு குறறுடுகைச சமணரொடு சாகியருங் குணமொன் றில்லா
மிண்டாடு மிண்டருரை கேளாதே யாளாமின மேவித் தொண்டா
எண்டோளா முகக்ண்ண ரெம்மீச ரினை ரினி தமருங் டிகாயில
செண்டாடு புனற்பொன்னி செழுமணிகள வநதலுஞ் சிறுவையாதே.

திருவாசகம்

[திரு.கே.தோ.நோ. ௨௪௪]

புதகன முகலாய புலலறிவிற் பலசமயந்
ததந் மதவகன்ற மடநின்புபுப் பட்டுநிறகச
சித்தஞ் சிவமாககிச செபதனவே தவமாககும்
அத்தந் கருணையினற் ரோனோக மடாமோ

திருச்சிறுமபலம்

திவ்யபரநதம்

முதலாயிரம்—திருமாலை, ௭

புலையற மாகி நின்ற புததொடு சமண மெல்லாவ
கலையறக் கற்ற மாநதா காணப்போ கேட்ப ரோரான்
தலையறுப புனடுஞ் சாவேன சத்தியவ காணமி னையா
சிலையின விலங்கை செற்ற தேவனே தேவ னாவான

பெரியதிருமெ டி—௪௧-ஆம் பதிநாடி, ௫

பொருகுபோ தியுமபிண்டியுமுமுடைபுததநோனப் பாரப ளரியுளளுரை
தங்கடேவருநதாங்க ளுமேயாகவெனனெ ஞ்சமென்பாய
எவ்குமவாசுவாதானவாந் தறநகேத்தகமலேவகடமமேவிந் தரு
அவநுயகந் திறந் திடைதல்தாழ்வுண்டாயே

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

அ - அமகு, 37

அஃது, 69

அக்கபர்தன - நையாயிகமதாசாரியன, 309

அக்ககூதன, 21 330

அத்ததாரோவா 130

அகபரபா - ஒரு தெய்வமுரிவா
நமது கமண்டல நதிவிட, 54 கா
லிரியைக் காந்தனென்னுர் அர
சுரபுடய வேண்டுகோரால்
பூயிற பெருகச் செய்கோ
அவ்வரசன் பரசுராமருக்கு அஞ்
சித தம்பால் அடைக்கலம் புகுந
தபொழுது அவனைப் பாதுகாந்
தவா, நங்கெயிலெறிந்த சொ
டித்தோட செம்பியனைக் கொ
ண்டு காலிரிப்பூம்பட்டினத்தில்
இருதிருவிழா எடுப்பித்தோரா, 2,
119, 242

அகதிகள்-ஆதாரமற்றவர்கள், 151,
343.

அகநகர் - உள்கா 19, 250, 258

அகநகாசு, நறம், 284

அகநாடகம், 21

அகநானூறு - எட்டித்தொகையுள்
எழாவது தொகையால் இத
தொகை தொகுத்தான் உப்புரி
குழிகிழார் மகனாவான் உருத்திர
சண்மன், தொகுப்பித்தான் பா
ண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி.
இந்நூல் அகமெனவும் அகப்
பாட்டு எனவும் வழங்கப்படும,
14, 28, 31, 41, 60, 65, 254,
274

அகநிஷ்டலோகம், 8

அகம், 195, 255, 264

அகமலியுவகை, 168

அகல, 75

அகல்யை, 194.

அகல்வாய் ஞாலம், 203

அகலம், 99, 201

அகலிருவானம், 210.

அகவயின, 5, 20, 109, 111, 113,
165, 205, 209, 227, 275

அகவரை, 81

அகவிதம், 228.

அகவை, 74, 122, 137, 163-4

அகழி, 64

அகறல், 29, 11

அகன சுரை, 131, 177

அகன பெருநகை, 290

அகன மனையரங்கம், 87

அகிஞ்சநயாயசனலோகம், 3

அகில, 96, 177, 305, 327

அகுசலவேதனை - அககவறி.

இது பஞ்சஸக்கந்தங்களுள் ஒன்
ருகிய வேதனையின் பகுதிமூன்
றனுள் ஒன்று, 381

அகைமலா - மலாநத மலா, 275

அங்கநாடு - துச்சயனென்னும் அர
சனுடையது, இதன் இராச
தானி கச்சயநகரம், 29, 93, 113

அங்கம் ஆறு - வேதத்தின் அவய
வங்களான வியாகரணம், சோதி
டம், நிருததம், சந்தஸ, சிஞ்சஷ,
கலபம் என்னும் ஆறு நூல்கள்,
310

அங்கஹீனா, 343

அங்காகமம் - சைனோகமம் மூன்ற
னுள் ஒன்று, இது பன்னிரண்டு
வகைப்படுமென்பா, 316

அங்காடிவீதி, 94

அங்கி - அககினி, 194, 319 - 20

அங்குசம், 45, 204, 306

அங்கோத்தர நிகாயம் - ஸூத்ர
பிடகத்தின் பேருறுப்பினு.

ஒன்று இஃதும் பிரததியுத்பிர
மாணதின் இலக்கணம் கூறப்
பட்டுள்ளதென்பா, 299.
அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடு, 111
அச்சவவாயியா - குதிரைவீரா, 381
அச்சவீனி, 122
அசத்தா, 362
அசீரி, 172
அசலன் - பசுவயிறற்றிறந்த ஒரு
முனிவன், 147
அசனனாவுள்ளவுபயதனம் விகலம்,
361
அசனனா, 361
அசனரீவைகம்-கட்டியவகாரனுடைய
பட்டதது யானை, 45
அசாபாரணம், 356
அசித்தம் நான்குவகை, 355-6
அசித்தகேசகம்பனா - ஒருமுனிவா,
147
அகசிபாபனை, 383
அகப்பாவனை, 337 - 9
அகம்பு - சிறுதிவலை சேறு, 96
அகரத்தசசன, 84, 236
அகரா பலவகையா, 82
அகலகோவ் போதிஸததுவா -
புத்த சரித்ததை வடமொழியிற
காப்பியமாகச் செய்தவா, 111,
268, 381
அகைலை (ஐ, ஓ), 34
அகோகமரம், 41, 267
அகோதரம் - ஆரவீவனமென்னும்
அரசனுடைய நகரம், 93, 104
அருசலி, 144, 154
அருசனம், 200
அருசிலோதி, 97, 255
அருசெவகமுநா, 210
அருசெவசாயல, 69
அருசெவி, 59
அருசொல, 62
அருஞானம், 106
அரு - துன்பம், 189.
அட்டமிதிதி-பட்டினி இருத்தற
குரிய தினங்களுள்ளானறென
பாசனா, அட்டமிபில் பகலி
வண்ணலாகாதென்பா தரும்
தூலுடையா, 35
அட்டிறசலை - மடைப்பள்ளி, 218
அடா - தகடு, 163, 281

அடாநுதமுமாகனா, 145, 166
அடப்பொனழுட்டை, 163
அடலருமுநீர், 179
அடிகுருவகோலம், 256
அடிகள், 34, 141, 230
அடிகில, 230.
அடித்தொழில், 217
அடித்தோழி - முசறநேழி, 294
அடிதொடலாகிய குளுறவு, 201
அடிபிழைத்தல, 206
அடிமனை, 204
அடியார்க்கு நல்லா - சிலப்பதிகார
உரையாசிரியா, 22, 30, 64, 109,
117, 183, 150, 200, 205, 208,
213, 328, 330, 332
அடியினையாகிய நாவாய, 120
அடிவிளக்கல, 271.
அடுதொழில், 176.
அடை 197,
அடைக்கலம் - சரண, 366
அடைக்கரை, 96, 103, 168 17.,
230, 278, 301
அடையாளமாலை - சோழபரமபர
யார்க்குரிய ஆததன்மாலை போல்
வது, 46
அடைலை, 303
அண்ணத லாடாதல, 370
அண்ணல, 298
அண்ணத்தல, 130
அண்மைவிளி, 242, 255
அணங்கு - பெயவம், 31, 179
அணங்கா பேயியா, 78
அணி - அழகு அபரணம், 40, 49
அணிகலம், 94, 195
அணிமாதிதேயாக சித்திகள் எட்ட
238
அணிபலம் அணிநதனா, 100
அணுகுகள் ஐந்து, 313
அணுகுகள் செறிந்த உலகம், 129
அணுகுகள் நான்கு, 312
அணுகலணுகல, 225.
அததம் - அரியவழி, 145
அததமிக்குஞ்சூரியன், 271
அததி - அஸ்திகாயம், இஃது ஐந்தா
வகைப்படும, நிகண்டவாத தூல
வழக்கு, 318.

அததிபதி - காந்தார நாட்டுள்ள
பூருவ தேசத்தரசன், நீலபதி
கணவன் இராகுலனுடைய தந
தை இவனது இராசதானி இட்
வயமென்பது, தன ௨௦1
அனனும் துறவு பூண்டோனு
மான பிரமதரும னென்பவனது
கட்டளையால் அநகரை நீங்கிப்
பின் அதன் வடக்கேயுள்ள
அவந்திகரை இராசதானியா
கக கொண்டான், 102-4, 278
அத்திமல்லன் - கங்கவம்சத்தரச
சாராத ஓரசன், 207
அத்துவைதவாதிகள், 234
அதபலோகம், 3
அதா - வழி, 145.
அதன் மாததிகாயம், 318
அத்சயம், 221
அதமுதவதை, 294
அதிமதுரம், 155
அதாசுமல வேந்தன், 206
அததகேணி - உள்ளே மறைந்த
கூரையுடைய கிணறு, கரப்புநீர்
கேணியென்றும் கூறப்படும்
இதனை, 'பிரசன்னகம்ப' என
பா வடதுலா, 211 - 2
அநதகாரம், 179
அநதணா, 58, 65, 142, 145, 147,
213
அதணா வீதி, 331
அநதணரிருவா, 149.
அநதணருவாதி, 146
அநதணான, 35, 247
அநதணா, 34
அநதபுரம், 257 - 8
அநதம் - மரணம், 376
அநதரசாரிகள் - சாபணா, பெளத
தரில வந்திபெற்றோ, 332
அநதாருசெல்லும் மந்திரம், 182
அநதாருசெல்லுவோ, 225, 260,
298
அநதாததீவகம், 290
அநதாததீவு, 5, 83
அநதாரத்திரியச செய்யும் மந்திரம்,
115
அநதரம், 87, 116, 172, 224, 275,
292.

அநதரி - தூககை, இவருக்கு
விந்தமலையில் தூரலயம் உண்டு,
225
அநதிகாலம், 203
அநதிகமலை, 66, 274
அநதிபென்னு மபசிலமெய்யாட்டி,
66
அநதில - அசை, அவலிடம், 92, 132,
150, 165
அநதிவருணை, 65
அநதீரதணகதி, 67
அநதீரதணனா, 111
அநதுவயம் - சோககை, 305, 352
அநயதாசிததம், 355
அநவயஞ்சாதிததல, 352
அநதநூணி - மறகலி தேவன்
பெயர், 312
அநநவயம், 351, 362
அநாகாமி, 81
அநானவாதிகள் - அனமாவென்று
ஒரு பொருளில்லையென்ப
சொல்லுவோ, 355, 375
அநானமா, 388
அநிததம், 233, 276, 317, 351, 353,
358
அநிததவாதி, 354
அநித்தியம், 354
அநிநுதன - பிரததிமுமானகன்,
57
அநுமான, 225
அநுமானம், 305, 309
அநுமானவளவையில் மற்ற அள
வைகள் அடங்குமென்றல், 350
அநுமானவிருததம், 354
அநுமானாபாசம், 365.
அநுமேயம், 305
அநைகாரதிகம், 355 - 6
அநோமதாசி - பழைய புத்தாகரு
ளொருவா, 360
அபபவாணிகா, 329
அபபிரகலோகம், 3
அபபிரசித்த சம்பந்தம், 354
அபபிரசித்த விசேடணம், 354
அபபிரசித்த விசேடியம், 354-5
அபபிரசித்தவுபயம், 354
அபபிரமாண சுபலோகம், 3
அபபிரமாணபலோகம், 3

அப்பிரோக ஸாதனம் - தன்னை
எவ்வோனிலலாக கருவி இது
பகிசுருசு சிறையும் காலும்
போலவது சைனதுற் கொள
கை, 318

அப்பு - ிர, 319

அபுச்சி, 182

அபஞ்சிகா - காசியிலுள்ள ஓந்த
ணை வேதமோதுவிகருந தொ
ழிலையுடையோன சாலியென
பவருடைய கணவன், 142

அபதானம் - ஸூத்திர பிட்டுத்தின்
சிறுதுறுபினுள் ஒன்று, 299

அபாஹம், 360

அபாவவன்மை, 301, 307, 309.

அபிதாமபிடகம் - பெளததாக்கம்
மூன்றனுள்ளொன்று, 299

அபிதாமவகை, 366

அபிதாமாதத ஸங்கிரகம் - ஒரு
பௌதததூல இதில் அபிதாம
வகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன, 366

அம்பரீடன் - ஓரசாசன, 179

அம்பலபயிழை, 150, 152, 158

அம்பலம், 7, 152, 159, 178, 185,
191, 196, 215, 218, 223-4, 250-
51, 235.

அப்பி-கப்பல, 316

அம்பு, 95, 195

அரபுக் கூடு, 221

அமமானை, 252

அமங்கலம், 388

அமங்கலை, 225

அமயக்கணக்கா, 12

அமயம், 111

அமா, 111, 198

அமாகாதலன், 197

அமாநகை, 149

அபரகம், 65

அமரசுந்தரி, - பூமிசூதிர நென்னு
மரசனுடைய மனைவி, புண்ணிய
ராசனவளாதா தாய், 9, 281

அமரமுனிவன்கத்தியன், 2, 242

அமரா, 367

அமரர்கணம், 164

அமராக்கோன, 194, 342

அமராக்கோணை, 150

அமரன், 248.

அமராபதி, 340

அமலை - திரை, 178-9

அமணி, 39, 89, 198

அமிரதம் - உணவு, 123, 126.

அமிரதுறழ் தேம், 43

அமிழ்தம் நானருவகை, 337, 345

அமுதசூரி - தெனமதுரையிற கலா
ரியமத்தளள் சிந்தாதேவியால
ஆபுத்திரனுக்குக் கொடுக்கப
பட்ட தெய்வத்தன்மையுள்ள
ஒரு பாததிரம், இது தன்னுட
பெய்த அன்னத்தை எடுக்க எடுக்
கக் குறையாது மேன்மேலும்
வளரச்செய்யுந் தன்மையை உ
டையது, சிலகாலம் ஆபுத்திரன்
கையிலிருந்து பலவுயிரகளுக்குப்
பசித்தயரைப் போக்கி மணி
பல்லவத்துள்ள கோமுகியெழு
னும் பொய்கையில் அவளுவிடப்
பட்டு அதிற் சிலநாட்கிடந்தது
அப்பால் மணிமேகலை கையிற்
சென்று தங்கிப் பல் உயிரகளு
டைய பசித்தயர்களைப் போக்
கியதன்றிக் காயசனடி கை
யென்னும் ஒரு வித்தியாதா மங்
கையினது தீராப்பசியாகிய பஸ
மக் வியாதியையும் போக்கிற்று
இஃது அறஃனாதி, ஆருயிமரு
து, உயிரமருத்து, ஐயக்கடிஞன்,
ஒடு, கடவுட்கடிஞன், கடிஞன்,
தெய்வப்பாததிரம், பசிப்பிணி
மருந்து, பலாதொழு பாததிரம்,
பாததிரம், மாபெருமபாததிரம்,
வணங்குறுபாததிரம், விஞ்சைப்
பாததிரம் எனவும் இருநூலுள்
வழங்கப்படும, 6, 121, 123, 132,
141, 152, 166, 177, 185, 205,
237, 277, 285, 333, 341, 343

அமுதபதி - இரலிவனம் நென்னும்
அரசன் மனைவி, தாரை, வீரை,
இலக்குமி யென்னும் மூவரையும்
பெற்றவன், 104, 132

அமுது, 111, 166, 180

அமுதுறு தீஞ்சொல், 50

அமுதாதம், 357, 361, 368

அமுதாதி - உருவமில்லாதது, 318

அமை - இல்லாத, 40.

அமைச்சர் - மந்திரிகள் அமாத
தயரென்னும் வடமொழிச்
சிறைத்து இவர்கள் அரசாங்குரிய
ஐம்பெருங்குழுக்களில் ஒருவரை
யினர், 13

அமைச்சியல் மறுகு, 331

அமைத்தோன், 37

அமைதி, 52

அமைவுறு, 276

அயாததல் - மறத்தல், 193, 203,
256, 260, 279, 286

அயாதல், 223

அயாநது - மறந்து, மனந்தளாந்து,
விருமபி, 20, 62, 65, 92, 130,
210, 214

அயாந்தொழிதல், 235

அயலுருக்கோடல், 260

அயாவுநாதது, 222, 239

அயிராணி - இந்நிராணி, 37

அயினி, 39

அரசசனே, 94

அரசுதாசி - பழைய புத்தாக்குள
ருநாவு, 369

அரசுதது, 81

அரசுக்கூத்தல், 189, 266

அரசுக்கம் - ஆடிடம், 42, 87, 165

அரசுக்கியன் மகளிர், 88

அரசுக்கினிலக்கணம், 195

அரசுக்கு, 159, 189, 213

அரசுக்கு ஏழு - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்திலுள்ள புத்தாலபத்திலிரு
ந்தவை, இந்நிரலிகாரங்களுள்
றுங் கூறப்படும், 332

அரசுநீதி, 52

அரசுமரம், 122, 297

அரசா கொடுங்கால் செலுத்தது
லால் யாங்கும் தத்தமநிலைதிமா
றல், 261

அரசா முறைசெயினலது பெண்
டாகுக்கு கற்புச்சிறவாது, 252.

அரசா புத்தத்திலிறவாது முப்புற
நிறப்பின் அவாக்களை மேலு
கடைவித்தற்கு அவாக்களுடம்
பைத்தருப்பையிற் கிடத்தி
வாளாற் போழ்தல், 254

அரசுநிரலையிலாடவ னுகார், 257

அரசவன்னம், 43

அரசாள செலவம், 165

அரசியல் வழக்கு, 51 - 2

அரசியன்மறுகு, 331.

அரசினங்குமான், 68

அரசுக்கெடுத்தலம்வருதல், 57

அரசுக்கலைவகியவருமறையநதணன்,
128

அரசுதை, 82

அரசு, 256, 330

அரசியம் - நிலாமுற்றம், 136

அரசம் - பாம்பு, முழக்கம், 89, 90
104, 222, 224, 260

அரசவாயக்கடிப்பகை - வேம்பு, 38,
90

அரசு, 222, 265

அரசுறு - வாயவிட்டமுதல், 36, 33,
136, 377

அரசு, 37

அரசுக்கம், 298

அரசுநதாணம், 30, 34, 56

அரசுவரசு, 105

அரிக்குரல், 65

அரிணம், 60

அரிது பெறுசிறப்பு, 190

அரிபுரம், 215

அரிவுடவாக்கம் - ஆறு பகையின்
கூட்டம், எவ்நது, காமமுதல்பு
ஆற்றையும, 124.

அருக்கதாணம், 34

அருக்கதுக்கள் - தியானங்கள் ஐ
தனுள் நான்காவதில் தேறிப
வர்கள், இவர்கள் உடம்பு நீ
கியவழிப் புத்தபதம் பெறுவோர்,
383.

அருக்க - பக்குவி, 316, 335

அருகிலேன, 243

அருங்கடி, 257

அருக்கனனாகிய பேடி, 39

அருடகண கழிநக, 241

அருண்மொழி, 59

அருண்ணிவு - நறகுணம் பத்தினு
ளொன்று, 374

அருத்தாபத்தியளவை, 303, 306,
309

அருந்ததி, 194.

அருந்தவா, 71, 182, 271, 310

அருந்திறல், 115, 252
 அருந்துநாசாலை, 218
 அருந்துயா, 141
 அருந்துயிராமருந்து, 286
 அருந்தெய்வம், 68
 அருந்தேமாந்த, 159, 192
 அருப்புக்கணை, 195, 223, 282
 அரும்பு, 128, 157, 216, 263
 அரும்பல், 51, 192, 222, 224
 அரும்பெறவினமை, 255.
 அரும்பெறனமனையாள, 118
 அரும்பொருள், 177
 அருவி, 180, 182
 அருவூ, 237, 271, 369-70, 372, 375, 377
 அருள் - அன்பு, காரணத்தாற்றோன்றும்
 விளி, கட்டளை, 32, 131, 135, 146, 213, 215
 அருள்புரிநெஞ்சு, 215, 218
 அருளறம், 104, 140, 161, 230, 238, 274, 291, 333
 அருளறம் பூண்டவொருபெரும் பூடகை, 61
 அருளிககேட்ப, 9
 அருளின இலக்கணம், 32.
 அருப்பிரமா - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் 28-ஆவதான ஆகாசநதியாய்தன் லோகம் முதலிய 4 உலகங்களிலும் முறையே தங்கும் நான்குவகைப் பிரமகணங்கள் இவைகளைத் தியானம் ஐந்தனுள் ஐந்தாவதில் தேறினவாகளென்பா, 81
 அருப்பிரஹ்மலோகம் நான்கு, 3
 அராமதியிருப்பு, 200
 அல, 145
 அல்லல் - துன்பம், 263
 அல்லவை-பொய்முதலியவை, 247
 அல்லறம் - பாவம், 175
 அல்லி - அகவிதழ், 228
 அல்லியங்கோதை, 115, 234.
 அல்லியம் - புறநாடகம் பதினென்றனுள்ளோன்று, இது திருமாலாலுடல் இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 37.
 அலகதம் - அரக்கு, 104
 அலகில் பல்லுயிர், 272.

அலகை, 307.
 அலங்கல, 48, 222
 அலச - வருந்த, 102
 அலததகம், 76, 104
 அலததம், 104
 அலததற்காலை, 166, 342
 அலமவருதல், 57
 அலா - பலரறிய நிகழ்த்துஞ் சொல், மலர், 4, 20, 46, 245, 284
 அலா கெய்தல், 30
 அலரிமாலை, 58
 அலருறுததல் 224
 அலவலைமை - மனத்திறநேற்றியதை ஆராயாது செய்யுந்தன்மை, 182
 அலவுற்று - சுழன்று, 45 - 6
 அலவைப் பெண்டிர் - வியாசாசுரகன், 14
 அலைக்கொல், 146
 அலைததல், 130
 அலைவலைமை - அலவலைமை, 142
 அவயயிப்பாவப்பிரகரணம், 144
 அவ்வியம், 56
 அவ்வையார் - தாயமார், 132
 அவத்திறம், 80
 அவதி - எல்லை, 239
 அவந்திக்கொல்லா, 212
 அவந்திநகரம், 103, 278
 அவந்திநாடு, 167
 அவம் - வீண், 85.
 அவமர்த்ததல், 157
 அவல் - உணவின விசேடம், 303
 அவலப்படிற்றுறை, 80
 அவலம் - வருத்தந் தோன்றி நிறுதல், 53, 261, 263, 377
 அவலவெவவினை, 232
 அவர், 380
 அவர் - தேவருணவு, 165
 அவர்தைய - துவாதச நிதானத்துள்ளோன்று, பேதைமை, 369
 அவநயம், 89, 209, 265
 அவநாசவாதி, 354.
 அவநகாசுரி, 165
 அவப்பலி - வீராகள தங்களுய்ரைப் பலியாக்க கொடுத்தல் இது புறப்பொருளின பகுதியாகிய வாகைத் திணையின் ஆறாகளுள்ளோன்று, 70.

அவையம், 144
 அமகு, 195
 அமுல - விடம், 250, 291
 அமுலவாயசுடலை, 75
 அமுலீமம், 171
 அமுலோம்பாளன், 57
 அமுற்கணைகம், 150, 259
 அமுற் பியகுமிசி, 75
 அழிகுலம், 147
 அழிதகவு, 136
 அழிபுனமலைதகாயதுறககம், 125
 அழியல் - வருதாதே, 153
 அழிவினா - வருத்த முடையாள, 20
 அமுக்குடை யாககை, 36
 அமுக்குறதகை, 73
 அமுங்கல்-வாயவிட்டமுதல், 53.
 அமுலம் - பரப்பு, 95
 அமுலிளிப் பூசல், 73
 அமுழி - அமுதது, 65
 அளக்கா - கடல், அளத்தைபுடை
 மயின் இப்பெயா பெற்றதென
 பா, 179
 அளவா - அளத்தற்றெழில் செய
 பவா, 329
 அளவு அளவியென நிறல், 298
 அளவை - அளத்தல், 127
 அளவைகளுா இக்காலத்து வழ
 டதுபன், 309
 அளவை பத்து, 303, 308
 அளவையிரண்டு, 349
 அளவையிலக்கணம், 350.
 அளவைவாதம், 349
 அளவைவாது, 303, 309, 325 334
 அளியன் - அளிக்கத்தக்காண், 174
 அள்ள, 224
 அறபுக்கடன, 293
 அறபுதக்கிளிவி, 227
 அறபுதக்கி - இருத்தி, 268
 அறபுதப்பாவை, 92
 அறபுதம் - ஆசனியம், 132
 அறவகாவாசுதறுடைப் பூதுகில்,
 39
 அறநைப்பரிசாரம் - விலைமாதாகள
 ஆடவரிடத்து அன்றன்று வாட
 கும விலை, 266

அறக்கதிராழி, 61, 110, 298
 அறக்கோட்டம், 7, 202
 அறக்கோல்வேந்தன், 165
 அறங்கடை - பாவம், 130
 அறங்கரியாகவருள்காந்து, 131
 அறங்கேட்டல், 276
 அறச்சாலை-தருமசாலை, 332, 344
 அறச்செவி, 106, 108.
 அறஞ்சாற்றல், 141
 அறஞ்செய் மாககன், 156
 அறத்தகை முகலவன், 337
 அறத்தகையாசனம், 100-101.
 அறத்திறக்கை, 339
 அறத்தின் வித்து, 113, 130
 அறத்தினிலக்கணம், 291
 அறத்தினீட்டிய பொருள், 178
 அறத்தோயனம், 68
 அறத்தருசாலபு, 223
 அறத்தருநெஞ்சு, 146
 அறநெறிச்சாரம், 106
 அறம் - புண்ணியம், இஃது அருள
 மம், அன்புகொளறம், தாங்க
 நல்லறம், நல்லறம், பெருமை
 சால் நல்லறம், மலையாவற
 மிக்கவறம், முன்னவன் போது
 யின் நல்லறம் மென்று இ
 ன் ன வறங்கப்படும், 105
 114-5, 177, 179, 216, 232, 247
 384
 அறப்பாடு, 108, 115, 161
 அறம் மூவகை, 366
 அறம் துணையாவது, 218
 அறமொழி, 121
 அறம் - கருமணல், 219
 அறல் எளவுகும் நிலாமணல், 97
 அறவணவட்கள் - காவிரிப்பூர்
 பட்டினத்திலிருந்த புத்த சங்க
 ததுள்ள ஒரு முனிவா, கோவ
 லா கொலை புண்டது கேட்டு
 வருத்தியடைந்த மாதவிகு
 தருமோபதேசு செயது துன
 பற்றித்திறவுபுண்ச செயதோ
 பா தபங்கயம் லையை ததா
 ம தரிசித்ததன்றித் துசையனென
 னும் அரசனையும் மனைவியரோடு
 சென்று தரிசிக்கும்படி செய்த

வா, மணிமேகலைக்கு ஆபத்தி
தீரன வரலாற்றையும் அமுத
சூரியன பெருமைமையும் உண
வளித்தலின் விசேடத்தையும்
எடுத்துக்கூறிப் பலருடைய
பசித துன்பங்களையும் சீபாகரு
மாறு செய்ததன்றி அவளை வறிப
படுத்திய ஆசிரியரும் இவரே
கீவசிலகையாலும் கந்திற் பா
வைத் தெய்வத்தாலும் நிரம்பப்
புகழப் பெற்றவா காலிரிப்பும்
பட்டினத்தைக் கடல்கொண்ட
பின்பு வளசி நகரத்தை யடைந
து அவலிடத்தே துறவு பூண்டி
ருந்த கோவலன் தந்தையோடு
அளவளாவி அப்பாற் காஞ்சி நக
ரஞ் சென்று அங்கே தவமிடிக
திருந்தாரா, தமமை உணங்கு
வோரக்கு, 'அறிவுண்டாக' என
றும், 'வாயவதாக நினைப்ப
பாட்டறம்' என்றும் இவா ஆசி
கூறியவாற்றால் எல்லோரும்
எப்பொழுதும் ஞானமுடையரா
கவும் தரும்முடையராகவும் இ
ருத்தல் வேண்டுமென்றெண்ணி
யிருந்தாரென்றும், "நரைமுதி
ராகக்கை நடுங்கா நாலி னுரைமு
தாளன்" என்றும், "நாததொலை
விலலை யாயினுந் தளாநது, மூத
தவிவ யாகக்கை வாழ்கபல்லா
ண்டு" என்றும் கூறப்பட்டிருத்
தலால் இவா மிக்க மூபபுறறும்
சிறிதும் சொல்வனமை குன்று
திருந்தாரென்றும் தெரிகிறது
இன்னும் 'பழுததுமாதவன்'
எ-ம, 'துணி பொருள் மாத
வன்' எ-ம, 'நன்றறி மாத
வன்' எ-ம, 'மறவன் தீதத் மா
சுறு கேள்வி, யறவணவடிகள்'
எ-ம, 'அல்லவை கடிந்த வற
வணவடிகள்' எ-ம, 'அறநதி
கழ நாலி னறவணன்' எ-ம்,
இந்நூலில் ஆங்காங்குச் சிறப்
பித்துக் கூறப்பட்டிருத்தலால்

இவ்வுது தூயமை முதலியன
இனிது விளங்கும், 6, 25-6 51,
113 - 4, 124, 132 - 5, 141,
152, 161, 165 - 6, 186, 232,
237-8, 250, 266, 270-71, 277,
289-90, 325-6, 334, 339, 344,
346, 349
அறவாசு, 240
அறவாரி, 100
அறவாரி, 61, 348
அறவாரியாளவோன், 67, 113
அறவி - அறத்தையுடையது, 110,
187, 234
அறவி நாவாய 110, 120
அறவியான் - அறத்தோடுகூடியவன்,
20
அறவிலைபகாவோ, 128
அறவிலைவாசனிகன் - பொருளைவி
யாகக் கொடுத்து அதற்குத்தரு
மங்கொள்ளும் வியாபாரி, 123
அறவுரை, 106
அறமெயில், 230
அறவோர் - முனிவர், 216, 218
அறவோன் - புத்தன், 99, 107, 134,
178, 343
அறன், 166, 233-4, 276
அறனோம்படை, 218
அறிதலுமறிதியோ, 229, 235
அறிநுட பிறவியன், 107
அறிப்பிறப்பு, 108, 115
அறிபொருள், 234.
அறிப்பாப்பாலகன், 79.
அறிவனூல், 306.
அறிவிலலாத சிறியா, 166
அறிவு, 52, 83, 141, 198
அறிவுண்டாகவேன்று கூறல், 271
அறிவுதலைப்பட்ட ஆயிழை, 255
அறிவு திரிதல், 255-6
அறிவு பாழாதல், 103
அறிவு பிறிதாகியது, 193
அறிவுரைத்தல், 223
அறுகு } - அறுகம்புல், 137
அறுகை }
அறுசுவை, 337, 345
அறுவை, 75.

அறுவையா - உடைபெயர்வாரா, 331
அறை - உவமவுருபு, ஒசை, 32, 50-
51, 217, 224

அறைகூழல் 7

அறைநதனா சாற்றல், 229

அறைபோகமைச்சா - கீழறுக்கும்
மந்திரிகள், 14

அறைபோதல், 32, 97

அன்பு - அருட்கு முதலாகி மனத
தின்கண் நிகழும் பேயம், 82

அன்புகொள் அறம், 335

அன்புடனளைய அருண்மொழி,
59

அனமகன், 386

அனநிற சேவல், 65

அனநிறபேடை, 65

அனநறப்பகல், 106

அனநச சேவல், 64, 98, 208

அனநதானம், 156, 383

அனநப்புள், 40, 65, 208

அனநமபட்டையம் - ஒருதமிழ்தூல
கதையருபமாக உள்ளது, இது
தருக்கசங்கிரக தீபிகையென
வும் பெயர்பெறும், தாமியற்றிய
வடமொழித் தருக்கசங்கிரகத்
திற்கு உரையாகத் செலுங்
கராகிய அனநமபட்டைனபவ
ரால் வடமொழியிற் செய்பப
பட்டுப் பின்பு திருவாவடுதறை
யாதீனச சிவஞான யோகிகளால்
மொழிபெயர்க்கப்பட்டது, 350

அனநமுட்டல், 350

அனநதா - கள்ளையுண்டமையால்
உண்டான செருக்கு, 90

அனுமானம், 350

அனுமானவளவை, 303-5, 309,
323 - 4, 349

அனுமானவாபாசம், 365

அனுமானவிருத்தம், 354

அனுமானஸூத்திரம்-ஒரு பெளத்
ததூல, அனுமேயத்தினில்கக்
கணங்களைக் கூறுவது, 350

அனுமேயம் - பெளத்தாக்களுடைய
பிராமாணமுனறனுள் ஒன்று,
305

அனுவாதம் - முன்னரே பெறப்
பட்டதொன்றை வேறொன்று

விதித்தறப்பொருட்பெ பின்னரு
ர எடுத்தோதுதல், 2

அனையது, 52, 180

அவதாரங்கசீலம், 231, 365

அவதாரங்கமாகக் கம்-ஸரியிக்
ருஷ்டம் முதலியவற்றையுடைய
வழி, இது நமோக்கமென்று
கூறப்படும 381

அஸதேயம் - திருடாமை, 231

அஸங்கிரகம் - இரவாமை, இஃது
அபிரதிகிரகமெனவும் வழங்
கும். இவ்வாறன்றிப் பொருள்
களைப் பின்பு வேண்டுமென்று
சேகரித்து வைத்துக் கொள்ளா
மையென்றும் பொருள்கூறுவா,
231

அஸம்ஜஞாஸ்ததுவலோகம், 3

அஹிமஸாபரமோதாம் - கொல்லா
மையே தருமங்களுள் மேலா
னது, 61

அஹிமஸை - கொல்லாமை, 231

அஹிமஸாதமுனிவா - கௌதமா,
இவா ரையாயிக மதாசாரியா
காலிற் கண்ணுடைமையின் இவ
ருக்கு இப்பெயர் வந்ததென்பா,
309

ஆ - பசு, 103, 143, 145, 150, 163 -
4, 306

ஆகதினையபுராணம் - ஒருவடமூலம்,
பதினெண்புராணத்துமொன்றி
எண்ணுயிரக் கிரந்தங்களை யுடை
யது, 105,

ஆகம், 224, 257

ஆகமம், 309, 316

ஆகமவளவை, 303, 306

ஆகமவிருத்தம், 354

ஆகாசம், 318-9

ஆகாசானந்தயாயத்தலோகம், 3,
81

ஆகாயகங்கை, 2

ஆகாயகமனம், 219

ஆகாயசாரிகள் - சாரணா, 298

ஆகாயப்பூ, 387

ஆகுபெயர், 36, 45, 96, 143-4,
182

ஆங்கண, 5, 17, 181

ஆங்கத்து, 69, 76, 80, 101, 116,
130, 136, 186, 235, 237, 373

ஆங்கவா 113 131-5, 152 154
 ஆங்கவவா 68 87, 184, 218, 251,
 264
 ஆங்கவனா 62 68, 102, 112 - 3,
 138 157 182 - 3, 199, 248, 251,
 258 265
 ஆங்கவனா, 140, 168
 ஆங்கனம், 25, 29, 121, 131, 170-
 7
 ஆங்காரவிகாசம், 319
 ஆங்கு 186, 232, 278
 ஆச்சரியம், 167
 ஆசனம், 99 - 100 100-7 109, 155,
 271
 ஆசனமரையமுதலி - உவஞ்செய
 வோகருரிய சீபமம் எட்டினு
 னொன்று, 386
 ஆசாநாயகன் 222
 ஆசாரககோவை - ஒரு தமிழ்தூல,
 சுவகமருலிய பதினெண்கீக
 கண்ககிபுள ஒன்று. இந்நூல்
 செயதவா பெருவாயினமுள்ளி
 யாபென்பா, 132, 300.
 ஆசிரியா நச்சுனாககிரியா, 16-7,
 251-2, 311
 ஆசிரியன், 125
 ஆசிரயாசித்தம், 355
 ஆசீவகநூல், 311
 ஆசீவகமதம், 312 315
 ஆசீவகவாதம், 325
 ஆசீவகவாதி, 325
 ஆசீவகன் 325
 ஆதையறுதல-நற்குணப் பதினாறு
 ஒன்று, 374
 ஆட்டியலைத்தல, 116
 ஆட்டுவாணிகா, 329,
 ஆட, 181
 ஆடகம், 47
 ஆடமஸூக - இவ்வுகமபுநிலுள்ள
 மலைகருள ஒன்று இது சமந்த
 கூட்டுமொறும் சமட்டென்றும்
 சமஞ்ஞளியின்றும் வழங்கப்
 பட்டி இதன் உச்சியில் புத்தது
 டைய பாத்தீடம் உண்டென்பா,
 119
 ஆடககு, 42
 ஆடலபாடலகு, 195
 ஆடலபுணாத்தல, 88

ஆடலங்கணிகை, 118
 ஆடலாசிரியன் - நிருத்தகன், பரத
 நூலுடகூறிய பஞ்சாசிரியாக
 னான் ஒருவன் 87
 ஆடா, 29, 41, 90, 188, 159,
 199
 ஆடவா குறுகா அருங்கடிவரைப்பு,
 257
 ஆடி, 99, 210.
 ஆட்டம், 236.
 ஆடியசாரதம், 172
 ஆடியசாயல், 20
 ஆடுவகத்தியரணியபோல வேர
 ரேரணி, 136
 ஆடை, 181, 195
 ஆண்கடன், 124.
 ஆண்டிலைபுள - ஆணமகனதுசலை
 போன்ற வடிவமுள்ள ஒருவனை
 பபட்சி, 73-4
 ஆண்டிலைபுள தலைமுனைதினனல்,
 78,
 ஆண்டு, 156, 181-2
 ஆணமகன், 73
 ஆணு - நேயம், 2
 ஆணை - கட்டளை, 32, 35, 217.
 ஆத்தன், 299, 311
 ஆத்திப்பூ, 322
 ஆத்திமாலை - சோழர்களுக்கருிய
 அடையாளமால், 16
 ஆத்திரேயம் - ஒரு வட்டூல, வே
 தாயகமாகிய கற்பவகைகளுள்
 ஒன்று அத்கிரிமுனிவரார செப
 யப்பட்டு, 310
 ஆதிசானமுனிவன், 86, 100
 ஆதிமுதலவன், 67, 113, 136, 141
 347
 ஆதிரை - சாதுவன் மனைவி; ஒப்ப
 யாவிலலாக கற்பினுள் இவள்
 தன் கணவன் இறந்தானென்ப
 து கேட்டு உயிரை விடுத்தறகுத
 தீயிற பாயந்தது அது சுடாமை
 யால் வருத்தமுற்றிருந்து, 'உன்
 கணவன் விரைவில் வருவான்
 எனக்கூறிய அசீரிசாயக கேட்டுப்
 பின்பு அவ்வண்ணமே கணவனை
 வரப்பெற்று அவனோடு கூடி
 வாழ்ந்திருந்தாள் மணிமேகலை
 இறந்தபொழுது, 'பாரக மடவ

கலம் பசி ப் பிணியறுக ' எனது சொல்லி அமுதசரபியில் முதலிற் பிசனையிட்டவள இவளே, பத்சிளிப பெண்டிரெனறும் வானநரு கற்பினனென்றும் இருதலிற் கிறப்பிகதப்பட்டவள, 7, 168-73, 177-8

ஆதுலமாக்கள் - மிகவறுமையை யுடையோரா, 45

அந்நிரதேசம் - நெலுவருநாடு, 207

அந்நிகம், 810

ஆபதன் - உண்மையையே சொல்லுபவன், 306, 316,

அபி - சாணம், இது உடமொழியில் 'கோபுரிஷம்' என்று கூறப்படும், 212

அபததமம் = ஆபஸதமம் - ஒரு வடதூல், இது வேதாங்கமாகிய கற்பவர்களுள் ஒன்று ஆபஸதமம் முனிவரற் செய்யப்பட்டது, 310

ஆரபணங்களிலலாத தோற்றம் - இயற்கை அமுகு, 10

அபஸதமபருஹம் - ஒரு வடதூல், ஆபஸதமம் முனிவரற் செய்யப்பட்டது, இவற்ற நெறியைக் கூறுவது, 90

ஆபஸவரலோகம், 3

ஆபுததிரன் - சாலியின் புதலவன் பிறந்தநாள தொடங்கி எழுநாளளவும் ஒரு பசு பா லுட்டி வளாக வளர்த்தனமயால் இவன் இப்பெயர் பெற்றான், அன்பும் அருளுமுடையோன் தெனமதுரையிற் கலாரியமத துள்ள சிந்தாதேவியால் அமுதசரபியென்னும் பாததிரம் பெற்றுப் பலவுயிரகளுக்கும் உணவளித்துப் பாதுகாத்து மணிபல்லவத்தில் இறந்து பின்பு சாவகநாட்டுள்ள நாகபுரத்திற் (Nagpur) பசுவயிற்றிற் பொன்னுட்டையில் தங்கிப் பிறந்து புண்ணியராசனென்று பெயர்பெற்றவன், 6, 8, 121, 123, 132, 135, 142-3, 146, 151-6, 159, 162-5, 185, 233, 248, 274, 276, 281, 286

மபல, 96, 328

அமகன், 114, 117

ஆமாதிரிகை - எருங்கைத் தோற்குவி, 88

ஆயக்குடி, 306

ஆயகமல், 215

ஆயதொடி, 237, 259

ஆயத்தாரா, 26

ஆயதனம் - இடம், 375

ஆயபிறவி, 118

ஆயம் - மகனா கூட்டம், 88 - 9, 270, 273-4

ஆயமெட்டு - எண்பேராயம், இவை அரங்கங்களுக்கே சகாயஞ் செய்வோராகிய எண்கையினருடைய கூட்டம் இவற்றை அடைமகாவாகக் கெனப்பா உடதூலரா, 13

ஆயிதம், 210

ஆயிரகண்ணேன, 158, 194, 265

ஆயிரவாரத்தாழியத்திருக்கடி, 63, 126

ஆயிழை, 101, 185

ஆயினும் - விகற்பப்பொருளைத் தருவதோரா இடைச்சொல். எண்ணிடைச்சொல், 52, 71, 253, 291

ஆபுதங்கள் ஐந்து - சங்கம் முதலியன, திருமாலுக்குரியவை, 38

ஆகை - நிறைதல், 91

ஆததவாயன், 35

ஆத்தி, 139

ஆபுனைதெரியல், 211

ஆரங்கண்ணி, 16

ஆரா, 153

ஆரணங்காகிய பெருமபெயர்ப்பெண்டி, 194

ஆரணங்காகிய வருந்தவன், 182

ஆரணவுவாதத், 112, 148

ஆரணவேதம், 311

ஆரம், 210

ஆரவாரித்தழைத்தல், 43

ஆராமம் - உண்டாகக்கப்பட்டசோலை, உபவனமென்றும் வழங்கப்படும், 5, 259

ஆராமம் - தெலிட்டாமம், நிரம்பாமம், 376

ஆரிடை - அரியவழி, 70, 145, 252

ஆரியப்பேடி - அரியசக்ததிறிப் பேடி, 37

ஆரியபரியேஷண ஸூத்ரம் - மத
தீயமரிகாயமென்னும் தூலின
பகுப்பினுள்ளொன்று இதில் புத்த
சரிதர கூறப்படும், 366
ஆரியவாசா - கணகன விசயன முத
வியோர, 301-2.
ஆரியனமைதி, 233, 276
ஆரிருள, 105, 203
ஆருயில் தமிழேன, 78
ஆருயிலாடடி, 79
ஆருயினமையினரும்பிணியுற்றோ,
184
ஆருயிர், 237, 259
ஆருயிர் மருத்துவ, 180
ஆருயிர் மருத்து-சோறு, 111, 123,
130-31, 178, 237, 342, 344
ஆருயிர் முதலவன், 155, 159
ஆருயிருண்டது, 78-9, 225
ஆருயிராமபுன், 155, 158, 161
ஆருயிரோம்பும் ஒரு பெருமபூட
கை, 32
ஆல, 307.
ஆலமா செலவன் - சிவபெருமான,
39
ஆலும் - ஆடும், 94
ஆலுமயில், 43
ஆலோ, 73
ஆவணி, 121
ஆவதை, 236
ஆவதொன்று, 80
ஆவம் - அம்பறத்தானி, 221
ஆவி - புகை, 356
ஆவினகடைமணியுஞ்ஞா ஞெஞ்சுகூட,
252
ஆழகடற் பவவம், 44
ஆழி, 252
ஆழித்தாழி யகவரை, 81
ஆழிதொட்டான், 252
ஆழியங்குன்றம் - சக்கரவாளினி, 83
ஆற்றாப்பாலகா, 75, 91
ஆற்றா மாககள், 183, 205
ஆற்றாமாககள் அரும் பச்சைவேலோ,
128
ஆற்றிடைப் பெருமபோப்புரிதல்,
214
ஆற்றாதல் - உசுவதல், 158
ஆற்றாதுணை, 183, 295
ஆற்றாக்களப்போ, 128

இதறுப்படுத்தல், 38
இதறுவது, 123, 153
இதறிமரபினநிறதோ, 17
இது - யாறு, 219
இனமா, 359
இன்றவா - அமைந்தவா, 22
இன்றதம், 23
இனைத்தீநோய, 7, 220
இஸதானம் - பலரும் வந்திருத்த
குரிய சிறுத்த இடம் 34.
இகத்தல், 140
இகந்த வட்டுடை, 37
இகல், 222
இகலுளநுதரத்தல், 218.
இகலெரிபொத்தி, 222
இகலும் - அறையும், 15
இகலிதம் - குறிப்பு, 222
இகலிவள் - இவள், 223
இசைக்காரா - பாணா, 330
இசைச்சொல்லாவை, 127
இசைத்தல், 206
இசைப்பாடல், 210
இசைப்பாணா - பாணச்சாத்தியருள
ஒருவகையா, 330
இசைப்படுத்திஞ்சொல், 53
இசையாசிரியன் - தோகாரியன்
பரத்தா லுட்கூறிய பஞ்சாசாரிய
ருள ஒருவன், 87
இசையினிலிவட்குத் தோற்றாபு,
201
இசையுந - ஒப்பன், 40
இஞ்சி - கோட்டை, 64.
இட்டகாலத்தது, 231
இட்டசாபம் கட்டல், 296
இட்டவாயக்காரணடை, 34.
இட்டகா, 267
இட்டகை ஒருவகை வாதத்தியம்
வினைக்கிரியைகள் இட்டகையாற்
செய்யப்படுத்தலின் இஃது இப்
பெயர் பெற்றதெனபா அடி
யாக்கரு நல்லா, 88
இட்டகா - முதலேசாதி விசேடம்,
327
இட்டகழிகாமம், 109, 196
இட்டகழிநெஞ்சத் திளமை யானை,
200.
இட்டகழி மானமாலே, 109
இடபம், 121, 164

இடமவரையறுத்தல் - த வ ரு செய்
வாககுரிய நியமங்கள் எட்டி
னுள் ஒன்று, 386
இடமுறை முழுமுறை வலமுறை
வாரா, 102
இடா, 154, 228, 232
இடவயம் - அதிபதி எனலும் அரசு
னுடைய நகரம்; காரதாரநாட-
டிற்பூருவதேசத்திலுள்ளது பூடி
வயமெனவும் வழங்கும், 103
இடவயின, 163, 237
இடிகுரான முழக்கம், 91
இடபுறுமுழக்கு, 14
இடின, 32-3
இடிகண், 48 258, 266, 294
இடுங்கறகுனம், 211
இடுபிண்கோட்டம், 84
இடுபொருள்-பிறாவாவிட்ட பொரு
ள், 216
இடுமபை - துன்பம், 14, 49, 198,
376
இடுமணல, 180
இடுவானவேண்டி - இடவிரும்பி,
249
இடும, 248
இடை - காலம், சமயம், 51
இடைச்சேரி, 306
இடைச்சொல், 189, 253, 291
இடைநிலை - நடுவிலிற்தல், 122
இடைநிலைவரைப்பு, 328
இடையாமம், 152
இடையிட்டமொழிதல் - தவருசெய்
வாககுரிய நியமங்கள் எட்டினுள்
ஒன்று, 386
இடையிருளயாமம், 84, 93, 171,
193, 223
இடையினறு, 154
இடையூறு, 304
இணா - பூங்கொத்து, 98.
இணை - இரண்டு, 270-71, 275.
இததியுத்தம் - இத்திர பிடகத்தின்
சிறுறுபுக்களுள் ஒன்று, 299
இதழ - பூட்டல், 210.
இதன்முள், 41.
இதனூம், 203
இதை - கப்பற்பாய, 44, 46, 160
இநதியம் - பொறிகள், 359
இநதிரகுலம், 275

இநதிரகோடணை, 62, 86, 188.
இநதிரபாசம், 269, 349
இநதிரசிறப்பு, 128
இநதிரசனம், 328
இநதிரநிவன், 213
இநதிரலிகாரம் ஏழு - காலிரிப்பும்
பட்டினத்தான புத்தாலயத்தில்
இநதிரஸல் நிருமிகப்பட்டுள்ள
ஏழரங்குகள் புத்தசங்கத்தாரா
இருத்தற்கு இடமாக இருந்த
வை, சாரணாகள் இவற்றிலிருந்
து பெளத்தாக்கமங்களை உபதே
சிதராராகளெனறு தெரிகிறது,
298, 332
இநதிரவல்லின தோற்றம் தேவா
களுடைய தோற்றத்திற்கு உவ
மை, 67
இநதிரவிழா - அகத்திய முனிவா
கட்டளையின்படி தூங்கெயிலெ
நிந்த தொழித்தோட செம்பி
யனெனலும் அரசனால் தொட
ங்கப்பட்டு வருடந்தோறும் காலி
ரிப்பும் பட்டினத்திற சோழ
பரம்பரையோரால் இநதிரனுக்கு
நடத்துப்படுவதை உற்சவம்,
இதனை நெடுமுடிக்கிள்ளியென
லுமரசன செய்யாதொழிந்தமை
யாலேதான காலிரிப்பும் பட்டி
னம் கட்டாற கொள்ளப்பட்டது,
இஃது ஆயிரங் கண்ணோன
விழாவெனவும், விநதிரகோடணை
யெனவும், இநதிரகோடணை விழா
வெனவும், தீவகச்சாத்தியெனவும்
இநதூலில் வழங்கும், 14-5, 29,
31, 86-7, 269, 289, 347
இநதிரவிழா நடக்கும் நாட்கள் இரு
பத்தெட்டு, 12
இநதிரவிழாவிற்கு காரணம், 1
இநதிரன் - தேவராசன் அவன்
தூங்கெயிலெநிந்த தொழித்
தோட் செம்பியனால் விழாக்
கொள்ளும்படி வேண்டப்பட்
டான், மணிபல்லவத்தில் புத்த
பீடிகையை நிருமித்துத் தரி
சித்தோருடைய பழம்பிறப்பைப்
புலப்படுத்தும் பெருமையை

அதற்குண்டாககி அதனைப் பாதுகாக்கும் மபடி தீவதிலகையென னும் செயல்புப் பெண்ணையும் உயிரிதகான உயிரகளைப் பாதுகாக்கும் ஆபுததிரனுக்கு உரமளித்ததற்கு வருது தனபாத்தையை அவன மதிபாத்து தெரிந்து இரப்போரைக்காணுது அவன வருதும் உண்ணமமழை பெயவித்து எவலிடத்தும் வளமுண்டாகசு செய்தான, தனது ஆசனமாகிய பாண்டு கம்பாசத்தனது நகைத்தால உலகிலுள்ள அறிவியல்புடையார்க்குச் செய்ய வேண்டியவற்றையறிந்து விரைந்து செய்பவன் சாவகநாட்டுள்ள நாகபுரத்தரசர் இவன் பரம்பரை யீயார், 4, 12, 14, 16, 29, 118, 125, 128, 155-7, 163, 194, 222, 280, 342, 347-8
 திரன ஆயிரங்கண் பெற்றது, 194
 திரன மருமான, 275
 திரியம், 301, 306, 372, 375
 துப்பி - சிப்பி, 308
 இம்பா, 296
 இம்மை, 35, 323
 இம்மய - ஒருமலை, செங்குட்டுவனென்னுஞ் சேனை பத்திரிக கடவுளாகிய கண்ணகி உருவத்தைச் சமைப்பித்தற்கு வருவித்த கல் இம்மலையின்மேல் அதுமேருவென்றுங் கூறப்படும், 194, 293
 இம்மயவரம்பனெடுஞ் சேனாசன - ஒரு சேனை அவன் வடநாட்டரசர்களை வென்ற இம்மயமலையின் தனது குமரிலச்சினை யாகிய விறப்பொறியைப் பொறித்தமையால் இப் பெயர் பெற்றான விடாச்சிலை பொறித்தவேந்தன் எ-ம், இம்மயவரம்பன் எ-ம், நெடுஞ்சேரலாதலென்னும் கூறப்படுபவன், இவனுக்கும் சிலப்பதிகாரகதைத்தலைவனாகிய கோவலனுக்கு ஒன்பது தலைமுறை முன்னோன கோவலனென்ப

வனுக்கும் சிறேகம் உண்டென்று தெரிகின்றது, 335-6
 இரிதல, 31
 இமிழகடல்வரைப்பு, 183
 இம்மையாலவரை, 301
 இம்மையலில், 194
 இம்மையோர், 200
 இயக்கம், 276
 இயக்கு, 49
 இயங்கலும்பியங்கும், 36.
 இயமாண - யாகத்தலைவன், 309
 இயலகுண்ண, 60
 இயலபளவை - பிரமாணங்களுள் ஒன்று. இசனை ஸவபுலிவக மென்பா வடநூலார், 306
 இயல்பு - ஸவபாவம், 372
 இயல்புநயம் - நுற்றமை முதலிய நான்கு நயங்களுள் ஒன்று, 371, 385
 இயல்பு பன்னிரண்டு, 272
 இயல்பு மிகுத்துடை, 383
 இயலாசிரியன் - கலிஞ்சன் பரதநூலுட கூறப்பட்ட பஞ்சாசாரியர்களுள் ஒருவன், 87
 இயவு - வழி, 143
 இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல், 307
 இயற்படுபொருள், 272
 இயற்றல், 297
 இயன்ற - இயற்றிய, 47
 இயைநதுரை, 383
 இரணியகருப்பவாதிகள் - பிரஹ்மவாதிகள், 234
 இரத்திமனறம் - இலந்தைமரம் றற்கும மன்று, 74 [331]
 இரத்தினங்களை விற்கும்வாணிகர், இரத்தினதீவம் - மணிபல்லவமென்னுந் தீவிற்கு அயலிடத்தே யுள்ளதாகிய ஒரு சிறுதீவு. இலங்காதீவமென்றும் கூறப்படும் இதிலுபுத்தருடைய பாதப்படிமை அமைக்கப்பெற்ற உச்சியையுடைய மலை (ஆடம்ஸ்டக்) ஒன்றுண்டு, 110, 114 - 20.
 இரத்தினபுரி, 119
 இரத்தினவேலைக்காரர், 212
 இரதாணவாமுக்கை, 153, 197, 285

இரப்போர், 130, 157, 205
 இரவிசுலம் 268
 இரவில் தூயமையில்லாத ணவைப
 புதியமை 231.
 இரவிவளமன் - அசோகர நகரத
 தரசன், அமுதபதியின் கணவன்,
 இலக்குமியின் தந்தை, 93, 104,
 132,
 இராககடைவேசை, 242
 இராகவன், 307
 இராகவேகம், 109, 196
 இராகி - கேழ்வரகு, இஃது எண்
 வகைக் கூலதனன் ஒன்று, 9
 இராகுலன் - உதகிபதியெனனும்
 அரசனுக்கு லபதி வயிறற்ற
 பிறந்தான், இலக்குமியின் கண
 வன் திட்டிவிடமெனனும் பாம
 பால இறந்து பின்பு உசயகுமர
 னாகப் பிறந்தோன், 104 - 6,
 109-10, 112, 118, 129, 147,
 231, 259, 279
 இராசசகிருக நகரம், 114
 இராசதானி, 167, 297
 இராசப்பெருந்தெரு, 11
 இராசமாதேவி - கெடுமுடிகளின்
 யின் மனைவி, உதயகுமரனுடைய
 தாய், மணிமேகலை கூறிய
 அறமொழிக்கேட்ப புத்தரசோ
 கம் நவகின்வன் இவளது இயற்
 பெயர் சீர்த். இவள் மாவா
 பரம்பரையிற் பிறந்தவள், 211,
 231-3, 253, 255-6, 256-3 261,
 264-5, 269-71
 இராசகுலி, 105
 இராததிரி, 203 - 1
 இராபபு - இராதிரியில் மலரும்
 மலர், 323
 இராமா, 307
 இராமன் கடலை கடந்தது, 179
 இராவணன், 307.
 இரியல் - கேசேல், 148.
 இரீஇ - இருத்தி, 50.
 இரீஇய - இருத்திய, 330
 இருங்கடலுத்த மண், 245
 இருசார், 141.
 இருட்கலப்பு, 132
 இருட்பார்வின், 60

இருடி, 147
 இருணமயகம், 152
 இருத்தி-விகதி, 110, 230, 238
 268, 269
 இருத்தி-சில, 121, 164
 இருநெய்யம், 229
 இருந்தேத தவா-மாகதா, 330
 இருநிதிகிழவன்-கோவலன் தந
 தை, 95
 இருநித்செல்வம், 247
 இருப்புச்சலாகை, 307
 இருபாற்பெயரிய உருகெழுமூதூர்,
 4, 45
 இருபிறப்பாளன், 29
 இருபெயரொட்டு, 32, 75, 222,
 301, 371
 இருப்புயிர்-இவகையுயிரகளுள் ஒரு
 வகையென்பா, சைனதூல் வழ
 க்கு, 315
 இருமப்பருவாக, 77
 இருமருது-சோறும தண்ணீரும்,
 123
 இருமை - பெருமை, 181,
 இருள் - மயக்கம், 280
 இருளகூரதமனம், 139
 இருளபரந்து கிடந்த மலாதலையுல
 கம் 133
 இரேவதா - பழைய புத்தாக்களுள்
 ஒருவர், 369
 இரே 41
 இரேளவம் - எட்டுநகரகய்களுள்
 ண்ண, 82.
 இரேபொருளுவமை, 45, 157
 இரேலகன், 90
 இரேலதுசாராத இன்மை வழக்கு -
 அறுவகை வழக்கினுள்ளொன்று,
 371, 382, 384
 இரேலதுசாராத உண்மை வழக்கு -
 உறுவகை வழக்கினுள்ளொன்று.
 371 382, 384
 இரேலததாராகருயிசேலம் - கொல
 லாமம் முதலிய ஐந்து, 231.
 இரேலததாரில நிஷ்டாபராகருயி
 சேலம் - கொலலாமை முதலிய
 எட்டு, 231
 இரேலுறைதெய்வம் - வீட்டித தெய
 வம், 94.
 இரேலோரித்தல, 156

இலவழக்கு, 308

இல்வாழகை, 335.

இல்வாழகைநலம், 178

இலகணம், 369

இலகரு, 370

இலகருமி - இரவிவன்மனுக்கு
அமுதபதி வயிற்றிற் பிறந்தவள்,
தாரை விரை யென்பவர்களின்
தங்கை. இராசுலனுடைய
மனைவி, திட்டிலிடத்தாற் கண்
வன இறந்தவுடன் தீப்பாயந்து
உயிரை நீத்தவள், சாது சக்கர
னென்னும் முனிவனுக்கு உண்
வளித்த புண்ணியத்தால் இவ
ளே மணிமேகலையாக வந்து
பிறந்து பௌத்த தருமம் கேட்
டனளென்று தெரிகின்றது, 54,
93, 104, 109, 113, 118

இலகொளிலிஞ்சையன், 182

இலகாதீபம் - இரத்தின தீவம்
என்பதைப் பாகக, 119-20

இலகாதீவு - இதிறுத்த தலமாகிய
மலையொன்று உண்டு, 225, 336

இலகாநகரம், 179

இலகைப்புமிசாஸ்திர சுவகிரகம்,
119

இலசரிணை - அடையாளம், 100

இலஞ்சி - பொய்கை, 42, 96-7, 121,
161

இலகைதரம் நிற்கும் மனறம், 74

இலவந்திகை - யந்திரவாவி, 30,
326

இலவம் - இலவமரம், 41

இலவிதழ், 221

இலவிக புராணம் - பதினெண்புரா
ணங்களுள் ஒன்றாகிய சைவபுரா
ணம். பூவகாண்டம் உத்தர
காண்டமென்னும் பெரும் பரு
புகங்கள் இரண்டினையும், சிறு
பகுப்புகளாகிய கஞ்ச - அத்தி
யாயங்களை யும், உடுபு - செய
புட்களை யு முடையது. இந்நூலா
சிரியா குலசேகர பாண்டியரெ
ன்பவா, 179

இலையமுதிடுவோர் - வெற்றிலை
விற்போர், 329

இழிதல், 108

இழினென, 312

இழுககி - வழுககி, 231

இழுகருதல் - தப்புதல், 279

இழுகிய, 69

இழமென்சமமை, 154

இழைத்தல் - செய்தல், 84, 210

இளங்காற்செல்வன், 211

இளங்கிள்ளி, 340

இளங்கோவழுகள் - சிலப்பதிகார
நூலாசிரியர், இவா மலையாட்டில்
வஞ்சிகரத்திருந்து அரசுசெய
த சேரலாதனென்னும் அரசனு
டைய புத்திரர் சேரன் செவ
குடவெனுடைய தம்பி இதனால்
இவா முதலில் இளங்கோவென
றும், துறவுபுண்டமையாற் பின்
னா இளங்கோவழிக் கொன்றும்
பெயர் பெற்றார் மதுவாக்கூல
வாணிகன்காத்தனார் மணிமேக
லையை இயற்றி இவரைக் கேட்
பித்தாரென்று இந்நூற்பதிகத்
தால் தெரிகின்றது இவரைச்
சேரமுனியென்றது கூறுகா, 9,
189, 296, 300, 332.

இளங்கோன், 48, 53-4, 252, 259

இளம்புதி, 143

இளமரக்கா - இளஞ்சோலை, 12

இளமை, 51, 196, 198, 247-8

இளமைபருவம், 52.

இளவளஞாயிறு, 108

இளவேய்ததோள், 263

இளவேணிவ - இளவேணிற் பருவம்,

121, 211, 216

இளி - இசை, 204.

இளிவு - அருவருப்பு, 72

இளைப்பு, 310

இளையாள் - தங்கை, 93

இறறு - இத்தன்மைத்து, 297

இறத்தல் - கடத்தல், 64, 125.

இறந்தகாலம், 369

இறந்துதழீ இயவெச்சவுமை,

106, 218, 274, 370

இறந்திருளகூந்தலிடை யிருளயா

மம், 84

இறப்பு, 89

இறவினுணைக்கல், 220
 இறவு - இழுவாநீன், 220
 இறுங்கு - சோளம், எண்வகைக் கூலத்துள், 9
 இறுத்தல் - தங்குதல், 6b, 266, 284
 இறுதி - மாணம், 283
 இறுதியிலின்பம், 35
 இறுதியினறகதி, 137
 இறுதசுப்பலசு, 102
 இறுமபு - குறுங்காடு, 211
 இறுமபுது - உத்சயம், 221, 266
 இறுவரை - பெரியமலை, 296
 இறை - அரசன், உறபம், இறப்பு, கை, தங்கல், 45, 192, 201, 256, 309
 இறைகூடும் - தங்குதலிங்க, 74
 இறைகொண்ட, 48.
 இறைபொருளாகப் பிறந்த அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடு, 111
 இறையனாகப்பொருள் - ஓர் இலக்கணதூல், களவியலென்றும் பெயர் பெறும் இசை ஆசிரியர் மதுரைச் சோமசுந்தரன் டவுளின் கூறுகிய இறையனார், இது 60 சூத்திரங்களை உடையது, இதன் அருமை பெருமையையும் இதுசெய்யப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும், “உலகியன்றிதுதும் (5) என்னும் கல்லாட்சு செய்யுளால் உணராக, 53, 296
 இறையுறை புறவு, 89
 இறைவனார், 197
 இறைவன், 156, 234, 316.
 இறைவி கோட்டம், 74
 இன்பச்செவரி, 60
 இன்பதுன்பங்கள் அனுபவனல், 315
 இன்பம், 372, 381.
 இன்பவுலகு, 234
 இன்மை - பததுப் பிரமாணங்களுள் ஒன்று இஃது அபாவமென்பபடி, 304
 இன்மைப்பொருட்கு, 370
 இன்மையினுபயாசியர் விருத்தி, 364
 இன்மைவழக்கு - அறுவகை வழக்கினுள் ஒன்று, 371, 382, 384

இன்று - இல்லாமல், 297
 இன்னணம், 96, 101, 280
 இன்னரம்புளர், 165
 இன்னன், 267
 இன்னப்பிறவி, 140, 230, 270
 இன்னாவசையொலி, 73-4
 இன்னிளவேனில், 211
 இன்னுயிரிழந்தயாககை, 95
 இனியன்கூறல் - நற்குணம் பத்தினுள்ளொன்று, 374
 இளைந்து, 40, 64
 ஈங்கிது, 69, 84, 118, 260, 370
 ஈங்கிவன், 57, 96, 141, 147, 152, 169, 177, 197, 251
 ஈங்கிவன், 222, 224, 252, 275
 ஈங்கென்பது தன்மையை உணர்த்தல், 158
 ஈங்கெனவரவு, 118
 ஈட்டம், 376
 ஈடுசிறை, 232
 ஈண்டுச்செவரின, 156.
 ஈண்டுள்ளால், 155
 ஈததுவககுமின்பம், 157
 ஈமச்சுடலை, 78, 82
 ஈமச்சாழி, 72
 ஈமச்சூழம், 73
 ஈமப்பந்தா, 72
 ஈமப்புறங்காடு, 69, 79
 ஈமம் - பின்னாசுதிதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு, 171, 227, 252
 ஈதது - இழுத்தது, 89
 ஈவாருங்கொளவாருமில்லாத வானத்து வாழ்வார், 156
 ஈற்றிளம்பெண்டார், 75, 91
 ஈறுகடைபோக, 236
 ஈனற்குழலிக்கு இரங்கா திருத்தல், 113, 149, 283
 ஈனற்குழலிமுகங்குண்டிங்குந்தாய், 130
 ஈனோ - இவவுலகு பாரா, 338
 உகா - நகம், 221
 உகுத்தல் - சொரிதல், 102, 144
 உச்சயினி நகம் - அவந்தநாடின் தலைநகரம் பிரச்சோத்தனனென்னும் அரசனுடைய கிராசு

தாளி இப்பெயா தமிழில் உஞ
சையெனவும் புகழ்கும், 122,
167.
உச்சிப்பொழுது 111
உச்சிமீயிசை, 119
உச்சவாசம் - நூலுறுப்பின பெயா
விசேடங்களுளொன்று இது
வடனலாகிய தசகுமரசரித்தி
ரம் முதலியவற்றில் உழங்குகரு
கிறது, 112.
உசாஅம், 201
உட்கோள, 223
உடங்கு, 305
உடங்குயிரவாழக, 114
உடம்பிட்டு, 162
உடம்பிற நேற்றம் பாடினது,
272
உடம்பு, 133, 176, 197
உடற்குமுதல், 259
உடற்பிளவு, 45
உடற்றல், 143
உடன்புணாப்பு - சமவாயம், 321
உடனிகழ்ச்சி, 170
உடனுகைவாழ்க்கை 294
உடனாட்டி, 151.
உடுக்கை, 336
உடுத்த கூறை, 172
உடுப்பன, 157
உடுப்பு, 39
உடை, 34, 181, 291
உடைகலப்பட்டோன, 191
உடைகலமாககன், 176
உடைதலை, 74
உடைந்தகுடம்பம், 75
உடைநெயவோர, 331
உடையுயிர - மெய்கதையா, 134
உடையோரீதல், 156
உண்கண், 88
உண்டல், 181.
உண்டாநெறி - சம்பவவளவை, 307
உண்டி, 112, 157, 291.
உண்டிகொடுத்தோருயிரகொடுத்த
தோ, 129.
உண்டையுருட்டல், 159
உண்டொழிமிச்சில், 151, 166.
உண்ணுமுண்ணேன, 229

உண்குடோன்பு, 34-5, 161, 164
182
உண்ணுயக்கம் 89
உணமென-உண்ணுமென்று, 95
உணமை-சம்பவவளவை, 307
உணமைப்பொருள், 323
உணமையறியு - சத்தியஞானம்
367
உணமைவழக்கு - அறுவகைவழக்க
னுள் ஒன்று, 371, 382, 384
உணங்கல்-வற்றல், 174, 220-21.
உண்செறி, 377
உணாத்தையுணாதல் - பிழமாண
பாசங்களுட்டினுளொன்று, 309
உணாவிலபூதம், 323
உணாவு - விஞ்ஞானம், 237, 271
320, 370, 372, 375
உணாய நடைபூதம், 323
உணாமபாழாதி, 108
உணாவ்வாழிகாலம், 129
உணவினபிண்டம், 110
உணர்நீயம் 191
உத்தமத்தோரகருவி - மத்தளமுத
லியன, 210
உத்தமபிழைக்கன் - ஸ்வேரா ஆவ
லது ஸ்தவிரா, 299
உத்தமசுதராடு, 238
உத்தரன் - ஆரியவாசருளொருவன்
301
உத்தராராதம், 112.
உத்தி - ஸ்சாததல், 327
உத்தியானம் - உயயானம், அரகா
வினையாடும் காவறசோலை, 31
உதடு, 222
உதயகாலவருணனை, 91
உதயகுமரன் - காலிரிப்பூம்பட்டின
ததரசனாகிய கெடுமுடிக்கின்
யின் புதலவன், மணிடமகலைபா
ல விருப்புறம்புப் பலருறை ஆவ
ளிடஞ்சென்று இரந்து பின்னி
னநேருன், முடிவில் அவன் காய
சண்டினை யென்னும் வித்தியா
தரமங்கையின் வடிவங்கொண்டு
நிற்ப அவவிடத்துச்சென்று அவ
வித்தியாதர மங்கையின் கணவ
னாகிய காஞ்சனனென்றும் வித்
தியாதரனுடைய வாளால் வெட்ட

டுண்டான், இவன் பெயர் இளவ
கோனெனவும் வழங்கப் படும,
5, 7, 30, 44, 49, 53-4, 85,
105, 109, 112, 134, 167, 188-
91, 194, 196, 199, 201-5, 217,
219, 220, 222-3, 225-6, 232,
240-41, 250-51, 258, 265-6,
277

தயணகுமாரகாலியம்-ஒரு தமிழ்
நூல் வதஸதேசத்தரசஞ்சிய
உதயணகுமாரனுடைய சரித்திர
தளச்சுடையது, இதுமுதலில்
ஐந்து கவிகளுடைய பாபிரத
தையம் பின்பு ஆறு காண்டங்க
ளையுமுடையது உவறறள் ஒரு
சைக காண்டம் 116-கவிகளையும்,
இலாவணகாண்டம் 30 கவி
களையும், மகதகாண்டம் 35 கவி
களையும், வததவகாண்டம் 35-
கவிகளையும், நரவாணகாண்டம்
61-கவிகளையும், துறவுக காண்
டம் 65-கவிகளையும் உடையன,
இந்நூலாசிரியர் பெயரும், அவர்
காலம் முதலியனவும் விளங்கு
விலலை, 167

தயணன் - வதஸதேசத்தரசன்
இவன் 'வததவன்' என்றும் வழ
ங்கப்படுவன, 167.

தயணன்கதை - ஒரு தமிழ் நூல்
இது பெருங்கதையென்றும் வழ
ங்கப்படும, 10.

தயணன் மந்திரிகள் - இடபன்,
உருமண்ணுவர், யுகி, வயநாதக
னென்னும் சால்வா, 167

தயததிறகு முன்பு புசியாமை சீவ
வகைகளுள் ஒன்றென்பா, 231

தாசினம் - உபேசை, 388

தானம் - சூத்திரபிடகத்தின் சிற்
றுறுப்பினுள்ளோன்று, 299

உதைத்தல் - தெறித்தல், 88

உப்பமைகாமம், 40

உப்புநிலம், 112

உப்புவிந் போர் - உமணர், 329

உபகாரவாமா - சசுகுமாரசரித்திர
கோனெனும் வடநூலிற் கூறப்பட்
டுள்ள பததுக்குமாரர்களு ளொரு
வன், 70

உபகாரிகள், 95

உபதேசம், 261

உபநயம், 350, 352

உபயதன்மலீகலம், 360 - 61

உபயாசித்தம், 355

உபயாலியாலிஞ்சி, 360

உபயைகதேசலிருத்தி, 356-7

உபவனம், 29.

உபாசகா - உபாஸகா - பெளத்தர்
ல இல்லறம் நடத்தும் ஆடவா,
327

உபாசகை - உபாஸகை - பெளத்தர்
ரில் இல்லறம் நடத்துபவன், 327

உபாததியாயன - வேதங்களுையே
னும வேதத்திற் சிலபாகங்களை
யேனும வேதாங்கங்களுையேனும
சீவனத்தின்பொருட்டு ஒதுவிப்ப
வன், இப்பெயர் தமிழில் உவாத
தியன், உவாததியான், உவா
திகன், உவாததி யென்று பலவா
றுக வழங்கும், 142

உபாதாயவுரு - இருவகையுருவ
களுள் ஒன்று, 381

உபாநாமம் - பற்று. பன்னிருத்தா
னத்தொரு ஒன்று, ஒவ்வொருபொ
ருளிலும் ஒட்டிக் கொள்ளுதல்,
309, 372

உபாயபாபரிதை - மேட்டோபாய
மாகிய மாகக்கூறுளை தசபா
ரிதையுள் ஒன்று, 297

உபேசாதமகஞானம் - பிரமதானு
பாசங்களுடையது ளொன்று,
கண்டுணராமையென்பபடு
308

உபேசாபாவனை - பாவனையெந்
னுள் ஒன்று எல்லாவுயிர்களையும்
ஸமமாகப் பாலித்தலும் விருப்பு
வெறுப்பின்றி இருத்தலுமாம்,
387-8

உம்பா, 260

உம்பளம் - உப்பளம், 260

உமமைவனை - பழுவனை, 290

உமட்டியா - உப்புவிற்றும் மகாரி,
329.

உமணர் - உப்புவிற்றும் ஆடவா, 329

உயிழ்ச்சி, 220

உயத்தல், 251

உயதி - பிழைப்பு, 233, 239

உயமமின, 271
உயயானோம் 258
உயயானம் = உதயானம் - தரசா
வினையாடல் உதவதோலை, 31
உயககம் - வருத்தம் 89
உயககோடல், 230, 279
உயங்குநோய வருத்தம் 27
உயாநிலையுலகம், 283
உயாமணிபட்டிகை, 245
உயவல் - வருத்தத்தல், 34
உயா - வினா, 228
உயிர, 34, 138, 162, 177, 229, 237
உயிரககடனிறுத்தோரா, 70
உயிரககாப்பிட்டு 19)
யிராகு உணடியு உறையுளமல்
உலாமல் செல்லலை, 291
உயிரககொடை, 129
உயிரககட்குவினப்படவன் வினா யு
காலை இனபமும் துன்பமும் காட
டல், 272, 373
உயிரககள் அறுவகை 108, 272, 373
உயிரகாவலன் 163
உயிரகோறல், 175
உயிரகடுநாள், 259
உயிரகதநதை, 347
உயிரகததல்-போககுதல், மோததல்,
267
உயிரபபனமை, 251
உயிரபதிப்பெயாப்புழி, 161, 164
உயிரபருந்து - சோறு, 180, 216,
286
உயிரமுதல் - உயிரும் இவ்விரு
மனமும், 306
உயிரவழங்கு பெருநெறி, 137
உயிரவேறிடத்தாப பிறத்தல், 97
உயிரணு, 812
உயிராமுலகம், 272, 373
உயிரிழந்தயாககை, 95
உயிரிழச்செய்தோரா, 241
உயிருடம்பினீங்கும் பொழுதுள்ள
நினைப்பின பயனை மறுபிறப்பில்
அவவுயிரடையுமென்பது, 130
உயிரொடு வேவேன, 129
உரகாதுயரபொழித்தோய, 126
உரம், 26, 312
உரவுசினம், 46
உரவுநீரமுதல், 95

உரவோரா, 175, 250, 270, 275,
297
உரவோன, 51-2, 129, 141, 239
212
உரிமை - மனைவி, 30, 257, 276
உரிஇ - உருவி, 36.
உரு, 379
உருக்குத்தட்டார, 329
உருகெழுமீதாரியான, 44
உருட்டி - உதிர்த்து, 28
உருத்தல், 251, 259, 275, 296
உருத்திராபதினெருவா, 16
உருத்திரன்-ஆரிய அரசாக்களு
ருவன், 301
உருத்து - தோற்றி, 181, 226
உருப்ப - கோபிக்க, தோன்ற, 99
135, 168, 180, 228, 241, 243
உருப்பசி, 265
உருபுமயக்கம், 116, 258
உருபுவிரித்தல், 117
உருவகம், 111, 200, 203, 298
உருவம்பெயாப்ப, 54
உருவஸகதம், 381.
உருவிலாளன் - மனமதன், 48, 54,
276
உருவுகொண்ட மின், 67
உருளை, 252
உருப்பபிரமா-உலகம் முப்பத்தொ
ன்றனுள் பன்னிரண்டாவதாகிய
பிரஹமகாயிகலோகம் முதலிய
பதினாறிலும் இருக்கும் உருப்ப
பிரஹமகணங்கள், இவா பதினாறு
வருகயினா, 3, 81
உருப்பபிரஹமலோகப்பதினாறு, 3
உருப்பருபம் - உயிருமுடம்புலகப்படி
கூட்டம், 369.
உரை-புகழ், 5
உரைக்கேன - உரைப்பேன், 135,
141, 176
உரைத்ததை, 102
உரைப்பொருள், 69, 285.
உரைமுடிவு, 51 - 2
உரைமூதாளன், 134, 271.
உரைமென்-சொல்லுமென்று, 249
உரைமோ சொல்லுமென்னுமேவல்,
34, 146.
உரையளவை, 306.

உலகநோன்பு - துறவாது வி ர த நு
காததல, 60, 68

உலகம் - நனமக்களுடைய ஒழுக்கம்,
11, 108, 121, 215

உலகம் முப்பத்தொன்று - நாரக
லோகம், திரியகலோகம், பிரேக
லோகம், ஆசுரிகலோகம் என்
னும் பாபலோகம் நான்கும், ப
னுஷ்ய லோக மொன்றும், மகா
ராஜிகலோகம் முதலிய ப்ேவ
லோகங்களாறும், ப்ரஹமகாயிக
லோகம் முதலிய உருப்ப பிரஹ
மலோகம் பதினாறும், ஆகாசா
னந்தியாயதன லோக முதலிய
அருப்ப பிரஹமலோகம் நான
கும், 3, 81, 138, 373

உலகமன்னவன, 15, 31, 80, 289

உலகமூன்று, 272, 373

உலக மெல்லாந தேவனிட ட மு ட
வட, 310

உலகா - உலகத்துள்ளா, 245

உலகவறவி - ஊரம்பலம், காவிரிப்
பூம் பட்டினத்திற சுகரவாளக
கோட்டசதுள்ள சம்பாபதிகோ
யிலின முன்புள்ளது பலருமவந
து தவகுதற்குரிய தருமசாலை,
இதுபோன்றதை 'உலோகோப
காரிகா' என்பா வடநூலா, "
பலாபுகத்திறந்த பருவாய வா
யி, லுலகவறவி" என்று இந்நூ
லிற் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்
ளது, அம்பலப் பீடமெனியன
றும், பொதியிலென்றும், மனற
மென்றும், மனறப்பொதியிலெ
ன்றும் கூறப்படும், கந்திறபாவை
யுள்ள இடமுமிதுவே, செலலுந
தோறும் மணிமேகலை இதனை
வலஞ்செய்து தொழுதே இதி
லேறினாளுென்று தெரிகின்றது,
7, 15, 43, 91, 184-5, 191, 196,
217, 219, 245, 250, 274

உலகவிடைகழி - ஊராவாயில், 15.

உலகவிருததம், 354.

உலகியற்சொல் - உலகவழகரு.
இதனை 'லெளகிகவசனம்' என
பாவடநூலா, 310

உலகுதுயாகெடுப்ப, 104

உலகுதொழத்தோனறல், 164

உலகுயக்கோடல், 279

உலகதபிறவி - போனபிறவி, 285

உலப்பு - கேடு, 76

உலார்பாபபெருங்கடல், 137

உலம்பினிவனம் - ளெளதம்புத்த -
பிறத்த இடம் இக்காலத்தில்,
'லம்பினி' என்று வழங்கப்படு
கின்றது, 367

உலகக்குருகு, 23.

உலையாவி, 371

உலோகசுககரம், 111.

உலோகவாதம் - ஐதிகப்பிரமாணம்
307

உலோகலிருததம், 354.

உலோகாயத முதலிய சமயங்களா
று, 304

உலோகாபதன கொள்கை பூதம்
நான்கென்பது, 323

உலோகோபகாரிகா, 91

உவகை, 138, 168.

உவகைக்கண்ணீர், 143.

உவமவளவை - உபமானப் பிரமாண
ம், பததுப் பிரமாணங்களுளொ
ன்றும், 303, 306

உவமவுருபு 44, 224, 251, 326

உவமானம், 309

உஉமை, 95

உவவனம் - காவிரிப் பூம்பட்டினத்
தைச்சாராத ஒரு பூஞ்சோலை,
புத்தபாடி பீடிகையுள்ள ஒரு
பளிக்கறையை யுடையது, மணி
மேகலை பூப்பறித்ததற்குச் சென
ருளென்பது கேட்டு, உதயகும
ரன் அவனைக்கண்டு கைக்கொ
ண்டுசெல்லுதற்கு முதலிவவநது
முயன்றவிடம் இதுவே, மணி
மேகலா தெய்வம் அவளுக்குக்
காட்சிகொடுத்தது அவளை மணி
பல்லவத்திற்குக் கொண்டுபோ
னவிடமும் இதுவே, 5, 32, 41, 67,
85-6, 97, 112-3, 134, 198, 227,
239, 260.

உவன - பின்புறத்திலுள்ளவன, 39

உவா இரண்டு - பெளராணிமையும்
அமாவாஸ்யையும், 35.

உவாத்தி } - உபாததியாயன,
உவாததிகள் } 142, 146, 148
உவாததியான் }
உவாமதி, 248
உழத்தல - வருநதுதல 27, 60,
152, 182, 217, 250, 262, 296
உழிஞ்சில, 74
உழிஞ்சுப்படை, 325.
உழை - உழை, பாணசுரன்மகள்,
37
உழையோ - பகக சீதார, 30, 11
உளவரி - வேற்றுமடிவங் கொள்ளல்
பாண்டவா விராடநகரத்துப் பி
றிது வடிவங்கொண்டாறபோல
வது, 205, 227, 242, 325
உள்ளககளவு, 250
உள்ளகம், 197, 221
உள்ளது - உள்ளிடத் த, 32
உள்ளது சாராத உண்மைவழக்கு -
அறுவகை வழக்கிறுளொன்று,
371, 382, 384
உள்ளது சாராத வினாமை வழக்கு,
371, 382, 384
உள்ளது தன்னிலு ருப்பன் மூன்று,
273
உள்ளநெறி - சம்பவவளவை, 307
உள்ளம் - விருஞானம், 196, 385
உள்ளீட்டறுவை, 75
உள்ளீடு, 131
உள்ளு - உள்ளானென்னும பற
வை, 98
உள்ளுறை, 176
உளப்படுத்தல 68
உளமலியுவகை, 138
உளாதல, 65
உளனிலலாளன், 247
உளி - உளளி - கினைத்து, 113
உளைக்கும், 76
உற்றது } 20, 136, 227, 240,
உற்றதை } 260
உற்றழியுதலியுமுறபொருள கொ
டுததம், 256
உறகம், 151.
உறவகுபோருணாவ, 375
உற - உறமல், 139
உறதவன, 216
உறியிலே வைத்த குண்டுகை, 31
உறுத். 206.

உறுதியற்றவன், 243.
உறுதுணை 236
உறுதுயா-மிககதுன்பம், 85, 139
226.
உறுயன. 35, 156, 175
உறுபொருள, 177
உறைகாரா - ஆயுதமுதலியவற்றிற்
குத் தோலால உறைசெய்பவா,
330
உறைபதி 139
உறையன், 72, 78, 89, 205, 241
உறைவிடம், 51, 131
ஊங்கண் - முன்பு, 239
ஊசல, 209, 212
ஊசி வணிகனுக்குவமை, 147
ஊட்டிருளமுமை, 91
ஊடல், 104
ஊடறசெவரி, 281
ஊடு, 210, 215
ஊண்டிலே துற்றிய ஆண்டிலே, 73
ஊண்டையினமை - உணனு தலி
விருப்பமினமை, இது கவந
செய்வாக்குரிய உழிந் எட்ட
னுள் ஒன்று, 386
ஊனெலியரவம், 158, 185
ஊனெழிமநதிரம், 258, 260
ஊதுலை, 100
ஊதுலைக்குருகு, 205, 241
ஊம-ஊ-மை, என்னவென்ற மட சச
துளொன்று, 140
ஊமைககுகை, 73
ஊக்களிமூக்கன, 35
ஊக்குறுமாககன், 166
ஊகாப்பாளா, 84
ஊதத்தசகாமம், 352
ஊதிரை, 170, 172
ஊதுஞ்சியாமம், 223
ஊரம்பலம், 91
ஊரல்-பறவைவிசேடம், 98
ஊராககுதிரை-குதிரைமலை. 205
ஊராறறறோ, 69
ஊரீசேயோ, 171
ஊழ - முடிவு, முறை, 315 370,
377
ஊழதரு தவம், 56
ஊழபாடு, 471

ஊழலினை, 225, 296.

ஊழடிமுட்டம் - முவறயடிப்பாடா
யப் பின்பு வழிமுட்டாயிருக
குமிட^௩ கள, 224.

ஊழடியிட்டு, 224.

ஊழி, 64.

ஊழிதோறாழி, 215, 249

ஊழிமுதல்வன், 80.

ஊறு, 237, 271, 304, 320, 370, 372,
375, 377

ஊன், 174, 176, 215, 221.

ஊன் கணிஞர் - மரிதா, 236

ஊன்பிண்டம் 76

ஊனுடைபாக்கள, 216

ஊனுடையுயிர், 139, 283

ஊனுயிர், 160, 183.

ஊஞ் - கூர்மை, வேல, 204-5,
216

ஊகிலிமுதல், 125

ஊசம் ஊனவகை - குறைந்த இயல்
பையுடைய ஊனவகைப் பிறப்பு,
140

ஊசவனுமானம், 305

ஊசல, 40

ஊசாமண்ணைகை, 213

ஊசியோர் - ஒழிந்தோர், 72.

ஊடி - வைசியர் பெறுவதொரு பட்
டம், 47

ஊடிசுமரன் - கா லி ரி ப பூமபட்டி
னதுதுள்ள ஒரு வணிகன், அரசு
றை கொடுக்கப்படும் ஊடிப
பட்டம் பெற்றோன். மணிமே
கலை உவவனரு சென்றதை உத
யசுமரனுக்கறிவித்தவன், 47 - 9
ஊடிப்பட்டம் - வணிகர்களுக்கு அரசு
களாற் கொடுக்கப்படுவதொரு
பட்டம், 219

ஊடிப் பூ - ஊடிப் பட்டத்தார்க்கு
அரசாற் கொடுக்கப்படுவதொரு
பொருள், 47, 246

ஊடிதமொழி இனஞ் செய்பவது,
306

ஊடிதல்-உயாததல், 246.

ஊடிதுக்காட்டு, 360

ஊடிப் - எழுப்ப, 95.

ஊன் - சோதிடம், 310

ஊனகாற்புணமான, 60

ஊஞ் - கரடி, 174

ஊண்ணிடைசு சொல், 71, 253, 291
ஊன்பிறக்கொழிய விறகதோய, 125
ஊன்பேராயம், 18

ஊத்திறத்தான், 55.

ஊதிர்காலம், 380.

ஊதிதல் - தோன்றுதல். ஊற்றத்
காரணத்தை இல்லையாகக், 370
ஊதிமறை, 29

ஊதிதது தழீஇயவெச்ச ஊமை
203, 241

ஊதிருந்துதல், 191.

ஊதிருகின்று, 211-2.

ஊதிருவாவி, 326

ஊமனை - தாய், 78, 112

ஊமிதிற்றபடுதலும், 99.

ஊத்தல், 154

ஊதியது - நோந்தது, 48

ஊயதுமறையுஞ்சூட்டு - மதினுறுப்
புககளுள் ஒன்று, எப்புழைகளு
க்கு நடுவேயுள்ளது, ஊயிலென
துவ கூறப்படும், 64

ஊயாமையலைன், 193, 261

ஊயல், 39, 84, 91, 237

ஊயிறப்புறவாயில், 79

ஊயிறப்புறவிற்குக்கை, 300

ஊயிறு, 41, 51, 192

ஊயினர், 201

ஊரிபொத்தி, 204, 222.

ஊரியிலவம், 41

ஊரிவிழிகாக்கன், 176

ஊருக்கமலை, 36

ஊருத்தம், 216.

ஊருமனறம் - இடையருக்களிலுள்ள
அம்பலம், 208.

ஊருமையொருத்தல், 60

ஊருவை - கழுது, தலைவெருத்து
உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து, 77

ஊல-விளக்கம், 249.

ஊலை, 62

ஊலனை, 97, 263, 295.

ஊலவம் - துன்பம், 113, 318

ஊலவியாக காயினும் ஊலவகல்லை
ணடும், 259.

ஊலவியாக்கும் பொதுவான திரு
மேனீ, 100

ஊலவையயும், 195

எழிலாகம், 257.
 எழினி - சிரைச்சிலை, 54
 எழும்கோலெல்லையினிற்றல் 50
 எழுத்தாராய்ச்சி, 310
 எழுதிய - பண்ணிய, 92 224 225,
 235
 எழுதுக, 65.
 எழுதுகோல - வட்டினை, 47
 எழுதுவரிககோலம், 37
 எழுதுவீழ்சில்லை, 98
 எழுநாளைல்ல, 347.
 எழுபாய, 28, 30, 265-6
 எழுபடி, 154
 என்னுதல் - இகழ்தல் ஒத்தல், 111,
 156, 218 234-5
 என்னுரை, 187
 எரறி, 46
 எறிதருகோலம், 256
 எறிதிரைப்பெருங்கடல், 171
 எறிதுடி, 89
 எறுமபுகடையயன்முதல், 60
 என்கோ, 63.
 எனபு, 221, 287, 290
 என்றையமலடி யெனறல், 154
 என்றிறம், 236
 என்னுறையோ, 79
 என்னுறறி, 68
 எனைப பொருள் - எல்லாப பொரு
 ளும், 308
 எகதேவன் - புத்தனபெயர்களு
 ளொன்று, 279
 எகாந்தம், 357
 எகுகினன், 107
 எடவிழதாரோன, 202
 எடா ஆண்பால் முன்னிலைப்பெ
 யா, 153
 எததுதல் - துதித்தல், 140, 190.
 எததொலி, 89.
 எதம், 60, 303, 349
 எது, 27, 33, 86-7, 110, 113, 305,
 350.
 எதுசசங்கயம், 356
 எதுசிகழ்ச்சி, 27, 41, 86, 105, 140,
 237.
 எதுப்பொருள், 351
 எதுப்போலி, 354-5
 எதுமுதிராதது, 86
 எது மூன்றுவகை, 359

எப்புழை - எவறை. அகத்துள்
 ளோ புறத்தோமேலெய்தற்கு
 மிலின பீது அமைக்கப்பட்ட
 துவாரம், 64
 எமககட்டுரை, 303
 எமம்-இனபம், பாதுகவால், 63, 223
 எமாந்த, 159, 192
 எமாந்திருப்ப, 157
 எயப்ப, 221.
 எா - உழவு, 263
 எாபு, 153
 எவககமத்தாரா 256
 எலாதி - பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
 நூல்களுள் ஒன்று 291
 எலாதுகவிழநா மண்டை, 72
 எவறசிலதியா, 266
 எவறபன்மை, 156
 எவறபன்மை உயிர மெய்கெட்டு
 ஓகாரம்பெறல், 146
 எவுறுமருளை, 95
 ஏழனுருபுவிரித்தல் 199
 ஏழிலைப்பாலை - ஒவ்வொரு காமப்
 லும் எவ்வெழிலைகளை உடைய
 தொரு மரம் இதனை, 'ஸப்தபா
 ணம்' என்றும், 'அபுகசத்ம்' என
 றும் கூறுவா வட்டநாலா, இதன்
 மலாநாற்றம் யானையினை மத
 நாற்றத்திற்கு உவமை கூறப்
 படும, 204.
 ஏறுரிமுரசு, 14
 ஏறுறாண், 153, 197
 ஏறுநிராயனா - பெரிய புராணத்
 துக் கூறப்பட்டுள்ள 63-நாயன
 மாரகளுள் ஒருவா, 251
 ஏறுதிப்பட்டம்-அரசுறை படைத்
 தலைவர்களுக்குக் கொடுக்கப்
 படும பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று,
 251
 ஏறுதிமோதிரஞ் செறித்த சேனா
 பதி, 252
 ஏறுறா-மற்றையோ, 154
 ஐங்குணை, 54.
 ஐங்குறுநூறு - கடைச்சங்கப்பூல
 வாகள் அருளிச்செய்த எட்டுத்
 தொகையுள் மூன்றாவது. அகத்
 தினை பகுதியாகிய மருதம் முத
 லிய ஐந்து திணைகளுள் ஒவ்
 வொன்றையும் முறையே நூறு

துறு அகவற்பாககரால விளக
 குவது, 41
 ஐங்குடதல், 247
 ஐஞ்சுந்தி - ஐந்துதெருக்கள கூடு
 மிடம், 331
 ஐதிகவளவை - பத துப் டிரமாணங்
 களுளொன்று, 304, 307
 ஐது - அழகியது, 107
 ஐந்தலையாலின் சிற்றதகாரமுல், 254
 ஐந்திரம் - ஒருவடதூல், இரந்திரமொ
 செய்ப்பட்ட தாகிய வியாகரண
 மாவவியாகரணத்தான் ஒன்று,
 310
 ஐம்படை (ஐம் படைத்தாலி) - காவ
 லாகக் குழந்தைகளின் நழுதநிற
 பூட்டுவதோரா ஆபரண விச்சம்
 காததற கட டுளாகிய நிறம்
 டைய ஐந்து ஆபதங்கள் பாலப
 பொன்றை செய்யப்படுதலின்
 இஃது இப்பொயா பெற்றது, 18-19,
 89
 ஐம்புலவேழம், 201
 ஐம்புத்தம், 309
 ஐம்பெருங்குழு - மந்திரிகள் முநிய
 ஐந்து வகையாரின் கூட்டம் இ
 னைப்பஞ்சமகா வாககமென்பா
 வடதூலரா, 18.
 ஐயக கடிஞை - பிச்சைப பாததிரம்,
 151, 215
 ஐயப் பாததிரம், 214.
 ஐயம் - பிச்சை, பிரமாணபாசங்களு
 ட்டனொன்று, ஸந்தேகம், 250,
 260, 308
 ஐயரி, 230
 ஐயரியுண்கண, 8, 172
 ஐயலி - வெண்சிறுகடுகு, 38
 ஐயலிக்கடிப்பகை, 90
 ஐயலித்தாலாம-மதிவிலுள்ள பொறி
 வகைகளுள் ஒன்று, அடுக்கு மாரி
 லையென்று சிறதாமணியிற் கூறப்
 பட்டுள்ளது, 328
 ஐயாவோ, 99
 ஐயாறு, 310.
 ஐயென - விரைய, 135
 ஐயெனலிமமி, 258.
 ஐயை, 332.
 ஐயகைச்சமயம், 325, 349
 ஐயர், 265

ஐலிலின் கிடகையினிறல், 50
 ஐக்கல், 215
 ஐசிதல், 196, 221
 ஐடித்தாருதல், 387
 ஐட்டிய - சபதஞ்செய்த, 18, 17, 217
 ஐட்டு, 314
 ஐடிமரம், 170
 ஐடியாவனளம் - தளராதமனம், 74
 ஐடுவகுசிறைமுடிவல், 98
 ஐடுவை - ஒரு மரவிச்சம் 74
 ஐண்பொருள், 178 - 9
 ஐதமுடிவல், 111
 ஐதசொலிப்பவளம், 192
 ஐதுவகிய - சென்ற, 219
 ஐப்புமையளவை, 306
 ஐப்புரவு, 156
 ஐரீது, 51
 ஐருங்குண்டிய, 166
 ஐருங்குடமையாத பெண்டிர், 71
 ஐருசிறை, 50-51, 100, 190, 257,
 267
 ஐருசொன்னீரையம், 160
 ஐருக்கை, 121
 ஐருசுணி, 29, 43, 50, 98, 168, 172,
 191, 223
 ஐருதான, 164
 ஐருநிறம்பட்டது, 137
 ஐருதாற்றுநாலவா, 265
 ஐருபத்தொருவா, 265.
 ஐருபொருட்பனமொழி, 113, 143,
 146, 150, 265.
 ஐருமுகவெழிளி - ஒருமுகத்தைபு
 டைய நிரைச்சலை, 54
 ஐருவீரொருவா, 152
 ஐரோகுணம், 121
 ஐலகுகொடி, 88
 ஐலலுநெறியறம், 176
 ஐழிகென, 177
 ஐழிபு பாரிசேடவளவை, 307
 ஐழிலினது - விடாமல், 260
 ஐள்ளெரி, 172
 ஐளி - அரசனிடமுள்ள தெய்வத்
 தனமை, 214, 276, 304, 320
 ஐளித்தல், 86.
 ஐளித்துறையிடங்கள், 211
 ஐளிப்பினுமுதலினையுடாது கழி
 யாது, 296

ஒளியுறுவாள, 18
 ஒற்கா—ஒலகா—தளராத, 164, 290
 ஒற்றறுததல், 88
 ஒற்றன், 297
 ஒற்றுமைநயம் - நானருநயங்களுள்
 ஒன்று, 371, 385
 ஒறுக்குநதண்டம், 206
 ஒன்பதுவழிமுறை முன்னோன், 337
 ஒன்றையொன்றென்றல், 308
 ஒங்கியகேள்வி, 234
 ஒங்கியசிறப்பு, 267
 ஒங்கியமூதா, 219
 ஒங்கிருந்தெங்கு, 65
 ஒங்கிருமபறந்தலை, 75
 ஒங்கிருவானம், 168, 244, 248
 ஒங்கிருளயாமம், 251
 ஒங்குயாசமந்தம், 119
 ஒங்குயாபிறங்கல், 173
 ஒங்குயாபெருஞ்சிறப்பு, 147, 158
 ஒங்குயாபோதி, 141
 ஒங்குயா மலயம், 11
 ஒங்குயாவானம், 275
 ஒங்குயா விழுச்சா, 11
 ஒச்சதல், 45, 253
 ஒசனை - 'யோசனா' எனலும் வட
 சொற்கிதைவு, 318
 ஒட்டி, 262
 ஒட்டை, 197
 ஒட்டலுமோடு, 100
 ஒடு, 151, 153, 196, 237, 256, 285
 ஒத்து - வேதம், 144, 311
 ஒதலநதணா, 58, 150
 ஒதி - அவதிஞானம், கூந்தல், 63, 97,
 263
 ஒதை, 78, 91
 ஒப்ப - நீக்க, 370
 ஒம் மணிபதமேஹும் பெளததா
 ஜபிப்பதொருமந்திரம், 32, 110
 ஓர் இடைச்சொல், 63
 ஓர்ககோலை, 139
 ஓரா - உணராத, 29, 264
 ஓரி, 78
 ஒலகமண்டபம்—ஸபாமண்டபம், 18.
 ஓவாது, 148
 ஓவியச்செய்தி, 55, 192.
 ஓவியச்சேனை—சித்திர சேனனென
 னுங் கந்தருவன், கந்திப்பாவை
 யில் அகிட்டித்திருக்கும்துவதிக

னென்னுநதெய்வத்தின் நண்பன்,
 236
 ஒலியநூல் - நாடகமகளிராக குரிய
 நூல்களுள்ளொன்று, 22
 ஒலியப்படுத்தல், 69
 ஒரியம் - சித்திரம், 38, 55, 177, 202,
 212, 245
 ஒலியமாககள், 330
 ஒலியன் - சித்திர மெழுது வோன் .
 55
 ககந்தன் - காதலமென்னு மரசனூ
 னைய காவற்கண்கையின் புதல்வ
 ன், போர்செய்யவந்த பாசாரமரு
 கரு முன்னே அவ்வரசன் தோன
 ருதொளித்தபொழுது அவா கட
 டனையாற் காவிரிப் பூம்பட்டினத்
 திலிருந்து செங்கோல் செலுத்தி
 யவன், தன் புதல்வா இருவருள்
 இனையோன் பார்பனி மருதியை
 பும, மூத்தோன் வணிக மாதாபி
 ய விசாகையையும் விருமபித் தீங்
 குசெய்யமுயன்ற ரொன்பதை க
 கேள்வியுற்று அவரை வாளாலதடி
 ந்தவன். இவ்ஹை பாதுகாக்கப்
 பட்டமெயின் காவிரிப் பூம்பட்டி
 னம் காக்க நி யென்றுபெயா
 பெற்றது, 242-3, 245, 249
 ககனம், 110, 336
 கருநதா - பழைய புத்தாக்குள்
 ஒருவா, 369
 கங்கவம்சம் - இப்பரம்பரையில் அந்
 திமலலன் என்று ஓராசன் இருந்த
 தாகத் தெரிகின்றது, 206.
 கங்குல், 95
 கங்கை - ஒருநதி, இதன் கரையில்
 மனைவியரோடு துச்சயராசன் தங்
 கியிருந்தபொழுது பாத்தங்கய
 மலையைத் தரிசிக்கவந்த அறவண
 வடிகள் கண்கு அமமலையைத் தரி
 சிக்கும்படி அவனுக்குக் கூறினா,
 கண்ணகி வடிவஞ் சமைத்தற்கா
 கக் கந்தொணாதற்கு இமயஞ்
 சென்ற சேரன் செங்குட்டு
 வன் நாலவகைச் சேனைகளோடு
 இதன்கரையில் தங்கியிருந்தான்,
 29, 207, 214, 301.

கச்சயம் - துச்சயராசன இராசதானி,
அங்கநாட்டுளளது, 93, 113, 136
கச்சி-காஞ்சினகரம், 9, 104, 191, 339
கச்சிமுற்றம், 238
கச்சை - யானையின் கீழ் வயிறறுக
கட்டுவது, 14
கசிற்து-இரங்கி, 114
கசியபா-பழைய புததாகளுள் ஒரு
வா, 369
கஞ்சகாரா - வெண்கலக்கனறா,
329
கஞ்சம் - நீர், 2, 242
கஞ்சகன்-சட்டையிட்ட பிரதானி,
277, 341
கட்கம், 38
கட்காமுற்றோர், 262
கட்டமலீமம், 227
கட்டழற்கடுமபசி, 179
கட்டி - கருப்புக்கட்டி, 322
கட்டியங்காரன் - சச்சந்தனென்னு
மரசனுடைய மந்திரி, அவனைக்
கொன்று அரசைக்கைப்பற்றின
வன், 45
கட்டு - பந்தம், 63, 316
கட்டுடைச்செல்வம், 218
கட்டுமலை - செய்குன்று, 50
கட்டுரை, 191, 220, 253, 257, 260,
387
கட்டுரைவகை, 21
கட்டிலம், 355
கட்கம் செறித்த கை, 76
கட்ககாதிகள், 358
கட்பபாடு, 155, 244
கடம்-அருநெறி, காடு, 145, 263,
305, 256, 361
கடம்பன் - முருகக்கடவுள், 46
கடம்பு, 46
கடம்பூண்டு - முறைமையால் மேற்
கொண்டு, 33
கடமை, 216
கடல், 96, 137, 155, 160, 179, 288,
301.
கடலகளேழு, 83
கடல்வண்ணன் புராணம், 310
கடவது, 156
கடவார - தப்பார், 12
கடவியம், 187

கடலியை - கடப்பாடாகவுடையை,
244
கடவுட்கடிஞை, 166
கடவுட்கண்கை, 149
கடவுட்பாவை, 222, 227
கடவுட்பீழிகை, 94
கடவுண்மணடிலம், 240
கடவுளாளர் - தேவா, 13
கடவுளொழுதிய பாவை, 224
கடற்கடம்பெறிந்த காவலன் - ஒரு
சேரன், 239
கடற்கரைச்சாலை, 266
கடற்பெளவம், 44
கடாஅக்களிறு, 262
கடாஅம்-மதம், 204
கடாஅயானை, 46, 262
கடாத்திறம் 46
கடாதி, 356
கடி - பேய், 38, 70
கடிகொள், 200
கடிஞை - பிச்சைப்பாததிரம், 156,
166, 188, 223, 342
கடிஞையிற கல்லிவாரில், 150
கடிதர, 143, 150
கடிதல்-ஒட்டுதல், கீகுதல், 43-4,
124
கடிது, 253
கடிக்கா, 76, 180
கடிப்பன்க, 38, 89, 90
கடிப்பசிகளைய, 196
கடிப்பு, 15, 279
கடிமதில், 328
கடிமலர், 191
கடியப்பட்டனைவந்து, 249
கடியிற்காவல், 195
கடிவழங்காரிடை, 70
கடிவழங்குவாயில், 79
கடுக - விரைய, 160
கடுங்கணை, 262
கடுங்காற்று, 45 - 6
கடுங்கோடையிறகார் தோன்றுதல்,
283
கடுஞ்சினந்திருகல், 248
கடுஞ்சூல - முத்தகருப்பம், 91
கடுஞ்சொல், 126, 273, 374
கடுத்தநோக்கு, 69
கடுதுயர், 25, 187, 257, 261, 263

கடுநொழிற்பாசம், 224
 கடுநுக, 175
 கடுநுவ, 68, 77, 87
 கடுநோய, 182
 கடுப்பதகலையேற்றி, 59
 கடுமபசி, 179, 225
 கடுபுனல், 180
 கடுமேய, 74
 கடுமா, 303.
 கடுமை - விரைவ, 50, 308
 கடுவரலருவி, 180
 கடுவன, 209
 கடுவினை, 226
 கடை - வாயில், 95
 கடைஇக்கடல் - செலுதல், 49, 301
 கடை காப்பாளர் - வாயில் காப்போர் அரசாக்குரிய அண்டை யாயத்தாள் ஒருவகையார், 13
 கடைகொள், 94, 97
 கடைததெரு, 45
 கடைநிலை - முடிவு, 14.
 கடைப்பிடி, 303
 கடைமணி, 23, 252
 கடைமுகம், 49, 243
 கடையம்-புறநாடகம் பதினொன்று ஆனது ஒன்று இதிராணியால் ஆடப்பட்டது, பதினொன்றில் இஃது இறுதிக் கூடத்தானையின் இப்பெயர் பெற்றதென்பா, 37
 கண்-அசைநிலை ஞானம், முகம், 18, 125, 210
 கண்கவாவனப்பு, 245
 கண்கவரோலியம் 202
 கண்கூடு - பிரத்தியககப்பிரமாணம், 323
 கண்டகம்-வினயபிடுகத்தின் பேருறுப்பினுள்ளொன்று, 249
 கண்டபிறவி, 229
 கண்டம் - கழுத்து, குரல், 210, 330.
 கண்டம் நான்கு, 370, 378
 கண்டனையாக, 175
 கண்ணொளமை - பிரமாணபாசக கருள் ஒன்று, 308

கண்டுபித்தியோ 262
 கண்டுபிலகொள்ள, 89, 94
 கண்டொட்டுண்டு, 77
 கண்ணகி - கோவலன் மனைவி
 இவளது கற்பு முகலியவற்றை வெளிப்படுத்திப் பொருட்டே சிலப்பதிகாரம் செய்யப்பட்டது. இவளை மறக்கற்புடையாளன் பா, திருமாபத்தினி, பத்தினிக் கடவுள், பங்கலாடநதை, மா பெருமபத்தினி, வீரபத்தினி யென்பன இவளுடைய பரியாட நாமங்கள், வஞ்சிக்காப் புறத்துள்ள தாகிய தன் கோயிலைச்சார்ந்து தரிசித்தது தன்னை வினவிய மணிமேகலைக்குத் தான் மதுரையை அழித்தது முதலிய வற்றையும், தன்னு பிறநாள் செய்தியையும் அவளுடைய பிறகாலச் செய்தியையும் கூறினள் இவள் புத்தசமயச் சார்புடையவளன்று இந்நூலாலும்குணமையச் சார்புடையாளனன்று அலப்பதிகாரத்தாலும், தெரிகின்றது, 24, 27, 274, 293-4 296, 297-301, 334, 338
 கண்ணடைத்தாய்கு, 137
 கண்ணல்-கருத்துதல், 235
 கண்ண முத்தங்கோல் - கண் ஏணி 307
 கண்ணன்-கிருஷ்ணன், இது கரியோனென்னும் பொருள் தொருபாகதச்சிதைவு, 37, 208 - 9, 306
 கண்ணி - ஆடவாதலையிற்குடம் பூமால், 31, 191
 கண்ணிய துணாதல், 21.
 கண்ணில் விடமுடையதொருபாம்பு, 105
 கண்ணீர், 145
 கண்ணீரால் மால் தூய்மை யொழிந்ததென்றல், 28
 கண்ணுள் வினைஞர் - சித்திரகாரிக், கோக்கினுருடைய கண்ணினிடத்தே தம் தொழிலு நிறுத்தலின் இவா இப்பெயர் பெற்றார், 38, 70.
 கண்ணெறி, 210.

கண்ணெடையாட்டியா, 329
 கணபடைகொள்ளும, 151
 கணபரப்பினன் 50
 கணபிறா, ௧௪௧ குறுகணனேய, 125
 கணமாறல், 30
 கணசீளிகும, 15
 கணகரா - கணகரென லுமவடமொ
 ழிசரிதைவு, 12
 கணம் - கூட்டம், நொய, 74, 309
 கணம் பதினெட்டு 16
 கண வன், 65, 106, 109, 148, 170,
 180, 195, 219, 282
 கணவனுக்குப்பிழை செயதமையால்
 உண்டாகும் சினை, 142
 கணவனுடனிறந்தமகனா, 71
 கணவனையிழந்த மகளிர் தீப்பாய
 தல், 105
 கணவிரமாலை - ஆலரிமாலை, 36.
 கணவிரமாலை குடந்த உவமை, 58
 கணசாரா - கணசா, இவாவைசே
 டிகமதாசாரியா நொயயைப்புசி
 பவவராதலின் இப்பெயர் பெற
 றா, 309
 கணி-ரிமித்ததால் வல்லவன், 268
 கணிகம = கணிகம, 318
 கணிகா - சோதிடதூல வல்லோர்,
 330
 கணிகை, 47, 118, 242, 252, 265
 கணிகையொருத்தி கைதநாணலக,
 170
 கணிதம் - சோதிடம், வேதாங்கம்
 ஆறனுளவன்று 310
 கணை, 51 54.
 கணைக்கால், 221
 கதலிகைக்கொடி - துகறிகொடி வி
 சேடம், 17
 கதழந்த - கிளந்த, 140
 கதழ்பரி, 19
 கதாவஸ்துப்பிரகரணம் - அபிதா
 மபிகத்தின் உறுப்புக்களுள்ளா
 னறு, 299.
 கதி, 60, 331, 376.
 கதிர்மமயம், 59
 கதிமணமலம், 66, 84
 கதிவாள, 223
 கதிராற்றுப்படுத முசிராததுப
 ம, 66
 கதிரோன், 95, 138

கதுமெனக்கரைந்து, 211
 கருதசலி-சிறந்தமணமுள்ள ஒருவ
 கை நெல், 112
 கருதபுகழ்பாடி, 155
 கருதம் - காண, 51, 274
 கருதம் ஐந்து - பஞ்சஸகருதம், 371
 கருதவுத்தி, 327.
 கருதன்-முருகக்கடவுள், 37
 கருதற்பாவை - சககராளக கோட
 டத்திற சம்பாபசி கோயிலின் கிழ
 க்கேயுள்ள தூணில மயலை நிரு
 மிகப்பாட்ட ஒரு பிரதிமை, து
 வதிகென்னும தேவனுடைய
 உடிவமாகவள்ளது இஃது எல்
 லாராலும் பூரித்து வழிபாடு செ
 யப்படுதலின் இதனை அதிம
 தது என்ற துவதிகன, கேட்போ
 ருக்கு இதனவாயிலாக முக்காலச
 செயதியையு கூறுவன், இத்
 லை இது நாவுடைப்பாவையெ
 னறுங் கூறப்படும் ஊணிவருத
 தலபற்றி இதனைக்கருதென்று
 கருதமென்றுங் கூறுவா, 92, 165,
 185, 202-3, 224-7, 229-30, 232
 233, 240, 245-6, 248, 260, 274,
 325, 339 341
 கருது - காரணம், தூண, 40, 79
 226, 236, 240, 245, 254
 கருதுகம் - பருது, 21
 கருதடை நெடுநிலை, 92, 185 222
 கருதடைநெடுநிலை கடவுள், 165,
 227
 கப்பல, 118, 155, 161, 170, 177
 கப்பற்பாய, 160.
 கப்பற்ருழிலசெயவோர், 89
 கபிலா - ஒரு முனிவா, 297.
 கபிலவஸ்து-கபிலநகா, கபிலமுனி
 வா வசிடதமையின் இப்பெயர்
 பெற்ற தென்பா, இதற்குச் சிவ
 நத இடமென்றும் பொருளு
 ண்டு, கௌதமபுத்தா பிறந்து
 வளர்ந்தது இந்நகரிலேதான்
 இது மகதநாட்டிலுள்ளது, இத்
 கபிலை யெனவும் வழங்கும்
 230, 297, 338
 கபிலன் - சாகியமதாசாரியன், 309
 கபிலை-(1) கலிங்கநாட்டுள்ள குமர
 னென்னும் அரசனுடைய இரா

சதானி ; (2) கபிலவஸது, 230,
295, 297-8, 338

கம்பம் - நடுக்கம், 183.

கம்பா-தமிழ் இராமாயண நூலாசிரி
யா கலவியிற பெரியன கம்பனெ
ன்றும், கலவியிறபெரியன கம்பனெ
ன்றும் ஆன்றோரார சிரப்பித்துக
கூறப்படுவா, நன்னூல விருத்தி
யுரையாசிரியராகிய ஸ்ரீ சங்கர
நமச்சிவாயா, "திணை நிலஞ்சாதி"
என்னும் சூத்திரவுரையில், 'கரிய
ன கம்பன்' என்று உதாரணங்கா
ட்டி யிருத்தலின், இவருடைய
நிறம் கருமையென்று தெரிகின்ற
து, 105

கம்பராமாயணம், 18, 39, 60, 204

கம்பலை - முழக்கம், 37

கம்பலைமாககள், 39

கம்பளச்செட்டி-ஒருவன்கண், கப்
பல யாததிரை செய்பவன், பீலி
வளை யெனப்பவன் நெடுமுடிக
கிள்ளிகுத்த தானபெற்ற குழந
தையை அவனிடம் சோப்பிக
குமபடி இவனிடத்தேதான் ஒப்
பித்தனன், இவன் இயற்பெயர்
இன்னதென்று தெரியவில்லை,
288, 346

கம்பளம், 155, 348.

கம்புட்சேவல், 43

கம்புள் - சம்பங்கோழி, 98

கம்மா, 212

கம்மியா, 89, 284

கமலம், 267.

கமலலோசனை, 179.

கமலவாத்தனை-அரங்கிலேறிய நா
டக மகளிர் முதன முறை கை
காட்டல், இது தாமரை மலர்
போன்ற நிலையுடையென
இப்பெயர் பெற்றது, 88.

கமனம், 219

கமுரு, 16.

கயக்கம் - கலங்குதல், 90

கயக்கறுகல்லறம், 129.

கயக்கறு மாககள், 175.

கயம் - நீர்நிலை, 270.

கயல், 44, 51, 200, 306

கயவன - கீழமகன், 260

கயற்கொடி, 214.

கயிற்கடை-கொக்குவாய் கொக்கி
38

கயிறு, 41, 46

கயிறுதிரித்து விற்குஞ் சாதியார்,
329

காணபரமபரை - காதுகளின் வரி
சையால் வந்தது, 307

காதநதவம் - தலைவனாக இருக்கை,
375

காமபரஹமவாதிகள் - கருமத்தை
யே பிரமமாகச் சொல்லுவோர்,
இவா பூவ மீமாமஸகா, 234

காமம்-வினைகள், 369, 372

கரகம் - குண்டுகை, 2, 242.

கரடி, 174

கரண்டை - கமண்டலம், 34-5

கரணத்தியலவா - அரசாக்குரிய
எண்பேராயத்துள் ஒருவகையார்,
13

கரணம் - செய்கை, 21

கரணம்அறுபத்துநான்குவகை, 21

கரத்தல் - மறைத்தல், 255.

கரத்துரு, 13

கரநதுவரலெழினி - மூவகைத் தீ
ரைச்சீலைகளுள் ஒன்று, கோலம்
மறைநது வருமிடத்தில இடப்
படுவது, 54.

கரநதுறை கணக்கு, 21

கரப்பு - ஒளித்தல், 243

கரப்புநீரககோணி, 211.

கரவு, 297

கராடிகள் - மகராஷ்டிர தேசத்
துள்ள ஒரு சாதியார், 93.

கராம-முதலைச்சாதிவிசேடம், 327

கராளதவம்-கொடுமை, இப்பெயர்
கராளதையெனவும்வழங்கும், 93

கராளா - கராடிகள், கராளரேன
வும் வழங்கும், 29, 93

கரி - சாட்சி, 131

கரிகால்வளவன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்தையாண்ட ஒருசோழன்
நெருப்பாற்கரிநத காலையுடைய
னதலின் இவன் இப்பெயர் பெ
ற்றான், இதனை, 'முச்சக்கரமு

மனப்பதற்கு நீட்டியகா, விசுசக
கரமேயளந்ததாற் செயசசெய
ரிகானமேற் தேன்றொடுக்குமா
யபுன்னீர் நாடன, கரிகாலன்
காணெருப்புற்று” (பொருநராற்
றுப்படை இறுதி வெண்பா)
என பதனாறு, “சுடப்
பட்டியிருந்த சோழன் மக
னும், பிடாதலைப் பேராணப்
பெற்ற—கடைக்காற, செயிறு
செங்கோல செலீஇயினுனிலலை,
உயிருடையா ரெயதா வீனை”
என்னும் பழமொழி வெண்பா
வாலுமுணாக, வடநாட்டரசா
களை வென்றுசென்று இமயமலை
யிலதன புலிப்பொறியை வரைந
தான இவன உருவப்பட்டுறே
ளந் தேட் சென்னியின்பு தல்வ
னென்றும், சோழநாட்டுள்ள
ரோண்ணியென்னு மூறிற சேர
பாண்டியாகளை ஒரு காலத்துப்
பொருது வென்றெனென்றும்
பொருநராற்றுப்படையால் தெ
ரிகினறது, சோழன கரிகாற
பெருவளத்தானென்றும் கூறப்
படுவன இன்னும், இவன வர
லாற்றினை ஆர்தூல ச-ம காதை,
க0௭-அ, ஆம் அடிகளின் குறிப்
பாலும், புறநானூறு முதலியவற்
றுவாழ்ந்தனாக, 16, 51-2
கரியவன் - இரத்தின, 280
கரீஇ - கருவி, 200
கரு - கருப்பம், 263, 272, 305, 373
கருகிய கெஞ்சு, 248
கருவகயனெடுங்கண, 192
கருங்கனி, 181
கருடன் - சிறையா லெழுமபுவன்,
126.
கருணாவனை - ஐந்து பாவனைகளு
ள் ஒன்று, அஃதாவது, ‘வறியவா
கள் வறமைக்குஞ் செலவ முடைய
வராகளாக ஆடுக’ என்று பாவித்
தல் முதலியனவாம், 387 - 8.
கருணை, 201, 389
கருத்தளவு, 303-4, 323, 349, 354
கருத்தா, 360.
கருதலளவை, 303.

கருந்தலை, 77
கருநிலப்பிறப்பு, 314
கருப்பப்பை, 388.
கருப்பினி, 318.
கருப்புக்கட்டி-வெல்லம், கருமயின்
சாற்றலுண்டான தென்றபடி,
322
கருப்புலில், 195, 223
கருப்புலில்லி, 282
கருப்பூரம் - முகவாசமைந்தனுள்
ஒன்று, 345
கருமபிறப்பு-நகஜனமம், 314.
கருமபு, 16, 255
கருமங்கலினகூட்டம் - பவம், பன்
னிருந்தானத்தன ஒன்று, 238
கருமணல், 220
கருமத்தொகுதி, 376 - 7.
கருமவிதிகள் - அரசாக்குரிய எண்
பேராயத்தன் ஒருவகையா, 13
கருமவீட்டம், 378
கருமற்ககாதிற்பேய, 77
கருமேந்திரியம் - வாகரு முதலிய
ஐந்தும், பொழில் செய்தற்குக்
கருவியாய நிறைவின் இப்பெயர்
பெற்றன, 320.
கருவி-தொகுதி, வாசசியம், 21.
கருவிமாமனம், 185
கருவிளம்பொங்கா, 211
கருவிளமரம், 211.
கருவிப்பட்டபொழுதே கலப்பவை
கள், 315
கருவுயிரத்தல், 190.
கருவூர், 205, 213.
கரைதல், 211
கல, 46, 302
கல பொலிந்தன்னகரண்டை, 34.
கலயாணம், 195
கலலதரத்தம், 145.
கலலாககயவன், 260.
கலலாச்சிறு ஆர், 159, 200.
கலலாடம் - ஒருதமிழ்தால், கலலா
டமென்னும் புலவரால் இயற்றப்
பட்டமையின் இப்பெயர் பெற
றது, இது 102 அகவற்பாக்களை

புடையது 'கல்லாடங் கறறவ
னெடுசொல்லாடலாகாது' என
று ஒருபழமொழி வழங்குகின்ற
து, 9, 12, 96

கல்லாமல, 52

கல்லாலினோன, 257

கல்லாற்செய்த பாவை, 235

கலவென பேசுநா, 56

கலவெனறுனை, 50

கலவெனறுயிர் வழங்குபெருநெறி,
137

கலவென ஒல்ககுங்காடு, 73

கலவிப்பாகன, 200

கலவிப்பெருமபுனை, 127

கலககுறுதது - கலககதையுண்டா
ககி, 45, 160

கலங்கஞா, 134, 253, 274

கலங்கவிழ்க்கார, 118

கலங்கவிழமாககன, 177

கலஞ்செய்கமயியா, 284

கலப்பு - கலத்தல, 814

கலம-கப்பல, 44, 89, 170, 277
284, 288, 290, 330, 340

கலமபகாரீடிகை, 94

கலவைகீர், 826

கலாபம், 37

கலாம் - போர், 18

கலிகெழுக்கடவுள், 71

கலிகொள், 301

கலிககததுபரணி- ஒருதமிழ்தூல்,
"பரணிககோர் சயங்கொண்டா
ன" என்று புகழ்பெற்ற சயங்
கொண்டாரென்பவா இந்நூலா
சிரியா, இத் த சில சோழர்களு
டைய வரலாறுகள் காணப்படும்,
சிலப்பதிகார வுரையாசிரியராகி
ய அடியார்க்கு நல்லா இந்நூலி
லிருந்து சிலபாடல்களை எடுத்து
உத்கரித்திருத்தலால் இஃது
அவாகாலத்துக்கு முந்தியதென
று தெரிகிறது, 70, 73

கலிககநாடு - தாயமன்னவராகியவசு
குமரனென்னும் இருவாக்குரி
யது, இதிற் சிங்கபுரமென்றும்
கபிலையென்றும் பெயாபெற்ற
இரண்டு நகரங்கள் இருந்தன, 294.

கலித்தொகை - எட்டுத்தொகை
யுள் ஆறாவதுதூல் கடைச்சங்கப்
புலவரால் இயற்றப்பட்டது, கட
வுள் வாழ்வு தளப்பட 150 - கலிப
பாக்களை புடையது, பாலை
குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்
தல என னும் ஐந்திணைக்கு
முரிய முடிப் பொருள், கரூப
பொருள், உரிப் பொருள் என
னும் மூவகைப் பொருள்களையும்
இனிது விளக்கி அகப்பொருட்
பகுதிகளை விரித்துக் கூறுவது
சொல்லின்மை பொருளின்மை
யில் மிகச் சிறந்தது இதில் முச்
லாவதாகிய பாலை பெருங்கடுங்
கோனாலும், இரண்டாவதாகிய
குறிஞ்சி கபிலாலும், மூன்றாவ
தாகிய மருதம் மருதனின்னாகரா
லும், நான்காவதாகிய முல்லை நல
லுருத்திரானாலும், ஐந்தாவதாகிய
நெய்தல நல்லந்துவனூராலும்
இயற்றப்பட்டன, இதனைத் தொ
குத்தவா மதுரையாசிரியர் நல்லந்
துவனூர், இதற்கு நச்சினாக்கினி
யா உரைசெய்திருக்கின்றனா
இது குறுங்கலித் தொகையென
றும் கலியென்றங்கூறப்படும்,
இத்தொகை பாட்டாற்றெருக்க
ப்பட்டது, 17, 41, 45, 48, 65,
78, 123, 145, 166, 168, 188, 194,
201, 206, 229, 261, 282, 285.
311

கலிமுநது - கலங்கி, 102.

கலை, 49, 285

கலைகளின் துணிவு, 21.

கலைநியமம் - தெனமதுரையிலுள்ள
சிந்தாதேவியின் கோயில், எல
லாச்சமயத்தாராலும் புகழ்பபடு
வது, கலாநுப்பியாகிய சிந்தாதே
விக் கு இடமாயிருத்தலப்பற்றி
இஃது இப்பெயாபெற்றது
[கலை - வித்தை, நியமம் - கோ
யில்] பலரும் வந்து தங்குதற்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சாநக

குரிய அம்பலமொன்று இக
கோரிலின் முன்னே யிருந்தது,
இஃது அம்பலப்பீடிகையென்
றுவ கூறப்படும் இதிலிருக்கும்
பொழுதுதான் அபுத்திரன் அமுத
சுரபியைப் பெற்றான், 150, 153

கலை முடபததெட்டி - இவை சிவ
பெருமானுடைய உருவத்திரு
மேனியின் உறுப்புக்களாகவுள
ளவை 310

கலையுருவினோன் - சிவபெருமான,
310

கவயமா, 306

கவாகோடல் 304

கவாநதுன், 77

கவராககேசரியோ, 12

கவல் (கவலவு) - கவலுதல், 6, 172,
311

கவலை, 272-3, 377

கவளம், 45, 200

கவான் - துடை, 3

கவிர - முள்ளுமுருங்கை, 77

கவின, 237

கவினி - அழகுபெற்று, 191

கவுடிலசசாமம், 352.

கவுந்தியடிகள், 294

கவேரகன்னி - காவேரி, 31, 105

கவேரா - யோகிகளிற் சிறந்தவரான
ஓர் இராசகுலி, இவர் காவேரி
யின் தந்தை, 31, 105.

கவேரவனம்-கவேரெனப்பவாதவன்
செய்து கொணடிருந்த வனம்
இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின்
அருகே யுள்ளது, 31, 105

கவைத்த அடிப்பேய - பிளவுபட்ட
அடிகளையுடையபேய, 77

கவைத்த முளையுடைய பரிக
கோல - யானையை அடக்குதல்
குரிய கருவிகளுடையானது, இது
கவைத்த கருவியென்று பெயர்
பெறும், 200

கவையடி பெயாத்தது, 77

கழனி - வயல், 96-7

கழாறறுக்கு - இதைக் கழிற்சுறப்
பட்டின எழுவுகைகளை அழகு
னுளானது, துறச்சுறப்படு
யது, 20

கழி - மிகுதி, 38, 314

கழிபெறுகுகோட்டம், 71

கழிபெருகு செலவகள்ளாட்டயா
தல், 76

கழிபெருகு செலவா 18;

கழிபெருந்துளபம், 136.

கழிபெருவீதி, 38.

கழிமுடை நாற்றம், 174

கழிவேணிப்பிப்பு, 314

கழீத்ய - கழுவிய, 326

கழுது, 74, 76

கழுநீர், 220, 328

கழுமிய - கலந்த, 3, 148

கழும, 136, 230

கண்ம - மூங்கில, 209, 219.

கழைவிளைநெல் - மூங்கிலில் விளை
யும் நெல் எணவகைக்கூலத்தது
ளானது, 330

கள, 175-6

கள முதலியவைவந்து, 250, 261,
269

களவா, 307, 372.

களவீ, 197

களளடுகுழி, 174

களளவிழ பூம்பொழில், 67

களளாட்டயாதல், 76, 194, 261

களே, 71

களவியம்பற்றலை, 73, 191

களவிய செருக்கு, 262

களளுண்டலைத்தவிரகவென்றல்,
262

களளவிற்றும் வலைச்சியா, 329

களத்தாடுகூத்தி, 242.

களம், 212.

களா - உப்புநிலம், 112

களவு, 250, 261, 272, 373

களவோவாழகையா, 263.

களி - மதம் (ஆகுபெயர்) 45, 105

களிக்கயல் - கண், 62

களிப்புமாணசெலவக காவறபே
நா, 86

களிமகனசெயல் 35.

களிமயக்கு - மதமயக்கம், 45

களிமூக்கன், 35.

களிறொருருத்தல், 200

களிறு - ஆணயான, 18, 45, 198,
201, 204, 301

களைத், 263
 களையாவேட்கை, 223
 கற்பகக்கோயில், 64
 கற்பம் - காலத்தின்பேரெல்லை வே
 தாங்குகள் அறினுள் ஒருவகை
 யாகிய கலபஸூத்திரங்களை
 இவை வேசமந்திரங்களுள் இ
 ன்ன மந்திரம் இன்னகருமத
 தில் வினியோகித்தற்குரிய கெ
 ன்பதைக்கூறும், 310
 கற்பஞாராமம் - உண்டாகக்கொ
 ண்ட பெயர், 383
 கற்பினுள், 166
 கற்பு, 168, 213, 252
 கற்புக்கடன, 293
 கற்புடைமகள் தனகாதலன் சொல்
 லேமறுத்தல் நன்றன்று எனல்,
 197.
 கற்புடைமகளிரியல்பு, 195
 கற்பேந்திரநிபுத்திருவா - இவா
 கள் சதேந்திரரைச் சாராதோர்,
 [கற்பம் - சுவாக்மம்] இது சைன
 நூல்வழக்கு, 316
 கற்பொறிகள் - மதிலிலுள்ள
 பொறிவிசேடங்கள், 327
 கற்பகல்வி, 263
 கற்பலம், 331
 கற்பறிவிசை, 218
 கற்பு, 147.
 கற்பவைக்கன்று, 252.
 கற்பவை கலமகிறையப் பொழிதல்,
 139
 கற்பைமுறைசெய்தகாவலன், 252
 கற்பைப்படுமாக்கள், 216
 கற்பையோ - கடமை கொடுப்போ,
 216.
 கற்பைச் செய்த செங்கோல், 216
 கன்மம், 359, 363,
 கன்மேந்திரியம், 320
 கன்றிய - அடிப்பட்ட, 241.
 கன்றியனெஞ்சு, 226
 கன்றுநீனாஞ்சால், 65
 கன்றையிழந்தபசு, 252
 கன்னடதேசம், 112
 கன்னடபாஷைச்சொற்கள், 34,
 199
 கன்னல் - நாழிகைவட்டில், 89.

கன்னன் - காணன். இவன் குரிய
 னுகருக குந்தியிடமாகப் பிறந்
 தவன், பிறக்கும்பொழுதே காது
 களிற் குண்டலங்களுகிப் பிறந்த
 மையின் இப்பெயர் பெற்றான்
 (கர்ணன் - காது), 368
 கன்னி - சம்பாபதி, தூக்கை,
 இவள் போர செய்வதற்கு வந்த
 பாசுராமன் முன்னே நீ செல்லா
 தேயென்று காந்தனென்னும்
 அரசனுக்குக் கூற்றின், 241
 கன்னிகாவல, 195
 கன்னிப்பருவம், 195
 கன்னிப் பெண்ணாகவே யிருந்து
 வறிதேழுத்தல், 248
 கன்னிமாடம், 246
 கன்னியநதுமாய, 179
 கன்னியாகுமரி - ஒருநதி, 57, 142
 கனகச்சுரமம் - அரசாக்குரிய எண்
 பேராயத்தான் ஒருவகை, 13.
 கனகசபை, 207
 கனகவிசயம் - கனகனும் விசயனும்,
 இவர்கள் ஆரியநாட்டரசருள்
 ஒரு சாரார், இவ்விருவரும் பால
 குமரனென்னுமாசன் புதல்வா
 கண்ணகி வழுவம் சமைத்த
 பொருட்டுச் சிலைகொணாந் தீராக
 இமயஞ்சென்றேசரன் செங்குடில்
 வஞல் வெல்லப்பட்டு அவன்
 கட்டளைப்படி இமயச் சிலையைத்
 தலையிற சுமந்தோர், 301
 கனவு, 87, 130, 176, 193
 கனாமயக்கு, 129, 235
 கனை - மிகுதி, 23-4.
 கனையெரிபொத்தி, 294
 கா - சோலை, 89, 212.
 காக்கை, 74
 காக்கதி - காலிரிப்பும்பட்டினம்
 முன்னொருகாலத்திற கக்கத்
 தென்னுந் தலைவனா பாதுகாக
 கப்பட்டமையின் இந்நகர் இப்
 பெயர்பெற்றது, நீலகேசியில்
 வேதவாதச சூககத்திலு, "காதம்
 பலவா கடந்தபின் காக்கத்திக்
 கழகருள்" என இப்பெயருள்ள
 நகரமானது கூறப்பட்டிருந்
 திற்று, 242.
 காசி, 142, 148.

காசு, 269, 291

காஞ்சனபுரம் - வித்தியாதரநகரந்
நன்னொன்று காஞ்சனமும்
காயசண்டிகையும் இந்நகரத்
தோரே. இது விஞ்சைமரந்
மேனவும் வழங்கப்படும், 168, 180,
184

காஞ்சனன் - ஒருவித்தியாதரன்,
காயசண்டிகையின் கணவன்,
இவனது நகரம் காஞ்சனபுரம்
உலகவறவியில் உதயகுமரனுக்கு
அஞ்சிக காயசண்டிகையினது
வடிவமெய்திய மணிமேகலையை
அவவுதயகுமரன் தொடர்ந்து
நண்டு காயசண்டிகையின் சோர
நாயகனென்று நினைந்து அவனை
வாளாலவெட்டி வீழ்த்தினான்,
7, 217, 219 - 20, 222 - 7,
251 - 2

காஞ்சி-ஒருநகரம், இதில் முககாலசு
செய்திகளையும் நன்கு தெரி
விகுதும் கருதிப்பாலைத் தெய்வ
மும், துணையிளங்குள்ளி யென
பவனாக்கட்டப்பட்டுள்ள புத்தா
லயமொன்றும், தென்மேற்கு
மூலையில் தருமதவனமென்று
பெயருள்ள ஒரு சோலையும் இருந
தன், மணிமேகலை பலநாள தங்
கியிருந்து அன்னமளித்துப் பல
வுயிர்களையும் பாதுகாத்துத்
தவத்திறம்பூண்டு அறவணவடி
கள்பால் தருமங்கேட்டு மரித்த
விடமும் இந்நகரமே; இது
கச்சியெனவும் வழங்கப்படும், 9,
201, 287-8, 340-41, 349

காஞ்சிநாடு, 339

காஞ்சிமரம், 191

காட்டி, 114, 187, 144, 304.

காட்டாறு, 180.

காடமாசெல்லி, 71, 196.

காடு, 305.

காண் அசை, 79.

காணகுறாஉம், 63

காண்டலளவை, 303-4, 308

காண்டின், 35, 39

காணம் - பழங்காசு, 257-8.

காணமிலி, 170

காணா - குருடா, 151, 343

காணவயிர், 34

காணிய - காண, 39, 180

காததன்று - காததமையாலன்று,
254

காததிரம், 204

காததோம்பிடும, 79

காதணி, 64

காதணியைச் சங்கிலிற் செயதல்,
36.

காதம், 176

காதம்பரி - ஒருவடநூல், இது வசு
னகாவயம் கந்தருவ கணனிகை
யாகிய காதம்பரியென்பவளை
உச்சயினி நகரத்தரசனாகிய சூ
திராபீட னென்பவன் மணம்பு
ரிந்த சரித்திரம் இதில் விரித்
துக் கூறப்படும் இது பூவகா
தம்பரியென்றும் உத்தரகாதம்
பரியென்றும் இருவகைப்படு
மெனவும், அவற்றுள் பூவகாதம்
பரி பாணகலியாலும் உத்தர
காதம்பரி அவருடைய புத்திர
ராலும் செய்யப்பட்டன வென
வும், இந்நூல் பன்னிராயிர
கிரந்தமுடையதெனவும் கூறு
வா, "காதம்பரி ரஸஜஞான
மாஹாரோபி நரோசுதே" என்று
பண்டையோர் இதனைச் சிறப்
பித்துப் பாராட்டியிருத்தல்
காணக், 'காதம்பரியின் சுவை
யை யறிந்தவர்களுக்கு ஆகாரங்
கூடஇனியாது' எனப்பது இதன்
பொருள், 38

காதல் - ஆசை, 232, 242, 310

காதலஞ்செல்வா, 204

காதலன், 58, 106, 129, 197, 222,
242, 261, 264

காதலன்பு, 232.

காதலன்றிற் ப மகளிரும் உடன்றித்
தல், 293.

காதலி, 143-4, 233

காதற்சுற்றம், 97

காதற்பாங்கன், 337

காதம், 307

காந்தருவலிவாகம் - காந்தருவ குமர
ரும் அச்சாதிக கணியரும்
தமமுன் எதிர்ப்பட்டுக் கண்டு
இயைவதுபோலத் தலைவனும்
தலைவியும் தமமுன் எதிர்ப்பட்டுச்
சேவது, 245

காந்தன, 31, 37, 101

காந்தனஞ்செய்கை, 192

காந்தன - ஒருசோமுன் அகத்திய
முனிலாபால மிகப் பத்திமையு
டையோன், இவன் வேண்டுகோ
ளுக்கிரங்கியே அவா தமது
சமண்டலத் திருந்த காவிரியை
நதிவடிவாக நிலத்திற பெருகச்
செய்து சோழ நாட்டை நீரவள
முள்ளதாகவினா, பரசுராமா
போசெய்தற்கு வந்தபொழுது
கணனி (தூக்கை) யின் கட்டளை
மால் அவருக்கு முன்னே
செல்லாது வேறற்றுக்கொண்டு
இவன் சிலரான வேறிடத்திருந்
தான் இதனால் இவன் பரசுரா
மருடைய காலத்தவனென்று
தெரிகின்றது, இவ்வரசன் காந்
தமனெனவும் காந்தமன்னவ
னெனவும் இருநூலுட் கூறப்
படுவான் 2 241

காந்தாமம் - சில தேசங்களைத் தன்
னுட்கொண்ட மிகவம்பெரிய
தொருநாடு இதுவுள்ள தேசங்
களுள் பூருவதேச மென்பது
ஒன்று, 102

காந்தியம் - காடியம், 209

காப்பு, 218

காப்புக்கடைத்திதல, 57, 142, 148.

காப்புடைமாக்கா, 235

காப்புடையிருசி, 70.

காப்புலையோட்டி, 200

காபாலிகமத்ததினா, 70, 74.

காமபு - மூங்கில, 235

காமக்கள்ளாட்டு, 194, 241, 282.

காமக்கிழத்தி, 242

காமவகாழுகொளல், 56, 248, 250.

காமத்தியற்கை, 62, 227.

காமத்திலிழைவு, 272, 373

காமத்ததுப்பு, 40.

காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல்
வேண்டுமென்பது, 262

காமத்தை யொழிகுமவழி, 389.

காமதேனு, 123

காமம், 106, 114, 247, 258, 261,
273

காமமுதலியவைந்து, 250, 261, 263

காமா - விருப்பம், 23, 191, 204,

காமவல்லி - கற்பகத்தின் மீது
ட்டாந்துவளரும்பொற்புகொடி,
54, 109, 118

காமறக்கடந்தவாமன், 61

காமறக்கடந்தோய், 63

காமன், 28, 37, 41, 87, 223, 255,
267, 276, 372

காமுகா மறறைக் குற்றங்களையும்
உடையராவரென்பது, 250.

காமுறல் 201

காயதல், 46, 218

காயபசிக்கடும்பேய, 74

காயபசியாட்டி, 205

காயக்கரணம், 21

காயங்கரை-ஒருநதி, பிரமதருமனா
னப்பெயரிய ஒரு பெளத்தமுனி
வன் இதன்கரையிலெழுந்த தவ
செய்தனை, அததிபதி யென
மரசன் இடவயமென்னுமா நகர
தினினறு நீங்கி அவந்திக்குச்
செல்லும்பொழுது காலகரைச்
சேனையோடு இதன பக்கத் துள்ளி
சேலையில்தங்கியிருந்தான், 102-
3, 230 278

காயசண்டிகை - ஒரு விசத்தியாதர
மங்கை; காஞ்சனன் மனைவி;
இவள் அவளுடையபொதியிலமலை
யின் வளங்காண்சென்று உண்ட
வாக்குக்குப் பன்னிரண்டு
வருடமளவும் பசியையொழிகும
ஒரு நாவறகனியைக் காலாற
சிறைத்து அக்கனியை உண்ணு
தற்கெண்ணிவந்த பட்டினிநோ
ன்பியாகிய விருச்சிகனென்னும்
ஒருருணியவனுடைய சாபத்தாற

பன்னிரண்டு வருடமளவும் யா
னைத் தீயென்னும் பெருமபசி நோ
யால் வருந்தி மணிமேகலைகொடு
த்த உணவால் அப்பசி முற்ற
வொழியப்பெற்றுத் தனது நகரஞ்
செல்லுகையில் இடையேயுள்ள
விரதமலையைப் பாதுகாக்கும்
விநதாகழகையென்பவள் சாயை
யாலிழக்க அவள் வயிற்றிற செ
ன்று அடங்கினள், 7, 169, 179-
80, 185, 199, 201, 205, 209, 214,
217, 222-5, 228, 251

காயத்திறோன்றும் பாவங்கள்
மூன்று - கொலைகள்வு காமமென
பன, 25, 272, 373-4

காயத்தின குணமூன்று - பள்ளிவல
ம்புரிதல், தவஞ்செய்தல், தானஞ்
செய்தலென்பன, 374

காயம், 202

கா - காகாலம், 46, 121, 340

காாதிகை, 122.

காராபத்து - பக்ஷெண கீழகண
க்கு தூலகளுள் ஒன்று, 209.

காராமங்குடல், 301

காமணகநு - 30.

காரணகாரிய மயங்கம், 333

காரணகாரியநூலம், 367.

காரணகாரியப்பொருள், 384.

காரணகாரியவுருக்கள், 376

காரணத்தை யில்லையாகக் காரிய
முயிலலையாமென்பது, 370

காரணப்பெயர், 110, 121, 142.

காரணம் 182, 185, 370

காரணனுமானம் - அனுமானவை
மூன்றனுள் ஒன்று, இது சூற
கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு
மழப்பெய்யுமென்று அனுமானித்
தல் முதலெனவும், பூவானுமா
னமெனவும் வழங்கப்படும், 305.

காரணிகும்பொழில், 49.

காசலாகடம்பு, 46.

காராளா - காளா - சண்பைநகரத்
துள்ளா, 29, 93.

காரிகை - அழகு, பெண், 26, 28,
169, 179, 199, 228, 249, 251,
262-3.

காரிகை நல்லாள், 7

காரியக்கருத்து, 350.

காரியகாரணத்தொடாச்சி, 369

காரியம், 370

காரியவேது, 353

காரியாற்றுவதுஞ்சியருடுவகின்னி -
ஒருசேழன், 214

காரியாறு - ஒருநதி, 214

காரியானுமானம் - அனுமானம்
மூன்றனுள் ஒன்று. அஃது எச்ச
மெனவும் சேவகானுமானமென
வும் கூறப்படும், 305.

காரிருள், 162, 240, 260

காருகமடந்தை, 261

காருண்யம் - கருணையோடுசெய்யும்
தருமம் இஃது அருளறம், நல்ல
றம், தயாதருமமென்றும் கூறப்
படும, 238, 284

காரைகாலம்மையார் - திருத்
தொண்டர் அறுபத்து மூவருள்
ஒருவர் இவரியற்பெயர் புனித
வதியார் என்பது. இவருடைய
ஊர் சோழநாட்டின் கண்ணத்
திய காரைக்கால், இவரது அன்
னியுதிக்கண்டு சிவபெருமான
'அமருமயே' என்றழைத்தமை
யால் இவர் இப்பெயர்பெற்றார்
இவாசரித்திரம் பெரியபுராணத்
தாலநன்குவிளங்கும். இவர் அரு
ளிச்செய்தவைகள் மூத்த திருப்
பதிசம் இரண்டு, திருவிட்டை
மணிமாலை, அற்புத்த திருவந்த
திடென்பன. இவைகள் பதினே
மூன்றுமுதலியும் சோகக்கப்பட
வுள்ளன, 73

கால் - காற்று, 44, 49, 181, 307.

காலகிளர்ந்து, 204.

காலகோள் - காலகொளருதல்; அஃ
தாவது உதவவாரம்பம், 39.

காலபரிய - அறுபட, 44.

காலபோகுபெருவழி, 47

கால்விசைக்க, 160.

காலக்கணிதம், 21.

காலககணிதா, 330
 காலத்திற்குந்நியகொணமு, 158
 காலம், 129, 164
 காலமூன்று, 163, 371, 379.
 காலவேகம் - ஒரு யானை, 45
 காலஸூத்திரம் - எட்டுக்கரங்களுள்
 ஒன்று, 82
 காலாமஸூத்திரம் - அங்கோத்தர
 நிகாயமென்னும் நூலின்பகுப்புக
 ளுள் ஒன்று, இதிற பிரத்திய
 ஷத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்ட
 இளந்தென்பா, 350
 காலை - காலம், 108, 138, - 9
 196, 230
 காலைஞாயிறு, 97, 104.
 காவதம், 117, 149, 176, 295
 காவல, 195 252, 261
 காவலன், 136, 151, 232, 252, 261,
 264, 284-
 காவலாளர், 94
 காவற்கணிகை, 242
 காவறசோலை, 30-31
 காவறபெண்டிர் - செவிலித்தாயர்,
 89.
 காவறறையவதம், 19, 286
 காவிரிப்பட்டம் - வேளாளரில் உழு
 வித்துண்போர் அரசுறை பெறுவ
 தொரு பட்டம், 47
 காவிரி-ஒருநதி, காவேரியென்னும்
 வடமொழிச்சிதைவு, கவேரகன்
 னி, காவிரிப்பாவை, சோழா
 குலக்கொடி, தமிழப்பாவை, நீர்ப
 பாவை யெனவும் இது வழங்கப
 படும, இந்நதி கடலொடுகலக்கும்
 சுவகமத்துறையானது இந்நத
 புண்ணிய தீர்த்தமென்று பல
 நூல்களாலும்கொண்டாடப்படும,
 2-3, 31, 57, 165, 242
 காவிரிநதியின் உற்பத்தி, 2
 காவிரிப்பட்டினம், 338
 காவிரிப்பட்டப்பை, 277
 காவிரிப்பாவை, 2, 31, 242
 காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பிறந்த
 நூற்றிருபத்தொரு பாதையர்,
 265.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கட்டல்
 கொள்ளச் சபித்தமை, 289
 காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழர்களு
 டைய பழைய இராசதானி
 இதில் இந்நதிக் குருமிகப்பட்
 னென ஏழாவதுகளை யுடைய
 ஒரு புத்தாலயமுண்டு. இந்நகரத்
 தின பழைய பெயர் சம்பாபத்
 யென்பது. இது காகநதியென
 றும் புகாருென்றும் கூறப்படும,
 7, 12, 22, 29, 31-2, 64, 81,
 105, 119, 183, 219, 241, 246,
 269, 277, 287 3, 298, 312
 334, 349
 காவிரிவாயில் - காவிரிகுரையில்
 திருமுகத்துறைக்குரிய வாயில்
 காவிரிப்பூம் பட்டினத்துள்ளது,
 243
 காவுநதி, 332
 காவேரி-ஒரு நதி கவேரெனப்ப
 ரால் பிரவலித்தமையின இப்
 பெயர் பெற்றது, 105
 காவேரிமரகாதமயம் - ஒரு வட
 நூல், இஃது ஆகநேயபுராணத்
 தின இரண்டாம் பாகத்துள்ள
 தென்பா, 105
 காமு - கம்பு, மணிககோவை, வயி
 ரம், 17, 46, 200
 காமுகோனல், 248, 250
 காமுப்பாடு, 312
 காழியா - பிட்டுவாணிகா, 329
 காழோர் - குத்துக் கோற்காரர்,
 45-6
 காற்றின குணம், 321
 காற்று, 45-6, 170 314
 காறு - அளவு, 238, 308
 காணமுடிபபட்டோர், 151, 313
 காணயாறு, 180, 219
 காண்மை - மரவிசேடம், 74
 காண்ககோழி, 98.
 காணநாடி, 71
 காணா-மிகுதி, 65, 305.
 காணல் - கடற்கரைச்சோலை, 226,
 266, 289
 கிடக்கை - கிடத்தல், 50
 கிரவுஞ்சகிரி - ஒருமலை, இது முரு
 கக் கட்டவுளால் ஒரு காலத்துத்

துளைக்கப்பட்டது ; அன்றிற்
பெயாகிரியெனவும் குருகு
பெயாகருன்றமெனவும் கூறப்
படும், 55

கிராமம், 150

கிரியை, 304, 350, 360

கிருததம்=கிருதகம் - செய்யப்பட்டது, 362.

கிருததவரிததம், 362.

கிருததிரகூடம் - ஒருமலை, மகததேசத்தின் இராசதானியாக இருந்த இராசகிருத நகரத்தின் அருகே யுள்ளது. ஒரு காலத்தில் இதன் மீது நின்று கௌதம புத்தாபலாகும் தருமோபதேசம் செய்தபொழுது அவருடைய பாதங்கள் அழுந்தப்பெற்றமையின் இது பாதபங்கயமலையென்றும் வழங்கப்பட்டும், 114

கிருததிரிமவேடம் - செய்யப்பட்ட வேடம். பொய்வேட மென்றும் உளவரியென்றும் கூறப்பட்டும், பாண்டவா விராடநகரத்திற்கொண்டவேடம் போல்வது, 205

கிருதகோடி - மீமாம்ஸ சாஸ்திரம் முழுவதற்கும் போதாயனரென்பவரால் இயற்றப்பெற்ற முதலவிருத்தியுரை, இரண்டாண்டுகள் செய்துபற்றி அவரைக் கிருதகோடியென்று வழங்கியதாகச் சொல்வா இரதால் பிரத்தியட்சம் முதலிய பிரமாணம் பத்தினுள்ளுட்பிரமாணங்களுையே கூறும், இதனைப்பற்றிய செய்திகள் பரபஞ்ச ஹருதயமென்னும் வடமொழி துலிற் காணப்படுகின்றன, 303.

கிருஷ்ணயஜுர்வேத பிராஹ்மணம் - யஜுர் வேதத்தின் ஒரு பகுதி, (பராஹ்மணம் - மந்திரங்களின் வினியோகத்தைக் கூறுவது), 121

கிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸம்ஹிதை - யஜுர்வேதத்தின் ஒருபகுதி, 122

கிருஷ்ணராஜன் - ஓரசன், 207.

கிருஹயாதரம் - ஒருவடநூல், இல்லறநெறியை விவரித்து ஆபஸதம்பா, போதாயனா, ஆசுவலாயனா, பரததுவாஜர், கோபிலர முதலிய முனிவர்களாற் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற கிருஹயருத்திரங்களை மேற்கோளாகக் கொண்டு அவற்றின் கருத்துக்களை ஒன்றாகொன்று வேறுபடாமல் விளக்கி வைத்திருப்பவரென்றும் வழங்குகிற தோழப்பரென்பவரால் இயற்றப்பட்டது, மேற்கூறிய பலவகையான கிருஹயநூல்களைப் பிரகாசிக்கச் செய்தலின் இப்பெயா பெற்றதென்றும், இதற்குக் கண்ட பூங்குண்டமென்ப பெயருள்ள ஒரு வியாக்கியான முண்டென்றும் கூறுவா, 39, 90

கிலேசசாந்தி, 126

கிழங்கு, 183.

கிழமை, 253.

கிழவன், 118

கிழி, 75

கின்ளி - சோழன், 288.

கிளளிவளவன் - ஒருசோழன், 277

கிளந்தமாற்றம், 49

கிளப்பல், 52.

கிளாதல் - எழுதல், 146

கிளவி, 10, 189, 228, 296, 339.

கிளி, 40, 208

கிளை - சுற்றம், யாழிலநின்றநரம்பிறகு ஐந்தாமநரம்பு, வகை, 88, 144

கிளைநரம்பு - யாழ்நரம்புகளுள்ள குரல் இனிதுததம் விளரிக்கக்கிளைபென்னுமைநதுமாம், 204.

கீதகோலிநதம் - ஒருவடநூல், இது ஐயதேவரென்பவரார செய்யப்பட்டதான ஸங்கீதப் பிரபந்தம் 24 அஷ்டபதிகளையுடையது இதிற புத்தாவதாரம் திருமாலின் கூறென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, 61.

கீதம், 35.

கீரி - கிரிப்பிள்ளை, 298.

கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொன்ற
பாப்பணியின் கதை, 293

கீழ்ப்பால், 256

கூங்குமம், 282.

குங்குமவருணம், 210

குச்சரகுழிகை - சம்பாபதியின்
கோயில், 199

குச்சரம் - கூாச்சரதேசம், 199

குசலவேதனை - சுகவறிவு பஞ்சுல
கந்தத்துள் ஒன்றாகிய வேதனை
யின் பகுதி மூன்றனுள் ஒன்று,
381

குசலாகுசலவேதனை - சுகதுக்க
அறிவு. வேதனையின் பகுதி மூன்
றனுள் ஒன்று. புண்ணியத்தைக்
குசலமென்றும்பாவத்தை அகுசல
மென்றும் பௌத்ததூல்கள்
கூறும், 381

குசாமபன - ஓரசன இவ்ருற
செய்யப்பட்ட நகரம். களசாமிய்,
167

குஞ்சி, 249, 300

குட்டநாட்டார், 335

குட்டிப்பிடவமென்னுங்கொடி, 41

குட்டுவா, 335

குட்டுவன - சேரன், குட்டநாட்டை
யாளபவனென்றபடி, 335

குடக்கட்சேதா, 65

குடக்கண, 340

குடக்கதது, 37

குடசம் - வெட்பாலை விசேடம், 41,
98.

குடதிசை, 162

குடபாறசிறுபுழை, 68, 91

குடம், 362

குடமுழா - ஒருவகை வாததியம், 88

குடா, 146

குடாததொடர் மாலை, 163-4, 281

குடவயின், 226

குடிகை - கோயில், பாணசாலை, 72,
205, 274.

குடிகோள்பற்றி வந்த வெகுளி -
மெய்ப்பாடுகளுளொன்று, 111

குடிசை, 72

குடிப்பிறக்கும் வறுமை, 127.

குடிப்பெயா, 252

குடிபுறங்காதது, 253

குடுமி, 77, 219, 218-9, 300

குடை, 44

குடைக்கதது, 37

குண்டக்கணிகை - ஸணவனிந்கும
பொழுதே வெருருவனைச்
சோந்திருப்பவளின் புத்திரியா
கிய வேசை, 109

குண்டலகேசி - நாதகுத்தஞ்ஞென
பவரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு
தமிழ்தூல் சீவகசிந்தாமணி முத
லிய ஐம்பெருங்காப்பியங் களுள்
நான்காவது, பௌத்த சமயத்
தைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது.
குண்டலகேசி யென்னும்
ஒருவணிகமாதின் சரித்திரப்
தைக் கூறுதலின் இப்பெயர்
பெற்றது, இதன் சில செய்யுட்
கள் தொல்காப்பியவுரை, யாப
பருங்கல் விருத்தி, வீரசோழிய
வுரைகளிலும் பல தூல்களிலிரு
ந்து தொகுத்த புறத்திரட்டுள்ள
னும் தூலிலும் கீலகேசியிலும்
சிவஞான சித்தியார் பரபகத
திறகு ஞானப்பிரகாசர் இயற்றிய
உரையிலும் காணப்படுகின்றன

வேயனறி தூல முழுவதும் இது
காறும் எங்கும் கிடைத்திலது.
இது குண்டலகேசி விருத்தமெ
ன்றும் பெயாபெறும், இதில் இக்
காலத்து வழங்காத சொல்லும்
பொருளும் உண்டென்பா, 60,
368, 389

குண்டிகை - கமண்டலம், 34

குண்டிகா, 96.

குணக்கு - கிழக்கு, 153, 162

குணப்பொருள், 60.

குணம், 304, 322, 359-60

குணவதம், 341.

குணி, 322 324

குத்துக்கோற்காரா, 45

குதலை, 38-9, 89

குதிரை, 46

குதிரைப்பந்தி, 94

குதிரைமலை - ஒரு மலை இஃது
எழிந் அதிகமானுடைய தெனறு
புறநாண் றி கடுஅ - ஆம் பாட்
டாலும், பிட்டங்கொற்றனுடைய
தெனறு கசஅ - ஆம் பாட்டாலும்
தெரிகின்றது . இஃது ஊராக
குதிரை யென்றும் கூறப்படும்,
205

குதிரைவீரர், 13

குப்பம், 37, 75

குமராயம் - புழுக்கிய பச்சைப்பயற்
றோடு சருக்கைய முதலியன கூ
ட்டி ஆக்கப்படுவதொரு சிற் று
ண்டி, 13.

குமரன் - கலிங்கநாட்டுள்ள க பி லை
நகரத்தரசன், 196, 295

குமரி - ஒருநதி . கன்னியாகுமரி
யெனவும்கன்னியெனவும் கூறப
படும் பலருமத்ததம்பாவகளைப்
போககுதற்குச்சென்று ஆடிவருவ
தொரு புண்ணியதீர்த்தம் , தன்
னருகே 'புகழ்பஹாவி' என்று
பெயாபெற்ற குமரிதெய்வமெ
ழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயமொன்
றையுடையது, கன்னிப்பெண், 57,
142, 194

குமரிதெய்வப்படிமம் - குமரியா
ற்றினுடைய அதிதேவதையின்
வடிவம், 148

குமரிபாதக கொள்கையின் வணங்
கி, 148

குமரிமூத்த வென்பாதநிரம், 160,
248

குமரியம் பெருநதுறை, 57

குமரியாடல் - கன்னியாகுமரியாற்
றில் நீராடல், 57, 148

குமிழ - குமிழம்மூ, 77, 220

குயவா, 330

குயில, 43

குயிலுதல்-எழுதல், செயதல், 99,
332

குயிலுவகருவி, 88

குயிலுவா - தோறகருவிவாசிப்பா,
95

குயிலுழைபொதுமபா, 12

குரங்கு, 179, 209

குரங்குசெய்கடல் 57

குரம்பு - வரம்பு, 186

குரல், 204

குரவம் - குராமரம், 40

குரவா - தாயதந்தையா, 28

குரவை - காமமும் வென்றியும்
பொருளாகக் குரவைச் செய்யுள்
பாட்டாக எழுவரேனும் எண்ண
மரேனும் ஒன்பதினமரேனும் வட
டமாக்கின்று கைபினைத் தாடுவ
து, 208

குரற்றிலைக்கந்தல், 98

குராமரம், 40

குரல் - கோட்டான், 73

குருகு - குருக்கத்தி, பறவை, 190,
205, 294

குருகுபெயர்க்குன்றம், 55

குருகில், 193, 198

குருடா, 151

குருடு, 140

குருதி, 41

குருதிப்பலி, 15

குருது, 40, 211

குருமகன், 173

குருவித்தலை - மதினுறுபயுக்கஞ்
ளொன்று, 64

குருஉத்தொடைமலை, 44

குரோதம்-கோபம் , உட்பகையா
னுள் ஒன்று, 388

குலகான்பொடே - மைஞாஸமஸ்தா
னத்துள்ளதோரூர், 207

குலகிரிகளோழு, 83

குலம் - கோயில், 34, 300

குலமகளிர், 195

குலவிச்சை, 52

குலாமலை, 313.

குலைப்பெண்ணை, 181

குலோததுங்கசோழனுலா - ஒட்டக்
கூத்தரால் இரண்டாங் குலோத
துங்கன் விஷயமாக இயற்றப்
பட்ட ஒரு தமிழ்பிரபந்த தூல,
252

குவலயம், 307

குவளை, 65, 96, 121, 192, 267, 328

குவளைச்செங்கண், 222

குவிமுக்கிழெருக்கு, 36

குவிமுட்கருவி - யானையை அடத்
துவதோராயுதவிசேடம், 200

குவைஇய - குவித்த, 330
 குழல் - கூந்தல் வேயங்குழல், 21,
 42, 47, 88, 210, 248
 குழலிசை, 41
 குழலோன் - பரதநூலுட்கூறப்படும்
 பஞ்சாசாரியருள் வேயங்குழல்
 வாசிப்போன், இவனை வாமசிக
 னெனப்பா வடநூலா, 87
 குழவி-குழந்தை, 130, 143
 குழிசி - பாணை, 174.
 குழியில் விறகடுக்கிப்பிண்தை, தச
 சுதெல, 171
 குழக்கள் ஐந்து - அரசாக்குரிய ஐம்
 பெருங்குழு அமைச்சா புரோகி
 தா சேனாபதியா தூதுவா சாரண
 ரெனனு - வாக்ளின் கூட்டம்,
 இதனைப் பஞ்சமகாவாகக் கமென
 பா வடநூலா, 13
 குழை, 248
 குழை முகப்புரிசை, 257
 குழையச்சமைத்த பருப்பு 317
 குளம்பு, 163
 குளன்னிதாமரை, 168
 குளித்தல், 258, 268
 குறக்கொள்கலம், 52
 குறங்கெடுத்தோய, 63, 114
 குறம், 106, 133, 137, 171, 174
 குறம்முப்பத்திரண்டு, 333.
 குற்றமுற்ற பரததையாக்குரிய
 தண்டம், 189
 குற்றமூன்று, 114, 230, 368, 380
 குற்றமைந்த - கள பொய களவு
 கொலை காமமென்பன, இதனை,
 'நிலபெற வெல்லாரு நீதன
 களைந்தனவும், சிலைவருமீழுகெ
 னத் தவிரந்தனவு மென்ன, நிலை
 பெறவெல்லாரு நீதனயாவென
 ருன, கொலைகளவு கட்டகாமம்
 பொய யெனக்கூறினா" (நில
 கேசி, பதி க-சமய) என்பதனு
 லுணாக, 269-70, 368.
 குறம், 297
 குறங்கு, 221
 குறம், 195
 குறள் - குறுகியவடிவம், 140, 206

குறளன் - பிக்ககுறிய உருவமுள்ள
 வன், 140
 குறளை, 126 273, 374
 குறிஞ்சிப்பண், 205, 330
 குறிஞ்சிப்பாட்டு - சங்கப்புவலர்கள்
 அருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டினு
 ள் எட்டாவது இது 301-அடிகளை
 யடைய அகவற்பாவால் அமைந்து
 ள்ளது தலைவியினது வேற்று
 ஈமகண்டு வருந்திய செவிலிக்கு
 அறத்தொடு சிறகும் பாகுகி
 கூற்றாக ஆரியவரசன பிரக
 தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக்
 கபிலாபாடியது இதுமலைவளா
 களையும் இல்லற முறைமையை
 புமதலைவனுந் தலைவியும் தம்முள்
 வைக்கத்தரும் அன்புடைமை
 யையும் கற்பின இனறியமையா
 மமையையும் கூறும் இதில் 99-
 மலர் விசேடங்கள் கூறப்பட்டுள்
 ளன. இதனைப் பெருங்குறிஞ்சி
 என்றும் வழங்குவர், இதற்கு அ
 சிரியர் நச்சினாகுகினியா உபை
 செய்திருக்கின்றனா, 41, 44-5, 65
 97, 327
 குறிப்பு 222, 381
 குறுகி - அடைந்தது, 189
 குறுங்காடு, 211
 குறுங்கால நகுலம், 211
 குறுக்கவீளி, 94
 குறுக்கடி, 15
 குறுந்தொகை - எட்டுத்தொகையுள்
 ஓரண்டாவது; இது கடவுள் வா
 ழ்த் தச்செய்யுள் முதலிய 402-
 அகவற்பாக்களை யுடையது, இவ
 ருள், முத்தரபாவாகிய கடவுள்
 வாழ்த்துப் பாரதமபாடிய பெருந்
 தேவனாராலும், மற்ற 401-பா
 ககள் திப்புத்தோளாரா முதல் அ
 மழவனரிமதியாகவுள்ள புலவர்
 இருநூற்றைவராலும் இயற்றப்
 பட்டுள்ளன, இந்நூல் அகப்பொ
 ருட் பகுதிகளையே பொருளாக
 வுடையது, இத்தொகை முடிச
 தான பூரிககோ, இஃது அள
 வால் தொகுக்கப்பட்டதென்பா.

த்தொகையின் பாககளுள் 20
ககனொழிநகமற்றைப் பாக
நக் குப்பேராசிரியா பொரு
ராடிதினொன்றும் அவா
முதாதொழிந்த 20 - பாககளுந்
மாச்சினாககினியா பொருளெ
தினொன்றும் தெரிகின்றது,
56, 136, 283

டைப்புதலவா, 39, 89

கிழச்சி, 318

ககனனல, 89

ககன, 145, 166

ரியா, 189.

ற - காரியம், முடிக்கப்படும்
பாருள், 201

கொண்டிருத்தல், 253

வேண்டுகோ - காரியங்களை வி
மயவா, வறுமையுற்றிரந்தா,
1

றம், 83, 111

றுகண்டனன கோட்டம், 71

கூப்பிடு, 73, 94

ம - கூப்பிடு, 133, 283

பகலி - அழைத்து, 20, 211,

6-7, 284

தரல, 143

க - பேராந்தை, 73

க சாவோப்பயிதல, 73

பெண்டி - சோந்தனுபவித்து, 88

ம - ஓடவிசேடம், யாழ்நரம்பு

றிற பனக நரம்பு, 48, 332

ல - மதுரை, 246

வைக்குங்கொடபின், 232

ட, 299

ததால் - மதிவாணனொன்றும்

ண்டியராலியற்றப்பெற்ற ஒரு

டத்தமிழ்தால், இதனால்மதி

ரணா நாடகத் தமிழுதலென

ம வறும்கும், வெண்பாவாலும்

ததிரப்பாவாலுமாகியது, இதி

ள்ள சிலசெய்யுட்கள் சிலப்பதி

ரவுரையில் அடியாக்கருவலா

லமேற்கோளாக எடுத்துக்காட்

ப் பெற்றுள்ளன, 9, 330.

கா, 152.

காட்டு, 43.

கியா, 41, 136, 330,

கூத்தியல்பு, 330

கூத்தியனமடநதையா, 186, 201

கூத்தினிலக்கணம், 330

கூத்து இருவகை, 20

கூத்துப்பதினென்று, 37.

கூத்துப்பாட்டும் அழகும், 195

கூதிர, 121

கூந்தல், 51, 98, 220, 253, 299

கூந்தலினவகை ஐந்து - முடி கொ

ண்டை சுருள் குழல் பளிச்சை

யென்பன, 247.

கூம்பிறந்துண்டம், 170

கூம்பு - பாய்மரம், 44, 46

கூதல் - மிகுதல், 84, 167, 229,
258

கூம்புராணம், 45.

கூலம் எணவகை, 9, 330.

கூலம் பதினெணவகை, 9, 330

கூலமறுகு - கெடமுதலியபலபண்ட

டங்கனவிற்கப்படும கடைதெரு,

330

கூலவாணிகனசாதனா - இவாமண்

மேகலை நூலாசிரியா சிலப்பதி

காரநூலாசிரியராகிய இளங்கோ

வடிகட்கும் அவாதனமயனசேனை

செங்குட்டுவனுக்கும் மிக்க

நட்பினா இவா மதுரை

கூலவாணிகனசாததனொருவரும்

சீத்தலைச்சாததனொருவரும் கூட

பபடுவா "தண்டமிழாசான் சாச

தன்" (சிலப் உடு 55) எனறு

இவா சிறப்பிக்க பட்டிருக்கின்ற

னா, 9

கூவியா, 329

கூவிளி, 89

கூளி - பெண்பேய், 71

கூற்றம் வருமுன் அறஞ்செய்க, 279

கூறி அடிப்படுத்தல், 144

கூறிட்டுமொழிதல் - நாலவகைவினா

விடையுள் ஒன்று, 371 386.

கூறை, 172

கூன, 140.

கூனி - மாதவியின் தோழி (வயநத

மாலை), 4

கூனிய உடம்பையுடைய வேதியன்,

155

கேடுகின்றீது, 153

கெடுகலமாக்கள், 138

கெடுத்தது - காண்ப பெருது, 57
 கெடும ஏவல், 82
 கெழுதகை, 277
 கேசகம்பளன் - நரிவயிறற்ற பிறந்த
 ஒரு முனிவன், 147
 கேட்டி, 52, 239
 கேடு, 317
 கேணமோ - கேளும், 34 143
 கேணி, 211
 கேவலஞானிகள் - திரிகால உணர்
 ச்சியுடையார். (கேவலஞானம்
 ஜ்ஞானை ஞானத்துள்ளும் சிறந்த
 து), 314
 கேழற்கூற்று, 60
 கேளவியாளர், 197
 கேளார் - செவிடார், 141, 349
 கையகத்தை, 204
 கைத்தலைகாட்டல், 88
 கைத்தூண், 170
 கைத்தூண்வாழ்க்கை, 187
 கைத்தொழுதல், 144
 கைநெல்லி, 351
 கைப்ப, 45, 200
 கைபெய்பாசத்துப்பூதம், 31
 கைமமலைக்கன்று, 301
 கைமமை - சிறுமை, விதவை 225
 கைமமைநோன்பு - கணவனை இழந்
 தோர் அனுட்டிக்கும் விதம்,
 293
 கைமமைநோன்பு நோற்ற உடம்
 பைவருத்துதல், 24
 கைமமையிற காவல், 195
 கையலைத்தல், 35
 கையறல் - செயலறல், 26, 34, 45,
 151, 219, 229
 கையறுதுன்பம், 36
 கையறாருவியாற் பண்ணாது மனத்
 தால் நிரூபித்தல், 322.
 கையாற்றவலம், 262
 கையாறு - மூர்ச்சித்தல், 53, 255,
 377
 கையுதிககொள்ளல், 32, 58, 170,
 223
 கைவலை, 94
 கைவிட - துறக்க, 261
 கைவிடலீடான, 58, 205
 கைவினைகடந்தகண்கவாவனப்பு,
 245.

கைவினைச்சித்திரம், 51, 202
 கோக்கி (கொக்குவாய், கோக்கிவா
 ய்) - ஆபரணங்களின் உறுப்பு
 விசேடம், 38
 கொக்கு, 93
 கொங்கலா நறுநதார், 7
 கொங்கலிழகுமல, 256, 342
 கொங்கு - தேன, பூநதாது, 7, 342
 கொட்கம் - சுழலும், 139
 கொட்டி - கொடுகொட்டியாடல்
 இது புறநாடகம் பதினென்றனு
 ளானது, 37
 கொட்டி - சுழலுவன், 208
 கொட்டி, 232 - 3
 கொடி, 109, 167
 கொடித்தவளம், 41
 கொடித்தோவீதி, 44, 233
 கொடிப்புருவம் - ஒழுங்காகிய புரு
 வம், 36
 கொடிபடுகறை, 75
 கொடிமிடைவீதி, 248
 கொடிமின், 102
 கொடிவாயில், 69
 கொடுங்குழை, 248
 கொடுங்கை, 17
 கொடுங்கானமை, 85
 கொடுஞ்சி - தாமரைப்பூ வடிவமா
 கப்பண்டித்தோத்தட்டின் முன
 றே நடுவது, 46
 கொடுந் தமிழ்நாடு பன்னிரண்டு-
 பொங்கு நாடு, ஒளி நாடு, தென
 பாண்ட நாடு, குட்டநாடு, குட்
 நாடு, பாண்டநாடு, கற்காநாடு, சீத்
 நாடு, சூழிநாடு, மலையமர்நாடு,
 அரவநாடு, அருவாவடதலை நா
 டு, அவற்றைச் செந்தமிழ்
 நாட்டி உதரகீழ்பால் முதலாக
 வக்காவு இறுதியாக எண்
 ணிக்காக எகரத்தினைத் தொல
 காப்பியம் எச்சவியல், "செந்தமிழ்
 சோந்தி" எனனுஞ்ஞத்திரவுரை
 களாலுமுணாக, 335.
 கொடுஞ்சுயர், 28
 கொடுந்தொழிலாளன், 75.
 கொடுமமம், 145
 கொட்ட, 129
 கொண்டல், 305.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   சசுந்

- கொண்டன்று - கொண்டமையா
லன்று, 254
கொண்டிமகளிரா, 188, 196
கொண்டுகுறுதல், 102
கொண்டோற் பிழைத்த தண்டம்,
57, 142, 243
கொண்டோனல்லது தெய்வம்
பேணப் பெண்டிர், 195
கொம்பரிருங்குயில், 43
கொம்பு - நீரைவீசுகருவி விசேடம்,
பூங்கொம்பு, 308, 327
கொய்தல் - பறித்தல், 34
கொய்யாக குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண்,
205
கொல்லா, 212
கொல்லல் - வெட்டல், 329
கொல்லனுலேழ்க்கு, 205
கொல்லாமை - அஹிமனை, இது
பஞ்சசீலத்துள்ளானது, 231
கொல்லிப்பாவை, 54
கொலை, 35, 177, 250, 261, 272, 373
கொலைநிலவேட்டுவா, 145
கொலைப்பாவம், 293
கொலையறமாமெனுது கொடுந்தொ
ழின் மாககள், 80
கொலைவன், 287
கொழித்தல், 180
கொழுநன், 195, 244
கொழுநீர்வஞ்சி, 121
கொள்கலம், 52, 193
கொள்கை - விசயம், 124, 148
கொள்கைபிடங்கன், 332.
கொள்கிறமா, 7
கொளைய - கொளுத்திறைபோன்ற,
41.
கொளுத்தக்கட, 42.
கொளை - ஒற்றைத்தல், பாட்டு, 88
கொற்கை - பாண்டியர்களின் பழைய
இராசதானி. இதற்கு ஒரு
காத துரத்திற்கு அப்பாலுள்ள
நீண்டசேரியிலே சாலி ஆபுத
திரிணைப் பெற்றான், 149.
கொற்றம், 91, 253.
கொணை, 40, 191.
கொங்கு, 208.
கொண்டி - உளசாமபிநகரம், 167.
கோசலதேசத்துச் சித்திரவேலைக
காரா, 212
கோசலதேசம், 367
கோட்டங்காவலா, 206, 213, 215
கோட்டம் - அறை, கோயில், 71
184, 196, 200, 204, 216 - 8
226 - 7, 235, 240, 293, 334
கோட்டான், 73-4
கோட்டி - கோயில் வாயில், சடை
16, 156
கோட்பாடு - கொள்கை, 386
கோடணை - முழக்கம், 62
கோடாச்செங்கோல, 3
கோடு - கரை, கொம்பு, சங்கு
யாழத்தண்டு, 144, 146, 163, 203
262, 266, 308
கோடுடைதாழை, 43
கோடை, 283
கோணச்சந்தி, 212
கோணச்சந்திவிதானம், 190, 212
கோணம் - தோட்டி, முக்கோணம்
200
கோணிவெதிரிதல், 3, 15, 85, 203
கோதமை - ஒருபாட்பணி. சாங்கல்
னுடைய தாய், 79, 82
கோதை, 124, 199, 234
கோதைத்தாமம், 187
கோதையஞ்சாயல், 115, 135
கோபச்சொல் - வாககிற நேருளும்
பாவச் சாற்கள் நான்கு
ஒன்று, 374
கோபத்தால் உண்டான பாவம், 296
கோமகள், 202
கோமகன், 206
கோமகன் கோயில், 89
கோமகன் பீடிகை, 131
கோமினி - ஒரு செட்டிப் பெண், 112
கோமுகி - மணிபல்லவத்துள்ள
தொருப்பாய்கை, 117, 120-21,
124, 161, 286, 342
கோயில், 20, 223, 240.
கோயிறறுக்கு - இசைத் தமிழ்
நூலுட்கூறிய எழுவுகைத் தூக
கிணுனொன்று, நான்கு சோகளை
யுடையது, 20.
கோரகை - பிச்சைப் பாததிரம், 59

கோல - செவகோல, திரட்சி, 15, 34, 241, 253

கோலங்கோடல, 20

கோலம், 166, 189, 202, 255

கோலோரா, 46

கோவகாமா - பழைய புத்தா கரு னொருவா, 369

கோவலா - இடையா, 65, 149

கோவலன் - இப்பெயரை யுடைய வா இருவருளா (1) மணிமேக லையின் தந்தை, கண்ணகியின் கணவன். சிலப்பதிகாரக் கதா நாயகன். வஞ்சிகாப புத்ததே யுள்ள கோயிலிற கண்ணகி வடி வத்தோடு இவன் வடிவமும் பூசிக்கப்பட்டு வந்தது, 24-6, 48, 87, 99, 186, 250, 266

(2) மேற்கூறிய கோவல ஊக்கு ஓன்பது தலைமுறை முன்னோன், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாத னுக்குக் காதற்பாங்கன். அவ லேந்தனுக்குச் சாரணாகூறிய உபதேசமொழியைத் தானும் கேட்டுத்தான் தேடியவையுந் தன் முன்னோ தேடியவையுமாகிய பொருள்களை யெல்லாம் எழு தாஃற நுனஞ்செய்து விட்டுப் பின்னா த தவமபுரிந்தோன் வஞ்சிகரத்தே புத்ததனுக்குச் சைத்தியாலயமொன்று கட்டுவித் தோன், 289, 293, 298, 332, 334, 337, 341, 347-8

கோவியனவீதி, 45.

கோவேட்கள் - குயவா, 329

கோவையின் கோப்பு, 38-9

கோழி, 94

கோள் - வாககிற நோன்றும் பாவ ச்சொற்கள் நானகினுள் ஒன்று, 82, 273

கோளம், 82

கோனரி, 258

கோளியாலம், 71

கோற்றொடி, 99

கோனமுறை, 196, 201, 216.

கோனிலை திரிந்திழற் கோணிலை திரியும், 85, 203

கோஸஞ்சார பூமி - பசுக்கள் இடை யூறினறி மேயதற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலம், 146

கௌசாமபி நகரம் - குசாமபென்ன னுமரசுறை செய்யப்பட்ட நகரம் கோசமபியெனவும் வழங்கும், 167

கௌசிகன் - சண்பை நகரத்துள்ள ஓர்நதணை சுதமதியின் தந்தை 29, 93

கௌடிலம் - உளைவு, 352

கௌண்டினனியா - பழைய புத்தா கருள் ஒருவா, 369

கௌதமபுத்தா, 367, 369

கௌதமபூனியா - இவா அந்லைய யின் கணவா, அவருடைய கந பையழித்ததுபற்றி இந்நிநனுக்கு ஆயிரங்கணக் ளுண்டாகும் படி சாபவ கொடுத்தனா, 194, 309

கௌரியா, 33

ககரத்தின் குடு, 147

சகரம் - மண்டலம், 38, 110

சகரவாளக்கோட்டம் - புத்திர சோகத்தால் வருந்திய கோத மையின் துன்பத்தைப் போக்கு தற்காகச் சகரவாளத்துள்ள எல்லாத் தேவர்களுக்கும் சம்பா பதி வருவித்துக்காட்டிய விடத் து அக்காட்சியை எக்காலத்தும் யாவரும் காணும்வண்ணம் மயனால நிருயிக்கப்பட்டதுபற்றி இஃது இப்பெயா பெற்றது காலிரிபுழம் பட்டினத்தின் புத்த தேயுள்ள மயானத்தின் பக் கத்துள்ளது. இதனால் இது சுடு காட்டுக் கோட்டமெனவும் கூறப்படும், இதில் முனிவா பல ரிருந்து தவஞ்செய்தாரா, சம்பா பதி கோயில், கந்திற்பாவை, உலகவற்றி என்னுயிம்முன்றும் இதைச்சாராதுள்ளவையே, 68-9, 84, 91, 165, 184, 326

சகரவாளகிரி, 83

சகரவாளத்துத் தேவா, 138

சகரவாளம் - உலகம் முப்பத்தொ னறையும்தன்னுள்ளே அடக்கிய

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   சசுள

கோளம், 81-2, 240, 298, 367
சங்கததாரா - ஸங்கததாரா . பௌத
தரில் துறந்தோரின் கூட்டம்
ஸங்கமெனப்படும, 51, 233, 250,
269, 333

சங்கத்திலிருந்து விலக்குதற்குரிய
குற்றங்கள், 299

சங்கதருமா - ஒரு பௌததமுனிவா ,
இவா சதமதிக்கும அவருடைய
தந்தைக்கும் சருமோபதேசஞ்
செய்தவா, 59, 66

சங்கம, 38, 94, 139, 367

சங்கமன, - ஒரு வணிகன நீலியின
கணவன் . முற்பிறப்பிற் காரண
மின்றி இவனைக் கொல்வித்
த பாவத்தாலேயே கோவலன்
உலையுண்டிருந்தான், 295

சங்கமுகத்துறை, 57

சங்கமயம் - ஸம்சபம், 356

சங்கரித்தல, 310

சங்கறுப்பாரா, 330

சங்கினாசெய்த காதணி, 36

சங்குடைந்தார்போலுந்தாழை, 43.

சங்குமுதொபெடி, 96

சஞ்சரித்தல, 81

சட்டையிட்ட பிரதானி, 277, 341

சட்டங்கம் - ஒதுரி, 60

சட்டய - ஆராமாயணத்திற் கூறப்
பட்ட நடுகின்றவது, 31

சட்டை, 181.

சண்டுகை - ஸாசான வாவியியாகி
ப ஒருதேவதை, 71

சண்டங்கம் 41

சண்ணை - அங்குநாட்டிற் கங்கைக்
கரையிலுள்ள ஒரு நகரம் சம்
பப்பெயனவும் வழங்கும், 29, 93.

சத்தத்தவம், 358

சத்தம், 351, 353 - 4, 361

சத்தியஞானம், 324.

சத்தியம் நான்கு - துக்கம் முதலி
யன, இந்நான்கின ஸுலககணமும்
ஆகம் ஸுத்திரத்திலுள்ளதாகி
ய ஹீனயானத்தில வினங்கக்
கூறப்பட்டுள்ள தெனறும் இவற்
றுள் ஒவ்வொன்றும் முமமூனரு

கப் பன்னிரண்டு வகைப்படு
மென்றுங் கூறுவா, 25, 116, 122,
217, 302, 337, 371 - 2, 381

சதமகன், 4

சதுக்கப்பூதம், 17, 243.

சதுக்கம் - நாற்சந்தி, 17, 90, 219

சதேந்திரர்கள் - பவணேந்திரா
முதலியோர் ; இவர்களுக்கெல்
லாம் தலைவனாகவுள்ளவனுக்கு
அகமிந்திரனெனப்பது பெயர்
316.

சந்தம் - வேதாங்கங்கள் ஆறினு
ளொன்று . செய்யுளிலககண்டு
னதக் கூறுவது , சந்தோவிசிதி
யென்றுக் கூறப்படும், 305, 310

சந்தனம், 36, 52, 96, 177, 223, 231

சந்தனம் மாலை முதலியன தர்
யாமை பெளத்த முனிவர்களுக்
குரியதசேலத்துளொன்று, 331

சந்தாபம், 194

சந்தி - இடவிசேடம், 331, 379

சந்திக்கோணம், 212

சந்திமூன்று, 370- 71

சந்திரத்ததன் - கப்பலிற் சென்று
வாணிகன் செய்யும் ஒருவணிகன்
சாதுவனை நாகா மலையிலிருந்து
காவிரிப்பூம்பட்டினத் திறகுக்
கப்பலிலேற்றி அழைத்து வந்த
வன் அவன், 172, 177.

சந்திரமண்டலம், 66.

சந்திரன் - சதேந்திரருள் ஒருவன்,
49.

சந்திராபீடம் - உச்சயினி நகரத்தா
சன இவன் தாராபீடென்னெனும்
அரசன் புத்திரன் , காதம்பரி
யென்பவருடைய கணவன்
காதம்பரியென்னும் வட்டமொழிக்
கத்திய காவயத்தின்கதாநாயகன்
38

சந்திரோதய வருணனை, 66

சந்து, 71

சந்தேகம் - பலதலையாய உணர்வு,
304

சந்தோவிசிதி - சந்தம், 310.

சந்திரிதம், 155

சபதக்ளஸ்துபம் - ஒரு வடநூல்
இது பாணினி குத்திரங்களைப்
பின்பற்றிப் பதஞ்சலி மஹா
பாஷ்யத்தை விளக்கப்பட்டோலி
தீக்ஷிதரோனபவரால் இயற்றப்பட
டதொரு வியாகரணகிரந்தம், 319

*பக்கத்தொடாச்சி, 351

சபகம், 353

சபகைகதேசவிருத்தி, 356

சபதம், 189

சம்பங்கோழி - சண்பென்னும கோ
ரைகளில் தங்கியிருக்கும் ஒரு
வகைக் கோழி. 48

சம்பந்தம் - காரணகாரியத் தொடா
ச்சி, 369

சம்பவவளவை, 304, 307

சம்பவீதத்து, 260, 305

சம்பாதி-சடாயுவின உடன் பிறந்
தவன், 31 198

*சம்பாதிபுரம் - சம்பாதி பூசுத்த
இடம், 31

*சம்பாதிவனம் - காவிரிப்பூம்பட்
னத்தைச் சார்ந்துள்ள ஒருசோலை
மேலே பறந்து சென்றபொழுது
சூரிய கிரணத்தாற் சிறையிழந்து
விழுந்த சம்பாதியென்னும
பறவை இருத்தற்கிடமானது
பற்றி இப்பெயர் பெற்றது, 31

*சம்பாநகரம் - சண்பை, 93

சம்பாபதி - சம்புததீவத்தின் அதி
தேவதை, இஃது இவளுக்கு
இயற்பெயர் சம்புமரத்தின் கீழ்
ருந்து நோற்றமையின் இவள்
சம்புவெனவும் பெயர் பெறு
வாள் சிவந்ததிறமும் சடையு
முடையவள். இவ்விருந்தமை
பற்றி ஆதிகாஸ்தே சம்பாபதி
யென்று பெயர் பெற்றிருந்த
சகரம், காவேரிநதியின் சம்பந்தத்
தாற் பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டின
மென்று பெயர்பெற்றது, புத்திர
சோகமுற்ற கோதமைக்கு
இந்தச் சகர வாஸ்துள்ள
எல்லாத் தேவா களையும்
வருவித்துக் காட்டி அச்சோ

கத்தை மாற்றி அவளைத்தேற்று
வித்தவள் இவளுடைய கோயில்
குச்சரக் குடினையென்று கூறப்
படும அருந்தவமுதியோன
கன்னி, குச்சரக்குடிகைக்குமரி,
சம்பு, சம்புததீவக் காவற்றெய
வம், சம்புததீவத்தெய்வம், தொ
னமுதாட்டி, பொன்னிறப்பொலி
ந்த நிறத்தாள, முந்தை முதலவி,
முதியாள, முதுமுதாட்டியென
இந்நூலில் இவள் வழங்கப்படு
வாள், 2-3, 19, 78-9, 81-2,
92, 181, 193, 201-3, 205, 227,
237, 240-41, 274

சம்பாபதி கோயில் - இது சாயா
வனத்தின் கோயிலின் தென்பக்
கத்திலுள்ளது சம்பாபதி
யமன் கோயிலென்று வழங்கப்
படுகின்றது, ஸநிதி வடக்கு
முகம் பிடாரி கோயிலென்று
இக்காலத்தவாசொல்கின்றார்கள்,
199

சம்பிரதாயம், 155.

சம்பு - சம்பாபதி யென்னுந் தெய
வம், நாவனமரம், 1-2

சம்புததீவக்காவற்றெய்வம், 19

சம்புததீவு - நான்கு மகாதீவினுள்
ஒன்று, இது நாவலர் தீவெனவும்
வழங்கப்படும, 1, 19, 83, 103, 130,
164, 183, 242

சம்புமரம், 181

சம்பை 29

சம்சித்தத்தவம் - உபேசுநாபா
வனை, 388

சம்ணமத்ததினபாகுபாடு இரண்டு -
ஆசீவகம், நகண்டமென்பன, 311

சம்ணரில் இருத்திபெற்றோ - சார
ணர், 110, 268

சம்ணீகாள - சம்ணாகளே, 54

சமதண்டம் - ஒருநா, இதில் ஆசிவக்
மதம் பரவியிருந்ததாக நீலகேசி
ஸமயதிவாகரத்தால் தெரிகிறது,
311

சமந்தகூடம் - இலங்கைத்தீவினில்
உள்ளொருமலை, சமனொளியென
றும் - சமந்தமென்றும் பெயர்

பெறும, புத்தஸ்தலங்களுள்
ஒன்று, 110, 119-20, 336
மம், 100
மயக் கணக்கா, 9, 19, 303
சமயதத்துவங்கள் 115
சமயதருமம், 115, 237, 274
சமயதிவாகரம், 231, 273, 374-5
சமயதிவாகர முனிவா-கீலகேரியின
விருத்தியுரையாசிரியா, 323
சமயப்படிற்றுரை, 234
சமயம், 249, 325
சமயமாறு, 309
சமயமநது, 325
சமயவாதிகள், 18.
சமயிகள், 18, 234, 334
சமவாயம் - கூட்டம், 321, 323
சமன், 122
சமனெளி - சமநதம், 119, 336
சமீகமுனிவா, 147.
சமநதன், 265.
சமயபு - ஸவயம்பு, 311
சயஞ்சனங்கள், 359
சயஞ்சனவான, 359
சயிததம், 338
சாவஜஞன் - புத்தன், 280
சரக்கு, 295
சரண - அடைக்கலம், 58
சரணங்கரா - பழைய புத்தாஞ்ஞ
ளொருவா, 369.
சரணுகதி, 366
சரவணம்-நாணற் காட்டினையுடைய
தொரு பொய்கை. இமயமலை
யைச் சார்ந்துள்ளது, 194
சரியாபிடகம்-குத்திர பிடகத்தின
சிற்றுறுப்புக்களுளொன்று, 299
சல்லி, 190
சலத்திறநிரியஞ்சாரணன், 110
சலனம், 307
சலாகை, 137
சன்னொவுளவுபயதனமலிகலம், 361
சன்னு, 361
சனங்கன், 167.
சனமித்திரன் - புண்ணியராசனு
டைய மந்திரிகளுள் ஒருவன்,
அவ்வரசன் புத்த பீடிகையைத்

தரிசித்தற்கு மணிபல்லவனு
சென்ற பொழுது நாகபுரையை
ஒருமாதமவரையிற பாதுகா
சவன் 282 - 1, 242
சாககாடு - சாதல், 105, 271, 276,
377
சாககியசக்கரவாததி 367
சாலை - கிளை, 1
சாங்கியவாதம், 310, 319, 321
சாங்கியன், 354-6
சாணி, 388
சாததம், 306, 309.
சாததன் - கூலவாணிகனசாததனா,
10
சாத்தியதனமசித்தத்துவம், 361
சாத்தியதன்மம், 353, 362.
சாத்தியதனமலிகலம், 360-61.
சாத்தியநித்தத்துவம், 361
சாத்தியம், 305, 361
சாத்தியாலியாவிருத்தி, 360, 362
சாத்திரம், 299
சாதனபியதிட்டாநதம், 353
சாநனமியதிட்டாந தவாபாசம்
ஐவாகப்படுமெனநல, 360.
சாதனதனம், 362
சாதனதனமவழாதத்துவம், 361
சாதனதனமலிகலம், 360
சாதனம், 305, 361
சாதனவழாதத்துவம், 361
சாதனவேது, 355
சாதனவியாவிருத்தி, 360
சாதாரணம், 356
சாதி, 304
சாதிகளினவகை, 329 - 31
சாதிபொருளம், 44
சாதுசக்கரன்-ஒருமுனிவன் ஆகா
யகமன முடையவன். தன் முத
பிறப்பில் இவனை ஒருபொழுது
உண்பித்த புண்ணியமே மணி
மேகலை நலவழிப்படுத்தற்கு ஏது
வாயிற்று என்பா, 54, 110-12,
129, 239.
சாதுயா, 59, 106, 136, 240
சாதுவன்-ஆதிரையினகணவன், நா
காஞ்சுகம் அவர்கள் குருமக
னுக்கும் சிலநீதிகள் கூறி அவர்

களை நலவழிப் படுத்தினான், 170-71, 173-5, 177
 சாநதநதுமிரவோர, 210
 சாநதம்-சுநதனம், 311, 76, 172
 சாநதலருறுதத, 224.
 சாநது-சுநதனம், 204, 221
 சாநதுகழிநீர், 326.
 சாபபறை, 78.
 சாபசரத்தி, 56
 சாபசர - முனிவா, சபித்தலையே அம்பாகவுடையவா, 56
 சாபநோனஞாண, 183
 சாபம், 168, 182, 194, 219, 289 296
 சாபம்பட்டி, 168
 சாபாநதகாரம், 179
 சாம்பறகுலையாகிய அரங்கம், 77
 சாமரை, 190
 சாமானியக்கருத்து, 350
 சாமானியஞானம் - பொதுவுணர்வு, 116
 சாமானியம், 321
 சாமானியிதேடம், 359
 சாமானியானுமானம் - அனுமான அளவையின் வகை முன்னனுள் ஒன்று, 303
 சாமை - ஒருவன்கத்தாளியம் எண் வகைக் கூலத்தது ளொன்று, 9, 330.
 சாயல - மெனமை, 20, 30, 40.
 சாயலன், 47.
 சாயினன், 48.
 சாயை, 225
 சாங்கம், 38
 சாங்கலன் - கோதமையின் புதல்வன், இவன் மயானத்திற் பேய் மகளாடியதைக் கண்டு அஞ்சி உயிரையிழந்தவன், 76
 சாபபறுத்து உயதி, 233, 276.
 சாபிற்சீருற்றம், 233, 237, 278
 சாபு, 237, 239
 சாபு பன்னிரண்டு, 297, 372
 சாபு பன்னிரண்டுள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று தோன்று மெனல, 369-70
 சாபு, 316

சாரணா - ஒற்றா. பௌத்தரிதும் சைனரிலும் சித்திபெற்ற முனிவா, சஞ்சரிப்பவ்வரணபது பொருள். பௌத்த சாரணர்களின் சீலம் நூற்றென்று சிவஞானசித்தியாரா, பரபக்கம், செளத்திராநதிகனமதாதிறகு ஸ்ரீஞானபிரகாச ரமுத்ய உரையால் தெரி கின்றது, 110, 170, 298, 318
 சாரணரென மா, 268.
 சாரியை, 13, 308
 சால, 139, 228
 சாலபு - அமைதி, 52.
 சாலகாயனன் - பிரச்சோதனனெனனும் அரசனுடையமந்திரி, 167
 சாவி - ஒருபாபபணி, அபஞ்சிகனமனைவி ஆபுத்திரனுடைய தாய், 142, 148, 150, 163, 277
 சாலை 332
 சாவகம் - ஒருநாடு இதனதலைநகராகபுரம், இதில் 'தவளமலை' எனது பெயர்பெற்ற ஒருமலை உண்டு, இஃது ஆபுத்திரனுடைய நுங் கூறப்படும், 8, 60, 162 - 3, 165, 283
 சாவகமன்னன், 233, 333
 சாவகன், 239.
 சாவம், 168
 சாவயம், 359
 சாவோபபயிருங்ககை, 73
 சாளரம் - பலகணி, 47-8
 சாற்றின்ன்கழறி, 171
 சாற்றுதல் - உணர்த்துதல், 280.
 சான்று, 131.
 சான்றோரிடத்திள்ள குற்றம் தெற்றெனவினங்குதல், 66-7.
 சிக்கெனபது, 314
 சிக்கை - சிதைவு, 310
 சிகி - பழையபுத்தாக்களுளொருவா, 369
 சிககபுரம் - கலிககநாட்டுள்ள ஒரு நகரம், இதனரசணவசுவென்பவன், இஃது அரிபுரமெனவுமவழங்கப்பெற்றம், 295
 சிககன்-ஆரியவரசாக்களுளொருவன், 301

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   சடுக

சிககாதனம், 190

செசிலிப்பறவை, 41, 44

செசுபாலன், 182

செதம—விததம - நிசசயம், மூலப் பகுதி, 116, 319, 321

செதவெளிப்பாடு, 355.

செதாசுததம், 355 - 6

செதாநதததொகை - புத்தமதசெத தாநதவகளைத்தொகுத்துக் கூறும் தமிழ்ப் பெளத்தததாலகளுள் ஒன்று. இதனைச் செய்தோரையாவது இதன்காலமுதலியவற்றையாவது ஒருவாற்றாலும் தெரிந்த கொள்ள இடமில்லை. ஆயினும், நீலகேசியில் புத்தவாதச சருக்கததில், “உள்ளஞ்செல்லுடம்பு” எனனுஞ் செய்யுளுரையில், ‘மருடரு மனம் வாய மெய்யிற கொலை முதல வினை பத தாமே’ எனப்பது சித்தாந்தத் தொகை என அந்நூலுள் - யாசிரியரும், சிவஞான சித்தியார், பரபகம, சௌத்திராநதிகை மத்ததுளள், “முழுதுணாநது” எனனுந் திருவிருத்தத்ததுரையில், “அருணெறியாற் பாரமிதையாற்றநது முடனடக்கிப், பொருணமுழுதும் போதியினமீழுமுழுதுணாநத முனிவரன்ற, னருணமொழியா னலவாயமையறிந்தவரே பிறப்பறுப்பா, மருணெறியாம் பிறநூலு மயக்கறுக்குமாறுளதே” எனப்பது சித்தாந்தத் தொகை என ஸ்ரீஞானப்பிரகாசரும் எழுதியவற்றால் இந்தச் செய்யுட்களிரண்டும் இருநூலிலுள்ளனவாகப் புலப்படுகின்றன, 348, 374.

செதாநதம், 303

செதாநததன் - புத்ததன், 366

செத்திபுரம் - சேதா ராசனுடைய நகர், 104

செத்தியெண்பததொன்பது, 234

செத்திரககைவினை, 55, 202

செத்திரகாரிகள் - செத்திரமெழுதுவோர், 329

செத்திரசெய்ய நக, 38, 192

செத்திரசேன ந, 236

செத்திரததெய்வம் பேசுதல், 202

செத்திரப்படாம் - செத்திரமெழுதிய ஆடை, 38, 41.

செத்திரபூமி - ஆசசரியத்தையுண்டு பண்ணும் பூமி, 212

செத்திரம், 38, 41, 192, 203, 245

செத்திரவிதானம், 190

செத்திரன் - ஆரிய அரசார்களுள் ஒருவன், 301

செத்திராபதி - மாநிலியின நற்றய மணிமேகலையை உதயகுமாரனோடு கூட்டிற்றகுப் பல்வகையாக முயன்றவன், மிகக்விரகுள்ளவன், 4, 19-20, 26, 49, 62, 186, 189-90, 192-4, 265, 269, 274

செத்திரை, 122

செதடு, 140.

செதம்பரம், 207

செதா - சேரை, 130

செதரினசேரை - செதநததணி, 36

செதவறுணி, 36

செதா, 130.

செதததல், 181-2, 259

செததல், 35, 44

செதயாவுள்ளம், 188

செதன் - மக்களுள்ளே குறளானிலும் நெடியவன், 140.

செதனை, 389

செதாருலம், 167

செதாதேவி - ஸரஸ்வதேவி இவளுக்குத் தென்துறையிற கலாநியமென்று பெயாபெற்ற ஓராலயம் இருநதது, இவள் ஆபுத்திரனுக்கு அமுதசுரபியை அளித்தவள், இவளைச்செதா விளக்கெனறு கூறுவா, 6, 150, 152-4, 200

செநதை - மனம், 160

செநதையோய, 167

செநதையினறியுஞ் செயவினையுறமெனல், 38

செநதையின் நெனிறசெயவினையாகுதம் எயதாது, 33.

சுப்பி, 808

சிமிலிக் கரணடையன், 34

சிமையம் - மலை, 301.

சிரல - சிசிலிப்பறவை, 41, 14

செருங்கி - மான்வயிற்றிற் பிறந்த ஒரு முனிவர். இப்பெயருடையாரொருவர ஒரு பசுவினிடமிருந்ததாகப் பாரதத்தால் தெரிகின்றது, 147

சில்பலியரிசி, 75

சிலலை - கீர்ப்பறவை விசேடம், 98

சலத்ய-, 266, 270

சிலப்பதிகாரநூலாசிரியரும் மணிமேகலை நூலாசிரியரும் ஒரு காலத்தினரென்பது, 9-10

சிலப்பதிகாரம் - பழையகாப்பியங்களுடனான ஒன்று, இளங்கோவடிகளென்னும்கே முனிவராலியற்றப்பட்டது கணவனுமமனைவியுமாகிய கோவலன் கண்ணகியென்பவருடைய சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவது தமிழ்நாட்டரசா மூவருடைய இராசதானிகளாகிய புகார மதுரை வளசி என்னும் மூன்றை பெருமைகளையும் விளக்குவது, மூன்றுணமைகளே சிலம்புகாரணமாக உலகத்தாருக்குத் தெரிவித்தறப்பொருட்டுச் செய்யப்பட்டமையின இப்பெயர்பெற்றது, இன்னும்முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாகவின இயலிசை நாடகப் பொருட்டொடாநிலைசெய்யுளென்றும், நாடகவுறுப்புக்களை யுடையதாகவின நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைபாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளென்றும் இந்நூல்பெயர்பெறும், இது பதிகச்செய்யுளை முதலிற்பெற்று மங்கலவாழ்த்துப் பாடல் முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புகாரக் காண்டமும், காடுகாண்காதைமுதலிய பதின்மூன்று உறுப்புக்களையுடைய

மதுரைக்காண்டமும், குன்றக்குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் புகுக்கப்பட்டுள்ளன, இதிலியற்றமிழின் பாருபாடான வெண்பா அகவற்பா கலிப்பாவென்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாருபாடான ஆறறுவரி முதலிய பாக்களும், நாடகத்தமிழின் பாருபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன, இதற்கு அருமபத்யுரை யொன்றும், அடியாராகுநூலாசிரியற்றிய உரையொன்று முண்டு, 4-5, 9, 11, 13-6, 18, 20-22, 24-5, 28-33, 36-7, 41, 45-8, 51, 54-5, 57-8, 60, 62, 64-5, 67, 70-71, 75, 77, 82-4, 86-9, 92, 94-6, 98-100, 103, 108-9, 117-8, 132-3, 136, 138-40, 144-5, 150, 155-6, 159, 161, 165, 170-71, 173, 180, 183, 186-7, 195-7, 199, 202, 204, 208, 210-11, 213-6, 218-9, 221, 224-9, 233, 238-40, 243-4, 247, 252, 256, 259, 262, 266, 270, 276-7, 279, 282, 284, 293-4, 297, 300, 302, 326, 328-33, 335-6, 338, 347-8, 367

சிலப்பதிகார வரும்பசுவரையாசிரியர், 16, 156, 204-5, 242

சிலம்பு, 64, 119

சிலாத்தலம் - வட்டமாகச் சூதிரகாரத்தகவல்லாறப்படுத்தது, 336

சிலேகட 190

சிலை, 267

சிலைகயனெடுங்கொடி, 214

சிலைத்தாரா, 152

சிலைப்புருவம், 200

சிலஞானசித்தியாரா - தமிழிலுள்ள சைவசித்தாந்தசாஸ்திரம் பதினான்குநூலானகாவது, இதுபுறப்பகம் சுபகமென இரண்டுபகுதிகளையுடையது, அவற்றுள் 10- திருவிருத்தங்களுையுடைய பரபகத்தில உலோகாயதன்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சடுங்

முதலிய பரசமயிகளுடைய கோட்பாடுகள் எடுத்துக் காட்டிமறுக்கப்படும், ௩௦௮ - திருவிருத்தங்களை யுடைய சுபகத்தில பலசமயிகளாலுஞ் செய்யப்படும் ஆசுவகைகளுக்கெல்லாம் பரிசாரக கூறிஸவமதம் நாட்டப்படும் இதனைச் சிவஞான போதத்தின் வழிநூலென்பா. இந்நூலின் பெருமையை, "பாரிலுள்ள நூலெல்லாம் பாராததறியச் சித்தியிலேயோலிருத்தப் பாதிபோதம்" எனனும் சிவபோகசாசனசெய்யுளும், "சிவத்திற்கு மேற்றெய்வ மிலலை, சிவஞானசித்திக்குமேற் சாதனிரமுலிலை" எனனும் பழமொழியும் நன்குபுலப்படுத்தும், இந்நூலாசிரியர் இறைக்கருச் சற்றேரக்குறைய ௬௦௦-வருடங்களுக்கு முன் நடுநாட்டிற்பெண்ணையாற்றிற்கு அருகேயுள்ள திருத்தனையூரில் எழுந்தருளியிருந்தவரும் சகலாகமபண்டிதரென்னுங்காரணப்பெயர் பெற்றவரும் மெய்கண்ட தேவருடைய மாணக்கர்களுட் சிறந்தவருமாகிய அருணாதிசுவாசாரியர். இதினுள்ள பரபககத்திற்குத் திருவொற்றியூரூனப்பிரகாசர், அவர் மாணக்கமாகிய தத்துவப்பிரகாசர், வேலப்பபண்டார முதலியோரும், சுபககத்திற்கு மறை ஞானதேசிகாசிவாக்கிர யோகிகள் திருவண்ணாமலையாதினத்து ஞானப்பிரகாசமுனிவர் திருவாவடுதுறையாதினத்துச் சிவஞானமுனிவர் நிரம்பவழங்கிய தேசிகாமுதலியோரும் உரைசெய்திருக்கின்றனர், 297, 304 - 5, 307, 311, 313 - 5, 323, 343, 350, 367-9, 374, 381-4, 389
சிவபாததியன் - சிவபெருமானுடைய பாதத்திற்குரியவன், 111
சிவபெருமான் - இவர்பெயர் ஆவமர் செவ்வன், நுதல்விழிநாட்டத்

நிறையோனென இந்நூலிலவருகும், 17, 89
சிவிறி - நீரைவீசுவ கருவி விசேடம் 327
சிவேதன் - ஆரியவரசர்களுளொருவன், 301
சிறபம் - நுண்பொழில், 199
சிறபாசாரிகள், 33, 202, 330
சிறறிடைத்தேவு, 83.
சிறறிடைமுக்கா, 89
சிறறியாறு, 168
சிறறிவ, 250
சிறப்பினபாலர், 270
சிறப்பு - விழா, 111, 164, 265, 343
சிறப்புச் செய்வெண்ணுகாரம், 327
சிறப்புடையவரே மக்களென்றல், 256
சிறப்புப்பெயர், 47
சிறியவாயில், 68
சிறுகாரசெவ்வன், 211
சிறுசெவி, 138
சிறுதீவு இரண்டாயிரம், 83
சிறுத்தா, 89
சிறுநகை, 193, 201
சிறுபயிரிசி, 75
சிறுபாணாறுபபடை - கடைச்சங்கப் புல்வாகன அருவிச்செய்தபததுப் பாட்டினுள் மூன்றாவது, ௨௬௬ - அடிக்கையுடையது, பரிசில் பெறக்கூடிய பாணனொருவனைப் பரிசில் பெற்றொருவன் ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக் கோட்டன் இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனா பாடியது. இது நல்லியக்கோடனதுவள்ளனையும் அவனுடைய நகரக்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆழா முதலியவற்றின் ஓயலையும் அவற்றிலுள்ளாருடைய நற்குண நற்செய்கைகளையும் அவனது அரண்மனையின் சிறப்பையும் பலத்திதனரும் ஏதனும்படி பலகுண விசேடத்தோடு அவன் வீற்றிருத்தலையும் கூறுவதனறித

தமிழாட்டு மூவேந்தருடைய
 இராசதானிகளாகிய மதுரை
 வஞ்சி உறையூரென்னும் மூன்று
 நகரங்களின் நிலைமையையும்
 பேசுபாரியாய் அதிகநள்ளி
 ஓரியென்னும் வள்ளல்களெழுவ
 ரும் இன்ன இன்ன கொடையாற்
 பெயா பெற்றார்களென்பதையுங்
 கூறும் இதற்குஞ்சிரியாநச்சிலாக
 கினியா உரை செய்திருக்கின்
 றனா, இது சிறப்பானுறெனவும்
 சிறப்பாணெனவும் வழங்கும், 36,
 44, 47, 77, 91, 96, 285, 385
 ஈறுபுழை, 68, 91
 ஈறுபுறம் - பிடா, 24
 ஈறுமகன், 177
 ஈறுமை - குற்றம், 258
 ஈறை, 44, 50-51, 56, 208, 216-7,
 240, 255, 265, 267
 ஈறைக்கோட்டம், 7, 206, 214, 216
 ஈறைக்காகுங் காப்பு, 195
 ஈறைச்சாலை, 206
 ஈறைசெய்சிறதை 74
 ஈறைசோயதீரத்தல, 256
 ஈறைப்பாடு, 257
 ஈறையோகோட்டம், 218
 ஈறைவீடு, 253
 ஈனனீர், 38-9, 264
 ஈனந்திருகல, 249
 ஈனப்பாவம், 296
 ஈனம், 46.
 ஈனமாசு, 106
 ஈனன் - புத்தன், 309
 ஈனேநகிரன், 349.
 ஈனை - கிளை, 40
 ஈனைத்ததாவீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள
 செறிந்த சுள்ளிகள், 36.
 ஈனையு - தண்டம், வேதாங்கமாற
 னுள் ஒன்று, வேத இலக்கணத்
 தைக்கூறுவது, ஒவ்வொருவேதத்
 திற்கும் பலசிறைகளுள்ளன,
 ஒரு வேதத்திற்குரியவை மற்ற
 வேதங்களுக்கு ஆகா அவை வி

யாஸா, நாமதா, பாணினி, பாரதது
 வாஜா, கௌஹனா, வியாடி முத
 லிய மஹரிஷிகளாலும் வேறுள்ள
 பிராசீனாக்களாலும் செய்யப்பட்ட
 ளுள்ளன, இதனை வேதத்திற்குமூக
 காகக்கூறுவா, சீசைச்செய்வனவும்
 வழங்கும், 142, 310.

கீ, 220

கோழி-ஒரு சிவஸ்தலம், சிவபெரு
 மாணைக்காளிபூசித்தமையின் இப்
 பெயாபெற்றதென்பா, 29

கேதத்-அழித்தத், 95, 162, 216
 218, 240

கேதலைச்சாததனா, 10

கேதம், 312

கேதன்-கித்திபுரத்தாசன், நீலபதி
 யென்பவளின் தந்தை, 104

கேபீதது, 216

கோ-தாளவறுதி, 204, 210

கோத்தி-மாவலி பரம்பரையிலுதித்த
 ஓராசனபுத்திரி, நெடுமுடி க
 கிள்ளியின் மனைவி, உதயகுமா
 னுடையதாய், இராசமாதேவ்
 யென்று கூறப்படுவன, 207.

கோமை, 322

கோரை, 36, 130

கோசமாதி, 367.

கோபாரமிதை - கோம் நிறைத்தல்
 இது விரயபிடகத்துச் சொன்ன
 வாறுசெய்தல், இது தசபாரம்
 தையுள் ஒன்று, 297

கோம், 35, 155, 231, 253, 273, 347,
 365, 374

கோமைநது-கொல்லாமை, கள்ளுண்
 ணைமை, பொய்யாமை, காமமின
 மை, கள்ளாமையென்பன, 26,
 231, 365

கோவுபாசகா, 327

கோகசிரநாமணி - தமிழிலுள்ளபழை
 யகாப்பியமைந்தனுள் ஒன்று,
 திருத்தகக் தேவரென்னுபசை
 முனிவரால் இயற்றப்பட்டதும்
 கூட - இலம்பக வுறுப்பையும்
 நடக்கடு - கவிசையு முடையது -
 சொல்லழகும் பொருளழகும் நி

றைந்துள்ளது, கைனமத்தின்
இய சீவகனென்னுமரசனது
சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறி
மேம்பட்டு விளங்குதலின் இப்
பெயாபெற்றது, உச்சிமேற் புல
வாகொள் நசுனாககினியரால்
உரைசெய்யப்பட்டது. இதற்கு
வேறொரு பழையஉரையுண்டெ
ன்று அவவுரையாலவிளங்குகின
தது, சிந்தாமணியென்றும் நூற்
பயனாகிய நாற்பொருள் கலையும்
நன்குவிளங்கக்கூறுதலின் முடி
பொருட் டொடாரிலைச் செய்யு
ளென்றும் இதுவழங்கப்படும, 2,
7, 15, 22, 30-31, 36, 39-41, 43,
45 49, 53-4, 57, 64, 71, 85, 99,
109, 120, 123, 139, 154, 157,
160, 167, 170, 175, 182, 195-6,
201, 212, 214, 222, 236, 241,
217, 219, 252, 256-9, 261, 276,
282, 296, 315, 326, 328, 331,
333, 338

சீவன, 316

சீற்றம், 296

சீறியகற்பு - மறக்கற்பு, இதுமதுரை
யையெயிரித்த கண்ணகிபாலுள்ள
து இதற்கு மறுதலையாகியகற்பு
ஆறியகற்பு என்றும் அறக்கற்
பென்றும் கூறப்படும, 294

சீறியாழ, 47

சுகதன - புத்தன, 335.

சுகதுக்கானுபாவம், 372

சுகம், 358

சுட்டல், 262, 304

சுட்டுக்குலியெனப் பேராந்தை ஒலி
ததல், 73

சுட்டுணாவு - பிரமாணபாகவக ளெ
ட்டனுள் ஒன்று, 308.

சுடா - சுந்திரஞ்சரியா, 108, 309.

சுடாததோரணம், 72

சுடலை - மயானம், 74.

சுடலைக்கான, 171

சுடலைநோன்பிகள், 74.

சுகொட்டுக்கோட்டம், 69, 84.

சுமெண் - செங்கல், 37, 71, 189

சுண்ணச்சாந்து, 69

சுண்ணம், 43

சுத்தோதனன - கௌதமபுத்தரு
டையபிதா இவனைச்சாகசிய சக
கரவாததி யென்றுங் கூறுவா,
268, 367

சுதமதி - கௌடிகனென்னும் அந்த
னனுடைய புத்திரி, மாருதவே
கனென்னும் ஒருவித்தியாதரணை
முன்பு கவாந்து கொண்டு போ
கப்பட்ட இவள் பின்பு அவனற
கா விரிபழம் படமினதக்விடப்
பட்டு மாதலியின உயிராததோழி
யாயிருந்தாள, மணிமேகலைபால்
மிகக் அன்புடையவள் சங்கதரு
மணிதத்துத் தருமங்கேட்டவள்,
5, 6, 28, 30, 34, 41, 44, 50-53,
55-6, 66, 68, 84, 85-7, 92-3,
95-7, 114, 132-3, 135, 141,
166, 198, 237, 270, 273, 289,
326, 339, 344

சுதை - சுண்ணச்சாந்து, 38, 83,
199, 290

சுதையாற்பாடையுள்ளிட்டன பண்
னுவா, 310.

சுதா பிழுகியமாடம், 69

சுதாரச்சுண்ணம், 21.

சுபகிருஸந்தலாகம், 3

சுமமை - ஒலி, 72-3, 154

சுரத்தல், 130-31, 157-8, 163

சுரபி - மணம், 123

சுரபுனனை, 41

சுரிசுழல், 212

சுரியல் - சுழித்தல், வளைவு, 36

சுரியிருமபித்தை, 248

சுருக்குவலை, 195

சுருங்கை - மதகு, 138

சுருங்கைச்சிறுவழி, 138

சுருங்கைத்தாம்படி, 326

சுருதி, 389

சுருப்புநாண, 195.

சுரும்பு - மலை, வண்டு, 31, 33, 224

சுருளித்தோடி, 37.

சுரை - உள்ளீடினமை, பசுவினாடி

181, 177.

சுரைவித்து பலங்குருவமை, 221

சுவசனவீருததம், 354.

சுவாககம், 125, 306

சுவரிலெழுதியதெயவர, 235

சுவை, 75, 320, 337, 345

சுழலுஞ்சுழலும், 36, 100.

சுழி, 46

சுள்ளிககோல, 306.

சுள்ளிகள், 36.

சுற்றமதுயாககடல் வீழதல், 95

சூட்டிறைச்சிவிற்போர, 329

சூட்டி, 64

சூடகவரிவளை, 37

சூடாமணிக் கணு - ஒருதமிழ்நிகண்டு, இது தெயவப்பெயாத தொ

குதிமுதற பலபெயாக கூட்டித் தொரு பெயாத்தொகுதி யிறுதியாகிய பன்னிரண்டு தொகுதிகளை யுடையன திவாகரத்துக கும்பிகலந்தைககுமவழிநூலாகவுள்ளது இதில 1196 - விருதப்புகளுள்ளன, 110, 140, 268

சூடு, 147

சூத்திரி, 311

சூதா - நின்றேததுவார, 330

சூதாடல், 170

சூது, 159

சூா - அச்சம், 241

சூாமலை, 173

சூரியகாந்தமணி, 138

சூரியகுலம், 2, 268

சூரியமண்டிலம், 137

சூரியன் - சதேந்திரருள் ஒருவன்,

108, 122, 271.

சூரியனுக்கு முற்காலத்தில் கிருத திகாப்பிரவேச முண்டென்பது, 122

சூரியனுடையஉதயாததமயா, 104

சூரியாததமனம், 65

சூரை - கொடிவிசேடம், 74

சூல் - கருப்பம், 262.

சூலம், 69

சூழதல் - செயதல், 144, 265.

சூழபோதல், 189

சூள - சபதம், 35

சூளாமணி-ஒரு தமிழ்ச்சைனைக் காப்பியம், 2131-செய்யுட் களையுடையது சொற்குவைபொருட்சுவகளிற்றிதாத்து, இந்நூலாசிரியாதோலாமொழித்தேவரன ஹுமசைனமுனிவா, இக்காப்பியத்தின்கதாநாயகன் திவிட்டனென்னுப அரசன், 43, 56, 188, 223

சூருநறு-சபதம், 35, 201-2

சூருமுதிாபருவம், 143.

சூங்கதிாமண்டிலம், 137

செங்கயல், 37, 71, 189

செங்கமுனீரிதழைப் பிணைத்தல், 210

செங்குட்டுவன் - சேரலாதன் புத்திரன், இளங்கோவழிகுறின சபையன், கண்ணகி தனஞ்சுடையடைந்து கண்டிவோடு சூராககம்புஞ்சுதாளென்பதைக் கேட்டிடுவன் இமயமலையிலிருந்து செங்கொணாந்து அவன் வடிவமைத்துப் பிரதிஷ்டை செயலித்துப் பூசையும் விழாவும் ஈடத்தினேன், மதுரைக் கூலயாணிகன் சாத்த ஹர்பால மிகக் அன்புடையவன் சேரன் செங்குட்டுவன் என்பவன் இவனே, 300, 302

செங்குணக்கு, 2

செங்கோல, 15, 143, 166, 255, 341

செங்கோலகாட்டல், 193, 203.

செங்கோனமுறை, 196

செட்டி, 176.

செட்டிகளொன்பதினமா, 287.

செண்டுமெளி, 308

செந்திப்பேணல், 65

செந்தாக்கு - இசைத்தமிழ் நூலிற் கூறிய எழுவகைத் தூக்கினுள்ளன்று. ஒருசீரையுடையது, 20

செப்பல், 52, 194, 193.

செப்பினுள்ளைவகியமலா புழுக்கத்தாலவாடுதல், 48.

செம்பஞ்சுக் குழம்பு, 76

செம்பவளம், 96, 200.

செம்பாகம்-நல்ல பகருவம், 52

செம்பிறப்பு, 314
 செம்பு செயஞ்ஞா - செம்புகொட்டி
 கள செம்புவேலை செய்யும் ஒரு
 சாதியா, 329
 செம்புயிரா-ஐவகையுயிராகளுள் ஒன்று,
 315
 செம்பொருள, 59, 238
 செம்போக்கு, 315
 செம்பா, 330
 செம்முலலை, 41, 211
 செயகு-செயவேன, 50
 செயகுன்றம், 211, 331
 செயகேன-செயவேன, 291
 செயகை, 237, 271, 370, 372, 377,
 380
 செயசுவததாட்டி, 258
 செய்தவம், 193
 செய்தாங்கு, 259
 செயதி, 203, 206, 233
 செயபுள்ளிககண, 310
 செய்யோள-திருமகள், 51
 செயவினை சிந்தையினறெனினயா
 வதுமெய்தாதெனபோரா, 33
 செயவினைப்பயத்தால நற்பிறப்பெய
 துதல, 217
 செயவினைமருங்கின, 80, 150, 232
 செயவினைமாட்டம், 47
 செயப்பாட்டுவினை 259
 செயலறல, 45, 219
 செயலை - அசோகமரம், 267
 செயறகையழகு, 245
 செயிரா - குற்றம், 137, 321
 செரு, 295
 செருக்குதல, 90, 131, 195, 204,
 262
 செருநதிமரம், 41, 211
 செருந்து, 211
 செருப்புக்கள் மனனா, 254
 செலகதி, 149
 செலல-துண்பம், போகாதே, 19,
 35
 செலலல செலலல, 223
 செலலறக, 45
 செலலுயிரா, 105, 129, 229
 செலலுயிராப்புக்கில, 276
 செலலுலகு 263
 செலவக கள்ளாட்டி, 76
 செலவககாப்பு, 218

செலவம், 236, 247 - 8
 செலவுழி, 170, 254
 செலிதி - செனறு, 20
 செவவழிக கீதம், 35
 செவவழிப்பண, 339
 செவவனம்-நேராக, 6, 33, 118-9,
 131, 175
 செவலி, 188, 190 - 91, 193, 231
 செவலிது, 188, 237
 செவலியள, 56
 செவலியினவுணங்கல, 213
 செலி, 51, 193, 198
 செலிடா 151
 செலிடு, 110
 செலிததுளை, 103
 செலிமுதல - காதினிடம், 49-50,
 264
 செலியொலிவிகாரம், 319
 செலிலிதகாயா, 89
 செழியன, 149
 செழுங்கமலை நியமம், 150
 செழுஞ்சோறு, 196
 செற்ற களவன, 259
 செற்றசேககை, 52
 செற்றஞ்செறுததோய, 63, 263
 செற்றம் - பகைமை டெடுங்காலம்
 நிகழுங் கோபம், 18, 52, 140,
 251
 செறிக்குழைமறவா, 301
 செறிதொடி, 132, 237
 செறிநதசிறை, 256
 செறியிருள், 165
 செறிவளைமகாரி, 198
 செறுநதோரா - அடக்கினோ, 263
 செனறுய்ழககிரா, 64
 செனறுய்ழபொழுது, 65
 சேககை - தங்குமிட்டம், 47-8, 52,
 94
 சேடபுலப பரிசிலா, 152
 சேடி - வித்தியாதரஞலகு, 180
 சேனறுய், 181
 சேதனப்பிரபஞ்சம், 373
 சேதா - செவலியபசு, 65
 சேதியம் - (புத்தன) கோயில, 341
 சேரா, 234, 326, 335
 சேரலன, 336
 சேரன செங்குட்டுவன, 293, 300,
 302

சேவடி, 40
 சேவல், 43
 சேனாபதியா - சேனாபதிகள் - அர
 சாகுரிய ஐம்பெருங்குழுவீணுள்
 ஒருவகையா, 13
 சேனை, 100
 சேனாநுமானம் - அநுமானவகை
 முன்றலுள் ஒன்று, இஃது எச்ச
 மெனவும் கூறப்படும, 305
 சைவ விரித்தார்தம் - குழந்தைப்
 பருவத்தில் நடந்த வரலாறு, 70
 சைதனியவான், 355
 சைமினி - ஒருமுனிவா உள்ளவ
 வாத தூலாசிரியர்களுள் ஒருவா
 பிரதமியகம் முதலிய பததலுள்
 இவா கொண்ட பிரமாணம் ஆதே
 303, 309
 சைவவாதம், 309
 சைவவாதி, 309, 325
 சைன சநியாசினிகள், 57
 சைனசம்பிரதாயம், 155
 சைனமுனிவா, 35
 சைனா, 123
 சொல்லுஞ் சொல்லுவேன, 237
 சொல்லியுரைத்தல, 229
 சொல்லிறோன்றும்பாவம் நான்கு-
 பொய்குறளை கடுஞ்சொல்பயனில்
 சொல் எனபன, 273
 சொல்லுகிலாய, 311
 சொல்வருவித்தல, 115
 சொல்வுழி, 270
 சொற்பயம், 149
 சொற்பயன, 222, 339
 சொற்றொற்றத தொடாச்சி, 315
 சொனமுடிவு, 52
 சொன்னடை, 244
 சோதிடநூல், 122
 சோதிடநூலோர், 330
 சோதிடம், 310
 சோநகரம் - வானசுரனுடைய ஆர்,
 37, 306
 சோபிதா-பழைய புத்தகங்களுள் ஒரு
 வா, 369
 சோமசூரியாக்கினிகள், 304
 சோலை 50, 94, 117, 134, 219, 233,
 267, 284
 சோழபரம்பரை, 254

சோழா, 214, 340
 சோழா குலக்கொடி - காவிரி, 3
 சோழன், 7, 30, 44, 46, 52, 64
 சோழனெருவன் தாங்குகியெவற்
 தது, 11
 சோழிக எஞ்சி - நெடுமுடிக்கிள்
 மீயின மந்திரிகளுளொருவன்,
 240, 251-2
 சோற்று அமலை, 178 - 9
 சோற்றுப்பாத்திரம், 259
 சோறு, 123, 131, 196
 சூயில - மதினுறுப்புவிசேடம், 64
 சூயிம-சூரிடன், 42, 97, 105, 139,
 162, 230, 297
 சூலம்-பூயி, 129, 153, 175, 203,
 263, 265
 சூழல் - புலிநக்ககொன்றை, 96
 சூனம், 179
 சூனசுகாதி, 323
 சூனதீபம், 390
 சூனநனவீர், 263
 சூனப்பிரகாசா - சிவசூன சித்தி
 யா பரபக்கத்திற்கு உரைசெய்
 தவாளுளொருவா, திருவொற்
 நியூர் சூனப் பிரகாசனனும்
 கூறப்படுவா, 348
 சூனபாரட்டை - சூனம்பூரித்தல் -
 தசபாரயிதைகளுள் ஒன்று, 297
 சூனம், 216
 சூனேந்திரியங்கள் ஐந்து, 371
 சூனோதயம் 125.
 சூயிதல், - பரத்தல் 189
 சூருணி - புத்த தாம ஸங்கங்கள்,
 366
 தருஷணை - ஆசை, 369, 372
 தக்கணமதுரை, 150, 246 - 7
 தக்கயாகப்பரணி - இது கவிச்சக
 கரவாததியாகிய ஒட்டக்கூத்த
 ரால் இரண்டாவது இராசராச
 சோழன் காலத்தில் செய்யப்பட
 டது, 815- தாழிசைகள் அடங்கி
 யது, வீரபத்திரதேவா தக்கனது
 யாகத்தைச்செய்கரித்ததைச் சிறப்
 பித்துப் பாடுவது. இதனால்காள்
 யைப்பற்றிய பல செய்திகளும்
 சோழர்கள் பெருமையும் பிற

வம் அறியப்படுகின்றன இடையே திருஞானசம்பந்தமுத திருவாரூர மதுரை சென்று சமணரை வாதிடவென்ற வரலாறு இதில மிகச்சுவைபெறக் கூறப்பட்டுள்ளது இதற்குப் பல அரிய விஷயங்களை வெளிப்படுத்துவதாகிய பழைய உரை யொன்றுண்டு, 31, 70-71, 102, 105, 114, 275

தக்கனறு, 255

தக்காரா, 179

தக்கு - தகுதியுள்ளது 187

தக்கரம் - மயிர்ச்சாரத்து, 47

தக்கவிலன், 40, 169

தக்கவிலன், 252

தக்கவிலை-தக்கவினமையுடையாய், 73

தக்கவு, 197

தக்கை, 220

தக்கைக்குறா, 256

தக்கைநலம் - தக்க அழகு, 48

தக்கைபாராட்டல், 61

தக்கைமலாதாரோன, 275

தக்காவேட்கை, 170, 194

தக்கசா, 212, 329

தக்குமாரசரிதம் - ஒருவடமொழி வசன காவியம் பததுக்குமாராகள் விஷயமாகச் செய்யப்பட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது. உச்சவாசங்களுண்டு வழங்குகிற பகுப்புக்களை உடையது இதனை இயற்றியவர்தண்டியாசிரியர் இதில் முதற்பாகம் இதற்குப் போனமையின் அது பிற்காலத்தரச சோமதேவப்பட்டரால் இயற்றிச் சோக்கப்பட்டதென்று கூறுவார், 70, 112

தக்கீலம், 231, 365

தக்கோஷம், 374

தக்கபலன் - புத்தன தானம் முதலிய தக்காரமியையும் நிறையப்பெற்றமையின் இவன் இப்பெயர் பெற்றான் என்பார், 348

தக்கபாரம் - தக்காரமியை, 297, 368

தக்காரமியை - தானம் முதலான நூல்களையும் பதமும் பூரித்தல், "சுகரன உயிர நேரவும் உறுப்பு நேரவும், பொருள்

நேரவும் பூரிக்கின்ற பாரமியை பதம்" என்பார் நீலகேசியுரையாசிரியர், 297, 348

தக்கம், 327

தருசைவாணன கோவை - ஒரு தர்மம் தூல இதிலுள்ள செய்யுண்டை மிகச் சிறந்தது இது மாற்றை நாட்டுள்ள தருசாககடாரி லிருந்தவனும் பாண்டியனுடைய மந்திரியுமாகிய வாணனென்னும் தலைவனமீது பொய்யார் மொழியென்னும் புலவர் பெருமானை பாடப்பட்டது, நான்கு ராய நம்பி யென்பவராலியற்றப்பட்ட அகப்பொருள் விளக்கமென்னும் இலக்கண நூலிற்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது இந்நூலிற்குக் குன்றத்தூரச்சொக்கப் பாவலரென்பவரால் செய்யப்பட்டதான உரை யொன்றுண்டு, 152

தடபம் பொறுத்தல் - தவத்தோராக் குரிய நியமங்கள் எட்டினுள்ளன, 386.

தடக்கை, 52

தடக்கையினங்குறி 60.

தடமித்தன, 45

தடி - ஊரை, 74

தடிந்து - வெட்டி, 176.

தடிமாற்றத்தொடாச்சி, 315

தடிமாற்றவலம், 261

தடிமாறுபிறி, 229

தடைஇ - தடவீப் பார்த்து, 55

தண்டம் - சிவன், 57, 142, 206

தண்டாக் களிப்பு, 77

தண்டாக்காட்சி, 338

தண்டாவீகை, 77

தண்டு 72

தண்டகாலான, 155

தண்ணகாரா - பழைய புத்தா களுள் ஒருவர், 369

தண்ணை, 220

தண்ணீர், 111

தண்ணீர்ப்பந்தல், 327

தண்ணுனம் - உத்தமத்தோற்கருளியாகிய மத்தளம், 21, 77, 83, 210

தணனுமையோன - பரத நூலிற்
கூறிய பஞ்சாசாரியாகளுள் ஒரு
வன், இவனை மாததங்கிகளென
பா வடநூலாரா, 87
தண்பனிவிழுங்கிய செங்குதிர மண
மீலம், 137
தண்பெயல், 160.
தணமணற்பந்தா, 17
தணிதல், 46, 194
தணியாக்காதல், 293
தணியாததுன்பம், 28
தணியாநோக்கம், 68
தணியா மனனுயிர், 162
தணியாவின்பம், 135
தணியாவுயிர், 165
தணியாவேடகை, 234
தணிவிலவெம்பசி, 134
தத்திரிநெடுங்கண், 19
தத்துநீரடைக்கரை, 96
தத்துவபோதினி - சித்தார்த்தகௌ
முதியென்னும் வடமொழிவியா
கரணத்தின் வியாக்கியானங்களு
ளொன்று, 148
தத்துவபிரபந்ததைநது, 321
தத்துவமைநது - பிரதிவி முதலி
யன், 323
ததா - கொதது, செறிவு, 36
தந்தநூற்பொருள், 316
தந்திதீ, 182
தப்பல் - வெட்டல், 8, 231
தபச்சரணம் - தவஞ்செய்தல், 155
தபனம் - எண் வகை நரகத்து
ளொன்று, 82
தமமததமமத்தி - தாமாஸ்தி காய
மும் அதாமாஸ்திகாயமும் இது
பிராகிருதச்சிதைவு, 318
தமமத்தி - தருமாஸ்திகாயம், 318
தமமனை - தாய, 78
தமமுன - தமையன், 248
தமக்கைமாரா, 132
தமக்கொழிமரபு, 176
தமா, 111, 144, 148
தமனியப்பூண், 29

தமனியப்பொதியில், 332
தமனியம் - பொன், 212
தமிய, 48
தமியன், 51, 197
தமிழ், 9
தமிழ்நாட்டு வேலைக்காரர், 212
தமிழ்நாடு, 183
தமிழ் நாவலா சரிதை, 283
தமிழ்ப்பாவை - காவிரி, 3
தமிழ்வினோடு, 212
தமிழ்கம், 183.
தமையன், 248
தயங்கிணரக்கோதை, 93
தயரதன், 179
தயாதருமம் - அருளறம், 126, 140,
161, 198
தயாபாரமீதை - அருளிறைத்தல்
தசபாரமீதையுளொன்று, 297
தயாவீரன் - புத்தன் பிறவுயிரகளு
டைய துன்பத்திற்கு இரங்கிய
ருறுபுப்பொருள்களைக்கொடுத்
தலில் ஊக்க முடையவனாதலின்
இவனை இவ்வாறு கூறுவார், 368
தயிப்பபரியாயம்-தயிர் நிலைமை, 317
தாமதரிசி - பழையபுத்தாக்களுள் ஒரு
வா, 369
தாமோதரத்தி, 108, 115.
தரணேந்திரன் - கற்பேந்திரர்களுள்
ஒருவன், 155
தரிசனை, 389
தருக்கசங்கிரம் - ஒரு தமிழ் உரை
நடைநூல், தெலுங்குராகிய அன
னம்பட்டரென்பவரார் செய்யப்
பட்டதான் வடமொழித் தருக்க
சங்கிரகத்திலிருந்து திருவாவடு
துறையாதினத்தது ஸ்ரீ சிவஞான
முனிவரால் மொழி பெயர்க்கப்
பட்டது தருக்கநூல், 'ஹேது
வீததை' என்பா, 350
தருநிலை - கற்பகதருநிற்குமகேயில்
இது காவிரிப்பூம் பட்டினத்தாள்ள
கோயில்களுளொன்று, 64

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சசுக

தருப்பைப்புல, 194
தருப்பையிறகிடத்தி ஊளிறபோடி
தல, 254
தரும சக்கரப் பிரவாததஞ்சாரி
யன - புத்தன தருமமாகிய சக
கரத்தைச் செலுத்துபவன், 61
தருமசக்கரப் பிரவாததஞ்சாரியே
வண்ணம் - வட மொழியிலுள்ள
புத்த சரித காவயத்தினுறுப்புக்
களுள் ஒன்று, 111
தருமசக்கரம் - அறவாழி, 61, 67,
110
தருமசங்கினி - அபிதரும்பிடக்கதி
னுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 249
தருமசாரணா, 110 336
தருமசாலை, 91
தருமசாஸ்கன - நாகபுரத்தின் அய
லிடத்ததாகிய ஒரு சோலையிலி
ருந்த பௌத்த முனிவன், இவன்
புண்ணியராசனுக்குத் தருமோப
தேசஞ்செய்தவன், 233, 239,
276, 282
தருமணன் ஹெமியிரிய திருநாறெரு
கிறை, 184
தருமத்தன - காவிரிப்பூம்பட்டின
த்துள்ள ஒரு வாணிகன் இவன்
மதுரை சென்று பெரும் பொரு
ளீட்டி டெடிப்பட்டம் பெற்ற
வன் மரிக்கும் வரையிற கலி
யாணமின்றியிருந்தவன், 245-8
தரும தலைவன், 120, 137-
தருமதவனம் - காஞ்சிநகரத்துள்ள
ஒருசோலை, 341
தருமதூல, 327
தருமபதம் - குத்திர பிடகடத்தின்
சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 121,
233, 299
தருமபீடகை, 101, 280, 285
தருமம், 108, 113, 137, 176, 237,
278, 366
தரும சான்றாதல, 134,
தருமராசன், - புத்தன, 120
தருமவாததை, 244
தருமாசனத்தோர, 293
தருமாதிகாயம் - தருமாஸ்திகா
யம், நிகண்டவாதிபா கூறும் பத
துப் பொருள்களுள் ஒன்று. அஃ
து எங்குமுள்ளதாகி எக்கால் த

தும் பொருள்களை நடத்துதலை
புடைய தொனறென்பா, 316-7
தருமோபதேசம், 110, 114, 123,
298
தலைக்கொள்ளல், 58
தலைச்சாவகன், 239
தலைத்தலை, 28
தலைத்தலை மேல்வரல், 19, 135
தலைத்தாரச்சேனை, 213
தலைத்தாள வேந்தன், 162
தலைத்தாரு நெமொரம், 70
தலைநிறழல், 273
தலைநீக்கல், 128
தலைப்படல், 255
தலைமகன், 35
தலைமடுத்து, 151
தலைமாலே - தலையிலணிநூல்கொள
ளும்மாலே, 191
தலைமற்றகுவிந்த கையன், 102
தலையனை, 151
தலையண்டல், 14
தலையெடுத்தல் - நீக்குதல், 246
தலைவன், 231
தவவை - தமக்கை, 98, 113, 132,
134
தவக்கொடி, 87
தவச்சாலை, 332
தவஞ் செயதல் - நற்குணம்பத்தினு
ளொன்று, 193
தவஞ்செய்யும்களிரா, 241
தவத்தாலதவம் செய்யாதார வஞ்
தியிருத்தல், 130
தவத்திறம், 85, 390
தவத்துறைமாககள், 75
தவப்படுத்தல், 24, 40
தவப்பற்று - நற்குணம்பத்தினுளொ
ன்று, 374
தவப்பெண்ணடி, 241
தவப்பெருநல்லறம், 141
தவம், 237, 293
தவயாக்கை, 133, 271
தவல் - கெடல், 34, 353
தவவேடம், 190
தவளம், 36, 190, 199, 212
தவளமாலவரை - சாவக நாட்டிலுள்
ளதொருமலை, 163
தவளவாணகை, 222.

தவறு, 45, 150
 தவாஅககால, 148
 தவாது, 307
 தழீஇ = தழுவி - அணைத்து, 79, 84
 தளாநடை, 39, 89, 155
 தளரிடை - (ஆடவாகாமத்தால்)
 தளாநத சமயம், 51
 தளவம் = தளவு - செமமுலலை, 41, 211
 தளிர, 40, 221.
 தளை, 167
 தளைபிணிவிடா, 192
 தற்காத்தளித்தல, 164
 தற்பாராட்டல, 222
 தறறகவுடைமை, 57
 தறி - கட்டை, 308
 தறுகணமை, 46
 தனம்சொருபவிபரீத சாதனம், 358
 தனம், 353
 தனம்விசேட விபரீதசாதனம், 358
 தனமாததிகாயம், 316
 தனமாததிரை - சுளவ ஒளி ஊறு
 ஓசை நாற்றமெனப்பன, 321
 தனமி, 353, 355
 தனமிச சொருப விபரீத சாதனம், 353
 தனமியினமை, 356
 தனம்விசேட விபரீத சாதனம், 358, 360
 தனமைமிகுத்துரை, 383
 தன்னில வேறு தானெனநில
 லோன, 310
 தன்னுயிரககிரங்கான பிறவுயிரோ
 மடமுன்னுயிர முதலவன, 60, 284.
 தனக்கெனவாழாப் பிறாகருரியா
 ளன, 60
 தனிககலம், 346
 தனித்துயா, 168, 182
 தனிவழிச்சென்றோன, 76
 தனுத்தான - ஆரிய வரசா களுள்
 ஒருவன, 301.
 தடங்கா, 100
 தாக்கணங்கு - திண்டிவருத்துந
 தெய்வம், 31
 தாங்காநலவறம், 337
 தாடி - மோவாய, 36-7
 தாத்கிப்பு, 322

தாது, 188, 196
 தாதுகதை - அபிதாமபிடகத்தின்
 பகுதிகளில் ஒன்று கௌதம
 புத்தா நிருவாணமடைந்த பின்பு
 அவருடைய உடம்பிலிருந்த
 என்பு முதலியவற்றுள் இன்ன
 இன்னதாதுவை இன்னொரினனா
 கொண்டு போனாக்கொன
 பதைக்கூறுதலின் இப்பெயர்
 பெற்றதென்பா, 299
 தாதுணவண்டு, 43
 தாதை, 150, 293
 தாபதக்கோலம், 188, 190
 தாமதாததிரம் - கண்ணுமமனமும்
 இருளச்செய்யும் ஓரம்பு, 13
 தாமம் - மாலை, 17, 187
 தாமரை, 28, 43 -4, 50, 65 172,
 191, 282, 328
 தாமரைக கொழுமலா, 168
 தாமரைப்பீடிகை, 32
 தாயகுழந்தைக்கு இரங்காமம்,
 283
 தாயகுழந்தை முகங்கண்டிரங்கி
 முலைதீம்பால சுரத்தல, 130
 தாயமா - தாயா, 132, 166, 238
 தாயமனனா, 295
 தாயிறுவாககுழவித்துயா, 143,
 238
 தாயொழிக்குழவி, 283
 தாா - பூமாலை, 199, 219, 223, 331
 தாமிக்குத்திரம், 231
 தாரன,, 29, 49
 தாராசந்தானம் - நாலவகைச்சா
 தானத்துளொன்று நீர்தாரை
 போல நீங்காது வருந்தொடாச
 சி, 371
 தாரை - வீரை இலக்குமியென்பவ
 ரினதமகை. இரவிவனமன
 புத்திரி, துச்சயராசன மனைவி
 யானையால் வீரை 'இறந்தாளெ
 ன்பது கேட்டு மாடத்துள்ள
 நிலாமுற்றத்திலிருந்து பூமியில்
 வீழ்ந்திறந்தாள, அடுத்த பிறப்
 பில் மாதவியாக வந்து பிறந்த
 வள் இவளே, 93, 113, 132,
 134-6, 141
 தாரைவாரத்துக்கொடுத்தல, 206

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுகுந

தாலியம்படை, 39, 89
தாழ - தாழக்கோல, 50
தாழதநதோற்றம், 229
தாழ்தீங்குழல், 21
காழ்தயா, 99, 281
தாழ்த்து - தாமதித்து, 211
தாழ்வயினடைப்போர், 72
தாழை, 41, 43, 96
தாழைத்தண்டனை உணங்கல், 221
தாமொளிமண்டபம், 55
காள - முயற்சி, 162
தாளவறுகி, 20, 204
தானநிமரம், 74
தானசேவகன் - தானமுஞ் சேவமும், 365
தானஞ்செயல் - நற்குணம் பதநி
னுள்ளொன்று, 374
தானப்பபன், 333
தானபாரமிதை-ஒருவடநூல் இது
தானபாரமிதையை விளங்கக்
கூறுவது, இப்பெயருள்ள நூல்
ஒன்று உண்டென்று ஸமஸ்கிருத
நைட்டம் டி-ஆம்சருக்கம், கக-
ஆவது சுலோகத்தாலும், அதற்கு
ஸ்ரீமலலிநாதஸூரிசெய்த வியாக
க்யானத்தாலும் தெரிகின்ற
தென்பா இதுதசபாரமிதையு
ள்ளொன்று, 297, 348
தானம், 155-6, 177, 179, 248, 272,
365
தானம் மூவகை-எழுத்தும் அசையும்
சீரும், இஃது இசைத்தமிழ் நூலிற்
கண்டது, 330
தானபீரன்-காணன் கொடுத்தலில்
ஊக்கமுடையவனாதலால் இவன்
இவ்வன்ம கூறப்படுவான், 368
தானே தமிழன், 267.
தானேதமியன், 159, 173
தானே-சேனை, 42-3, 47, 50-51, 136,
167, 300
தீகம்பரவாதி-சுமணரில் ஒருவகை
வாதி, 316
திகமொளி, 190.
திகிரி-சக்கரம் என்றது ஆணையை,
241.

திங்குள் - சந்திரன், மாதம், 139
திசை, 44, 99
திசைமுகக்கரு, 3, 272.
திசைமுகன், 373
திட்டாநதபரமானு, 361
திட்டாநதப்போலி, 354
திட்டாநதம், 350, 352-3, 359
திட்டாநதமிருவகை, 360
திட்டாநதவாபாசங்கு, 360
திட்டிவிடம்-கண்ணில் விடமுடைய
தொரு பாம்பு. இஃது அழற்க
ணைகம், நஞ்சுவிழியரவெனவும்
வழங்கப்படும் நாகஅரசாக்கள்(விரிந
தவம்ச அரசர்) தீநஷ்டி விஷதல
சலகமென்று சிறப்பிக்கப்படுவா
(Epigraphia Indica, Vol III P
232 பாரக்க), 105, 129, 227, 229,
259-60
திண்ணை, 300
திபியம் - ஆச்சரியம், தெய்வலோ
கத்திலிருந்து உண்டாயது, 92,
167, 181, 193, 203, 216, 245
திபெத்துத் தேசத்துப்பெளத்தா,
110
திமிரதல, 210
தியானபாரமிதை-தியானம் நிறைந்
தல் இதுசேவமாதிப பிரஜைஞ
யை அழியாமற்காப்பது. இதனை,
“நலங்குள் ரொழுகக்கந்தாண்
ணியகாலத்தாக, கலங்குத்தற்குத்
தக்கன் கண்டனவுள் வெளிணும்,
துலங்காது நிறகுந்தனறுணிவு
டைமைகாணுங்கா, னிலம்பூளை
யாயொழியு நிறையினு னல்ல
னே” (நீல.) என்பதனாலுணாக,
இது தசபாரமிதையு ளொன்று,
297
தியானம் ஐந்து - ஸரோதாபத்தித்
துவம் முதலிய ஐந்து, இவைகள்
நிருவாணத்திற்குரிய மாரக்கங்
ளாகவும் கூறப்படும். இவற்றுள்,
முதலாவதாகிய ஸரோதாபத்தி
மாரக்கத்தையுடைய வனிநந்தால

எழு பிறப்பை யடைந் துபின் நிர்
வாண்மடைவான் , இம்மராககம்
உச-பகுப்புடையது, இரண்டாவ
தாகிய ஸகிருதராக மியென்ற
மராககத்தைப் பற்றியவன் இந்ந
தால தேவனாகவேனும் மனிதனாக
வேனும் ஒருபிறப்பை யடைந்தது
பின் நிருவாணமடைவான் இது
கஉ-பகுப்புடையது மூன்றாவ்தா
கிய அநாகாபி மராககத்தைப்
பற்றியவன் இந்நதால் ஸகை
லோகத்திற் பிறவாமல் நிஷ்காம
லோகத்திற் பிறந்துபின்நிருவாண
மடைவான் இது சஅ-பகுப
புடையது, நான்காவதாகிய அர
ஹத அல்லது ஆரியமராககமென
பதைப் பற்றியவன் இந்நதால்
துக்கங்களை யெல்லாந் துறந்து
பின் நிருவாணமடைவான் இது
கஉ-பகுப்புடையது, 81

திரங்கு - சுருண்டு, 221

நிர்ப்பத்திரிமசலோகம், 3

திரவியம், 359

திரிகடு - சங்கமருவிய பதிக னெண்
கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று கடவுள்
வாழ்த்துளபட 101-வெண்பாக
கையுடையது விதியாகவேனும்
விலாக்காகக்கேனும் இரண்டும்
விரவியேனுமுள்ள பொருள்கள்
மும்மூன்றை இதினுள்ள வெண்
பாக்கள் புலப்படுத்தும், இதன்
நூலாசிரியர் நல்லாதனா இதற்
குப் பழையவுரை யொன்றுண்டு,
13

திரித்த - வேறுபடச்செய்து, 256

திரிதல, 304

திரிபிடகம் - மூன்றாய் பௌத்தா
கமாகள். அவை விரயபிடகம்,
சூத்திரபிடகம், அபிதருமபிடகம்
என்பன, 299

திரிபுரிவாசடை, 181.

திரியக்கோடல் - பிரமாண பாசங்க
எனட்டனு ளொன்று, 308

திரிவு-சலனம், 307

திரு, 37, 98

திருக்காரிக்கரை - ஒருசிவஸ்தலம்,
214

திருக்குறள்-தமிழ்ப் பாஷையிற்பிர
சித்தமான நீதி நூல், பதினெண்
கீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்று தெய
வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார்
அருளிச்செய்தது. அறம்பொரு
ளினபென்னும் மூன்றன் பகுதி
களை விரித்து விளங்கக் கூறுவது
இதனால் இது முப்பாலென்று
பெயர் பெற்றது ஒவ்வொரு
பொருளையும் வற்புறுத்திக் கூறும்
பப்பத்துக்குறள்வெண்பாக்களைத்
தனித்தனியேயுடைய 133 - அதி
காற்றுப்புக கையுடையது,
இதற்குப் பதினமா உரைசெய்
தனரென்பர், அவ்வுரைகளுட்பரி
மேலழகருரையே சிறந்தது, 31,
33, 59, 67, 70, 78, 86, 88, 106,
108, 114, 120, 127, 130-31, 147,
151, 156-60, 162, 168, 175-6,
178-9, 195, 198, 202, 210, 214,
238, 244, 254, 256, 262, 287,
291, 311, 337, 340, 343, 373
376, 387.

திருகல் - முருகல், 249

திருசிறறம்பலக் கோவையார் - இது
சைவசமயாசாரியரானஸ்ரீ மாணிக
கவாசக சுவாமிகளால் அருளிச்
செய்யப்பட்ட 800 - கட்டளைக்
கலித்துறைகளை யுடையது அகப்
பொருட்பகுதிகளைப் பொருளாக
வுடையது வேறு பொருளுண்
டென்றும் பெரியோர் கூறுவா
இதற்கு டிக்கச் செய்விதாகப் பே
ராசிரியரால் உரை செய்யப்பட
டுள்ளது, திருக்கோவையார் ரென
வும் வழங்கும், 152, 156, 169, 258,
298, 310

திருத்தகக் தேவர் - சீவக சிந்தா
மணி நூலாசிரியர், இவாசை
முனிவர் திருத்தகு முனிவ
ரென்றுங் கூறப்படுவார், வஞ்சி
நகரத்திருந்த பொய்யாமொழி

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுகுரு

யெனபவரால் இவா நன்குமதிக்கப்பட்டவரென்று நச்சினாக கிணியருரைச் சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்குகின்றது இவ் காலமும் இருந்த இடமும் ஒருவாற்றினும் புலப்படவில்லை, நரிவிரத்த மெனற ஒரு சிறிய தூல இவராற செய்யப்பட்டுள்ளது, 160, 257

திருத்தொண்டா, 251
திருந்தடி, 134, 165, 190, 201, 271
திருந்தாநாயுன, 128
திருந்தாவேது, 358

திருந்துமுகங்காட்டல, 157
திருந்தெயிற்றகுடபாறசிறப்புமை, 68, 91

திருநாவுக்கரசுநாயனா புராணம், 214

திருநாறெருசிறை, 189

திருபதிசும - இது புத்தனுடைய அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டிக்கொண்டு பத்துப்பாட்டலால் வந்திருப்பதொரு நூலென்று மட்டும் ஊகித்தறியப்படுகின்றது மணிமேகலையின் அரும்பதவுரையிற காட்டப்பட்டுள்ள, “எண்ணிகந்த” எனனும் செய்யுள் இந்த நூலின் கண்ணதே, இச்செய்யுள் இந்தநூலின் கண்ண தென்பது, நீலகேசியுரையாலும் சிவஞான சித்தியார பாரகம, சௌத்திராந்திகன மத்ததுள்ள, “முழுதுணாநது” எனனுந் திருவிரத்தத்திறகுழி ஞானப் பிரகாசரெழுதிய விசேடவுரையாலும் புலப்படுகின்றது, 365

திருமகள், 33, 172, 258

திருமலா, 168.

திருமால் - இவாபெயர் இந்நூலுள்ளே நெடியோன, மன்னுயிர முதலவனென வழங்கப்படும், 147, 179, 206, 310

திருமால் சாபத்தால் இராமனாக அவதரித்து மயக்கமுற்றிருந்தமை, 179

திருமாலின் தசாவதாரம், 61

திருமாலின் வாமனாவதாரம், 206

திருமுகத்திறை - காவிரிகடலொடு கலக்குறதிறை, 243

திருமுகவாட்டி, 64

திருமுருகாற்றுப்படை - பத்துப் பாட்டினுள் முதலாவது 317 - அடிகளையுடைய ஓர் அகவரபாட்டு பெறுதற்குச்சுமநரச ஓரிரவலனை வீடு பெற்றா றெருவன முருக்ககடவுளிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அம் முருக்ககடவுளை மதுரைக்கணக்காயனா மகனா நக்கிரனா பாடியது, இப்பாட்டு முருக்ககடவுளுடைய திருப்பதி 4 னுட்கிறாத் திருப்பரங்குன்றம் திருச்சுரவேவாய் திருவாவிரனகுடி திருவேரகம் குன்றுதோறும் பழமுதிராசோலை யென்னும் ஆற்றுப்படைட்டிலும் அவரெழுந்தருளி யிருத்தலைப் பாராட்டிக்கூறும், முருக்ககடவுளுடைய திருவருளைப் பெற விரும்புவோர் இந்நூலை நியமமாக அனபுன பாராயணம் பண்ணுதல் நலமென்று பெரியோர் சொல்லுவா, 11, 18, 31, 38, 46, 59, 74-5, 77-8, 116, 146, 174, 204, 219, 241, 257, 281, 311 - 2

திருவல்லம் - தொண்டை நாட்டுச் சிவதஸ்தலங்களுள்ளொன்று, 207

திருவள்ளுவமால் - திருக்குறளைச் சிறப்பித்து நாமங்களாலும் கடைச்சுவகத்திருந்த 51-புலவர்களாலும் செய்யப்பட்டுள்ள 53-வெண்பாக்களையுடைய ஒரு தமிழ் நூல இத்தற்குத் திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமாளையராறசெய்யப்பட்ட செவ்விதான உரை ஒன்றுண்டு, 311

திருவள்ளுவா - திருக்குறளியறிய ஆசிரியா இவா பெருமை உலகமறிந்ததே கடைச்சுவகப்புலவர்களாற்சிறப்பிக்கப்பட்டிருத்தலின் இவா அவர்கள் காலத்தினரென்பதும், “தெய்வந்தொழாஅன கொழுந்தொழு தெழு வா ள

பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை
யென்றவப், பொய்யில் புலவன்,
என்று மணிமேகலையிற் சிறப்பிக
கப்பட்டுள்ளவதனால் திருக்குறள்
இந்நூலுக்கு முந்திய தென்பதும்
கிருவனருவா இந் நூலாசிரி
யாககு முற்காலத்தவரென்பதும்
வெளியாகினன, 244, 343

திருவறம், 116

திருவறமூர்த்தி, 366

திருவாசகம் - சைவத்திருமுறை
களுள் ஒன்று. சிவபுராணம் முத
லிய இகபகுப்புகளை யுடையது
வே சிவாகமங்களின் சாரமாய
நின்று சைவத்தி னுண்மையைப்
புலப்படுத்துவது சைவசமயாசா
ரியராகிய ஸ்ரீமாணிக்கவாசக
ஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்
பட்டது இதன் அருமைபெரு
மைகள் திருவாத ஆராதிகள் புரா
ணம், திருவிளையாடற் புராணம்,
திருப்பெருந்தறைப் புராணம்
முதலியவற்றால் நன்குபுலப்படும்,
18

திருவாதவூச்சிவபாததியன், 111

திருவாய்மொழிந்தது, 369

திருவாரூர் சிறப்பு - பெரிய புரா
ணத்தின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று,
252

திருவில், 67

திருவிழைமுதூர், 29

திருவினசெய்யோள், 54, 172

திருவின செலவம், 159

திருவினசெல்லி, 188

திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர்,
348.

திருஷ்டிவிஷ்ணுமெனனும் பாம்பு,
105

திரை, 44

திரைச்சீலைமுகை, 54

திரைதவழ பறவை, 98

திரை தோல், 220

திரையல்-வெற்றிலை, 345

திரையிருமபௌவம், 87

திரையுலாம்பரப்பு, 96

திலகம் - மஞ்சாடிமரம், மேலாதல்
40, 297

திலோத்தமை-ஒரு தேவகணிகை,
149

திவ-தெய்வலோகம், 181

திவ்யப்பிரபந்தம், 317

தீவ்யம் - தேலோகத்திலிருந் துண
டானது, 92

திவவு, 47

திவாகரம் - தமிழ் நிகண்டுகளுள்
ஒன்று அம்பாநகரத்திருந்த
வஹம், ஒளவையாராற் புகழப்
பட்டவனுமாகிய சேந்தனென
பவனுடைய வேணுகோளின்
படி திவாகர முனிவராற் செய்யப்
பட்டது தெய்வப் பெயராத்
தொகுதி முதலிய பன்னிரண்டு
தொகுதிகளை யுடையது குடா
மணி நிகண்டிற்கு முந்தியது, 13,
191

திவாகர பன்னிருவா, 16.

திப்பபடல், 113

திப்பபடவுருட்டல், 61

திறம்-இயல்பு, வகை, வரலாறு, 20,
46, 50, 52, 62, 97, 181, 185,
142, 193, 203, 233, 262, 270,
274, 291, 303, 330

தினை - எணவகைக்கூலத்துளொன
து, 9, 330

திஷ்யா-பழைய புத்தாக்குள ஒற்
வா, 369

தி-நெருப்பு, விடம், 224, 314.

திக்கதி, 137.

திங்கணினாவலோகமுகுமித்தீவு, 103,
164

திஞ்சொல், 50

திட்டி-திண்டுதல், 314

திண்டிவருத்தூர் தெய்வம், 31.

தித்திறம், 177

தித்தூறு செங்கோல், 186

தித்தொழிலாட்டி, 78, 142.

தித்தொழிளாளன், 295

திதினருக, 249

திதினரோவெனல், 136.

திது - இடையூறு, 241.

திநதண்ணீர், 111

திநதொடை, 88

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுகுள

தீராய-ஒருவகைநாய இதுபெரும்
பாலும் மயானததிற நிரிவதென
பா, 76

தீநெறிக்கைகடுமபனக, 63, 124

தீபபசிமாக்கள, 196

தீப்பாயதல, 293

தீப்பிணி, 72

தீப்பிறப்பு, 217

தீபங்கரா - பழையபுத்தாக்குளொ

ருவா - இவரை கௌதமபுத்தரு
டைய (பண்டைப் பிறப்புக்களு
ள்) ஆதியாசிரியரென்று புத்த
ஜாதக கதை தெரிவிக்கின்றது,
369

தீபசந்தானம் - நாலவகைச்சந்தான

த துளமுன்று, 371

தீபசாந்தி - இரத்திரலிழவு, 15

தீம்பால, 65, 130, 146

தீமொழிக கடைதத செவியோய,
126

தீயசாதனம், 365

தீயபக்கம், 354

தீயவெடுத்தாக்காட்டு, 354

தீயவேது, 354

தீயமூல, 24, 105

தீயின்குணம், 312, 321

தீயுங்கொல்லாத தீ வினையாட்டி,
172

தீயுறுத்தல, 74

தீகக்கரிகாயம் - ஸூத்திரபிடகத்தி
ன பேருறுப்புக்களு ளொன்று,
249, 359

தீககென்று, 256

தீகத்தன-பரிசுத்தமுடையவன், 63

தீவகச்சாந்தி, 15, 19, 269

தீவகம், 134, 233, 284

தீவதிலகை - மணிபல்லவத்துள்ள

புத்தபீடிகையை இரத்திரன கட்ட

தையாற பாதுகாத்திருந்தவளான

ஒரு தெய்வமங்கை மணிபல்ல

வத்துத் தாரியேயிருந்து வருந

திய மணிமேகலையை முதலிற

கண்டு அளவளாவியவள் புண்

ணியராசனுடைய பூவச்சனம்சு

ரம் மணலிற புதைந்தது கிடந்த

தனை அவனுக்குக் காட்டியவள்,

6, 117-20, 124, 126-7, 129, 131,

185, 233, 286-7, 290 333-4,
343, 349

தீவம், 324

தீவிழைவு, 272 373

தீவிளிக்கூ, 73

தீவினை, 259, 272, 316, 318 373

தீவினை பத்துவகை, 273

தீவினை யறுக்கும் செயதம், 132

தீவினையாட்டி, 172

தீவினையினிலக்கணம், 272, 373

தீவினையுருத்தல, 181, 251

தீவு, 106, 130

துக்கங்களை ஆறு, 376

துக்கத்துடைக்கும் துகளறுமாதவா,
184

துக்கநிவாரணம் - நாலவகைச்சத்தி
யங்களுள் மூன்றாவது, இது துக
விநாசமென்றும் கூறப்படும்,
அஃதாவது காமதருஷணை, பா
வ த ரு ஷ ணை, விபாவதருஷணை
யென்னும் மூன்று ஆகைகளையும்
இம்மூன்றின் காரணமான பே
தைமையையும் துவராத துறத்
தல, 25, 378

துக்கநிவாரணமாரக்கம், 25, 381

துக்கம் - நாலவகைச்சத்தியங்களுள்
முதலாவது, 25, 233, 276, 297,
377, 388

துக்கோற்பத்தி - நாலவகைச்சத்தி
யங்களுள் இரண்டாவது அஃது
ஆசை, காமதருஷணை, பாவதரு
ஷணை விபாவதருஷணை யென
மூன்றுவகைப் படுமெனவும், அ
வற்றுள் முதலாவது ஐம்புலங்க
ள்ள மீது உண்டாகும் ஆசை
யெனவும், இரண்டாவது இந்நி
ரியங்களுக்கு விஷயமாகாமல்
மனத்திற்கு விஷயமாகும் பொ
ருளினமீது உண்டாகும் மாயையெ
னவும், மூன்றாவது இந்நிரியங்க
ளுக்கும் மனத்திற்கும் விஷயமா
காத பொருள்களின் மீது உண்
டாகும் மாயையெனவும், இம் மூன்
றிற்குக் காரணம் பேதைமையெ
னவுங் கூறுவா, 25, 377

துகள், 43, 184

துகில, 39, 41, 96 177

துச்சயன் = தூஜயன் - பகைவா
களால் வருத்தமுற்று வெல்லப்
படுபவன், இயன் அங்கநாட்டின்
கண்ணதாகிய கச்சய நகரத்தா
சன், தாரை வீரை யென்பவாக
ளினகணவன், 93, 113-4, 132,
136

துஞ்சிருள், 143

துஞ்சு துயில், 97, 173

துஞ்சும், 89

துடைவை - தோட்டம், 143, 149

துடி - ஒருவகைவாததியம் 89 336

துடிக்கூத்து - புறநாடகம்பற்றின
னறனுள் ஒன்று, 37

துடிதபுரம் - ஒருபுத்தஸ்தலம், 367

துடிதலோகம் = துழிதலோகம் -
உலகம்முப்பத்தொன்றனுள் ஒன்
பதாவது மகாராஜிகலோக முத
லிய தெய்வலோகம் ஆறனுள்
நான்காவது. இதிலுள்ள பிரப
பால னெனனுந்தேவனே புத்த
னாக அவதரித்தானென்பா, 3,
138, 367

துடித விமானம் - துழிதலோகத்
துள்ளியவலிமானம், 367

துடை, 221

துடைத்தல், 45, 180 253, 310

துணி - துண்டம், 231, 259

துணிகயம் - தெளிந்த நீர்நிலை, 270

துணிச சிதா, 130

துணிசெய்தாங்கு, 259

துணிந்துசொல்லல் - நாலவகை வி
டையுள்ளொன்று, 371, 384.

துணிபொருள், 102, 136, 263, 305.

துணிமினம் - துணிமின், அம் சாரி
யை, 315

துணிவு, 20, 194

துணிவுத்தாக்கு - இசைத்தமிழ்தூ
விற்கூறிய ஏழு தாக்கினு னொன்
று, 3-சீரையுடையது, 20

துணை - அளவு, இரண்டு, 179, 203,
270.

துணையினங்கிளளி - காஞ்சிநகரத்
திற புத்தாலயங்கு கட்டுவித்த ஒரு
சோழன் தொடுகழற்கிளளியின்
பின்னவன், 341-2.

துத்தம், 204

துதிமுழக்கம், 73.

துப்பு - பவளம், 336

தும்பி, 42, 65, 196, 207

தும்பை, 301

துயத்தல் - அனுபவித்தல், 323

துயப்பிலன் - உண்ணுதலின், 165

துயப்போர், 130.

துயக்கு - தடை, 304, 307.

துயாக்கெகுகுமந்திரம், 91

துயாநிலையுலகம், 283

துயாநீங்குகிளவி 212

துயாவினையாளன், 252

துயருதுகிளவி, 177

துயரெவவம், 61, 113, 243.

துயலவரல் - அசைதல், 39.

துயில், 94, 152, 193

துயிலெடுப்ப, 95.

துக்காபூணை, 93

துக்கை, 196, 225, 241

துக்கைக்குப்பலிசொடுத்தல், 70.

துக்கைக்கோயில், 71.

துரத்ததானை துச்சயன், 93, 132.

துரப்ப - செலுத்த, 262, 293

துராசை, 338

துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை, 18

துவக்கிந்திரியம், 320.

துவதிகள் - சக்கரவாளக்கோட்டத்

துள்ள கந்திற்பாவையை அதிட
டித்ததரின்று முக்காலச் செய்தி
யையும் கூறும் ஒருதேவன், இவன்
சித்திரசேனனுக்கு நண்பன், 92,
225, 236-7, 239, 243, 339

துவாவாய், 37.

துவராபதி - துவாரகாநகரம், 208.

துவாதச நிதானங்கள், 237, 271,
297, 369, 372

துவாரம் - வாயில், 224

துவாரமில்லாதகீழுறை, 51, 202

துழந்தடுகள் - துழாவிச் சமைத்த
கள், 90

துழாய், 179.

துளக்கம் - நடுக்கம், 230, 240.

துளக்குறுத்தல், 5, 50, 95, 155, 270.

துளப்படுதுடை, 143

துளை, 108, 137, 198

துறறுத்தல் - உண்ணுதல், 73.

துறக்கம், 35, 165

அரும்பதமுதலிபவற்றின் அகராதி சூகூ

துறக்கவேண்டாத தொல்லையு,
125

துறவறம், 177

துறவி - துறத்தல், 20, 298

துறவிகளுக்குரிய சீலம், 231

துறவோர், 73

துறை - நீர்த்துறை, 18, 78, 93

துறைபோகிய - கைதோந்த, 22

துன்பக்கதி, 298

துன்பமதருவன, 263.

துன்பநோன்பு, 234

துன்பம், 198

துன்பமொழி 106

து ன ன வி னே னு ர் - தைப்பறகாரா
303

துக்ககுகள ஏழு - இசைத் த மி மு
நூலுட்கூறிய செந்நாக்கு முதலி
யன, 20

துக்குதல் - தொங்கவிடல், 31.

துங்குதுயில், 84, 89,

துங்கெயில், 239.

துங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்
செம்பியன் - காலிரிம்புமபட்டின
ததில் முதலில் அகத்தியமுனிவ
ருடைய கட்டையினபடி இந்நி
ரலிழா எடுப்பித்த ஒரு சோழ
ன், 11.

துசிப்படை - முறப்படை. கொடிப
படையெனவு கூறப்படும், 213.

துசு, 211

துணம் - அண, 17

துத்தகை - தூயதன்மை, 23.

துதுவா - அரகாக்குரிய ஐம்பெருங்
குழுக்களில் ஒருவகையா, 13.

துபம், 89

தும்பு - சலதாரை, 326.

துமக்கொடி, 72

துமென் சோககை, 94,

துமத்தா, 158, 166

துமதல், 103

துவறத்துறத்தல், 282.

துவாமை - உண்ணாமை, 143.

துவுரை, 338

துவெள்ளரிசி, 75.

துவகினமடல், 65, 221.

துவகினநேறல், 34.

துவகு, 35

துபபம், 127, 192

தெய்வக்கட்டுரை, 260

தெய்வக்கடிஞை, 157

தெய்வக்கண்ணோ - கேவலஞானி
யா, 214

தெய்வக்கரு, 3, 272

தெய்வக்கல் - தெய்வப்படிமத்திற
காகக் கொணருமகல், 301

தெய்வக்கிளவி, 92, 230, 236

தெய்வகண்ம, 236, 245,

தெய்வங்காட்டுதல், 235, 245

தெய்வங்கொல்லோ திப்பியங்கொ
ல்லோ, 193

தெய்வத்தச்சன், 84, 236

தெய்வத்தை உயா திணையாறகூறல்,
109

தெய்வதகணங்கள் ஆறுவகை, 81,
92

தெய்வதம், 107, 292, 300

தெய்வநத்தது, 216

தெய்வந தொழா அ ள ன னு ந
திருக்குறள், 244.

தெய்வப்படிவம், 293

தெய்வப்பாததிரும, 237

தெய்வம், 106, 116, 135, 179, 195,
202 - 3, 226, 229, 379

தெய்வமகள், 79

தெய்வமயக்கு, 235

தெய்வயாகன - தேவசீரம், 13,
37.

தெய்வலோகம் ஆறு, 3, 216

தெய்வவடிவம், 37

தெய்வவேடம், 117

தெரி த ரு தேற்றவுவமை - ஓரலங்
காரம், 154,

தெரு, 45

தெருமரல், மனக்கவறசி, 110

தெருமாலுள்ளம், 147

தெருளாது - தெளியாமல், 88.

தெவ்வா, 254

தெள்ளநீர்க்காவிரி, 242

தெளித்திலேன, 246.

தெளிதல் - உபேக்ஷாபாவனைவகை
யுளொன்று, 389

தெற்கட்குமரி, 148

தெற்றி - திண்ணை 71, 300,

தெற்றென - விரைவாக, 295

தெற்றெனிருத்தம், 310

தெறுதல் - சுடுதல், 312

தென்புலத்தார முதலிய நாலவா, 78

தெனமதுரை, 4

தென்றமிழமதுரை, 285

தென்றல, 223

தென்றிசைக்கும்ரி, 142

தென்றிசைப்பொதியில், 168, 180

தென்னாட்டுப் பௌத்தர்கள், 368

தேளம், 254

தேக்கிலை, 181

தேசம், 304

தேசி - ஒளியையுடையது, 318

தேயாமதி - முழுமதி, 313

தோ, 50-51, 196

தோக கொடுஞ்சி, 46

தோத்தரனை, 167

தோய்தி, 43-4, 89, 188, 235

தோஷுதி, 268, 289

தோரதுதெளிதல் - பிரமாணபாசவ

கனெட்டனுளொன்று, 303

தேருக்கும்திவுவமை, 49

தேவகணம் பதினெட்டு, 16

தேவகுலம், 300

தேவா, 31, 194, 200, 220, 225,

272, 279, 373 - 4

தேவா கோட்டம், 235

தேவாகோன, 157, 265

தேவாகோனிட்டு மாமணிப் பீடிகை, 99, 120

தேவாநாடு, 156, 248

தேவா நாலவகையினா, 16

தேவா முப்பத்துமூவா 16

தேவியா, 253

தேறறங்கொட்டை, 264

தேற்றா - தெளியா, 137

தேற்றல் - கள்ளின, தெளிவு, 35

தேறு - தேற்றுமரம், 264

தேன, 189, 196

தேனாரோதி, 264

தையல், 237

தையற்காரா, 330

தையால், 261

தோகல் - கூடல், 22, 131, 154,

320, 373

தொகைக்கும் இயைநதுரைக்கும் உள்ள வேற்றுமை, 383

தொகைத்திறம், 383

தொகைப்பொருள், 355

தொட்டு - தொடங்கி, 275

தொடா, 46, 221

தொடாச்சி, 383

தொடாப்படுத்தல், 74

தொடாப்பாடு - பந்தம், 234

தொடி - வளை, 39, 118, 209, 247

தொடுமுற்கிள்ளி - காஞ்சிநகரச் திவிருந்த ஒரு சோழன், துணையிளங்கிளவியின முன்னோன், 340

தொடுகுழி, 72, 171

தொடுத்தபாசம், 69

தொடுத்தல் - கட்டல், 14, 39

தொடுப்பு - விளாக கொண்டிருத்தல், 96, 143

தொடை - நரம்பு, 88

தொயயாது வித்தல், 143

தொயயிற்குமபு, 210

தொலகாப்பியம் - இஃது அகத்திய முனிவரின மாணக்கா பன்னிரு வருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவருமாகிய தொலகாப்பிய முனிவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட இயற்றமிழிலக்கண நூல் தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது இயலகையுடைய எழுத்திற்காரம் சொல்லத்காரம் பொருளதிகார மெனனும் 3-அதிகாரங்களை யுடையது. இதிலுள்ள சூத்திரங்களின் தொகை 1612 இடைச் சங்கத்தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் நூலாக இருந்து விளங்கியது இதற்கு இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும் சேனாவரையரும் செய்யவச் சிலையாரும் நச்சினூக்களியரும் கல்லாடா முதலியோரும் உரை செய்திருக்கின்றனா, தொலகாப்பியா எனபதற்குத் தொலகாப்பியக் குடையையுடையா ரென்று பொருள் கூறுவா, 2, 10, 27, 47, 76, 140, 143, 146, 174, 209-10, 223, 251, 254, 279, 311, 382, 386 - 7

தொலபதிரகா, 14

தொலயாண்டு, 33

தொல்லோய, 125
தொல்வலிமரன, 78
தொலைவிலலாப்பகைவன, 179
தொலைவு, 271
தொழு தகை, 343
தொழுதகைமாதவ, 102
தொழுந்தகை மரபிற பாததிரம, 124
தொழுவுன, 39
தொழு விளிப்பூசல, 73.
தொனமுது கணிகை, 265
தொனமுதாட்டி, 3
தொன்று - பழைமை, 114, 197, 236, 266
தொன்னிலை, 16
தோட்ட செலி, 198
தோட்டம், 143, 149.
தோட்டலா குழலி, 227
தோட்டாராகுழலி - தோட்டாராகுழலி
யெனபதன விகாரம், 218
தோட்டி - அங்குசம், 200, 306
தோட்டலா கோதை, 198
தோடு - காதணி, 36-7, 64
தோப்பி - நெல்லாற சமைத்தகன, 90
தோம் - குற்றம், 16
தோரணகம்பம் - முன் வாயிலில்
நடப்பட்டுள்ள தூண, 64
தோரணங்கள், 72
தோரணயீதி, 16
தோரை - எணவகைக் கூலத்து
ளொன்று, ஒருவகை நெல்லென
பா நச்சினாகுகினியா, 9, 330
தோலினதுனனா, 330
தோழப்பா - ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா,
இவரியற்பெயா வேங்கடா சா ரி
யரென்பது, வைதிக ஸா ரா வ
பௌமரென்றும் கூறப்படுவா,
ஹாரீத கோததிரத்திற பிறநத
வா. அகோபிலமடம் ஸ்ரீ ஆதி
வண ஸடகோப ஸவாமி கரு
டைய சிஷ்யா, இவரது காலம்
சுறேறேற்குறைய 500 - வருடங்
களுக்கு முந்தியதென்பா, இவ
ரது ஊர மணற்பாக்கம். வட
மொழியில் தூலியற்றுதலிலும்

உரை செயதலிலும் வல்லவா
இவா இயற்றிய தூல்களும் உரை
களும் வருமாறு — ஆபஸ்தம்ப
கிருஹய முதலியவற்றை யனு
சரித்த கிருஹயரத்தனம், கண்ட
பூஷணமென்று பெயாபெற்ற
அதன் வியாகயானம், ஆஹ்ரிகத்
தை விளக்குவதாகிய ஸமிருத்
ரத்தஞ்சரம், பாரததுவாஜ ருத்
திரத்தைப் பெரும்பாலும் அனு
சரித்த பித்ராமேதஸாரம், ஸுதீ
விலோசன மெனப் பெயாபெற்ற
அதன் வியாகயானம், ஸ்ரீஜயநதி
முதலிய பதது விஷயங்களை
நாணயிப்பதாகிய தசநாணயம்
ஆசௌசத்தைத் தெரிவிப்பதா
கிய ஆசௌசத்தம், ஆசௌச
நாணயமெனப் பெயாபெற்ற
அதன் வியாகயானம் ஆகிய
இவைகளே, இவா சரித்திரம்
ஸ்ரீ ஆதிவண ஸடகோபஸவாமி
வைபவம் முதலியவற்றிற கூறப்
பட்டுள்ளது, 90.
தோற்கருவி, 89
தோற்கருவிவாசிப்பா, 95
தோற்றம், 237, 272, 317, 370,
372, 376
தோற்றமூன்று, 371, 379
தோற்றரவு, 298, 351
தோன்றவாழத்தல, 253.
தோன்றத்துடவை, 143, 149
தோன்றுவழி விளங்கல, 67
நக்கசாரணா, 170, 172-3
நக்கம் = நகரம் - நிரவாணம், 170
நகா கடலகொளப் பெயாந்தவடி
வேற்றடக்கைவானவன, 284
நகரம்பியா, 204
நகரமாந்தா - அரசாக்குரிய எண்
பேராயத்துள் ஒருவகையா, 13
நகுதக்கனது, 187.
நகுதல, 156, 190
நகுலம் - கீரி, 211
நகுலனை-சிரிப்பவன, 150.
நகை - பல, 36, 51, 200, 220
நகைவகையராகிய நட்பினா, 158

நங்கை, 51, 174, 205, 246

நச்சிலாகக்கினியா-தமிழரை யாசிரி
யாக்களுள் ஒருவா மதுரையிற்
பிராமண வருணத்திற் பாரத
வாஜ கோத்திரத்திற்பிறந்தவா
தொல்காப்பியத்திற்கும பத்துப
பாட்டிற்கும எட்டுத்தொகையுள்
இரண்டாவதான குறுந்தொகை
யில் இருபது பாட்டிற்கும, ஆறு
வதான கலித்தொகைக்கும்,
ஐந்து காப்பியங்களுள் ஒன்றான
சீவகசிந்தாமணிக்கும இவா
உரை செய்ய திருக்கின்றனா
உரையாசிரியா, பேராசிரியா,
சேனாவரையா, ஆளவந்தபிள்ளை
யாசிரியா முதலியோரா இவரார
கூறப்பட்டிருத்தலின் அவர்கள்
காலத்திற்கு இவா பிறபட்டவ
ரென்று தெரிகின்றது இவரு
டைய பெருமையைப் புலப்படுத
தி, “பாரத தொல்காப்பியமும்”
என்றும், “பாறகடல் போல”
என்றும், “பச்சை மாலையை”
என்றும் மூன்று சிறப்புப்பாயிரச்
செய்யுட்கள் வழங்குகின்றன, 10,
46-7, 64, 74, 140, 204, 251-2,
386

நசைஇ - விருமபி, 213

நசைவேட்கை, 262

நசுவுழியரவு-இது திருஷ்டிவ்ஷ
மெனப்படும, 105, 231, 260

நட்சத்திரங்களிருத்ததேழு, 122

நடவைமாக்கள், 159

நடவைவருத்தம், 148

நடனசாலை, 87

நடிகுறாஉம, 73

நடவகா நா, 134, 271

நடந்தத்திரம விசாக மெனபது,
122

நடொள, 89, 152

நண்ணா, 242

நந்தாலிளக்கு, 154

நப்பினை - நப்பினைப் பிராட்டி
யாரா, இவா கண்ணனுடைய
தேவிமாக்களுள் ஒருவா, இவ

ரை நீளாதேவியின் கூறெனபா,
208

நம்பி, 174

நம்பிபிறந்தான பொலிக நங்கிளை,
144

நம்பியாண்டார நம்பிகள் - இவா
சோழநாட்டில திருநாரை யூரில்
ஆதிசைவமறையவா குலத்தில்
அவதரித்து அததலத்திலெழுந்
தருளிய பொல்லாப்பிள்ளை யா
ருடைய திருவருளபெற்றுப் பல
பிரபந்தங்கள் இயற்றியவா, அக்
காலத்திருந்த இராசராச அபய
குலசேகர சோழ ராஜனுடைய
வேண்டுகோளாற் பொல்லாப்
பிள்ளையாருடைய பேரருளைத்
துணையாக்கக்கொண்டு தெம்பரத்
திற சென்று சைவசமயாசாரிய
ராகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த
திராயனா முதலிய மூவருடைய
தேவாரத்திருமுறைகளையும் வெ
ளிப்படுத்தச் செய்தவா, இவரரு
ளிச் செய்த பிரபந்தங்களாவ
ன - திருநாரையூர பொல்லாப்
பிள்ளையா திருவிருட்டை மணி
மாலை, கோயிறிறிருப்பண்ணியா
திருவிருத்தம், திருத்தொண்டா
த்ருவந்தாதி, திருஞான சம்பந்
தா திருச்சண்பை விருத்தம்,
திருஞானசம்பந்தா திருவந்தா
தி, திருஞான சம்பந்தா திரு
முமமணிக்கோவை, திருஞான
சம்பந்தா திருவுலாமாலை, திருக்
கலம்பகம், திருஞானசம்பந்தா
திருத்தொகை, திருநாவுக்கரசு
நாயனா திருவேகாதச மாலை
யென்பன, 111

நம்பி - ஓரிராசகுமாரன், 155

நயங்குள நான்கு, 384

நயம்பாடு, 22.

நயனிலகாலை, 188

நரகசனம், 314

நரகத்தை யடைதற்குரிய தீயவெ
ண்ணம், 258.

நரகம், 306.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சளந

நரகா, 14, 139, 272-3, 273, 372
 நரகா எணவகையா, 82
 நரகாதுயாகுடெ நடப்போய, 126
 நரகரைப புடைததுண்ணும பூதம், 14
 நரகலோகம், 82, 110, 126
 நரகவேதனை, 80, 217
 நரகு, 175
 நரநதம் - நரநதப்புல, 40
 நரபலி, 93
 நரமபு, 221
 நரமபுவடித்தல, 204
 நரமபுவளாதல, 65
 நரி, 73, 76, 147
 நரிமகன கேசகம்பளன, 147
 நரிவால், 352
 நரேநதிரன - சதேநதிரனொருவன, 316
 நரை, 247
 நரைமுடித்தல, 52
 நரைமுதியாகக்கை, 134, 271
 நரைமுதுமக்கள் - கிழவா, 52
 நரைமுதாட்டி, 220, 253
 நலாமை - வெணமை, 220
 நலகினை கேள், 137
 நலகூடாதுசுப்பு, 111
 நலகூடமேனி, 148
 நலபககம், 353.
 நலலாகு, 195
 நலலறச்சாலை, 344
 நலலறம், 76, 121, 130, 137, 141, 175, 198, 238, 248, 274
 நலலுயிர், 155, 165, 260
 நலலுளத்தோர் தலைப்பாடு, 381
 நலலுறறம், 381
 நலலேது, 302, 353
 நலவாயுமை, 381
 நலவார்த்தை - நறகுணமபத்தினுள் ஒன்று, 374
 நலவாழகக்கை, 381
 நலவினை, 259, 272, 316, 318, 373
 நலவினைபத்த, 381
 நலவினையினிலக்கணம், 273, 374
 நலங்கவீனி, 191
 நலமபலவேததல, 246.
 நலமபாடு, 22
 நலம்பாராட்டல, 236

நலகதி - ஆசீவகமத விஷயங் களைக் கூறும் நூலென்று நீலகே சியரையால் தெரிகின்றது, மற் கவி நூலெனவுங் கூறப்படும், 312, 315
 நலத்துவாரம் - (சீர்த்தினுள்ள) ஒன்பதுவழி, 388
 நலரத்தினங்கள் - உச்சயினி நகரத் தரசனாகிய விக்ரமராககனு டைய அவைக்களத்திருநத் திருநத ஒன்பது பண்டிதர்கள், அவர்களாவார் - தனவந்திரி, ஸ்ஷ பணகா, அமரவிஹமா, சவகு, வேதாலபட்டா, கடகாப்பரா, காளிதாஸா, வராகமிஹிரா, வர ருசியென்பவர்கள், இவ்வொன பதினமருள் அமரவிஹமரால் காவயகலபலதா, நாமலிங்கானு சாஸனம், தேவகோசச்சிகண்டு முதலிய நூல்களும், வேதால பட்டரால் நீதிபர்த்தீபம், வேதா லபஞ்சலிமச்சி முதலியனவும், கடகாப்பரரால் கடகாப்பரகாவ யமுதலியனவும், காளிதாஸரால் சாகுநதலம், மாளவிகாக் கினி மித்திரீயம், விக்ரமோவசீயம் முதலிய நாடகங்களும், இரகு வம்சம், குமார ஸம்பவம், மேக ஸந்தேசம் முதலிய காவயங் களும், வராகமிஹிரரால் பிரு ஹதஸம்ஹிதை, பிருஹத ஜாத கம், இலகு ஜாதகம் முதலிய ஜயோதிஷ நூல்களும், வரருசியால் பிராகிருத பரகாச முத லிய இலக்கண நூல்களும் இயற் றப்பட்டனவென்பா, 122
 நலிலுதல - கூறியடிப்பதல, 144, 145
 நவை, 126, 140, 303, 332
 நவையறுநனபொருள், 9
 நள - நளி - செறிவு, 145
 நளளிருள், 87, 145
 நளவெண்பா - வெண்பாப் பாடித் தல திறமைபெற்ற புகழேந திப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட நளசரித்திரமாகிய ஒரு நூல், மூன்று காண்டங்களை யுடையது, 2.

நளி - பெருமை, 347

நளிகடல், 73.

நளியிருமபொயகை, 187

நளியிருமுநீர், 139, 170

நளியெரி, 23-4, 294

நற்கடைப்பிடி, 381

நற்கதி, 137

நற்காட்சி, 381

நற்குணம்பதது, 374

நற்செய்கை, 381

நற்பிறப்பு, 217

நற்றவப்பெணமா, 245

நற்றவம், 156, 197, 241, 293

நற்றவவுணர்வு, 62

நற்றாய், 246

நற்றிணை - எட்டுத் தொகையுள் முதலாவது கட்டவுள் வரமுததுச் செய்யுள் முதலிய 401- அகவறபாக்களை யுடையது, இவற்றுள் முதலாவதாகிய கட்டவுள் வாழ்த்து, பாரதம் பாடிய பெருந தேவனாராலும், மற்ற 400-பாக்களும் கபிலர் முதல ஆலவகுடி வங்கனாறுதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டன, அகப்பொருட்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவறபாக்கள் 9- அடிச்சிறுமையும், 12- அடிப்பெருமையு முள்ளவைகள். இதொகை தொகுப்பித்தானபன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாரணவழுதி, 159

நற்றிறம், 246

நறுநதாது, 188

நறுமலாக்கோதை, 124, 137

நறுவிரை குடைவோர், 210

நறை, 45, 299.

நனகனம் - நன்றாக, 6, 22, 34, 144, 263, 390

நனபல தானம், 177.

நனபொருள் 12, 303

நனமக்கள், 11

நனமணியிழந்த நாகம், 95, 289

நனமுயற்சி, 381.

நன்று - தருமம், 176, 274

நன்னூல்மயிலேநாதருரை, 317, 393

நன்னூல்விருத்தியுரை, 149 398

நன்னெடுங்கூடதல், 210

நனவு, 87, 97

நனை, 41

நாககடிப்பாக வாய்ப்பறையறைதல், 279

நாகஇலச்சினை - நாகமுத்திரை

நாக ரெனனும் சாதியாருடைய

அடையாளம், 100

நாகநாட்டரசர் - மணி பலலவத

துள்ள புத்த பீடிகையை எடுத்த

துச்செல்ல முயன்று தம்முட

பகைமை கொண்டு போர்செய்த

இரண்டரசர், 100, 106.

நாகநாடு - இப்பெயருள்ள நாடுகள்

இந்நூலில் இரண்டு வந்துள்ள

ன (i) புத்த பீடிகையைஎடுத்த

துச்செல்ல முயன்று பகைமை

கொண்ட அரசர்களுடையது,

இது கீழ்த்திசையிலுள்ளது,

100, 103 (ii) வீரவண்ணென

னும் அரசனுடையது, 268, 288,

346

நாகபுரம் - புண்ணிய ராசனுடைய

இராசதானி, சாவக நாட்டுள்

ளது இது சிலாசாசனங்களில்

போகவதி புரமென்று வழங்கும்,

283, 275

நாகம் - சரபுனை, பாம்பு, 40, 95,

222

நாகா - மனிதரில் ஒரு சாதியார்,

வாக்கி முதலிய குலநாகங்களின்

பரம்பரையிற் பிறந்து நாகஇலச

சினையுடையராயிருத்தலின் இவர்

இப்பெயர் பெற்று ரென்பார்,

இவர் நகச்சாரணரென்று இந்

நூலிற் கூறப்படுவார், இவர்

உடையிலலாமற் சஞ்சரித்து

இழிவான தொழில்கள் பலவற்

றைச் செய்து வருதலுரென்று

தெரிநின்று, 170, 172-3

நாகா குருமகன், 173-5

நாகாபாஷை, 173

நாகாமலை, 170, 172-3

நாகன், 176 - 7

நாகானந்தம் - தயையைப் புலப்
படுத்தியே பயனாக நினைந்து
நீ ஹாவூ கவி யென்பவராத
செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய நாடக
கிரந்தம், ஜீமூதவாகனனென்ப
வனுடைய சரிதமாக வுள்ளது.
இந்த ஜீமூதவாகனன பிறப்பைக்
கௌதம புத்தருடைய பழம்
பிறப்புகளுள் ஒன்றென்று 'அவ
தானகல்பலதை' என்னும் வட
நூல் தெரிவிக்கின்றது, 126

நாகு, 262

நாஞ்சினமலை - மலைநாட்டு மலை
களுள் ஒன்று, சேரனுக்குப்
படைத்துணையாய் நின்றவனும்,
மிகவண்மையை யுடையவனு
மாகிய நாஞ்சில் வள்ளுவனென
பவன் ஒரு காலத்தில் இம்மலைக்
குத் தலைவனாய் யிருந்தான் என்று
புறநானூற்றுல் தெரிகின்றது.
இஃது உழாநாஞ்சிலென்றுங்
கூறப்படும், 205

நாட்டியம், 231.

நாடகக்கணிகை, 47, 118, 186, 191,
266.

நாடகக் கணிகைகள் பலருடைய
பிறப்பு, 265

நாடகக்காப்பியம், 209

நாடகநூல், 209

நாடகம்-கதைதழுவி வருகூதது,
191, 209

நாடகமகளிரா, 88

நாடகமகளிராகுரிய கலவி, 22

நாடகமடந்தையா ய்தி, 47

நாடாது - ஆராயாது, 202.

நாடுவறங்கூடல், 153, 285

நாண், 111, 195, 198.

நாணமின், 139

நாண்முதிமதியம், 64

நாண்ணிகளேதல், 127.

நாண்ம, 34, 51

நாணுத்தகவுடைத்து, 254

நாணுத்துறந்தேன், 23

நாததொலைவிலாய, 271.

நாததொலைவினறி, 144

நாதன்-புத்தன், 126, 297, 338.

நாதனல்லறம், 333

நாநல்கூடல், 111, 202.

நாநலிலவையம், 144

நாநிமிர்தல், 127

நாநீட்டல், 66

நாப்பண், 168, 248

நாப்புடைபெயாதல், 254

நாப்புடை பெயருமளவிலே உச

சரிககப்படும மந்திரம், 257

நாமகரணப் பிரகரணம் - கிருஹய

ரதநமென்னும் வடநூலுறுப்புக்

களு ளொன்று, 90

நாமசாதிருணக்கிரியைகள், 350.

நாமஞ்செய்த நனளுள், 87

நாமப்பேரா, 69.

நாமம், 304

நாமரூஉமபுகழ், 373.

நாமரூபம்-அருவுரு, 369.

நாமாசு, 286

நாய, 389

நாயவால், 352

நாயூன், 128

நாரகலோகம் - நரக லோகம், 82,
373

நாரத்தை, 40

நாரதமுனிவா, 179

நாரதா-பழைய புத்தாக்குள் ஒரு
வா, 369

நாராசத்திரிவு, 307

நாராசம் - இருப்புச்சலாகை, 137

நாராயணியம் - வேதாங்கங்களாற
னுள் ஒன்றாகிய சோதிட நூல்

வகையுளொன்று நாராயண
ரென்பவராத் செய்ப்பட்டது,

310

நாரை, 98

நாலடியா-பதினெண் கீழ்க்கணக்
கினுள் ஒன்று. சைனமுனிவாக

ளால் இயற்றப்பட்டது, கடவுள்
வாழ்த்துளபட 401-வெண்பாக

களையுடையது பதமனாரென்ப
வா திருக்குறளிற்போல இதன்

பொருளை அறம்பொருளின்ப
மென்னும் முப்பாற படுத்தி ஓவ

வொரு பொருளை வற்புறுத்து
வனவாகிய பத்துப் பாடல்க

ளைத் தனித்தனியே தொகுத்து
40-அதிகாரமாகப் பகுத்திருக்

கின்றனா, இதற்கு அப்பதமன

நும வேறுசிலநும உரை செய்தி
 நுக்கினறனா, 18, 53, 67, 127-
 8, 130, 154-5, 159, 179, 186,
 221, 236, 259
 நாவலநதன்பொழில், 242
 நாவலநதீவு, 19, 83, 103, 130, 164,
 277, 341
 நாவலாகள், 307.
 நாவறபழம், 181
 நாவனமரம், 164
 நாவாய, 46, 120, 171
 நாவீ-மரக்கலவிசேடம், 301
 நாவியனமநதிரம், 257
 நாவுடைப்பாவை, 92, 246
 நாவுளமுநதி, 89.
 நாழம், 182
 நாழிகைக்கணக்கா, 89
 நாழிகைவட்டில்-அடியிற சிறிய
 துவாரத்தையுடையதும நீரிற
 பெய்யப்பட்டுநாழிகையின் வரைய
 றையைத் தெரிவிப்பதுமான ஒரு
 வகைக் கிணண்ம, 89
 நாள, 82, 327
 நாளவெயிறகாலம் - சூரியோதய
 காலம், 230
 நாளவகாடி - காலக்கடை, 13
 நாளவகாடிப்பூதம், 13
 நாற்சந்தி, 91, 219, 243, 331
 நாற்பால், 256
 நாற்றம்-வாசனை, 27
 நாற்றவிகாரம், 320
 நாற்றதல-தொங்கவிடுதல, 17
 நாற்றெருக்கூடுமிடம், 17
 நாறுதல, 50
 நாதைவகூநதல 247
 நானமறைமாகள, 150
 நானமறைமாகள விளி, 147
 நானமறையநதனா, 80
 நீகண்டவாதம் - சமணசமுயவாதங்
 கள இரண்டனுள் ஒன்று: இது
 நிரக்கநதவாதமென்றும் திகம்பர
 வாதமென்றும் கூறப்படும், 316
 325
 நிகண்டவாதி-நிரக்கநதவாதி, 316,
 319, 325
 நிகமனம், 350, 352

நிகா-ஒளி, 28
 நிகழ்காலம், 379-80.
 நிகாயம்-கூட்டம், 299
 நிச்சயம், 305
 நிண்ணிப்பெருங்குடா, 54
 நிணம், 74
 நிணம்படுகுழி, 75
 நிணவினைநா, 329
 நித்தத்திறம், 233, 276
 நித்தம், 317, 353, 356, 361
 நித்தாநித்தம், 353, 356
 நித்தியப்பொருள், 110, 320
 நித்தியம், 354
 நித்திலச்சித்திரவிதானம், 190
 நித்திலத்தானம், 190, 212
 நிதானம்-ஆதிகாரணம், 271, 372
 நிதானம் பன்னிரண்டு, 276
 நிதிக்குப்பை, 177
 நிம்பம்-வேம்பு, 317
 நிமித்திகள்-நிமித்தம் சொல்லுவோ
 ன், 268
 நியதம், 305
 நியமம்-கோயில், 100, 124, 153
 நிரத்தேசம் - சூத்திரப்பிடுகத்தின்கிற
 றுறுப்பினுள் ஒன்று, 299
 'நிரப்பநதம், 155
 நிரப்பு-வறுமை, 157
 நிரப்புநா-நிறைப்போரா, 263
 நிரம்பாமை, 52.
 நிரயக்கொடுஞ்சிறை, 217
 நிரயக்கொடும்கள, 258
 நிரயக்கொடுமொழி, 80
 நிரவயவம், 359
 நிரனிறை, 200
 நிரியாசம்-பிசின், 327.
 நிருத்தம் = நிருகதம் - வேதாங்கம்
 ஆறினுள் ஒன்று, வேதத்தி
 லுள்ள சொற்களின் ஆராய்ச்சி
 யைக் கூறுவது, யாஸகா முத
 லிய முனிவாக்களால் வட்டொழி
 யிற செய்யப்பட்டது, 310
 நிருமாணரதிலோகம், 3
 நிருமித்தல, 31, 92
 நிருவண்ணம்-(பொளத்தாக்கள் கூறும்)
 முததி, 110, 114, 125, 137, 170,
 230, 298, 367, 372

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுளஎ

நீருவாணமாகிய இனபம், 238
 நிரைத்தாரண்ணல, 283
 நிலத்திறகுளித்தல, 268
 நிலம், 109, 146, 312, 314, 320
 நிலவரையிறந்தோர முடங்குநா நீட்
 மும், 63
 நிலன, 44, 183
 நிலாசசுதை, 329
 நிலாமணல, 97
 நிலாமுற்றம், 135-6
 நிலை-ஸதிதி, 317
 நிலைத்தலை, 76
 நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா, 10
 நிலையாமை, 376
 நிலநதோங்குவெண்குடை, 241
 நிலப்புத்தாக்கு - இசைத்தமிழ் தூலு
 ட்சுறிய ஏழுவகைத் தூக்கினுள்
 - ஒன்று, ஐந்து சோகையுடையது,
 20
 நிழலபோல நீங்காமை, 250
 நிறப்புங்காப்ப, 143
 நிறை-நிறுத்தல, நிறைதல, 56, 195,
 204, 244, 257
 நிறைக்கற்றெற்றி, 71
 நிறைகாக்குங்காப்பு, 195
 நிறைதவம், 250
 நிறைரோப்புள், 89
 நிறையருந்தானை, 103
 நிறையழியானை, 45, 89, 204.
 நினபெயாப்படுத்தேன, 4
 நினமிதி—நிருமாணம் - உண்டா
 ககுதல, 371
 நினறெறிபலி, 91
 நின்றேறத்துவார-குதா, 330
 நினனுவகு, 112, 123
 நினைஞ்-நினைந்து, 241
 நினைப்பு - பிரமாண பாசங்களுட்ட
 னுள் ஒன்று, 258, 308
 நிஷ்காமலோகங்குள், 3
 நிஷ்டாபரா, 231
 நிஷ்டைபதது - தமயிலும் இழிந்த
 நிலையுள்ளா மாட்டு இரக்கமு
 டைமை, கல்லாசிடத்தும் புலல
 றிவாளரிடத்தும் இரக்கமுடை
 மை, தீயவொழுகு முன்னோரி
 டத்துக கடுமையின்மை, எளி

யாக்குத் தானஞ்செய்ய இச்சித்
 தல, அதிரஷ்டவீனாகளுக்கு உத்
 விசெய்தல், எவ்வகை இடையுறு
 கள் வரினும் விடாமுயற்சி செய
 தல், பொய்யாகளைக் காணிற்பொ
 றுத்தல, உறுப்புக்குறையுடையா
 பால் இரக்க முடைமை, மூடா
 களித்ததுப் பொறையுடையரா
 தல, காரணகாரியத் தொடாச்சி
 யறிந்து தமக்கு உண்டாகும் சீங்கு
 களைப் பொறுத்தவென்பன, 343
 நீங்கலுநீங்கா, 100
 நீசமகன, 145
 நீட்டித்தல, 247
 நீடலுநீடம், 100
 நீணமுகநரி, 73
 நீணிலமளந்தோனமகன - காமன,
 37
 நீத்தம், 138
 நீத்தல - துறத்தல, 25, 34, 46, 164
 நீயான - மாலுமி, 44
 நீாக்குவிட்ட யானையின முன்னும்
 பின்னும் பறையடித்தல, 45
 நீாகளினவகை, 328
 நீாததுளி, 102.
 நீாததுறைகள், 235
 நீாநசையின்மை - நீரையுண்ணும் வி
 ருப்பயிலலாமை, தவஞ்செய்யுநா
 கஞரிய விரதங்களுட்டினுள்ளொ
 னறு, 386
 நீாநிறக்காக்கை, 98
 நீாப்பாப்பு, 98
 நீாப்பறவைகளின்வகை, 98
 நீாப்புகுக்கள், 328
 நீாடைக்கரை, 96
 நீாடல, 21
 நீாவினையசுமுற்ற வயந்தச்சோலை,
 30
 நீரிற்போகட்ட உப்பு யாக்கைநிலை
 யாமைக்கு உவமை, 388.
 நீரினகுண்ட, 312, 321
 நீரைவீசுக கருவி விசேடங்கள்,
 326-7
 நீலக்குஞ்சி, 249
 நீலகேசி - ஒரு சைனநூல். இது
 பதிவுரைச்சருக்கம், தரும் வரை
 சருக்கம், குண்டலகேசி வாட்ச

சருககம், அருகக சந்திரவாதச
சருககம், மொககலவாதச சருக
கம், புத்தவாதசசருககம், ஆசீ
வகவாதச சருககம், சாங்கிய
வாதசசருககம், வைசேடிகவாத
சசருககம், வேதவாதசசருககம்,
பூதவாதசசருகக மெனனும் பத்
தொரு சருககங்களை முறையே
யுடையது. வியநதமங்கையாகி
ய நீலகேசி யென்பவள பௌத
தமமுதலிய மதங்களைக் கணடித
துச சைன சமயதவத நிலைநிறு
த தியதாச இயற்றப்பட்டிருத்த
லின், இப்பெயர் பெற்றது இத
ற்கு நீலகேசி விருத்திசமயதிவா
கரமெனப் பெயரிய ஒருரை
யுண்டு, இந்நூலாசிரியர் இன்னொ
ரென்று விளங்கவில்லை, 9, 40,
60, 71, 73-5, 120, 125, 149, 231,
234, 297, 299, 305, 311-3,
316-21, 324, 365, 367-8, 373-4,
381-2

நீலகேசிவிருத்தி சமயதிவாகரம் -
நீலகேசி வாதத்தின் உரை இது
மிக விரிவாக மணிப்பிரவாள
நடையில் அமைந்துள்ளது, சை
ன மதத்தினராகிய சமயதிவாகர
வாமன முனிபென்பவரால் வியற்
றப்பட்டது இதன் பெருமை
டை, 'மெயநதூ நெறியை விள
க்கி விளங்காப் பிடகமுதற்
பொயநதூ விருள்களைப்போகத்
தூரத்தது பூதலத்தி, வெநதூலு
ம வல்லவரேததச சமயத்திறை
வன கண்ட, செந்நீலகேசி விரு
த்தி சமயதிவாகரமே" எ - ம,
"அருகன நிருவறத தனபுசெய
வாரு மழிவழக்கார, பெருகுந்
துருநெறிப் பீடழிப் பாருமிப்
பேருலகிற, பொருவினி நின்ற
தமிழ்புல வோககிப் பொரு
னையெல்லாம் திரிவின்றிக் கா
ட்டுரு சமய திவாகரஞ் சேவிக்
கவே" எனவும் வரும் பழைய
செய்யுட்களாலுணாக இந்நூலு
ம் இவவுரையும் சிவஞானசித்தி

யார் பரபகத்ததாரைகளுள் ஒன்
ருகிய திருவொற்றியூர் ஸ்ரீஞா
னப் பிரகாசருரையிற்பயின்று
வருகின்றன, 9, 60, 105, 273,
297, 322-4.

நீலத்தினியலப்பு, 188

நீலபதி - சீதரனென்னுமரசன புத்
திரி அததிபதியென்னுமரசன
மனைவி. இராகுலனுடைய தாய்,
104, 258

நீலம், 28, 248

நீலமணிபோலும் நீர், 42

நீலமணிபோன்றதொழிலிப் பறவை,
44

நீலமாககடல், 97

நீலமாலவரை, 45

நீலயானை 204-5, 216, 249.

நீலி, 295.

நீளகழல மறவா செவ்வுழிச செலகெ
ன், 254

நுகாசசி - அனுபவித்தல், 156, 377

நுகாசசியாராமை, 369

நுகாசசியொழுக்கு, 378

நுகாலினிலககனம், 875-6

நுகால், 237, 271, 371-2, 375

நுகப்பு, 102, 111

நுகல் - நெற்றி, 36.

நுதலவிழிநாட்டத்திறையோன -
சிவபெருமான, 17.

நுரை, 388

நவலும், 32, 203

நுழைகோற்பிரமபு, 34

நுழைப்பு, 42

நுழைவாயில், 68.

நுனனை - உனனை, 283

நுனித்த குணம், 317

நுனித்தல் - கூடாது ஆராய்தல், 205,
209.

நூல், 316

நூற்பொருள், 311, 816.

நூற்பொருளுணாகதோர், 205

நூற்றுவரைக்கொல்லி - யந்திரவி
சேடம், இது சதக்கினியென்று
கூறப்படும், 328.

நெஞ்சங்குருளிரப்பித்தல், 59 -

நெஞ்சங்கவாரத களவி, 197.

நெஞ்சநடுக்குறூஉ நேரிழைநல்லா
ள், 94

நெஞ்சமறைபோதல, 197
 நெஞ்சிறைகொண்டரீமை, 43.
 நெஞ்சநடுக்குதல, 145, 265
 நெஞ்சநடுக்குறுடக கொண்டிமக
 ளிர், 196
 நெஞ்சுபுகையுயிரத்தல, 100, 189
 நெஞ்சவழிப்பேமலிஞ்சை, 131
 நெஞ்சைக கற்புநெறியில் கிறுத்தல,
 195
 நெட்டிடை, 30, 97
 நெடுங்கண், 145, 195
 நெடுங்குஞ்சிச்சிரம, 73
 நெடுங்குவிளி, 89.
 நெடுங்குவிளித்தல, 94
 நெடுஞ்செழியன் - ஒருபாண்டியன்
 சிலம்பினரிமித்தம் கோவலனைக
 கொலை செயவித்தவன், 24
 நெடுஞ்சேரலாதன் - ஒரு சேரன்,
 335
 நெடுநுதயர், 183, 229
 நெடுநுககு - இசைத்தமிழ்நூலுட்
 கூறிய ஏழுநுகக்குகளுள்ளுன்று,
 ஏழுசீர்களையுடையது, 20
 நெடுநலவாடை - பத்துப பாட்டினு
 ள் ஏழாவது. 188 - அழகியு
 டையது, பகைமேறச்சென்ற பாண்
 டியன் நெடுஞ்செழியனைப
 பிரிந்து வருந்தா தலைவர்கு
 அவ்வருத்தந தீருமபடி அவன்
 பகையை வென்று விரைவில்
 வருவானாகவென்று கொற்றவை
 யைப்பரவுவான் கூற்றாக அவனை
 நக்கீரனா பாடியது. இஃது
 ஐப்பசி காரத்தினை மாதங்களா
 கிய கூடிகாக்காலத்தின் இயல்பை
 யும், தனித்திருக்கும் தலைவியது
 வருத்தமிகுதியையும், படை வீட்
 டில தலைவனிருக்கும் வண்ணத்
 தையும் விளங்கக்கூறும், இதற்கு
 நச்சினாக்கினியிரியற்றிய உரை
 மொன்றுண்டு, 47, 64, 88, 177,
 190, 257.
 நெடுநிகழ்ச்சி, 318
 நெடுநிலைககரது, 92, 224, 226, 240
 நெடுநிலைககோட்டம், 71
 நெடுநிலைமண்ணீடு, 70

நெடுநிலைமனை, 37
 நெடுநிலைவாயில், 226
 நெடுமடி, 91
 நெடுமுடிகிள்ளி - ஒரு சோழன்,
 இவன் காரியாற்றிற் போரசெய
 து சேரபாண்டியர்களை வென்ற
 வன், கிள்ளிவளவன், மா வ ண்
 கிள்ளி, வடிவேற்கிள்ளி, வென்
 வேற்கிள்ளியென்றும் இந்நூலிற்
 கூறப்படுவான், 266-8, 277,
 283-9, 346
 நெடுவிளி, 76
 நெடுவேள், 51.
 நெய்தல் - சாப்பறை, 73, 121
 நெய்வோருலம், 261
 நெரித்தல, 192-3, 200
 நெருஞ்சி, 137
 நெல் - எண்வகைக்கூலத்துளொன்
 று, 9, 330
 நெல் முதலியவற்றை எழுதிய வா
 யில், 69
 நெல்லாரசமைத்த கள், 90
 நெல்லி வட்டு, 159
 நெல்லம் பொரியும், 75
 நெல்லித்து, 385
 நெற்றி, 203
 நெண்முனை, 385.
 நேமி, 33, 147
 நோகட்டி - அகிலுறுப்புக்களுளொ
 ன்று, 327
 நோதல் - உடன்படுதல், 12
 நோடி, 10.
 நையாயிகம் - பழையதாககம், 309
 நைரஞ்சாரநி - பலகுணநி, 367
 நைவனமஜ்ஞாயதனலோகம், 3
 நைவதம், 348
 நோசிதவம் - நுண்ணியதவம், 197
 நொடி - விகதை, 244
 நொடித்தல் - சொல்லுதல், 146,
 349
 நொடை - விலை, 329
 நொயமமை, 322
 நோக்கல் நோக்கம், 249
 நோய், 151, 180, 182
 நோவன் - வருந்துதற்குக் காரண
 மாகிய துன்பங்கள், 146.

நோற்றண்ணவாமுககை, 197
 நோற்றோ, 183
 நோன்பிகள் - வீரதிகள், 38
 நோன்பினா, 121
 நோன்பு - கனம், 234, 252.
 நோனமை - வலி, 46, 183
 நோனகா, 183
 நோனது - பொருமல, 88
 ப்ரஜஞாபாரமிதை-உணாச்சிநிறைத
 தல என்றது மாகக்க ஞானபூ
 ரணை இது தசபாரமிதைகளு
 ளொன்று, 1800-வருடத்திற்கு
 முன்பு செய்யப்பட்டதும் ப்ரஜ
 ஞாபாரமிதைபென்று பெயா
 பெற்றதுமான ஒரு பெனத்த
 தூலுண்டென்று தெரிகின்றது,
 297
 ப்ரஹமகணங்குளிருபதுவகை, 3
 ப்ரஹமகாயிகலோகம், 3, 81
 ப்ரஹமபுரோஹிதலோகம், 3
 ப்ரஹமலோகங்குளிருபது, 3, 81
 ப்ரஹமலோகங்குளிருவகை - உருப
 ப்ரஹமலோகமும் அருப்ப்ரஹம
 லோகமும், 81
 ப்ருலதா-புருவககொடி, 36
 பக்கந்நமவசனம், 351
 பக்கப்போலி ஒன்பதுவகை 354
 பக்கம், 350
 பக்குவி, 110
 பகாதல, 253, 295, 327
 பகல - சூரியன, 50-51
 பகலாச - சூரியன, 203
 பகவன - புத்தன, 32, 155, 298,
 340
 பகற்பூ - பகற்காலத்தில மலரும் பூ,
 328
 பகன்றைக்கொடி, 41
 பகசுருதியாகமம் - சினைகமங்கள்
 மூன்றனுள் ஒன்று இது 16 -
 பகுதிக்கோயுடையது, 316
 பகுதி - பாகருதி - மூலம், 370
 பகுதித்தனமை, 170.
 பகுதிப்பொருள் விருதி, 117
 பகுவாய, 184
 பகைநரம்பு, 48
 பகைப்புலம், 46
 பகைமூன்று, 113

பங்கம், 142
 பங்கயப்பீடிகை, 343
 பச்சிலை - அகிலுறுப்புக்களுள்ளொன்
 று, 327
 பச்சிறைச்சி வீற்போ, 329
 பச்சைமெய்யாட்டி, 66
 பசி, 141, 169, 181-2, 196, 199,
 203, 206, 219 - 20
 பசித்தனம், 143, 152
 பசிப்பிணி, 141, 178, 220.
 பசிப்பிணிமருந்து, 343
 பசிப்பிணியின கொடுமை, 127
 பசிட்பிணியென்னும் பாலி, 127
 பசிப்பு - பசித்தல, 158
 பசியறுக்குமநதிரம், 116
 பசு, 121, 144-5, 252, 306
 பசு ானமுன்னம் பாலசுந தூட்
 டல, 163
 பசுக்கள மேயதற்கு அரசனூல்
 விடப்பட்ட நிலம், 146
 பசுங்கமபளம் கடலுக்கு உவமை,
 347
 பசுங்காறகழை, 209
 பசுமபிறப்பு, 314
 பசைஇயவறியு, 376
 பஞ்சசீலம், 231, 273, 365.
 பஞ்சவாசம் வீற்போ, 329
 பஞ்சஸகந்தகங்களின் கூட்டமே
 ஆனமாவென்றல, 382-3.
 பஞ்சஸகந்தம், 371, 381
 பஞ்சாயுதம், 38
 பட்டத்துத்தேவி, 264
 பட்டத்துயானை, 45
 பட்டம், 253
 பட்டவைதுடைத்தல, 253.
 பட்டாங்கு, 307
 பட்டிமண்டபம் - ஒலக்கமண்டபம்,
 வித்தியாமண்டபம், 18.
 பட்டிணப்பாக்கம்-காலிரிப்பும் பட்
 டிணத்தின் ஒரு பகுதி, 13, 19,
 332
 பட்டிணப்பால - பததுப் பாட்டி
 னுள் ஒன்பதாவது, 301-அடி
 களையுடையது; வேற்று நாட்
 டிற்குச் செல்லத் தொடங்கிய
 தலைவன தனது நெருசை நோக

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ச.அக

கித தலைவியைப் பிரிந்துவாரே
 னென்று செல்வமுங்கிக் கூறிய
 தாக்க காவிரிப்பூம் பட்டினத்
 தையும் சோழன கரிகாற் பெரு
 வளத்தானது பராகிரமத்தை
 யும் அவனது செங்கோலையும்
 பேரழகு பயப்பச் சிறப்பித்துக்
 கடியலூருருத்திரங் கண்ணனா
 பாடியது கடியலூருருத்திரங்
 கண்ணனாக்குப் பதினாறு நூறு
 யிரம் பொன் பரிசளித்து இப்
 பாட்டைக் கரிகாற் பெருவளத்
 தான கொண்டானென்பா, 73,
 172, 281
 பட்டினம், 277
 பட்டினினோனபிகள், 35
 பட்டினி விட்டிருத்தலாகிய வீரதம்,
 35, 161, 197
 பட்டு, 37
 பட்டோஜிதி கூழ்தா - பாணினி
 வியாகரணத்தை அனுசரித்து
 'வரித்தாந்த கௌமுதி', 'மனோ
 ரமா', 'சுபதகௌஸ்தபம்' என
 லும் கிரந்தங்களை இயற்றியவா,
 இவா நூலாசிரியரென்றும் உரை
 யாசிரியரென்றும் கூறப்படுவா,
 310
 பட்டப்பை - தோட்டக்கூறு, பக்கம்,
 277
 படாதல - செல்லுதல, நினைதல,
 16, 15, 133, 141, 184, 219, 273
 பட்டம், 110
 படாகை - துகிற கொடி, இது
 பதாகையெனலும் வடமொழிச்
 சிதைவு, 16
 படாம், 41
 படாமூரசு, 216
 படிமம் - தெய்வவடிவம், 148, 293.
 படிமவுண்டியன், 57
 படிமை - தெய்வவடிவு, 29-30.
 படிவம் - தவவேடம், தெய்வவடி
 வம், வடிவம், 37, 58, 212, 290
 படிற்றுரை, 80, 115, 196, 201, 234.
 படிறு - பொய், 59
 படுகை, 94, 97
 படுதல - அகப்படுதல, செயதல,
 30, 171
 படுதல - ஒழிதல, 243.

படுதயா - மிக்கதுன்பம், 82
 படுநாள், 294
 படுபழி, 248
 படுபுல்லாதல், 146
 படுபொருள் - மிக்க பொருள்,
 புதையல், 216
 படைத் தலைவா - சேனாதிபதிகள்,
 13, 306
 படைத்து விளையாடல், 310
 படைநான்கு, 18
 படைவீடு, 98
 பண, 17, 95, 330
 பண்டக்கலம், 295
 பண்டம், 95
 பண்டறி கிளை, 97
 பண்டம் பண்டம், 177, 229
 பண்டோமொழி, 195
 பண்டைப்பிறவியா, 121
 பண்ணமை முழுவது
 பண்ணியம் - செவ்வை செய்யப்
 பட்ட வாத்தியம், பல பண்டங்
 கள், 95
 பண்ணியாழககரணம், 21.
 பண்ணியாழத்தீருதொடை, 88
 பண்ணினகிளைகள் இருபத்தொன
 று, 330
 பண்ணுககிளை - பண்ணினவகை, 88
 பண்ணை முறைநிறுப்போ, 209
 பண்பு, 148
 பண்புத்தொகை, 301
 பணித்தல-கட்டளையிடல், 218
 பணிலம், 46
 பணை - கிளை, குதிரைப்பந்தி, பரு
 மை, 37, 44, 203, 298
 பணைநிலைப்புரவி, 94
 பணைநிலைப்புள், 94
 பத்தி - வரிசை, 17
 பத்திக்கீற்று - மாபிலவரிவரியாக
 எழுதிய கோலம், 37.
 பத்தின்மை, 188, 242
 பத்தினி இல்லாதவா பலதருமங்
 ளைச் செய்தாலும் தேவலோக
 மடையாரென்பது, 247
 பத்தினிக்கடவுள், 294, 299, 301
 பத்தினிப்பெண்டி, 7, 24, 168-9,
 173, 178, 187, 189, 241-2,
 294

பத்தினிப்பெணடிரிம பிச்சையே
ற்றல பெருந்தகவுடைத்தெனல,
168

பதாராதம் - பொருள, 316

பதி - அரசன், நகரம், 97, 144, 205,
247, 269

பதியிலா - கணவனிலலாதவா, எ
னறது வேசையரை, 189

பதிற்றுப்பத்து - எட்டுத்தொகையு
ள் நான்காவது சேரஅரசா பதி
னமரைப்பாடியது இதொகை
யால் அக்காலத்திருந்த சேரா
பலருடைய வரலாறுகளும் அவ்
ருடைய வள்ளன்மையும் வீர
மும் புலப்படும இஃது ஒவ
வொரு புலவா பப்பத்தாகச்
செய்த தூறு பாட்டுக்களையுடை
யது. பத்துப்பகுதிகளாகப்பருக
கப்பட்டுள்ளது, இவற்றுள் முதற்
பத்தும் பத்தாம்பத்தும் பல்லி
டத்துப் பிரதிகளிலும் காணப்
படவில்லை, இதனைத் தொகுத்
தோரும் தொகுப்பித்தோரும்
இன்னொருவரென்று தெரியவி
ல்லை இதற்கு அரும்பதவுரையா
க ஒரு பழைய உரையுள்ளது அவ
வுரையாசிரியா பெயர்தெரிய
வில்லை, 139, 336

பதுமசதுரம், 99

பதுமபீடம் - புத்தனுடைய பாத
பீடம், 32

பதுமம், 373.

பதுமா - பழையபுத்தார்களுள் ஒரு
வா, 369.

பதுமோத்தரா - பழையபுத்தார்களு
ளொருவா, 369

பந்தம் - கடவு, 316

பந்தா, 45, 96

பந்தற்றசம்பு, 327

பந்தித்தல, 296

பந்துசனங்கள், 155

பந்தெறி களம், 212

பயங்கெழு மாநகா, 20

பயந்திரமருங்கு, 188

பயம்-பிரயோசனம், 20, 33, 182,
219, 253

பயறு, 317

பயன்கள் நான்கு, 371

பயன்படுசொற்குறல் - நற்குணம்

பத்தினுள் ஒன்று 374

பயனிலசொல், 126, 156, 273, 374

பயனிலுரைக்கோட்டி, 156

பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்
றென்று அழைக்கும் ஒலச்சுரு
றிப்பு, 65 73, 88, 262

பயிலபூம்பந்தா, 96

பயிலிதழ் - செறிந்த இதழ், 267

பாணசாலை - இலைகளால் வேயப்பட
ட இடம், 72

பாமாதேசத்திப புத்தநூல், 38

பரசாமானியம், 322

பரசுதல, 141, 309

பரசுராமா - திருமாலின் அவதார
மூர்த்திகளுள் ஒருவா, இவா
போசெய்யவந்தபொழுது தான்
காந்தனென்னுஞ் சோழனொரு
வன் ஒளித்துக்கொண்டான், இ
வா மழுவாணையோனென்று
இந்நூலிற் கூறப்படுவா, 241-2

பரணிசெய்யுள், 71

பரத்தமை - பரத்தையை நுகர்வாணு
டைய தன்மை, 83

பரத்தன், 88

பரத்தைமைத்தொழில், 24, 270

பரத்தையாக்குரிய கலைகள் அறுபத்
துநான்கு, 21

பரத்தையாக்கு வண்டு உவமை, 188,
196

பரத்தையா நூற்றிருபத்தொருவா,
265

பரதகண்டம், 2, 191

பரதம், 191.

பரதன் - சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு
வென்பவனுடைய வேலைக்கார
ருள் ஒருவன், இவன் காரணமி
ன்றிச் சங்கமனென்னும் வணிக
னைக்கொல்லுவித்தமை பற்றி
அவனுடைய மனைவியாகிய நீலி
யென்பவளாற் சபிக்கப்பட்டோ
ன். கோவலனாகப் பிறந்தவன்
இவனே, 295

பரதுக்கதுக்கன் - புத்தன், 284

பரதேசிகள் - அயலநாட்டினர், 13

பரதுபடுமனை, 58

பரதொருங்குண்டல், 98

பரரிருமிதவசவாததிலோகம், 3

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ச அக

பரமத்தியிரபாணு - ஒரு தமிழ் நூல்,
இது புறமதக் கொள்கைகளைக்
கூறிமறுத்துச் சைவசித் தநத்த
தையே நாட வெது இந்நூலாசி
ரியா மறைஞான சம்பந்தநென்று
கூறுவா, நூல் முழுவதும் அகப்
படாமையால் இதைப்பற்றி யா
தொன்றும் எழுதக்கூடவில்லை,
381-2

பரமமுத்தி - பஞ்சஸகந்தகங்களின்
கேடு, 382

பரமாணுககள், 313, 316, 358, 360

பரமார்த்தத் தத்துவஞானம் - முடிந்த
உண்மைப்பொருளை அறியும்
அறிவு, 263.

பரமார்த்தத்தத்துவஞானிகள், 249

பரமார்த்த தத்துவம், 324.

பரமேசுவரன், 207.

பரா-அரை, 16

பராந்தகன், 207

பராதரம், 359

பராவருமரபு, 105

பரி - செல்வு, 49, 196.

பரிக்குதிரை, 46,

பரிகடோல், 200

பரிகாரம், 117, 308

பரிசிலா, 152

பரிசுல் - அறுபடல், 44-5.

பரிதி - சூரியன், 42

பரிபுத்தமாலே, 75

பரிபுரவி, 46

பரிபாடல் - எட்டுத்தொகையுள் ஐந்
தாவது ஒருவகைப்பரவின பெ
யராகிய பரிபாடலென்பது அப்
பாவா லாகிய நூலுக்காயிற்று;
கடைச்சுவகையிருந்து தமிழாராயநத்
நல்லிசைப்புலவர்கள் அருளிச்
செய்த 70-பாடல்களையுடையது,
அவற்றுள், 18-திருமாலுக்கும்,
31-குமரவேளுக்கும், 1-காடு கிழா
ளுக்கும், 27-வையையாற்றிற்கும்,
4-மதுரைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டு
ள்ளன, இந்த 70-பாடல்களுள் இப்
போது கிடைத்தவை 24-முழுப்பா
டல்களும் சில உறுப்புக்களுமே,
மற்றவை பிரதிகளிற் காணப்பட
வில்லை. பரிமேலழகரால் இயற்ற
ப்பெற்ற உரையையுடையது இந்

நூலைத் தொகுத்தாரும் தொகுப்
பித்தாரும் இன்னாறினனொன்று
தெரியவில்லை, 326

பரிபுலம்பினை, 173

பரிமேழலகா - பழைய தமிழ்நூல்
ரையாசிரியர்களுள் ஒருவா, தி
க்குறளுக்கும் பரிபாடலுக்கும்
உரைசெய்தவா, 33, 130-31, 151,
153, 162, 323

பரியல் - வருந்தாரதே, 136

பரிவாரபாடம் - லினயபிடகத்தின்
பேருறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299

பரிவுறுமாகுகள், 117

பரிசுத்சுபலோகம், 3

பரிததாபலோகம், 3,

பருகுவாரிற புல்லல், 196

பருந்தின்பந்தா, 45

பருந்து, 53, 74

பருவத்தொழுகம், 21

பருவதமுனிவா, 179

பருவம், 121, 267

பருஉப்பெருந்தட்கை, 203

பலகுனிந்தி - றைரஞ்சாரந்தி, 367.

பலவேறுசமயம், 115, 234

பலதேவன் - கண்ணனுகருமுன்ன
வன், 208-9

பலபாரமிதை-பலமநிறைத்தல், தச
பாரமிதையுள் ஒன்று, 297.

பலாதொழுபாததாரம், 287

பலவகைத் தாளத்திலாடுவாரா, 330

பலி - ஓரரசன், 91, 207.

பலிக்கந்தம் - பலியிடுதற்குரிய நூண்
கள், 71

பலிபீடம், 73

பலிமுன்றில், 70

பவவம், 348

பவணம் - நாகலோகம், 316

பவணேந்திரா - நாரதத்திருவா -
நாகலோகத் தலைவா, சதேந்திர
ரைச சாராதோரா, 316

பவத்திறம் - பிறப்பின்வகை, 390

பவத்தினவகைமுன்று - விவகாயப்
பிறத்தல் பேராயப் பிறத்தல்
நகராயப்பிறத்தல், 371, 376

பவத்தினிலக்கணம், 376

பவம் - கருமத்தொகுதி, 201, 237-8, 272, 285, 369-70, 372, 380

பவமறுமாககம், 238

பவமுத்தூணம், 190

பவளக்கடிகை, 222.

பவளச்செங்காற்பறவை, 65

பவளத்துண்டம், 222

பவளப்பாவை, 53, 193

பவளம், 36, 96, 192, 199-200, 212

பழங்காசு, 257

பழஞ்செறுக்கு, 90

பழம்பிறப்பு, 197

பழம்பிறப்புணாச்சி, 365-6

பழமணல், 17

பழமொழி - சங்கமருவியபதினெண்

கீழ்க்கணக்குக்களுள் ஒன்று, முற

காலத்துவழங்கிய பழமொ

ழிகளுள் ஒவ்வொன்று இறுதிக

கண் அமைந்த 400-வெண்பாக

கையுடையது, இந்நூலாசிரியா

சைனமத்ததினராகிய முன்றுறை

யரையனா, இந்நூற்குப்

பழையவுரையொன்றுண்டு, 11,

52, 56, 150, 252

பழவினைப்பயன், 57, 136, 179, 219, 296

பழி, 248

பழ்தில் காட்சியீர், 114, 120, 144

பழ்திலாவாழக்கை - துக்கரிவாரண

மாககம் என்றது நற்காட்சி

முதலிய எட்டினோடுங் கூடியிருத்

தல், 381

பழுதினன்னெறி, 141

பழுது - உடம்பு, குற்றம், 133, 278.

பழுதிய - முகிராத, 29

பழுதியபாடல், 210

பழுமாததீண்டிய பறவை, 154

பழைது - பழையது, 387

பழமைக்கட்டுரை, 220

பழையசோதிடநூல், 122

பள்ளி, 47-8, 172, 186, 190,

211, 218, 250, 300, 333

பள்ளிமாரிய பாடை, 75

பள்ளிவலம்புரிதல் - நற்குணம் பத

தினுளொன்று, 374

பளிக்கறை, 62, 192-3, 212

பளிக்கறைப்பள்ளி, 211

பளிக்கறைபுககப்பாவை, 5

பளிக்கறைமண்டபம் - காவிரிப்பூம்

பட்டினத்தைச்சாராத உவவனத்

தினுள்ளது, இதிற்புத்தபாத

பீடிகை யொன்றுண்டு, மணிமே

கலை தன்னை உதயகுமரன் கவர்

வந்தபொழுது முதலில் இம்

மண்டபத்திலேதான் ஒளித்துக்

கொண்டான், 32, 50, 55

பளிங்கு, 42, 53-4, 99, 192

பளிங்குசெய்மண்டபம், 190

பளிங்குபுறத்தெறிந்த பவளப்பா

வை, 193

பளிதம் - கருப்பூரம், 345

பற்றமாககம் - பகைவா, 18

பற்றின பற்றிடம், 52

பற்றி, 25, 100, 156, 228, 237, 251,

272, 278, 372, 376-7, 380,

389

பறந்தலை - பாழிடம், 73

பறந்துசெல்லல், 275

பறம்பா - தோலவேலை செய்பவா,

330

பறவை 139, 154

பறவைக்கானம், 65

பறவைகளின்வதை, 89, 98

பற அக்குருகு, 205

பறை - பறையடிப்போ ஆகுபெ

யா, 45, 203

பறையிறசாற்றல், 103.

பறையோசை, 323

பமைலா சிறந்த நன்னீரகழி, 64

பமைலாப்பூம்பொழில், 50

பனமை, 247

பனமையொரு மயக்கம், 241, 306,

349

பன்னிரண்டு சாபினுள் ஒன்று

மீள் மறறென்று மீளுமென்பது,

377-8

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ச அரு

பன்னிரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு
முறை பழக்கும நாவல், 181-2
பன்னிரண்டு வருடத்து வறடகா
லம், 158, 283
பன்னிருநிதானம், 239, 276
பன்னிற்புள்ளினம், 98
பனம்பழம், 181
பனி, 308, 356
பனித்துளி, 388
பனிப்பகை வானவன - சூரியன்,
238
பனை, 181, 387
பஸ்பசம் - பட்டோஜி தீக்ஷிதராற
செய்யப்பட்டதான 'சுபதக்ஷஸ
துபம்' என்னும் வடநூலின்
பகுப்புக்களாகிய ஆநிகங்களுள்
முதலாவது, 310
பஸமகவியாதி - யானைத்தேரோய,
7, 179-80, 182, 220
பாகசாததிரம-மடைநூல், நளபா
கம் வீம்பாகமென இரண்டு பாக
நூல்கள் வழங்குகின்றன வென
பா "காவெரியூட்டிய கவாக்ஷணத
நூணிப், பூவிரிகச்சுசைப்புக்கோன
றன்முன, பனிவரை மார்பன
பயந்த நுண்பொருட், பனுவலின்
வழாஅப் பலவே மடிசில" (சீறு
பாண் 238-41) என்பதனால்,
வீம்சேனன் இயற்றிய மடைநூ
லொன்று உண்டென்று தெரி
கின்றது, 21
பாகதச்சிதைவு - பராகிருதபாஷை
யிலிருந்து சுவைநதமொழி, 246
பாகதம், 167
பாகமபடுதல், 52
பாகா, 45-6, 200, 204
பாகின் பிளவையிற பனைமுகம்
துடைத்தல், 45
பாங்கியனல்லறம், 238
பாங்கினம், 98
பாங்கு - உரிய இடம், பக்கம், பகு
ததிரள், முறைமை, 18, 48, 83,
99, 106, 257, 309
பாங்குளி, 113
பாசடை, 43, 340
பாசண்டசசாததன் - தொண்ணூற்ற

றுறுவகைச் சமயசாததிரத்தற்கு
கக கோவையில் மிகப்பயின்ற
ஐயனென்னுங்கடவுள், 199
பாசம், 69, 219, 243
பாசவா-இலையமுதிடுவோ, 329
பாசறை, 98.
பாசிலைத்திரையல், 345
பாட்டு - இசை, 20
பாடகம், 37, 282
பாடல்சாலசிறப்பு, 2, 191
பாடலால் விரும்பாமை-தச்சிலத்து
ளொன்று, 231
பாடலி-ஒருநகரம், 212
பாடி, 98, 103
பாடிமிறுவி, 182
பாடி-ஒலி, படுக்கை, 108, 257
பாடுகிடத்தல், 199
பாடை, 75
பாடை பதினெட்டு, 343
பாடைப் பாடல், 21
பாடைமாக்கள், 13
பாண் - இசைப்பாட்டு, 187
பாண்டரங்கக்கூத்து - புறநாடகம்
பதினென்றனுள் ஒன்று, 37
பாண்டவா, 205
பாண்டிநாடு, 99, 158.
பாண்டியன், 149
பாண்டியனெடுஞ்செழியன், 23
பாண்டு-வெள்ளை, 155
பாண்டுகம்பளம் - இரத்திரனுடைய
ஆசனம் இதனசலனத்தால் இந்
திரன் சிலவற்றையறிந்து கொள்
வான், 155, 347
பாணமகன், 187
பாணகுலம், 207
பாணாமண்டை, 72
பாணாவகை, 330
பாணவமசத்தரசா மகாபலியின்
பரம்பரையைச் சார்ந்தவரென
பது, 207
பாண வித்தியாதரன், 207
பாணன், 207
பாணசூரன், 37
பாணதிராசன், 207
பாணி- ஓசை, கை, 90, 320

பாணினி-ஒருமுனிவா, இவா தவஞ்
செய்து சிவபெருமான நிருவருள
பெற்று வடமொழி வயாகரணஞ்
செய்தவா, 310

பாணினிய வியாகரணம் - ஒருவட
தூல். இதுபாணினிமுனிவராற்
செய்யப்பட்டது பாணினியா
கரணமென்றும் வழங்கும், 310

பாததன், 311

பாததீயன் - பாதததீற்கு அபைன்,
111

பாததிரதானம், 206

பாததிரம், 123-4, 130, 135, 141
153, 157, 161, 179-180, 203,
266, 276 - 7, 337

பாத்து-பகுத்து, 299

பாதநாண், 7, 169, 178

பாதபங்கயமலை - மகததேசத்தின்
இராசதானியாயிருந்த இராசக
கிருக நகரத்தின் சமீபத்திலுள
ளது, புத்ததேவன் எல்லா உயிர்
களுக்கும் தருமசிக்தையை உண்
டாகக் கீழ்நீர்த்து, அவைகளெல்
லாங்கண்டு கேட்கும்படி இதன்
மேலே நின்று தருமோபதேசஞ்
செய்தபொழுது அவன் பாத்தச
சூடும் தங்கப் பெற்றமையின்
இப்பெயர் பெற்றது. இது பாத
பங்கயமென்றும் வழங்கப்படும்
இதனைக் கிருத்திரசூடமென
இக்காலத்திற் கூறுகின்றனர்
114, 136, 141

பாத்தீடிகை - புத்தனுடைய பாதப்
படிமங்களுள்ள பீடம் இஃது
இலங்கைத்தீவு, காவிரிப்பூம்பட்
டினம், மணிபல்லவத்தீவம் முத
லிய இடங்களிலிருந்ததென்றும்
பண்டைக்காலத்துப் பௌத்த
ரால் வழிபாடு செய்யப்பட்டு வந்
ததென்றும் தெரிகின்றது இப்
பீடிகை தருமபீடிகையென்றும்,
தாமரைப்பீடிகையென்றும், புத்த
பீடிகை யென்றும், மாமணிப்
பீடிகை யென்றும் இந்நூலில்
வழங்கப்படும், 5, 32, 41, 63,

67, 99-101, 107-8, 116, 118,
120-21, 124, 131, 134, 228,
278, 280, 288, 333, 343, 349

பாதலம், 103

பாயகட்டின் கயிறு, 44

பாயமரம், 14, 170

பாயல்கொள்ளநடுநான், 89

பாயற்பள்ளி, 172

பாயுரு, 320

பாத்திபன், 268, 295

பாப்பனி, 142, 242, 293

பாப்பாரா வடிநறுந்தேறலைப் பழித்
துக் கூறுவரென்பது, 35.

பாப்பான், 78, 142, 148

பாரகமடங்கலும், 178

பாரததுவாசம் - இது வேடாங்கமா
கியகற்பவகையுள்ளொன்று பரத
துவாசமுனிவராற் செய்யப்பட
டது, 310

பாரதம், 147

பாரம் - கரை, 297, 343

பாரமிதை, 230, 297, 348

பாராட்டுதல், 61, 66, 220

பாராவாரம் - கடல் 29

பாராஜிகாதிப்பிரதமபாகம் - விரய
பிடகத்தின் சிறுதுறப்புககளுள்
ஒன்று, 299

பாரிசேடம் = பாரிசேஷம் - பத்து
அளவைகளுள் ஒன்று, இஃது
ஒழிபெனவும் மீட்சியெனவும்
வழங்கும், 304, 307

பால் - பக்கம், பகுதி, 16 45, 143

பால் நிலவிற்குடமை, 67

பாலகா, 91

பாலகுரியன், 108

பாலிகை, 16

பாலூட்டல், 163

பாலேப்பண், 330

பாவகாரி - தவஞ் செய்தலையே
தொழிலாகவுடையவன், 319

பாவங்களபத்து, 25, 272-3, 373-4.

பாவம், 106, 109, 228, 359-60

பாவனை நான்கு, 389

பாவனையைந்து, 387

பாவித்தல், 108

பாவை, 40, 47, 50, 154, 165, 192, 196, 208, 226, 235, 240

பாவைக்கூத்து - புறநாடகம் பதி னென்றனுள் ஒன்று, 37, 54

பாவைவிளக்கு, 16

பாழம்பறந்தலை, 191

பாழியிடம், 75

பாளீ பாவை-வடமொழியைப் பகுதியாகவுடைய பாவைக்கள்ள முந்தியது. கௌதமபுத்தா பேசிவந்ததும, பிடகத்திரயங்கள் அமைந்துள்ளதும் இதுவேயென பா இரத்தப் பாவையிற் செய்யப் பட்டுள்ள பெளத்ததூலங்களே சிறந்தவைகளாகச் சொல்லப்படும், 366

பாறப்பரியாயம் - பாலின் நிலைமை, 317

பானமை, 30, 171, 174, 187, 196, 238, 257, 262

பானமையிற் பிணித்தல், 196

பிக்குணி = பிஷுணி - பெளத்த மையஸந்யாவியின், 166, 189, 365-6

பிக்குணிக்கோலம், 166, 186, 188, 190, 255

பிக்குணிகள் மௌனமாக நின்ற பிச்சை வாங்கவேண்டுமென்பது, 177

பிங்கலம் - தமிழ் நிகண்டுகளுள் ஒன்று, சிறந்த அரும்பதங்கள் பல இதிற் காணப்படும், இது திவாகரமௌனம் நிகண்டிற்குப் பிந்தியதென்றும், சூடாமணிகண்டிற்கு முந்திய தென்றும், சூடாமணி நிகண்டின் சிறப்புப் பாயிரத்தால் தெரிகின்றது இந்நூலாசிரியர், திவாகரமௌன பவாக்குச் சூரியனுடைய அருளாற்றேன்றிய பிங்கலமுனிவா இதினுள்ள பாககௌல்லாம நூற்பாகங்களே, நனநூல் உரிச சொல்லியவிலு“இன்னதினனுழி” எனனுஞ்சூத்திரத்தில, “பிங்கல முதலா, நல்லோருரிசுசொலிய நத்தனாகொளலே” என்று வந்திருத்தலால், இந்நூலாசிரியர் காலம் பவணந்தி முனிவரு

டைய காலத்திற்கு முந்திய தென்று தெரிகின்றது, 191

பிச்சை, 168, 177, 186, 205

பிச்சைக்குச்சேறல், 177

பிச்சைப்பாததிரம், 151, 157, 166-7, 178, 188, 199, 215, 342

பிச்சைமாகள், 188

பிச்சையிடுதல், 178

பிச்சைகள் - பூதவாதியாகிய ஓராடவன், 324

பிசி - பிதா, 244

பிஞ்ஞை - நப்பினைப்பிராட்டியார், 208

பிட்டு வானிகா, 329

பிடகத்திரயம் - வியப்பிடகம் சூத்திரபிடகம் அபிதாமபிடகமென்பன, 299, 366

பிடகம் - பெளத்தாகம், 299

பிடமா - பிரமா, 81

பிடவம், 41

பிண்டம், 116, 140

பிண்டி, 31

பிணக்கோட்டம், 84

பிணங்களைக் குழிப்படுப்போர், 72.

பிணங்களைச் சுடுவோர், 72

பிணங்களைச் சுமமாபோகடுவோர் - பாரஸீகர். இவர்களுக்கு அக்கினி தெய்வமாதலின் பிணங்களைச் சுடுவதிலே யென்று கூறுகின்றனர், 72

பிணங்களைத் தாழ்வயினடைப்போர், 92

பிணங்களைத் தாழியாற் கவித்தல் இவ்வுழக்கம் பண்டைக்காலத்தில் இந்நாட்டிற்கு சில பகுதியாரிடத்து இருந்ததென்பது இந்நூலாலன்றிப் புறநானுற்றிலுள்ள 228, 238, 256-ஆம் பாடல்களாலும் வெளியாகின்றது, இததாழிக் கு முதமக்கட்டாழியென்று பெயர், சிலதாழிகள் குமப்கோணத்தைச் சார்ந்த பட்டச்சரம் திருமேற்றளி முதலிய ஐக்களைச் சூழ்ந்த இடங்களில் தோண்டப்பட்ட சிறசில வீடத்

துக காணப்பட்டன வென்றும்
அவைகளுக்குப் பெயர் 'மதமதக
கச்சால்' என்று வழங்குகின்ற
தொன்றும் அங்கேயுள்ளார் கூறு
வா, 72
பிணங்குதுனமாபன 79
பிணந்தினமாகுகள, 75
பிணவு - விலங்குகளுட் சிலவற்றின்
பெண்பால் மாப்புப்பெயர், 174,
209
பிணரி, 41, 44, 46, 151
பிணித்தல், 196
பிணித்தோ - நோயுற்றோ, 343
பிணிநோய், 164, 271
பிணிப்பறுமாச்சுவன, 100, 228, 278
பிணிப்பு-கட்டு, 107
பிணிப்புறுபிறவி, 278
பிணியிருக்கை 52
பிணியினிலக்கணம், 376
பித்தன, 36
பித்தாக்கல், 256
பித்தேறுதற்குக் காரணமான மருந
து, 256
பித்தை-குடும்பி, 248
பித்தா, 244
பிலீகாசநதானம்-எறுமபின் தொ
டாசசிபோன்ற தொடாசசி இது
நாலவகைகச்சநதானத்துளொ
ன்று, 371
பிரகிருதி-மூலம், 321.
பிரச்சோதனன் - உச்சயினிநகரத்
தரசன், 167
பிரத்தியக்கப்பிரமாணம், 304, 323,
349
பிரத்தியக்கம்=பிரத்தியக்ஷம், 303,
309, 324, 350
பிரத்தியக்கவீருத்தம், 354
பிரத்தியம்-பிரத்தியக்கம், 309
பிரத்தியுமன, 37
பிரதாபருத்திரியம் - வடமொழியி
லுள்ளதோ அலங்காரசாஸ்தி
ரம் இத்திறகாவியலக்ஷணங்களும்
நாடகலக்ஷணங்களும் குறைவின
றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளன, இந்
நூலாசிரியர் ஐந்தியாநாதகவி
அவர இலக்கணங்களை யன்றி,
தெலுங்கு தேசத்தரசனும் காக
திருவத்திற் பிறந்தவனும் வீரருத்

திர னென்று பெயாபெற்றவ
னுமாகிய பிரதாபநந்திர னென
பவன் புகழையே விஷயமாகக்
கொண்ட உதாரணங்களையும்
சுலோகரூபமாகத் தாமேயியற்றி
இதிற சோததிற்குகின்றமையின்
இப்பெயர் பெற்றது, இதற்கு
ஸ்ரீ மல்லிநாத ஸூரியின் பிள
ளையும் பெத்தபட்டருடைய தம்
பிடியுமாகிய குமாரஸ்வாமீஸ்-ஸ்ரீ
யெனபவராலெழுதப் பட்டுள்ள
ரத்தாபணமென்னும் சிறந்தவுரை
யொன்றுண்டு, 158
பிரதிடடித்தல், 300
பிரதிமைவிளக்கு, 16
பிரதிஸம் பிதாமாக்கம் - குத்திர
பிடகத்தின் சிறுறுப்புக்களுள்
ஒன்று, 249
பிரபாபாலா - துஷிதலோகத்தில
வ்வித்த போதிசத்தவா இவ
ரே கௌதமபுத்தராக அவதரித்
தாரெனபா, 138, 367
பிரபுமேரு தேவன், 207.
பிரமபு, 34-5
பிரமசரியம் - விரதவழியே நடக்கும்
நிலை, 231
பிரமசுந்தரயோகி - யுகியின் தந்தை,
167
பிரமதருமன் - ஒரு பௌத்தமுனி
வன் அதிபதியின் மைத்தனன்
காயங்கரையென்னும் நதிக்கரை
யிலிருந்து நோற்றோன் முக்கால
வுணாச்சியுள்ளவன் பின் நிக
முந் தீவருகளை மேற்கூறிய அதிப
திக் கு எடுத்துக்கூறினவன்,
இலக்குமிக்கு மறுபிறப்பிலகிழுரு
செய்திகளைத் தெரிவித்தவன்,
புத்தபீடிகையால் தனது பழம்
பிரப்புணாத மணிமேகலை இம்
முனிவன் கூறியதையும் அப் பீடி
கையாலறிந்து இவனை மிகவும்
துதித்துப் பாராட்டினான், 102-3,
107, 230, 278
பிரமம்-வேதாங்கமாறனுள் ஒன்று
எழுத்தாராயசசியைச் சொல்லு
வது சிவசுயென்றும் சீவைச்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ச அகர

யென்றும் கூறப்படும் அது நாரதா, பாணினி முதலியவர்களாற் செய்யப்பட்டு நாரதசினேஷ, பாணினிசினேஷ முதலிய பெயர்களால் வழங்குகின்றது. இன்னும் அருண சினேஷ, கோகல சினேஷ, பாரததுவாஜ சினேஷ, வியாஸசினேஷ, ஸாவ ஸமமத சினேஷ, வலித்தாந்தசினேஷ முதலிய பல சினேஷ்களுள்ளனவென்று கூறுவா, 310
 பிரமா, 272-3, 279 373-4
 பிரமவாதம், 310.
 பிரமவாத, 234 310, 325
 பிரமன - பரஹ்மா, 3, 105, 125, 147, 149
 பிரமாணப்போலி, 308
 பிரமாணம், 304
 பிரமாணபூனறு, 351
 பிரமாணவாதம் - அளவைவாதம், 303
 பிரமாணவாதி, 303
 பிரமாணபாசகங்களுடனும், 304
 பிரயோசனம், 184
 பிரவகிதல், 105
 பிரவிததி, 310
 பிரளயம், 820
 பிரஸ்தாநப பிரகரணம் - அபிதரம பிடகத்தன பகுதிகளுள்ளன, 29
 பிரஸாதம், 155
 பிரஹ்மதேவா, 225
 பிரஹ்மவிகாரபாவனை - ஐகதுபாவனைகளுள், அஃப பாவனையொழிந்த மைத்தரீ கருணைமுயிதை உபேகஷ யென்னும் நான்குமாம், 34
 பிராணி, 105
 பிராதிமுகத்தக வினயவினிச்சயம் - வினயதாம் வகைகள் கூறப்படவேள ஒருபௌத்தனல், 366
 பிராயச்சித்தியாதி துவிதீயபாகம் - வினயபிடகத்தின் சிறுறுபபினுள்ளொன்று, இத்திர பிராயச்சித்தத்தால் விலக்குதற்குரிய குற்றங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன, 249
 பிராயம், 246
 பிரியதாசி - பழைய புத்தாக்களுள் ஒருவா, 369.

பிருகதபதி - உலோகாயத மதாசாரியன, 309
 பிருஹதபலலோகம், 3
 பிரேதவஸ்து - சூத்திர பிடகத்தின் சிறுறுபபினுள்ளொன்று, 290
 பிலிற்றல், 15
 பிழைமணம் 57
 பிழையாது - தப்பாது, 114 203, 260, 275
 பிழையாவினையுள் 128
 பிளவை - அங்குசத்தார பிளக்கப்பட்டபுண, 45
 பிறபாடு, 138
 பிற பிழைச்சொல், 201
 பிறக்கு - பின், 15 284
 பிறகிட்டு - பிளவைதது, 246
 பிறக்கல் - மலை, 173
 பிறந்தார மூத்தார முதலியவா இதந்தாரை வியபு 271
 பிறந்தார வாடகை, 84
 பிறப்பிறுநபம், 337
 பிறப்பிற்புகுகின் தனமை, 113, 175
 பிறப்பினிலக்கணம், 376
 பிறபா, 100 217, 372, 390
 பிறப்பு அறுவாக்க, 314
 பிறப்பென்னும் பேதைமை, 130
 பிறமாகம் - ம, 379
 பிறாகதம் அருளும பெரியோன, 239
 பிறாகதமு" ஓம் பெரியோன, 60, 14
 பிறாககுரியான, 60
 பிறாககேயுதிக்க குழந்தான, 60.
 பிறாநெஞ்சு கடுமையெற்றி, 244
 பிறாநெஞ்சு புகுதல், 243
 பிறவணம், 237
 பிறவாதினபம் 337
 பிறவி, 107, 137, 202, 234, 298
 பிறவிபிணி மருத்துவன், 106
 பிறவிப்பெருங்கடல், 110, 120, 296
 பிறவியுமறவியும், 234
 பிறவோ - பிறா, 73
 பிறத்தல், 44, 196, 221
 பிறழாநோன்பினா, 121
 பிறைக்கோடு, 203
 பிறைறுதல், 36, 220
 பிறைவடிவமாகிய ஆபரணம், 38

லின்பணி, 121
 லின்போக்கு, 371
 லிணை - லிணை நிற்போர், 35
 லிணை, 217
 லிணை - லிணைதேவியின் கூறாகிய
 லிணைப் பிராட்டியார், 208
 லிணைகள் - லிணைத் தலையாணி
 கள், 166, 366
 லீடம், 70
 லீடம் - லீடம் 32-3, 42, 63, 66,
 70, 94, 99-100, 108, 116, 120-
 21, 124, 131, 150, 228, 278
 லீடத்தை, 45
 லீலி, 20
 லீலிமே - லீலிமேயின் லீலிமேயின்
 சனம்கள் காலிரிப்பும் படமின
 துள்ள கழிக்கானற் சோலையை
 அடைந்து நெடுமுடி கள்ளி
 யோடு ஒருமாதமிருந்து கருவற்
 துப் பின்பு தன்னுரை யடைந்
 தவன், 214-9, 238, 346
 லீணை, 44
 லீகில - உயிர்ப்பு பிடிமாயி உட
 ம்பு, 176, 233, 259, 276
 லீகாசு, 379
 லீகாமுகவாரணம் } 39, 94, 201
 லீகாமுக வேழம் }
 லீகழ, 121
 லீகழிப்பவா கண்டன், 207
 லீகா - காலிரிப்பும் படமினம், 11,
 66, 152
 லீகாராகியம்கள், 64, 66.
 லீகருத்து, 95, 169
 லீகூடம், 66, 193.
 லீடை, 50
 லீடைவைவிற்பார், 331
 லீண, 45, 186
 லீணையதானம், 187, 290
 லீணையநலனுரை - தருமபதம், 17
 லீணையநனனன், 326
 லீணையநன்னர், 164
 லீணையம் பதது - கொல்லாமை
 முதலியன், 279
 லீணைய முட்டான், 172
 லீணையமுதலன், 165
 லீணையராசன் - நாகபுரத்தாசன்
 பசுவயிற்றிற் டொன் முட்டையிற

லீகிப பிறந்தோன் இவன்
 பிறந்த காலம் பிறந்த பிறந்த
 பொழுது நிகர்ந்த நற்குறிசெனல்
 லாம் நிகர்ந்ததன்மையின் அவன்
 பெயராகிய தருமராசனென்பது
 இவனுக்கு இடப்பட்டதென
 தெரிகின்றது தருமசாவகனென
 லும் புனிவாதிதது அறங்கேட்
 டவன், மணிமேகலையோடு மணி
 பல்லவ மண்டலத்து புத்தபீடிகை
 காட்சியால் தன் பழம் பிறப்
 புணர்ந்தது, ஆபுத்திரனென
 மும் சாவகனெனனெனவும் வழங்
 ப்படுவான், இவனுடைய பூவ
 சனம்களம் சேயம் ஆபுத்திரனென
 பது, 232-3, 275, 277-8, 280,
 282, 284-6, 290, 333-4
 புணையன், 63
 புணாத்தி, 27
 புணரிள்கடல், 73
 புணை - தெப்பம், 126, 192
 புத்தலப்பிரஜைபதி - அபிதாம பிடி
 கத்தன்புத்த கருனொன்று, 299
 புத்தசைய - இக்காலத்தவா கைய
 யென்று வழங்குபிட்டத்தன் தெ
 நகே ஐந்துநாழில் க வழிதனாரத்
 துள்ள ஓட்டம், இதிற் கெளதம்
 புத்தா ஞானம்பெற்ற அரசமரம்
 இன்னும்ருக்கின்ற தென்பா,
 367
 புத்தசங்கத்தார், 6
 புத்தசமயக்கொள்கை, 365-6.
 புத்தசயித்தியம் - புத்தாலயம், 332.
 புத்தசரித்திரம், 125, 263, 365,
 381
 புத்தசரித்தாலயம், 111
 புத்தசரிதமுள்ள இடங்கள், 365
 புத்தசாதக கதை - புத்தனுடைய
 பழம் பிறப்புக்களை முறையே
 கூறும்நூல், 63, 126, 369
 புத்தஞாயிறு, 139, 230, 283, 297-8.
 புத்ததருமசங்கம், 299, 366.
 புத்ததருமவொழுகம், 155
 புத்தபீடிகை, 5, 108, 110, 113-4,
 118-9, 131, 276, 280, 288,
 333, 342, 349, 366.
 புத்தபீடிகை பிறப்புணர்த்தல்,
 101-2

புத்தம் சாணமகச்சாயம் ஒரு மந்திரம், 366

புத்தா இருபத்துமூன்று, 369

புத்தா இருபத்தெழுந்து, 369

புத்தா பலா முன்பு அவதாரித்தா ரென்பது, 369

புத்தவம்சம் - சூத்தரபிடகத்தின் சிறுறுபுகுகளில் ஒன்று, 299

புத்தன் - புத்ததேவன், இவனுடைய பெருமை இரதாஸூட பலவிடத்துங் கூறப்பட்டுள்ளது, மணிமேகலையிலும் பிறநூல்களிலும் வழங்கப்படும இவன் பெயர்களை 397, 398 - ஆம் பக்கங்களோற் காண்க, 32, 41, 86, 99, 100, 105 - 7, 111, 113, 116, 120, 122-6, 136-41, 164, 217, 228, 230, 233-9, 268, 276, 278 30, 284, 289, 297, 299, 309, 337-40, 343, 347, 349, 368-9

புத்தன் இரதாஸூதுக்கு உண்கொடுத்தது, 125

புத்தன் கருணையாற பல பிறப்புகளை யெடுத்தது, 60, 125

புத்தன் கோயில், 217, 333.

புத்தன் ஞானமபெற்றதினம், 115

புத்தன் தோன்றல்காலத்து நிகழும் நற்குறிகள், 139

புத்தன் பிறந்ததினம், 115, 121, 164

புத்தன் புலியின பசியைத் தீர்த்தது, 115

புத்தன் மானுரு வெடுத்தது, 6

புத்தன் மீனுருவெடுத்தது, 60.

புத்தன் முயலாகித் தசையீந்தது, 60, 125.

புத்தன் யானையாய் மருப்பீந்தது, 60.

புத்தனுடைய அருள், 60

புத்தனுடைய புத்திரன் - இராகுலன், 104

புத்தஸ்தலம், 119.

புத்தாவதாரம், 367.

புத்த, 319, 361

புத்தரோசோகம், 255, 264

புத்தருலகம், 156, 247-8

புத்த, 41

புதலவா புத்தேரு லகந்தாராரென்பது, 248

புதலவரைப் பயந்தபுனிற்றுதீர கயக்கம், 90

புதா - ஒருபறவை, 98

புதா, 244

புதுக்கோள யானை - புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்டவந்த யானை, 136, 201, 262, 331

புதுமணல், 17

புதுமலாச்சோலை, 134

புதுமைபற்றிவந்த மருடகையென னும் மெய்ப்பாடு, 101

புதுவருவாய், 185

புதுவிராகுவா, 109

புதுகோள - புதுயோள, 62

புதையிருள், 152, 217

புயத்து - பிடுங்கி, 146

புரவி, 46

புராணகதை, 194.

புராணம் - பழமை, 310

புராணன் - பழையோன், 63, 311

புரிசை - மதில், 340

புரிநாண்மாராபு, 181, 243, 261

புரிவினமையம், 371, 385.

புரிவு, 375

புருத்தத்துவத்தினி லக கணம் 320.

புருவம், 36, 200, 220

புரை, 233, 284, 291

புரைதீர நல்லறம், 274

புரைமை, 60

புரையோ - (பெளத்தரில்) உயர்த்தோர், 101, 110, 147, 233, 281 336

புரோகிதா - எந்தக் கரும்புகளுக்கும் முன்னே வைத்துக்கொள்ளப்படுவார், அரசாக்குரிய ஜம் பெருங் குழவினுள் ஒருவகையார், 13

புல - எணவகைக் கூலத்துள் ஒன்று 9, 330

புல்லலோமபன்மின், 149.

புல்லாரந்து, 146

புல்லுதல் - தழுவுதல், 35, 196

புலவாய், 209.

புலங்கொளல், 304, 306, 308

புலத்தகை, 109.

புலம - அறிவு, 64, 100, 116, 304, 320

புலம்பு - வருத்தம், 109, 144

புலம்பு இருட்ட, 28

புலம்புரிச்சுவகம், 94

புலம்பெயாமாக்கள் - பாதேசிகள், 13

புலமாபொருள் இருபத்தைந்த, 320

புலவரையிறந்த புகார, 64

புலவன்-அறிபுனை-யென புத்தன், 63, 217, 230, 279

புலவு - புலால் - பறம, 327

புலவுப்புண, 221

புலவுப்புனிற்று, 90

புலவூண்பொருந்திய குமால் 73

புலவேழம் ஐந்து, 201

புலன் உள் 375

புலால், 52, 221

புவி, 308

புவிக்கணத்தன்னை, 91

புவிக்கக்கொன்றை-புவிபின்னது நகங்கள் போன்ற மலர்கள் யுடைய தான், 96

புவிமகன் விரிஞ், 147

புல - அருத்தம், வியாசம், 144,

புலகுமவேள, 114 [149]

புலமகன், 145, 149

புலன்ம - அருத்தமுடையது 270

புவி, 307

புவிக்கவன், 327

புறம்பெயமண்டை புழல் - ஒருவகைச் சிறுநாடி, 75

புழக்கம், 18

புழக்கள், 313

புழக்கறை - புழக்கச் செய்யும்

அறை, 35, 258

புழுவூன்பிண்டம், 76

புழை - சிறியவழி, 68

பு - கைவளை, பறவை, 74, 94

புள்ளையன், 126

புள்ளருக்குவேனா - வைத்தீசுவ

ரன்சகியில், சம்பாதி சடாயு

வேனனும் பறவைகள் உடனும்

வேதங்களு, முருக்ககவுளும்

சிவப்பருமானை பூசித்த ஸ்தல

மாதலின் இப் பெயர் பெற்றது,

31.

புள்ளொலி சிறந்த கெளரவம் 90

பு, 64

பு - கலத்திரலியம், 317

புறகலம் 318

புறநகரவு, 52, 222

புறநகை, 222, 224

புறநகை, 307

புறநகை - புறநகை, 326

புறநகை, 330

புறநகை, 127, 130

புறநகை, 267

புறநகை, 191, 219

புறநகை, 143, 213

புறநகை, 156

புறநகை, ஒருவர் சிறப்புச்

செய்துவிட அவர்களைச் சிறப்புச்

செய்து அவர்களைக் காண்பதில்,

புறநகை, 14

புறநகை (புறநகை) - புறநகை

புறநகை, 68 [326]

புறநகை, 326

புறநகை, பற்றினும், 20

புறநகை, பற்றினும், 131

புறநகை - கடைசசுவகப் புலவர்க

ளருளச் செய்து எடுத்துக்கொண்ட

புறநகை, கடைசசுவக வாழ்ந்

துச்செய்யுள் முதலிய 400-அக்

வற்பாக்கையுடையது, அப்பாக்க

களுள், கடைசசுவக வாழ்ந்

புறநகை, பெருந்தகை, பற்றினும்

புறநகை, முறநகை, முறநகை

புறநகை, முறநகை, பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

புறநகை, பற்றினும், பற்றினும்

அரும்பதமுதவியவற்றின் அகராதி. சுகுந்

யவாகளும் இதனமையே, இவாகளில் அநதணா சிலா அரசாபலா வணிகாபலா, வேளாளா பலா, பாடியவாகளும் பெண்பாலாருளுள் இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பிதோளும் இன்னு ரினனொன்று விளங்கவில்லை, புறத்தே நிகழும் குழக்கமாகிய அறத்தையும் பொருளாயுமே பொருளாக வுடைமையினா, இப்பெயா பெற்றது இது புறமனவும் புறப்பாட்டுடைய வழங்கும் பொருளாற நெருக்கப்பட்டது. இதற்குப் பழைய தாள் உரையொன்றினுண்டு, அது பூதத்தியாகக் கிடைக்கவில்லை, உரையாசிரியா இன்னொன்று தெய்விலலை, 2, 5, 11, 14-5, 18, 23, 27, 29, 32, 34, 35, 41, 46, 51, 56, 60, 69, 71-4, 77, 80, 85, 94, 96-7, 100, 103, 116, 123, 128-9, 131, 134, 137, 139-40, 143-4, 146, 152-4, 156-7, 159, 164, 166-7, 178, 183, 191, 214-5, 243, 245, 254, 256-7, 262, 274, 276, 279, 283, 287, 301, 336

புறப்படைட்டு, 326

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை - இது அசாபரமபரை யினராகிய ஐயனா ரிதனா ரென்னும் அரசாலியற் றப்பட்டது, ஆசிரியாகாகியனா ருடைய மாணக்கா பன்னிருவா களால் அருளிச்செய்யப்பட்ட பன்னிருப ல மென்னும் தூலை முதல் தூலாகவு டயது, தமிழி லகணமைத்தலுட பொருளின பகுதியாகிய அகம்புரமெ றனு மிரண்டு திணைகளிற் புறத்தினி லகணமாகிய குத்திரங்குளையும், அவற்றினிலக்கியமாகிய வெண்பா க்களையும், அவ்வெண்பாக்களின் கருத்தைத் தனித்தனியே புலப் படுத்திக்கொண்டு ஒவ்வொன்றை முன்னும் நிற்பனவாகிய கொளுக் களையு முடையது இதில் வெட் டிப்படலமுதற் பெருந் திணைப

படலமிறுகியாகவுள்ள பன்னா ரண்புடல் வுறுப்புக்கள் அடங், யிருக்கின்றன, இதுவுள்ள வெண்பாக்கள் 361 இதற்குப் பழைய வுரை ஒன்று உண்டு, 23, 37, 109, 154, 175, 213, 227, 281 302

புறமறிப்பார்த்தல், 53, 198

புறம் றத்தது, 255

புறவு, 89, 252

புறவு, 318

புறவோர் - புறத்துள்ளோர், 59

புன்கண் - துன்பம், 130, 291

புனமரம் புகைதல், 127

புனமுறுவல், 192

புள்ளைமரம், 40, 96, 236-7

புனாஜனனம், 318

புரிதருப்பாய்தல், 58

புரிற்றினங்குழவி, 346

புரிறுதோகயக்கந் தீர்விலைமகளிரா 90

புனையாவோவியம், 177, 245

புனைவன, 52

புடியா - பழைய புத்தாக்களுள் ஒரு வர், 369

பூ - பொலியு, 219, 221

பூங்கொடிவல்லி, 16

பூக்கொய்தல், 23

பூக்கொடி, 103, 119, 133, 284

பூங்கொடிப் பெயாப்பய - கா, 35

பூங்கொடிமாதா, 140, 161

பூங்கொத்தது, 98

பூங்கொம்பா, 34

பூசல் - ஓசை, 73

பூசனை, 114

பூசை, 114

பூஞ்சோலை, 117

பூடகை - மேற்கோள், 32, 61

பூண, 39

பூணுதல், 181

பூத்தவஞ்சி, 213, 300

பூத்தொடுக்கு மண்டபம், 20

பூதசதுக்கத்துத்தெய்வம், 243

பூதசதுக்கம், 14, 91, 219

பூத்ததிரட்சி, 314

பூதம் இரண்டு - அங்காடிப் பூதம், சதுக்கப் பூதமென்பன, 13-4, 31, 313

புதமைநது, 309, 323

புதலம், 100

புதவடிவம், 70.

புதவாதம், 234, 319

புதவாதிகள், 234 322, 324 5

புதவாதியின் கொள்கை, 323

புதவிகாரப்பண்பு, 234

புதிகாரம், 320

புதவுரு - ஸதநதமமந்தலுள் உருவத்தின் பகுதியிரண்டில் ஒன்று அது பிறதில் அப்புதேய வயு எனனுமநான்குமாம், 331

புதி - ஓரநதனை வயனதகோடெனனுமூரினுள்ளவன் ஆபுததிரனை வளாதகோனெளபுதி யெனவுங் கூறப்படுகின்ற 143, 150

புதிகள் - வேதவாதியாகிய ஓரநதனை, 311

புநதுகில, 39

புநாறுகடாஅம், 204

புநாறுசோலை, 267

புப்பலி, 94

புமபாதா, 211

புமபொதியை, 65

புமபொழில், 110, 260, 275

புமகனே முதலானவமாரா, 11

புமரம், 50

புமாலே, 243

புடிகந்திரன்-நாகபுடிகந்திரன் - நாகநதரியின் கணவன், புண்ணியராசனே வளாததன், 162, 165, 275, 281, 283

புமிநடுக்குறல், 103

புமியங்கிழவன், 118

பூணசந்திரன், 240

பூவாகமம் - சைனோகம் மூன்றனுள் ஒன்று 14-பகுப்பை யுடையது, 316

பூவானுமானம் - அனுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று, குறகொண்ட மெகததைக்கண்டு ஆது மலையுபயபுமென்று நிச்சயித்தல், முதலனுமான மெனவும் காரணனுமானமெனவும் கூறப்படும், 305
பூவோததர விளோதயிலலாத தருமஸவருபூம், 306
பூண்குமபம், 16, 64

பூருவதேசம் - காரநதார நாட்டின் ஒரு பகுதியாகவுள்ளது, இதற்காசன அதிபதி யென்பவன், 102.

பூவண்பபள்ளி, 47

பூவாவளகி, 205, 211, 300

பூவிலைமடனதையா, 266

பூவம்புகையும், 236.

பூவைசியா, 29

பெட்டாங்கு, 244

பெண்கரடி, 174

பெண்டா, 157, 178, 194-5, 199, 252

பெண்டு - மன்னலி, 174

பெண்ணை - பனை, 181

பெயர்மாரா, 72

பெயா, 129, 156, 194, 252, 290

பெயாதல், 144

பெரியபுராணம் - திருத்தொண்டா புராணம், சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ள சரியையமுதலிய நூற்பாதுகளிலே ஏன்று செய்யநரியன் செய்து வீடுபெற்ற தனியடியாரா அறுபத்துமூவரும், தொங்கயடியாரா ஒன்பதின்மருமாகித் திருத்தொண்டாள்ள எழுபத்திருவருடைய சரித்திரங்களை விரித்துக்கூறுவது, சிவானுக்கிரகம் பெற்ற தொண்டைநாட்டுக்குளறத்தாச சேக்கிழார நாயனாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது, தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் நான்குனோடு கூட்டித் தொன்றுதொட்டு வழங்கப்படும் பெருமை யமைந்தது, இதன் செய்யுள் நடைபுறம், இதிலமைநதுள்ள கன்னெடுகம் கரைந்துருகப் புகட்டும் பதச்சுவை முதலியனவும் யாவராலும் வியக்கத்தக்கவை, 214, 251-2.

பெரியவன் - புததன், 165, 280

பெரியாழ்வாரா திருமொழி - திவ்யபிரபந்த முதலாயிரத்தில முதலிலுள்ளது, 473-பாசுரங்களை யுடையது, 39, 182, 317.

அரும்பதமுதலியாவற்றின் அகராதி. சுகுநி

பெருங்கதை - சொற்களைப் பொருட் கூவைகளில் மிகச்சிறந்த ஒரு தமிழ் நூல். வதஸ தேசத்தரசனாகிய உதயண்ணுடைய சரிசீரத்தை நிரம்பச் செவ்வையாக விரித்துக் கூறுவது நூலாசிரியர் பெயர் கொங்குவேளென்பது சிறதாமணி முதலிய காப்பியங்களினும் இதனை மிகமேலாக மதித்து அடியாகக் குலலா எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார், தனித் தனியே மிகப்பெரிய ஆசிரியப்பர் ஒருவரானால் இயற்றப்பட்டுள்ள பல சிறுறுபுகுகள் அமைந்த காண்டமென்னும் பேருறுபுகுகளையுடையது, அவற்றுள் (க) உஞ்சைக்காண்டம் இடி-பகுப்பினையும், (உ) இலாவணகாண்டம் உ0 - பகுப்பினையும், (ஊ) மகத காண்டம் உஎ-பகுப்பினையும், (ச) வதவ காண்டம் கஎ-பகுப்பினையும், (இ) நரவாணகாண்டம் கூ-பகுப்பினையுமுடையன இப்பொழுது கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதியில் முதலும் கட்டையும் பழுதுபட்டுப் போயிருக்கின்றமையால் உஞ்சைக்காண்டத்தில் கூக - சிறுறுபுகுகள் காணப்படவில்லை, நரவாண காண்டத்தின் மேலுள்ள காண்டங்கள் இவையென்பதும் அவற்றின் சிறுறுபுகுகள் இத்துணை யென்பதும் தெரியவில்லை, வீரசோழியம், அலங்காரப் பட்டத்தில் “ஆக்குதல கேட்டவாககு” (ச) என்னுங் கவித்துறை யுரையில் குண்டல கேசியும் உதயணன்கதைப் முதலாகவுடையவற்றில் தெரியாத சொல்லும் பொருளும் வந்தனவெனின், அகலக்கவி செய்வானாகு அப

பம் யல்லதாகாடுதன்பது, அன்றியும் அவை செய்த காலத்து அச்சொற்களும் பொருள்களும் விளங்கியிருக்கு மென்றாலும் அமையுமெனக் கொள்க, என்று பெருந்தேவனார் முழுதியிருந்தலால், இந்நூலில் அவர் காலத்திலேயே விளங்காத சொல்லும் பொருளும் வந்திருக்கின்றனவென்று தெரிகின்றது “வயாஸ்தாநைகத யாஸ்தம் சருதினம் ஜநமீந வஸிக்தோ நாபெளநாபவ மச்சயதஸஸுமகத பாஷ்யநநசாபாஷிவ சிதராத்தாம் நபருஹத கராசகதம் ஸுதராமணி நாஸம் குநா தேவதவத் குணபருநத காண நமஹமகாததம் கதம் சக நுயா” என்னும் சுலோகத்தால், பிருஹத்கதையின் பெருமையும் அந்நூலாசிரியராகிய குண்டியரின் உயர்வும் நன்கு புலப்படும் [இது, வடமொழிக் குவலயானந்தத்தில் பரிசுராலங்காரத்திற்கு உதாஹரணமாக ஸ்ரீமத அப்பைய நீகந்தரால் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது, இதன் பொருள் ஒன்றாக விருந்த வேதகூட்டத்தைப் பகுத்தே-னலவேன. புறநிலிருந்து பிறந்திலேன, நிரமாலுடைய உரதியிலிருந்து ஜனித்திலேன, நல்லதாகிய மஹா பாஷ்யத்தைச் சொன்னேனலவேன விசித்திரங்களான பொருள் கோயுடைய பிழையுந்கதையைச் செய்தேவலவேன, இந்நூலுடைய குருவாக இருந்தேனலவேன, ஆதலால் ஸ்வாமீ! தேவரூடைய குணங்கள் கூட்டத்தை வாணிப்பதில் அடியேன எப்படி

ஆற்றலுடையேனவேனென்பது]
 இது கதை யெனவும் உதயணன்
 கதை யெனவும் வழங்கும் . சை
 னாகளுடைய ஆட்சியிலுள்ள
 உதயண சமரா கதை வேறு
 இது வேறு 13, 15, 21-2 30, 37,
 44, 47, 50, 56, 142, 148, 158,
 167, 188, 190, 200-201, 211-3,
 253, 263, 300, 325
 பெருங்குளம், 138
 பெருங்கோப பெண்டி - இராசமா
 தேவி, 23
 பெருஞ்சண்பகம், 41
 பெருஞ்சிறப்புக்ததல, 158
 பெருஞ்சோற்றமலை, 178-9
 பெருநதக்கல், 168
 பெருநதகை, 215
 பெருநதவடி னிவன, 100 216
 பெருநதானம், 156
 பெருநதீவ, 19
 பெருநதீவுகள் நான்கு, 83
 பெருநதருத்தி - ஸ்ரீராம வீசங்கருவி
 வீசேடம், 327
 பெருநதேரு, 68, 166
 பெருநதேவி, 104
 பெருநதேரி, 137
 பெருமபசி, 152, 180
 பெருமபண நான்கு, 330
 பெருமபற்று, 100.
 பெருமபாணாற்றுப்படை - பத்துப
 பாட்டினுள்ள நான்காவது, 500 -
 அடிகளையுடைய அகவற்பாவால்
 அமைந்துள்ளது, பரிசில் பெறு
 தற்கெண்ணிய பாணனொருவனை
 அது பெற்றொருவனை தோண்
 டைமா விளந்திரைய னிடத்தே
 ஆற்றுப்படுத்தியதாக அவ்வளந
 திரையனைக் கடியலூருநத்தீரங்
 கண்ணனார் பாடியது . இதற்கு
 ஆசிரியா நச்சினாகநியா எழு

தியவுரை யொன்றாண்டு, 37, 42-
 3, 90, 125, 130, 143, 154, 171,
 201, 212, 249, 263, 329
 பெருமபிதி, 255
 பெருமபிண, 224
 பெருமபுறக்கடல், 83
 பெருமபெயாபட்டிகை, 121
 பெருமபெயாப பெண்டா, 194,
 பெருமபெயா மானன், 214 [252
 பெருமபேறு, 272, 372
 பெரும பொருள், 216
 பெருமபொழுது, 121
 பெருமகன் - அரசன், 159, 278,
 285
 பெருமதா மழைக்கண், 209, 245
 பெருமனை கிழத்தி - கோவலன்
 தாய், 95
 பெருமைசால் நல்கை, 121, 137
 பெருமழி, 47, 137
 பெருமன், 63
 பெருமழா, 4, 29
 பெருமிறலவேந்து, 157
 பெற்றி - தன்மை, பேறு, 29, 107,
 115, 137, 164, 174, 237, 241,
 278, 298, 303, 330.
 பெற்றிமை, 237, 286
 பெறுபலமுதல சாதவீரனவை கரு
 வீரச்சாதத பொழுதேக்கலப்பன்,
 315
 பெறுதி - இலாபம், 283
 பேடி, 39
 பேடிக்காலத்தின் இயல்பு, 37
 பேடியா, 29, 11
 பேடி - புறநாடகம் பதினொன்றனு
 ளானது, 37
 பேணுமக்கள், 313
 பேணுநா - பாதுகாப்போர், 151,
 157
 பேது - அறியாமை, 79
 பேதைமை, 237, 271 - 2, 369, 372,
 377, 380
 பேய், 38, 78, 90, 196, 272 - 3,
 278, 307, 373 - 4.
 பேயமகள், 77, 91
 பேயமை, 372
 பேரளவியற்றல், 64
 பேரறம், 342
 பேரறிவாளன் - புத்தன், 138

பேரறிவு, 198, 200.

பேராசிரியா - பழையதமிழ் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர், நுண்ணிய அறிவினரென்று ஆனரேராற் புகழப்பெய்வார், எட்டுத்தொகையில் இரண்டாவதாகிய குறுந்தொகையில் 380-செய்யுளுக்கும், திருச்சிறுநெய்யுள் கோவையாருக்கும், தொல்காப்பியத்திற்கும் உரைசெய்திருக்கின்றனா, இவற்றுள், குறுந்தொகையில் 380 - செய்யுளுக்கு உரைசெய்திருத்தல், "நல்லறிவுடையதொலப் பேராசான், கல்வியுங் காட்சியுங் காசினியறியப், பொருடெரி குறுந்தொகையிருபது பாட்டிற், கிதுபொரு னென்றவ னெழுதா தொழிய, இதுபொரு னென்ற தற் கேற்ப வுரைத்தும்" எனனும் நச்சினாககினியருரைச் சிறப்புப்பாயிரத்தாலும், திருச்சிறுநெய்யுள் கோவையாருக்கு உரைசெய்திருத்தல் பிரயோக விவேகவுரையாலும், கல்லாடத்தில் "வெள்ளுரைநழித்தது" எனனாகு செய்யுளுக்கு மயிலேறும் பெருமான புள்ளையெழுதிய வுரையாலும், சஞ்சைவாணன் கோவையில், "புயலேசுமநது" எனனாகு செய்யுளுக்கு குறைந்ததூர்ச் சோக கப்ப நாலைரெழுதிய வுரையாலும், தொல்காப்பியத்திற்கு உரைசெய்திருத்தல் தொல்காப்பிய வுரையில் நச்சினாககினியர் ஆங்காங்கு குறிப்பித் திருத்தலாலும் இனிது விளங்கும், இவாநச்சினாககினியர் காலத்திற்கு முறாலத்தினா, இது, "பேராசிரியரும் யானே யீண்டையேனே" எனனாகு துறந்தோலகச் செய்யுளில் யீனெறி அண்டில் என்பதனை எழுதியுங் மெனறா" (தொல் அகநாடு ௩௩) என்று நச்சினாககினியர் ரெழுதியிருத்தலால் உணரப்படும், 10, 298, 310

பேராநதை, 73-4
பேரியாறு, 229, 278, 301.

பேரில - பெரியவீடு, 250.

பேரூர், 24

பேறு, 164

பை-படம், 222, 224

பைஞ்சேறு - சாணம், 212

பைதல் - துன்பம், 185

பைந்தொழுகளார், ௧௧

பைமறி - பையையறித்தல், அஃதாவது பையின் உட்புறத்தைவெளிப்புறமாககுத்தல், 53

பைரவவேடதாரிகள், 70

பைரவன்-சூர்ய அரசர்களுள்ளொருவன், 301

பைலிரித்தல், 224

பொங்கா - கடமலை, சோலை, மரகதிகை, 50, 207, 211

பொங்கு - பாப்பரப்பு, 2

பொங்குமெல்லமளி, 85, 194

பொச்சாநதார, 108

பொடித்தல், 189

பொத்தி - மூட்டி, 23 - 4, 171, 204

பொதியறை - துவாரமில்லாதஅறை, 51, 202

பொதியில்-அம்பலம், பாண்டிநாட்டுள்ள ஒருமலை, தேவரவல்லாருங்கூடியிருத்தற் கிடமாதலின இத்தற்குவந்த பொதுவிலென்னும் பெயர் இக்காலத்துப் பொதியிலென்று மருவிறநென்பா தஞ்சைவாணன் கோவையுரையாசிரியர், இதனவளத்தைக் காணவந்த பொழுதுதான் காயசண்டிகை விருச்சிகன் சாபத்தாலயானை ததீயென்னுந் தீராப்பசியையடைதாள, 11, 17, 168, 180, 182, 218 - 9, 222, 227, 229, 235, 332

பொதியிறகுன்றம், 219

பொது - அனுமான அளவையின் பிரிவுகளில் ஒன்று, 305.

பொதுமபா - இளமரக்கா, 42

பொதுவா - பொதுமகளார், 331.

பொதுவறிவு, 100, 116

பொதுவனுமானம், 305

பொதுவியல் - எல்லார்க்கு மொப்ப ஆய்வுகூத்தல், 20.

பொய், 115, 126, 196, 247, 250, 273, 374.

பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச் காட்சி
 சொல்லுவோர், 14.
 பொய் கருமை-தச்சிலத்துள் ஒன்
 று, 231.
 பொய்கை, 42, 44, 18, 117, 121,
 123, 172, 181, 187, 191
 பொய்தீர் பொருள், 321
 பொய்நோய் 260
 பொய்ப்பழி. 248
 பொய்யா நா, 229
 பொய்யாறநெழுக்கம், 255, 263
 பொய்யில் புலவன்-திருவள்ளுவநா
 யனார், 238 244
 பொய்யினதுணர்நதோன், 279
 பொய்யுரு, 9, 334
 பொய்யைத் தவிரக்கெனநல, 263
 பொய்யேடச்சதார முதலிய அறுவ
 கையோர், 219
 பொரி, 75
 பொருணிகழவு, 316,
 பொருதல், 307
 பொருநராற்றுப்படை - பத்து ப
 பாட்டினுள் இரண்டாவது, 218-
 அடிகளையுடைய அகவற்பாவால்
 ஷ்டுள்ளது, பரிசில் பெறக்கரு
 திய ஒரு பொருநனைப் பரிசில்
 பெற்றனனெருவன் இன்னுசே
 னெனியின் புதல்வனாகிய சோ
 முன்கரிகாற் பெருவளத்தானிட
 ததே ஆற்றப்படுத்தியதாக அக
 கரிகாற்பெருவளவனைமுடத்தாமர்
 கணியாரா பாடியது, இது கரி
 காற் பெருவளவன் கொடைய
 யும் அவன் வீரதையும அவ
 னைட சோழநாட்டினவளத்தை
 யும் காலிரிந்தி பயன் படுத்தியும்
 நன்றாகக்கூறும், இதற்கு ஆசிரி
 யர் நச்சினாகக்கிரிய ரெழுதிய
 உரையொன்றுண்டு, 52, 90, 110,
 144-5, 151, 162, 203-4, 211,
 248, 331
 பொருமுகப்பரிசு, 74
 பொருமுகவெழிளி மூவகைத்
 திரைச்சீலைகளொன்று, அரங்
 கில் இடப்படுவது, 54.
 பொருவதுசிற்ற்பு, 101.

பொருவதுபூங்கொடி, 108
 பொருள் - சத்தியம், தத்துவம். 9,
 195, 291, 308, 316, 359
 பொருள் இருபத்தைந்து, 320
 பொருள் ஒன்பது, 321
 பொருள்களின் குணம், 322
 பொருள் நான்கு, 113
 பொருள் பன்னிரண்டு, 361
 பொருள்புரி நெஞ்சிற புலவோன்,
 217.
 பொருள்வழங்கு செவிததுளை, 108
 பொருள் விலையாடும், 62
 பொருள் ளவை, 306
 பொருளுரை - புகழுரை, மெய்
 வார்த்தை, 22, 140, 283, 244
 பொருளெனக்கொண்டோர் - காரி
 யமாகக்கொண்டோர், 263
 பொல்லாக்காட்சி, 230, 278 - 4,
 374
 பொலவகொடி, 109
 பொலந்தோட்டுப் பைநதுமபை,
 பொலம் - பொன், 16. [301
 பொலமபிறை, 38.
 பொலமபூங்கா, 156.
 பொலமபூவாடை, 59.
 பொலிதல், 144
 பொழிநதுண் சுரத்தல், 157
 பொழில், 44, 49-51, 111, 136,
 165
 பொழுது, 121
 பொலித்தல், 47
 பொறஞ்ஞம்பு, 163
 பொற்கொடி, 109
 பொற்சுவா, 190
 பொற்பணி செய்வோர், 329
 பொற்பூங்கொடி, 54
 பொற்றங்கு, 163
 பொற்றட்டு, 208
 பொற்றூர், 331.
 பொற்றோச செழியன், 144
 பொற்றேரின் மேலுள்ளயானை, 31
 பொற்றொடிமாதா, 135
 பொற்றொடு, 64.
 பொறி, 30
 பொறிகள் ஐந்து, 321
 பொறிமயிர் வாரணம், 94
 பொறேன, 64.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சக்க

பொறை - பாரம், 102
 பொன் - சூரியன், திருமகள், 20,
 79, 170
 பொருசெய்கொல்லா - உருக்குத
 தட்டா, 829
 பொன் நான்குவகை, 47
 பொன்பிறப்பு, 314
 பொன்னண்டபம், 212
 பொன்முட்டை, 163
 பொன்வாகை, 301
 பொன்வாணிகா, 331
 பொன்வாயமணிச்சிரல, 44
 பொன் வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை-
 தச்சிலைத்துள் ஒன்று, 231
 பொன்றககெடுவல் - முற்றககெடு
 தல், 371-2, 385
 பொன்றிகழறெடுவரை, 1
 பொன்றிகழமோர் யொருததி
 193, 208, 229
 பொன்னணிநேமி, 147
 பொன்னம்பலம், 332
 பொன்னாண்கோத்த நனமணிக
 கோவை, 38
 பொன்னிற்பொலிந்த நிறத்தான்,
 79
 பொன்னின்கோடு, 163
 பொன்னினிழுடி, 210
 பொன்னுயிர - ஐவகையுயிரகளுள்
 ஒன்று, 315
 பொன்னுயிரைகாண்போர், 331
 பொன்னாசி, 347
 பொன்னெயிறகாஞ்சி, 237
 பொன்னேரனையாய, 20
 போகதருதவம் - அனுபவிக்கும்
 தனமை, 375
 போகடல், 163
 போகபுவனம், 306
 போகம், 331.
 போகலும் போகுவை, 233
 போகுவா புறநா, 222, 224
 போசனசாலை, 218
 போத்தந்தியோ, 811
 போத்தம், 39
 போதம் - ஞானம், 122
 போதல் செய்யவாயுயிர, 22.
 போதவிழ்செவவி, 188
 போதாயனீயம் - வேதாங்க மாகிய
 சர்பவகையுள் ஒன்று, போதாய

னமுனிவராற செய்யப்பட்டது,
 301.
 போதி - அரசமரம், என்றது, பல்
 குணி நதிக்கரையில் உள்ளது;
 இதன் நிழலிலிருந்து ஆராயாத
 பொழுது நான்குவகைப் பட்ட
 சத்தியங்களை அறிதற்குரிய ஞா
 னமுண்டான்மைபற்றிப் புத்
 தன் 'போதிமாதவன்' என்று
 சொல்லப்படுவன்; அவனிருந்
 தமைபற்றி இது மகாபோதியெ
 ன்று வழங்கப்படும், 122-6,
 140-41, 338
 போதி ஐந்து கிளைகளையுடையது,
 298, 367
 போதிகை, 212
 போதிசெல்வம் - அறிவாகிய்செல்
 வம், 123
 போதிசத்தவர்-அறிவில் உயர்ந்து
 பின்பு புத்தனாக் அவதரித்தற்
 குரியவர், இவர் மூலக்கையினர்,
 347, 367
 போதிதலைவன், 122, 164
 போதித்தானம், 187
 போதிபகவன், 340.
 போதிமாதவன், 100, 164.
 போதி மூலத்துறையன், 347
 போதிமூலம், 367
 போதிமூலம்பொருந்திய சிறப்பி
 னுதன், 140
 போதியினலறம், 338.
 போதியுமவோன், 141
 போதி வேந்தன் - புத்தன், 368.
 போது - மலர், 44, 164, 207
 போந்து, 291.
 போந்தைக்கண்ணி, 239
 போம் ஏவற்பண்ணை, 68, 150
 போயககருவு, 95
 போயபிறவி, 118
 போககனம், 66.
 போலிமூன்று, 354.
 போவல் - போவேன், 34
 போவுழி, 129, 225.
 போழத்தது - பொழுதில்; 103,
 122, 164.
 போழதல், 254
 போழவாயககூகை, 78.
 போற்றாது, 136

போற்றிக்கேண்மின், 274
 போனம் - போலும், 112
 போனகம் நாலவகை, 345
 பௌதத சங்கத்தாரா, 25
 பௌதத சநியாசி, 59
 பௌததசம்பிரதாயம் 166
 பௌததசமயமரபு, 32
 பௌதத தருமம், 335
 பௌததநூல், 230, 271, 369 384
 பௌததம், 309
 பௌத்தமுனிவா, 218
 பௌத்தா, 123, 155, 370 375
 பௌத்தாக்கள் பிரமாணப ஸூத்ரம் 350
 பௌத்தரிலுயாநதோ, 101
 பௌத்தன, 115, 354 - 5
 பௌத்தாக்கம் - வினயபிடகம்
 ஸூத்திரபிடகம் அபிதாமபிட
 கமெனபன, 298 - 9.
 பௌத்தாவதாரம், 61
 பௌணினிமை, 115, 121 [289.
 பௌவம் - கடல், 44, 87 191,
 மககட்குருதலிய ஆறு - மககட்
 கரு, தெய்வககரு, பிரமககரு,
 நரககரு, விலங்குககரு, பேய
 ககரு எனபன, 272.
 மககன், 1, 13, 147, 154, 165,
 181, 256, 273, 279, 373 4, 379.
 மககளதேவா, 141, 271 198
 மககளயாககையினியல்பு, 116,
 மகத் தத்துவம், 319 - 20.
 மகதம் - ஒருநாடு, இது தக்பிண
 மகதம் உத்தரமகதமென இர
 ண்டு வகைப்படும், 114, 296,
 மகதவினோரூ, 212. [298
 மகரயாழ - நாலவகையாழினுள
 ஒன்று, இதற்கு நாமபு பதினே
 ரூ, 47, 201, 204.
 மகன் - மனைவி, 7, 228.
 மகளிரா, 52, 204.
 மகளிராகருரிய காவல் மூன்று, 195
 மகளிரா குளாடாவம், 90
 மகளிரா துமமேந்தல், 90

மகளிரா பிறா நெஞ்சுபுகுதல் குந்
 தம், 243 [65
 மகளிராமாலையில் விளக்கெடுத்தல்,
 மகளிர் வினையாடடிவ்வகை, 210
 மகளிரும் யானையும் வீணைக்கு
 வணங்கல், 201
 மகன் - கணவன், 228
 மகனதுயா, 264
 மகனை மூறைசெய்த மன்னவன்,
 252
 மகா கண்டகம்-பாளீ பாஷையிலு
 ள்ள ஒரு பௌத்தநூல், இஹி
 புத்த சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது,
 366
 மகாததுவீபம் நான்கு, 83.
 மகாபரிகிரவாண ஸூத்திரம் - தீரக
 கரிகாயமென்னும் நூலின் பகுப்
 புககளுள் ஒன்று, இஹி புத்த
 சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது 366
 மகாபலி - ஓரச்சன, 206-7
 மகாபோதி, 61, 123, 297, 366-8
 மகாபோதியின நிறம் பொன்னெ
 பது, 340
 மகாராஜிகலோகம், 3, 31, 153,
 367, 373
 மகாராஷ்டிரதேசம், 93, 212
 மகாவாக்கம் - வினய பிடகத்தின
 பகுப்பினு ளொன்று, பாளீபா
 ஷையிலுள்ளது, 299, 366
 மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம், 374
 மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இன்பம்,
 273, 374
 மகிழ்சிறத்தல், 74,
 மகிழ்மரம், 40.
 மகுகளத்திருநாள - வைசாக சுத்த
 பூணிமை, இத்கினத்தில புத்
 தன ஞானம் பெற்றமையின
 இஃது இப்பெயா பெற்றது,
 பௌத்தநூல் சிபமபக கொண்
 டாடப்படும், 115,
 மகுகளமொழி, 390.
 மகுகளவெளவை - சந்தனம், 112,
 மகுகலாபுரம், 112.

மங்களர் - பழைய புத்தர் ஞாள் ஒரு
வா, 369

மங்குஞ்சேய்மாடம், 59

மஞ்சாடிமரம், 40

மஞ்சு - அழகு, வெண்மேகம், 173.

மஞ்சுடை மாஸ்கடல், 173

மஞ்சு - மயில், 43, 95, 208

மட்டவிலுங்கல, 48.

மடக்கொடி, 215

மடல், 35, 43

மடவரல், 244

மடவராகற்பு, 252, 261

மடவோர - மகளிர், மூடா, 76, 209

மடப்பூர்தாழை, 96

மடி - ஆடை, 344

மடித்தசெவ்வாய், 69

மடிதல், 130, 158, 248, 252

மடுததல், 144

மடை - சோறு, 74

மடைக்கலம், 231, 259

மடைத்தொழில், 225,

மடைபூறுததல், 74

மடைநூல், 21.

மடைப்பாளி, 218

மடைமாணசெப்பு, 44

மடைவயன் - சோறுக்குவோன், 231-

2, 259,

மண்கணை முழம், 77

மண்டபம், 190

மண்டலம், 315

மண்டினிஞாலம், 129

மண்டிலம், 66 - 7, 285, 177

மண்டிலவகை, 370

மண்டை - பிசைப்பாததிசம், 72,

75.

மண்டைப்பாணா - பிசைப்பாததி

ரததையுடைய பாணா, 330

மணமுதன் - தவளமலையிலிருந்து

தவளுசெய்த ஒரு முனிவன்,

இவனிடத்திருந்த பசுவயிறறிலே

தான் புண்ணியராசன் பிறந்தான்,

162-3, 165, 281

மண்ணுமேனி, 34

மண்ணுவேந்தன், 165.

மண்ணுறசெய்தபாலை, 235

மண்ணிட்டாளா, 70, 329

மண்ணிடு, 55, 70, 83, 199.

மண்ணோர்முதல்வி, 154.

மண்வளம் பிழையாமை, 283

மண்வளம் பெருகு, 215

மணங்கெழுமுரசம், 14

மணமனைமறுகு, 167

மணல், 97, 117.

மணவாளமாமுனிகள் - தென்கலை

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆசாரியர், இவ

ருடைய ஆசாரியர் திருவாய

மொழிப்பிள்ளையென்பவா இவா

வடமொழி தெனமொழிகளில்

நூல் செய்தலிலும் உரை செய்

தலிலும் வல்லவா, இவா இயற்றி

யவை ஆர்த்திப் பிரபந்தம், உப

தேச ரத்தினமலை, சீதாதாச

பாயதிபம், ஞானஸார வயாக்யா

னம், ததவதாய வயாக்யானம்,

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி,

திருவாராதனக் கிரமம், நூற்றந்

தாதிபுரை, பரமேயஸார வயா

க்யானம், பெரியாழ்வார திரு

மொழி வியாக்யானம், முப்பத

தாறுயிர்ப் படிக்குப் பிரமாணத

திரட்டு, முமுக்ஷுஃபடி வயாக்யா

னம், யதிராஜலிமசதி, ஸ்ரீ வசன

பூஷண வயாக்யானம், ஸப்தகா

தை வயாக்யானமெனப்பன இவ

ராற் செய்யப்பட்டுள்ள தனிப

பாடல்கள் பல, இவா ஸ்ஷ்யா

கள் அஷ்டதிகக்கண்கள் முதலி

யோர், இவா நியமனத்தினாலே

ஸப்தகோத்திர கிபந்தனம் நடந்த

வருகின்றன என்பா, இவருடைய

தமிழ்ச் செய்யுட்கள் சொந்தவை

பொருட்சுவை செறிந்துள்ளவை,

317

மணமுனம், 18, 98, 117, 266.

மணி - மாணிக்கம், 26, 42, 221,

236, 289

மணிக்கொஞ்சி, 191

மணிக்கோவை, 38-9.

மணிக்ஞால, 44

மணித்தோ, 49

மணித்தோய்தி, 34

மணித்தோள், 224

மணி நடுநா நடுகல, 252

மணிப்பீடிகை, 99, 101

மணிப்பூண்கலம், 99.

மணிபகாவோர், 331

மணிபதம் - புத்தன்பாதம், 32

மணிபலவம் - காலிரிபழம்பட்டி
னத்திறகுத தெற்கே 30 - யோ
னையளவிலுள்ள ஒரு சிறுதீவு,
தன்னைத் தரிசித்தோராக் குப
பழம்பிறப்பின செயதியைத்
தெரிவிக்கும் புத்தபிழைகையொன
றும் கோமுகி என்னும் பொய்கை
யொன்றும் இதில இருந்தன,
5, 8, 66, 84-7, 90, 101, 106,
110, 113, 117-9, 121, 134, 160-
62, 164-5, 227, 233-4, 239, 269,
274, 276, 278, 281, 288, 334,
342-3, 346, 366

மணிமூன்று, 299

மணிமேகலாதெய்வம் - அரசகா வா
தை பண்ணுதபடி இரதிரேனவ
லாலே சிலநீவைப் பாதுகாத்துக்
கொண்டிருந்ததில் உடைய ஒரு
தெய்வம், கோவலன் தன் குலத்
தோளொருவனை இத்தெய்வம்
கடலிற் படுத்துகாததற்குப் பாரா
ட்டியே தன் புதல்க்கு மணி
மேகலையென்று பெயரிட்டான்,
மணிமேகலையை நல்வழிப் படுத்த
ற்கு எண்ணி அவளை உவவனாக
திருந்து மணிபலலாகுகொண்டு
சென்று புத்தபிழைக்க
காட்சியாற் பழம்பிறப்பு உணர்
வித்துப் பூர்வஜன்ம நாயகன்
இன்னொன்றைப்பதைத் தெரிவித்த
தன்றிச் சிறந்த மூன்று மந்திரங்
களைப் பின்பு அவளுக்கு உபதே
சித்தது, 5, 54, 63, 66, 84-7, 91,
95, 97, 106, 108-9, 117-8, 131,
134-5, 193, 199, 203, 227, 235,
239, 269, 289-90, 300, 333, 343,
366

மணிமேகலாதெய்வம் சபித்தமை,
348

மணிமேகலை - கோவலனுக்கு மாத
விபரம் பிறந்தவன், இக்காப்பி
யத் தலைவி, 4-6, 19-20, 27-8, 80,

94, 40-41, 44, 48, 51, 53-4, 62,
66-8, 70-71, 84-7, 93, 97-8, 101,
105, 107-9, 117-9, 124, 131-8,
135-6, 143, 152, 166, 168-9,
177, 179, 180, 184-6, 188-93,
190, 201, 203, 205-6, 215-8,
220, 222-3, 225-7, 229, 231,
233, 236, 239-41, 243-4, 246,
250, 252-3, 255-8, 260-61, 264-
6, 269-70, 274, 276-8, 280, 282,
284, 286-7, 290-93, 300, 316,
323, 324-5, 332, 340-41, 344-6,
349, 365-6, 390

மணிமேகலைதூறு - மணிமேகலை
தூறு, 9

மணியறைப்பிழை, 63

மணியழந்தநாகம், 85

மணியுயிர - ஐவகையுயிரகளுள்
ஒன்று, 315.

மணியைக்கடலில் வீழத்தோர், 26.

மணிவினைஞர், 330.

மண்போற் பிறக்கும்பிண்டம், 140.

மததபபுகா முக்ககளிற், 201

மததளம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி,
[மதது - ஒசைப்பெயர், இசையி
டனாகிய கருவிகட்கெல்லாம் தள
மாதலின், மததளமென்று பெய
ராயிற்று] எனப் படியார்க்கு
நல்லார்] இஃது உத்தமக்கருவி
யென்றும் அகமும் வென்றும்
கூறப்படும், 83, 210

மத்தியமநிகராயம் - ஸூத்திர பிட
கத்தின் பேருறுப்புக்களுள்
ஒன்று, 299, 350, 366

மதகு, 138

மதசக்தி - மதுக்களி, 323

மதயானை, 261

மதாமழைக்கண், 245

மதலை - கொடுவகை, பறறுக்கோடு,
17

மதலைதூக்கு-இச்சத்தமிழ் மீர்வீந்
கூறப்படவுள்ள எழுலக்கத்துக்
கிணுள் ஒன்று, இரண்டு சீர்
யுடையது, 316.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. இருந்.

மதுவுநடை நல்லான, 65
மதன் - செருக்கு, மனமதன், 37, 84

மதனிரெஞ்சம், 48
மதி - மாதர, முனரிலையுசை, 57, 267, 284

மதி தேருக்குவமை, 49
மதிமருள வெண்குடை, 14, 251

மதிமாறோநகனை, 284

மதிமுகம், 51, 68, 201

மதியம், 49

மதில், 167

மதினுறுப்புக்கள், 64

மதிவாணா நாடகத்தமிழ்தூல - கூத்ததூல, 9

மதிற் பொறிகளின் வகை, 328

மது, 49, 51, 93, 167, 219, 227

மதுகம்மழலங்கல, 222

மதுக்களி, 323

மதுக்களியமக்கம், 134, 136, 262

மதுமலாததார, 202

மதுராபதி - தெனமதுரையின் அநி தேவதை இந்திய தெய்வத்தா லேதான் கண்ணகி கோவலனு டைய முறியிறப்பின் வரலாறு முதலியவற்றைத் தெரிந்து கொ ண்டாள, இவள் மதுரைமா தெய்வமென்றுங் கூறப்படுவாள 294, 296

மதுரை - ஒருநகரம் இதில் சிறநா தேவியின் கோயிலொன்றிருந் தது; ஆபுத்திரன் முதலிற் பல நாளிருந்து அறஞ்செய்து இந் நகரத்தேதான், இது நககிணை மதுரையெனவும் வழங்கப்படும், 24, 121, 150, 241, 246-7, 285, 294, 334

மதுரைக்காஞ்சி - சங்கப் புலவர்கள் அருளியப் பத்துப்பாட்டுள்கூறுவது 782 - அடிகளையுடையது, தலை யாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபெறு சிபித்தம் நிலையாமை யைச் செவியறிவுறுத்தி மரங்குடி மருதனா பாடியது அப்பாண்டி யனுடைய முன்னோ பெருமையையும் பாண்டிநாட்டின் ஐந் திணை வளங்களையும் மதுரையின்

அழகையும் வேறு பலவற்றையும் இது கூறும், இதற்கு ஆசிரியா நச்சினாககினிய ரெழுதிய உரை யொன்றுண்டு, 27, 30 34, 38, 45-6, 48-9, 52, 90, 102, 116, 121, 128, 139, 188, 196, 200, 201, 209, 241, 279, 381

மநதி - பெண்குறவகு, 42

மநதிரச்சுற்றம், 341

மநதிரம், 110, 116, 182, 199, 260, 300

மநதிரம் மூன்று, 6, 135

மநதிரமாககள், 91.

மநதிரவாதய, 33

மநதிரஸாதகா - பவித்தற்காக மந திரங்களை உருவேற்றுபவா, 70

மநதிரிகளவீதி, 331

மநசிரியாகிய சோழிகவேனாதி, 240, 252

மமமா, 247, 252.

மயங்கத்தை ஒழித்தற்கு வழி, 389

மயக்கம், 106, 114, 132, 136, 239, 273, 374

மயக்கு, 173, 194

மயக்குறு வெகுளி, 228

மயங்கல, 43, 301

மயங்குகால் - சுழல்காற்று, 44

மயரி - மயக்கமுடையவன், 245

மயற்பகை, 256, 258, 260.

மயன் - காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற பளிக்கறையிலுள்ள புத்தபீடிகை யையும், சக்கரவாளக் கோட்டத் தையும், கந்திற பாவையையும் நிரூபித்த தெய்வத்தச்சன், இவனை அகரத்தச்சனென்றுங் கூறுவா, 33, 83-4, 92, 224, 226, 236

மயானம், 171, 227, 259.

மயானவருணனை, 69, 77

மயான வாசினி, 70

மயிச்சாந்து, 47.

மயில, 40, 42-3, 50, 95

மயிலை - மலலிகைவிசேடம், 267

மரக்கலம், 44, 301.

மரக்காலாடல் - புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று, இதன் உறுப்புகள் நான்கு, 37.
 மரச்சோலை, 50
 மாஞ்சோபறவை, 154
 மாணத்தினபம், 115
 மரத்தாற் செய்தபாலை, 235
 மரத்தாற் செய்தயானை, 39
 மரப்பந்தா, 30
 மரம் மாலையாகப்பூத்தல், 81
 மரவகைகள், 40
 மரவுரியுடை, 181
 மராமம் = மரம் - வெண்கடம்பு, 40, 46, 209
 மராட்டகம்மா, 212
 மரீஇ, 152, 199
 மருகன் - மருமான, வழித்தோன்றல், 51-2, 206, 275
 மருங்கு - குலம், சமம், 146, 161, 188
 மருத்துவரிருவர் - செய்வவை, நியிரிவா, 16
 மருத்துவன், 106
 மருத்துவி - மருத்து கொடுப்பவன், 180
 மருத்தின் நாமம், 65
 மருத்தனதுவா, 59
 மருதப்பன், 330
 மருதம், 65
 மருதி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்த ஒருபாப்பனி, 212-3, 248
 மருநிலக்கற்றம் - பரிகார மில்லாதயமன், 279
 மருந்து, 35, 100, 123, 180, 256, 258, 308
 மருவாப்பாக்கம் - காவிரிப் பூம்பட்டினத்தின் ஒருபகுதி, 13
 மருள் - அறிவின்றி மயங்கியிருப்பது, உவமவுருபு, மயக்கம், 44, 140, 251, 304.
 மருள்பிழங்குமல, 42
 மருளறுபுவ, 104
 மருஉ, 200
 மல்லத்தவன் - பாணவம்சத்தற பிறந்த ஓரசன், இவனுக்கு ஐந்தே மல்லன்னென்றும் ஒரு பெயருண்டு, 207.

மல்லன்மா ஞாலத்துமக்கள், 138, 263.
 மல்லிகைவிசேடம், 267
 மலடி, 354
 மலயம், 11
 மலா, 51, 199
 மலாக்கணைமைநன், 211
 மலாக்கூந்தல், 111
 மலாக்நொ மணடிலம், 66
 மலாதலையுலகம், 138.
 மலாதொடுத்தல், 21
 மலாப்பாளி, 97, 190
 மலாப்பாணம் ஐந்து - தாமரை, மா, அசோகம், முல்லை நீலமென்பன, 267.
 மலாப்பொய்கை, 117
 மலாமண்டபம் - பூத்தொடுக்கு மண்டபம், 29.
 மலாவனம், 44, 48
 மலாணையாகிய சேக்கை, 47, 97
 மலராற் செய்யப்படும் அரசனை, 94
 மலை, 170, 179, 182, 188
 மலேத்தல் - மாறுபடுத்தல், 152, 213, 254
 மலையாட்டு வழக்கு, 149
 மலையாடு, 231, 301
 மலைபடுகடாம் - சங்கப் புலவர்களருளிச் செய்த பத்துப்பாட்டினுட்பத்தாவது. 583-அடிகளையுடைய அகவற்பாடால் அமைந்தது; மலையை யாலையாக உருவகித்து அதன்கட்பிறநா ஓர் சமையககடாமெனச் சிறப்பித்தமையின, இப்பாட்டு இப்பெயாபெற்றது, பரிசில் பெறுதற்குச் சமைந்த கூத்த னொருவனைப் பரிசில் பெற்ற னொருவன் பலகுறைக கோட்டத்தகருச் செங்கண் மாததுவேன் நன்னன்செய நன்னனிடத்தே ஆற்றப்படுத்தியதாக அந்நன்னனை இரணியமுட்டத்துப் பெருங் குன்றார்ப் பெருங்குளக்கூர் பாடியது, கூத்தாராற்றுப் படை யெனவும் இது பெயாபெறும் இந்நில அநன்னனது பலவகைச் சிறப்பும், நவீரமென்னுமலைநீர் காரியுண்டிக் கடவுளென்னுந் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளி

யிருக்கும் சிவபெருமானுடைய
மகிளையும் கூறப்படும் இதற்கு
ஆசிரியா நச்சினுகுகினியா எழு
திய உரையொன்றை, 46, 91,
109, 143-4, 152, 173, 206, 318
மலையாவற்றம், 335
மரலை, 39, 42, 51
மழுவாணெடியோன, 241
மழை, 49, 157, 185, 219, 241
மழைக்கண, 245
மழைமருமகதம், 296.
மழை மாடங்கட்கு உவமை, 49
மழைவளங்கரத்தல, 127, 158, 237
மழைவளந்தரும் பத்தினிப் பெண்
டா, 168, 172-3, 243
மழைவளந்தருமழலோம்பாளன்,
57
மழைவளம், 128
மறகலிதேவன் - ஆசீவக மதகதோ
ருடைய கடவுள், 812, 317
மறலிநூல், 315
மறகூத்து - புறநாடகம் பற்றின
நூலை ஒன்று, இதன் உறுப்புக்
கள் ஐந்து, 37
மறக்கற்பு - சீறிய கற்பு கோபத்
தால் மதுரையை எரித்த கண்
ணிக் கற்பு இங்ஙனங்கூறப்படும்,
294
மறச்செவி, 106
மறஞ்செய வேலோன, 7
மறத்தல, 203, 291
மறந்தருதுன்பம், 228
மறப்பின் பாலா, 256
மறம், 254
மறலும் - விரோதிப்பான், 30
மறவணம் - பாவத்தன்மை, 25, 113
மறவா - வீரா, 13, 18, 304.
மறவி, 234
மறவிருள், 230, 238
மறவுரை, 106
மறன், 276
மறித்து - மீட்டு, 116
மறிகது, 44
மறு, 67
மறுகி - சுழன்று, 151
மறுகு, 37, 167, 211

மறுதலை, 258
மறுதலையாயினா, 52.
மறுபிறப்பாட்டி, 290
மறுபிறப்பு, 256, 260, 274
மறுமை, 35, 323
மறை - வேதம், 34
மறைஞான தேசிகா - சிவஞான
சித்தியாரா சுபக்கத்தின் உரை
யாசிரியாகளுள் ஒருவர், 307
மறைந்தவேடம், 227
மறைநதுரு, 225
மறைநவில் அந்நணா, 34, 144
மறைநனநூல், 147
மறைமுறை, 148
மறையோம்பாளன், 112 - 3
மறையோ, 155
மனப்பதை - உயிரப்பன்மைகள், 60,
251
மனபெருநனனாடு, 291
மனபெருமனாடு, 124
மனமதன், 282
மனமருங்கு - இராசகுலம், 241
மனமுறையெழுநாள், 244
மனற்பேயமகள், 91
மனற்பொதியில், 222, 227
மனம்-ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாரு
யிருக்கும் மறத்தடி, 17, 74-5, 78,
152, 205, 219, 222, 235
மனறு, 67
மன்னகுமரன், 265
மன்னவென்பபடி மன்னுயிரப்படி
என்னும் பழமொழி, 291
மன்னுயிரா, 85, 128, 140, 154,
158, 161-2, 164-5, 175-6,
230, 237-8, 291
மன்னுயிரா முதலவன், 147, 284
மன்னுயிராமுதலி, 341
மன்னுயிரோம்பும் ஆருயிரா முதல
வன், 155
மனக்கவறசி, 110
மனக்கினியான், 228
மனத்தால் நிருமித்தல, 322
மனத்திறனோன்றும் பாவமுன்று -
காமம் வெகுளி மயக்க மென்பன
251, 273, 374
மனத்தின்குணம் மூன்று, 374

மனநடுக்குறுகம், 117.
 மனப்பாட்டறம், 132, 238
 மனம், 118, 264, 306, 314, 372
 மனமாசு, 106, 139, 230, 246
 மனமில்லாதிருக்கவும், அறமும்
 பாவமும் உண்டாகல, 33
 மனநிலையின் அறமும் பாவ
 மும் சிறிதும் உண்டாகா, 33
 மனமவாகுக்காயம், 202
 மனுவேந்தன - ஒரு சேமுன், 252
 மனுவையிலோகம், 373
 மனுவமிருதி - மனுவைப் பாவரால்
 அருளிச் செய்யப்பட்ட ஒரு கூட
 தூல, 12 - அசுதியாயங்கனையும்
 2684 - சுலோகங்களுக்கும் உடை
 யது, மற்ற 17 - ஸடீருதிக்களி
 னுஞ் சிறந்தது, இதில் வானுஞ்ச
 சிரம் தாமங்கனும் பிறவும் கூறப்
 படும. இந்நூற்குத் துல்லியப்
 டியம், கோவிந்தராஜியி, மே
 தாதித்யம் முதலிய பல வியாக்கி
 யானவர்கள் உண்டென்று கூறு
 வா, இது மனுவதம் சாஸ்திரமென
 நுவ கூறப்படும, 123, 142
 மனை-மனைவி, வீடு, 118, 177, 247
 மனைத்திறவாழ்க்கை, 333
 மனையரங்கம், 87.
 மனையறம், 243
 மனையுறைமகளிரா, 163
 மஹாரியம் - எட்டு நாகங்களுள்
 ஒன்று, 82
 மஹாபரஹமலோகம், 3
 மஹாபரஹமாகங்கள், 3, 40, 339.
 மஹாபரான சூத்திரம் - ஒரு பௌத
 ததூல, இந்நூற்புத்தசுரிதம் கூறப்
 பட்டுள்ளதென்பா, 366
 மஹாட்சி - எணவகை நாகத்து
 ளொன்று, 82
 மஹாவிஹமநாத ஸூத்திரம் - ஒரு
 பௌதததூல, இதில் நூதாததே
 யமென்னும் பிரமாணத்தினால்
 கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா,
 350
 மஹாஹஸ்திபதோபம் ஸூத்திரம் -
 மத்தியமரிகாய மென்னும்
 னுலின் பகுப்புக்களுள் ஒன்று,

இதில் பிரததியக்கச் சிளிலக்
 கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா,
 350
 மா - எணவகை யெச்சத்துளொன
 று இது விலங்கு வடிவமாகட்
 டிறப்பது, 103, 154, 177, 267,
 306
 மாககள், 76, 147, 174, 177, 185,
 196, 206, 215, 230
 மாகதா - இருக்கே, துவவா, 330
 மாடலன், 208
 மாசாததுவான் - கோவலன் தந்தை
 இவன் கோவலன் இறந்த
 தைக் கேள்வியுற்றுத் தனக்கைய்
 லுள்ள பொருளனைத்தையும் தா
 னஞ்செய்துவிட்டுப் பெளத
 மதச்சார்பினையுத் துறவுபுண்டு
 வஞ்சி நகரஞ் சென்று அவரு
 செய்தான். அறவணவடிக்கை
 காணுதற்குக் காஞ்சிநகரஞ் செல்
 லுமபடி மணிமேகலையைச் சூ
 ணடினவன் இவனே, 333, 338
 340
 மாசு-குற்றம், 67, 113
 மாடம், 47 - 8
 மாடலன் - தலையாலவகானமென
 ட்டு ம ஊரிலிருந்த ஓர்நதணன், 333.
 மாடவீதி, 49
 மாண்பு, 239
 மாணிக்கச்சோதி, 32.
 மாணெழில் சிதைத்தல், 127
 மாததிரை - அளவு, 124, 303
 மாதங்கள் பன்னிரண்டு, 121
 மாதா, 27, 43, 218
 மாதவா - பௌததசங்கததா, 25
 35, 51, 58, 68, 165, 184, 186-
 7, 194, 219, 232, 252, 261,
 266, 270, 327
 மாதவன் 100, 113, 116, 133 - 6
 161 - 6, 168 - 9, 230, 278
 மாதவி - ஒரு நாடகக் கணிகை
 கோவலனுடைய காதற்பாத்தலை
 யாயிருந்து மணிமேகலையைப்
 பெற்றாள் கோவலன் கொலை
 புண்டது கேட்டுத் துறந்து அற

அரும்பதமுதலியாவற்றின் அகராதி ௩௦௭

வணங்குகள் பால் சரமங்கிட்டு
அவருடன் காஞ்சிசென்று நோற
நிருந்தான். குருக்கத்தி, 4, 19-
20, 22, 27-8, 33, 40, 48-9,
87, 93, 95, 97, 111, 118,
132-3, 135, 141, 166-7, 186-
90, 205, 232, 237, 250, 265-
6, 270, 273, 289, 326, 339
344

மாதிரம் வளம்படல், 339
மாதியரெவவம், 61, 113, 243
மாந்தா, 236
மாந்தி - உண்டு, 74, 192
மாநிலங்கொழுப்ப, 158
மாநிலம் வளம்படு, 139
மாபதிகுளி, 271
மாபெருங்கோயில், 240
மாபெருந்தவக்கொடி, 87
மாபெருந்தானை, 136
மாபெருந்துன்பம், 79
மாபெருந்தேயவம், 80, 91, 135
296
மாபெருந்தேவி, 259, 264, 266
மாபெருமபத்தினி, 24, 294
மாபெருமபாததிரம், 122, 131-2,
141-2, 161
மாமணி, 26
மாமணிவண்ணன், 208
மாமறைமாக்கள், 34, 149
மாமறையாட்டி, 148
மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின்
கூட்டத்தில் மதசத்தி பிறத்தல்,
323
மாயவீஞ்சை, 228
மாயன், 179
மாயாத்திரி - கௌதமபுத்தருடைய
தாய், 367
மாயித்தகருவளை, 192
மாயிருஞாலம், 155, 265
மாயை, 199
மாசசுனை, 77
மாபு, 144
மாபு - நற்குண நாயெயுக்களை
கூகித் தீக்குணம் தீச்செயல்க
ளை விளைவிப்பவனாகிய ஒரு

தேவன், இவன் காமனென்றும்
கூறப்படுவான் இவனுக்கு அறு
வகைத்தேவலோகத்திலும் அதி
காரமுண்டு, 61, 124-5, 368
மாரனமகனிர மூலா - காமம் போ
கம் பொன்றயின்மை, 368
மாரஜிதது - மாரனை வென்றவன்,
புத்தன், 368
மாராயம் - வேகத்தை செய்யப்
படும சிறப்பு, 251.
மாரி, 152, 285
மாருதவேகன் - இந்திரவிழாச சே
லித்ததற்குக் காவிரிப்பூம்பட்டி
னம் வருகையிற சண்பை நகரத்
திற ஈரமதியைக் கவாந்துகொ
ண்ட ஒரு விதகியாதரன், 29-
30, 56, 69, 93
மால - திருமால், மீட்கம், 37, 71
மாலவரை, 15
மாலுமி - மீகாமன், 14
மாலே, 29, 65, 190, 203, 230-31
248
மாலைக்காரா, 330
மாவண்கிள்ளி - ஒரு சோழன், உத
யகுமரன் தந்தை, 8, 214-6,
260, 268, 277, 288, 340, 346
மாவலி - மகாபலி, 206
மாற்றம் - வாரத்தை, 19
மாற்றருங்கூற்றம், 279
மாறுகொண்டோராமன், 264
மான, 145, 211, 319
மானமறி - குட்டிமான, பெண்மான,
262
மானமாலே, 109
மானறு - மயங்கி, 261
மாளுஜா - ஒரு புத்தஸ்தலம், 60,
125
மானிடயாக்கை, 132
மாணாதி - கௌதமன், 190
மிகப்பெருஞ்செல்வா, 71
மிகைநாலிலவேன், 62
மிச்சில - மிகுதி, 151, 165
மிசை மேல், 191, 225, 373
மிடற்றப்பாடல், 210
மிடைதல், 300
மிருகேதிரன் - சகேதிரருள் ஒரு
வன், 316.
மிலைதல் - குடிதல், 31

மீனை - காவறகாடு, 329
 மிறைக்களச்சுதி, 71.
 மின், 357
 மீட்சி, 304, 307, 351
 மீமாஞ்சம், 309
 மீமிச்சு, 99, 119, 225
 மீசிசம்பு, 110
 மீளியாகவை, 71
 மீளுதல் - இல்லாமை, 370
 மீன்கள், 164, 248
 மீன்விலைஞா, 329
 மீனறிகழுகொடியன், 223
 மீனதக்கவை, 122, 164
 மீனதக்கைசிலை, 122, 164
 முக்காலவுணாச்சி, 163
 முக்காழ், 38-9
 முக்குணம், 320
 முகம், 45, 51
 முகில, 102, 110, 305-6
 முகிழ் = முகை - அருமபு, 41, 282
 முகுதல் - முகுதல், 347
 முச்சுதி, 331
 முச்சி - மயிரமுடி, 38 - 9
 முசுநகதன் - சூரியசுலததிற பிறந
 த ஒரு சக்கரவாததி, இவன் கா
 விரிப்பும் படமனத்திலிருந்து
 அரகாண்டவன், 13
 முட்டாவாழகை, 159
 முட்டெல் - குறைதல். வழுவுதல்,
 159, 172
 முட்டுப்பாடு, 35
 முட்டை, 310
 முட்டம் - வளைவு, 41, 96
 முட்டை - முறுக்கு, 171
 முடிபொருள், 249.
 முடிவெய்துகாறும் நன்றே நினைந
 தான், 60
 முடுக்கா - முடுக்குததெரு, 89
 முடைநாற்றம், 174
 முண்டகம், 91
 முத்தவகோப்போரா, 210, 330
 முகநி, 105
 முத்திறமணி - புத்த தனம் சங்கவ
 கள், எந்தநற்குமம் செய்யினும்
 இவற்றை முமுமுறை வணங்க
 வேண்டுமென்பா, 66.
 முததீ, 243
 முதது, 51, 102, 212, 220.

முத்துச்சல்லி, 190
 முத்துத்தாமம், 17
 முத்துத் தூக்கு, 190
 முத்து வடம், 138.
 முத்துவினை கழனி, 96
 முத்தை முதலர், 198, 203
 முதல் - அடி இடம், 44, 46, 49,
 50, 263, 305.
 முதலனுமானம், 305
 முதலுக்கேற்ற அடை, 300
 முதலேச்சாதி விசேடங்கள், 227
 முத்தருவையுடையமகன், 91
 முத்தரபொது, 322
 முத்தனமாணக்கன், 239
 முதிதபாவனை - ஐந்து பாவனைகளுள்
 ஒன்று, 388
 முதியான், 227, 237.
 முதியோர், 52, 75
 முதியோர் கோட்டம், 181, 201,
 205, 240
 முதிராக்கிளவி, 250
 முதிராததுன்பம், 66.
 முதுக்குடி, 15.
 முதுக்குறைநவகை, 51
 முதுக்குறைமுதுமொழி, 200, 218,
 222
 முதுகுடி, 187
 முதுநுலகு, 249
 முதுபேய், 78
 முதுமக்கட்டாழி - பிணங்களை
 யிட்டு மேலே கலிகுஞ்சாடி
 பண்டைக் காலத்திற் பிராயசு
 தால் முதிர்ந்தவர்கள் துன்ப
 மின்றி யிருத்தற்கும் ஆசை
 கா தவம் செய்தற்கும் உப
 யோகிக்கப்பட்டு வந்த தாழி
 களும் இப்பெயரால் வழங்கி
 வந்தனவென்று பின்வருவன
 வற்றால் செரினந்து, "தாழி
 யிற பிணங்களுந் தலைப்படா
 வெறுநதலை, பாழியிற பிணங்
 களுந் துளப்பெழப் படுத்தியே"
 (தக்கயாகப்பிரணி), "பதுமக்
 கடவுள் படைப்படையக்காதத,
 முதுமக்கடசாடி முதலோன்"
 (குலோத்துங்க சோழனுலா),
 "ஒடிமரரி யொளிப்ப முதுமக்
 கட்சாடி வகுத்த தராபதியும்"

விக்கிரமகோமுரலா) 'சிதத
மகிழ்ச்சி' என மறச் செங்கோ னட
ததநம், னுத்தமனென் றநநா
னயிர கொடுபோ காமையினு,
மொயதத முதியோகரு முத
மககட் சாடிபல. வைத்தருல
தீபகனே மன்னுவோ மனன
வோ" (திருவேங்காட்டுப் புரா
ணம்), 72.

முதுமக்கள், 52

முதுமறை, 149

முதுமறையநதணிர , 34, 146

முதுமறையோன , 155

முதுமுதாட்டி, 79

முதுமை, 31, 51, 198

முதுமொழி, 200, 218, 222, 284

முதுவேனில, 121.

முநதைப்பிறப்பு, 108, 115

முநநீர், 44, 46, 170, 179

முநதூல, 144

முப்பத்தழுவா, 16

முமமணி, 366

முமமாரி, 15

முமமனவணங்கல, 134, 184,
202, 366

முயல, 211

முயற்கோடு, 272, 308, 351, 373

முரசடிகருங்குலத்தோன, 15

முரசு, 18, 216

முரணைத் திருவாமாத்தி, 366

முர்த்தல, 96, 200

முருகரு, 36, 198

முருகடவுள், 3, 4, 155

முருகசபைவலி, 55

முருகு, 190, 211

முருங்கல, 16

முருகடிகள் கை, 91

முல்லை, 28, 5, 211

முல்லைப்பாட்டு - சங்கப் புலலா
கள் அருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டி
னுள் ஐந்தாவது, இது 103- அடி
களை யுடைய அகவற்பாவால்
அமைந்தது, பகைமேற் சென்ற
தலைவன் வருமளவும் தலைவி
ஆற்றியிருந்தலிட்டது அவன்
வந்ததனைக்கண்டு தோழி முத

லியோராகிய வாயில்கள் தம
முட் கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்
பட்டினத்தூப் பொனவாணிக
ரோ மகனா பபுத்தனா பாடி
யது, 89, 95, 125, 200

முழந்தான், 37, 40

முழவு, 43, 77, 88-9, 244

முழுதும் பொய்யினறுணாந்தோன,
279

முழுவல் - நீர்ப்பறவைவிசேடம், 98

முள்ளமுருகக்கம்பு, 77

முள்ளெயிறு, 192

முளிமுதிரச்செங்கு, 221.

முளி வயிர், 171, 187.

முளை, 51

முளைத்தல், 97

முளையெயிறு, 51

முற்றிறப்பு, 107, 131

முற்றல், 250.

முற்றவுணாந்த முதலவன், 63, 230

முற்றவுணாந்தோர், 213

முற்று, 123, 157, 161, 308

முற்றஞ்செவியானை, 213

முறித்தல் 44

முறைசெய்தல், 52, 252

முறைமை, 52, 234

முறையளி, 134

முறை விவாண்டொர், 201

முறையரி, 121

முறையில், 96, 150.

முன்றுறை, 89

முன்னவா - புத்தன், 338

முன்னிலைபுற - முன்னினருறை

நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறு

போல கூறுதல், 191, 193

முனிசைப்பெயர், 17, 115

முன்னுடல், 34, 295

முன்னுண்டேழே பின்னும் உறுவிய

பது, 315.

முனிசுந்திரன் - மயானத்திலிருந்து

வருசெய்த ஒருமுனிவன், 74.

முனிதல், 130, 265

முனிவா எழுவா, 194.

முனிவருறைவிடம், 49, 186.

முனிவன், 163, 165, 182, 276.

முக்கு, 220

முங்கில, 41, 64, 185, 219.

முங்கை, 140

மூத்தல்-மொய்ததல், 31, 33
 முஞ்சி - முகம், 324
 மூத்தல் 198.
 முததுவிளிதல், 177, 254
 மூதாட்டி, 220
 மூதானதம், 23
 மூனா, 4, 11, 29, 105, 191, 215, 219, 235
 முப்பு, 31, 52, 254, 376
 மூடாகன, 35
 மூசசித்தல், 53
 மூதாசம், 357-8, 363
 மூரல், 192
 மூரிவாசிலை, 206,
 மூலப்பகுதி, 319
 மூலம், 297
 மெயத்திறம் 12, 311
 மெயநடுகருதுதல், 111
 மெயடபாடு, 111
 மெயடபொருள், 324
 மெயபுறத்திடுதல், 32
 மெயப்பொய்ப்பொள், 296
 மெயமைக்கினவி, 296
 மெயபாகை, 79
 மெயயுணர்வு, 324
 மெய்யுரை - நறகுணம் பந்தனு
 ளொன்று, 374
 மெய்யகையின்மை - உண்மையின்மை, 299
 மெய்வருத்தல், 202
 மெயவைத்தல், 78, 287
 மெய்வனை, 97
 மெலிததுகு நெஞ்சினவிடா, 166.
 மெகம், 305, 366
 மெதங்கரா - பழைய புத்தாகளுள்
 ஒருவர், 309
 மெதந்தரபுராணம் - ஒரு தமிழ்ச்
 சான்றால், இது வைசயநதன்
 முகத்தசருக்க முதல் ஸ்ரீவிகாரச
 சருக்கயிறுதியாகிய 12-சருக்க
 நங்கனையுடையது இதன் கவித
 மந்தாகை 1106 தீர்த்தங்கரரிற்
 தன்னமூன்றாமவரான விமலதீ
 தய்கரருடைய கணதரர்களா
 ளுப மேரு மந்தரரென்னும் இருவ
 ருடைய சரித்திரங்களை விரித
 து கூறுதல்பற்றி, இப்பெயா

பெற்றதெனபா. இந்நூலாசிரி
 யா வாமனாசாரியா, இத்திறசைன
 மதகொள்கைகள் பல காண்ப
 படு, 291, 318, 323
 மேருமலை - சக்கரவாளத்தின் ரு
 வேயுள்ள ஒருமலை சுமேருவே
 ன்றும் கூறப்படும, 1, 74, 83,
 194
 மேலோரா-மேலிடத்துள்ளோரா, 15-
 6, 201
 மேற்பாலொருவன், 256
 மேலாயனம் - மேலாசியிலே (சூரி
 யன்) செல்லுதல், 122
 மைத்திரம் - ஸகோகம், 387-9
 மைத்திரி = மைத்திரிபாவனை,
 387, 389
 மைத்திருள்கூடாநாமன், 139
 மைத்துன்ன, 102, 245-6, 248
 மைநது, 8
 மைச்சிணவிலுஞா, 329
 மையல், 26, 36, 193, 246, 261,
 308
 மையறுபடிவத்து மாதவா, 58
 மையுன், 215
 மைவிளக்கு, 154
 மொசித்தல் - உண்ணல், 215
 மொட்டருமலா, 195
 மொய்கொணமாககள், 215
 மொயம்பு, 241
 மொயம்மலா, 260
 மொழிப்பொழைத்தோரா - பரதே
 சிகள், 18
 மோகம், 388.
 மோதிரந்தொடல், 258
 மோவாய, 36
 மௌனம், 177.
 யாதிரயானை, 167
 யாதிரவாவி, 30
 யமகம்-அபிதாமபிடகத்தின் பகுப
 புககளுள் ஒன்று, 299
 யவனத்தசசா, 212
 யவனதேசம், 212
 யாககை, 34, 53, 95, 105, 116,
 132, 175, 181, 198, 247, 271,
 280, 309, 372
 யாகசாலை, 144

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   நுகக

யாகதலைவன, 309
 யாங்கனம், 211, 274
 யாங்கனம், 8
 யாங்குளா, 134
 யாணா-புதுவருவாய, 185
 யாததல, 221
 யாபபுறை, 32, 243
 யாபபு - உறுதி, கட்டு, 6, 32, 57,
 206, 217, 235
 யாமங்கோளப்பா - நாழிகைக்கணக
 கா, 89
 யாமம், 87, 193, 251.
 யாமலோகம், 3
 யாய - தாய, 281.
 யாவதம் - சிறிதம், 24, 61, 137,
 318
 யாழ, 42, 83, 143, 187, 201
 யாழக்கரணம் - யாழக்குரியசெய
 கை, 21.
 யாழத்தண்டு, 47
 யாழநாலவகை - பேரியாழ, மகர
 யாழ, சகோடயாழ, செங்கோட
 டியாழ, 17, 204
 யாழப்பாணம், 119
 யாழப்பாணா - பாணருள ஒருமை
 யா, 330
 யாழவரை, 200
 யாழவாசின, 21
 யாழாசிரியன் - வைணிகன். பரத
 தூலுட கூறப்பட்ட பஞ்சாசாரி
 யருள ஒருவன், 87
 யாழினம், 187
 யாழிழா-கந்தருவா, 65, 215, 243
 யாற்றகட்கரை, 103.
 யாணை, 14, 39, 46, 89, 136, 196,
 216, 262, 305, 6
 யாணைக்குமுன்புபுறையடித்தல. 45,
 203
 யாணைத்தி - தணியாப்பசியைவினை
 விப்பதொருநாய, 7, 178 - 9,
 182, 184, 214, 216, 220, 225
 யாணைநிறை, 261.
 யாணைப்பாகா, 45, 331
 யாணைமதம் ஏழிலைப்பாலை மடரின
 மணவீசல், 204
 யாணை - தமவேங்கை மலரினமணம்
 வீசுதல், 204
 யாணை யாழிறகு வயமாதல், 200

யாணையையடக்குகருவிகள், 200
 யாணைவீரா - அரசாக்குரிய எண்பே
 ராயத்துள் ஒருவகையா, 13
 யாணைவேட்டம், 201.
 யுகதி - சோததல, 327
 யுத்தவீரன் - இராமன், 368
 யுவராஜா - இளவரசன், 214
 யுகி - யௌகந்தராயண நென்னுட
 ஓரந்தணன், உதயன்னுடைய
 மந்திரி, 167
 யோகசித்தி, 365
 யோகம் - யோககை, மருந்து, 35
 யோகி, 105
 யோசனை, 104.
 நபாஸபம், 359
 நேராவம் - நரகமெட்டன்னுள்ளன
 று, 82
 வகிர, 181
 வருளம் - மகிழ, 10.
 வகை - விதம், 52
 வகைவரிச்செப்பு, 49.
 வங்கநாவி, 301
 வங்கம் - கப்பல், 44, 46, 160-61
 169 - 70, 172, 177, 233, 234
 292, 346
 வங்காக்கிரை, 225
 வச்சிரககோட்டம் - வச்சிராயுதந்த
 குங்கோயில் இது முற்கால
 திற காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலி
 ருந்தது, 14, 64
 வசி - மமை, 18, 158, 344
 வசு - கவிங்கநாட்டுள்ள சிங்கபுரத்
 தை ஆண்ட ஓர் அரசன், 245
 வசுககன்னமா, 16
 வஞ்சகனவி, 197
 வஞ்சகனவி, 188
 வஞ்சபபுகழ்ச்சி, 287
 வஞ்சம், 97, 167, 215, 255-6, 260
 265
 வஞ்சவிஞ்சையன், 69
 வஞ்சி-சேரர்களுடைய இராசராஜர்
 இவ்வு ஒருகொடியின் பெயரெய
 பெற்றதென்பா 8, 16, 213, 234
 274, 276, 289-90, 292-3, 300,
 303, 325-6, 331-5, 338, 349
 வஞ்சி நுண்ணிடை, 62
 வஞ்சிமலா, 300

வஞ்சியிலைதல், 213, 335.
 வஞ்சிமுற்றம், 288
 வஞ்சினம் - சபை, 100, 189, 201-2
 வட்டங்குயிலு, 99
 வட்டனை - வாத்தனை, 88
 வட்டாடல் - ஒருவகை விளையாட்டு, அஃதாவது, உண்டையுருட்டல், 170
 வட்டிகை = வாத்திகை - எழுதுகோல், 21, 47
 வட்டு, 169-70
 வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடை, 37
 வட்டாலா, 91, 110, 124
 வட்டின், 243
 வட்டமொழி, 92, 142, 200
 வட்டமொழியாட்டி-பாப்பனி, 148
 வட்டமொழியாளா, 58
 வடிகாது - வடிந்தகாது, 221
 வடித்தல் - சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் கூட்டி யாழநரம்பை அகமுழமும ஆராய்தல், பயிற்றுதல், 204, 331
 வடியாநா, 257
 வடிவு, 234
 வடிவுமறைத்தல், 205
 வடிவேற்கிளனி-ஒருசோழன், 288.
 வடிவேற்றடக்கைவானவன், 289
 வடு, 40, 184, 188 - 9
 வண்டு, 31, 42 - 3, 96, 188 - 9, 191, 195, 204
 வண்ணங்களைக்கொண்டெழுதாமல் வடிவை மட்டுங் கோட்டின் சித்திரம், 245
 வணக்கல், 213.
 வணக்குறுபாததிரம், 135.
 வணிகன், 155
 வத்தநாட்டு வண்ணக்கம்மா, 212
 வத்தவன் - வதஸராஜனுசிய உதயன், 167
 வதஸராஜன் கதை, 167
 வத்திதல், 89, 150, 152
 வந்தனை, 124, 184
 வம் - வா, 211
 வம்பக கோட்டி, 159

வம்பப்பரத்தார், 88
 வம்பப்பரத்தை, 109
 வம்பமாககள், 37
 வம்பமாதா, 214
 வம்பலன் - அயலான், 223
 வயக்குற்றமண், 307
 வயந்தக்குமரன், 167
 வயந்தச்சோலை, 30
 வயந்தமலை - மாதவிதோழி, இவளைக் கூனியென்றும் கூறுவா, 4, 20, 22, 26-7, 49, 187
 வயவா - வீரா, 213
 வயனவகோடு - பாண்டிநாட்டுள்ள ஒரு, ஆபத்திரன் இந்த ஊரிலுள்ள பூதி யெனவனுடைய வீட்டிலேதானவளாந்தான், இது வயவனங் கோட்டுடனவும் வழங்கப்படும், 142 - 3
 வயா - வேட்கைநோய், 223
 வயிச்சிரவண்ண - விச்சிரவமுனிவருடையபுத்திரன், குபேரன், 39
 வயிரம், 248, 313
 வயிறற்கம், 163
 வயிறறிதேம, 225
 வயிறு, 44, 130, 152, 179 - 80, 183, 292
 வயிறுகாயபெருமபி, 130
 வாதத்தித்தல், 357
 வரகு-எணவகைக்கூலத்துளொன்று, 9, 330
 வரங்குடித்தல், 199
 வரம்பிலறிவன், 312.
 வரம்பினறிப்பெருகியகாமம், 196
 வரலாறு, 135
 வரவு - வரலாறு, 84
 வராகமிகிரா-முற்காலத்திருந்த பிரவிர்த்த ஜயெளதிஷிகா, விகிராமார்க்கனுடைய அவைக்களத்திருந்த கவி நவரத்தினங்களுள் ஒருவா, 122.
 வரி-கீற்று, வரிப்பாட்டு, 207
 வரிககோலம், 37
 வரிசெப்பு, 48.
 வருணம், 71, 210
 வருந்துதாயா, 161, 232
 வருபொருள், 230

வருஉ - வருது, 230
 வருஉம, 181
 வரைப்பு - எல்லை, 828.
 வரையாள் - சியதியிலலாள், 261
 வல்லாங்கு, 257
 வலவிருள், 69, 152, 161.
 வல்லெயிறு, 14
 வலவினை, 231-2, 259
 வலம்புரிச்சங்கும, 94
 வலமுறை மும்முறை வருதனைசெய
 தல், 184
 வலித்தல் - நினைத்தல், 90, 235
 வலையிடைப்பட்டமான, 145
 வழக்காட்டு - ஊடல், 281
 வழக்கு, 12, 108, 311
 வழக்கு ஆறு, 371, 382
 வழக்கு இருவகை, 9
 வழங்கல் - கொடுத்தல், செல்லல்,
 170, 295
 வழி, 47, 252, 283
 வழித்தோன்றல், 52, 206
 வழிப்படாதல், 65
 வழிப்பொருள், 385
 வழிபடுதெய்வம், 143
 வழிமுறைத்தோற்றம், 377
 வழு, 76.
 வழுத்தத்தல், 35.
 வழுநீர், 220
 வழுவறுதெய்வம், 131
 வழுவறுமறன், 235
 வழுவாய், 182
 வளளி, 125
 வளளைத்தாள, 221
 வளஞ்சுரக்கென் வாழத்தல், 158
 வளநதலை மயங்கல், 340
 வளிகலன் வளவல், 170
 வளவலங்கொட்கும, 139
 வளை, 37, 52, 190, 223, 330
 வளைவிய, 83.
 வளைந்த யாக்கை, 155
 வளையசுந்தரம் - தடமித்தனென்
 னும் அரசனது பட்டத்து யானை,
 45.
 வளையோள், 115.
 வளை வண்ண - நாகநாட்டரசன்,
 வாசமயிலையின் கணவன்; பீலி
 வளையின் தந்தை, 268, 346
 வற்கடம், 153, 166

வற்கலை, 181
 வற்பம் - வன்மை, 312-3
 வறங்குடல், 153
 வறந்தலையுலகம், 108.
 வறம் - வறுமை, 85
 வறனோலெகு, 165, 237
 வறம்பூத்திறக்கும் வண்டு, 196
 வறுமொழியாளர், 88
 வன்னிமன்றம், 74
 வலிபட்டா - ஒரு முளிவா, 149
 வாக்கின்குணம் நான்கு, 374
 வாக்கின் மடத்தை - சிறத்தாதேவி,
 151
 வாகை - வெற்றி, 268
 வாகை மன்றம், 74
 வாகைமலைத்தல், 301
 வாங்கா நெஞ்சு, 245
 வாங்குநர் - வாங்குவோர், 123
 வாசந்தவை - இராசமாதேவி முத
 லியோராகு மனதனுபமுண
 டானபொழுது பல நீதிமொழி
 கள் கூறி அதனைப் போக்கிய
 வன், 253, 255
 வாசமயிலை - வளைவண்ண மனைவி,
 சிலிவளையின் தாய், 268
 வாசவா-பஞ்சவாசம் விற்பார், 321
 வாசவன் விழாக்களாள், 269
 வாசினை - வாசித்தல், 21
 வாட்டிறற் குருசில், 194, 198
 வாடாத மலாமாலை, 31
 வாடுபெயுழந்து, 182
 வாணன் - பாணசுரன், 67
 வாணிகமரபு, 246
 வாணிகர், 170, 172
 வாமன் - புத்தன், அழகியவனென
 தபடி, 31, 66, 368, 373
 வாமனன், 200
 வாய் - உணமை, 102, 282, 235
 வாயப்பறை, 279
 வாய்புதைத்தல், 111.
 வாயமை நான்கு, 25-6, 115, 131,
 135, 217, 302, 337, 371
 வாயமொழி, 126, 232, 373
 வாய்வதாக, 182, 238.
 வாயவான், 191, 251, 300
 வாயவாளானை - பேசாதிருத்தல்,
 நால்வகை வினா விடைகளுள்
 ஒன்று, 371, 386-7.

வாயாகின்று, 341
வாயில், 223, 237, 240, 252, 271,
304, 306, 370, 372, 374, 377
வாயில் இரண்டு, 395
வாயில்கள் ஆறு, 375
வாயில்களொன்பது, 388
வாயில் காவலாளர் வீதி, 329
வாயிலுக்கிசைத்தல், 213
வாயுசுந்தானம் - நால்வகைச் சந்தா
னங்களுள் ஒன்று, அது காற
றைப்போன்ற தொடர்ச்சி, 371
வாயெடுத்தமைத்தல், 291
வராகமூல, 57,
வராகசிலை, 206
வாரணம் - கோழி, யானை, 94
வாரணம்—வாரணஸி—காசி இது
வாரணவாசியெனவும் வழங்கும்,
142, 148
வாராகம் - வேதாங்கமாகிய கணித
தூல் வகைகளுள் ஒன்று. வராக
மீதீரென்பவாற செய்யப்பட்ட
தாதலின் இப்பெயர் பெற்றது,
310
வாலவெண்கண்ணம், 43
வாலொளி, 180
வாழிய வியங்கோள, 4
வாள, 229, 231, 254, 260, 265
வாளம் - ஒருவகை அரம், 330
வானபிறைக்கோடு, 203
வானபுண, 192
வானபெருஞ்செல்வம், 248
வானபொருள், 248
வானமீகராமாயணம், 225
வானநற் சிற்பு, 168, 248
வானதோப்பாக்கள், 223
வானத்தமீனிணம் பலவறம், 248
வானத்தவாழ்வாரே வனகணவா,
156
வானம் - ஆகாயம், மழை, மேகம்,
215, 220, 225
வானம் பொய்யாது, 139, 283
வானவா பெருந்தகை, 128
வானவாழ்க்கையா, 220
வானாழிந்தோன், 111.
வானாடெழுதல், 131, 182
வானோதலைவி, 154, 200
வானோருண்டொழியிச்சில, 165

விக்கிரமாதிதன் - பாணவம்சத்
திற்பிறந்த ஓரசன் பிரபுமேரு
தேவனுடைய புத்திரன், 122,
207
விகாரம், 166, 187, 195, 218, 255,
266, 294, 298, 320, 332
விகுதி—விசுருதி, 104, 370
விசாதரன், 217
விசாதரி, 178
விசை, 52, 218
விசயபாகு - பாணவம்சத்திற் பிறந்த
ஓரசன் புகழ்விப்பவா கண்ட
னென்ற இரண்டாம் விசயாந்தர
னுடைய புத்திரன், - கிருஷ்ண
ராஜனென்ற அரசனுக்குரியன்,
207
விசயன் - அருச்சுனன், ஆரியநாட
டரசருளொருவன் 39, 301
விசயாதிதன், 207
விசாகம் - ஒருநட்சத்திரம், 121-2
விசாகை - ஒருவண்மகாது, மரண
பரியாதம் விவாகமின்றிக் கன
னிமாடத்திலிருந்தே காலங்கழித்
தவன், 245-8
விசித்திரன் - ஆரியவரசர்களுள் ஒரு
வன், 301
விசிபிணிமுழவு, 244
விசத்திமாக்கம்-நடுமாக்கம், 87,
111, 381
விசம்பு, 67, 103, 268
விசவாமிதசரமுனிவர், 127-8.
விசேடவாதி, 322
விஞ்சை, 86, 97, 199, 225-6
விஞ்சைப் பாததிரம், 131
விஞ்சைமகள், 169, 215, 222, 251
விஞ்சைமாரகா, 168
விஞ்சையன் - வித்தியாதரன், 29-
30, 41, 56, 69, 180, 182-3, 219,
223 - 4, 226 - 9, 251 - 2, 260,
265.
விஞ்ஞானத்திற் காமபீஜம் அடங்கிய
ருத்தல், 385
விஞ்ஞானஸகந்தம் - ஐந்துஸகந்தக்
களுள் ஒன்று, 287, 385.
விஞ்ஞானஞ்ஞானதிரயாதன லோகம்,
3

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ருகரு

விட்டேற்றாளா - இகழ்ந்து கடுஞ்
சொற சொல்லுவோர், 158
விட்டேற்றி, 159
விடநாகம் 307
விடா, 154, 166
விடாச்சிலை பொறித்தவேந்தன் - வ
ரு சேரன் இமயவரம்பன் நெடு
ஞ்சேரலாதனைனவும் கூறப்படு
வன, கோவலனுக்கு ஒன்பது
தலைமுறை முன்னேனாகிய கோ
வலனுக்குக் காதற்பாங்கன, 336
விடாஅ, 154
விடியல்வருணனை, 94
விடியல்வேலை, 230
வீடைய - விடுத்ததொருட்டு, 167
விடுகதை, 214
விடுகோல, 221
விடும, 120
விடுவதற்கானது, 387
விதக்கம், 212.
விதக்கா, 41, 202
விததல, 130
வித்தியவித்து, 344
வித்தியாதாரஞலு, 180
வித்தியாமண்டபம், 18
வித்தினவிளைவு, 344
வித்து, 113, 226, 344
விதானம் - மேற்கட்டி, 190, 212
விதிமாணடி, 99
விதுப்புறுநெஞ்சு, 186
விந்தாகழிகை ரு தெய்வப்பெண்,
விந்தமலையினமேல் யாரே னுஞ்
செல்லுவாராயின, அவரைச் சா
யையாவிழுத்துத் தனவயிறறிலிடு
பவன், 225
விந்தாசனி, 225
விந்தை - தூக்கை, 37
விநம் - ஓர் இராசகுமாரன், 155
விநாசி, 354
விபக்கம், 351, 353
விபக்க வியாபி, 356
விபக்கைகதேசவிருத்தி, 356 - 7
விபங்கத்தின் பகுதி இரண்டு, 299
விபச்சித் - பழையபுத்தாக்குள் ஒரு
வா, 369

விபரீதம் - ஒன்றைமற்றொன்றாகவே
நினைப்பது, 304, 313, 358, 362
விபரீதவெதிரேகம் 360 364
விபரீதாநுபவம், 360, 362
விபவம், 155
விமபசாரகதை - ஒருதமிழ்ப்பெளத
ததூல, இது கௌதம புத்தரு
டைய மாணுக்காக்களுள் ஒருவனும்
இராஜக்கிருகநகரத்தரசனுமாகிய
பிம்பஸாரன் எனப்பெயர்ந்த
சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவ
தொரு காப்பியமென்று மட்டும்
தெரிகின்றது, இதைப்பற்றிய
வேறொரு வரலாறும் தெரிய
வில்லை, 367
விமபி - பொருமி, 258.
விமானம், 69
விமானவஸது, 299
வியங்கோள, 241-2
வியந்தரேந்திரா முப்பத்திருவா -
வியந்தரலோக வாஸிகள், இவ
ரால் சந்தேகநிரவகையைச் சாரா
தவர்கள், 316
வியப்பு, 206
வியபிச்சியாமை, 231
வியா - வேலை, 189
வியங்காரத்தை, 375
வியாகரணம், 310
வியாசபாரதம், 194
வியாசா - பிரமாணவாத நூலாசிரி
யாக்களுள் ஒருவா, இவா கொண்
ட பிரமாணம் பத்து, 303
வியாபயம், 362
வியாபகம், 362
விரதம், 116, 182, 197, 246
விரதயாககையா, 74
விரதிகள், 33
விரலுதைத்தவெம்மை, 88
விராடநகரம், 205
விராடன, 39
விராயமலாக கூந்தல, 111, 231
விராவற்றன், 247
விரிகத்தாச செலவன், 138
விரிசிறைப்பரவை, 98
விரிஞ்சி, 147

விருகங்க - பொதியின் மலைச்
சாரலில தவளுசெயது கொண்டி
ருகத ஒரு முனிவா, காயசண்டி
கையைச் சபித்தவா, 181-2, 219
விருகதம், 355, 358
விருகதாட்டயாதல, 75
விருகதிப்பாவை, 192
விருப்புவெறுப்பிலலாமை, 388.
விருஷபதி ததங்கராபுராணம் - சை
ன நூலாகிய ஸ்ரீபுராணத்தின்
பகுப்பினுள்ளொன்று, 155.
விருஷபா-பழைய புத்தாக்களுளொ
ருவா, 369
விரா, 45
விராகுடைதல, 210
விரைநீர், 326
விரைப்பூம் பந்தா, 208
விரைப்பூம் பள்ளி, 83
விரைப்பரிசெடுந்தோ, 196
விரைமரக்கா, 382
விரைமரம், 96, 177
விரைமலா, 108
விரைமலாத தாமரை, 48, 172
விரைவனன-விரைபவன, 347
வில, 50, 145, 194
விலங்கும, 330
விலங்கு - குறுக்கு, மருகம், 114,
147, 154, 177, 221, 226, 272-
3, 278, 313, 344, 373-4, 379
விலாவிற நகரு, 156
விலோதம்-துகிறகொடி விசேடம்,
17
விலோதனம், 54
விழவணிமூதூர், 215
விழவு, 38, 89, 114, 343
விழாக்காலகோள, 39
விழாக்கோள, 12-3, 214, 289
விழாமூசு, 14
விழாவணிவிருமபல, 62
விழித்தல-உயிரவாழ்தல, 253.
விழுச்சீர், 11, 213
விழுத்தகை, 205
விழுத்துணை, 218
விழித்திருப்பை, 177
விழுப்பெருஞ் செலவம், 246
விழுமக்கிளவி, 98, 223
விழுமம் - வருத்தம், 83, 182, 229.
விழையாவுள்ள, 220.

விழைவினகூட்டம், 379
விளரி, 204
விளாக்கொண்டிருதல், 96
விளாமரம், 74
விளி, 49, 97, 102, 124, 136, 141,
154, 157, 166, 201, 229-30, 259
261, 266, 295
விளிதல் - இறத்தல், 135, 223 - 9,
265
விளிப்பது - பாடுவது, 43
விளிப்பு-அழைத்தல், ஓசை, 82, 45,
73, 78, 334.
விளையாமழலை, 51
விளையுள், 123
விளைவு - விளைநிலம், 52
விற்புருவம், 220
விறப்பொறி, 323, 335
விறவவில், 220
வினையதரும் வகை, 366
வினய பிடகம், 299
வினாஅய, 134
வினாவிடைநான்கு, 371, 386
வினாவின விடுதல - நால்கைவினா
விடைகளுள் ஒன்று, 371, 386-7
வினை-கனம், போர், 52, 261, 380
வினை இரணம், 113, 296, 373
வினைதல்தாக்கை, 17, 139, 10, 158,
165, 196, 239
வினைபயன், 179, 217, 219, 272-3,
370, 372-3
வினையுருத்தல, 99, 135 - 6, 180,
228, 259
வினையெச்சமுற்று, 110.
விஜ்ஞானம் - உணர்வு, 369, 372,
375-6
விஷ்ணுமாயை, 10
விஷயசம்பந்தம், 372
விஷுவத்தினம், 122
வி, 209
வீங்குபிணி, 44, 46
வீங்குமாணசெருத்தல், 65
வீட்டியது, 260
வீட்டியலடி, 319,
வீடு - விடுதல், 8, 121, 195, 241,
315, 379
வினை, 47, 201, 209
வியாவிழுச்சீர், 218, 249.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   நுகள்

வீரசோழியம் - தமிழிலக்கணதூல
 களுளொன்று, இதில் எழுத்துச்
 சொற் பொருள் யாப்பு அட்சர
 யென்னும் ஐந்திலக்கண விதிக
 ளும் கூறப்பட்டுள்ளன, இந்நூ
 லாசிரியர் பெளத்த சமயத்தின்
 ராகிய பொன்பற்றியூர்ப் புத்தமி
 ததிரனா, அவர்காலத்து அரசா
 ண்ட வீரசோழனென்னும் அரசு
 சனபெயரால் செய்யப்பட்டமை
 யின் இப்பெயர் பெற்றது, இதி
 லுள்ள கவித்துறைகள்-181 இ
 தற்குப் பெருந் தேவனு ரன்பவ
 ரால் உரை செய்யப்பட்டுள்ளது,
 60, 63, 100, 113, 125-6, 235,
 297, 341, 365, 367-8, 373
 வீரவளை, 209
 வீரியபாரமிதை - வீரியம் நிறைந்
 தல் தசபாரமிதையு ளொன்று,
 297, 348
 வீரை - இலக்குமி தாரையென்பவ
 ரி ன் சகோதரி, துச்சயன் மனை
 வி, மதுமயக்கத்தால யானையின்
 முன்னே சென்று உயிரை விட்
 டவளை சுதமத்யாகப் பிறந்தவள்
 இவளே 113, 132 134-6, 262
 வீவிலவ்வம்பசி, 169
 வீழகதி, 271
 வீழத்தனை, 88
 வீழதுயர், 80
 வீழபு-சுள்ளி (ஆகுபெயர்), 36
 வீற்றிருந்து - கவலையினறியிருந்து,
 281
 வீற்றுவீற்றுக, 385
 வெண்கல, 230, 273 374
 வெகுளி, 111, 114, 203, 222, 224,
 228, 231, 273
 வெறுக்கனை - விருப்பத்தைச்செய்யும்
 அம்பு, 51
 வெறுக்கதா - குடியின, 31
 வெறுக்கிரமையம், 111
 வெறுகள், 174
 வெட்டி, 41
 வெட்டாலை விசேடம், 41
 வெண்கடம்பமரம், 40, 209
 வெண்கலக்கண்ணா, 329
 வெண்களம், 112
 வெண்கிறுகடுகு, 38, 90

வெண்குதை, 38, 69, 212, 290
 வெண்குரைதந்தவமுது, 165
 வெண்ணீறு, 36
 வெண்ணெய்க்குன்று, 222
 வெண்பலியரங்கம், 77
 வெண்பிறப்பு, 814.
 வெண்பண்ணல், 117, 220
 வெதிரம் - மூங்கில், 41
 வெதிரேகம், 352, 360, 364
 வெதுப்பல் - சுட்டல், 27, 41
 வெந்துருவெண்களம், 112
 வெந்துயரிடுமலை, 27
 வெந்துறுபொன், 274
 வெப்பம் பொறுத்தல், 336
 வெயதுயிரத்தல், 144, 186, 206,
 228
 வெய்யோன், 302
 வெய்யீறு, 77
 வெருவருசெலவு, 203
 வெருஉ-அச்சம், 144.
 வெருஉப்பகை = வெருஉமபகை
 114, 139, 144
 வெருஉப்பறை, 203
 வெவவீனை, 135, 228, 261
 வெவவுரை, 279.
 வெள்ளி, 64, 67, 181 308, 329
 வெள்ளிடை, 69, 75, 351
 வெள்ளிமுனைத்த நள்ளிருள், 145
 வெள்ளியுயிர் - ஐவகையுயிர்களுள்
 ஒன்று, 223
 வெள்ளி - பாடை, விளாமரம்,
 74-5
 வெள்ளிவீதியார் - கடைச்சங்கப்புல
 வருள் ஒருவர், 311
 வெள்ளிவெண்குடம் மதிக்கு உவ
 மம், 67
 வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கி குற
 செய்த காதணி, 36, 64
 வெள்ளினமனம், 71
 வெள்ளிப்புப்பகருநர், 329
 வெள்ளெடசாந்து - வெள்ளிய எள்
 ளாலாகிய விழுது, 24
 வெள்ளென்புணங்கல், 174
 வெள்ளைக்கோட்டி - பயனிலலாத
 கூட்டம், 156
 வெள்ளைமகள், 156
 வெறி - ஆடு, 221
 வெறுமை, 221.

வென் - வெற்றி, 227.
 வெனவேற்கிள்ளி - ஒரு சோழன், 346
 வேகவெந்தீ நாகம், 222, 224
 வேங்கை - ஒருமரவிசேடம், 41.
 வேசையரில் குடிகுற்றப்பட்டாரு கஞ்ச செய்யும் தண்டனை, 189
 வேட்கோவா-சூயவா, 329
 வேட்டம் வாயதல், 201.
 வேட்டுவா, 145, 262
 வேணவா, 2, 332
 வேணு, 200
 வேததவையா, 337.
 வேத்தியல் - அரசாக்காடு கூடது 20
 வேதம், 142, 144
 வேதம்செய்யாமொழி, 321
 வேதவாதி, 310 - 11
 வேதவிதி, 148
 வேதவியாதன, 303.
 வேதனை - நுகாச்சி, பன்னிருநிதா னத்தாள் ஒன்று, 369, 372, 381
 வேதாங்கம், 142, 144
 வேதாளிகா, 330 - 31
 வேதிகை - திண்ணை, 17, 190, 209
 வேந்தா முனையிடம், 98
 வேந்தன் - இந்திரன், 210
 வேப்பிலை, 90
 வேயகரிகானம், 185
 வேயங்குழல், 42, 210
 வேயதல், 212, 295,
 வேல், 192, 204, 241, 268
 வேலூர் - நல்லயக்கோட்டுன்னபவ ன முன்னா ஆண்ட ஊர் இதன் வரலாறு சிறுபாற்றைப் படை யால் விளங்கும், 207
 வேலை - பொழுது, 230.
 வேலைக்கடல், 307
 வேழம்பா-கழைக்கடதா, 158
 வேழம் வேட்டுமும் வெம்புலி, வேள், 51 [223]
 வேளவி, 144, 179
 வேளைவெந்தை - வெந்தவேளைக்கி ரை, 24
 வேற்றுமைநயம், 371, 385
 வேற்றுருவம், 242, 260, 300.
 வேற்றுருவெய்தலிக்கும் மந்திரம், 225, 257, 300

வேற்றுண, 153
 வேற்றோரணி, 136
 வேறும் - வெல்லவேம், 201
 வைகறைப்பொழுது - இரவிற்கடை யாமம், 223, 230
 வைகாசி, 122
 வைகிருள், 223
 வைசுவதேவம் - ஒருயஜ்ஞம், 128
 வைசாக சூதத பொளாணிமை - இக் ல கௌசமபுத்தா பிறந்தாரென றும் அவா ஞானம் பெற்றதினம் இதுவே யென்றவகூறுவா, 115, 121, 161
 வைசியா பெறும்பட்டம், 47-8
 வைசேடகம், 309, 320
 வைசேடிகவாதம், 321-2
 வைசேடிகவாதி, 322
 வைசேடிகன், 354
 வைணவவாதி, 310
 வைத்தியம், 106
 வைத்தனமியதிட்டாந்தம், 351, 353 362
 வைத்தனமியதிட்டாந்தவாபாசம் ஐந்துவகை, 360
 வைதாளியாவொர், 330
 வைதிகசொல - வேதத்திலுள்ள பதங்கள், 310
 வைதிகமாரகம், 303.
 வைராக்கியமாரகம், 113
 வைரி-வைரமுடையபகை, 124
 ஜயெளதிஷம் - கணிதஸகந்தம், ஜாதகஸகந்தம், ஜோராஸகந்த மெனமுனறுவகைப்படும, வேத ததிறகு உபயோகமானது கணி தஸகந்தம் ஒன்றே, 122
 ஜயெளதிஷிகா - சோதிடா, 122
 ஜகதேகமல்லன், 207
 ஜயமேவா - கீதகோவிந்தமெனனும னூலை இயற்றியவா, 61.
 ஜயந்தவாமன - பாணவம்சத்திற பிறந்த ஓரரசன், இவன் ஆந்திர தேசத்திற்கு மேற்குள்ள நாட் டை ஆண்டவன், 207
 ஜலதாரை - நாதொடாந்து போகும் வழி, 326, 388.
 ஜனம், 269.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   ருக்க

ஜாதகம் - ஸுததிரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புகளுள் ஒன்று, 105, 125-6, 299

ஜினலயம், 34

ஜீமுதவாகன - நாகாநதமெனனும் வடமொழி நாடக்க கதாநாயகன், 126

ஸ்ரீததேயத்தினிலக்கணம், 350

ஸ்ராவகன் - தரும கேட்பவன், புத்தர்களில் துறவிகளு உரியபெயராகவும் வழங்குகின்றது, 239

ஸ்ரீபூரணம்-ஒரு சைனதூல இசிலவிறுப்பா முதல் ஸ்ரீவாததமானா இறுதியாகவுள்ள 24-சீராததவகராகளுடைய சரிதிரவங்கள் மிகவும் விரிவாக்க கூறப்பட்டுள்ளன, மணிப பிரவாள நடையாக உள்ளது, இக்காலத்து வழங்காத பறபல தமிழ்ச சொற்கள் இதிற காணப்படும் இநதூலேசைனா தினநதோறும் பூசத்துப பாராயணஞ் செய்து வருவா, 7, 155

ஸ்ரீமல்லநாதஸூரி - சிறந்த வடமொழியின் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவா இவா ரகுவம்சர், குமாரஸம்பம, மேகஸந்தேசம், ராகம், கிராதாஜுனீயம், ஸைஷதம், படடிகாவய முதலிய நூல்களுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்திருப்பதாகக் கூறுகின்றனா, 348

ஸ்ரீலக்ஷணபாவன - அசுப்பாவன, 389

ஸ்ரீஹாஷகவி - இப்பெயா பெற்ற வடமொழிப் பண்டிதா இருவருள் ஒருவா நாகானந்மெனனும் தூலையிறிய ஓரசா, மற்றொருவா ஸைத் தூலாசிரியா, 126, 348

ஷடகதி - அறுவகைப் பிறப்பு, அவை மக்களவகை முதலியன, 373 [372, 375]

ஷடாயதனம் - ஆறுவாயில், 369

ஸகநம் - கூட்டம், தூண, 71, 371

ஸதவிரா - உத்தமபிஷேகங்கள், கௌதமபுத்தருடைய உத்தமமானாககர்களுக்கு ஸாவகரென

பது பெயராக இருந்ததென்றும். அவர்களுக்குப் பிறகாலத்துஸதவிரரென்பது பெயராயிறறென்றும் கூறுகின்றனா, 299

ஸதேரகாலை - ஸுததிரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புகளுள் ஒன்று. 299

ஸதேரா-ஸதவிரா, 299

ஸதேரீகாலை - ஸுததிரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புகளுள் ஒன்று 299

ஸ்பரிசம் - ஊறு, பன்னிருநிதானவகளுள் ஒன்று, 369, 872

ஸ்ரோதஸ - பிரவாகம், 81

ஸரோதாபத்தித்துவம் - தியானங்கள் ஐந்தனுள் முதலாவது, இது 24-பகுப்பையுடையது, 81

ஸவபாவலிவகம் - இயல்பு, பத்துப் பிரமானங்களுள் ஒன்று, 303

ஸவயம்பு, 322

ஸவாகாதேவி - அக்கினிதேவனமனைவி, அவனுடைய வேட்கையைத் தீர்த்ததற்கு ஏழுமுனிவர்களின் பத்தினி வடிவத்தைத் தனித்தனி எடுத்தவன், 194

ஸகஸாராசுக்கரரேகை - கௌதமபுத்தருடைய காலிலிருந்ததென்று புத்தசரிதிரம் கூறுகிறதும், 63

ஸகாமலோகங்கள், 3

ஸகிருதாகாமித்துவம் - தியானங்கள் ஐந்தனுள் இரண்டாவது இது 12-பகுப்புகளை யுடையது, 81

ஸங்கம் சரணம் கச்சாமி - ஒருமசிரம், ஸங்கத்தை அடைக்கலமாக அடைக்கிறெனப்பது இன்னபொருள், 369

ஸஞ்சீவனம் - எணவகைக்கததுள் ஒன்று, 82

ஸத்தியசதுஷ்டயம் - சத்தியங்கள் நான்கு, 302, 366, 381

ஸததுவம், 322

ஸந்தானம் நான்கு, 374

ஸாதனம் - எப்போது 'ருப்பது. 110

ஸப்தரிஷிகள், 194

ஸம் பிரதாபனம் - எண்வகை நரகத்
துள் ஒன்று, 82
ஸம்மியக்கருமம், 381.
ஸம்மியகதிராஷ்டம், 381.
ஸம்மியகவாகு, 381
ஸம்மியகவியாயாமம், 381
ஸம்மியகஸமிருதி, 381
ஸம்மியகஸங்கற்பம், 381
ஸம்மியகஸமாதி, 381
ஸம்மியகாஜீவம், 381
ஸம்மியகதநிகாயம் - ஸூத்ரதிரபிட
கத்தின பேருறுபுகளுள் ஒன்று,
299
ஸம்மியகாஸகந்தம், 382
ஸம்ஸகாரம் - செய்கை, பன்னிரு
நிதானத்துளொன்று. 369.
ஸம்ஸந்தம் - எண்வகை நரகத்துள்
ஒன்று, இஃது அவீசியென்றும்
கூறப்படும், 82
ஸம்ஸதி - கூட்டம், 319
ஸாவஜ்ஞ புத்தா, 369
ஸாவஜ்ஞன் - புத்தன், 279, 366
ஸாவஜ்ஞ தேவி, 6
ஸாவஜ்ஞகிரம் - ஒரு பெளத்த
தூல, 366
வித்தாந்தகௌமுதி-ஒரு வடமொ
ழி வியாகரண கிரந்தம், பட
டோஜிதிக்ஷித ரொனவவாற செய
யப்பட்டது, 148
வித்தாந்ததா - பழைய புத்தாக்கு
ள் ஒருவர், 366 - 7, 369
வித்தி - கைகூடுதல், 299

விஹமிகை - ஓராக்கி, 225.
ஸுதாசலோகம், 3.
ஸுதாசலோகம், 3
ஸுமேதா, 369
ஸுஜாதா, 369.
ஸூத்ரதிரதருமவகை, 366.
ஸூத்ரதிரநிபாதம், 299
ஸூத்ரதிரபிடகம் - பெளத்தாகமம்
மூன்றனுள் இரண்டாவது, 399
ஹனுமான இரதிரனுடைய வச
சிராயுத்ததற்கும் அஞ்ஞாத வ
னுசுவயுடையவன், ஹனு - கன
னத்தின் மேலுள்ளமேடு, 225
ஹேதுப்ரபவதருமம் - காரணத்தி
லிருந்து உண்டாதற்றனமை.
“ ஏதாமா ஹேதுப்ரபவா ஹே
துமதோஷம் கதாகத ஆஹதே
ஷாமயோ நிரோத ஏவமவாதி
மஹா பூர்ண ” எனலுஞ்
சுலோகத்தாற் புத்தனைப் பண
டைக்காலத்திற் பெளத்தா துதி
த்து வந்தார்களென்று தெரிகி
னது, 27
க்ஷணிகத்தின இலக்கணம், 318
க்ஷமாபாரமிதை - க்ஷமைபூரித்தல்,
தசபாரமிதையுளொன்று, 297
க்ஷுத்திரகரிகாயம், 299
க்ஷுத்திரகபாடம், 299
க்ஷுல்லவாகமம் - வினயபிடகத்தி
ன் சிறுறுறுபுகளுளொன்று,
இது சுல்லவாகமெனவும் வழங்
கப்படும், 299.

